DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

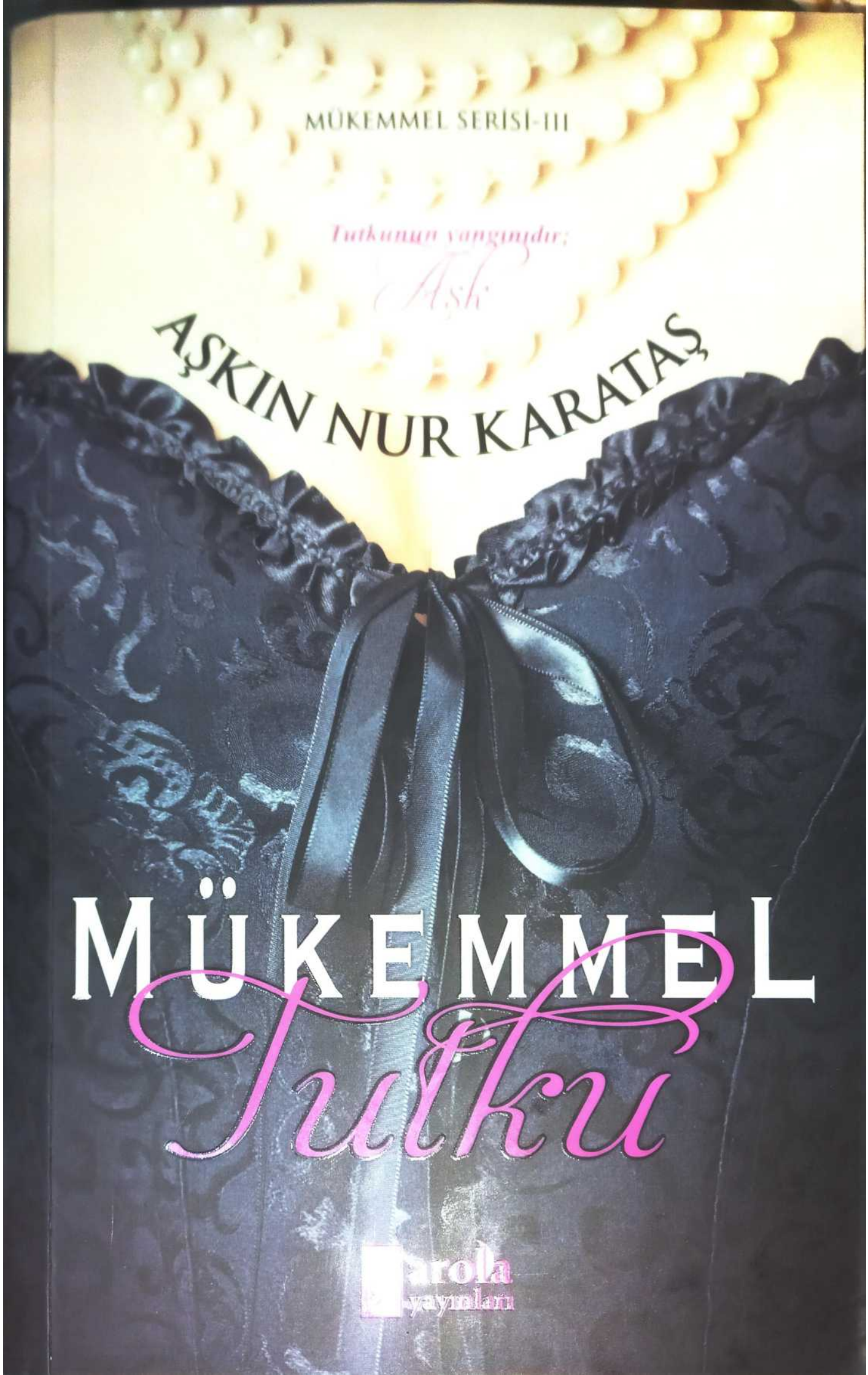
RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

MÜKEMMEL SERİSİ-III
Tutkunun yangınıdır:
Aşk
AŞKIN NUR KARATAŞ
MÜKEMMEL
Tutku
Parola
Yayınları

1. BÖLÜM

İNCİ

Kazandınız

Kazanmak kelimesi hayatın her alanında büyülüdür. Kazanmayı kim sevmez? Özellikle emek verdiğiniz bir şey için -o şey ne olursa olsun- kazanmak insanı mutlu eder. Fakat hayatımın hiçbir alanında bu ufacık kelimenin beni bu kadar mutlu edeceğini sanmıyorum. Çünkü şu an bilgisayarımın ekranında gördüğüm bu yazı benim hayallerimin ilk adımının yazılı kanıtı. Hayatım boyunca hayalini kurduğum ve büyük bir aşkla istediğim şey...

Evet, başarmıştım! Göğsüm kabarırken içim içime sığmıyordu. Aklımda kazanmanın mutluluğu dışında hiçbir şey yoktu. Türkiye'nin en iyi üniversitesinde resim eğitimi alacaktım. Boyaları elime aldığım ilk günden beri hayalim buydu. Ben çantasında her zaman bir defter ve siyah kurşun kalem bulunduran bir kızdım. Gördüğüm şeyleri aynen aktarmak yerine hayallerimle harmanlamayı seviyordum. Bu sene tatil için ablamın yanına gittiğimde onun da teşvikiyle yetenek sınavına girmiştim. Geçen sene kabul edilmemiştim ama bu sene bunu başarmıştım. Tabi ufak bir sorun vardı. Sonuçta hayatta her şey tozpembe değildi ve insanlar her zaman

tamamen dürüst değildi. Ben de tam anlamıyla dürüst değildim. Henüz bu kararımdan kimsenin haberi yoktu. Annem de, babam da, Özgür de Çanakkale'de bir bölüm yazıp orada okuyacağımı zannediyorlardı. Hadi ama! Bunu yapamazdım... Hayat benim, orada ve yaşamamı bekliyor. Onu yaşamam için karşımda çırpınıyor ve ben daha tadına varamadan onu bırakamam. Yaşamalıyım... Ben gözden kaybolmak, fark edilmemek, bana verilenle yetinmek için bu hayatta değilim. Benim amacım daima fark edilen, insanların gıpta ettiği, başarılarla dolu bir insan olmak. Gözüm daima en yukarda, insanların beni *kendini beğenmiş* olarak yaftalamaları umurumda bile değil. Bence her insan kendini biraz beğenmeli. Neden bu kötü bir şeymiş gibi düşünülüyor ki?

Bir bina gördüğümde bile onun her zaman en üstüne bakarım. Ya da yolda yürürken gözlerim hep gökyüzünde olur. Bu benim! Ben çokça hayalperest, biraz uçarı, her durumda eğlenmeyi bilen, biraz kendini beğenmiş bir kızım. Tabi dik başlı, kararlı, inatçı yanlarımı da unutmamalıyım.

Ben her zaman ne istediğini bilen biri oldum. İlkokuldan beri biliyordum, çizgim daima iyiydi. Sınıf arkadaşlarımın her sene değişen meslek tercihlerinin yanında benimki hep aynıydı. Ben bir sene şarkıcı, öbür sene doktor ya da öğretmen olmak isteyen uçarı kız değildim. Ben resim yapmak istiyordum. Şimdi tek yapmam gereken ailemi ve Özgür'ü buna ikna etmekti. Kazanmaktan sonraki diğer zor kısım. Bu haberi ailemden ve sevgilimden önce bir başkasına daha haber vermeliydim. Yakın zamanda bir üvey ablam olduğunu öğrenmek beni başta birazcık sarsmıştı; fakat ben tek çocuk olmaktan pek de hoşlanan biri sayılmazdım. Bu durumu sindirdikten sonra -yani en azından kardeşim değildi, benden küçük olsa babam annemi aldatmış olurdu ki bunu kolay kolay sindiremeyebilirdim- ablamla tanışmak için heyecanla beklemiştim.

Şimdi ablam hakkında düşündüğüm tek şey onun mü-

kemmel olmasıydı. O kusursuzdu... Öylesine kocaman bir kalbi vardı ki kendimi onun yanında harika hissediyordum. Sanki o hep vardı ve yanımdaydı. En ufak bir yabancılık bile çekmeden on dokuz senemi telafi etmişti. Telefonumda en üst sırada kayıtlıydı: *Ablacım...* Sonunda sevimli kalp işaretleri de vardı tabi. Arama tuşuna bastım, iki saniye sonra cıvıltılı sesi kulağımdaydı:

"İnci!" Gülümsedim ve önüme gelen sarı saç tutamını geriye attım.

"Ablacım nasılsın, yeğenim nasıl?" Hamile olması da işin ekstrasıydı. On dokuz yaşında teyze olacaktım, bunun için de acayip heyecanlıydım.

"İkimiz de gayet iyiyiz. Sürekli aç ve uykulu olmamız dışında tabi." Kahkaha atarak karşılık verince o da bana eşlik etti.

"Müjdemi isterim" dediğimde cıvıltısı kulaklarıma doldu.

"Ne oldu?" Meraklanmıştı; aslında tahmin etmesi gerekirdi. Yetenek sınavında yanımdaydı. Bunun için ona ufacık bir yalan söylemiş olabilirdim tabi... Anne ve babamın o sınava girdiğimden haberi var sanıyordu.

"Kazandım!" Coşkusu kuvvetliydi ve en az benim kadar sevinmişti. Ona zaten hayallerimden daha önce bahsetmiştim ve bir mimar olarak benim çizimlerime bayılıyordu. Özellikle insan resimlerim favorisiydi. Hatta evinde yaptığı yeni düzenlemeler için ona resim çizmemi istemişti. Tüm malzemeleri şimdiden almıştı; onun için çoktan iki tablo çizmiştim. Art arda sıraladığı tebriklerden sonra benim durgunlaştığımı fark etti. Bir sıkıntı olduğunu anlamıştı.

"Seni dinliyorum." Ablamın babamı ikna edebilecek tek insan olduğunu biliyordum. Babam ona çok özel ve farklı yaklaşıyordu. Bunu kıskandığımdan falan değil, onu anlıyordum. Amacım bu durumdan faydalanmak da değildi. Sadece kimseyi üzmeden hayalime doğru yürümek istiyordum. Ab-

lam bir saate yakın süren telefon görüşmemizden sonra hafta sonu Gelibolu'ya gelip babamla konuşarak bana destek olacağını söyledi. Bu bile yeterliydi... Hafta sonuna iki gün vardı, tek yapmam gereken sabretmekti. Ama ben de pek sabırlı biri değildim...

Akşama doğru ablam için çizdiğim başka bir tabloya gömülmüştüm. Bunu bebek odası için yapıyordum; henüz bebeğin cinsiyetini bilmiyorduk, ben de bu yüzden üniseks bir şeyler çiziyordum. Bu sevimli bir leylekti, taşıdığı kundak da beyazdı. Ablamın buna bayılacağını düşünüyordum, gerçekten sevimliydi. Telefonum çaldığında boyalı ellerimi beze silerek cevapladım.

"Efendim, Özgür." Özgür benim erkek arkadaşım. Bir tür alışkanlık demek daha doğru olur. Ortaokuldan beri beraberiz. Uzun zamandır birbirimizi tanıyoruz.

"Ne yapıyorsun, İnci?" Cam kenarına doğru yürüdüm, güneş batmak üzereydi. Denizin üzerine yansıyan kırmızı güneşe bayılıyordum, günün en sevdiğim anıydı.

"Resim yapıyorum. Sen ne yapıyorsun? Çalışman bitti mi?" Özgür Çanakkale'de tıp fakültesinde okuyordu. Benden sadece bir yaş büyük olmasına rağmen gayet olgun.

"Evet, sonunda kafamı kitaplardan kaldırabildim. Dışarı çıkalım diyecektim. Seni özledim..." Buna pek istekli olduğum söylenemezdi. Ailemle konuşmadan, Özgür'e bir şey anlatmak istemiyordum. Bu durumu hoş karşılamayacağı ve kabullenmeyeceğinden emindim. Bir tartışma yaşayacağımız aşikârdı ve sonunun nereye gideceğini bilemiyordum. Özgür'ü kaybetmek istemiyordum. O çok iyi biriydi...

"Ben de seni özledim ama daha fazla ders çalışman gerekmiyor mu? Okulunun açılmasına bir ay kaldı, sana mani olmak istemem." Koca bir bahane! Beni Çanakkale'deki yetenek sınavına Özgür götürmüştü ve sonucu öğrenip öğrenmediğimi soracaktı. Çanakkale'den başka yerde başka bir yetenek sınavına daha girdiğimden haberi yoktu. Onun birlikte

okuma hayallerini yıkmıştım. Hafta sonu gelene kadar evrenden kaçmak istiyordum.

"Bana kızma, İnci. Sana bu ara pek zaman ayıramıyorum. Farkındayım ama biliyorsun, derslerim çok ağır. Geleceğim için çabalıyorum, geleceğimiz için..." Sürekli şu gelecek mevzuunu açması beni çok geriyordu. Ben onun istediği *o* kadın olamazdım. Özgür'ün istediği kadın Özgür'ün küçük dünyasına ayak uydurup *sözde* kusursuz aile imajını tamamlayacak tip bir kadındı. Ben o kadın olmadığımı biliyordum ama yine de Özgür'ün yüzüne karşı bunu söyleyemiyordum. Özgür tıp fakültesinden mezun olur olmaz benimle evlenmek istiyordu; ama ben bunu hiç istemiyordum. Ben resim yapmak, sevdiğim şeyin eğitimini almak, sevdiğim işi yapmak, dünyayı gezmek, görebileceğim kadar çok yer görmek istiyordum. Dünya üzerindeki her duyguyu tatmak, her şeyi yaşamak istiyordum.

Küçük bir şehirde, bir doktorun karısı olarak ona üç beş çocuk doğurmak falan istemiyordum. Ne zamandan beri böyle olduğunu hiç bilmiyordum. Ama sanki hep böyleydi, sadece ben bunu daha yeni fark ediyordum. Ben kendimi daha yeni tanıyordum, isteklerimi yeni idrak ediyordum. Özgür aslında hiç değişmemişti, o hep böyleydi. Ailesinin maddi durumu çok iyiydi; istese özel bir üniversitede İstanbul, Ankara, İzmir'de okuyabilir ya da yurt dışına gidebilirdi. Ama o burada kalmak istememişti. Çanakkale'deki o küçük, sakin dünyası ona yediyordu. Fazlasını asla istemiyordu. Ben ise hep daha ne kadar ileri gidebileceğimi düşünüyordum.

"Biliyorum, Özgür... Bu senin hayatın, tabii ki bunun için sana kızmıyorum. Beni yanlış anlıyorsun." Ne demeliydim ki?

"Hadi hazırlan, İnci. Seni almaya geleceğim. Bunları yüz yüze konuşalım. Hem sonuçlar bugün açıklanıyor. Yoksa daha bakmadın mı?" Bu konuşmadan kaçamayacağım açıktı. Önünde sonunda bunu onunla konuşmak zorundaydım, ailemden önce onunla tartışmam gerekecekti.

"Yüz yüze konuşsak daha iyi. Yarım saate hazır olurum." *Tamam* dedikten sonra telefonu kapattım. Üzerime uzun, askılı gri spor elbisemi geçirdim; saçlarımı tepemde basit bir topuz yaparak odamdan çıktım. Babam bu akşam nöbetteydi. Annemi ikna etmek ise daima kolay olmuştu. Salonda televizyon izliyordum. Arkasından yaklaşıp kollarımı boynuna doladım. Yanağına ıslak bir öpücük kondurup,

"Melek Hanım... Melek Hanım... Kızın çok sıkıldı ve biraz gezmek istiyor..." Kafasını bana doğru çevirdi. Benimle aynı renkteki mavi yeşil gözleri kısılarak suratıma baktı.

"Sen baban yok diye beni kolay lokma mı görüyorsun?" Yanaklarını sıkarken şımarık tavrımla onu etkim altına almaya çalıştım. Bana hiç dayanamazdı...

"Hadi ama minnoşum! Kaç gündür evdeyim. Seni de üzmedim... Odamı bile tertemiz yaptım..."

"Temizlemiş-miş... Her yer yine boya içinde. Pasaklı kızım benim, ne zaman büyüyeceksin?" Hiçbir zaman yeterince büyüdüğüme ikna olmayan ailem olması, şımarık karakterimin önsözüydü.

"Yeğenimin odasına resim yapıyorum, cici anneanne... Özgür beni bekliyor, ağaç oldu." Annem Özgür'ü çok seviyordu. Bu beni hem mutlu, hem de rahatsız ediyordu.

"İyi bakalım; ama geç kalma, İnci. Seni yirmi sefer aramadan evde ol. Valla beni babanla uğraştırma, külahları değişiriz." Onu bir kere daha öpüp beyaz sporlarımı ayağıma geçirip kendimi dışarı attım. Apartmandan çıktığımda o hafif yaz akşamı esintisini ciğerlerime doldurdum. Yaz akşamının tatlı sıcaklığı, denizden esen rüzgârın tuzlu kokusuna karışıyordu. Bu küçük yerde yaşamaktan hoşlanmıyor falan değildim. Büyülü bir şehrin güzel bir ilçesindeydim. Burası sakin bir deniz kenarı ilçesiydi ve oldukça sevimli bir yerdi.

Ben sadece hayallerimi burasıyla sınırlandırmak istemiyordum. Benim hayallerim kabına sığmıyordu, buraya da sığ-

mayacağından emindim. Daha yola adım attığım anda Özgür arabasıyla önümde durdu. Ona becerebildiğim en iyi şekilde gülümseyip kapıyı açarak arabaya bindim.

Her zamanki gibi çok yakışıklıydı. Açık kumral dalgalı saçları yana doğru taranmıştı; sol tarafından bir saç tutamı yüzüne düşüyordu. Berrak bir deniz kadar mavi gözleri kalın göz kapakları ile çevrili olduğu için normalden daha fazla dikkat çekiyordu. Temiz yüzü de beyaz dişleri gibi parıldıyordu... Köşeli sert hatlı bir çenesi olmasına rağmen tam bebek yüzlüydü. Kızların hayranlıkla bakacağı, baktığı her kızı elde edebilecek bir çocuktu. Tabi bu yakışıklılığa ek olarak harika da bir kalbi vardı. Beni kibarca yanağımdan öperken gülümsedi.

"Seni çok özledim." Arabayı hareket ettirirken gözlerime bakmadan söylemişti. Bunca yıldır birlikte olmamıza ve çocukluğumuzdan beri birbirimizi tanımamıza rağmen bazen aramızda yıkılmaz bir duvar olduğunu düşünüyordum. Özgür utangaçtı... Eskiden bu hali bana sevimli gelirdi ama şimdi bundan hoşlanmadığımı hissediyordum. İnsanların düşünceleri ve istekleri zaman içinde değişebiliyor muydu? Yoksa değişen sadece hedeflerimiz miydi? Hedeflerimde Özgür'ün belirgin bir yeri yoktu; tıpkı onun hedeflerinde benim yerimin olmadığı gibi...

Ben daha yakıcı bir şeyler istiyordum, daha doğrusu artık daha yakıcı şeyler istiyordum. İstediğim romantik bir ilişki değildi, tam olarak tehlikeli, cezbedici, baştan çıkarıcı, kalbimin ritmini bozacak ve beni her türlü deliliğe ikna edecek bir şeydi.

"Programının gerisinde kalmadın, değil mi? Seni zor durumda bırakmak istemem." Derslerinin çok yoğun olduğunu biliyordum. Bunu ona bir tür yakınma olarak söylememiştim. Aksine onun tüm hayallerine kavuşmasını istiyordum. Tabi benim içine dâhil edildiklerim dışındakilere...

"Merak etme, senin için hep zamanım var." Elimi tutarak dudaklarına götürdü. Yumuşak dudaklarıyla elimin üzerini öptü. Eskiden bunu yaptığında tüm bedenim titrerdi ama artık o hissi yaşayamıyordum.

"Yüzüğün nerede?" Sanki orada olduğunu sanıyormuşum gibi elime baktım. Kendi aramızda lisede taktığımız bir yüzüktü ve artık bana saçma gelmeye başlamıştı.

"Resim yapıyordum, boya olmasın diye çıkardım." Bunun doğru olup olmadığından bile artık emin değildim...

"Yüzüğünü takmamandan hoşlanmıyorum, İnci. Biliyorsun..'" Başımı salladım. Beni deniz kenarında her zaman geldiğimiz yere getirdi. Yaz akşamı olmasına rağmen hava burada oldukça serindi. Esen rüzgâr etraftaki ağaçları ve çimenleri yalayıp geçiyordu. Kapıyı açarak kendini dışarı attı. Kayaları döven dalgalar rüzgârın ıslığına karışıyordu. Böyle huzurlu yerlerde vakit geçirmeyi seviyordum. Uçurumun kenarına doğru yürüdüm, karşı taraftan parlayan ışıklar göz kırpıyordu. Özgür arkamdan gelerek kollarını belime sardı, beni sıcak bedenine yaslarken dudaklarının ıslak sıcaklığını boynumda hissettim.

"Üşüyorsan arabada oturabiliriz."

Kafamı hayır anlamında iki yana salladım. "Rüzgârın tenimi okşamasını seviyorum."

Özgür elini soğuk kollarımda gezdirdi. "Ben de tenini okşamayı seviyorum." Gülümsedim. Kafam daha fazlasını söyleyemeyecek kadar karışıktı.

"Neyin var, İnci?" diye sorunca içimde bana sıkıntı veren nefesi dışarı verdim.

"Sonuçlar açıklandı." Özgür bunu zaten biliyordu, başını salladı. Yüzüne üzgün bir ifade takındı.

"Olmadı mı? Sorun değil, İnci... İkinci tercihlerde başka bölüm yazabilirsin, puanın çok iyi ve resim okumak zorunda değilsin." Geçen sene aslında Çanakkale'ye kabul edilmiştim

ama daha fazlasını başarabilecekken azına kanaat etmek istemiyordum. Benim tek hedefim vardı ve bu sene o hedefim *abla* adındaki melek sayesinde gerçekleşmişti. Özgür ise beni artık gerçekten anlamıyordu. Başka bir bölüm yazıp sevmediğim bir işte, istemediğim bir hayatın içinde olmayacaktım.

"Hayır, kazanmışım." Özgür'ün gözleri mutlulukla ışıldadı. Tabi birazdan bu mutluluğu yıkacaktım. Benim kalbimde acıyordu...

"Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü..." Bunu söyledikten sonra gözlerimi kaçırdım. Nefes alış verişleri sıklaşmıştı.

"Sen ne saçmalıyorsun!" Öfkesini hissetmek için yüzüne bakmama gerek yoktu, ellerini belimden çekmiş, benden bir adım gerilemişti. Onun mükemmel hayallerinin içine sıçmıştım; ama aynı zamanda kendi hayallerime bir adım yaklaşmıştım.

"İstanbul'a gittiğinde başka bir sınava daha girdin, değil mi? Çanakkale'de okumak istemiyorsun... İstanbul'a gideceksin... Ve bunu bana şimdi söylüyorsun! Siktiğimin beş senesi boyunca aklın neredeydi?" Birden bedenimden yükselen öfke beynimin kontrolünü ele geçirdi. Beş sene boyunca hayallerimi zaten biliyordu; ama kendi hayalleri o kadar ön plandaydı ki benimkileri dikkate alacak kadar önemsememişti.

"Bunu yapmak istediğimi hep biliyordun, Özgür! Bunu biliyordun ama bilmemezlikten gelmek sana iyi hissettirdi. Hep sen... Konumuz her zaman sen... Senin hayallerin, senin idealerin, senin başarın... Ben! Ben ne olacağım?" Özgür avuç içlerini kapatmış, ellerini sıkıyor, dişlerini birbirine bastırıyordu.

"Hep ben mi? Benim düşündüğüm hep sendin, İnci! Tüm her şeyi senin için yapıyorum. Biliyorsun, aldığım puanla ben de İstanbul'da okuyabilirdim ama..." Birden onu susturdum. Sesim ıssız bir yerde olmanın verdiği güvenle daha da yükseldi.

"Sakın! Sakın bunun sebebini de bana bağlama. Sana hep destek oldum, hatta İstanbul'da okuman için sana yalvardım. Ama sen yine bencilce hareket ettin. Benden uzakta okuyup senden sıkılma ihtimalimi göze alamadın. Uzaktan ilişki yürütemeyeceğimi düşündün. Beni kaybetmek istemedin; çünkü ben senin mükemmel idealine uymak zorunda olan bir piyonum." Ağlamamak için derin bir nefes almak zorunda kaldım.

"Sen satranç tahtasında ustaca hamlelerini yaparken beni de istediğin gibi yönlendirmek istiyorsun. Doktor olacaksın, uzmanlık alacaksın, askere gideceksin, evleneceğiz, iki çocuk yapacağım ve akşam senin dönmeni bekleyeceğim. Ve mutlu eş rolü oynayacağım." Kafamı sert bir şekilde iki yana salladım.

"Ben bu olamam. Bu benim hayalim değil..." Gözyaşlarımı daha fazla tutamadım. Yanaklarımdan birkaç isyankâr damla süzüldü. Uğradığım haksızlık canımı yakıyordu, değersizliğim canımı yakıyordu, önemsenmiyor olmak canımı yakıyordu. Özgür kolumu sertçe kavradı. Tutuşu bana zarar vermek ister gibiydi ve onun bu yüzünü ilk kez görüyordum.

"Hiçbir yere gitmiyorsun! Ya bir sene daha denersin, ya da bu resim işini hobi olarak yaparsın. Evimizde oturup resim yapabilirsin..." Kolumu ondan sertçe çekerek kurtardım. Hızlı adımlarla yürümeye başladım. Merkezden uzaktaydık ama yürünebilirdi. Daha önce yaptığım yürüyüşler sırasında buraya kadar yürüdüğüm oluyordu. Arabanın kapısını açıp içeriden telefonumu aldım ve yoluma devam ettim. Bir süre sonra Özgür adımı haykırarak peşimden koşturmaya başladı ama durmayacaktım. Onun için gereğinden fazla arkama bakmıştım ve artık arkama bakmak istemiyordum. Benim hayallerime saygı duymayan biriyle olmayacaktım. Ben ne istediğimi biliyordum ve Özgür benim istediğim şey le aramda engel olarak duruyordu. Birden koşarak önüme geçti ve yolumu kesti. Gözleri dolmuştu...

"Özür dilerim... Öyle söylemek istemedim. İnci sana da

hayallerine de saygı duyuyorum. Senin her parçanı kabulleniyorum. Seni seviyorum... Ben sadece benden uzak olman düşüncesine katlanamıyorum." Ellerimi yakalayarak avucunun içine aldı ama ondan uzaklaştım. Böyle yürümeyeceğini biliyordum. Kimi kandırıyordum? Okulu okusam da okumasam da ben Özgür'ün kafasındaki kız imajından çıkmayacaktım. Onun istediği sadece onun emri altında olacak, kusursuz hayatına bir parça katacak, ona eşlik edecek bir kadındı. Bense tamamen kendi ayaklarının üzerinde duran, hayallerindeki şey için savaşan ve o şeyi başarıp elinde tutan bir kadın olmak istiyordum. İkimizin kafasındaki o mükemmellik imajları birbirinden delicesine farklıydı. Bunun daha önce tabii ki farkındaydım... Ama her aklı havada ergen gibi aşabileceğimizi düşündüm. Kendimi değil ama Özgür'ü değiştirmeyi düşündüm. Oysa ne kadar yanlıştı. Ben onun için ne düşünüyorsam o da benim için aynısını düşünmüştü. Bir kısır döngünün içinde kısılıp kalmıştık.

"Arabayı alıp geliyorum, seni eve götüreceğim. İkimiz de biraz düşünelim..." Özgür bana cevap şansı tanımadan arabayı almaya gitti. Bense yolumdan geriye bakmamakta kararlı bir şekilde yavaş yavaş yürüyordum. Bu ilişki şimdi bitmediyse bile bir şekilde yol ayrımındaydık. İkimizin de gitmek istediği yön birbirinden farklıydı. Ben onun yolunda yürüyemezdim, o da benimkinde. Yolları ayırmak her şekilde en doğrusu olacaktı...

Özgür beni eve bıraktıktan sonra defalarca özür diledi. İçten içe hâlâ fikrimin değişeceğini düşünüyordu. Ama bu benim hayalim, benim hayatımdı. Bunu öylece ondan vazgeçmeyecek kadar çok istiyordum. Eve girdiğimde annem televizyon başında uyukluyordu, sessizce odama girdim ve yatağıma uzandım. Hafta sonu ablam babamı okul için ikna ettiğinde benim için bambaşka bir hayat başlayacaktı. Hayat bana *hadi yaşa* diyordu ve ben de hayalimin son damlasına kadar o hayatı yaşayacaktım...

2. BÖLÜM

TİMUR

Amerika'da geçirdiğim dört yalnız, yapayalnız aydan sonra kürkçü dükkânına geri döndüm. Kendimi bir yere ait hissedememe durumumun ne kadar süreceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bu durum beni boğuyordu... California da benim için İstanbul'dan farksızdı. İki yerde de aynı derecede kalabalık bir yalnızlığın içinde kulaç atıyordum ve vardığım bir yer olduğu da söylenemezdi.

Hayatım bir kadın tarafından sikilip atıldıktan sonra ben de kadınlara pislik gibi davranmaya başlamıştım. Üniversite yıllarımda ve sonraki birkaç yıl onları becerip bir peçete gibi buruşturup başımdan atmıştım. Daha sonra şu BDSM olaylarına girişip bu işi birkaç adım ileri taşımıştım. Açık söylemek gerekirse başlarda bana heyecanlı gelen o oyunlar bir süre sonra anlamını kaybetmişti. Beni mutlu eden ve zevk veren tek şey fotoğraf çekmekti.

Kadınları BDSM standartlarında hazırlayıp becerdikten sonra fotoğraflarını çekiyordum ve gerçek anlamda dev boyutlarda bir koleksiyonum vardı. Bu benim göğsümü kabartıyordu.

Hadi ama! Ben bir erkeğim, becerdiğim kadınların gururum olmasını yargılamak pek doğru değil. Hele canımı gerçekten yakan bir

kadından sonra bunu yaptığım için kimse bana kızamaz, öyle değil mi? Peki, Timur Karaca şimdi ne yapıyor?

Bilmek ister misiniz? Dönüşümün lanet olası onuncu gününde en yakın arkadaşımın baldızını almak için küçük bir şehrin küçücük bir ilçesine gidiyorum. Bir tek çocuk bakıcılığı yapmadığım kalmıştı. Alp iş için Amerika'ya gitmişti ve şu an dönüş yolundaydı. Bu görev de haliyle bana kalmıştı ve hamile bir Nazenin'e *hayır* cevabı vermek çok zordu. Zırıl zırıl ağlıyor, insanı deli ediyordu. Alp'e ciddi anlamda acıyordum, zavallı arkadaşım... Bana gözlerini dikip elini kocaman karnına dayadıktan sonra,

"Timur, kardeşimi almaya gider misin? Bu akşamki yemekte onun da burada olmasını istiyorum. Alp yok ve Eylül de bu akşam İngiltere'den dönüyor" dediğinde ona *hayır* diyememiştim. Bunun yerine,

"Tabi, Nazenin. Bu görev benim için şeref..." demekle yetinmiştim. Ama ne şeref! Aracın klimasını açtım, asfalttan çıkan buharlar havanın sıcaklığını cehennem gibi hissetmeme neden oluyordu. Gaza biraz daha yüklendim, asfaltı hızımla eritebilirdim ki hız yapmak beni bir parça olsun eğlendiriyordu. Ses sistemimden yükselen Bon Jovi şarkısına eşlik ederken Gelibolu ilçe sınırlarına girdim.

Yakında ufaklığı alıp buradan geri dönebilir ve bir arkadaş toplantısına katılabilirdim. Tabi oradaki tek *sap* olarak... Neredeyse unutuyordum, Nazenin'in ufak kardeşi de sanırım yalnızdı. O kadar çiftin içinde yapayalnız olmaktan bir nebze kurtulabilirdim. Belki onunla lise aşklarından falan bahsederdik. Aman ne eğlence! Belki Yeliz de yalnız gelirdi... Gerçi geleceğini sanmıyordum. Eğer gelirse yaptığım boktan bir hatayla yüzleşmek zorunda kalacaktım. Bir de az daha yapacağım bir hatayla...

Gitmeden önce Yeliz'i becermem hiç hoş olmamıştı. Bununla ben de pek gurur duymuyordum; ama kız ciddi an-

lamda istekliydi ve ben de biraz çakırkeyiftim. Yapmak üzere olduğum hata da Lale'ydi. Kadının benden nefret etmesinin nedeni vardı... İki sene önce, işe ilk başladığında onu resmen kıvama getirmiş ve yatıma götürmüştüm. İş üzerindeydim ve birden hop. bakire olduğunu söylemişti. Hemen geri çekilip onu kovmuştum. Yirmi beş yaşında ve bakire olması, hele de bunu tam içine girmek üzereyken söylemesi hayal kırıklığının dibe vuruşuydu. Neyse ki kendimi çekmiştim. Bu işte bildiğim bir şey varsa o da bakirelerle yatmamak gerektiğiydi. Anahtarlarımızı kilitli kapılara sokmamak çapkınlık derslerinde işlenen ilk konuydu.

Lale o günden sonra benden nefret etmiş, bir sene sonra da Armağan Mimarlığın müdürüyle evlenmişti. Bu sorun değildi. Eğer o işin devamını getirseydim benden daha çok nefret edecekti, tabi ben de kendimden... Kızı almak üzere Gelibolu limanına doğru aracımı sürdüm. Küçük bir yerdi ve daha önce gelmiş olmamın avantajını kullanıyordum. Aracımı kayıkların olduğu bölümde durdurdum. Yan tarafımda büyük gemilerin yanaştığı bir liman vardı. Kızı nasıl tanıyacağımı da bilmiyordum.

Birkaç dakika aracın içinde oturdum; sıcaktan pişmek istemiyordum. Birden gözüme bir şey takıldı. Şey diyorum ki insan demek için fazla güzeldi... Yani size bunu yüzlerce güzel kızla yatan biri olarak söylüyorum, bu kız bir melek... Bir peri falan... Çok genç. Bakın, ben genç kız avcısı falan değilim; genelde favorim olgun kadınlardır. Olgun ve esmer kadınlar. Ama tabi ki gençlerin de tadına bakmayı severim. Bu kız ne olgundu, ne de esmer. Ama tek kelimeyle büyüleyiciydi...

Sarı saç tutamları sıcak rüzgârda savrulurken sırtını ve omuzlarını dövüyordu. Daha önce böylesine açık renk sarı saç görmemiştim. Tabii orijinal olduğunu varsayıyordum, çakma bir sarışın gibi görünmüyordu. Suratında belli belirsiz çilleri vardı ve teni süt gibi beyazdı. Gözleri kesinlikle renk-

liydi ama mavi mi yeşil mi olduğunu pek kestiremiyordum. Uzun boyluydu, ince bir fiziği vardı; fazla kıvrımlı değildi fakat göz dolduruyordu. Yolda görseniz ikinci kere değil üç-dört defa bakardınız. Üzerinde pembe askılı bluzu ve beyaz pantolonu vardı. Daha önce pembe rengin birinde bu kadar hoş duracağı aklıma dahi gelmezdi. Şu an tek düşündüğüm, bu kızın fotoğraflarını çekmekti.

Bu benim için çok garipti. Yani bu normal insanlara basit gelebilir. Güzel bir kadın gördüm, fotoğrafını çekeyim... Fakat bu benim için böyle değil. Ben tam anlamıyla tescilli bir sapık olduğu için çektiğim fotoğraflar da meşrebimle uyum içinde olur. Kıyafetleri üzerinde olan bir kadını fotoğraflamak pek benim tarzım değildi. Kızı dakikalarca izledim. Onunla tanışmak istiyordum ama nedensizce bir türlü izlemeyi bırakıp yanına gidemiyordum.

Birini bekliyormuş gibi görünüyordu. Birden aklıma gelen düşünceyle irkildim... *Hayır, hayır...* Nazenin'in kardeşi değildi, elbette değil mi? Bu düşünce beni güldürdü. O kadar umutsuz bir durum olamazdı herhalde; hiç karma felsefesini düşünecek durumda değildim. Telefonumu cebimden çıkarıp Nazenin'i aradım:

"Efendim, Timur?" Boğazımı temizledim.

"Nazenin, kardeşin sarışın ve bir peri kızına falan benziyor olamaz değil mi?" Nazenin'in güldüğünü duydum; sanırım espri yaptığımı düşünmüştü.

"Evet, onu buldun mu? Arabayı yavaş kullan, Timur, olur mu? Aklım sizde kalmasın." Boğazıma takılan şeyi yutkundum.

"Merak etme... Çok yavaş kullanacağım..." Kesinlikle öyle yapacaktım. Telefonu kapattım. Araçtan inmeden önce dikiz aynasında kendime baktım, güneş gözlüklerimi takarak arabadan indim. Kız yaklaşık yirmi adım uzağımdaydı. Arkasını dönmüş denizi izliyordu, sanırım beklemekten sıkılmış-

tı. Yavaşça ona doğru yaklaştım. Uzun bir aradan sonra ilk kez kendimi ergen gibi hissediyordum; bu kalbimdeki ritim hızlanmasının artık yaşlanan vücudumun çağrıları olmasını isterdim fakat olmadığını da biliyordum. Bunun için erkendi, daha otuz dört yaşındaydım...

"İnci!" İsmini söylemek inanılmaz zevkliydi. İnsanda defalarca söyleme isteği uyandırıyordu. Sevişirken adını söylediğimi düşündüm ve hemen bu düşünceden uzaklaştım. Hayır! Asla! İnci hızla bana doğru döndü, bunu yaparken saçları da savrulmuştu. Sarı saçlarından yayılan papatya kokusuyla mest olmuştum. Denizden esen yaz rüzgârı kızın saçlarının bahar kokusuna karışıyordu. Gözlerini yakından görüyor olmama rağmen hâlâ bir karara varamamıştım. Mavi de olabilirdi, yeşil de... Pembeleşen yanaklarıyla gülümsedi. İki ön dişi biraz yamuktu ve gülümsediğinde çok sevimli görünüyordu. Bu gülüş bana Nazenin'i de hatırlatmıştı. Gülümsemesi tıpkı ablasına benziyordu.

"Timur abi!" Derin bir soluk aldım. Yaşlandığımı yüzüme vuran ilk kadın, bana *abi* diyen ilk kadın... *Beni hemen şimdi öldürün ve buraya gömün* diye içimden mırıldandım.

"*Abi* deme lazım olur." Kız mırıldanmamı anlamadı.

"Efendim?" Gülümsedim.

"Sadece Timur diyebilirsin, açıkçası göründüğüm kadar yaşlı değilim." Kıza yem atmış, ne söyleyeceğini merak etmiştim. Gözleri beni süzdü ve gördüklerinden o da memnun kalmıştı, bunu inkâr edemezdi. Kesinlikle saf bir kız değildi. Gözlerine parıldayan şey saf kurnazlıkla parlak zekânın karışımıydı.

"Açık söylemem gerekirse hiç yaşlı görünmüyorsun. Bu yakışıklılıkla yaşlı görünmen biraz zor, belki otuz sene sonra..." Bu kız cidden açık sözlü ve komikti. Böyle olacağını tahmin etmemiştim, daha çekingen olur diye düşünmüştüm. Ama beni yanıltıyordu. Tabi beni yakışıklı buluyor olması da ayrıca gururumu okşamıştı. Nazenin onun kaç yaşında oldu-

günü söylemişti? Tamamen aklımdan çıkmıştı. Nazenin yirmi iki-yirmi üç yaşında falan olmalıydı. O halde kız yirmi ikiden küçüktü. Kendimi kart zamparalar gibi hissettim. Evde bekleyen karımı, kızı yaşında genç kızlarla boynuzlayan türden hem de! Neyse ki benim karım yoktu. Ve tabi kızımda... Ona arabamı işaret ettim.

"Arabam orada, yola çıkmaya hazır mısın?" İnci bana tebessüm etti, daha sonra arabaya baktı.

"O araba on dakikadan fazla zamandır orada duruyor. Sen neredeydin?" *Dikkatli... Gözlemci...* Bakalım küçükhanım hakkında daha neler öğreneceğiz.

"İçinde oturuyordum." Sanki beni anlar gibi başını salladı.

"Beni bilerek mi bekletiyordun?" Kaşları çatılmıştı ama yüzünde hâlâ bir tebessüm vardı. Bu da beni güldürdü.

"Tabii ki hayır... Seni ilk defa görüyorum ve neye benzediğini bilmiyordum." İnci elini beline koyarak bedenini dikleştirdi.

"Belki de kırmızı karanfil takmalıydım." Beni güldürüyor olması gerçekten çok garipti.

"O randevularda olur, İnci. Tabi istersen bunu bir randevuya çevirebiliriz." Alt dudağını dişledi, bütün dikkatim o dudağa odaklanmıştı.

"Üzgünüm ama benimle şansın olmaz." Kahkahası kulaklarımda çınladı. Şaka yaptığımı mı sanmıştı gerçekten, oysa gayet ciddiydim.

"Nedenmiş o? Enişteninen yakın arkadaşı olduğum için mi?" Kafasını iki yana sallarken yine dikkatimi dudaklarına çekerek onları büzdü.

"Tipim değilsin." Tam anlamıyla dumur olmak tabiriyle eş anlamlıydık. Şu andan itibaren o kelime beni tarif etmek için kullanılabilirdi. Hayatımda ilk defa bir kız bana... Bana... Yani Timur Karaca'ya... *Tipim değilsin* diyordu.

"Az önce beni yakışıklı bulduğunu söylemedin mi?" Güneş gözlüklerimi gözümden çıkarıp gözlerinin içine baktım. Kız uzunca bir süre duraksadı, direkt gözlerime bakıyordu. Ayağında dolgu topuk ayakkabılar olduğu için rahatça yüzüme bakabiliyordu.

"Evet, kesinlikle. Yani gözü gören her insan bunu fark eder. Fakat giyim kuşamın fazla... Yani nasıl desem, bir podyum mankenine benziyorsun." Söylediği sözle birlikte buz mavisi kot gömleğime, açık kahve pantolonuma baktım.

"Bunun dışında çok flörtöz bir tavrın var ki, bunu karşı cinste güzel bulduğun herkese yaptığını düşünüyorum." Medyum falan olma ihtimali var mıydı? Burada bir el falına *hayır* demezdim. Elleri ellerime, gözleri gözlerime...

"Ayrıca yakışıklılığının farkındasın ki bu da tehlike demektir. Yakışıklılığının farkında olan erkek bunu kullanmayı bilir ve bunu kullanmayı bilen erkek de kesinlikle çapkındır. Karizmatiksin ve bu yakışıklılıktan bile tehlikeli." Kızın tespitleri bana ter döktürmeye başlamıştı.

"Biraz sıcak sanki, bu iç açıcı konuşmaya arabada devam etsek?" İnci benimle birlikte arabaya yürüdü, binmesi için kapısını açtım. Arabaya bindikten sonra ben de hemen kendi tarafıma binerek aracı çalıştırdım.

"Güzel arabaymış, üstü açılıyor mu?" Başımı salladım ve aracın üstünü açmak için paneldeki düğmesine bastım. Yavaşça açılırken İnci hayranlıkla yukarı bakıyordu.

"Havalı... Neden üstü kapalı kullanıyorsun?" Bir kadının gülüşü üniversiteden beri beni böylesine etkilememişti. Güldüğü zaman suratı sevimli bir hal alıyordu. Gözleri kısılıyor, yanakları kızararak çilleri belirginleşiyordu.

"Çok sıcak ve nemli" diyerek cevap verdim. Bunun üzerine sanki haklı olduğumu gösterir gibi çantasından bir toka çıkardı, saçlarını topladı.

"Ah yapma, şeker değilsin erimezsin." Ukala bir cevap vermesi de uzun sürmemişti. Arkasına yaslanıp yüzünü ok-

şayan rüzgâra karşı gözlerini kapattı. Belki ben erimezdim ama... Sarı şeker... Kesinlikle erimeye müsaitti.

"Belki sen erirsin..." Gözlerini açmamıştı ama dudaklarının kenarları yukarı kıvrıldı. Kesinlikle imalardan anlıyordu. Zekiydi... Güzel, zeki ve cesur... Eşittir tehlike.

"O halde erimeyeceğimi umalım." Durdurduğum şarkıyı tekrar açtım. İnci gayet memnun görünüyordu ve tabi son derecede rahat. Onu izlemekten kendimi alamıyordum. Acaba elleri arkaya bağlı, tamamen çıplak bir halde fotoğraf makinemin kadrajından ona bakmak nasıl olurdu. Sarı saçları omuzlarına dağılmış, yüzünde memnun ve gülümseyen ifadesiyle bana bakarken kesinlikle kusursuz olurdu.

"Şimdi söyle bakalım, neden senin tipin değilmişim?" İnci gözlerini açarak kafasını bana çevirdi. Bense yola odaklanmaya çalışarak Nazenin'e söz verdiğim gibi son derece yavaş gidiyordum. Tabi bunu biraz da bencillikten yapıyor olabilirdim.

"Açıkladığımı sanıyorum." Elimi sakalımda gezdirdim.

"Mükemmel olduğum için mi tipin değilim yani? Bu çok acımasızca değil mi?" İnci kıkırdadı.

"Mükemmel adamlar zordur ve dünya kendi etraflarında dönsün isterler" dediğinde ona bakmadım.

"Sorun bunun neresinde? Güçlü olmak, kontrollü olmak, kararlı olmak, özgüvenli olmak... Bunlar neden kötü olsun?" Kesinlikle itaatkâr değildi, hayal kırıklığı yaşasam da içten içe bu durumu hoşuma gitmişti ve vereceği cevabı da çok merak ediyordum. Beni meraklandırıyordu, onun hakkında bir şeyler tahmin etmek güçtü ki bu da ilgi uyandırıyordu.

"Bunlar zaten güzel şeyler, ben kötü olduklarını söylemedim." Müziğin sesini biraz kıstım, kurnazlıkla parıldayan gözlerine baktım.

"O zaman neden tipin değilim? Madem bu özellikler kötü değil..."

"Çünkü ben de mükemmel olduğumu düşünüyorum. Saydığın özelliklerin hepsine de sahibim. Bu durumda birbirimizi tamamlamaz, sadece yıpratırız. Bunlar tabi varsayım, seninle ilgilendiğimden falan değil. Bunlara ek olarak da enişte-min en yakın arkadaşısın." Bir şok daha yaşamıştım. Doğrusu kız boğazıma düğüm üzerine düğüm atıyordu. Elbette böyle kadınlardan uzak duruyordum; fakat İnci benim merakımı cezbediyordu. Onu tanımak ve anlamak eğlenceliydi, zıtlaşmak da öyle. Bir çeşit flört oyunu gibiydi. Ben beğendiği kadının peşinde koşan yakışıklı oluyordum, o ise yakışıklıyı beğense de adım atmaktan korkan ve bunu sivri dilinin, kıvrak zekâsının ardına gizleyen kadın... Bunları düşünmek için çok erken olduğunun farkındayım, tabi bu durumun ne kadar saçma olduğunun da. Gerçekten... Kızla yirmi dakika önce falan tanışmış olmalıyım ki ve evet daha önce bu kadar sürede kadınları yatağa atmışlığım olmuştu. Onu asla yatağa atamayacağım kısmının da net olarak farkındayım; ama yine de onunla flörtleşmekten kendimi alamıyordum.

"Bunları daha önce hiç duymadın, değil mi?" Beni güldürdü, başımı sallayarak onayladım.

"Bu kulaklar... Az önce söylediklerinin bir kelimesini bile daha önce işitmedi." Anlıyormuş gibi başını salladı, suratına da yalandan mahcup bir ifade takınmayı ihmal etmemişti.

"Üzgünüm, güvenini kırmak istemedim." Onun üzgün olmadığının kesinlikle farkındaydım, hatta beni reddetmiş ve benzetmiş olmanın haklı gururuyla göğsü kabarıyordu. Onun yaşlarında kendinden bu kadar olgun adamları etkiliyor ve reddediyor olmak gurur duyulası olmalıydı.

"Benim güvenim, tatlım, asla kırılmaz." İnci şeytanî bir şekilde sırıtıyordu. Bir anda onu daha yakından tanımak istediğimi fark ettim ve bu kesinlikle bacaklarının arasına konumlanacak tarzda bir yakınlık değildi. Nedensizce onunla konuşmak istiyordum. Siktir! Nedensiz değildi ki. Nedeni vardı... Kızın çok sevimli bir sesi vardı, kuşların cıvıldayarak

çıkardığı bir ezgi gibiydi. *Hay sikiyim! Ne kuşu? Ne ezgisi? Kendine gel Timur Karaca bu kız seni kesinlikle aşar...* Tabi bunun yanında Alp'in ve Nazenin'in öfkesini de üzerime çekmek vardı. İkisinin de öylece İnci'yi yatağa atmak istememe ses çıkarmayacaklarını sanmıyordum. Yine de sürekli yaptığım gibi o kahrolası şansımı zorlamaya karar vererek boğazımı temizledim.

"İstanbul'a yerleşiyormuşsun..." İnci koltukta hafifçe yan döndü. Sanki bu sohbeti açmamı bekliyormuş gibiydi.

"Evet, üniversite okuyacağım. On beş gün sonra tamamen İstanbul'dayım." Bunun için heyecanı ve hevesli olduğu açıktı.

"Ablan ve eniştenle yaşayacaksın demek..." Bunu öğrenmek istememin nedenini tahmin edebildiniz mi? Çünkü ben lanet olası Alp Ataman'ın evine çok yakın oturuyordum. Bu durumda İnci'yle sık sık temas kurabilirdim. Ya da ondan tamamen kaçmak gibi akıllıca olan diğer seçeneğe de yönelebilirdim; fakat çoğunlukla mantıklı şeyler yaptığım söylenemezdi.

"Aslında yurtta kalmak istedim ama babam ablamla kalmazsam İstanbul'a gidemeyeceğimi söyledi." Bundan pek memnun değil gibiydi. Özgürlüğünü hissetmek istediği açıktı.

"Nazenin'le anlaştığınızı sanıyorum." İnci gülümserken başını salladı.

"Tabii ki anlaşıyoruz, ona hayranım. Ama kendi başıma bir şeyler yapmak istiyorum. Bilirsin biz mükemmeller biraz özgürlüğümüze düşkün oluruz." Kızın kıkırtısı alt takımlara elektrik dalgası göndermişti. Yerimde kıpırdanarak takımların sağlığı için onlara yer açmaya çalıştım. Gözüm uzun bacaklarında geziniyordu ve beynime saçma görüntüler üşüşüyordu. Gözlerimle kızı incelemeye devam ederken parmağında parıldayan yüzüğe takıldım.

"Peki senin kadar mükemmel bir kızı hak edecek bir

adam bulabildin mi?" Saçmaladığım şey beynimin kesinlikle sıcaktan yandığını ifade ediyordu. Normalde asla böyle şeyler sormazdım, bunun doğrusu şu şekilde olurdu: *Selam, fıstık, bu gece boş musun?* Ya da çok yalnız görünüyorsun, erkek arkadaşın yanında değil sanırım, benim yatağım ikimize de yeter... Veya *yatağını bu gece ben coşturabilirim...* Bu ve daha niceleri... Asla az önceki şeyleri zırvalamam ben! İnci tam da tahmin ettiğim gibi yüzük taktığı elini sanki onun ağırlığından sıkılmışçasına havaya kaldırdı.

"Uzatmalı bir sevgilim var." Bingo! Onu artık sevmiyor... Ama bundan bana ne?!.

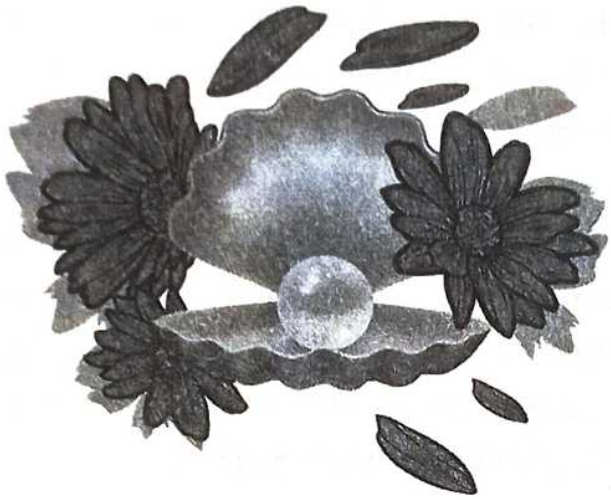
"Bunu ondan sıkılmış gibi söyledin." İnci bacak bacak üstüne attı ve arkasına yaslandı. Tokasından kurtulan birkaç saç tutamı rüzgârın etkisiyle savruluyordu. Gözleri bir an kapandı.

"Sıkıldım. Çünkü istediğim artık o değil." Bu kızı hiç kimsenin taşıyamayacağını düşünüyordum. Böyle kızlar her erkek için fazlaydı. Benim gibi erkekler bu kızları taşırdı tabi ama sonuç iki taraf için de her durumda boktan olurdu.

"O zaman neden kıçına tekmeyi basmıyorsun?" Üzgün bir şekilde gülerken kafasını iki yana salladı.

"Alışkanlıklardan kolay kolay vazgeçilmez. İnsanın içine işler ve sanki onu bırakırsan ya da onunla olmazsan her şey kötü gidecekmiş, hayatının akışı bozulacakmış gibi hissedersin." Onu o kadar iyi anlıyordum ki... Bunları hissediyor ve hayatı, amaçlarını sorguluyor olmasının tam zamanıydı. Bir an kendimi düşündüm fakat hemen silkindim.

"Ne istediğini biliyorsan, alışkanlıkların seni yolundan çıkarmasına izin verme. Hayat başkasının kurallarıyla oynanmayacak kadar kısa ve sert bir oyun. Bu oyunda sadece sen olmalısın ki tadına varabilesin. Unutma, hamle sırası kimdeyse oyunu o oynar. Kimse hakkını sana vermez." Kız seyrek açık renkli kaşlarının ardından kocaman açılmış gözleriyle bana baktı. Sözlerimi sevmişti hafifçe, dudağının kenarı kıvrıldı.

3. BÖLÜM

İNCİ

İlk defa kendi cümlelerimi birinin ağzından duyuyordum. Bu beni çok etkilemişti. Tabi beni etkileyenin sadece kendi cümlelerimi onun ağzından duyuyor olmam da değildi. Adam ciddi anlamda bir mankendi. Yani yabancı dergilerin kapaklarından birinde Calvin Klein marka iç çamaşırıyla poz verse istisnasız her kadının, hatta bazı erkeklerin bile dibi düşerdi. Hayatımda böylesine ateşli bakan gözler görmemiştim. Hoş bir çikolata kahvesiydi. Fakat insan o çikolata gözlerde boğulabilirdi. Koca kutu Nutella'yı kaşıkladığınızda çikolatanın ağızda erirken verdiği hissiyatı adamın gözlerine bakarak duyabiliyordunuz.

Havalı koyu kahve saçlarının rengi uçlara doğru biraz daha açılıyordu, dağınık ve özgün bir şekilde dikili saçları Johnny Bravo'yu andırmıyor değildi. Gerçi adam aynı Johnny Bravo gibi çapkındı, bu da diğer benzeyen yandı. Ya da ben hepten cıvataları sıyırmıştım. Boyu 1.90'a yakındı, geniş omuzları, atletik fiziğiyle bakanda defalarca bakma, hatta daha ileri giderek sapıkça şeyler düşünme gibi fikirler uyandırıyordu.

Ben erkek düşkünü falan değilim. Yani uzun süreli iliş-

kim olan Özgür'den başka kimseyle flörtleşmedim, çıkmadım ya da ilgi duymadım. Ama bu adam... Bu adam kusursuz bir mitolojik karakter... Herkül'ün cana gelmiş Türkiye şubesi. Sonra kendimi böyle düşündüğüm için bir an suçlu hissettim.

Bir hafta önce ablamın evine eşyalarım taşınırken Özgür'e ayrılık konuşması yapmıştım, hatta yüzüğünü bile geri vermiştim. Fakat Özgür asla ayrılmak istemediğini, bu ilişkiyi sonuna kadar sürdüreceğini ve seneye İstanbul'a geçiş yapmanın yollarını arayacağını söylemişti.

Ben de o kadar yılın ve aramızdaki saygının hatırına onu kıramamıştım. Artık ilişkimiz gerçekten bir nevi savaş sonrası anlaşmaya dönmüştü. Zorunluluktan başka bir şey değildi... Yıkılan, geçilen, yenilen taraf da Özgür gibi görünüyor olabilirdi. Ama aslında bendim.

"Ne oldu? Pek sessiz kalacak tipte bir kız değilsin. Birden sessizleşmeni neye yormalıyım?" Timur'un hafif pürüzlü sesi dikkatimi dağıtmıştı.

"Dalmışım..." deyip beceriksizce gülümsedim. İlk defa birinin yanında kendimi heyecanlı hissediyordum. Kalp ritmim hızlanırken kalbim göğsümde atmaktan sıkılmış, usul usul ağzıma ilerliyordu.

"Seni bu sıcak havada sekiz saatlik yol gelip beni almaya ne sürükledi?" Ablam arayıp beni almaya Timur'un geleceğini söylediğinde şaşırmıştım. Enişteminin Amerika'da olduğundan haberdardım ve otobüsle gitmeyi düşünüyordum. Timur'u sadece konusu geçtiği kadarıyla tanıyordum ve açıkçası enişteminin yaşına göre çok iyi göründüğünün farkındaydım. Ama onun arkadaşının ondan daha iyi görüneceğini tahmin etmemiştim.

Onu görür görmez ilk baktığım yer bomboş yüzük parmakları olmuştu. Timur güneş gözlüğünü düzeltti, o aptal gözlükten nefret etmiştim. Adamın öyle ateşle bakan gözleri gözlükle gizlemesi çok kötüydü. Yuvarlak polis model gözlü-

gü uzun kemikli ve sert yüz hatlarına uyum sağlamış olsa da gözlerini görmeyi tercih ederdim.

"Sürekli ağlayan ve günün çoğunu ne bulduysa yiyerek geçiren hamile bir kadın... Beni yemesinden korkmuş olabilirim." Bu bana güçlü bir kahkaha attırsa da hemen toparlanarak kaşlarımı çattım.

"Sen az önce ablama kötü bir şey mi söyledin?" Timur gülümsedi. Kalın dudakları arasından görünen beyaz dişler diş macunu reklamında kullanılabilirdi. Ama orada görsem kalbimi böyle hızlandırır mıydı, bundan emin değildim.

"Kesinlikle söylemem. Sen hiç *Alp Ataman gazabı* diye bir şey duymadın mı?" Eniştemin ablama olan ilgisini fark etmemek mümkün değildi. Adam onun için kurşunların önüne atlamaya hazır gibi duruyordu.

"Tabi Nazenin senin bu kadar güzel olduğunu söyleseydi ondan önce ben seni almayı teklif ederdim." Timur'un kendinden emin bir şekilde benimle flörtleşmesi çok hoşuma gidiyordu. Hadi ama! Hemen beni yargılamayın... Yüzüğümün ağırlığını kalbimde bile hissediyorum ama yine de... Bunu açıklamam mümkün değildi.

Şu adama bir bakın! Bu kadar yakışıklı, çekici bir adam benimle flörtleşiyor. Tamamen bir fantezi malzemesi ve inanın ben birkaç ucuz sevişme deneyimi dışında şehvetten zerre anlamayan yarı bakireyim. Yarı diyorum çünkü iç çamaşırı kuralını aşmadan Özgür'le bir şeyler yaşadım. İç çamaşırı kuralı... Bilirsiniz işte, üzerinizde sadece iç çamaşırları varken biraz öpüşüp birbirinize temas falan edersiniz. Başlarda zevkli gelse de sonradan yapmamak için köşe bucak kaçmaya çalıştığım, bir nevi boş zamanlarda boş evde yapılan ve sonrasında bolca utanılan bir aktiviteydi benim için. Tam ona cevap vermek üzereyken telefonum çalmaya başladı. Özgür'ün ismini ekranda görmek gerilmeme neden olurken telefonu cevapladım.

"Efendim?" Onunla soğuk konuşuyor oluşum kötü his-

setmeme neden oluyordu ama başka türlüsü de içimden gelmiyordu. Ben ikiyüzlü bir insan değildim, nasıl hissediyorsam öyle davranırdım. Öfkeliysem en dipte, mutluysam en tepedeydi...

"İnci... Nasılsın? Yola çıktın mı?" Beni bırakmayı teklif etmişti fakat reddetmiştim.

"İyiyim. Evet, yola çıktım. Sen nasılsın? Yerleşebildin mi?" Onun okulu daha erken açılıyordu ve bir hafta önceden evine yerleşmek için gitmişti. Çanakkale'de ailesinin onun için tuttuğu evde yalnız yaşıyordu.

"Ben de iyiyim. Yerleştim. Çalışmak için kütüphaneye gideceğim. Gitmeden aramak istedim... Döndüğünde görüşürüz. Seni seviyorum..." İçimdeki suçluluk hissiyle dudağımı ısırdım.

"Ben de..." Telefonu kapatıp çantama koydum. Göz ucumla Timur'a bakıyordum ama yola odaklanmış görünüyordu. Birkaç dakikalık can sıkıcı bir sessizliğin ardından,

"Resim okuyacakmışsın? Ne tarz resimler yapıyorsun?" diye sordu. Sorusu ortamdaki tüm gerginliği bir tür gerginlik toplayıcı gibi içine çekti. Neden böyle hissediyordum, saçma derecede karizmatik bir adamdı. Benden oldukça büyük olduğu açıktı ve benim bir sevgilim vardı. Ciğerlerim patlama noktasına gelene kadar çığlık atmak istiyordum.

"Aslında her tarz çiziyorum ama en sevdiğim insan resimleri." Bu konuda oldukça iyiydim. Zaten yetenek sınavını da insan portrelerim sayesinde kazanmıştım. Timur sanki aklına bir şey gelmiş gibi güldü.

"Bir şey mi oldu?" Kafasını iki yana salladı.

"Hayır, sadece ne kadar benzediğimizi görüp hayrete düştüm." Kast ettiği şeyi anlamamıştım. Eğer hâlâ mükemmellik meselesinden bahsediyorsa özgüveni sağlam kırılmış olmalıydı. Onun kadar özgüveni Everest'te bir adamı yenmek içimde bir güç uyandırıyordu.

"Sen de mi resim yapıyorsun?" Gözlüğünü gözünden çıkarıp gömleğinin yakasına astı. Çikolata kahvesi gözler nefes boruma etki ederken bir *cık* sesi çıkardı.

"Fotoğraf çekiyorum." İşte şimdi daha çok ilgimi çekmişti. Benim sevgili Herkül'üm, Johnny Bravo'm bir sanatçıydı. *Hadi oradan be! Nereden benim oluyormuş?*

"Ne tür fotoğraflar?" Yüzünde oluşan o çapkın sırıtış var ya... Neyse.

"İnsan fotoğrafları." Bu gerçek miydi?

"Fotoğrafların resimlerini yapmayı çok severim. Belki senin çektiğin fotoğrafların resmini yapabilirim." Model bulmak zor olduğu için ben de fotoğrafların resimlerini yapıyordum. Bu çok daha kolay oluyordu ve tabi geniş de bir yelpazem olmuş oluyordu. Bir an Timur'un gülümsemesi soldu.

"Buna kabiliyetinin yeteceğini sanmıyorum." Kaşlarımı çattım. Kim oluyordu da *bay kendini fena halde beğenmiş* benim kabiliyetimi sorguluyordu?

"Ne o, yoksa acemi fotoğraflarını görünce gözümden düşeceğini mi düşünüyorsun?" Kahkahası rüzgâra rağmen netçe duyuluyordu.

"Gözüne girmiş miydim?" Derin bir nefes verdim.

"Benimle kelime oyunu mu oynuyorsun?" Tek elini dağınık saçları arasında gezdirdi.

"Oyunları severim..." Yüzümün kızardığını hissettim. Basit olan tüm sözcükleri öyle cümleler haline getiriyordu ki altından bir sürü mana çıkarabiliyordum. Tabi çıkardığım anlamlar cici kızlar için hiç uygun değildi. Ne zamandan beri böyle adamlardan etkileniyordum? Ben böyle adamlardan nefret ederdim. Kendini beğenmiş, ukala, seksi, her şeyi ben bilirim, kadınlarla oynarım ve deli ederim. Bu adamlar kitapların içindeyken bile sinirlerimi bozmaya yeterdi. Timur birden aracı durdurdu.

"Neden durduk?" Araçtan inerken omuzunun üzerinden nabzıma düşman bir bakış attı.

"Buraya gelirken dört saat araba kullandım ve yoruldum. Biraz dinlenmek istiyorum." Daha Gelibolu'dan çıkmamıştık bile. Arkasından arabadan inerek kapıyı kapattım. Koru Dağında dinlenme tesisindeydik. Hava oldukça güzeldi ve tesisin içi cıvıl cıvıldı. İnsanlar çaylarını içerken piknik yapıyorlardı. Cırcır böceklerinin sesleri insanların seslerine karışıyordu. Timur temiz havayı içine çekerek gerindi.

"Hava ne kadar temiz." Yanına yürüdüm.

"İlk defa mı geliyorsun?" Başını salladı.

"Evet, buraya ilk defa geliyorum." Birlikte tesisin doğayla iç içe ahşap binasına ilerledik. Piknik yapan insanlardan uzakta, ormanlık alana bakan tahta sandalyeye oturdu.

"Karnın açsa bir şeyler yiyelim" dediğinde ben de karşısına yerleştim.

"Hayır, aç değilim." O sırada yanımıza gelen garsona, "İki çay" dedi.

Ne yani, az önce gerçekten bana sormadan sipariş mi vermişti? Garson tam yanımızdan ayrılmak üzereyken, "Hayır, bir çay, bir tanede elmalı soda" diye düzelttim. Garson birkaç saniye durdu, daha sonra başını sallayarak içeri girdi. Timur'un bana garip garip bakan gözleriyle karşılaşmaktan kaçındım. Adamın gözleri bir acayipti.

"Çay sevmem" dediğimde kalın siyah kaşları çikolata gözlerinin üzerinden havalanırken dudakları hoş bir sırıtış şeklini aldı.

"Aklımda tutarım." Garson siparişlerimizi getirdiğinde Timur cebinden çıkardığı tablasından bir tane sigara alıp siyah zipposuyla yaktı. Derin nefesin ardından çayından bir yudum aldı. Bense hâlâ kalın dudaklarından çıkan o dumandaydım. Duman olmuştum... Boğazımdaki yanmanın geçme-

si umuduyla sodamdan bir yudum aldım. Timur'un çikolata gözleri üzerimdeyken yutkunmak da tabi ki bir hayli zordu.

"Kaç yaşındasın?" Sanki yaşımı tahmin etmeye çalışır gibi yüzümün her ayrıntısını inceliyordu.

"Yakında yirmi olacağım." Sigarasından çektiği derin nefese odaklandığım için yüzünden geçen tüm ifadeleri kaçırıyordum.

"Sen?" Otuz yaşından büyük durmuyordu. Eğer enişte-min çocukluk arkadaşı olduğunu bilmesem çok daha genç bir yaş üzerinden tahmin yürütebilirdim.

"Otuz dört" dediğinde yutkundum... Olgun, yakışıklı, seksi, çapkın, mükemmel... Çok ama çok fazla... Her kadının rüyası ve çoğu için sadece rüyada kalanı. Timur'un gözleri oynadığımın bile farkında olmadığım yüzüğüme kaymıştı, elimi masanın altına götürdüm ve yüzüğü görüş alanından çıkardım.

"Tabi kendimi yirmi yaşından bir yaş büyük hissetmiyorum." Bu beni güldürdü.

"Çok genç görünüyorsun" dediğimde kaşları havalandı.

"Öyle mi? Bana *abi* dedin ama..." Hayatımda ilk defa yüzüme ateş bastığını hissettim. Utanıyor muydum ben? İyi de benim utanma hissim alınmıştı, bana oldukça uzak bir duyguydu.

"Birden ağzımdan çıktı. Nasıl hitap edeceğimi bilemedim. Hemen komplekse girmene gerek yok." Olduğu yerde dikleşirken gülmemek için dudaklarını birbirine bastırıyordu. Gözüm sürekli dudaklarındaydı. Kalın, biçimli, kıvrık... Aklıma mukayyet ol, Allah'ım! Bir süre ikimiz de sessiz kaldık. Ben kuş ve cırcır böceği seslerine odaklanmış gibi görünsem de aklım sigarasını içen Timur'daydı. Dumanı her içine çekişi ayak parmaklarımı karıncalandırıyordu. Timur çayından son yudumu aldı, dirseklerini masaya dayamış ve parmaklarını iç içe geçirmiş beni izliyordu. Kendime gelerek silkindim.

"Dinlendiysen kalkalım mı? Yolumuz baya uzun." Üst dudağını dişledi.

"Dinlendim, kalkabiliriz." Timur garsona hesabı öderken ben arabanın yanına yürüdüm. Birkaç dakika içinde o da arabanın yanına doğru yürüyordu. Adamın yürümesinde bile bir özgüven vardı. Her ortamda dikkatleri üzerine toplamayı beceren tiplerdendi. Arabaya binerek tekrar yola çıktık.

"Arabanın üzerini artık kapatalım mı?" Tenimde güneşi ve rüzgârı hissederken onun rahatsız olacağını düşünmemiştim.

"Rahatsız olduysan tabi kapatabilirsin." Düğmeye basarken bir yandan da gözü bana kaydı.

"Rahatsız olmadım ama çok beyazsın ve tam öğlen güneşi tepemizde." Ah! Beni mi düşünüyordu? Anlamsızca hoşuma giderken bir yandan da bunu neden umursadığını düşünüyordum. Tabi bir de sürekli ona muhalefet olmak isteyen ayarsız yanım da olaya müdahil olmak için yanıp tutuşuyordu. O yanımı baskı altına almam da oldukça zordu.

Yol boyunca hakkında bir sürü şey öğrendim. Ablamlara yakın yaşıyordu ki bunun iyi mi, kötü mü olduğuna karar veremiyordum. Enişteminin yanında mimar olarak çalıştığını biliyordum ama şirketin küçük ortağı olduğunu bilmiyordum. Ayrıca ailesinin de enişteminin çiftliğinde çalıştığını öğrenmiştim. Kendisinden iki yaş küçük erkek kardeşi vardı, spor eğitmeniydi ve İngiltere'de yaşıyordu. Onu biliyordum, ablamın arkadaşı Eylül'ün sevgilisiydi. Ayrıca anlattıklarında bir sevgilisi olduğuna dair hiçbir ipucu yakalayamamıştım. Umutsuzca ve nedensizce bir kız arkadaşı olmamasını diliyordum. Dört ay öncesine kadar Amerika'da olduğundan bahsetti. Benim hakkımda da bir sürü soru sormayı ihmal etmemişti. İlk sorusu saçlarımın orijinal olup olmadığıydı. Tabii ki sarışındım ama saçlarım gerçekte bu kadar beyaza yakın bir sarı değildi. Yani boyaydı ve içten içe girdiği bir iddiayı kaybetmiş gibi suratı düşmüştü. Özgür hakkında hiçbir şey sormadığını

fark ettim. Özellikle o konuya girmediğini düşünüyordum, belki de hepten aklımı yitirmiştim.

Ablamın evine girerken Timur sessizleşmişti. Kapının önünde arabayı durdurdu, ablam çoktan kapıyı açıp kendini dışarı atmıştı. Her geçen gün büyüyen karnı çok sevimliydi. Uzun saçlarını tepesinde toplamış, güzel yüzü açığa çıkmıştı. Gülmesine rağmen gözlerinde hemen düşmeye hazır yaşlar duruyordu.

"Sen gelmiyor musun?" Arabadan inerken ona bakmıştım.

"Akşam yemeğine geleceğim. Hem sen de beni biraz özlersin..." Bir göz kırpış ile pastörize olmuştum. Ona gülümsedim.

"Getirdiğin için teşekkür ederim." Çikolata gözler beni süzdü.

"Benim için zevkti." Kapıyı kapattım. Timur ablama korna çalarak selam verdi ve aracını geri çevirip bahçede aşağıya doğru döndü. Ben de ablama koşup sarıldım. Aramıza giren yeğenim dünyanın en tatlı engeliydi. Yanaklarını bol tükürük salgısıyla şapur şupur öperken ablam neşeli kahkahasıyla enerji dolmamı sağlıyordu. Birlikte içeri geçtik, çantamı girişteki dolaba bıraktım ve doğruca kapalı bahçeye çıktık. Balkonun pencereleri açılmış, ön taraftaki bahçeyle birleştirilmişti. Koltuğa kendimi atarken o da yanıma oturdu, masanın üzerine içi limonata dolu sürahi ve iki tane soğutulmuş bardak vardı. Hemen sürahiye uzanıp bardakları doldurdum. Ablam limonatasından ufak bir yudum alarak bana gülümsedi.

"Yolculuk nasıl geçti. Timur arabayı deli gibi kullanmadı, değil mi?" Telefonumun saatine baktım.

"Geç bile kaldık, baksana." Özel araçla beş saatten fazla sürmeyecek yol altı saat sürmüştü.

"Hayret, söz dinlemiş." Birden aklıma Timur'un hiç de söz dinleyecek bir karakterde olmadığı geldi. Bilerek yavaş

gelmişti, benimle vakit geçirmek mi istemişti? Bu düşünceyle delicesine heyecanlandım, kalbim hızlı hızlı atmaya başlamıştı. Akşam yemeğine üç saat vardı, bu yüzden oturup biraz sohbet ettik. Ardından ablam on beş gün sonra temelli buraya yerleşeceğim için bana hazırladığı odayı göstermek üzere üst kata çıkardı. İkinci katta, evin arka tarafındaki ormana bakan oldukça sevimli bir odaydı. Eşyalarımın bir kısmı geldiği için yerleştirilmişti bile. Kalanını da temelli geldiğimde getirecektim. Ablama tekrar sarıldım.

"Teşekkür ederim, ablacığım..." Ablam yanağıma ufak bir öpücük kondurdu.

"Ne demek, canım! Artık bu evde kalacaksın. Hem ufaklığa bakarken bana yardım da edersin. Ayrıca ayrı geçirdiğimiz yılları da telafi ederiz." Gözlerindeki parıltı insanın başını döndürüyordu. Bir insanın böyle sevgi dolu bakması imkânsız gibiydi. Cep telefonu çalmaya başladığında yanakları kızardı. Kızarmasını gördüğünüzde hemen kimin aradığını tahmin edebilirdiniz. Çok sevgili eniştem Alp Ataman... Telefonla konuşmak üzere dışarı çıkarken ben de camdan ormanı izlemeye başladım. Pencereleri açarak içeriye dolan temiz hava ve akşam güneşinin odaya girmesine izin verdim. Sağ taraftaki duvarı boydan boya kaplayan beyaz gömme dolabı açtım. Kıyafetlerimin bir kısmı düzgünce asılmıştı. Gözüme birkaç tane de yeni kıyafet takıldı. İnsanın ablası olması harika bir şeydi, hele de bu abla Nazenin gibi mükemmel biriyse...

Akşam yemeğinde giymek için dolaptan kıyafetlerimi alarak yatağımın üzerine koydum. Ablam telefonla konuşurken hazırlanmam için yeterli zamanım vardı. Omuzlarımı açıkta bırakan vişneçürüğü rengi bir bluz giydim. Krem renk diz altı kloş etek uzun bacaklarım, ince fiziğim sayesinde oldukça güzel duruyordu. Dolabın ayakkabıların olduğu bölümünü açtığımda tekrar gülümsedim. Bir sürü yeni ayakkabı ve çanta güzelce dolaba yerleştirilmişti. Tam o anda kapım hafifçe tıklatıldı.

"Gel." Ablam yüzünde sevimli bir gülümsemeyle içeri girdiğinde ben de ona gülümsedim.

"Ablacığım bu kadar şeye hiç gerek yoktu, zaten çok fazla kıyafetim var" diyerek ona sarıldım. "Teşekkür ederim."

"Önemli değil, tatlım" derken elleri saçlarımda gezindi. "Kendime bir şeyler alırken sana da almak istedim." Kızarmış yanaklarını sıktım.

"Sen kızarmışsın..." dediğimde bakışlarını benden kaçırıp yan taraftaki aynaya baktı.

"Hayır, canım, neden kızarayım? Sıcaktandır." Manalı bir şekilde onu süzdüm.

"Tabi, tabi, sıcaktandır! Ama neyin sıcağı? Havanın sıcağı mı, enişte min sıcağı mı?.." Popoma ufak bir çimdik atarken gülmeme engel olamıyordum.

"Sen ne kadar utanmaz bir kızsın." Omuzumu silktim.

"Utanmanın sözlük anlamını bilmiyorum." Gözlerini devirdi. Konuyu değiştirmek için kıyafetimi inceliyordu.

"Çok güzelsin." Aynada kendime baktım.

"Sen de çok güzelisin." Gerçekten de öyleydi. Görebileceğiniz en güzel kadındı. Hamilelik öyle yakışıyordu ki resmen girdiği ortamda ışıldıyordu.

"Hazırsan sofrayı hazırlamaya başlayalım."

"Beş dakikaya hazır olurum." Ablam odadan çıkarken ben de vişne rengi bilekten tokalı ayakkabıları giydim. Omuzlarımı açıkta bırakarak saçlarımı topladım. Biraz parlatıcı sürerek aşağıya indim. Ablamı zorla oturtup Leman teyzeyle birlikte sofrayı hazırlamıştım. Yemeği bahçede yiyecektik, hava oldukça sakin ve güzeldi. Daha kararmamıştı ama akşam güneşi yerini rahatlatıcı gölgelere bırakmıştı. Tamamen hazır olduğumuzda enişte m kapıdan içeri süzülmüştü. Üç gündür ayrı olmaları çifte kumruları çıldırtmış olmalıydı. Çünkü ikisi birlikte yukarı çıkarken ellerini birbirlerinin üzerinden çekemiyorlardı. Onlar yukarıdayken kapı çaldı.

"Ben bakarım, Leman teyze." Leman teyze gitmeden önce son işlerini hallediyordu. Cam kapıdan gördüğüm kişi belirgince yutkunmama neden oldu ama yine boğazımda oluşan yumruyu yutamamıştım.

Timur çikolata bakışlarıyla kapıda dikiliyordu. Cam kapıdan onu süzdüm, oldukça rahat bir kot pantolon ve kahverengi kemerinden birkaç ton daha açık bir gömlek giymişti. Bronz tenine inanılmaz yakışmıştı. Dağınık saçları karnıma giren bir ağrıya neden olmuştu. Derin bir nefes alarak kapıyı açtım. Küstah, eğlenceli, seksi, baş döndürücü, Herkül...

4. BÖLÜM

TİMUR

Arabadan inerken hayatımda ilk kez heyecanlandığımı hissediyordum. Mükemmel göründüğümü bile bile arabanın dikiz aynasından defalarca kendime bakacak kadar boktan bir duygu durumunun içindeydim. Kendime gelmem gerekiyordu. Sakin ol, Timur Karaca... Sen çapkın erkeklerin son temsilcisisin, sen kadınlar için dalında duran sulu bir meyvesin, sen bir zevk kaynağısın. Aptal bir liseli oğlan gibi davranamazsın. Küçük bir kadının seni yolundan saptırmasına izin veremezsin! Kapıya doğru yürürken hediye olarak getirdiğim şarap ve çiçekler elimdeydi. Tabi hesaba katmadığım bir şey vardı. Kapıyı benim küçük kadınımın açmasını beklemiyordum. Hem de bu halde... Enfes görüntüsü harekete geçmemesi gereken bir noktamı harekete geçirmişti. Beyaz tenine uyum sağlayan büyüleyici vişne rengi bluzundan görünen omuzları aklımı ve yaramaz oğlanı kendinden geçirmişti. Bedenini saran uzun eteği hayal gücümün sınırlarını zorluyordu; birden kendimi içindeki iç çamaşırlarını tahmin ederken buldum. Bana ne oluyordu? İnci de kapının önünde donmuş kalmıştı. Hâlâ rengi hakkında karar veremediğim gözleriyle beni baştan aşağıya süzerken gülümsemeden edemedim. Onu biraz utandırmaya karar vererek,

"İncelemen bittiyse düşünceni öğrenebilir miyim?" Sırıtmama bakakalmıştı.

"Ne yani, beni boşu boşuna mı inceledin? Bir çıkarımda bulunmayacak mısın?" Gözlerini kısarak tehditkâr bir ifade takınırken kollarını göğsünde birleştirdi. Bingo! Şunu görüyordunuz mu? Yüzük gitmiş. Timur Karaca bir ateşli fıstık, sıfır.

"Kadın avcısı, kendini beğenmiş bir çapkına benziyorsun." Fıstık sinirlenirken beni de eğlendiriyordu. Yanından geçerek içeri girdim, ona biraz yaklaşarak papatya kokusunu içime çektim, bunu fark ederek gerilemeye çalıştı ama bir kere yörüngeme girmişti...

"İlgilendiğim bir kadın olduğu doğru ama henüz ava başlamadım." Boynundan apaçık bir şekilde yutkunmasını gördüm. Karşılık olarak ben de yutkundum.

"Elimdekileri almayacak mısın?" dediğimde derin bir nefes alırken şarap şişesini aldı. Çiçekleri de ona uzattım.

"Bunlar da senin için." Dudaklarını büzdü, parlatıcısının tadını merak ettim. Vişne olmasını isterdim.

"Ava başlamadığını sanıyordum." Çiçekleri alırken kurduğu cümleyle gülmeden yapamadım. Kız çok fenaydı ve beni bir kibrit gibi yakıyordu.

"Bahçeye geç, ben çiçekleri suya koyayım. Birazdan herkes burada olur" dedi. Bahçeye doğru ilerledim. İnci salona yönelmişti, birkaç saniye arkasından bakmadan yapamadım. Bu kadar genç bir kadının beni böylesine etkilemesi garipti. Bahçedeki koltuklardan birine oturdum, hava sıcak olmasına rağmen bahçe denizden ve ormandan gelen hafif esintiyle serinlemişti. Kimse gelmeden önce İnci'yle biraz sohbet etmek istediğime inanamıyordum, kızı görmek için etrafıma bakınırken kapıdan elinde bir salata tabağıyla girdiğini gördüm. Gözleri bana takıldı ama hemen bakışlarını çevirdi. Zoru oynamak istiyordu ve bu onun için iyi değildi. Zorlu oyunları severdim. Tam ayağa kalkıp onun yanına gitmek üzereyken

kapı çaldı; aynı anda da Alp ve Nazenin bahçeye çıkıyordu. Alp yanıma gelirken İnci, Nazenin'le birlikte kapıyı açmak üzere içeri girdi.

"Hoş geldin, dostum" diyerek yanıma oturup bacak bacak üstüne attı. Onu uzun zamandır görmediğim kadar mutlu görüyordum. Bir zamanlar istemeye istemeye benim hayalim olan hayata sahip olmuştu. Arkadaşım için tabi ki seviniyordum, bunu fazlasıyla hak etmişti.

"Sen de hoş geldin. Amerika nasıldı?"

"Bildiğin gibi. Uca'nın sıkıntılar halledilecek gibi. Biraz daha uğraşırsam iyi yerlere geleceğinden eminim." O şirketle neden uğraştığını anlamıyordum. Pekâlâ, satıp bundan kurtulabilirdi. Kâr etmeyen bir şirketi... Ataman Holdingin sırtına kambur yapıyordu.

"Daha önce de söyledim, Alp. Orayı satabilirsin." Kafasını iki yana salladı.

"Ataman Holdingin başına ilk geçtiğim günü hatırlıyor musun?" Tabii ki hatırlıyordum. Babası ölmüştü ve Alp Amerika'daki hayatını bırakıp dönmek zorunda kalmıştı. Aslında başlarda orayı satmak ve babasının gölgesinde kalan o şirketten kurtulmak istemişti. Fakat sonra birlikte bir şeyler yapabileceğimizi söyleyerek harika atılımlara girişmiş, şirketi kısa zamanda dünya pazarına sokmayı başarmıştı.

"Bir sürü borca batmış, kimsenin iş yapmak için güvenmediği bir firmayı kısa zamanda ayağa kaldırdık. Uca'yı da aynı duruma sokacağım. Polat'a bir söz verdim." Alp Ataman sözünü daima tutardı. Kafamı iki yana salladım.

"Her zaman yanındayım" dediğimde başıyla beni onayladı. O anda içeri Eylül, Burak, Lale ve kocası Eren girdi. Lale'yi böyle ortamlarda görmeye alışık olduğum için garipsemedim. En azından Yeliz'le hâlâ karşılaşmamıştım. Tek dileğim de bu akşam olmamasıydı. Herkes birbiriyle merhabalaşırken Burak'a sarıldım, kardeşimi beş aydır görmüyordum. Yakın-

da tamamen kaybedecektim. O da Alp gibi evliler kervanına katılmayı düşünüyordu. Tabi şimdilik bunu sadece ben biliyordum. Eylül şanslı kızdı, Burak son romantikti.

Hanımlar mutfağa geçerken *sözde yemek servisi için* biz de masadaki yerlerimize oturduk. İş konusunda gereksiz gevezelik yaparken herkes sofraya teşrif etmişti. Tabi benim gözüm bir kişinin üzerinden ayrılmıyordu. İnci kimsenin bir şeye dokunmasına izin vermeden servis etmiş, nispet yaparcasına da tam karşıma oturmuştu. Harika manzara eşliğinde akşam yemeği yaramaz oğlan için de çok eziyetli saatler anlamına geliyordu. Aklıma gelen şeyleri engelleyemiyordum. İnci'yi bu bahçede çırılçıplak, ağaçlardan birine bağlanmış hayal ediyordum. Onun fotoğraflarını çekerken bana kendisini becermem için yalvardığını... Birden silkindim, gözümün önüne Alp geldi. Onun işkence yöntemleri benimkilerden çok daha sert olurdu. Onların hiçbirini benim yakışıklı bedenimde uygulamasını tabii ki istemezdim. Kendi kendime telkin ettiğim tek şey, sarışın çıtırdan uzak dur...

Akşam yemeğinin sıradan sohbetlerine katılmaya çalışamıyordum bile. Sadece Nazenin'in sorduğu birkaç soruya cevap vermiş, sessizliğimi korumuştum. İnci'nin bakışlarını üzerimde hissettiğim her an ona bakmış ve bakışlarını üzerimde yakalamıştım. Sarışın çıtır kendine hiç iyilik yapmıyordu. Yemeğin ortasında telefonu çalmış ve birkaç adım ileride konuşurken gergin olduğu açıktı. O çocuk her kimse bu kızı elinde tutamayacağı belliydi. İnci tekrar yerine oturduğunda Alp bana odaklandığı için ifadesini inceleyememiştim.

"Timur artık döndüğüne göre şirketi sana bırakıp biraz kaçamak yapabilirim." Sorumluluk almaktan hoşlanmıyordum ama Alp de bir tatili hak ediyordu.

"Tabi, ben göz kulak olurum. Merak etme." Alp'in gözleri Nazenin'e kayarken sert ifadesi yumuşamış, gözlerine şapşal âşık bakışı yerleşmişti. Nazenin'in yanakları kızarmış ve yüzünde beliren gülümsemeyle Alp'e dönmüştü. Düşündük-

çe bu duruma hâlâ inanasım gelmiyordu. Alp Ataman... Aşk, aile, eş, çocuk... Bunlardan köşe bucak kaçan bir dominant... Kadınlarla saatlerce oynayıp başından atmak için beni kullanan arkadaş. Video olayına girmek bile istemiyordum. Birkaç tanesini izlemiştim ve cidden benden kat kat sertti. Acımasız... Oysa şimdi bir kedi kadar uysal görünüyor, sahibinin eteklerinde dolanıyordu.

"Nazenin ve ben Avrupa turu yapacağız" dediğinde Eylül, Nazenin'e doğru haykırdı.

"İnanmıyorum, çok romantik." Nazenin gülümserken,

"Bunu erteleyebiliriz, Alp. Hem İnci burada yaşamaya başlayacak" diye yanıtladı. İnci birden araya girdi.

"Hayır, kesinlikle ertelemiyorsunuz. Ben başımın çaresine bakarım, abla. Hiç merak etme." Belki başının çaresine bakardı ama kendini benden nasıl koruyacaktı?

Akşam yemeğinin ardından bahçede sohbet ederken bir şeyler içiyorduk. Hanımlar sofrayı toplarken biz bahçe mobilyalarına yayılmıştık. Aklımda sadece İnci'nin mükemmel fiziği vardı. Yasak elmaya uzanmaya çalışıyordum, aklımı tamamen yitirmiştim. Gecenin ilerleyen saatlerine kadar oturduk. Eylül İngiltere macerasını anlatırken ben konudan tamamen uzaklaşmıştım.

Alp ve Nazenin misafirleri geçirmek için çıktığında İnci'yle yalnız kalmıştım. Kız tam karşımdaki tekli koltukta oturuyordu. Zarifçe bacak bacak üstüne atmış, eteği hafifçe yukarı toplanmıştı. Ayağındaki ayakkabılardan görünen beyaz ve ince ayak bilekleri oldukça zarif görünüyordu. Aklım başımdan gitmişti. Düşünebildiğim tek şey kızın ayak bileklerini öpüp yalarken çıkaracağı seslerdi. Şu an resmen bir ayak fetişi olmuştum. Daha önce böyle bir takıntım olduğunu bile bilmiyordum. Birden aklıma gelen şeyle irkildim. Bakire olabilir miydi? Hayır, hayır, olamazdı... On dokuz yaşında olabilirdi. Evet, çok gençti fakat uzun süreli bir sevgilisi vardı.

Yüzük takmışlardı. Bunu bir tür vicdan rahatlatmak amacıyla yapmış olabilirlerdi. Birlikte olduktan sonra yüzük takarak ikisi de ilişkilerini ciddi gördüklerini birbirlerine ve başkalarına göstermişlerdi. Bu iş böyle olurdu. *Tıpkı bir zamanlar benim yaptığım gibi...* Kız bütün düşüncelerimi böldü.

"İncelemen bittiyse odama gideceğim." Benimle oynuyordu, resmen benimle oynuyordu! Ama benim oyunları ne çok sevdiğimi göz ardı ediyordu.

"Bu bir davet miydi?" Şaka yapmıyordum ama yine de onun öyle düşünmesi için dalga geçercesine güldüm.

"Seni davet edecek olsam bunu imalarla yapmam, aksine son derece açık sözlü davranırım." Vay anasını! Bu kız kesinlikle çok tehlikeliydi... Ayağa kalktı ve doğruca yüzüme baktı. Ayağa kalkmak ona tepeden bakma üstünlüğü sağlamıştı.

"Yani bu bir davet değil. İyi geceler, Timur." Küçük hanım içeri girerken ben arkasından bakakalmıştım. Alp ve Nazenin geldiğinde eve gitmek üzere oturduğum yerden kalktım. Nazenin şaşkın bir ifadeyle bana baktı.

"Gidiyor musun?" Başımı salladım.

"Evet, gitsem iyi olacak. Biraz çalışmam lazım. Her şey harikaydı, teşekkür ederim." Nazenin gülümsedi.

"Her zaman beklerim. Bu arada Alp Avrupa turu için kesin kararlı. İnci burada yalnız olacak. Ona göz kulak olursun, değil mi?" Ne yani, kurda kuzu mu emanet ediyordu? Boğazımı temizledim. Alp'in gözü üzerimdeydi.

"Tabii ki küçük kardeşine göz kulak olurum." Bu isteği elbette geri çeviremezdim. Nazenin memnuniyetle başını sallarken Alp beni geçirmek üzere salona kadar geldi. Kapıdan çıkmak üzereyken benden bir açıklama beklercesine gözlerini üstüme dikmişti. Siktir! Bir şeyler anlamış olabilir miydi? İçimi görüyormuş gibi kuşkuyla yüzümü incelerken saçlarımı düzeltip bakışlarımı Alp'ten kaçırdım.

"Neyin var senin?" Omuzlarımı silktim.

"Neyim olabilir ki? Her zamanki gibi, bir şeyim yok..." Alp kafasını iki yana salladı.

"Bana yalan söyleme, Timur. Garip davranıyorsun! Otuz senelik arkadaşımı tanımayacak değilim" dediğinde ne cevap vereceğimi düşünürken Alp devam etti: "Seni Amerika'dan dönmeye zorladığım için mi böylesin?" Beni buraya dönmeye zorlaması benim için değil ama onun için gerçekten hiç iyi olmamıştı. Alp'in baldızı benim için baldan tatlıydı.

"Hayır, dostum. Ben iyiyim, bir şeyim yok." Onu geçiştirdim ama üzerime gelmedi. Kapıdan çıkarak arabama bindim, doğruca evime gittim ve çalışmaya başladım.

Sabaha kadar işlerimle uğraşırken İnci'nin bugün evine döneceğinden haberdardım. Acaba onu bırakmayı teklif etmeli miydim? Hayır, hayır... Ona yakın durmak pek akıl kârı değildi. Belki de cinsel açlıktan böyle düşünüyordum. Evet, kesinlikle içimdeki şey cinsel açlıktı. Bir haftalık bir ara benim gibi bir adam için iyi değildi. Uzun zaman olmuştu... Öğlene kadar uyumuş ve uyandığımda tamamen dikilmiş aletimle burun burunaydım. O bile bir tür başkaldırı içindeydi. Telefonumu cebimden çıkarıp bu başkaldırıyı dindirecek birilerini bulmak için parmaklarımı rehberde gezdirdim. Tam o anda telefonum çalmaya başladı. Kahretsin! Yeliz arıyordu. Amerika'dayken de birkaç sefer aramıştı ama onunla konuşmamıştım. Ne yapmalıydım? Alp ve Nazenin'in düğün gecesi resmen boka batmıştım. İçimdeki şeytan bana hükmederek telefonu açmama neden oldu.

"Efendim." Karşımdaki ses bir an tereddüt etti. Sanırım cevap vermemi beklemiyordu.

"Timur?" Yutkunduğunu duydum.

"Açacağını tahmin etmedim." Kahve yapmak için mutfağa inerken,

"O zaman neden aradın?" dedim.

"Şey... Bilmiyorum." Bal gibi de biliyordu. O gece olanla-

rın devamını yaşamak istiyordu. Aslında Yeliz seksi bir kızdı, fena da sevişmiyordu. Ufak tefek olduğun için çoğu pozisyonda rahatlık sağladığı da açıktı. Şeytana bir gece uymuştum ve bir gece daha uysam bir şey kaybetmiş olmazdım.

"Art arda yaşadığın iki orgazmın beni aramanla ilgisi olabilir mi?" Evet, çok açık sözlü olduğumun farkındaydım ama yapacağım bir şey yoktu, ben böyleydim. Aklımda ne varsa söylemekten hoşlanıyordum ve zaman kaybedemeyecek kadar azgındım.

"O geceyi hata olarak gördüğünün farkındayım, Timur. Sarhoş olduğunun farkındaydım ama yine de sana yaklaştım çünkü..." Gerisini ben tamamladım.

"Çünkü içinde olmamı istedin." O kendini toparlayamadığı için arsızlığı sürdürdüm.

"Şu an da aradın çünkü içinde bir boşluk hissediyorsun." Çatallaşmış sesiyle konuştu:

"Ya da *seni görmek istiyorum* diyelim." Tamam, Yeliz'i bir kere daha becerip birkaç fotoğrafını çeker ve bir daha bunun yaşanmayacağına dair konuşmayı yaptıktan sonra hayatıma kaldığı yerden devam edebilirdim. Ben buydum! Kadınlardan etkilenirdim ve içlerine girip istediğimi aldığımda da geçerdi. İnce beyaz ayak bilekli sarışın çıtırı aklımdan atacaktım. Nazenin'in kardeşine bunu yapacak değildim. Kardeşini bana emanet etmişti. Lanet olsun!..

"Ev adresini mesaj at, taksi yollayacağım." Bir şey söylemesine fırsat vermeden telefonu kapattım. Kararımı değiştirmek istemiyordum. Ben buydum ve böyle devam edecektim. Stüdyoma inerken Yeliz mesaj atmıştı. Hemen taksi durağını arayarak evine taksi yollanmasını söyledim. Stüdyomu dört aydan fazla zamandır kullanmıyordum. Amerika'da fotoğraf çekmeye çok vakit bulamamıştım. Taşınabilir makinelerle stüdyo olmadan çektiğim doğal pozları tab etmek için zaman bulamamıştım. Yeliz'le kısa süreli bir şey yaşayacağım için tabi bir de aynı iş yerinde olmamızı göz önünde bulundurdu-

ğumdan daha normal sayılabilir bir çekim gerçekleştirecektim. Yeliz'e mesaj atım.

"İç çamaşırları ve topuklu ayakkabılarını getirmeyi unutma."

O gece ona üstü kapalı da olsa fotoğraf merakımdan bahsetmiştim ve bu onu heyecanlandırmıştı. Denemek isteyeceğini biliyordum. Mesaja cevap gelmesi de uzun sürmedi.

"Yanıma alıyorum. Taksi geldi, birazdan görüşürüz."

Sol taraftaki duvara dayalı özel yapım büyük koltuğun üzerine kırmızı saten bir örtü örttüm. Bu kadarı yeterliydi, oldukça sade bir çekim yapacaktım. Makinemi tripodun üzerine oturttum. İki adet para flaşı da koltuğa çapraz olacak şekilde ayarladıktan sonra tamamen hazırdı. Yukarı çıkıp üzerime rahat bir kot pantolonla tişört giydim. İç çamaşırını da arada engel oluşturmaması adına es geçmiştim. Yeliz gelene kadar mutfakta bir bardak kahve ve sigara eşliğinde kafamı toparlamaya karar verdim. Önce Yeliz'le bir konuşma yapmam gerekecekti. Geçen sefer birlikte olduğumuzda ve sabah onu bırakıp gittiğimde üzüldüğünü biliyordum. Amerika'dayken de beni sürekli aramıştı. Bu işi ciddiye alacağı açıktı. Kapının çalması düşüncelerimi böldü. Kapıyı açmak için ilerlerken girişteki aynada kendime baktım. Fena değildim...

Yeliz kapıda ürkekçe dikilirken onu içeri davet ettim. Koyu kahve saçları beline kadar uzanıyordu. Yüzünde yine oldukça ağır bir makyaj vardı ve güzelliğini bu makyajın ardına gizlemişti. Bunu neden yaptığını anlayamıyordum, oysa çok güzeldi. Esmer teni üzerindeki kırmızı elbisenin ardından parlıyordu. Büyük kahverengi gözlerinde gördüğüm şey saf şehvet açlığıydı. Çantasını alarak dolaba koydum.

"Beni takip et." Yeliz peşimde beni takip ederken merdivenlerden alt kata indik. Stüdyoma girdiğimizde etrafı incelemeye başlamıştı. Ona koltuğu işaret ettim.

"Otur." İtaat ederek oturdu, gergin olduğu açıktı. Benden böyle bir sertlik beklemiyordu ama elimde değildi. Becermek üzere olduğum kadınlara karşı her zaman böyleydim. Sanki

istedikleri buymuş gibi hissediyordum. Sanki böyle davranmazsam her şey yanlış olacakmış gibi düşünüyordum.

"İkimiz de buraya ne için geldiğini biliyoruz. İstediğini alacaksın, tabi ben de. Fakat bundan sonra ben seni aramadığım sürece beni aramanı istemiyorum." Yeliz başını sallayarak beni onayladı.

"Benden bir şey bekleme. Ben kimseyle sevgili olacak bir adam değilim. Bunu istemiyorum, anladın mı? İstediğim tek şey seni becermek. Sana verebileceğim bu..." Tekrar başını salladığında yanına yaklaşarak tam önünde dikildim. Kafasını kaldırarak yüzüme baktı. Söylediklerime üzülmüştü ama istediğini almak için bunu belli etmemeye çalışıyordu.

"Bu olanlardan kimseye bahsetmeyeceksin."

"Zaten bahsetmiyorum. Dün akşamki yemeğe bile gelmedim, Timur." Elimi uzatarak koltuktan kalkmasına yardımcı oldum. Ayağında topuklu ayakkabılar olmasına rağmen göğsüme geliyordu. Elbisesinin kalın askılarına işaret parmaklarımı geçirerek omuzlarından kaydırdım. Ayaklarının dibine düşen elbisesine bakarken sutyenini çıkarmak için ellerimi sırtına götürdüm. Siyah dantelli sutyeni askısız olduğu için kopçasını kurtardığım anda üzerinden düşmüştü. Yeliz gerçekten güzeldi. Portakal büyüklüğündeki memeleri sert ve dikti. Kahverengi meme uçları ve etrafını çevreleyen halka esmer olduğu için koyu renkti ve oldukça belirgindi. Siyah beyaz fotoğraflarda güzel görünürdü. Yeliz utançla elleriyle göğüslerini kapattı, başı hâlâ yere eğikti. Neden bir bâkire gibi davranıyordu, bakire değildi ve zaten daha önce her noktasını görmüştüm. Ellerini göğüslerinden çektim.

"Daha önce yüzlerce çıplak kadın gördüm ve seninkileri de ilk kez görmüyorum." Yüzüme baktı. Bir tokat atıp pisliğin teki olduğumu söylemesini beklerdim; ama diğerleri gibi o da bunu yapmadı. Beni istiyordu ve riske atmayacaktı.

"Külotunu çıkar. Ayakkabılar kalsın." Külotu bacaklarından sıyırırken bana bakmadı. Külotu tek ayağından çıkar-

mak için uğraşırken dengesini kaybetti. Koluna uzanarak onu tuttum. Benden destek alarak iç çamaşırından kurtulmuştu. Siyah topuklu ayakkabıları ayağındaydı. Boynunda ise siyah ayrıntılı bir kolye vardı, onu çıkarmak için uzandığında durdurdum.

"Hayır, kalsın." Bu kadın gerçekten güzeldi. Beni çıldırtması gerekirdi ama yoğunluk yoktu. İnci'de olduğu gibi hissetmiyordum. Ya da uzun yıllar önce Arzu'ya hissettiğim gibi... Arzu nereden çıkmıştı şimdi? Onu düşünmek bile istemiyordum ve İnci'yi de düşünemezdim.

"Arkanı dön ve koltuğa çık." Hiç duraksamadan dediğimi yaparak kendini koltuğa bıraktı. Bacakları üzerinde koltukta dururken elleriyle koltuğu tutuyordu. Güzel bir kıçı vardı, yuvarlak ve pürüzsüzdü. Elimi kalçasında gezdirip kıçına onu inletecek kadar sert bir şaplak attım. Yeliz kafasını geriye atıp inlerken kalçasını yukarı doğru kaldırmıştı. Bana hazır olduğunu gösteriyordu ama buna gerek yoktu. Bacakları arasındaki ıslaklığı görüyordum. Tişörtümü çıkarıp yere fırlattım. Hemen ardından kot pantolonumdan kurtuldum. Yere bıraktığım kot pantolonumun cebinden prezervatifi alarak dikilmiş aletime geçirdim.

"Önce seni becereceğim, sonra fotoğraflarını çekmek istiyorum" dediğimde cevap vermedi. Ben de cevap beklemedim. Arkasına geçerek belini kavradım. Kalçasını kendime göre ayarladıktan sonra aletimi tek hamlede içine sapladım. Yeliz zevk ve acıyla inlerken kafası öne düştü. Yüzünü koluna gömmüş, saçları sırtına dağılmıştı. Saçlarını kavrayarak başını geriye doğru çektim. Uzun saçları seviyordum; elime rahatça dolayarak altımdaki kadına binebiliyordum ve öyle yaptım. Yeliz'in koyu renk saçlarını bileğime dolarken bu saçların açık sarı olmasını istediğimi fark ettim. Baktığım bronz bedenin beyaz olmasını istedim. Yeliz'in içine her yüklenişimde İnci'nin ismini haykırmak istedim. Ama yapamayacağımın farkındaydım.

5. BÖLÜM

İNCİ

Eve döner dönmez kafamı dağıtmak için yarım bıraktığım resimlere devam ettim. Ama olmuyordu. Resmen aklım başka yerdeydi, yaptığım resme yoğunlaşamıyordum. Gözlerimi her kapattığımda bir çift kahverengi gözle karşılaşıyordum. Kendi kendime ne kadar kızarsam kızayım aklımdan atamıyordum. Timur gerçekten benim beğendiğim erkek sınıfına girmiyordu. İlgimi çekecek bir adam değildi. Tamam, çok yakışıklıydı ama beni etkileyen, büyüleyici dış görünüşünden ziyade rahat, umursamaz, kendini beğenmiş tavırlarıydı. Onda kendi yansımamı görüyordum. Bir yandan da beni eğlendiriyordu. Çizdiğim tüm resimleri yarım bıraktım. Küçük boy bir tuvali ve ihtiyacım olacak malzemelerimi aldıktan sonra terasa çıktım. Deniz durgundu, çoğu günün aksine sakin bir hava vardı. Bu çok rastlanır bir durum değildi. Yaz günü bile esen rüzgâr dalgaları dövmeden durmazdı. Kendimi tamamen karşımdaki tuvale verdim. Aklımda sadece denize dalan martıların, yumuşak dalgaların, limana yanaşan vapurların sesleri vardı. Beynimi boşaltırken fırçayla tuvale attığım ilk darbenin rengi çikolata kahveydi...

***

On beş günün ardından ablamın evine gitmek için yola çıkmıştım. Enişte tüm eşyalarımın eve taşınmasını sağlamış, beni de ablamın evine babam ve annem götürmek istemişti. Aracın arka koltuğunda dinlediğim şarkıya eşlik ederken bir yandan da Özgür'ün iç daraltan mesajlarına cevap veriyordum. Daha okula başlamadan, hatta İstanbul'a bile varmadan tartışmaya başlamıştık.

"Özgür bu şekilde devam edeceğimizi sanmıyorum. Gerçekten yoruldum."

Gözlerim dışarı kayarken mesajın cevabını bekliyordum. İçimde en ufak bir heyecan ya da merak yoktu.

"Bu ne demek şimdi? Bunu konuştuk, sadece düşündüklerimi söyleyip seni uyarıyorum."

Parmaklarım ekranda hızla hareket ediyordu.

"Beni uyarmana gerek yok. Ben ne yapıp ne yapmamam, nasıl davranmam gerektiğini iyi biliyorum. Bu konuyu daha fazla tartışmayacağım. Sonra konuşuruz."

Ablamın evine yaklaşırken yolda düşürdüğüm enerjim geri gelmişti. Burası bana iyi geliyordu. Ablama yakın olma düşüncesi mutlu olmamı sağlıyordu. Gerçi yarın yola çıkıyorlardı ama bu tatile ihtiyacı vardı. Bunu biliyordum. Hem ben de okula başlayacaktım, yani başımın çaresine bakabilirdim. Güzel bir aile yemeğinden sonra ablamın tüm ısrarlarına rağmen annem ve babam tekrar yola çıkmışlardı. Ablamla salonda otururken aklım sürekli başka yerdeydi.

"Senin neyin var, İnci?" Sorusu üzerine bakışlarımı ona çevirdim. Ayaklarını uzatmış koltukta oturuyordu, kucağındaki çilek tabağını tekeline almıştı. Bu beni gülümsetti.

"Bir şeyim yok, ablacığım." Ablamın biçimli kaşları çatılırken dudaklarını da bana inanmadığını belirtircesine büzmüştü.

"Bana yalan söyleme. Geldiğinden beri durgunsun." Umursamazca omuz silktim.

"Özgür'le biraz tartıştık." Anlayışla başını salladı.

"İlişkiler konusunda bir uzman değilim ama bu kadar kavga ediyorsunuz, anlaşamıyorsunuz... Onu seviyor musun, İnci?" Asıl sorulması gereken soru... Bu soruyu bir iki sene önce sormuş olsa ona deli gibi âşık olduğumu söylerdim. Fakat şimdi o duygular sanki hiç olmamış gibi içimden geçip gitmişti. İnsan bu kadar çabuk mu unutuyordu? Fikirleri, düşünceleri, hisleri böylesine hızlı mı değişiyordu? Özgür bir zamanlar beyaz atlı prensimken şimdi basit bir alışkanlığa mı dönüşmüştü?

"Bilmiyorum. Eskiden çok severdim ama zamanla benim hayatımda bir parça olmayacağını anladım. Biz ikimiz çok farklıyız abla. O benim istediğim gibi olamaz, ben de onun..." Ablam elindeki çilek tabağını sehpaya bıraktı.

"O zaman neden birbirinize bunu yapıyorsunuz? Acı kalbe iyi gelmez..." Bu lafından sonra bir an duraksadı. Aklına bir şey gelmiş gibiydi ama bunu umursamadım.

"Haklısın. Zaten uzun süre yürüteceğimizi düşünmüyorum."

Akşamüstü Eylül'ün gelmesiyle ortam tamamen neşeye boğulmuştu. Eylül'e bayılıyordum, insanın nadir bulabileceği aynı ruhu taşıyan dostlardandı. Daha ilk tanışmamızda aramızda inanılmaz bir elektrik olmuştu. Üçümüz de bahçede gölgede otururken Eylül'ün anlattıklarını dinliyorduk. Daha sonra sıra bana gelmiş, Özgür'den biraz bahsetmiştim. Eylül saçlarıyla oynarken onaylamaz bir ifade takınmıştı.

"Seni üzüyorsa yol ver gitsin. Senin yaşındayken her yakışıklı, uzun boylu erkeğin beni üzmeye hakkı olduğunu düşünüyordum. Bunu kendine yapma, sen herkesten değerlisin. Kimse sana kendin kadar iyi davranmaz" diyen bayan aşk profesörü her zaman böyle doğru şeyler söylemek zorunda mıydı? Bir insanın aklına girmekte çok başarılıydı.

"Eylül haklı, İnci... Kendinden başka kimseyi umursama" diyen ablamı başını sallayarak Eylül de onayladı.

Eylül, "O yüzden yaşasın günü birlik eğlenceler. Eğlenebileceğin kadar eğlen ki gözün arkada kalmasın" dediğinde ablam ona kaşlarını çatarak araya girdi,

"Hayır, İnci... Öyle bir şey yapma. Güzelce okulunu oku" dediğinde Eylül ona dilini çıkarıp bana göz kırptı.

"Aman bayan kocasına âşık yeni nesil ev hanımı çok yakında anne de konuştu. Sen ablana bakma, İnci. O hep böyle sıkıcıydı ve ilk sevgilisiyle evlendi" dediğinde ben ufak çaplı bir kahkaha atarken ablam Eylül'e koltuktaki yastıklardan birini fırlattı. Eylül başına gelen yumuşak yastık darbesini hiç umursamadı.

"Ne? Yalan mı? Bırak da kız biraz bekâr hayatın tadına varsın."

"Onun için önemli olan tek şey dersleri. Ayrıca sakın bana evlilik karşıtı olduğunu falan söyleme. Burak'la resmen bir balayı yaşadığını balını akıta akıta anlatan sendin." Eylül dalga geçer gibi bir ifade takındı.

"O başka, canım. Hem ben yaşayacağımı yaşadım, şimdi de gerçek prensimi buldum. Prensi bulana kadar birkaç kurbağa öpmekten zarar gelmez" deyip kıkırdadı. Neşeli kızlar konuşmasını bölen ortama meteor etkisiyle düşen erkekler-di. Hepsi özenle yapılmış birer sanat eserine benziyordu ama benim için bir tanesi bir tür altın heykeldi. Herkül'ün gökten inmiş altın heykeli. Takım elbise içinde fazla ciddi görünüyordu, bu hali dizlerimin bağını çözse de ben kot pantolonlu rahat halini tercih ederdim. Enişte m ablama, Burak Eylül'e sarılırken Timur ve ben öylece kalakalmıştık. Bakışlarında parlayan ateş beni de yakıyordu. Bana neden böyle bakıyordu?..

Bir şeyler içip bahçede otururken gözlerim sürekli ona kayıyordu ve istisnasız her seferinde bakışlarımız birbirine çarparak şimşekler çaktırıyordu. Aramızdan geçen elektrik akımını hissetmemeye imkân yoktu, aramızdaki mesafeye rağmen bu çok açıktı.

Ablam, "Eylül sen de ara sıra İnci'yi kontrol et" dediğinde Eylül başını sallayıp,

"Merak etme. İnci ne zaman ihtiyaç duyarsa yanında olurum. Sen kafana hiçbir şey takmadan tatilini yap" dedi

"Hem merak edecek bir şey yok, abla. Engin abi ve Leman abla da burada. Kapıda güvenlik görevlileri var. Zamanımın çoğunu da zaten okulda geçireceğim" dediğimde enişte boğazını temizleyerek sahiplenircesine bir tavırla elini ablamın karnına koydu. Ablamın eliyle enişte min eli karnında birbirleriyle buluştu.

"Engin İnci'yi okula götürüp getirecek" dedikten sonra gözleri bana döndü. "İstersen Leman abla biz gelene kadar burada kalabilir?"

"Buna gerek yok, gerçekten başımın çaresine bakabilirim" dediğimde ablam Timur'a bakıp,

Hem Timur da yakında oturuyor, ara sıra İnci'yi kontrol eder" dedi. Ne? Ne? Timur beni kontrol mü edecek? O kendini kontrol edebiliyor mu acaba? Timur ablamı onayladığında yutkundum. Beni kontrol etmeyi kabul ediyor muydu yani?

"İnci'nin neye ihtiyacı olursa yanında olurum. Sık sık da ziyaret ederim" Derken gözleri bana kaymıştı. Eğer beni sık sık ziyarete gelirse aramızdaki kıvılcım ufak çaplı bir yangına neden olabilirdi. Farkında olmadan dudağımı ısırdım. O ara Eylül'ün bakışı üzerimdeydi ve çapkın bir sırıtışla göz kırptı. Anlamış olabilir miydi? Kahretsin! Anlar mıydı? Bakışlarımı hemen yere indirdim. Kendime ve Özgür'e ihanet ediyormuş gibi hissediyordum.

Burak ve Eylül gittikten sonra ablam ve enişte m de valizlerini hazırlamak üzere yukarı çıkmışlardı. Timur'la yalnız kalmak -aramızda mesafe olsa da- zor bir durumdu. Bunu nasıl anlatmam gerektiğini bilmiyordum ama İstanbul'un elektrik hattı bizim aramızdaki boşluktan geçiyormuş gibi hissediyordum. Timur cebinden telefonunu çıkardı.

"Cep telefonu numaranı alabilir miyim? Sana göz kulak

olmak için..." Göz kulak ifadesini baskılı söyleyişi herkesten kaçabilirdi ama benden kaçmamıştı. Etrafıma bakındım, kimse yoktu. Yalnızdık. Uzaklarda öten bir baykuşun sesi dışında ortama sessizlik hâkimdi.

"Sence bana göz kulak olmana ihtiyaç var mı?" Timur'un kalın dudakları gülümsemek üzereyken ifadesini toparladı, sonuç olarak öne doğru büzülmüş oldukça seksi dudaklarla karşılaştım.

"Belki yok ama benim senin telefon numarana ihtiyacım var" dediğinde yutkundum. Yani gerçek anlamda boğazıma bir şeyin takıldığını hissettim. Bu adam ne yapmaya çalışıyordu? Ufak flört oyunumuz bambaşka bir yere kayıyordu ve artık ben de rol yapmakta zorlanıyordum.

"Hâlâ nedenini anlayamadım?" Kalkmış kaşlar arasından parıldayan kahverengi gözler karanlıkta bile ruhumu, bedenimi deliyordu. Ateş basan vücudum bir damla suya hasretti ve şu an tek su kaynağım karşımdaki adamdı. Yanmak istiyordum ve Timur'un elinde bir kibrit vardı. Yerinden kalkarak oturduğum yere doğru yürüdü. Gözüm kapıdaydı, içeri birinin girip aramızdaki şeyi anlamasından deli gibi korkuyordum. Ben uzak durmaya çalıştıkça ateş bana doğru geliyor, ben de bir ateş böceği misali ona çekiliyordum. Nabzım anında yükselirken nefesim de sıklaşmıştı, adamın üzerimde böyle bir etkisi vardı. Nabzımı yükseltmek için bana yaklaşması yetiyordu. Tane tane konuşurken bakışlarımı kaçıramıyordum.

"Bak, istesem o numarayı zaten alırım, İnci. Ama senin vermeni istiyorum." O numarayı ona vermeyi tabii ki deli gibi istiyordum. Diretiyor olmamın sebebi sadece vicdanımı rahatlatmak ve muhasebemi yaparken çok ısrar etti ama ya diyerek kendimi avutmaktı... Ne kadar zor durumda olduğumun farkındasınız değil mi? Ona numaramı söyledim, telefonuna kaydettikten sonra bana çağrı yaparak numarayı kaydedene kadar başımda dikildi. Ellerimin titrediğini fark etmek anlaşılan onu sevindirmişti, gülümsemesi bir an bile

eksilmemişti. O sırada içeri giren eniştem hafifçe boğazını temizledi. Ablam ise hemen arkasındaydı. Timur rahatça telefonu cebine koydu.

"İnci'nin numarasını aldım, Nazenin. Merak etme, gözüm küçük kardeşinin üzerinde olacak." Küçük kardeş? Sanki ağzının suyu aka aka benden numaramı alan o değildi. Ablam her zamanki yumuşak tavrıyla başını salladı.

"İyi yapmışsın, yarın yola çıkacağız. Onu sık sık kontrol et." Eniştem sanki bir şeylerden şüpheleniyormuş gibi bizi inceliyordu. Sert ifadesine şimşekler çakarak eşlik eden bakışları üzerimizde gidip geliyordu. Ben bir şey belli etmemek için bakışlarımı kaçırdım ama Timur çok rahattı.

Timur gittikten sonra yeni odama yerleşmek için uğraşıyordum. Getirdiğim eşyaları bir yerlere tıkıştırırken anneme hak vermeye başlamıştım. Gerçekten de benim odamda kedi eniğini kaybetse bulamazdı. Resim malzemelerimi odamdaki kapalı balkona yerleştirmiştim. Ablam orayı benim için ufak bir atölyeye çevirmişti. Diğer ıvır zıvırlarım, kitaplarım, kıyafetlerim dolaplardaydı ama her dolap yıkılacak gibi duruyordu. Bu koca odaya bile zorlukla sığmıştım. Üzerime geçirdiğim bir şort ve askılı atletimle çift kişilik rahat yatağımda yatıyordum. Yerini yadırgama durumu yüzünden yatakta her türlü pozisyona girerek uyuma eylemini gerçekleştirmeye çalışmıştım. Ama sonuç olarak yatakta bağdaş kurmuş ve odayı inceliyordum. Bir anda karanlık odada parıldayan telefonumun ışığı dikkatimi komodine odakladı. Özgür'ün geç vakte kadar ders çalıştıktan sonra bana mesaj atmış olabileceğini düşünerek telefonumu elime aldım. Yanlış tahmin... Benim ders çalışmaktan bunalmış, uyumadan önce iyi geceler mesajı beklediğim erkek arkadaşım yerine muhtemelen benim gibi uyku tutmamış yerli üretim Herkül'den almıştım bu mesajı. Titreyen parmağımla mesajı açtım.

"Seni de uyku tutmadı biliyorum."

Bu adam kâhin miydi? Yoksa aşırı özgüveni küstahlığa doğru koşan ukalanın teki miydi?

"Bunu da nereden çıkardın?"

Aslında cevap vermeyi düşünmüyordum fakat parmaklarım bana ihanet etmişti.

"Çünkü uyanıksın."

Küstah, ukala, kendini beğenmiş...

"Sana cevap yazana kadar uyanık olduğumu bilmiyordun, Timur."

Salak salak sırıttığımı da mesajı gönderdikten sonra fark ettim. Dudaklarımı birbirine bastırırken kafamı tekrar yastığa koydum.

"Şansımı denedim diyelim..."

Timur'dan masaya oturur oturmaz sigara paketi, anahtar, cüzdan gibi materyalleri masanın üzerinde sergileyen o iğreti tiplerden nefret ettiğim kadar nefret etmem gerekirdi. Fakat bu açıklanamaz bir durumdu. Onun her tavrı beni kızdırırken aynı zamanda aptal bir âşığa çeviriyordu. Âşık dedim diye hemen âşık olduğumu falan sanmayın. Bu o kadar kolay değil; çünkü aşk eski bir yalan... Yani ben öyle düşünüyorum. Bu durum sadece oldukça kendinden emin bir adamla böyle adamları hiç görmemiş bir genç kız arasında yaşanan zıt kutup çekimi. Sanırım İsveçli bilim adamlarına bu durumu anlatsam onlar da böyle özetlerdi. Ben çıkarımlarımı yaparken Timur'dan bir mesaj daha gelmişti.

"Söyle bakalım, neden uyku tutmadı?"

"Sadece yerimi yadırgadım."

Belki biraz da Herkül'ün çekim alanına kapılmış olabilirdim. Bünyede istenmeyen reaksiyonlara sebep olduğu açıktı.

"Tek sebep bu mu? Başka bir neden yok mu? Kafanı meşgul eden bir şeyler?"

Gülümsememi bastıramıyordum. En son bu şekilde telefona bakarak sırıttığımda on beş yaşında falandım.

"Ne gibi bir şey olmasını bekliyorsun? Yeni bir okula başlı-

yorum, yeni bir şehirdeyim, bambaşka bir hayat... Kafamı meşgul eden bunlardan başka bir şey yok."

Tabi ayrıca 1.90 boyunda, oldukça yakışıklı, esmer, çikolata bakışlı bir adet Herkül'den son derece mustariptim ama Timur'a bunu söyleyecek değildim.

"Yenilikler iyidir. Heyecan duymanı sağlar."

Biraz fazla heyecan duymamı sağlıyordu.

"Heyecan duymak iyi bir şey mi?"

Öyleydi ama ondan duymak istiyordum, bu konuşmaya devam etmek istiyordum.

"Kesinlikle öyledir. Hayattaki her heyecanı yaşamak gerekli... Benden sana tavsiye, fırsatını yakaladığın hiçbir heyecanı kaçırma."

Bazılarını kaçırmazsam hayatımı bile bile ateşe atabilirdim.

"Kaçırmamam gereken heyecanlar hangileri. Özellikle kaçırmamam gereken bir şeyler var mı?"

Tamam, kabul ediyorum. Onu kışkırtıyordum... Ve sonra da sanki o benimle tek taraflı flört ediyormuş gibi kendimi geri çekiyordum. Bunu neden yaptığımı bile bilmiyordum. Bu sanki bir tür oyun ve bu oyunu kazanmam için bu şekilde davranmam gerekiyormuş gibi düşünüyordum. Ayrıca Timur beni ürkütüyordu... Hem heyecanlandırıyor, hem delicesine ürkütüyordu. Ondan korunmam gerekliymiş gibi hissediyordum.

"Birkaç tane var, daha sonra yüz yüzeyken anlatmak isterim... Seni arayabilir miyim?"

Yanaklarıma basan ateş kalbimden de birkaç ritmin kaymasına neden oldu. Sanki çikolata gözler karşımdaymış gibi bakışlarım telefona kilitlenmişti. Onun o hırıltılı erkeksi sesini duymayı elbette istiyordum ama yapmayacaktım. O kadar cesaretim yoktu.

"Uyuyacağım, Timur. İyi geceler..."

Cevap beklemeden telefonumu komodine koydum. Yanımdaki boş yastığa sarılarak uykuya daldım.

***

Sabah yaptığımız kahvaltının ardından ablamlar yola çıkmaya hazırdı. Enişte bu tatil için fazlasıyla hevesliydi; ablam ise hormonları yüzünden olduğunu düşündüğüm şekilde endişeli... Tabi onu tanıdığımdan beri hamileydi, yani normal halini henüz görme fırsatım olmamıştı. Ama bu ruh halinden çok da farklı olacağını sanmıyordum. Onlar yola çıktıktan sonra Leman teyzenin yapmış olduğu çikolatalı kekimi yerken amaçsızca internette dolaşıyordum. Kapı çaldığında Leman teyze üst katta olduğu için ben açmaya karar vererek aşağıya indim. Cam kapıdan gördüğüm çikolata rengi gözler nabzım dâhil bedenimdeki her şeyin ayarını kaçırdı. Menteşesi gevşemiş bir kapı gibi titrediğimi hissediyordum. Son derece normal bir surat ifadesiyle kapıyı açtım.

"Enişteler sabah yola çıktılar" dediğimde Timur kafasını sallarken yukarı doğru dikili uzun saçlarını düzeltti.

"Biliyorum. Onlar için gelmedim" cevabı karşısında şaşkınlığımı saklayamadım.

"O zaman neden geldin? Beni kontrol etmeye mi?" Gülümserken kafasını iki yana salladı.

"Hayır, bence kontrol edilmeye ihtiyacın yok. Seni dışarı çıkarmaya geldim." Açık ağzımı kapatmam birkaç saniye sürdü ve o birkaç saniyede bu durum Timur'u oldukça neşelendirmişti.

"A... Anlamadım." Benim kapıdan çekilmemi beklemeden içeri girdi. O kadar yakınımdan geçmişti ki erkeksi parfümünün kokusu burnuma doldu. Temiz havayı kokladığım gibi kokuyu içime çektim, bilerek yaptığım bir şey değildi. Nasıl deniz kenarından geçerken derin bir nefes alırsanız, aynı o şekilde. Bir tür refleksti. Kapıyı arkasından kapatmam o geçtikten birkaç saniye sonra olmuştu.

"Anlamayacak bir şey yok, İnci. Üzerine bir şeyler giy, dışarı çıkıyoruz." Etrafına bakınırken bakışları sanki bilerek yapıyormuş gibi beni es geçti.

"Evde tek başına tıkılıp kalmayacaksın herhalde, öyle değil mi? Sana göz kulak olmamın gereği olarak yemek ısmarlayıp biraz İstanbul'u gezdirebilirim." Ukala...

"Bana göz kulak olmanın gereği başım sıkıştığında yardımcı olmak falan değil mi?" Timur kendini beğenmiş bir şekilde sırıtırken salona doğru yürüdü, bende onu takip ettim. Tavırları sanki ben onun yaşadığı yere gelmişim gibiydi.

"Ben yaptığım işe her zaman fazla özenirim" diyerek savaşı başlatıyordu. İçimdeki o asi kızı dışarı çıkarmak, onunla oynamak istiyordu. Koltuğa otururken başını bana doğru çevirdi, bense ayakta durmayı tercih etmiştim.

"İş... Bir iş olduğumu sanmıyorum. Ben senin çizdiğin o duygusuz beton binalardan değilim." Timur işaret parmağını havaya kaldırıp iki yana sallarken ağzından beni onaylamadığını belirten bir ses çıkardı.

"Bu bir kelime oyunuydu. Biliyorsun oyunları sevdiğimi söyledim ve benim binalarım asla duygusuz değildir, İnci. Ben onlara kendi duygularımı katarım." Timur yerinden kalkıp bana doğru yürümeye başladığında yutkunma refleksimi bile kaybetmiştim. Yine de güçlü görünmek için bakışlarımı ondan kaçırmıyordum, tam önümde durduğunda boyunun uzunluğu altında gölgelenen bedenim titredi. Güçlü kavak ağacının gölgesinde kalmış basit bir çiçek gibiydim. Gözlerime kilitlenen gözleri içimde patlamalar yaratırken dışım bu patlamaları yansıtamayacak kadar tepkisiz kalmıştı. Dudaklarındaki gülümseme gitmiş, kalın dudaklarının biçimi ortaya çıkmıştı ve çıkık elmacık kemikleri erkeksi yüz hatlarını vurgularken hırıltıyla emretti,

"İnci... Hazırlan ve benimle gel..."

6. BÖLÜM

TİMUR

İnci'ye emrimi sindirmesi için zaman tanıdım. Emir almaya alışkın bir kız değildi; bu o bakışlarındaki şaşkın ifadeden belliydi. Tabi nasıl bir tepki vereceğini de kestiremiyordum, her an bir tokat yiyebilirdim. Riski göze alıyordum. Risk olmadan başarı da olmazdı. Ona yaklaşabildiğim kadar yaklaşarak etki alanıma girmesini sağladım. Göz kontağını ayırmıyordum, benden etkilendiği açıktı. Bunu anlayabilecek kadar tecrübe sahibiydim. Bir tepki vermesi dakikalar sürdü. Bu tepki sözlü bir tepki değildi, sadece arkasını dönerek merdivenlere yöneldi. Hepsi bu... Zafer benimdi! Şimdi diyeceksiniz ki zafer nereden senin oluyor? Belki kız kibarca siktir olup gitmeni söyledi ama öyle değil. Birazdan az önce yukarı çıkan sarı şeker tıpış tıpış aşağıya inecek ve benimle gelecek. Dominant güdüler doğuştandır, ikna kabiliyetimiz de öyledir. Herkese karşı da etkilidir. Rahatça koltuğa oturdum, stresimi yok etmek adına cebimden sigara paketimi çıkarıp bir tane yaktım. Dumanı içime çekip geri üflerken sakinleşiyordum. Daha sigaram bitmeden sarı şeker merdivenlerden iniyordu ve tam tahmin ettiğim gibi üzerini değiştirip benim için güzelleşmişti -sanki daha fazlası mümkünmüş gibi... Kısa kot şortu beyaz bacaklarını ortaya çıkarırken insanın yanında

uslu durmasını zorlaştırıyordu. Lacivert üzerine narçiçekleriyle bezeli ince gömleğinin içinden görünen beyaz askılı bluzu spor bir şıklıktaydı. Genelde topuklu ayakkabı tercih etmesine rağmen bu sefer ayağında kahverengi düztaban sandaletleri vardı. Kolundaki büyük çanta da sandaletleriyle takımdı. Boyu uzun olduğu için topuklu ayakkabıya ihtiyacı yoktu aslında ve açıkçası böyle daha ufak görünüyordu, bu hoşuma gitmişti. Sarı saçlarını salık bırakmış, kafasına da bir güneş gözlüğü iliştirmişti. İnanılmaz derecede büyüleyiciydi. Bakışlarımı fark ederek gülümsedi.

"Güzel görünüyorsun" dediğimde son basamağı indikten sonra sanki ilk defa görüyormuş gibi bana baktı.

"Sen de fena değilsin" dedi. Küçük hanımı duydunuz mu? Fena değilmişim... Sadece gülümsemekle yetindim. Birlikte kapıya doğru yürürken aramızda bir adımlık mesafe vardı. Sanki bu mesafe onun sınır çizgisiydi, aramızdaki sınırı çiziyordu. Sorun şuydu ki sınırlar bana göre değildi. Ben sınırları her zaman aşardım. Birlikte kapıdan çıkarken arabama doğru ilerledik. Engin yanımıza geldiğinde bu geziden Alp'in haberinin olacağını anladım. Şimdiden mantıklı bir şeyler uydurmalıydım. "Bir yere mi gidiyorsunuz, Timur Bey?" Başımı sallarken İnci'ye aracımın kapısını açıyordum.

"Evet, İnci'yi dışarı çıkarıyorum. Birinin ona İstanbul'u gezdirmesi gerekiyor." Bu görev de elbette benden başkasının olamazdı... Engin başını sallayarak beni onayladı, araca İnci'nin yanına otururken kokusunun çoktan aracıma sindiğini fark ettim. Yola çıkana kadar ikimiz de sessizdik, ona bakmadan konuştum.

"Özellikle gitmekten hoşlandığın yerler var mı?" Düşünürmüş gibi bir an duraksadı ve daha sonra cevapladı.

"Deniz kenarı olan her yeri severim." Tüm bedenimden geçen titreme beni sarstı ama o bunu fark etmedi. Bu oyunda beni çok zorluyordu ve sonunun nereye gideceğini de düşü-

nemiyordum. Aklıma gelen o şeyi yapmamam gerektiğini biliyordum. Fakat ne yazık ki her aklıma düşen aptal şeyi yaptığım gibi bunu da yapacaktım.

"Peki ya kayıklar, liman, marina... Sever misin?" İnci kafasını bana doğru çevirip bilmiş bir ifade takındı.

"Babam bir kaptan ve ben de deniz kenarından geliyorum. Tabii ki severim." Bu bilmiş kız beni azdırıyordu.

"Bir kayığa binip seninle İstanbul boğazına açılacağımı söyleme bana" derken büyüyen gözbebekleri benimle kayık gibi küçük bir araca bineceğinden mi, yoksa sadece benimle kısmından mı o hali almıştı, kestiremiyordum.

Bir kayıkla değil. Daha büyük bir şeyle..." Gözlerindeki büyümeyle bir kahkaha attım.

"Gemi de değil. Biraz daha küçük..." Bana kaşlarını çatarken sürekli değişen ifadeleri eğlenmemi sağlıyordu.

"Sonuç olarak seninle denize açılacağım anlamına geliyor, değil mi?" Yoldan gözlerimi bir anlığına ayırdım.

"Benimle yalnız kalmaktan korkuyor musun?" İşte aramızda başlayan yeni bir oyunun fitili de böylece ateşlenmişti. Şimdi benim asla altta kalmak istemeyen -zaten ben de pek alt pozisyon kullanmazdım- mükemmel kadınım kesinlikle beni şoke edecek bir şeyler söyleyecekti.

"Aslına bakarsan genel olarak seninle olmaktan korkuyorum." Bu sanki bir tür itiraftı ve beni rahatsız etmişti. Bakışları sabit bir şekilde yola odaklanmıştı, sarı saçları yüzüne bakmamı engelliyordu.

"Neden?" Cevabını beklemek zordu. Yüzünü de göremiyordum, bir çıkarım yapsam belki biraz sakinleşebilirdim.

"Sanki beni bir tür yanlışlığa sürüklüyormuşsun gibi hissettiriyorsun." Dudaklarını ısırdığını gördüm. Bunun bir anlamı vardı, o da en az benim ondan etkilendiğim kadar benden etkileniyordu.

"Bunun yanlış olduğunu sana hissettiren ne?"

Saçlarını geriye attı, koku tekrar arabamın içine doldu. "İçinde bulunduğumuz her şey..." Yüzüğü hâlâ parmağında yoktu. Hâlâ o çocukla mı beraberdi, yoksa ayrılmış mıydı? Bunu sormadım. Aklına getirerek aramızdaki gerilimi daha da arttırmak istemiyordum.

"Bugün için her şeyi unutman mümkün mü? Yanlış hissettiren her şeyi..." Birkaç dakika düşündü, cevap vermeyeceğini düşünüp gerginliği azaltmak için müzik açtığım sırada,

"Denerim" dedi.

Aracımı marinadan içeri soktum. Güvenlik artık beni tanıdığı için arabamı gördüğü anda kapıyı açıyordu. Evet, çoğu zaman buraya pek masum amaçlar için gelmiyordum. Burada bulunan yat bir nevi kadınları becerip fotoğraflarını çekme alanımdı. Evime götürmediklerimi burada hallediyordum. İnci'yi buraya kesinlikle masum bir amaç için getirmiştim. Arabayı otoparka park ettikten sonra marinanın sonunda demirli olan yatıma doğru yürümeye başlamıştık. İnci deniz kokusunu içine çekerken ben de onun kokusunu duyuyordum. Gözüm çoğunlukla beyaz bacaklarında ve ince ayak bileklerindeydi.

"Bir yatın mı var?" Başımı sallarken ona biraz daha yaklaştım.

"Evet, denize açılmayı severim. Bir tür hobi..." Kalkan kaşlarını görüyordum ama gözleri güneş gözlüğüyle gizlenmişti.

"Fotoğrafçılıktan sonra mı?"

"İkisini de severim, bazen ikisini ortak noktada buluşturduğum bile olur." İmalarımı anlıyordu ama bunları gerçekte olduğu gibi mi, yoksa kafasına nasıl yatarsa öyle mi anladığından şüpheliydim. Yatın önüne geldiğimizde kafasını kaldırıp inceledi. Çok büyük değildi ama benim için yeterliydi. O sırada çalan telefonu bütün atmosferi bozmuştu. Telefonu

çantasından çıkardığında yüzündeki o gülümseme solmuş, rahatsız bir hal almıştı. Yani kimin aradığını tahmin etmek zor değildi. Çocuğu merak ediyordum, bu kadar şanslı olması yüzünden de onu biraz kıskanıyor olabilirdim. Tabi şansını kullanmayı bilmiyordu... Ben ise şansımı sonuna kadar zorlardım ve her zaman kazanırdım.

"Benim telefonla konuşmam gerekli" dedi. Tedirgin bir ifadeyle onu duyamayacağım kadar uzaklaştı. Ben de telefonumu çıkararak marina yönetiminden bir kaptan istedim. İnci'ye İstanbul'u denizden gezdirecektim.

Ben güvertede kaptanla konuşup yatı hazırlarken İnci'nin iskeleden yata çıktığını gördüm. Genelde buraya getirdiğim kadınlar bunu yardımsız yapamazdı ama daha önce defalarca yata çıkmış gibi korkusuzdu. Merdivenlerden kayıp hızla aşağıya inince burun buruna geldik. Üzerinde gezinen tedirginliği atmasını istiyordum.

"İyi ki düz ayakkabı giymişsin. Yoksa yardımsız iskeleden geçmekte zorlanırdın." Güneş gözlüğünü kaldırıp kafasına takarken gözlerinden geçen parıltılar tedirginliğin gittiğini gösteriyordu. İstenmeyen çocuğun yarattığı huzursuzluk yok olmuştu.

"Topuklu ayakkabı da giyseydim oradan geçerdim. Beni buraya getirdiğin sosyetik hatunlarla karıştırma." Bunu bir sitem olarak söylememişti. Aksine, ne kadar mükemmel olduğunu bana gösterircesine göğsünü kabartmış ve kendinden emin tavrıyla beni büyülemişti. Ona bir adım daha atarak iyice yaklaşmıştım, çekim alanıma girdiği anda soluğu kesilmişti.

"Bunun kesinlikle farkındayım. Çok farklısın ve beni kendine çekiyorsun." Pembeleşen yanaklarını benden gizlemek için başını öne eğdiğinde yüzünü kaldırmak için çenesini kavradım. Teni yumuşacık ve pürüzsüzdü. O ufacık dokunuşla titremişti. Bana bakan gözleri büyürken heyecandan

kuruyan dudaklarını ıslatmak için dudağını yaladı. İşte bu yaptığı yanlış bir hareketti. Kafamı eğdim, tam öpmek üzereyken iskeleden geçen adam tüm ortamın içine sıçmıştı. İnci zincirlerinden kurtulmuş gibi gerilerken ben de kızgın kızgın adama doğru baktım.

"Timur Bey... Tur için gelmiştim." Başımı sallayarak merdivenin önünden çekildim.

"Tam boğaz turu istiyoruz." Beni onayladıktan sonra yukarı çıkmıştı. İnci'ye baktığımda soluk soluğa kaldığını fark ettim. Onu öpseydim acaba ne olacaktı? Deli gibi bunu merak ediyordum.

"İçecek bir şeyler ister misin?" İçeri girmek üzere ondan uzaklaşmıştım; çünkü benim içecek bir şeylere ihtiyacım vardı, boğazım çöl kadar kuraktı.

"Fena olmaz" derken yüzüme bakmaktan hâlâ kaçınıyordu.

"Ne içersin?" dediğimde omuzlarını silkip,

"'Fark etmez, ne varsa" dedi.

Başımı sallayarak içeri girdim, buzdolabından kendime bir bira aldım. İnci için de bardağa meyve suyu doldurdum. Dışarı çıktığımda yat limandan çıkmak üzere demir almıştı. İnci bıraktığım yerde değildi, bir anda telaşa kapılarak etrafa bakındım. Buruna doğru gittiğimde onu gördüm. Burunda dikiliyordu, kollarını göğsünde birleştirmişti. Arkası dönük olduğu için yüzünü göremiyordum. Saçları dalgalanıyordu, bir tür masaldan fırlamış gibiydi. Neden bu kadar heyecanlanıyordum ki? Alt tarafı oldukça genç bir kızdı, hepsi bu! Yanına yürüyerek hafifçe öksürdüm, bana döndüğünde yanaklarında beliren kırmızılık hâlâ olduğu yerdeydi. Meyve suyunu ona uzatırken burun kısmındaki koltuğa oturdum. Biramdan bir yudum aldıktan sonra şişeyi beyaz masaya bırakarak onu izlemeyi sürdürdüm. İnci bana bakmıyordu, bardağı zarifçe dudaklarına götürerek bir yudum aldı. Arkası dönükken,

"Manzaran güzel sanırım"' dedi. Ona baktığımı tahmin etmişti. Bu kız gerçekten de erkeklerin korkması gereken türdendi. Beni korkutuyordu, bunu inkâr edecek değildim. Ama aynı zamanda da ona çekiliyordum.

"Gördüğüm en güzel manzara." Gülümsediğini hissettim, ben de gülümsüyordum. Bana doğru dönerek yanıma geldi. Bardağını masaya bıraktıktan sonra yavaşça yanıma oturdu.

"Her şeyi böyle abartır mısın?" diye sordu.

Bir yudum daha bira içtim. "Her şeyi değil. Güzellikleri abartmam." Dudaklarını birbirine bastırdı. Rüzgâr onun tarafından estiği için papatya kokusuna esir olmuştum, aklım ise az önce kokusunu aldığım vişneli dudak parlatıcısında kalmıştı. Vişneli dudakların tadına bakmak için ölüyordum.

"Beni güzel mi buluyorsun?" derken bakışları benimkilere çarpmıştı.

"Çok güzelsin..." dedim. Birden aklıma gelen şeyle yerimden kalktım.

"Beni burada bekle." Bir şey söylemesine fırsat vermeden hızla içeri girerek alt kata, yatak odasının olduğu bölüme indim. Fotoğraf makinelerimden biri buradaydı. Makineyi hemen alarak tekrar yukarı çıktım. Bu güzellik kesinlikle ölümsüzleştirilmeliydi. İnci'yi bıraktığım yerde telefonuyla uğraşırken buldum. Telefonu o fark etmeden elinden çekip aldığımda şaşkın şaşkın bana baktı.

"Ne yapıyorsun?" Sesini kapatarak cebime attım.

"Telefon yok" diyerek ona yatın burun kısmını işaret ettim.

"Oraya geç ve bana doğru bak. O saçındaki tokayı da çıkart." Anlamsızca suratıma bakarken muhtemelen az önce saçına taktığı tokayı çıkararak masaya bıraktı.

"Telefonuma ihtiyacım var, Timur." Umurumda olması

mı gerekiyordu? Hem belki çocuk ona ulaşamayınca İnci'yi terk ederdi. Hay sikiyim! Nelere bel bağlıyordum böyle?

"Hayır, ona ihtiyacın yok. Kafanı boşaltmaya ihtiyacın var. Dediğimi yap, oraya geçerek bana doğru dön." Elimdeki makineye baktı.

"Fotoğrafımı mı çekeceksin?" diye sorarken ilgisini çekmiş gibiydi. Yüzündeki endişeli ifade birden yerini rahatlamaya bırakırken bana itaat etti ve yatın burnuna geçti, bana doğru dönerek durdu. Daha önce hiç bu tarz *normal* fotoğraflar çekmemiştim. Bu diğerini çekmekten zor olmamalıydı. Acaba nasıl daha mükemmel görünebilirdi? Yüzüne gelen saçlarını çekmeye çalışınca kafamı iki yana salladım.

"Hayır, saçlarına dokunma, bırak dalgalansın. Kollarını göğsünde birleştir. Bana doğru bakma, yan tarafa doğru bak. Bedenini de rahat bırak, kendini sıkıyorsun." Söylediklerimi yapmak için hemen harekete geçti. İçindeki o asi ve çokbilmiş kızı dizginlemiştim. Şimdi benim itaatim altındaydı. Beni sorgulamıyor, sadece dediğimi yapıyordu. Aletime saplanan elektrikler yüzünden beyin damarlarım tıkanmış olabilirdi. Birkaç poz çektikten sonra kadrajdan ona bakmanın bile beni sertleştirdiğini fark ettim. İnci bana doğal pozlar verirken bu iş hoşuna gidiyormuş gibi görünüyordu.

"Şimdi gülümse" dediğimde bankacı gibi sırıtınca onaylamaz bir ifade takınırken makineyi suratımdan indirdim.

"Öyle değil, daha içten ve doğal. Kaşlarını çattı,

"Sen *gül* dedin diye gülemem, Timur." Ellerini beline dayamıştı. Hoş geldin asi, yırtıcı güzellik...

"Evet, gülersin. Şimdi gül... Yoksa bunu ben yapmak zorunda kalırım." Anlamaz ifadesi yüzüne oturmuştu ve hâlâ gülmemişti. O halde bunu yapmak için hevesliydim. Fotoğraf makinemi boynuma asarak aramızdaki mesafeyi kat ettim ve yanına yürüdüm. Tam önünde durduğumda kafasını kaldırıp bana baktı, güneşten dolayı beni net göremediği açıktı. Güzel

gözlerini -hâlâ renginden emin değildim ama çakır olarak tanımlanabilirdi- kısarak bakıyordu.

"Beni gıdıklamayı falan düşünüyorsan eğer ben gıdıklanmam" dediğinde yüzümde en ufak bir tebessüm olmadı.

"Daha etkili bir şeyler düşünüyorum" deyip narin omuzlarını ellerimle kavrayarak ne olduğunu anlamasına fırsat bırakmadan sarı şekerin dudaklarını kendi dudaklarıma çektim. Kokusundan tahmin ettiğim gibi parlatıcısı vişneliydi ve artık ben bir vişne fetişistiydim, bu kızı bir vişne gibi yemek istiyordum. Tadı en sevdiğim şeyler gibiydi, ne kadar varsa hepsiydi. Daha önce tatmadığım, tatmadığım halde anlamsızca tatmak istediğim her şeydi. Onu öperken, daha doğrusu yumuşak, tatlı dudaklarını içime çekip onu etkim altına alırken her an gelebilecek tokadı bekledim ama gelmedi. Tokadı beklerken bana karşılık vermesi içimdeki arzuyu daha da körükledi. Öylesine güzeldi ki ifade edecek söz bulamıyordum. Biriyle öpüşerek sertleşmeyeli yıllar olmuştu. Beynim utancıma kaymış, dudaklarım onu arzulu bir şekilde öpmeye devam etmişti. İnci acemice dudaklarımı emerken dilimi ağzından içeri itmemek için kendimi zor tutuyordum. Çok acemi öpüşüyordu ve bunun için o çocuğu suçluyordum. Onunla yatmadan önce doğru düzgün öpüşmemiş olmalıydı. Hatta ilk seferinde acele edip canını yaktıktan sonra onu mutlu etmeden boşaldığına emindim. Acemiler... Oysa bu kız ateşlenmek için yaratılmıştı. Bir insan nasıl olur da elinde meşalesi varken ateş yakamazdı. Bedenine dokunmak için ölsem de yapmadım, sadece tadıyla yetindim. Dakikalar sonra nefes nefese kalmış şekilde benden ayrıldığında gülümsemiyordu. Fakat şaşkın ifadesi kesinlikle ölümsüzleştirilmeliydi. Makinemi kaldırarak yakından yüzünü çektim. Bunu yaptığım anda içten bir şekilde güldü. Amacıma ulaşıp o kareyi de yakalamayı başarmıştım. Ellerini dudaklarına götürerek utançla başını öne eğdiğinde makineyi elimden bıraktım, yüzünü avuçlarımın arasına alarak başını kaldırdım.

"Seni öptüğüm için üzgün değilim, sen de karşılık verdiğin için üzgün olma, İnci. Ve bil diye söylüyorum, bir daha sen istemediğin sürece yapmayacağım." Olumsuz bir şey söylemesini bekliyordum, ondan beklediğim hareket buydu fakat söylemedi. Dudaklarını yalayıp tadımdan arta kalanları sıyırdıktan sonra

"Lavaboya gitmeliyim" dedi. Konuyu değiştirmek adına atılmış akıllıca bir adımdı. Başımı sallayarak ellerimi üzerinden çektim.

"İçeri gir, alt katta." Arkasını dönerek içeri girdiğinde ben de bir sigara yakıp dumanı temiz havaya üfledim. İçimin kiri dışarı karışıyordu. Cebimde titreyip duran telefonu sigaram bittiğinde fark ettim. İnci'nin telefonu durmadan çalıyordu. Cebimden çıkararak ekranda yanan isme baktım: ÖZGÜR. Yanına zoraki olarak iliştirilmiş pembe kalp ile arayanın kim olduğunu anladım. Malum şahıs onu merak ediyor olmalıydı. Telefonu açıp lanet olası piç kurusuna az önce kız arkadaşının kollarımda olduğunu ve onu delicesine öptüğümü söylemek istiyordum. Ona öpüşmeyi bile öğretemediğini, İnci'ye layık olmadığını söylemek istiyordum. Hiç tanımadığım bir insandan bu kadar nefret ediyor olmam normal miydi? Telefon kendi kendine sustuğunda derin bir nefes aldım. İnci o sırada kapıdan çıkıyordu, telefonu yine çalmaya başlamıştı. Bana doğru yaklaştı ve bakışları yerdeydi.

"Telefonumu artık alabilir miyim?" Sorusuna karşılık istemeye istemeye telefonunu ona uzattım.

"Teşekkür ederim. Bir saniye izin verir misin?" Başımı salladım. Gereksiz malum şahısla konuşacağı açıktı. Benimle öpüştüğü için suçluluk duyuyor olabilir miydi? Hadi ama olamazdı! Aradaki farkı görmüştü, belki artık gözleri açılırdı da ona öpüşmeyi bile öğretememiş olan beceriksiz erkek arkadaşını siktir ederdi. İnci'nin solgun, şaşkın ve şoka uğramış yüz ifadesi canımı sıktı. Mutlu, heyecanlı ve keyifli olması gerekmez miydi? Benimle öpüşmek bu kadar kötü olamazdı...

İnci merdivenlerin köşesinde hararetli bir şekilde konuşurken ben de masaya otururak İstanbul Boğazı'nı ve önünden geçtiğimiz evleri incelemeye başladım. Bunun bir tur olması gerekiyordu, benim ona rehberlik yaparak etraftakileri anlatmam ve daha sonra yüzündeki ifadeleri, bana verdiği ukala cevapları izlemem gerekiyordu. Ben ne yapmıştım? Daha önce kimseyi öpmemiş gibi onu öpmüştüm. Kendime içten içe küfürler ederken bir sigara daha yaktım. İnci yanıma yürürken onaylamaz bir şekilde bana bakıyordu.

"Bu kadar sigara içmemelisin." Sigaramdan aldığım derin nefesi ciğerlerime çektim.

"Neden?" Omuzlarını silkti.

"Sağlığa zararlı." Kaşlarımı kaldırdım.

"Benim sağlığımı mı düşünüyorsun?" Yanıma oturdu, saçlarını sağ omzunun üzerine alırken çakır gözleri üzerimdeydi.

"Tabii ki de düşünüyorum" dediğinde sigaramı söndürdüm. Memnun olmuş gibi görünüyordu. Dudaklarının kenarları yavaşça kıvrıldığında içimden onu yine öpmek geçiyordu. Onun yanında kendimi dizginlemek neden bu kadar zordu?..

"Bana İstanbul'u tanıtmayacak mıydın? Defalarca tekne turu yaptım, Timur. Bu bir ilk değil, bu gezinin amacı beni denizin üzerinde dolaştırmak olmamalıydı." Bu kadar gergin ve sinirliyken bana kahkaha attıran ilk kadın olmuştu. Ona geçtiğimiz yerleri anlatırken yüzünden gerçekten mutlu olduğunu okuyordum ama yine de kafasına takılan bir şey vardı ve o şey az önce dudaklarımız kavuştuğunda içine oturan pişmanlıktı. Pişmanlık ve suçluluk... Limana geri girerken güneş batıyordu; onunla birlikte güneşin batışını denizin üzerinde izlemek harikaydı. Arabaya bindiğimizde ışıldıyordu. Yol boyunca radyodan açtığı şarkılara eşlik etti. Aracın tavanını açmıştım, saçları sevdiğim şekilde rüzgârda uçuşu-

yor, sesi ve bağırarak söylediği ezgiler rüzgârın melodisine karışıyordu. Sesi şarkı söylerken gerçekten berbattı ama kulaklarım sanki daha önce böylesine güzel bir ses duymamış gibi onu dinliyordu. Evin önünde aracımı durdurdum Engin ortada görünmüyordu, beni Alp'e şikâyet edip etmediğinden emin değildim. Eğer ettiyse Alp çok yakın zamanda durumu kavrardı. Başım dertteydi... Araçtan inmeden önce bana baktı, sanki bir şey söylemek istiyormuş ama söyleyemiyormuş gibi görünüyordu.

"Ne söyleyeceksen rahatlıkla söyleyebilirsin, İnci." Dudaklarını dişledi.

"Öpüşmemizle mi ilgili?" Kafasını hızla iki yana salladı.

"O değil..." Derin bir of çektim. Bedenimi tamamen ona döndürdüm.

"Söyle şunu, kafanda ne var?"

"O fotoğraflar... Onları sen mi çektin?" Tereddütlü sesiyle sorduğu soru beynime nişan almış o zarif elleriyle tetiği çekmek üzereydi.

"Hangi fotoğraflar?" Bal gibi de bilmeme rağmen aklıma bir şey gelmediği için saçmalamaya karar verdim.

"Yattaki yatak odasında, komodinin çekmecesinde duran fotoğraflar... Kadın fotoğrafları..."

Hassiktir!

7. BÖLÜM

İNCİ

Evet, kabul ediyorum yaptığım hiç de doğru değildi. Fakat merak insanı kemiren bir kurtçuktu. Lavabodan çıktığımda karşımda kapısı açık duran yatak odası dikkatimi çekmişti. Tek amacım bir yatın yatak odasının nasıl bu kadar şatafatlı görünebildiğine bakmaktı. Fakat tabi asla azla yetinemezdim. Hafifçe aralık duran komodinin üzerindeki bir parfüm odağımı oraya yönlendirdi. Parfüm aynı Timur gibi kokuyordu, hem sert hem de yumuşak. Yani nasıl olduğunu size anlatamazdım ama o buydu. Bir kaya kadar sertken aynı zamanda bir polar battaniye kadar da yumuşak ve sıcaktı. Timur'un genel karakteri bu şekildeydi. Hayatımın en tutkulu öpüşmesini yaşamış olmamın da bu kokuyu merak etmemle bağlantısı vardı tabi. Parfümü yavaşça yerine bırakırken gözüm o aralık olan çekmeceye kaydı ve her şey o anda oldu. O fotoğrafları gördüğüm anda aniden kanımın çekildiğini hissettim. Onlara baktıkça kanım daha kaynar bir halde tekrar vücuduma dağıldı. Hayatımda böylesine ateşli şeyler gördüğümü hatırlamıyordum. O kadar güzellerdi ki... Nü tabloları her zaman etkileyici bulan biri olarak bu tarz fotoğraflar beni yörüngemden kaydırmıştı. Çoğu caniceydi. Yani Timur'un bir sapık

olduğunu düşünmedim dersem yalan söylemiş olabilirdim. Fakat ateşli olduklarını da inkâr edemezdim. Deri kıyafetler içinde elleri kolları bağlı kadınlar, tamamen çıplak ve askıda duran kadınlar, üzerinde mum damlaları olan kadınlar... Korkutucu, ateşli, seksi... Hiçbir fotoğrafta yüz yoktu, tamamen vücut odaklı pozlardı. Öyle fotoğrafların resmini çizmek isterdim. Timur hâlâ soruma cevap vermemiş, bakışlarının odağında tuttuğu bedenime bakarak muhtemelen uygun bir yalan düşünüyordu.

"Evrenin sırrını sormadım, Timur." Timur'un çikolataları benim gözlerimle buluştu. O kalın biçimli dudakları beni delicesine etkiliyordu ve kendime kızmama neden oluyordu. Resmen sevgilime ihanet etmiştim. O dudaklar benim şeytanımdı. En güzel, en lezzetli şeytan... Dudakları oval bir hal alırken içinde sıkıştırdığı nefesini dışarı üfledi.

"Keşke evrenin sırrı olsaydı, açıklamanın bir yolunu bulurdum" diyerek beni gülümsetti.

"Sen çektin, değil mi?" Uzun bir duraksamanın ardından başını sallayarak düşüncemi onayladı. Yutkunmama neden olan itiraf aynı zamanda bedenimi ateşledi. Bakın ben daha önce erotik resim görmemiş bir kız değilim. Erotik film bile izlemiş biri olarak bir şeyden daha önce böylesine etkilendiğimi hatırlamıyorum.

"Ortalığı karıştırmak pek edepli bir hareket değil sanki" dediğinde benden gelen güçlü bir kahkahanın da sebebi olmuştu.

"Senin o fotoğraflar da pek edepli sayılmaz!"

"Haklısın. Oldukça edepsiz şeyler, onları görmeni istemezdim." Tepkisiz kalmamı yanlış yorumlayarak yakıcı dokunuşunu elime temas ettirdi.

"İnci, beni bir daha görmek istemezsen anlarım." Kafayı mı yemişti bu adam? Beni öptükten sonra senelerdir yapamadığım şeyi yapmıştım. Kahrolası bir öpücük tüm duy-

gularımdan emin olmamı sağlamıştı. Özgür'den ayrıldığımı telefonda söylediğim için çok pişmandım fakat duygularım böylesine saçma bir şeye bürünmüşken ona yalan söylemeye ve ihanet etmeye devam edemezdim.

"Seni yine görmek isterim, Timur." Söylediğimi anlaması için birkaç saniyeye ihtiyaç duymuştu. Gülmemek için sürekli dudaklarımı birbirine bastırmaktan yanaklarım acımaya başlamıştı.

"Bugün için teşekkür ederim, çok güzel vakit geçirdim" deyip arabadan inmek için kapıyı açtığım sırada bileğimi yakaladı.

"Benim bir sapık falan olduğumu düşünmüyor musun?" Yüzüme yerleştirdiğim bilmiş ifadeyle,

"Kesinlikle bir sapıksın ama ben işin sanatsal yanıyla ilgileniyorum. Sanata ve sanatçıya her türlü saygım var." Başka bir şey söylemeden ya da onun söylemesine izin vermeden arabadan inerek eve girdim. Bu karmaşada beni girdabına daha çok çekmesine izin veremezdim. Mutfağa gittiğimde Leman teyzenin benim için yemek hazırladığını görerek hemen masadaki yerimi aldım. Yemekleri gerçekten çok güzeldi. Karnımı doyurup Leman teyze eve giderken onu yolcu ettim. Odama çıktığımda hava tamamen kararmıştı. Üzerimdeki kıyafetleri çıkarıp rahat bir şort ve oldukça bol bir tişört giyerek yakın zamanda atölyem haline gelen kapalı balkona geçtim. Telefonuma bakmaya hâlâ cesaret edememiş olsam da yatağımın üzerinden onu almayı ihmal etmemiştim. Yirmi dört cevapsız aramanın hepsi Özgür'e aitti. Telefon tekrar çalmaya başladığında cevapladım.

"Özgür konuşmak istesem telefonunu diğer yirmi dört aramanda açardım." Özgür'ün sinirli nefes sesleri telefonun diğer ucundan bile kulağıma doluyordu.

"Oraya geleceğim, İnci. Yarın sabah yola çıkıyorum, beni böyle telefonda *bitti* diyerek başından atamazsın." Dişlerimi sıktım.

"Senin şu tavırlarından gerçekten sıkıldım. Buraya falan gelmiyorsun, anla artık bunaldım. Her an, her dakika seninle konuşmak ya da sana hesap vermek zorunda değilim. Sürekli bir hata yapmışım gibi beni sorgulamandan da bıktım. Bu ilişki zaten ben aylar önce geleceğimle senin aranda seçim yaptığımda bitmişti." Sinirden her yerimden sıcak hava çıkarıyordum. Bir ejderhadan tek farkım, şimdilik ağzımdan alev çıkmıyor olmasıydı. Tabi bir de ekstra sinirli olmamda saçma âdet hormonlarımın katkısı da yok değildi.

"Bu kadar sinirlenecek bir şey yok, İnci. Bunlar her zamanki şeyler. Sen regl misin?" Şu an burada olsa bulduğum en ağır şeyle kafasını yarardım. Bu kesindi. Neden yaptıkları salaklıklara sinirlenen kadınları regl gününde olmakla bağdaştırıyorlardı? Evet, canım, reglim! Ama bunun senin geri zekâlı olmanla bir ilgisi yok. Ben reglim ama sen koca bir aptalsın.

"Şu tavır bile ne kadar sığ olduğunun göstergesi, Özgür. Gerçekten seni görmek istemiyorum. Beni arama ve buraya da gelmeye kalkma." Telefonu suratına kapattım, sinirimi yatıştırmak için balkonun bütün camlarını açarak içeriye temiz akşam havasının dolmasını sağladım. Tuvalin başına geçtiğimde yarım bıraktığım bol çikolata kahveli resme devam etmeye başladım. Çikolata kahve gözler tuvalin içinden çıkmaya hazır gibiydi. Neden bu kadar yoğun hissettiğimi bilemiyordum, sanırım hormonal bir durumdu. Çikolata gözleri birer nakış gibi özenerek işlerken aklımın bir köşesinde sürekli erotik fotoğraflar geziniyordu. Oldukça seksi, sert, çağ dışı erotik fotoğraflar...

Bütün gece çikolata kahve gözler ve erotik fotoğraflarla uğraştığım için sabah yataktan deyim yerindeyse sürünerek çıkmıştım. Bugün okulun ilk günü olmasa hiçbir güç beni bu yataktan çıkaramazdı. Hızlıca aldığım bir duşun ardından saçlarımı kurutup giyindim. Aşağıya indiğimde harika bir kahvaltı sofrasının beni beklediğini görerek çılgına dön-

müştüm. Leman teyze bana annemi aratmıyordu. Yaptığım kahvaltının ardından Engin abiyle birlikte okula gitmek üzere yola çıkmıştım. Radyoda açtığım şarkılara eşlik ederken Engin abiyle sohbet ediyordum. Telefonuma gelen mesaj ikisini de bölmüştü.

"İyi şanslar..."

Ufacık iki kelime bile kalbimin ibresini tavan yaptırırken bu durumun muhteşem öpüşmemizle ilgisi olmadığını düşünmeye çalışıyordum. Sadece bir öpücüktü...

"Şans ne için?"

Okulun ilk günü için olduğunu biliyordum ama içten içe başka şeyleri de düşünmeden edemiyordum.

"Okul için, senin için ve benim için..."

Gizemler, gizemler... Aklıma gelen erotik şeyleri gözümün önüne gelen sineği kovalar gibi kovaladım.

"Teşekkür ederim. Şansa her zaman ihtiyaç var."

Okulun ilk günü beklediğimden iyi geçmişti. Sonuçta hayallerimin ön gösterimine katılmak gibi bir şeydi. İlk dersler tanışma havasında olduğu için zaman da çabuk akmıştı. Sınıf arkadaşlarım oldukça neşeli ve esrarengiz tiplerdi, hepsiyle iyi anlaşacağıma emindim. Okulun ilk günü tanıştığım Beste ve Kerem'le oldukça iyi anlaşmıştım, tam benim karakterime uygun insanlardı. Beste inanılmaz derecede neşeliydi. Hatta tamamen neşe maddesinden üretilmiş olması muhtemeldi. Kerem'in de Beste'den pek bir farkı yoktu. Üçümüz okul kafeteryasında sıradaki dersi beklerken birbirimizi tanımaya çalışıyorduk. Benim telefonuma gelen mesajla hafifçe kızaran ve istemsizce gülümseyen yüzüm karşısında ikisi de kaşlarını havalandırarak tepki vermişti..

"Nasıl gidiyor? Alışabildin mi?"

Farkında olmadan dudağımı dişledim. Bunun üzerine Beste gözlerini kırpıştırarak,

"Birilerinin aşk hayatı herhalde gayet renkli " dediğinde Kerem bu yoruma gülerken kendimi savunmaya aldım.

"Pek sayılmaz. Uzatmalı sevgilimden yeni ayrıldım." Buna karşılık araya giren Kerem oldu. Ela gözleri zekâ parıltılarıyla doluydu.

"Mesajı ayrıldığın uzatmalı sevgilinin atmadığını düşünüyorum." Omuzlarımı silktim.

"Pek sayılmaz." Beste burnunu kırıştırdı. Sevimli bir hareketti ve beni gülümsetti.

"Yeni sevgili olma adayı mı?" Kafamı iki yana salladım.

"Olası bile değil. Enişte min en yakın arkadaşı ve benden çok büyük." Tanımadığım insanlara her şeyi anlatan biri değildim fakat bu ikisi bana inanılmaz güven vermişti.

"Olgun adamlar en iyisidir." Onların gülüşlerine eşlik ederken Kerem Beste'ye,

"Seni liseden beri tanıyorum, en iyisi olduğunu bildiğin olgun adam acaba hangisi?" diye sordu. Beste çocukça gözlerini kıstı ve omuzunu silkti.

"Olası olgun adam... Kendime ideal erkeği bulacağım, sen de gör." Onlar kendi aralarında atışırken ben de mesajına cevap yazmaya başladım.

"Oldukça iyi... Alıştım."

Fazla kısa, fazla net, fazla anlaşılır...

Diğer derslerden sonra alacağımız malzeme listelerinin yazılı olduğu defteri çantama tıkıştırırken okul kapısına doğru yürüyordum. Yanımda yürüyen Beste ve Kerem bir şeyler hakkında sohbet ediyorlardı. Kapıdan çıktığımda Engin abiyi arayan gözlerim arabaların arasında geziniyordu. Tanıdık bir araba fark ederek bakışlarımı odakladım. Hayır, hayır... Neden gelmişti?!. Arabadan indiği anda nefesimi tuttuğumu fark ettim. Bilerek yapmıyordum, nefesim bile içimde tıkılıp kalmıştı. İnanılmaz şıktı. Tabi özgür ruhu ceketi benimsemiyor

olmalıydı, üzerinden çıkarmış olduğu açıktı. Beyaz gömleğinin kollarını kıvırmış, kolundaki saati ortaya çıkarmıştı. Kravatı yoktu ve gömleğinin bir düğmesi açıktı. Dağılmış saçlarından geçirdiği elleriyle kapıya doğru döndüğünde beni fark ederek gülümsedi. Lütfen, lütfen yanıma doğru yürüme... Ama bu çaba boşunaydı. Arabasının kapısını artistik bir hareketle kapattıktan sonra bana doğru yürümeye başladı. Beste ve Kerem benim donup kaldığım yerde durmuş bana bir şeyler söylüyorlardı. *Hadi ama! Bu kadar çekici olmak yasa dışı olmalıydı. Bizim gibi 'iyi kızları' günaha sürüklüyordu. Bu adil miydi?* Yerli Herkül tüm zarafeti peşine takıp bana yaklaştıkça nabzım kontrolden çıkıyordu. Tam önümde durup gülümsedi.

"İnci. Engin'in biraz işi vardı, seni almaya ben gelmek istedim." Beni bu kaldırımdan kazımaları gerekliydi. Daha önce onu gördüğümde bu kadar heyecanlanıyor muydum? Yoksa malum öpüşme hadisesi bana bir şeyler mi yapmıştı? Beste'nin ağzının suyu akmak üzereyken onu dürttüm.

"Buna gerek yoktu, kendim gelebilirdim." Timur umursamaz bir tavır takınsa da kaşları çatılmıştı.

"Gerek olmasa gelmezdim."

Arkadaşlarımın üzerinde gözlerini gezdirdi, ikisi de ağzı açık ayran delisine dönmüştü.

"Beni arkadaşlarınla tanıştırmayacak mısın?" Beste'yi işaret ettim, elleriyle kahverengi saçlarını düzeltiyor saçlarının iç kısmındaki mavi gölgeleri öne çıkarıyordu.

"Beste..." Timur kibarca elini uzatınca Beste de onunla tokalaştı. Gözleriyle yerli Herkül'ü taciz etmesi pek kibar bir davranış olmasa da o bunu hiç umursamadı. Beste'den elini kurtaran Timur'a bu sefer bebeksi suratıyla daha ilk günden kızların gözdesi olan Kerem'i gösterdim.

"Bu da Kerem..." Kerem'le tokalaşırken Timur'un bakışlarının değiştiğini fark ettim. Etrafa biraz fazla erkeklik hormonu salgılanmıştı. İkisiyle sarılıp öpüşerek vedalaştıktan

sonra Timur'la arama bir adamlık daha mesafe koyarak arabaya doğru yürümeye başladım.

"İlk günden arkadaş edinmişsin."

Başımı salladım. "Sıcakkanlıyımdır." Yandan da olsa onu kestiğim için gülümsemesini gördüm.

"Farkındayım..."

Bunu ateşiyle beni yakan bir adamdan duymak çok garipti. Yanına bile yaklaşamıyordum. Oysaki kül olmaktan korkan bir gezegen gibi güneşten uzakta durmak için çabalıyordum. Timur bana kapımı açtı ben de eteğimi toplayarak oturdum. Açılan bacaklarımı mümkün olduğunca kapattım.

"Bunu yapmana gerek yoktu, kapımı açabilirim." Kapıyı kapatırken bana göz kırptı, edebi bir tabir kullanmam gerekirse *siyah oktan kirpikleri kahverengi yayını germiş kalbime saplanıyordu* diyebilirdim. Tabi bu kadar abartmaya gerek yoktu, neticede alt tarafı dünya üzerinde öpüşülebilecek en kusursuz erkekti. Saçmalayan beynime durmasını telkin ettim.

"Yapmama gerek olmasa yapmazdım." Bu ukalalık da neydi böyle? Tüm o güzel düşünceleri kendi elleriyle silerken bir yandan da beni deli gibi heyecanlandırıyordu. Kafayı yemiş hormonlarım yüzünden olduğunu düşünmek istiyordum ama içten içe onunla bir ilgisi olmadığının da farkındaydım. Timur şoför koltuğuna geçerken güneş gözlüklerini de gözüne takmıştı. Araç ufak bir sarsıntıyla gelen güçlü motor darbesiyle çalışırken ani bir manevrayla döndük. Birkaç dakika boyunca sessizdik, Timur bir anda sollamaya çalıştığı arabayı geçince ön konsola doğru savruldum. Emniyet kemerine dua ederken sinirle ona baktım.

"Sen kafayı mı yedin?" Ağzından bir *cık* sesi çıktı.

"Henüz değil." Bana doğru baktı ama gözlük camlarından sadece kendi aksimi görüyordum.

"Dikkatimi dağıtıyorsun." Ne diyordu bu böyle?!. Ağzımı bile açmamıştım.

"Ne, ben mi?!. Konuşmadım bile!" Timur'un yanak kaslarını gevşerken gülümsediğini gördüm.

"Konuşmana gerek yok zaten. Bacakların çok daha fazlasını yapıyor." Gözlerimi ondan çekerek eteğimle örtmeye çalıştığım bacaklarıma baktım. Koyu lacivert eteğim dizimin bir iki parmak üzerindeydi. Nesi vardı ki? Ne yani, bacaklarımı röntgenliyor ve bunu bana açık açık söylüyor muydu? Peki, ben niye henüz ters bir şey söylememiştim? Benim cevap vermem için fırsat yaratmadan konuyu değiştirdi.

"Günün nasıldı?"

Çantamda telefonumu ararken, "Güzeldi, klasik ilk gün işte" dedim.

Kırmızı ışıkta durdu ve bana doğru döndü. "Ne arıyorsun?" Nihayet telefonumu bularak ona gösterdim.

"Telefonumu..." Sinirle gaza yüklenirken yine ani bir manevra yapmıştı. Telefonuma arayan olmuş mu diye bir bakış attım.

"Erkek arkadaşına hesap verme saatin mi?" İşte şimdi beni sinirlendirmişti. Çattığım kaşlarla ona baktım, tamamen yola odaklanmıştı.

"Ben kimseye hesap vermem ve o benim erkek arkadaşım falan değil." Yalandan bir kahkaha attı.

"Tabii, öyledir. Saçma bir yüzükle aşkınızı parmağınızda taşımıyor muydunuz?" Ona âşık olduğumu nasıl düşünürdü? Nasıl bir kız âşık olduğu biri varken bir başkasını öperdi? Bir başkasını hayal ederek uyur ve saçma fantezilerinin merkezine bir başkasını koyardı? Timur'a boş parmağımı gösterdim.

"Gördüğün, daha doğrusu görmediğin gibi yüzük yok. Dün Özgür'le ayrıldım." Uzun bir süre sessiz kaldı. Şarkılar sürekli değişirken eve yaklaştığımızı biliyordum. O lanet güneş gözlüklerinden bir kere daha nefret ettim. Güzel gözlerini kapatması bir yana, ifadesini anlamamı da zorlaştırıyordu. Bu hiç adil değildi. Nihayet sessizliği bozdu:

"Neden ayrıldın?" Gerçeklerin farkına varmıştım aslında. Bu ilişki benim için hayallerimi küçümsediği akşam bitmişti, uzatmaları oynamanın da bir sonuç vermeyeceğini biliyordum. Ama yine de bir şans daha vermek istemiştim.

"Onu sevmiyorum." Basite indirgenmiş cevabı ise buydu. Yine birkaç dakika süren sessizlik arabanın içindeki havaya eşlik etmeye başladı.

"Onu sevmediğini yeni mi anladın?" Boğazımı temizledim.

"Hayır, eskiden onu severdim ama o zaman kendimi tanımıyordum. Kendimi tanıdıkça onu sevmediğimi anladım. Ben hayallerimi seviyorum, onlar için mücadele ediyorum. Hayallerimi desteklemeyen biriyle yapamazdım. Onun istediği ben değilim, benim de istediğim o değil." Beni anlıyormuş gibi başını salladı.

"İstediğin ne peki?" Alt dudağımı üst dişlerimle ısırdım. Ufak bir acıyla alt dudağıma yayılan sıcaklık bedenimi ele geçiren sıcaklığa karışıyordu.

"Hayallerimi yaşamak istiyorum." Gözlüğünü gözünden çıkarırken bakışları bir an bana kaydı. Şimdi çikolata kahveden biraz daha yoğundu. Sade Türk kahvesine benziyordu. Benzetmeler de hep oburluğumu ele verircesine yiyecekler ve içeceklerle ilgiliydi.

"Başka... Bir erkekte istediğin ne?" Zor bir soruydu... Cevabını bildiğiniz zor sorulardan biriydi. Ki bu zor soruların da en zoruydu. Sıkıntıyla kafamı kaşıdım. Uzun uzun düşünmelerin sonunda en mantıklı cevabı verdim:

"Yanmak..." Evin demir kapısından geçerken sustum. Güvenliğin açtığı kapıdan yukarı doğru tırmandık. Evin etrafında kimse görünmüyordu. Timur frene bastıktan sonra emniyet kemerini açtı ve bedenini bana çevirdi. Eli ensesinde duruyordu, başı da hafifçe öne eğikti.

"Neden?" Gözlerimi bir anlığına ondan kaçırdım ama

sonra tekrar onun büyüyen gözbebeklerinin içine baktım. O kadar güzel bakıyordu ki etkilenmemek imkânsızdı. Gözlerinin içindeki ateşi gördüğüme yemin edebilirdim.

"Yanmak istiyorum; çünkü yanmak sönmekten iyidir." Cevabım karşısında uzun süreli bir şok yaşamış gibi göründü. Takdirle başını sallarken eli saçlarının arasında dolaşıyordu. Hafifçe sırıttığında nabzımın durduğunu hissettim.

"Her söylediğinle beni şaşırtmayı nasıl başarıyorsun?" Gülümsedim ve gerçekten içten bir gülümsemeydi. Onun benimle ilgili güzel şeyler söylemesi iyi hissettiriyordu. Takdir beklediğimden falan değil. Elbette ben her zaman kendine güvenin zirvesindeydim; fakat onun gibi güçlü bir adamın da hakkımda güzel şeyler düşünmesi gururumu okşuyordu.

"Ekstra çaba harcamıyorum." Kaşları yukarı doğru kalktı. Şu an yüzündeki ifadeyi alıp yastığımın altında saklamak isterdim. Dudaklarını yaladı. Kalın dudaklarının üzerinde kayan pembe dili bütün dikkatimi üzerine çekti.

"Eğer sen isteyene kadar seni öpmeyeceğimi söylememiş olsaydım şu anda hiç şansın yoktu." Etrafa bakındım, elbette arabanın içindeydik ve birinin bizi duyamayacağının farkındaydım. Ama yine de tedirgin olmuştum. İstediğim bir şeyi istemiyormuş gibi de yapacak değildim.

"Belki bunu sana daha uygun bir yerde söylerim." Araçtan inmek için kemerimi çözdüm ve kapıyı araladım. Aklıma değil ama dilime bir anda gelen bir şeyi söyledim.

"Timur?" İlgiyle beni süzdü.

"Benim fotoğrafımı çeker misin?" Anlamsızca suratıma baktı. Utanıyordum fakat söyleyeceklerimi söylemekten de geri durmuyordum. Kafamda bütün gece bu saçma hadise dönüp durmuştu. Kendimi sürekli o kadınların yerinde görmüştüm. Bunu istiyordum... Bu ateşi yaşamak istiyorum.

O kadınlar gibi...

8. BÖLÜM

TİMUR

Kesinlikle kafayı yemişti ya da ben kafayı yemiştim ve kıçımdan element uyduruyordum. Elimi kaldıracak halim olsa muhtemelen kendime birkaç tokat giydirirdim. Ne yazık ki onu bile yapamayacak kadar şaşkındım. Ah! Başka yerlerim mi? Onlar kıpırdamaktan fazlasını yapıyordu.

"O gördüklerin manzara fotoğrafı değil, güzelim." Bana o bilmiş bakışlarından birini atarken,

"Onların manzara fotoğrafı olup olmadığını anlayabilirim, Timur. Ne fotoğrafı olduklarının gayet farkındayım. Senden bunu istememin nedeni seksüel bir amaç için değil. O fotoğraflardan istiyorum çünkü resimlerini yapacağım." Yani sadece fotoğraf çekip onu öylece göndereceğimi falan mı düşünüyordu? Daha önce becermediğim bir kadını fotoğraflamamıştım. Bu işin de kendime göre bir totemi vardı. Önce becer, sonra çek!

"Sana daha önce çektiklerimden verebilirim. Onları çizersin, böylece de güvende olmuş olursun." Önerimi kabul edip etmeyeceğini bilmiyordum ama içimdeki piç kurusu kabul etmemesini istiyordu. Onu becermesem bile -ki becermemek bir seçenek değildi, onu inanılmaz arzuluyordum- özenle hazırlamak, çıplak tenini görmek, dokunmak ve fotoğraflarını

çekmek için her şeyi yapardım. Bu beni korkutuyordu. Sarı şeker ateşe koşuyordu.

"İstediğim öyle bir şey değil. Yanmak istiyorum, Timur. Bak bu çok aptalca, farkındayım. Ama kendimi o şekilde fotoğraflarda görmek, onları resme aktarmak istiyorum." Tam ağzımı açmak üzereyken elini kaldırıp sözümü kesti.

"Hemen bir şey söyleme, ben kesin kararlıyım. Biraz düşün, kabul edersen şartları konuşuruz." Kaşlarımı çattım.

"Şartlar?" Bu kız beni şaşırtmaya ne zaman son verecekti? Benimle bir sözleşme falan imzalamak isterse sanırım şaşırmayacaktım. Farklıydı ve bu fark acayip hoşuma gidiyordu.

Şartlar olacak. Tabi eğer kabul edersen... Bunu koşulsuz şartsız yapacak kadar da gözüm kararmadı" dedikten sonra arabadan indi ve kapıyı kapatarak eve doğru yürümeye başladı. Hassiktir! Elime resmen pimi çekilmiş bir bomba bırakmış ve gitmişti. Onun peşinden gidip tüm şartları kabul ettiğime dair konuşmakla eve gidip biraz düşünmek arasında kaldıktan on dakika kadar sonra ilk şoku atlatmıştım. Aracı evime doğru sürerken aklımdan bir sürü görüntü geçiyordu ve bu görüntüler hiç masum değildi. Daha önce bu kadar beyaz tenli ve sarışın bir kızın fotoğraflarını çekmemiştim, bu benim için de bir ilk olacaktı. Tabi inanılmaz derecede masum görüntüsünü de unutmamak lazımdı. Kızda bir bâkirenin masumiyeti vardı. Onunla bir sürü yeni fantezi üretebilirdim ama onu becermek bir delilik olurdu. Alp'in ve Nazenin'in bana yapacaklarını düşündükçe kanım çekiliyordu.

Eve varır varmaz kendimi buz gibi suyun altına attım. Yolda gözümün önüne üşüşen görüntüler yüzünden aletim bir kazma sapına dönmüştü. Onun icabına duşta bakmam gerekmişti ve bu gerçekten küçük düşürücüydü. Duştan çıkar çıkmaz üzerimdeki havluyla birlikte salona giderek bir bira kapmıştım. Başıma güneş geçmiş falan olabilirdi. Acaba kafamı buzlu kovaya mı sokmalıydım? Eve gidersem düzgün

düşünebilirim diyordum fakat düşüncelerim daha da boka batıyordu. Saatler geçerken ben hâlâ havlumla salonda yayılmış halde bira içmeye devam ediyordum. Daha fazla dayanamayarak telefonumu sehpanın üzerinden aldım ve içtiğim altı biranın suç ortaklığıyla İnci'ye mesaj attım.

"Şartlar hakkında bilgi almam mümkün mü?"

Cevabımı beklerken ilk defa birinin içine girecek bir ergen kadar heyecanlıydım. Cevap gelene kadar o otuz iki saniyenin nasıl geçtiğini anlatmam imkânsızdı.

"Kabul ediyor musun?"

Hâlâ fikrini değiştirmemiş olması beni yine şaşırtmıştı. Ya çok cesurdu ya da çok aptal.

"Ön bilgilendirme istiyorum."

Kocaman bir yalan! İstediğim tek şey onun her dediğini kabul etmekti.

"Bence bunu yüz yüze konuşmalıyız."

Yanına gitmek için saatin uygun olup olmadığına baktım. Hassiktir! Çoktan on olmuştu. Bu saatte gidersem Engin kesin beni yüce Ataman'a ispiyonlardı. Dudak içlerimi ısırırken cevap yazdım.

"Yarın okul çıkışına geleceğim."

Cevap yazmasını beklemiyordum çünkü bu cevap verilmesi gereken mesajlardan değildi; ama İnci de tanıdığım diğer kadınlar gibi değildi.

"Hayır, buna gerek yok. Bir daha gerek olmasa gelmezdim tarzı ukala cümleler kurarsan bunu ödersin. Yarın akşam yemeğine gelirsin."

Evet, çok boktan bir dominant olduğumun farkındayım. Benimki sadece bir tür fantezi malzemesi olsa da yine de sözümü dinletmeye alışkınımdır. Fakat bu kız... Bu kız bir tür egzotik meyve. Bana nasıl ödeteceğini merak etsem de onun kurallarına uyacaktım. En azından şimdilik...

Sabahı zor etmemin dışında bir de akşamı beklemek zorunda olmak çok berbattı. İş yerindeki gereksiz iş yükü ve sorumluluktan bahsetmiyordum bile. Ofise geçer geçmez Lale'nin getirdiği dandik belgelere imzamı atmıştım. Lale bana bakmaktan bile kaçınıyordu; aramızdaki o gerginlik metrelerce öteden anlaşılabilirdi. Kapıdan çıkmak üzereyken yerimden kalkarak ona seslendim:

"Lale!" Bana doğru döndü, bakışları benden başka her yere odaklanmıştı.

"Biraz konuşabilir miyiz?" Elindeki kâğıtları bana gösterdi.

"Üzgünüm, Timur Bey! Çok işim var." Elini kapı koluna koydu.

"Lale... Konuşalım." Bu bir emirdi. Derin bir nefes aldı. Lale'nin beni sevmediğini biliyordum. Fiziksel olarak benden bir zamanlar etkilenmiş olabilirdi fakat şu an nefret ediyordu. Gururunu kırmış ve bu konuda hiçbir açıklama yapmamıştım. Lale tekrar bana doğru dönerek topuklu ayakkabılarının zeminde çıkardığı ses eşliğinde masama doğru yaklaştı. Ceviz ağacından masamın tam önünde duruyordu.

"Otur!" Masanın önündeki beyaz koltuğu işaret ettim. Tereddüt etse de yapacak bir şeyi olmadığı için koltuğa oturdu.

"Timur Bey gerçekten çok işim..." Sözünü kesmek için elimi kaldırdım.

"İşinin olduğunu biliyorum, Lale. Uzun sürmeyecek. Şu aramızdaki saçmalığa bir son vermek istiyorum." Lale bir şey söylemedi çünkü şaşkındı. İki senedir bahsi geçmeyen bir konuyu şimdi açmış olmam onu şaşırtmıştı ve bu yüzünden açıkça okunuyordu.

"Si-zi anlamıyorum, Timur Bey." Oturduğum yerden kalkarak onun tam karşısındaki boş koltuğa yerleştim. Kravatımı biraz gevşetirken derin bir nefes aldım.

"Özür dilerim. O gece yaptığım hayvanlık için." Suratındaki ani duygu değişimini toparladı.

"Önemli değil, unuttum gitti." Yalan söylediği hemen belli oluyordu. Lale yalan söylerken asla göz kontağı kuramazdı.

"Önemli olduğunun farkındayım. Bak zor dönemler geçirdim, Lale. Yıllarca süren zor dönemler... Ve o akşam senden gitmeni istemeseydim her şey şu anki durumdan daha beter olacaktı." Lale elindeki dosyaları sehpaya bıraktı. Gözlüklerini düzelttikten sonra,

"Farkındayım... O akşam beni gönderdiğiniz için mutluyum, sadece canımı yakan beni gönderme şekliniz ve sonrasında benimle hiç konuşmamanızdı." Gözlerini benden kaçırmadan gözlerimin içine dikti.

"Daha önce kimseye o şekilde yaklaşmamıştım ve sizden gerçekten etkileniyordum. Yaptığınız şey kendime olan güvenimi kırdı. Fakat bir yandan da hayatımın aşkını bulmamı sağladınız. Eğer bana o şekilde davranmamış olsaydınız, bana ilk yaklaşan erkeğe asla *evet* diyemezdim." Güvenini kırdığımı biliyordum. Onu resmen kovmuş, bir daha da yüzüne bakmamıştım. Oysa Lale herkesin ilgilenebileceği bir kızdı. Ufak tefek olmasının yanında sevimli ve gayet seksiydi.

"Bana erkekte güzel bir yüzün ve fiyakalı giyinmenin her şey olmadığını öğrettiniz." Ne diyeceğimi bilemiyordum. Suçlu olduğum bir konuda karşı taraftan özür dilemek ve kendimi affettirmeye çalışmak çok tarzım değildi. Şimdi bile bunu neden yaptığımı bilemiyordum.

"Hatalıyım. Gerçekten... Ben sadece artık aramızdaki şu duruma bir çare bulmak istedim. *Beni affet* diyemiyorum sadece özür dileyebiliyorum." Lale gülümserken dosyalarını aldı ve yerinden kalktı.

"Özür dilediğiniz için teşekkür ederim. Her ne kadar geç kalınmış bir özür olsa da sizi affedebilirim. O gece benimle yatmadığınız için de ayrıca teşekkür ederim. Beni hayat boyu kurtulamayacağım bir suçluluktan kurtardınız." Lale kapı-

dan çıkarken öylece kaldım. Ben gerçekten çok boktan bir adamdım...

İnci'nin çıkış saatinde onu almaya gitmemek için kendimi zor tutmuştum. Zaman geçirmek için kendimi sürekli işe verirken aklımın bir köşesinde İnci'yle ilgili değişik fantaziler birikiyordu. Sadece çalışırken aklımda oluşan görüntülerle bile kocaman bir albüm oluşturabilirdim. Nihayet akşam olduğunda çantamı topladım ve asansöre ilerledim. Asansör otopark katına inerken aralıklı olarak katlar arasında durduğunda sinirleniyordum. Nihayet otopark katına geldiğimde aracıma bindim ve cebimden telefonu çıkararak İnci'ye mesaj attım.

"Yemek hazır mı?"

Aracı çalıştırmadan önce cevabın gelmesini bekledim. Cevap birkaç saniye sonra telefonumdaydı.

"Hazır... Seni bekliyorum."

Benim sarı şekerim beni bekliyordu. Bu his tüm hormonlarımı harekete geçirirken gaza yüklendim ve eve doğru yola çıktım. Hayatımın en uzun yolculuğunun ardından nihayet Alp'in evinin önünde durdum. Bahçe ışıkları yanıyordu, evin ışıkları ise kapalıydı. Kapıyı çalıp beklemeye başladım, çok geçmeden İnci kapıyı açtı. Ev halinde olmasına rağmen kusursuz bir etkileyiciliğe sahipti. Bu kadar gençken böylesine etkileyici bir havaya sahip olması olağandışıydı. Üzerindeki düz siyah elbise dizlerine kadar ulaşıyordu ama o noktaya ulaşana kadar da bütün vücudunu sarmayı ihmal etmiyordu. Açık bırakıp düzleştirdiği sarı saçları omuzlarından aşağıya dökülüyordu. Oldukça açık sarıydı ve inanılmaz dikkat çekiyordu. Çakır gözlerde o bilmiş ifadeyi görmemek imkânsızdı. Ah bir de muhtemelen parlatıcısı, yine vişneliydi. Bu akşam ayvayı yemiştim.

"Hoş geldin, içeri girmeyecek misin?" Onu incelediğimi fark etmişti. Ukala sarışının takındığı ifade insanı delirtirdi.

Yoldan geçerken aldığım çiçekleri ona uzattım. Çiçekleri koklarken ben de yanından geçerek içeri girdim.

"Çok incesin teşekkür ederim." Gülümsedim.

"Ne demek... Sana layık değiller ama..." İnci gülümserken bana bahçeye çıkan kapıyı işaret etti.

"Sen geç, masayı bahçeye hazırladım." İnci mutfağın olduğu tarafa yönelirken ben de bahçeye çıktım. Açık havaya iki kişilik bir masa hazırlanmıştı. Oldukça şıktı, tamamen göze hitap ediyordu. Yeni sulanmış çimenlerin kokusunu içime çekerken gömleğimin kollarını kıvırıp katladım. Takım elbise olayı pek bana göre değildi, daha arabaya bindiğim anda ceket ve kravattan kurtulmuştum. İnci kapıdan girerek elindeki şarap şişesini masanın üzerine bıraktı.

"Leman abla yok mu?" Kafasını iki yana salladı.

"Bugün erken çıktı." Yemeklere baktım.

"Yemekleri ben yaptım." Bu söylediğine güldüm.

"Kapıda ambulans bekletmeye gerek var mı?" Ağzını yamulturken omuzlarını silkti.

"Şüphen varsa yemezsin, olur biter. Ayrıca ben çok güzel yemek yaparım." Bundan şüphem yoktu. İnci'nin güzel yapamadığı bir şey olduğunu sanmıyordum. Tabaklarımıza zeytinyağlılardan servis ettikten sonra bardaklarımıza şarap doldurdu.

"Sen de içiyor musun?" Ufak kahkahasının ardından,

"Ben Trakyalıyım, Timur. Tabii ki içerim. Yaşım seni yanıltmasın" dedi.

Açıkçası sarhoş olması da bir yerde işime gelirdi. İçimdeki kötü adamı kovalarken ona gülümsemeye çalıştım. Uzun zaman sonra ilk defa bir kadından böylesine etkileniyordum ve o kadın hem en yakın arkadaşımın baldızıydı hem de çok gençti. Lanetli diye tabir ettiğim yaşta olmasını söylemiyordum bile. On dokuz yaş benim için zor bir yaş olmuştu, bazı anıları

beraberinde çağırıyordu. Uzun süre sessiz kalmam karşısında İnci hafifçe öksürdü. Ne için endişelendiğimi anlamıştı.

"Senden çok küçük olduğumun farkındayım ama bence yaşlar sadece rakamdır." Onu onayladım. Bence de öyleydi. Yani ben kendimi asla otuzu geçmiş hissetmiyordum. İnci'nin on dokuz yaşında olmasının bir lanet tekrarı falan olmasından da korkmuyor değildim. Şarabımı içerken enfes yiyecekleri de yemeye başladım. Gerçekten lezzetliydi, inkâr edemezdim.

"Eline sağlık" dediğimde sırıtıp ağzındaki lokmayı yuttu.

"Ambulansa gerek olmaması güzel." Bu kadar harika olması erkek ırkı için büyük bir tehditti, hele ki bu yaşta. Biraz daha şarap doldururken boynunun kızardığını görebiliyordum, şarabın etkisi vücuduna yayılıyordu.

"Bence daha fazla içmemelisin, Trakyalı fıstık." Beni dinlemeden bir yudum daha aldı.

"Nedenmiş o?" Gülmemi bastırmak için dudaklarımı ısırdım.

"Şişede durduğu gibi durmaz diye bir söz vardır. Her ne kadar şarabın kadınları ısıtmasını sevsem de sarhoş olmanı istemiyorum." Beni umursamadan içmeyi sürdürdü. Yemeğimiz bittiğinde yerimden kalktım.

"Sarhoş olmadan önce şu konuşmayı yapsak iyi olur." Sandalyeden kalkarken hafifçe sendeledi, Onu tutmak için harekete geçince beni engelledi.

"Hayır, ben iyiyim, bir şeyim yok." Bana bahçedeki havuzun kenarında duran koltukları işaret etti.

"Orada oturalım." Birlikte koltuklara yöneldik ama İnci oturmadı, ona yanımı işaret ettim.

"Çay mı içersin, kahve mi?" Ne yani kaç kadeh şarap içmişti ve az önce sandalyeden zor kalkmıştı. Şimdi de bana çay ya da kahve mi yapacaktı? Gülmemek için kendimi zor

tutuyordum. Bana kendini güçlü gösterme peşindeydi. Bu hali çok sevimli, bir o kadar da seksiydi. Elimi çenemde gezdirdim.

"Çok misafirperversin ama bir şey içmek istemiyorum. Sadece şu şartları merak ediyorum. Tabi bir de ne istediğini." İnci tereddüt etse de karşımdaki tekli koltuğa oturup zarifçe bacak bacak üstüne attı. Uzun beyaz bacakları gözümü alıyordu. Bakışımı fark ederek eteğini aşağıya çekiştirdi. Bu çok saçmaydı, gülmeme engel olamıyordum. Bu kız çıplak fotoğraflarını çekmemi istiyordu ama karşımda hâlâ eteğini düzeltiyordu.

"İstediğin şeyin çıplak fotoğraflar olduğundan emin misin?" Kafasını iki yana salladı.

"Hayır, istediğim çıplak fotoğraflar değil." Devamını beklediğimi belirtircesine sesimi çıkarmadan ona baktım.

"İstediğim şey o kadınlar gibi fotoğraflarımı çekmen. Yani o şekilde işte..." Açıklamasını ben getirdim.

"BDSM tarzında diyorsun?" Yutkunduğunu gördüm, boynundaki o hareket benim koca oğlanı da harekete geçiriyordu.

"Evet, istediğim öyle fotoğraflar ve aynı o gördüğüm kadınlar gibi yüzüm gözükmeyecek." Hadi ama! Bu hiç adil değildi. Diğer kadınların yüzlerini fotoğraflamak istememiştim ama İnci'nin yüzünü fotoğraflamak istiyordum. Kesinlikle buna değer bir suratı vardı. Ölümsüzleştirilmeliydi. Hayatımda üç kadın için bu şekilde düşünmüştüm. Birincisi Arzu'ydu. İkincisi onunla asansörde ilk karşılaşmamdan itibaren Nazenin'di. Üçüncüsünün Nazenin'in kız kardeşi olması da kaderin bir cilvesiydi.

"Bu tartışmaya açık değil sanırım." Kaşlarını çattı.

"Asla... Yüzüm görünmeyecek." Başımı salladım.

"Peki ya saçların?" Omzunun üzerine düşen bir saç tutamını parmağına doladı.

"Saçlarımın nesi var?" Ben de onun kadar açık olmaya karar verdim. O saçları ilk gördüğümden beri fotoğraflamak için ölüyordum. Hele arkadan bağlıyken ve saçları sırtına dökülürken gözüme üşüşen görüntüler yüzünden uykularım kaçmıştı.

"Onların fotoğraflarını çekmek isterim." Açıklığım karşısında nefesini tuttu. Birkaç dakika tepkisiz kaldıktan sonra şarap yüzünden göğsünde oluşan kızarıklık daha da arttı.

"Saçlarımı fotoğraflayabilirsin..." Bunun düşüncesi bile heyecanlanmam için yeterliydi. Hatta ilk çekime hemen başlamak gibi bir heves doğurmuştu.

"Diğer şartların nedir?" Çakır gözlerini benden kaçırdı. Az önceki panterin yerini yavru bir kedi almıştı. Utanıyordu ve ben bunu fark etmekten hoşlanıyordum.

Eğer gerçekten bunu istiyorsan bana karşı son derece açık olmalısın. Onların birer manzara ya da meyve fotoğrafı olmadığı konusunda anlaşmıştık. O tarz fotoğraflar açıklık ister ve tabi rahatlık. İnci'nin zaten bunun bilincinde olduğunun farkındaydım. Çok cesurdu, bunu inkâr edemezdim. Tabi ben de en az onun kadar cesurdum; böyle bir işe kalkışmak ciddi anlamda delilikti. Onunla hemen cinsel yakınlık kuramayacağımın farkındaydım. Ama eğer bir iki fotoğraftan fazlasını isterse kendimi tutamayacağımı da biliyordum. Yine de bunu istiyordum, ne olursa olsun ona o makinenin kadrajından bakmalıydım.

"Bunun farkındayım, sadece daha önce böyle bir şey yapmadım. Bunları açıkça konuşmak çok garip... Nasıl anlatmam gerek bilmiyorum." Yerinden kalkarak yemek masasına yürüdü, şarap şişesinde kalan son yudumu kadehe koymaya zahmet etmeden kafasına dikti. Bu o kadar komikti ki kahkahama engel olamadım. Şişeyi yerine bırakırken kaşlarını çattı.

"Neye gülüyorsun?" Kahkahamı bastırmaya çalışırken kollarımı göğsümde birleştirdim.

"Bu konuları daha konuşurken bu kadar geriliyorsan benim karşımda nasıl soyunacaksın ve poz vereceksin çok merak ediyorum." Bana doğru yürüyerek yanıma oturdu. Koltuk üç kişilikti ve aramızda bir kişilik daha yer vardı. Yine de aramızdaki o akımın çarpıcı etkileri anlaşılabilirdi. Terlediğimi hissediyordum ve İnci'nin de benim kadar heyecanlı olduğunun farkındaydım. Bedenine basan o sıcaklığın tek nedeni şarap değildi. Benim etkilerim üzerindeydi, bedenindeydi...

"Bu konularda oldukça acemiyim. Daha önce kimsenin karşısında tam anlamıyla çıplak kalmadım." Bu da ne demekti böyle? Sevgilisiyle yorganın altında falan mı birlikte olmuştu?

"Dalga mı geçiyorsun? Uzatmalı eski sevgilinin kör olmadığını varsayıyorum." İnci'nin kaşları belirgince çatıldı. Ağzını birkaç sefer açıp kapatırken ne söyleyeceğini kafasında toparladığından emindim ve ben de onun ne söyleyeceğini merak ediyordum.

"Hayır, kör değildi. Beni tam anlamıyla çıplak görmedi. Sadece iç çamaşırları..." Olduğum yerden ayağa fırladım.

"Bana bakire olmadığını söyle..." Sesim tahminimden yüksek çıkmıştı. İnci sanki çok normalmiş gibi bir tavır takınmıştı.

"Bakireyim... Bunun ne gibi bir zararı var, anlayamadım? Ben seninle yatmak istemiyorum, Timur. Sadece o fotoğrafları istiyorum." Bu kız kesinlikle deliydi. Bu yapmaya kalktığı şeyin başka bir açıklaması olamazdı. En boktanı ise beni de bu deliliğe sürüklüyor oluşuydu.

9. BÖLÜM

İNCİ

Timur'un yüzündeki o değişim dakikalarca devam etti. Onun ifadesi değiştikçe ben oturduğun yerde biraz daha geriliyordum. Bu yaptığımın delilik olduğunun farkındaydım ama beni ben yapan da bu deli yanlarımdı. Hem bir yerde yaratıcı insanların bazen deli olduğunu okumuştum. Ben her zaman fazla cesurdum, yani bu benim karakterimdi. Bunu istiyordum... O fotoğraflar ilk gördüğüm andan beri sürekli hayalimdeydi. Onları tuvalime aktarmak istiyordum. Bunu yaparken de o gizemli kadının kendim olmasını istiyordum. Bu benden başka kimsenin bilmediği bir sır olacaktı. Benim yaratıcılığımın sırrı cesaretim olacaktı. Açıkçası Timur'un bakire olmamla neden ilgilendiği hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Onunla elbette yatmayı düşünmüyordum. Onu çekici bulmadığımdan değil, sadece... Öpüşünce bile hissettiklerim düşünülürse öyle bir durumda beni yıkıp geçme ihtimali çok yüksekti. Kadınlarla oynayan bir adam olduğunu biliyordum ve o fotoğrafların çekiminden önce ya da sonra neler olduğunu da tahmin edebiliyordum. Bunu benimle yaşamasına izin veremezdim. Kolay bir kız gibi onun kollarına atlamayacaktım. Yerimden kalkarak önünde dikildim. Aramızda fazla bir

mesafe yoktu ve o insanın içini gıcıklayan kokusu burnuma doluyordu. Rüzgârın estiği yönde durması şart mıydı? Rüzgârının bana estiğinin farkında değil miydi?

"Timur, ben sana seks teklif etmiyorum, sanırım birbirimizi yanlış anladık. Eğer o fotoğrafları çekmek istemiyorsan bunu söyle ve unutalım gitsin." Sert çıkışım karşısında kalın kaşları çatıldı. Kaşlarını çattığında ifadesi anında sertleşiyordu.

"Fotoğrafları çekmek istiyorum." Doğruca gözlerine baktım. Çikolata kahvesi gözlerinin sütü çekilmiş, bitter olmuştu. Bu karartılı hali insanın içini ürpertse de garip bir sıcaklık hücumunu da beraberinde getiriyordu.

"O zaman sorun ne?" Bakışları sanki mümkünmüş gibi biraz daha karardı.

"İstediğim başka bir şey daha olması." Vay canına! Bu çok açık değil miydi? Bu kadar dürüstlük benim için bile fazlaydı. Onun beni istemesi... Açıkçası egomu besleyen bir şeydi.

"Kendini dizginleyemeyeceğini mi düşünüyorsun?" Derin nefesi ciğerlerine çekerken göğsü ve omuzları oynadı. Hayatımda böylesine heybetli bir adama bu kadar yakın durmamıştım. Kendimi ufacık hissediyordum. Bu garipti çünkü ben de pek ufak sayılmazdım.

"Kendimi dizginleyemeyeceğime eminim." Bu itiraf ile yutkunmadan edemedim. Dürüst olduğunu biliyordum, ben de öyleydim.

"Şartların kalanı ne? Cinsel ilişki yok, yüzün görünmeyecek... Başka?" Gözleri daldığı boşluktan çıkmış ve bana kilitlenmişti; fakat gözlerimden çok dudaklarıma bakıyordu. Sanki en ufak bir işarette ateşi yakmaya hazır gibiydi. Derin solukları yüzümü yalarken bu sıcak havada bile üşüdüğümü hissediyordum.

"Bu ikimizin arasında sır olarak kalacak." Başını sallamakla yetindi.

"Bittiği zaman bir daha konusu açılmayacak." Yine başını

salladı. Bir şey söylemesi için birkaç dakika bekledim fakat ağzından tek sözcük çıkmadı.

"Bittiği zamana ben karar vereceğim." Kaç fotoğrafa ihtiyacım olacağını bilemiyordum. Bir fotoğrafın yetmeyeceğinden emindim, en azından ufak çaplı bir sergi açacak kadarına ihtiyacım olacaktı.

"Anlamadım?" Dakikalar sonra sorduğu soruya hazırlıksız yakalandım. Aralanan ağzından çıkan kelimeleri yakalayamamıştım. Dudakları dikkat dağıtıcıydı ve tabi ses tonu... Daha önce heyecandan dizlerimin titrediğini hatırlamıyordum.

"Tek fotoğraftan fazlasını istiyorum." Timur'un ifadesinden bir şey anlaşılmıyordu, gözleri baktığı yerden bana kaydığında gözlerine yerleşen korları görmek beni de yaktı.

"Kendini gerçekten ateşe attığının farkında değilsin." Tamamen farkındaydım... Hatta o kadar farkındaydım ki daha önce hiçbir şeyin bu kadar farkında olmamıştım. Ama kendimi durduramıyordum, içimdeki o çılgın kız bunu istiyordu. Işığa uçan bir kelebekti ve Timur çok parlak bir ışıktı.

"Ben her şeyin farkındayım, benim için endişelenme." Timur'un çatık kaşları gevşerken gözleri kaşlarının altında süzüldü.

"Artık kendim için endişelenmeye başladım." Alt dudağımı dişledim, yüzüme basan ateşe engel olamıyordum. Aslında birkaç adım uzaklaşsam daha rahat nefes alıp beynime ulaşan oksijenle daha rahat düşünebilirdim. Fakat yapamıyordum. Adam güzel kokuyordu be!

"Daha önce söylediğim gibi, yapmak zorunda değilsin; ama eğer yapmak istersen şartlarım bunlar." Uzun bir sessizlik aramızda sürüp giderken bedenim garip tepkiler veriyordu. Üşüyen bedenimle terleyen avuç içlerim kıyasıya restleşiyorlardı. Üşümekle terlemek arasında sıkışmış kalmıştım. Ensesinden uzayan ve gömleğinin yakasına değen saçları esen rüzgârın etkisiyle kıpırdadı. Aklım, beynim, gözüm

o kıpırdayan saç uçlarında asılı kalmıştı. Adamın saç uçları bile rüzgârın şarkısına eşlik ediyordu. Ben kim oluyordum da böylesine bir adamın çekiciliği karşısında güçlü durmaya çalışıyordum?

"Fotoğrafların nasıl çekileceğine ben karar veririm. Tek şartım bu... Müdahale etmeyeceksin, unutma. Bu işte profesyonel olan benim." Hafifçe yukarı kıvrılan dudakları okunu atmaya hazır bir yayı anımsatıyordu. Okun yeri belliydi ve hedefini de bulmuştu. Karnımdaki kasılmayı umursamamaya çalıştım. Bu kısımda gücü ona vermeliydim; çünkü daha önce böyle bir şey yapmamıştım. Yatta gördüğüm fotoğraflar ise gerçekten olağanüstü bir yeteneğin ürünüydü. Eğer internetteki dandik fotoğraflardan istemiyorsam ona kendimi teslim etmek zorundaydım. Etim, kemiğim ve ruhum ile...

"Kabul ediyorum." Timur'un gülümsemesi daha da genişledi. Yüzüne yayılan o heyecanı içimde hissettim. O da en az benim kadar heyecanlıydı. Yüzünü bana doğru yaklaştırınca nefesimi tutmak zorunda kaldım. Beni öpecek miydi? İyi ama ben isteyene kadar öpmeyeceğini söylememiş miydi? Peki, ben istiyor muydum? Şaka mı? Deli gibi istiyordum... Sadece yiğitliğe bok sürdürmemek tabirini uygulamaya çabalıyordum. Dudaklarıma milimler kala durdu, sırıtışı yerini dişlerini gösterdiği bir gülümseye bırakırken benim aklım almış, başını uzak diyarlara dönmemek üzere gitmişti. Dilini dişlerinin üzerinden kaydırdığında dudaklarımı ısırdığımı fark ettim. Bedenim benim kontrolümü kabul etmiyordu.

"Şimdi kahve içerim..." Bunu fısıldadıktan sonra geri çekilip koltuğa oturdu. Ben ise hâlâ aynı şekilde o sanki karşımdaymış gibi uzun saniyeler duraksama yaşadım. Aklım başıma geldiğinde ona doğru döndüm.

"Nasıl içersin?" O gıcık sırıtış suratındaydı. Kollarını koltuğun iki yanına iyice açarak dayadı. Kahrolası yerli Herkül'ün tüm kaslarını seçebiliyordum. Neden beyaz ince gömlek? Neden?

"Sade ve bol köpüklü Türk kahvesi..." Oldukça normal bir şey söylemişti fakat ben neden sanki bana dünyanın en edepsiz şeyini söylemiş gibi kızarmıştım? Çekici ses tonundan yayılan elektrik Türk kahvesine bambaşka bir boyut kazandırmıştı. Başımı sallayarak hızlı adımlarla mutfağa doğru ilerledim. Onun alanından çıktığım anda içimde yine bir güç baş göstermişti? Bana ne oluyordu? Adamın iki lafında ağzı açık ayran delisine dönüyordum. *Alt tarafı yakışıklı ve etkileyici adamın teki... Bunlardan romantik filmlerde bolca var, seri üretim. Aç izle, mutlu ol kapat. Acı çekme. Bu kadar basit bir şeyi yaşamaya çalışarak kendi kendimin üzerine basamazdım. Sakin ol İnci!* Kahve makinesine iki ölçek kahve koyup düğmeye bastım. Makinenin sesi mutfağın sessizliğini bölerken düşüncelerimi bölecek bir şeyin olmaması çok kötüydü. Doğru mu yapıyordum? Sadece fotoğraf çekecekti ve ben de poz verecektim... Bu muydu? Umarım sadece bu olurdu... Akışına bırakmak istesem de korkuyordum. Özgür'den başka bir erkek tanımamıştım ve Özgür ne kadar öküz olsa da bir kadına dayanılmaz acılar yaşatacak, onunla oynayacak, zevklerini tatmin edip atacak bir adam değildi. Oysa Timur bu saydığım özelliklerde yüksek lisansa sahipti. Tamam, gözümle görmemiş olabilirdim ama ben de az anasının gözü değildim. Tahminlerim her zaman doğru çıkardı. Kahve makinesinin zil sesiyle yerimden sıçrarken nefes nefese olduğumu fark ettim. Hazırladığım fincanlara kahveleri koydum iki bardak soğuk su hazırladım ve dolaptan bulduğum bitter çikolatayı kahve fincanlarıyla uyumlu olan lokumluğun içine dizdim. Tepsiyle birlikte bahçeye çıktığımda Timur'u telefonuyla uğraşırken buldum. Gözleriyle beni izledi. Onun bakışları altında fincanını ve suyunu önüne koydum. Kendiminkini de hemen yanına tabi... Çünkü yanına oturacak kadar kafayı yemiştim. Kendimi yanına yerleştirdim ama araya mesafe koymayı da ihmal etmedim, çok işe yararmış gibi... Bu küçük önlem yağmurlu ve fırtınalı bir havada şemsiye açmaya benziyordu, her şekilde

ıslanacağını bilsen de bir umut, işe yarayacağını düşünüyordum. Timur kendi fincanına dokunmadan benimkine uzanıp aldı. Kahveyi benden uzaklaştırırken ona baktım, kaşlarım istemsizce çatılmıştı.

"Kahve içmiyorsun." Ne diyordu bu?

"Pardon! Nedenmiş o?" Timur kendi fincanına uzandı, ufak bir yudumun ardından fincanı geri bıraktı, ben de sanki bir uzanımlık önümde duran kahveye uzanamayacakmışım gibi onun cevap vermesini bekliyordum. Harbiden adamın çevresindeyken beynim devreden çıkıyordu.

"Yarın okul var, İnci. Kahve içersen nasıl uyuyacaksın?" Gözlerimi devirirken -ki bu davranışımdan hoşlanmazdım- kahve fincanıma uzandım.

"Sen beni dert etme, ben uyurum" diye yanıtladım. Kahvemin ilk yudumunu alırken yüzünde hoş olmayan bir bakış vardı. Sanki yanlış bir şey yapıyormuşum gibi hissettiren bir bakış... Rahatsız ediciydi. Fincanı geri bırakırken gözlerimi ona diktim.

"Hiç söz dinlemeyeceksin, değil mi?" Bunu bana sorarken ifadesi ciddiydi. Beni ürpertecek kadar ciddi... Pek Timur'a göre bir hareket değildi, genelde ciddiyetten uzak takılıyordu. Ya da ben o yanını görüyordum.

"Neden sözünü dinlemeliyim?" Kendini bana doğru eğdi, yakınımda olması ve kokusunu duymak bütün kalkanlarımı indiriyordu. Uysal bir kedi yavrusuna dönerken pençelerimi çıkarmak için uğraşıyordum. Bu salak pençeler nereye gitmişti?

"Soruya soruyla karşılık vermemelisin, İnci." İsmimin etkileyici tınısı bedenimi titreterek gezinirken kulaklarımda defalarca uğuldadı. Hâlâ bedeni bana doğru eğikti. Kokusunu içime çekerken gözlerimi kısa bir an kapattım. Açtığımda şeytanî sırıtış oradaydı ve pençelerimi de bulmuştum.

"Sen de bana şöyle emirler vermemelisin. Bu hoş bir davranış değil, ben özgür bir bireyim." Pençelerim geri kaçmak

için çırpınırken ben de onun bakışları altında onları dışarıda tutmak için çabalıyordum. Geri çekilirken,

"Şimdilik" dedi. Bu bir teslim oluş muydu? Yoksa fırtınadan önceki sessizlik mi?.. Bundan pek emin değildim.

"Ne zaman başlıyoruz?" Konuyu değiştirdiği için boğazımdaki soru yumağını yutmak zorunda kalmıştım.

"Bilmem..." dedim. Gerçekten bunu düşünmemiştim. Bir an bunu kafamda canlandırmak bile vücudumdaki tüm sıvının emilmesine neden oldu; kuruyan dudaklarımı yaladım. Bir yanım bir an önce olup bitmesinden yana olsa da diğer yanım biraz geciktirip mantıklı düşünmemden yanaydı. Timur benim iki yanımın da karar vermesine izin vermedi.

"Cumartesi günü... Sabah seni almaya gelirim, birlikte kahvaltı yaparız. Sonra da başlarız." Pençelerim beni terk etmişti, bu yüzden uysal bir kedi yavrusu gibi başımı salladım. Cumartesiye kaç gün vardı? Dört... Dört koca gün... Mantıklı düşünmemi söyleyen yanıma gün doğmuştu.

Timur kahvesini içtikten sonra başka bir konuşmaya mahal vermeden okulumla ilgili sorular sorup konuyu güvenli bölgede tuttu. Müsaade isteyip kalkarken onu kapıya kadar geçirdim. Masayı toplamama yardım etmek istediyse de buna gerek olmadığını söyleyerek onu geçiştirmiştim. Arabası ön bahçeden uzaklaşırken arkasından baktım. Ayaklarım beni taşımakta zorlanıyordu. Timur'un çekim alanına girmiştim. Hadi hayırlısı!

Masayı topladıktan sonra odama çıkarak duş alıp rahatladım. Daha sonra ince pikemin altına süzüldüm. Gözüme girmeyi düşünmeyen uyku aradığım zaman zaten ortalıkta olmazdı. Zamansızlık kollayan küçük sıçan... Yatağın sağıyla solu arasında dokuduğum mekik telefonumun mesaj ışığının karanlığı bölmesiyle bozuldu.

"Sana kahve içmemeni söylemiştim..."

Oha! Yatakta biraz daha doğruldum.

"Odamda bir kamera mı var?"

Uyuyamadığımı nereden biliyordu? Timur artık beni korkutmaya başlamıştı.

"Hayır ama fikir güzelmiş."

Aman da yerli Herkül pek de espriliymiş!

"Sapık!"

Tek kelime duygularıma tercüman olmuştu aslında. Sırıtışım yüzüme yayıldı. Bir sapığın kıçından salladığı kehanetlerin doğru çıkması beni neden sırıtık bir maymuna çeviriyordu?

"Henüz değil... Belki cumartesi."

Bu adamın içine ne kaçmıştı? Bu bir tür ima mıydı? İyi de ben imalar konusunda iyiydim, onları anlardım. Şimdiden dört gün sonrası için midemde dışarı çıkmaya çalışan insancıklar oluşmuştu. Heyecan bir kurt gibi içimi kemirmeye dört gün önceden başlamıştı.

"İyi geceler..."

Cevap beklemiyordum, telefonu komodine koyarak gözlerimi kapattım.

Cumartesi gününe kadar oldukça sıradandı ya da ben o günü beklediğim için diğer günler tamamen sıradan gelmişti. Okulun ilk haftası için yoğun bir program vardı. Cuma günü Beste ve Kerem'le okul için alışverişe çıkmak dışında evden pek uzaklaşmamıştım. Bu sayede çizdiğim resimlerde epeyce ilerleme kat etmiştim. Ablamla konuştuğum perşembe günü hafta içi geleceklerini öğrendim. Aslında bu kadar erken dönmeyeceklerdi fakat cumartesi günü doğum günümdü. Gelmelerine gerek olmadığını söylesem de ablam zaten on dokuz doğum günümü kaçırdığını ve bir tanesini daha kaçıramayacağını söyleyerek kalbimi fethetmişti. Benden bir hafta sonra da onun doğum günüydü.

Cuma gecesine kadar Timur'la hiç konuşmamıştım. Ne karşılaşmış ne de mesajlaşmıştık. Vazgeçtiğinden şüphelen-

sem de bunu duymamak için ben de onu aramadım. Cuma gecesi yatakta yarının getirilerini ve götürülerini düşünürken telefonuma mesaj geldi.

"Kaybettiğin mantığı buldun mu?"

Türkçe tercümesiyle *aklın başına geldi mi* mesajı ellerimin titremesine neden oldu.

"Neyin mantıklı olduğuna göre değişir? Fotoğrafları hâlâ istiyorum."

Evet, gerçekten de onları hâlâ istiyordum. Hatta internette nü çizimleri araştırmış, oldukça çarpıcı çizimlere denk gelmiştim. Türkiye'de çok az bulunan nü modelin sadece belli başlı üniversite ve kurslarda olduğunu daha önce de okumuştum. Benimki biraz farklı olacaktı. Ben hem nü modellik yapacak, hem de kendi kendimin ressamı olacaktım. Bu çok heyecanlıydı.

"Senin mantık ölmüş göm onu."

Kendi kendime kıkırdarken,

"Peki ya senin mantık ne durumda?"

Cevabım yine Timur'dan gelecek şekilde nükteliydi. İnce nükteleri onun akıllı bir insan olduğunun işaretleriydi.

"Benimkinin pamuğu tıkıldı."

O da fotoğrafları çekmek istiyordu... Vazgeçmemiş olmasına mutlu olmuştum.

"O halde yarın cenazede görüşürüz."

Farkında olmadan dudaklarımı yemeye başlamıştım. Yandığını hissettiğimde aklıma yattaki öpüşmemiz geldi. Bir daha beni öpmemişti. İlk adımı benden beklediğini biliyordum ama ona doğru attığım adımla tamamen bataklığa gömülmekten korkuyordum.

"Nüktedanlığı severim. Yarın sabah erkenden hazır ol."

Bu severim kısmını benimle ilgili bir şeylere yormamaya çalıştım. Parmaklarım ekranda hızla kaydı.

"Sabah kahvaltıyı burada yaparız. Sakın itiraz edip aptalca bir şeyler yazma, yoksa yarın kırbaç bende olur. İyi geceler."

Cevap vermemişti, ben de beklememiştim. Komodine bıraktığım telefondan gözlerimi ayırmaya çabalıyordum. Yarın nasıl olacaktı? Timur'un o fotoğrafları çektikten sonra ya da çekmeden önce yaptıklarını düşündüm. Öyle bir şey istediğimden veya istemediğimden değil, bundan zaten pek emin değildim. Tek bildiğim çıplak ayaklarımı yanan korların içine soktuğumdu. Ya da arı kovanına çomak sokuyordum... İkisi de canımı yakacaktı. Karga bokunu yemeden kalkarak banyoya girdim. Bedenimin temiz olmasını ve güzel kokmasını istiyordum. Onunla yatacağımdan ya da haddinden fazla yakınlaşacağımdan değildi elbette. Ama bir şekilde ekstra özgüvene ihtiyacım olduğunu düşünüyordum. Uzun banyo faslının ardından iç çamaşırı çekmecemden siyah bir takım çıkardım. Aynada kendime baktım, fena görünmüyordum. Vücudum her zaman güzel ve dikkat çekiciydi. İnceydi fakat göz dolduruyordu. Papatya özlü vücut losyonumla ekstra özgüvenimi pekiştirdim. Kolay çıkarmak için siyah askılı bir tişörtle haki yeşili mini eteğimi giydim. Saçlarımı sevdiği aklıma gelince elimdeki tokayı bırakarak aynada kendi kendime güldüm. Onları dağınık bırakacaktım. Yüzümde hiç makyaj yoktu ama vişneli dudak parlatıcımı sürmeyi ihmal etmemiştim. Mutfağa giderken burnuma enfes kokular doldu.

"Leman teyze günaydın." İçten bir şekilde bana günaydın derken gözleri üzerimde gezindi. Fazla mı abartmıştım?

"Dışarı mı çıkacaksın? Ben de sana kahvaltı hazırlıyordum." Ona yardım etmek için tezgâhın diğer tarafına geçtim.

"Hayır, Timur kahvaltıya gelecek. Sonra da beni biraz gezdirecek." Bana şüpheyle bakarken yumurtaları bir kaba kırmış, çırpmaya başlamıştı.

"Geçen hafta seni gezdirmemiş miydi?" Başımı sallayarak onayladım.

"Geçen denizden gezdik, bu sefer karadan sanırım." İşi şakaya vurarak gerçeği saklamaya çalışıyordum. Ablamın burada olmaması benim büyük şansımdı. Ama geldiğinde ve durumları anladığında ikimizi de denize dökeceğini düşünüyordum.

"Sana ağabeylik yapması güzel. Timur iyi çocuktur..." Gülümsemesi yüzünü aydınlatırken ben de domatesleri doğruyordum. Bakışlarım camdan dışarıya odaklıydı, kendi kendime güldüm. *Aman ne ağabeylik!* Kapı çaldığında heyecanla yerimden sıçradım, kahvaltıyı bahçeye hazırlamıştık ve her şey tamamdı. Kapıya doğru ilerledim. Onu görecek olmak ve tabi yapacağım şeyler düşünülürse beni korkutuyor, aynı zamanda da heyecanlandırıyordu. Cam kapının ardında onu gördüm, içimden bir küfür mırıldandım. Yerli Herkül durumu zorlaştırmaya mı çalışıyordu? Kalçalarından düşecek gibi duran kotu, gri tişörtüyle bu kadar normalken aynı zamanda nasıl bu kadar anormal görünebilirdi? Dağınık saçları her zamanki gibiydi... Yarısı sağa, yarısı sola kaymıştı. Bir diğer yarısının o iki yarıyla ilgisi yoktu, onlar ensesinde mutluydu. Yutkundum. Kapıyı açarak ona gülümsedim.

"Günaydın." Bana gülümserken gözlerindeki o hınzır ifade içimi gıcıkladı.

"Günaydın, İnci." İçeri geçmesi için kenara çekildim, bir iki adım atıp tam yanımda durdu. Bana o kadar yaklaşmıştı ki kokusunun yanında sıcak nefesi de üzerimde geziniyordu. Bu salak parfümün esansı neydi? Odunsu ve sertti. Harika kokuyordu.

"Kokumu sevdin mi?" dedikten sonra benim kokumu içine çekti. "Ben seninkini seviyorum, papatya kokuyorsun."

10. BÖLÜM

TİMUR

Papatya kokusunu ciğerlerime çekerken İnci'nin yanaklarının pembeleşmesini ve ifadesinin donmasını izlemek çok eğlenceliydi. Utanmaz gibi görünmeye çalışsa da genç bir kızdı. Bedenine henüz söz dinletmeyi öğrenememişti. Kendini bir anda toparladı, bu ani değişimleri sevimliydi.

"Evet, papatya kokulu vücut losyonu sürdüm." Öldürün beni!

"Her yerine mi?" Sanırım bedenimi ben de henüz kontrol edemiyordum. İnci bana göz kırptı.

"Evet, her yerime..." Bahçeye doğru yürürken kafasını hafifçe çevirip gözlerimin içine bakmaktan kaçınarak alelade bir şekilde yüzüme odaklandı.

"Kahvaltı hazır" deyip bahçeye doğru yürümeye başladı. Küçük poposunun sağa ve sola sallanışına konsantre olmuş bir şekilde peşinden bahçeye çıktım. Bu kız bana ne yapıyordu böyle? Aklım tamamen başımdan gidiyordu, resmen ben ben değildim. Asla yapmayacağım şeyleri yapıyor, asla kabul etmeyeceğim şeyleri kabul ediyor ve uysal bir köpek gibi söz dinliyordum. Bu kesinlikle yanlıştı ama doğruyu da bulamıyordum. Kahvaltı yine özenle hazırlanmıştı. Bahçe gü-

neş olduğu için havuzun kenarında çardağa geçtik. İnci yan taraftaki termostan bana çay koydu, kendine de meyve suyu. Çay sevmediğini söylemişti ama beni düşünerek sofraya çay getirmiş olması da hoşuma gitti. Gülümseyerek tabağıma bir şeyler aldım. İnci gözlerini sürekli benden kaçırıyordu, elini kolunu nereye koyacağını bilemiyordu. Ve bir şey itiraf edeyim, bu hali hoşuma gidiyordu, eğleniyordum.

"Heyecanlısın..." Derin bir nefesle göğsü kalkıp indi.

"Biraz." Ona *yalan söyleme* dercesine tek kaşımı havaya kaldırıp suratına baktım.

"Tamam, çok heyecanlıyım ama hâlâ vazgeçmedim." Ben de vazgeçmesini istemiyordum zaten. Bu noktadan sonra vazgeçerse bu beni öldürürdü. Yaptığım hazırlıkları görmesini istiyordum, tabi bu işi yaparken bana itaat etmesini de... Kahvaltımız sükûnet içinde geçti, onu korkutmamak ya da germemek adına çenemi kapalı tutmuştum. O da sanırım sakin kalmak için bir şey söylememişti. Kahvaltımız bittikten sonra birlikte kapıya doğru yürüdük. Heyecan aurası beni de sarmalamıştı. Kapıda bizi bekleyen arabaya baktı, yanında kocaman bir çanta vardı.

"Çanta ne için? Gerekli olan her şeyi ben ayarlamıştım." İnci'nin binmesi için kapıyı açtım.

"Leman teyzeye beni dışarı çıkardığını söyledim. Çantasız mı çıksaydım?" Kendim için bir an endişe duydum. Kapısını kapatarak diğer tarafa geçtim. Engin'in yüzündeki onaylamaz bakış yine üzerimdeydi.

"İnci'yi dışarı çıkarıyorum, Engin. Bana emanet, merak etme." Tabi bana itiraz edecek değildi, başını salladı.

"Elbette, Timur Bey" diyerek müştemilata doğru ilerledi. Araca bindiğimde İnci'nin ısrarla bana bakmaktan kaçınarak pencereden dışarıyı izlediğini fark ettim.

"Engin beni bu sefer Alp'e ispiyonlayacak." Kafasını pencereden bana çevirme zahmetine girmedi.

"Alt tarafı arkadaşının küçük kardeşini gezmeye çıkarıyorsun, bu kadar korkma." Sözleri bana kahkaha attırdı.

"Küçük kardeş sen mi oluyorsun?" İşte bakışlarını kazanmıştım. Çakır gözleri kısılmış, burnunun üst kısmı kırışmıştı. Alnında beliren o sevimli iki çizgi hoşuma gitmişti. Sarı şeker kızdığı zaman gayet ateşliydi.

"Beğenemedin mi?" Ağzımdan bir *cık* sesi çıkardım, gözlerimi yola odaklamıştım.

"Bence sen şeytanın ta kendisisin." Bunu hiç içimden gelerek ve inanarak söylememiştim. Aslında durum tam tersiydi. İnci sadece meraklı ve küçük bir melekti. Bense o meleğin merakını sömüren şeytandım. Böyle düşününce kendimden bir kez daha nefret ettim. Bunu yapamayacağımı söylemem en azından onu vazgeçirmem gerekirdi; fakat buna zahmet bile etmiyordum. Kendi kendime dört gündür tekrarladığım şeyi tekrarladım. *Onunla yatmayacaksın, Timur Karaca. O bir kilitli kapı ve sen de anahtarları kilitli kapılardan uzak tutan garantici bir hırsızsın. Açık kapılardan süzülürsün. Onunla asla yatamazsın!* Derin bir nefes aldım. Bunun yanında bir de en yakın arkadaşımın baldızıydı. Ölmek istiyorum!

"Bu konuda haklı olabilirsin. İçimdeki şeytan beni bir günaha sürüklüyor." Bunun farkında olması iyiydi. Peki, o halde neden hâlâ vazgeçmemişti?

"Günahı ve arzuyu istemek kolaydır, İnci. Onlar yasak meyve, insanlar da günahkâr..." Omuzlarını silktikten sonra başını salladı. Evin önüne gelene kadar tek kelime etmedi. Kapının önünde arabayı durdurdum. Ben kapıyı açmak için hamle yapmadan İnci arabadan indi. Evi incelerken nefesini tuttuğunu fark ettim.

"Evin güzelmiş" dediğinde çarpık bir şekilde gülümsedim ve ona elimle kapıyı işaret ettim.

"Teşekkür ederim. Benim eserim... İçeri geçelim." Kapıya doğru yürürken adımları tereddütsüz, kendinden emin ama

ağırdı. İçindeki iyi kızın vazgeçmesini bekliyordu ama kapının önünde durup açmamı beklerken kötü kızın galip geldiğinin o da farkındaydı.

"Kapıyı açmadan önce bilmen gereken şeyler var." Dikkatle bana baktı.

"Şartlarının hepsini kabul ediyorum. Seninle yatmayacağım, bu sır olacak, fotoğrafları alacaksın fakat senden istediğim bu kapıdan geçtiğin andan itibaren tamamen itaatkâr olman." Gözleri kısılırken sarıya dönük kaşları çatıldı. Yavaşça alt dudağını dişlerken kollarını göğsünde birleştirmişti.

"Anlamadım? İtaatkâr derken?" Derin bir nefes verdim. Bu iş tecrübesizlerle çok zordu. Tecrübesiz, çekici sarışınlarla çok daha zordu... Hele tecrübesiz, çekici, sarışın, bakirelerle imkânsız gibiydi.

"Söz dinleyeceksin. Tamamen söz dinlemekten bahsediyorum ama... İtiraz yok, karşı çıkmak yok, çokbilmişlik ve laf sokmak da yok." Bilmiş bir şekilde omuz silkti. Omuz silktiği zaman onu *şaplaklamak* istiyordum.

"Ben çokbilmişlik falan yapmıyorum. Hem ayrıca karakterim dışında biri gibi davranamam." Uzanıp kolunu yakaladım. Hava sıcaktı ama teni soğuktu. Soğuk ve yumuşak... Göğsüyle göğsüm arasında bir nefeslik boşluk vardı, kafasını kaldırıp gözlerimin içine baktı. Gözlerime baktığı anda içinde bir şey açığa çıkıyordu. Sakinleşiyor ve duruluyordu.

"Bunu istiyorsun, İnci... O fotoğrafları ve sana vereceğim heyecanı istiyorsun. Onu ne kadar istediğini bana ispat et. Söylediğimi kabul et ve sadece bu evin içinde bana itaat et." Uzun uzun düşünüyordu, bunu anlamlandıramadığını yüzünden okuyordum. Kesinlikle itaatkâr değildi, hatta bundan çok ama çok uzaktı. Onu ikna etmek için ondan önce davranarak tekrar konuştum.

"O fotoğrafları ben de çekmek istiyorum, hem de seni ilk gördüğüm andan beri. Fakat bunu kendi tarzımda yapmalı-

yım. Gördüğün ve görmediğin tüm fotoğraflarda ben hâkimdim. Onlar öyle ortaya çıktı. Gücümü kendime ve sana ispat etmeliyim. Bu işin sırrı bu... Eğer gerçekten o tarz bir fotoğraf istiyorsan itaatkâr olmalısın..." Çakır gözlerde dönen düşünceleri görmek istiyordum. Gözlerindeki mavi hareler yeşillerle durmadan yer değiştiriyordu.

"Bu... Bu gerçek mi? Yani sen... Sen bir dominant mısın? Yani şu bildiğimiz anlamda." Başımı salladıktan sonra kolunu serbest bıraktım. Bunu artık istemezse anlardım, elbette ona zarar verecek falan değildim. İstemediği hiçbir şeyin içinde olmak zorunda değildi. Zaten benim de öyle çok sert kurallarım yoktu.

"Hâkim demeyi tercih ediyorum ve evet, senin ne bildiğini bilmesem de gözlerindeki ifadeye bakarak bildiğin anlamda olduğunu söyleyebilirim." İnci'nin şoku kısa süreliydi, kendini bu kadar çabuk toparlamasına şaşırmıştım.

"Kabul edersem..." Sözünü kestim.

"İstemeyeceğin bir şey için seni zorlamayacağım. Gitmek istersen kapının yerini biliyor olacaksın." Başını salladıktan sonra kapıyı işaret etti.

"Aç o zaman. Artık başlayalım" dediğinde hâlâ sorgulayan gözlerle ona baktığımı fark ettiğinde ellerini beline koydu.

"Kabul ediyorum. Hâkimcilik oynamana izin vereceğim ama sadece senin evinde." Beni yine güldürmeyi başardı. Biraz daha zorlasa içinden mini bir dominant bile çıkabilirdi. Bana istediğim şeyi verirken bile kendi elindeki gücü bırakmıyordu. Kapıyı açarak önce onun geçmesini işaret ettim. İçeri bir adım attı, hemen peşinden girerek kapıyı kapattım. Girişten iki basamak aşağıya inerek salona geçtim, İnci de beni takip etti.

"Otur." Evimdeki ilk itaatini bana göstererek gri kanepeye oturdu. Tereddütlü oturuş şekli tamamen saf heyecandan kaynaklanıyordu.

"Ne içersin?" Mutfağa yöneldim.

"Bir şey içmek istemiyorum. Hemen başlayabilir miyiz?" Bedenimi tamamen ona döndürmedim, sadece bakışlarım onun üzerindeydi. Uyarırcasına gözlerinin derinliklerine baktım. İfadesi donup kalırken birkaç sefer yutkundu. Sarı şeker hâkimiyetimi kabul ediyordu, gücü yavaş yavaş kaybolurken gözlerindeki renk defalarca değişti.

"Meyve suyu alabilirim." Beklediğim cevabı almak beni memnun etmişti ama elbette bu memnuniyetimi ona göstermedim. Önüme dönüp mutfağa ilerlerken kendi kendime gülümsüyordum. Sarı şeker eriye eriye yola gelecekti. Bir bardak portakal suyu ve bir şişe birayı alıp salona girdim. İnci oturduğu yerden bir santim bile kıpırdamamıştı. Ama bakışları salonda geziniyordu.

"Çok erkeksi bir ev ama sevdim." Portakal suyunu yanındaki sehpaya bırakırken tam karşısındaki turuncu yuvarlak tekli koltuğa yerleştim. Bacak bacak üstüne atarak rahat bir şekilde oturdum.

"Yalnız mı yaşıyorsun?" Sarı şekerin çenesi mi düşüyordu? Biramdan bir yudum aldım, cevap vermekte acele etmiyordum.

"Evet." Derin bir soluk çekip yanaklarını şişirerek içeri hapsetti.

"Hâkimcilik oyunun çok sıkıcı... Gerçekten diğer halini daha çok seviyorum. Oyunu bozmaya çalıştığı açıktı ama ben ev sınırları içinde kurallarıma daima bağlı kalırdım. O yüzden normalde beni gülümsetmesi gereken halini umursamazca geçiştirip buz gibi birama konsantre oldum. Lanet olsun ki gevşeyemiyordum. Onun çıplak bedenini göreceğim düşüncesi bile beni azgın bir aygıra çeviriyordu. Sanırsın birazdan milli olacak bir ergendim. Oysa bu problemi on altı yaşında çözmüştüm. Kendimi tekrar o yaşta gibi hissediyordum. *Hayır, Timur, onunla yatmayacaksın! Bakirelerle yatarsan sonuçları*

kötü olur... Hem o Alp'in baldızı... Ataman çok sevdiğin sikini koparıp sana yedirir... Kadın ırkını seviyorsun, Timur. Onları becermeyi de onlarla sevişmeyi de seviyorsun. Biramdan son yudumları alırken İnci sessizce portakal suyunu yudumluyordu. Ayağa kalkarak şişeyi sehpaya bıraktım ve elimi İnci'ye uzattım.

"Hazır mısın?"

Birkaç saniye sonra elime uzandı. Soğuk beyaz eli benim esmer tenimde tezat oluşturdu. Soğuğu sıcağıma karıştı ve tüm bedenim ani bir şekilde irkildi. Çok zor bir çekim olacaktı. Şu ana kadar yaptıklarımın en zoru...

"Hazırım." Ayağa kalkarken yine bana çok yakındı. Kendimi kaybetmemek adına savaşıyordum. Onu öpmeyecektim. İsteyene kadar yapmayacaktım. Onu stüdyomun olduğu bodrum katına yönlendirdim. Ahşap merdivenleri inerken eli hâlâ elimdeydi.

"Beni bir mahzene falan kapatmayacaksın, değil mi?" İnci'nin gülümsediğini görsem de karşılık vermedim.

"Asla bilemezsin." Ciddiyet zırhım üzerimdeydi ve bu sarı fıstığın başı ciddi anlamda dertteydi.

Merdivenlerden inince yan taraftaki şalterleri kaldırıp ışıkları yaktım. Kademe kademe yanan ışıklar depo tarzında paravanlarla ayrılmış stüdyomu aydınlattı. Her bölümün başka bir dekorasyonu vardı. Farklı çekimler için arkadaki depoda gerekli malzemelere de sahiptim. İnci için zaten önceden hazırlık yapmıştım, bu yüzden vakit kaybetmeyecektik. İnci paravanlara göz atarken onu hızlıca en arka kısma yönlendirdim. Siyah perdeyi açtığımda nefesini tutmuştu.

"Bunu ne zaman yaptın?" Elini bırakarak arkasında dikildim. İçeri doğru adım attı. Tamamen siyah saten kumaşla kapladığım kısmı inceliyordu. Siyah satenin ortasında tekli siyah ve gümüş renklerde berjer koltuk duruyordu. Ahşap ayrıntıları beyaz koltukta elini gezdirdi.

"Dört günüm vardı ve aklımda bazı planlar şekillendi."

Koltuk dışında hemen sağ tarafta duvara çakılı zincir ve zincirin ucunda tasma duruyordu. Gözlerindeki korkuyu görmek istiyordum ya da en azından azıcık bir endişe.

"Bu ne? Bir tür köle tasması mı?" Zinciri çekiştirdi, çıkardığı şıkırtılar sessizliği bıçak gibi yarıyordu. Ona doğru yaklaşıp tam arkasına geçtim. Nefesim saçlarını havalandırıyor, her nefeste papatya kokusu içime doluyordu.

"Sayılır. Hareketsiz kalması gereken yaramaz küçük kızları hareketsiz hale getiriyor." Zinciri bırakınca çıkan ses yine kulaklarımı yırttı. İnci bana doğru sert bir hamleyle döndü, yüzünde dalga geçercesine bir ifade vardı.

"Nesin sen? Kazıklı Voyvoda mı? Burası bildiğin işkence mahzeni ve birkaç bölümde gördüğüm o işkence aletleri, kırbaçlar falan da gözümden kaçmadı." Çok mu cesurdu, yoksa çok mu aptal? Hâlâ gülmeye devam ediyordu.

"İlgini çeken bu değil miydi? Yatta gördüğün fotoğraflar Alice Harikalar Diyarı fotoğrafları değildi herhalde?" Ukala sarışın sırıttı.

"Bu kadarını gerçekten düşünememiştim. Bir hobi için fazla uğraşmamış mısın?" Yüzümü ona iyice yaklaştırdım, bir milim daha kıpırdasam dudaklarıyla dudaklarım buluşurdu ve İnci bunu istiyordu. Yutkunmasından anlayabiliyordum.

"Bunun bir hobi olduğunu nereden çıkardın? Bu basit bir hobi değil, İnci. Bu benim yaşam, zevk, haz, tatmin şeklim." Gözlerini kısa bir an kapatıp açtı.

"Nasıl yani?" diye sordu.

Biraz daha yaklaştım ama dudaklarını es geçtim, doğruca saçlarının arasına yöneldim. Nefesim kulağını ve boynunu yalıyordu. Boynunda atan damarı hızlanan nabzını işaret ediyordu.

"Her insanın karanlık fantezileri vardır. Ben sadece fantezimi hayalimde değil de gerçekte yaşamayı seçecek kadar cesurum." Nabzı bir kademe daha yükseldi. Bedeninden çıkan

ateşi hissediyordum. Küçük sarışın beni arzuluyordu, hem de tahminimden çok daha fazla.

"Artık başlayabilir miyiz?" Gerginlik bulutu etrafımızı sarmıştı. Benden çok İnci'yi içeri çekiyordu. Bir adım geriledim.

"Kıyafetlerini orada çıkarabilirsin." Ona aynalı giyinme bölümünü işaret ettim.

"Hepsini çıkar. Tamamen çıplak kalmanı istiyorum." İtiraz etmesini, bilmiş bir cevap vermesini bekledim fakat beni yanıltarak doğruca aynalı giyinme bölümüne yürüdü. Aynalı kapıyı kapatırken bana bakmadı bile. O soyunurken tişörtümden kurtuldum. Üzerimde sadece kot pantolonum vardı. Müzik çalara doğru ilerleyip ayarladığım şarkı listesini açtım. Bodrum kata bağlı olan kolonlardan müzik sesi yükselirken ışıklarla ilgilendim. Bir yandan da şarkıya eşlik ediyordum. Ben her şeyi ayarlamıştım fakat İnci hâlâ görünürde yoktu. Aynalı bölüme yürüdüm ve ona seslendim.

"İnci kaç kat kıyafet çıkarıyorsun? Hâlâ soyunamadın mı?" Birkaç saniye ses gelmedi.

"Kendimi hazır hissetmeye çalışıyorum." Bu beni güldürdü.

"Utanıyor musun?" Yine ses yoktu. Elimi kapı kulpuna dayadım ve yuvarlak tokmağı elimin içinde sıktım.

"Utanmana gerek yok. Yüzlerce çıplak kadın gördüm. Yani üç tane memen ya da iki tane vajinan yoksa beni şaşırtamazsın."

"İçim rahatladı. Sapık!" dediğinde elim hâlâ kapıdaydı.

"Benimle düzgün konuş. Dışarı çıkmak için üç saniyen var, yoksa içeri girerim. Oranın küçüklüğü düşünülürse sana fazla yakın olurum. Bence bunu istemezsin." Derin bir nefesi ciğerlerime doldurdum. Papatyadan arınmış koku beynime daha çok oksijen gitmesini sağlıyordu.

"Üç" Bir şey olmadı.

"İki" Yine bir şey olmadı, hiç hareket yoktu.

"Bir..." Kapının kulpu elimin altında hareketlenince elimi oradan çekerek birkaç adım geriledim. Kapı yavaşça aralandı. Ne göreceğimi defalarca hayal etmiştim, bunu inkâr edecek değildim. Yüzümü ifadesiz tutmaya çalışsam da soluklarımdan ve kalp atışımdan heyecanım açıkça belliydi. İnci ürkek bir şekilde dışarı çıktı. Çırılçıplaktı... Çok çıplak... Birkaç defa arka arkaya yutkundum. Bana bakmıyordu, bakışları yere odaklıydı. Elleri iki yanına düşmüştü. Küçük bir bakire gibi göğüslerini ya da kadınlığını kapatmasını beklemiştim ama yapmadı. Beyaz teni kar gibiydi. Hiçbir leke, renk farklılığı yoktu. Tamamen beyaz, el değmemiş, ayak basılmamış kardı. Küçük memeleri dimdik karşıya bakıyordu, sivrileşmiş meme başları sevimli bir pembeydi fakat memelerinin çevresinde herhangi bir renk yoktu. Tamamen beyaz meme ve pembe meme başından ibaretti. Parlak bir inci tanesini anımsatıyordu. Düz karnındaki çıkık göbek deliği karnının bile çekici görünmesini sağlıyordu. Gözlerim daha aşağıya kaydığında tertemiz beyaz kadınlığı ile karşılaştım. Bir parça pamuğu andırıyordu, dili hafifçe dışarı çıkıktı ve lanet olsun ki o da pembeydi. Bu vajinasının içinin de pembe olacağı anlamına geliyordu. Hayatımın en zor çekimi olacaktı. En zor ve en sert... Koca oğlan uzun bir gün geçirecekti.

"Yüzüme bak" dediğimde itaat etti, kafasını yukarı kaldırdı. Omuzlarını dikleştirip kafasını hafifçe sallayarak saçlarının hareket etmesini sağladı. Sarı saçları omuzlarından aşağıya hafifçe dökülüp bir tutamı sağ meme ucunun üzerinde durdu. Gözlerindeki hareler durulmuştu dingin gözleri şu an maviden ziyade yeşildi.

"Yeteri kadar yandın mı?" Gözlerini devirirken ifadesi gülmeme neden oldu.

"Çok geveze bir fotoğrafçısın." Elimi saçlarımın arasın-

dan geçirirken İnci'nin gözleri çıplak göğsümde dondu. Uzun uzun bana bakmasına izin verdim. Hatta bunu yapmasından memnun oldum.

"Bana sapık diyene bak. Çek gözlerini baklavalarımdan." Ellerini beline koyarak bedenini dikleştirdi.

"Senin dört tane baklavana kalmadım. Ayrıca birimizin çıplak olması yetmiyor muydu?" Ona berjer koltuğu işaret ettim.

"Kendini yalnız hissetme istedim. Dilersen pantolonumu da çıkarabilirim ama dikkatini dağıtmak istemem. Şimdi koltuğa otur."

Kaşlarını çattı ama dediğimi yapmak üzere koltuğa yürüdü. Hay sikiyim! Poposu çok güzeldi. Kalkık ve dışarı çıkık... Bu siktiğimin çekimi benim ölümümle sonuçlanacaktı.

"Popomu dikizleme, Timur." Tahmin etmişti, küçük cesur sarı şeker. Bir şey söylemedim. Koltuğa oturdu ve bacaklarıyla kadınlığını kapattı.

"Utanmak yok." Uyarımı anladı ve bacağını diğer bacağından ayırdı.

"Şimdi yan dön. Bacaklarını berjerin kenarından aşağıya doğru sarkıt. Sırtın da diğer kolda olsun." Dediğimi hemen yaparak uzun beyaz bacaklarını berjer koltuğun kenarından aşağıya salladı. Sırtı berjerin diğer kolunda duruyordu, kafasını ise dik tutmuştu. Ona bakarak makinelerin olduğu yere yürüdüm, kadrajdan görüntüye baktım. Enfesti.

"Belini yukarı kaldır, bedenin gergin dursun. Kafanı da aşağıya sarkıt, saçların yere değecek şekilde." Hemen dediğim pozisyonu aldı fakat çekim yapmadım. Onun yerine hemen yan taraftaki kutuya ilerledim. İnci bana doğru baktı.

"Pozu bozma!" Sert uyarım üzerine eski haline geri döndü. Beyaz inci zinciri aldım. Çeşitli uzunluklarda ve renklerde inciler almıştım. Bunların hepsini de kullanacaktım. Yaklaşık bir buçuk metre boyundaki inci zinciri İnci'nin bacaklarına

doladım. İnci zincir diz kapağının biraz üzerinden ayak ucuna kadar iniyordu. Geniş aralıklarla dolanmış haldeydi.

"Onlar ne?" Makinemin başına yürüdüm.

"Çok meraklısın. Sus da işimi yapayım." Derinden bir of çekti ama itiraz etmedi. Kadrajdaki görüntü beni çılgına çevirdi. Sarı şeker beni tüketecekti...

11. BÖLÜM

İNCİ

Bir insan bedeni ne kadar garipliğe şahit olabilirdi? Aynı anda hem üşürken hem terlemek bence insan bedeninin başına gelebilecek en garip şeylerden biriydi. Tenime buz gibi batan çiviler yerini yakıcı bir ateşe bırakıyor, sonra tekrar buz kesiyordum. Eldivensiz ellerimle kartopunu sıkıyormuşum gibi bir acı çıplak tenimde dalga dalga *büyüyordu. Yutkunmak gibi oldukça insanî bir eylemi dahi gerçekleştiremeyecek durumda olduğumu hissediyordum. Daha önce kimsenin karşısında tamamen çırılçıplak kalacak şekilde soyunmamıştım. Daha bu adamı tam olarak tanımıyordum ama içten içe beni ele geçirip kemiren deli yanım durumdan gayet memnundu. Sanki yıllardır bunun özlemiyle yanıyormuş gibi büyük bir özgüvenle soyunmuştu. İçimdeki küçücük,* minicik mantıklı yan ise hemen kalkıp giyinmemi ve bu Kazıklı Voyvoda işkence merkezinden kaçmam gerektiğini söylüyordu. Bilin bakalım ne oldu? Böyle durumlarda ne kadar mantıksız, şuursuz, deli yanınız varsa o kazanır... Timur pür dikkat fotoğraflarımı çekerken içimde uyanan şeyin şehvet olduğunu biliyordum. Daha önce bu kadar yoğun yaşamamıştım fakat itiraf etmem gerekirse evet, Timur beni yoldan çıkarıyordu. Çıplak göğsü bir heykele benziyordu. Bronz bir heykeldi... Esmer erkekleri her zaman göz kamaş-

tırıcı bulurdum. Timur da esmer erkeklere yakışır bir şekilde göz kamaştırıcıydı. Göğsünün ortasından seyrek bir şekilde karnına inen erkeksi siyah tüyler insanın içini gıcıklıyordu, ya da belki sadece benim içimi gıcıklıyordu. Ne zamandan beri erkek tüyleriyle ilgili sapıkça şeyler düşünüyordum? Timur kadrajdan kafasını kaldırıp gülümseyen ifadesiyle bana baktı. Kalın dudakları yanlara doğru kıvrıldığında insanın nefesini kesiyordu...

"Bana bakıyorsun..." Bu bir soru falan değildi. Bir tespitti, elbette yiğitliğe bok *sürdürecek değildim.*

"O ne özgüven o? Sana falan bakmıyorum. Boynum ağrıdı, kaç poz çekiyorsun öyle?" Timur'un sırıtışı biraz daha yayıldı.

"Birkaç açıdan aldım, yüzün gözükmesin diye ışığı iyi ayarlamam gerekiyordu. Gelip bakmak ister misin?" Yerimden doğruldum, tam kalkmak üzereyken tamamen çıplak olduğum aklıma geldi. Bu kadar çıplakken onun yanına yaklaşmak ne kadar doğru olurdu? Bunu hem kendim, hem de onun açısından düşünüyordum. Timur yavaş adımlarla giyinme bölümüne yöneldi, yan taraftaki askıdan siyah saten bir sabahlık alarak önümde durdu. Yakınımda değildi ama yine de nefesini bedenimde hissettiğime yemin edebilirdim. Sabahlığı bana uzatırken sanki bir şeyin farkına varmış gibi gülümsüyordu...

"Bunu üzerine giyebilirsin." Yerimden kalkmadan uzanıp elindeki sabahlığı alarak üzerime geçirdim, bacağıma sardığı incilerini çıkarıp yere bıraktım. Kuşağını bağladım ama ne yazık ki pek bir yerimi örtmemişti. Popomun hemen altında bitiyordu ve göğüslerimin uçlarının haricinde diğer yerlerim tamamen açıktaydı.

"Çok işe yaradı" diyerek yerimden yavaşça kalktım.

"*Utanmak yok* demiştik, İnci." Söylemesi kolaydı tabii... Evet, rahatsız oluyordum ama içten içe aldığım hazdan da

başlanmıştım. Bu çok başka bir heyecandı. Adrenalin seven bir kızdım. Her türlü tehlikeli lunapark oyuncağı benim gözdemdi; ama şu yaşadığım deneyimi dünyanın en yüksek gondoluna ya da kamikazesine binmeye değişmezdim.

"Bedeninden yükselen heyecanı hissedebiliyorum. Beni de heyecanlandırıyorsun." Fısıltısı bir ateş dalgasına daha neden oldu. Yutkunmaya çalıştım ama yapamıyordum. Nefesimin kesildiğini, dışarı çıkması gerekirken içimde sıkıştığını hissediyordum. Güçlü sıcak eli titrek zayıf bileğimi kavradı. Beni makinenin durduğu yere yönlendirirken ayaklarım ona itaat etti. Makinenin önünde durduk ve bana çektiği pozları göstermek için makineyi tripodun üzerinden aldı. Fazla yakındık... Çok fazla... Öyle ki çıplak teninin sıcaklığı ince sabahlık kumaşından bana ulaşıyordu. Kokusu burnuma doluyordu ve onu öpmek istiyordum! Dudaklarımı dişleyerek isteğimi bastırmaya çalıştım. Fotoğrafları kameranın küçük ekranında görmemle dişlerimi biraz daha bastırdım. Gerçekten hayal ettiğimden daha güzeldi. Fotoğraftaki kişi bana benzemiyordu. Işık öyle güzel ayarlanmıştı ki yüzüm tamamen karanlıkta kalıyor, sadece bedenim ve saçlarım görünüyordu. İncilerin parıltıları kusursuzdu.

"Çok güzel..." Timur kafasını bana doğru çevirdi.

"Bence de çok güzel... Çünkü çok güzelsin" dediğinde bakışlarımı ondan kaçırdım. Onun kadar kusursuz bir adamdan bunları duymak heyecanımı arttırıyordu.

"Yüzüme bak." İçimde yeni oluşan o saçma güdüyle kafamı kaldırıp ona baktım. Bu evin içinde büyülü bir alan mı vardı? Beni itaatkâr olmaya zorluyordu.

"Aklındakini söyle!" Emirler emirler... Bunu söylediğim anda kendimi kaybedeceğimi düşünüyordum. Bu beni zayıf bir kıza çevirebilirdi. En kötüsü de içimdeki cesur kızın sınırlarını bilmiyor oluşumdu. Bu sınırsızlık durumu beni korkutuyordu.

"Bugün bir daha tekrarlamayacağım, İnci. Aklındakini söyle." Gözlerimi istemesem de kaçıramıyordum. Çikolata gözler yine bittere dönmüş, resmen içimi ısıtıyordu. En sevdiğim çikolataya benzemesi de ona baktığımda ağzımda bitter çikolatanın tadını hissetmeme neden oluyordu.

"Beni yeniden öpmeni istiyorum." Bir insanın organı bağlı bulunduğu bedene nasıl ihanet edebilirdi? *Hayır, hayır* diye bağırmak istiyordum. Hayır diye bağırıp beni öpmesini engellemek istiyordum ama yapamadım. Timur milim milim bana yaklaşırken kalbim her milimde biraz daha hızlandı. Yüzündeki ateş yüzümü yakıp geçerken tek yaptığım *o* anı beklemekti. Dudaklarım beklentiyle öne doğru uzanmış Timur'un dolgun dudaklarını bekliyordu. Geçen öpüşmenin hayalini kaç gece düşünmüştüm. Fakat günler geçtikçe hayal silinmiş, en son dudaklarının tadı da hatırımdan çıkmıştı. Dudakları tekrar dudaklarımla buluştuğunda onu sevinçli bir ev sahibi gibi karşıladım. Ağzımı aralarken kendimi ona bastırdım. Araladığım ağzım başka şeylere de açılan kapıydı aslında ama şu anda onu düşünemeyecek kadar kendimden geçmiştim. Timur yutkundu, boğazından kurtulan hırıltıyla elleri belime dolanarak beni sıcak, sert göğsüne yasladı. Ellerimi nereye koyacağımı bilemiyordum, neredeyse çıplaktım ve bu durum özgüvenimi kırıyordu. Yanlış bir şey yapmak istemiyordum ama Timur'un yanında yanlış bir şey yapmamak artık imkânsız bir hal alıyordu. Dilini ağzımın içine ittiğinde kendimden geçmiş bir şekilde inleyerek kollarımı boynuna doladım. Çıplak ayaklarımın parmak uçlarında biraz yükselmiştim. Dilini dilime dolayarak kendi ağzına çektiğinde gözlerimi açtım. Timur'un gözleriyse kapalıydı. Uzun siyah kirpikleri gözlerini örtmüş, yüz kasları gergin görünüyordu. Karnımın altına değen sertliğini hissediyordum. Yazlık ince kotu ve benim her yerimi açıkta bırakan sabahlık aramızda çok da etkili bir engel değildi. Timur gözlerini yavaşça araladı, benim gözlerimi gördüğü anda dudaklarını yavaşça dudaklarımdan ayırdı ama soluğu hâlâ yüzüme çarpıyordu.

"Biraz daha öpersem ikimiz için de iyi olmayacak." Kollarımı boynundan yavaşça indirdim. Haklıydı ama durmasından da nefret etmiştim. Dudaklarımdaki ince sızı az önceki varlığını hatırlatıyordu. Bu sızı geçmesin istiyordum. Elimi istemsizce dudağıma götürdüm, parmaklarımın ucuyla dokunduğum dudaklarımda Timur'u hissetmeye çalıştım. Timur ise sadece beni izliyordu.

"Beni hissetmek istiyorsun..." Fısıltısı karşısında omuriliğimden aşağıya sıcak bir sıvının aktığını hissettim. Bedenim kafayı yemişti.

"Ben de seni hissetmek istiyorum. *Yanmak istiyorum* demiştin, seni yakan ben olmak istiyorum." Eli bana uzandı, elini yanağımda hissederek gözlerimi kapattım.

"Fakat bunu yaparsam her şeyi mahvedeceğimi biliyorum, en azından birimizin kendini kontrol etmesi gerekiyor." Belki de haklıydı. Ben gerçekten kendimi tam manasıyla kaybetmiş durumdaydım. Bir adım gerileyerek elinin düşmesine neden oldum.

"Şimdi daha heyecanlı bir poz denemeye hazır mısın?" Timur'un yüzüne yerleşen gülümseme beni şaşkınlığa uğrattı. Ben hâlâ öpüşme etkisini üzerimden atamamıştım. Yanaklarımdaki yangın tüm bedenimi harlıyordu.

"Bilemedim ki. Bu mahzeni gördükten sonra cesaretim biraz kırılmış olabilir. Kazık kafesi, kızgın yağ çukuru, aslan uçurumu gibi aletleri denemek istemem mesela." Güçlü kahkahasının ardından ışıldayan gözler bana da kahkaha attırdı.

"Onlar eskide kaldı. Ben çok daha modern bir işkenceciyim." Bana elini uzattı, anlamsızca tereddüt etmedim ve eline uzandım. Birlikte iki bölüm ilerideki kısma geçtik. Beyaz duvarda asılı altın varaklı oldukça büyük ayna ve aynanın önünde duran kırmızı minder dışında başka bir şey yoktu. Timur buraya da ışıklar yerleştirmişti fakat makineyi taşıması gerekiyordu, görünürlerde makine ya da tripod yoktu. Yere yakın olarak konumlandırılmış aynayı işaret etti.

"Aynaya doğru otur ve dizlerini altında topla, hemen geliyorum." Yine ona itaat ettim. Beynim beni otomatik olarak onun söylediklerini yapmam için yönlendiriyor gibi hissediyordum. Aynanın önündeki mindere oturdum, minder sert ve soğuktu. Buranın havalandırması oldukça iyi olmalıydı çünkü bu sıcakta bile gayet serindi. Timur'un sesini duyamıyordum. Kulaklarıma dolan tek şey görünmez kolonlardan yükselen müzikti. Müzik seksi çağrıştırıyordu. Söyleyen kadının sesi ince, naif ve aynı zamanda çok çekiciydi. *İngilizcem fena değildi, dikkatlice dinleyince birkaç cümleyi anlamıştım. Seni içmek istiyorum, seni hissetmek istiyorum kısmında yutkundum. Göndermeli bir şarkı olmadığını düşünüyordum çünkü sıralı çalıyor gibiydi. Timur'un çıplak ayaklarının ahşap zeminde çıkardığı sesle arkamı dönmek üzereyken uyaran sesi bunu yapmamı engelledi.*

"Arkanı dönme." Aynadan onu görebiliyordum, tabi aynadan gördüğüm alan çok küçüktü. Sadece Timur'un kafası ve göğsü görüş alanımdaydı.

"Şarkı? İsmi ne?"

Timur gezinerek bir şeylerle uğraşıyordu, "Bitter Sweet, Drink You Sober. Sevdin mi?" diye sordu.

Başımı salladım, bana baktığını biliyordum. Yanıma yürüdü, elinde bir çanta tutuyordu. İçinden çıkardığı kadife keseyi gördüm.

"Ayağa kalk." Emrine itaat ederek yavaşça yerimden kalktım.

"Sabahlığı çıkar." Bu sözü yutkunmama ve kısa süreli de olsa nefesimin kesilmesine neden oldu fakat dediğini yaptım. Sabahlığın kuşağını çözdüm, yumuşak satenin üzerimden kaymasına izin vererek çıkardım. Timur'un nefesindeki ani değişimi hissetmek elimde bir güç tutmak gibiydi. Kesenin içinden çıkardığı siyah, tamamen dantel külotu bana uzattı.

"Bunu giy." Eğer ev dışında olsa muhtemelen o donu kendi kıçına giymesini söylerdim ama bu ev daha önce de söy-

hedığim gibi büyülüydü. Çamaşırı elinden alarak inceledim. Sıradan bir külottan daha uzundu bir çeşit boxıra benziyordu. Tamamen siyah danteldi. Üzerindeki etiketi fark ettim, elimi etikete götürdüğümde Timur beni izliyordu.

"Üzgünüm, unutmuşum." Çamaşırı elimden alarak etiketi tutan plastiği dişiyle koparttı. Bu hayvanî hareket benim zaten pelteye dönmüş bedenimde vurgun etkisi yarattı. Çamaşırı tekrar elinden alırken doğruca gözlerine baktım.

"Benim için mi aldın?" Gözleri hafifçe kısıldı, sanki gülümsememek için yanak içini ısırıyordu.

"Evet. Biraz hayal kurdum..." Külotu utanmazca bacaklarımdan geçirdim ve giydim. Tam bedenimdeydi bu beni ürkütmüştü... Bedenimi tahmin mi etmişti?

"Bedenimi tahmin ettiğini umuyorum. Yani en azından bana bir iç çamaşırı hırsızı falan olmadığını, odama girip iç çamaşırlarımı koklamadığını söyle." Kahkahasına bu sefer engel olmadı. Çınlamayla karışık yüksek erkeksi kahkahası beni de güldürdü. Ayrıca güldüğü zaman dudaklarının aldığı şekil... Tatlıydı! Johnny Bravo...

"Neler yaptığımı asla tahmin edemezsin." Havalı bir şekilde söylemişti ve bunu yaparken elini saçının içinden geçirmişti. Hâlâ diğer elinde duran keseden bu sefer daha büyük beyaz inciler çıktı. Diğer incilerden sağlam bir zincire tutturulduğu belliydi.

"Neden inciler?" Timur çarpık bir ifadeyle gülümsedi. İsmimle ilgili özel bir durum olduğunu tahmin ediyordum. İçten içe bunları hayal edip planlamış olması kendimi ünlü bir model ya da bir tanrıça gibi hissetmeme neden oluyordu. Herkül'ün tanrıçası... Kafamın içindeki edepsiz kızı kovaladım. Saçmalama! Kapılma, İnci! Ben kendimle mücadele ederken Timur sorumu yanıtladı.

"Her sanatçının bir koleksiyon teması ve ismi vardır." Kaşlarım havalandı. Fotoğraflarım onun koleksiyonuydu.

"Ve seninki de inciler mi? Daha orijinal şeyler beklerdim." Timur'un yüzündeki gülümseme genişledi. Öyle ki ona bakınca ben bile gülümsemeye başlamıştım.

"Papatya ve inci arasında karar vermem zor oldu. Fakat inci hem ismine uygun, hem de bedeninin saf, parlak beyazlığı bana bir inci tanesini hatırlatıyor." Nefesimi tuttum, son söylediği şeyi çıplak bedenime bakarak söylemişti ve bedenim bu sözle mest olmuştu.

"Koleksiyonuna bir isim verdin mi?"

"Fotoğrafları bitirince birlikte bir isim vermeye ne dersin?" Bu kesinlikle ayartıcı bir teklifti.

"Olabilir..." Ben farkında olmadan kuruyan dudaklarımı yalayarak ıslatıyordum. Timur birkaç saniye hipnoz olmuş gibi dudaklarıma baktı. Beni öpeceğini düşünüyordum fakat yapmadı. Bunun yerine bir sonraki emrini verdi.

"Arkanı dön ve ellerini belinin üzerinde birleştir." Ne yapacaktı, beni bağlayacak mıydı? Bu saçmalık beni neden heyecanlandırıyordu. Bunu ben istemiştim! Lanet olası herifte beni yakmasını istemiştim. Dediğini yaptım, arkamı ona döndüm ellerimi belimin üzerinde birleştirdim. Timur büyük eliyle iki bileğimi de kavrayarak birbirlerine çapraz duracak şekilde ayarladı. İnci zincirin verdiği soğukluğu bileklerimde hissettim. Birkaç kat doladı, çok sıkı değildi fakat kıpırdatamıyordum. Bileklerimi incilerle bağladıktan sonra önüme geçti. Kesenin içinden bu sefer siyah dantel bir maske çıkardı.

"Aynadan yüzün görünmesin diye. Gerçi ışığı ayarlayacağım ama yine de riske atmayalım." Başımı salladım. Bu maske olayını sevmiştim. Timur maskeyi gözlerimin üzerine oturttu, burnuma kadar ulaşıyordu. Sadece dudaklarım açıktaydı, arkadan bağladı. Maske suratımı kapatınca sanki saklanmışım gibi hissettim. Sanki ben ben değilmişim gibi... Başka bir karakter gibi çok daha özgür... Timur'un gözleri arsızca göğüslerime kaydı ve benim de yaramaz meme uçlarım sanki

soğuktan irkilmiş gibi tomurcuk halini aldı. Şımarık kızlar adama ilgilerini belli etmese olmazdı! Benim bedenimde barınıp beni küçük düşürüyorlardı.

"İnan ben de senin kadar zorlanıyorum." İtirafı şaşırmama neden oldu.

"Bütün çekimlerde zorlanıyor musun?" Görüş alanımdan çıktı.

"Aynı şekilde dizlerini kırıp otur. Yüzün aynaya baksın." Yerdeki mindere kendimi bırakırken ellerim bağlı olduğu için bana yardımcı oldu. Saçlarımı sırtıma düşürdü, hâlâ cevabımı alamamıştım ve beklediğimi belirtircesine aynadan ona baktım. Maske yüzünden bakışlarımı göremediğini biliyordum ama bunu hissetti.

"Daha önce hiçbir çekimde bu kadar zorlanmadım." Belki de fotoğrafını çektiği her kadına aynı martavalı okuyordu. İçimdeki o çatlak kız bu fotoğrafları benim istediğimi hatırlattı. Adam bunu yapmak zorunda değildi fakat kabul etmişti. Yani bana fotoğraflarımı çekmek için yalan söylemesine gerek yoktu. Yangın isteyen yanım buna çok istekliydi. Timur'u aynadan elinde kamerasıyla gördüm. Bu çekim tüm hücrelerimle oynuyordu. Bu işkence mahzeninden ve itaat evinden çıktıktan sonra eski İnci olmayacağımın bilincindeydim.

"Kafanı oynatma, doğruca aynaya bak." Dediğini yaparak hiç kıpırdamadan karşıya bakarken makinenin sesini ve flaşın göz kamaştıran ışığını gördüm. Timur birkaç uzak çekimden sonra bana iyice yaklaştı. O kadar yaklaştı ki nefesi sırtıma vuruyordu. Birden yere yattı ve görüş alanımdan çıktı, bu beni çok heyecanlandırmıştı. Soğuk birkaç ter damlasının ensemden omuriliğime kaydığını hissettim. Derken flaşlar arka arkaya oldukça yakından, ellerimin bağlı durduğu kısımda patladı. Timur yattığı yerden kalktı, nefesini bu sefer ensemde hissettim. Refleks gibi bir duyguyla kafamı yana doğru eğerek gözlerimi kapattım. Tabii bu yaptığım açık bir davetti.

Bilip bilmemezlikten geldiğim bir davet... Kabul edilmesini umduğum ama aynı zamanda reddedilmesini istediğim bir davet... Timur davetime icabet etti, biraz daha yaklaşarak saçlarımı kavrayıp sol omuzumun üzerinde topladı. Bir eli saçımı kavrayıp sol omuzumun üzerinde tutarken diğer eli az önce soğuk ter damlacıklarının oluşum yerinde, ensemde gezindi. Ensemden yavaşça sırtıma inerken nefes alamıyordum. Kalbime olduğu yer dar geliyordu. Kalbim olduğu yerden çıkmak ve dışarıda atmak istiyordu. Eli sıcaktı ve sertti. Hatta parmak uçlarında hafif nasırlar vardı, büyüktü ve erkeksiydi. Sırtımı ufak masajlarla gevşetip belime kaydığında kendimi ona doğru ittirdim. Gözlerim kapalı olduğu için ne yaptığını göremiyordum. Gözlerimi açmaya ve bu anın büyüsünden sıyrılmaya korkuyordum. Timur'un nefesi sıcaklığıyla tenimi biraz daha yaktı. Bana yaklaşmış mıydı? Bunu düşünürken kalın, sıcak dudaklarını ensemde hissettim. Ufak ama tutkulu bir öpücük bırakarak boynuma doğru kaydığında gözlerimi açtım. Aynadan onu görebiliyordum. Öpücükleri delirtici bir yavaşlıkta sırtıma indi, dudaklarını hafifçe aralıyor ıslak ağzını hissetmemi sağlıyordu. Omuriliğime kaydığında saçımda duran elini çekerek iki elini de boğazıma dayadı. Gevşekçe tutuyordu ama yine de boğazımda iki devasa el hissetmek kalbimin ritmini daha da arttırdı.

"Savunmasız ve benimle yalnız olmak seni ürkütüyor mu?" Mantıklı soru... *Ürkütüyor mu, İnci? Doğruyu söylesene, seni geri zekâlı! Ödüm bokuma karışıyor* desene!

"Hayır!" *Diyemedi geri zekâlı...*

"Demek korkmuyorsun?" Boğazımda duran ellerini biraz daha sıktı. Bu vahşilik neden benim kanımı kaynatıyordu?

"Şehveti hissediyor musun? Aramızdaki elektriği? Senin yaktığın benim harladığım ve belki de çıra gibi tutuşmamıza neden olacak ateşi?" Hissetmez olur muydum? Ateş benim içimdeydi ve çoktan çıra olmuştum. Timur şu an yanan ateşe biraz daha odun atmaktan başka bir şey yapmıyordu.

"Hissediyorum." Timur kulağıma yaklaştı, nefesiyle gıdıklarken dilini kulak mememde ve kulak kenarlarımda gezdirdi. Neden sıtma tutmuş gibi titriyordum?

"Kendini de beni de yaktın, İnci." Kulak mememi dişlerken ağzımdan kaçan çığlıklı inlemeye engel olamadım.

"Ben yandığım zaman çok tehlikeli olurum. Ben yandığım zaman yanardağ olurum." Herkül'ümün aynadan bana bakarken çikolata gözlerindeki harelerin kaynadığını görebiliyordum. Lavlar gözlerinde bile patlıyordu.

"Bakire olmasaydın, İnci... Eğer bakire olmasaydın seni şimdi mindere yatırırdım." Yutkundum...

"Üzerine çıkarak o küçük külotu parçalardım, asla çıkarmaya zamanımız olmazdı." Göğsümdeki baskı artarken Timur nefes nefeseydi, sesi o kadar kısık ve pürüzlüydü ki bacaklarımın arasındaki yoğunluk anında kendini gösterdi.

"Islak olduğunu biliyorum ve bu benim işimi kolaylaştırırdı." Islak olduğumu bilmesi yanaklarımın kızarmasına neden oldu.

"İçine tek hamlede yüklenirdim, tek seferde hepsini almandan mutlu olurdum." Bu sözle bacaklarım titremeye başladı. Ayakta bile değildim ama yine de yere yığılacakmış gibi hissediyordum. Ayak parmak uçlarıma kadar karıncalanmayı hissediyordum. Ellerini boğazımdan çekerek göğüslerime kaydırdı. Dokunmuyordu ama dokunacak kadar yakındı. Avuç içindeki sıcaklığı hissedeceğim, bana dokunması için öleceğim kadar yakındı. "İçinde öyle güzel bir ritim tuttururdum ki seni zevkten ağlatırdım. Tek söyleyebildiğin *lütfen, Timur* olurdu. Sana orgazm bahşetmem için bana yalvarırdın. Bense bunu geciktirebildiğim kadar geciktirirdim." Daha fazla dayanamadım. Kendimi öne doğru ittirip göğüslerimi elleriyle buluşturdum. Şişmiş ve zonklayan meme uçlarım avucunun içine çarptığında titredim. Timur inleyerek başını geriye doğru attı. Ölüyordum! Onlara dokunması için ölüyor-

dum. Timur birkaç derin nefesin ardından kendine gelerek tekrar kulağımdaki yerini aldı.

"Ne zaman daha fazla dayanamayacağımı hissedersem o zaman yıkıcı darbelerimi vururdum, İnci. İşte o zaman içinde öyle bir nokta bulurdum ki tüm bedeninin rahatlaması o noktaya bağlı olurdu. O nokta öyle bir nokta olurdu ki seni çığlıklar içinde sökerdi. Ateşini harlar, bedenini yakar, ruhunu kavurur ve en sonunda kollarımda durulurdu. Zevkin bana ait olurdu." Yapacağım bir şey yoktu, güçsüz düşüyordum. Bacaklarımın arası yanıyordu, göğüslerim ufacık bir baskı için ölüyordu. İnledim, kafamı önüme eğerek utanmadan inledim. Onu istediğimi haykırırcasına inledim. Timur elini göğüslerimden çektiğinde ağlamamak için kendimi zor tutuyordum. Eli bileklerimdeki incileri çözdü, daha sonra maskemi çıkardı.

"Bugünlük bu kadar yeter. Daha sonra devam ederiz."

12. BÖLÜM

TİMUR

İnci gittikten sonra ortalığı toplamaya başladım. Onu fazla zorlayıp zorlamadığımdan emin değildim. İstekli görünmüştü ve kendini resmen bana sunmuştu; fakat yine de itaat sınırları içinde olmasından etkilenmiş olabilirdi. Ya da çok genç olduğu için bir anda anın büyüsüne kapılmıştı. Evden kaçarcasına gitmesi de ekstra can sıkıntısına sebep olmuştu. Kız tam bir ateş topuydu. Yeni oluşmuş bir ateş topu... Kendimi salondaki koltuğa bırakırken ensemden aşağıya inen soğuk terler rahatsız hissettiriyordu. Pantolonumdaki kobradan bahsetmek dahi istemiyordum. Kolumu yüzüme koyarak sırt üstü uzandım ve kan basıncımın normale dönmesini bekledim. Gözümü kapattığım anda avuç içlerimde sarı şekerin sert meme uçlarını hissediyordum. O çekirdekleri çitlemek için neler yapmazdım! Yerimden doğruldum... Bir bok da yapamazdım. Bu berbat durumdan sıyrılmalıydım ve şu çekimlerin kazasız belasız devam etmesi için çaba göstermeliydim. *Hadi Timur, yapabilirsin! Bu kadar amsalak olmamalısın.* Asıl sorun da zaten buydu, sadece kızın bacak arasıyla ilgili değildi. Onun etrafında oluşan fantezilerime engel olamıyordum. Odama giderek kot pantolonumu çıkardım ve kendimi soğuk suyun altına attım. Aletim hâlâ dimdik bir şekilde karnıma uzanıyordu. Biraz daha sertleşirse adam yaralardı. Yaramaz oğlanı gerçekliğe dön-

duruktan ve bedenimin ısısını kontrol altına aldıktan sonra belime bir havlu sarıp duştan çıktım. Telefonumda cevapsız arama olduğunu görerek yatağın üzerine oturdum. Alp Ataman beni aramıştı... Ben baldızımı düşünerek yaramaz oğlanı okşarken Alp Ataman da anlaşılan beni düşünüyordu... Geri ara tuşuna bastım, üçüncü çalışında Alp cevapladı.

"Tek seferde sana ulaşabildiğim bir gün olacak mı?" Patron ses tonu her şeyin normal olduğunun işaretiydi.

"Belki..." Alp'in soluğu telefonumdan bana ulaştı. Senden bıktım göt herif der gibi solumuştu, artık soluklarını tercüme ediyordum.

"Perşembe günü dönüyoruz. Cuma günkü toplantıyı ertelemene gerek yok." Bu kadar çabuk mu? Henüz baldızla çekimler bitmemişti ve Alp'in ufacık şüphesi İstanbul'u yakardı. İçinde benimle birlikte...

"Erken değil mi? Toplantı için balayını bölme, ben idare ederim."

"Senden bunları duymak... Gözlerim yaşardı, Timur. Toplantılardan nefret edersin." Haklıydı fakat ne haltlar yediğimi öğrenmesinden delicesine korkuyordum.

"Seni bu yükten kurtarmak için falan dönmüyorum. Cumartesi günü İnci'nin doğum günü ve Nazenin hep birlikte olmamızı istiyor. Zaten pazartesi günü Nazenin'i bir sürpriz için götürüyorum." İnci'nin doğum günü müydü? Tekrar gidecek olmalarına daha gelmeden sevinmiştim. Oysa ben Alp'in tatil yapmasından nefret ederdim. O tatildeyken sıkıcı işlerin hepsi bana kalıyordu.

"Tamam, o halde toplantıyı cuma günü yapıyoruz." Telefonu kapattıktan sonra İnci'ye mesaj atmak üzereyken bundan vazgeçtim. Biraz yalnız kalıp düşünmeliydi, eğer çekimlere devam etmek istemezse bunu anlayışla karşılardım. Normalde cumartesi geceleri benim için av günü gibiydi; ama bugün hiç havamda değildim. Çalışma odama girerek kendimi oraya

kapattım. Aslında zincire falan vurulmalıydım. Saatler sonra karnımın acıkmasıyla çalışma odamdan çıktım. Hava çoktan kararmış, güneşin yerini parlak yıldızlar ve ılık yaz akşamının sakinliği almıştı. Yemek yapmaktan zerre anlamadığım için dondurucudan bulduğum pizzayı mikrodalgaya atarak dolaptan bir şişe bira çıkardım. Mikrodalganın sinyaliyle aynı anda cebimdeki telefonum da sinyal verdi. Pizzamı çıkararak ahşap tabağa aldım, masaya geçerek telefonumu kontrol ettim. Mesaj gelmişti. Anlaşılan sarı şeker uslu durmayacaktı.

"Bir sonraki çekim hakkında konuşmadık?"

Elimi saçımdan geçirdim ve geri çıkarırken uçlarını çekiştirerek beynime doğru düzgün sinyaller yollamaya çalıştım. Bu aralar çok düzgün çalıştığı söylenemezdi. Kontrol sanki beynimde değil de yaramaz oğlandaydı.

"Bir sonraki çekim olacak mı?"

Bunu onun istemesini istiyordum. Ona bir şans veriyordum. Pizzamdan biraz keserek ağzıma attım. Cevabın gelmesi biraz uzun sürmüştü, endişelensem de bunu kendime itiraf etmemeye çalışıyordum.

"Biteceği zamana ben karar veririm demiştim, unuttun mu?"

Mesajı okurken öksürmeye başladım. Biramdan ardı ardına yudumlar alırken gözlerim hâlâ ekrandaydı. Buna devam ediyorduk...

"Perşembe günü Alp ve Nazenin dönüyor, o halde salı günü tekrar görüşelim?"

Onlar buradayken ikimizi riske atamazdım. Çok dikkatli olmamız gerekecekti. Alp bir şeylerin kokusunu aldığı anda ayağıma taş bağlanmış halde İstanbul Boğazı'ndaki balıklara yem edilebilirdim.

"Tamam, okul çıkışı o halde."

Onu tekrar görecek ve hâkimiyetime alacak olmak bedenimi heyecanla ve istekle doldururken yemeğimi yiyerek bir

bira daha aldım. Bahçeye çıkarak koltuğa oturdum, yaz esintisinin bedenimi yalamasına izin verdim. Telefon hâlâ cebimdeydi, uslu durmaya da niyetim yoktu. Pandora'nın kutusu bir kere açılmıştı.

"Bugünkü çekimden memnun kaldın mı?"

Aslında öğrenmek istediğim onu korkutup korkutmadığımdı ya da bugün olanlardan sonra ne hissettiğiydi? O anlarda ona dokunmam için öldüğünün farkındaydım ama etkimden çıktıktan sonra neler düşündüğünü merak ediyordum.

"ÇEKİMDEN memnun kaldım. Beklediğimden iyi iş çıkardık, fotoğrafları en kısa sürede almak istiyorum."

Büyük harflerle memnun kaldığı şeyi vurgulamış olması biraz hayal kırıklığı yaratmış olabilir tabi. Oysa öpüşümden, dokunuşumdan ve söylediklerimden memnun kalmasını da çok isterdim. Yarın pazardı ve çektiklerimi tab edecektim.

"Memnun kalmana sevindim. Ben de çok memnun kaldım... HER ŞEYDEN..."

Dudaklarımdaki kıvrılmaya engel olamıyordum. O anlar gözümün önüne geldikçe aletim eşofmanımda seğiriyordu. Kızın ateşi telefondan bile beni yakmak için yeterliydi. Onun da aynı durumda olduğunu içten içe hissediyordum, belki sadece aynı durumda olmasını istiyordum.

"Bedeninin ateşi seni uyutmuyor, değil mi? Yanıyorsun, İnci..."

Sigara paketimden çıkardığım sigarayı yaktım ve ilk nefesimi ciğerime çekerek dışarıya üfledim. İnci'yi de böyle içime çekmek ama üflememek istiyordum. Hay amına koyayım, ne diyordum ben? Mesaj uyarısı sigarımı yarıladığımda geldi, telefonun kilidini hızla açarak mesajı okudum.

"Yanan sadece ben değilim. İyi geceler, Timur..."

Haklıydı. Hem yanıyordu, hem de yakıyordu. Pazar gün-

leri uyumayı seven biri olarak erkenden kalkmak canımı sıkmıştı. Yaptığım basit kahvaltının ardından evden çıkmak istemediğimi fark etmem canımı ekstra sıkmıştı. Vakit geçirmek amacıyla fotoğrafları çıkarmaya karar verdim, zor olacağının da farkındaydım. Ki öyle de oldu. Her fotoğraf karesi anı tekrar tekrar canlandırdı. İnci'nin pembe meme uçları aklımdan çıkmıyordu. Avuçlarının içinde hissettiğim o ufak çekirdeklerin hissini kafamdan atmak imkânsızdı. Hele İnci'nin bedeninin ateşlendiği anı, çıkardığı sesleri, nefes alışları... Uzun zamandır kendimi bu kadar yoğun hissetmemiştim. Her zaman seksi severdim, bunu inkâr edecek değildim. Güzel kadınlar daima aletimi şahlandırırdı ama bedenim bunu daima ihtiyaçla isterdi. Oysa bu çok farklıydı, bunu kendime bile anlatmakta zorlanıyordum. İhtiyaçtan öte bir şekilde istiyordum. Daha önce bir kişiyi daha böyle istediğimi hatırladım, bundan hoşlanmamıştım. Onu düşünmekten ya da aklıma girmesinden hoşlanmıyordum. Bu beni bir tür canavara çeviriyordu. Fotoğraf banyosu işi sırasında bolca ter dökmüş, bolca düşünmüş, deliliğin sınırlarında akrobasi yapmıştım. Tekrar yukarı, gün yüzüne çıktığımda saat çoktan öğleni geçmişti. Boş mideye alkolün pekiyi bir fikir olmayacağını biliyordum fakat yapacak da bir şeyim yoktu. Bu yüzden bir şişe viskiyi kaptığım gibi kendimi salondaki klimanın önüne attım. Telefonum öylece ışıklarını yakarak sehpadan bana göz kırpıyordu. Belki İnci beni eğlendirecek bir şeyler yazmıştır umuduyla viskiyi bardağa doldurup aldığım yudumun ardından telefonumu elime aldım. Bir sürü siktiriboktan aramanın arasından gözüme çarpan bir sarı şeker mesajı yoktu. Yeliz yine aramıştı... Kaşlarımı çattım. Neden bu kadar ısrarcı davranıyorlardı? Düzmek istesem zaten düzerdim. İnci'den gelen bir şey olmaması belki de aklının başına gelmeye başladığının göstergesiydi...

Akşama kadar hazır yiyecekleri tüketip viski şişesinin dibini buldum. Kafam fazlaca kıyaktı ve bir duş aldıktan sonra

yatıp zıbarmak, sabah da ağrılar kafamı sikmeden uyanmak istiyordum. Duşa girdiğim anda aletimin isyanını duyuyordum fakat yapacağım bir şey yoktu. Onun istediği kadın çok tehlikeliydi, kendimi böyle bir tehlikeye atmak istemiyordum. Çıplak bir şekilde kendimi yatağa attığımda içimdeki piç kurusu İnci'ye bir mesaj atmamı bağırıyordu.

Her zaman yaptığım gibi o piç kurusunu dinledim.

"Fotoğraflar hazır. Yarın getirmemi ister misin?"

Bahaneye bak! Bu saatlerde atılan mesajlar zaten tamamen beyin dışıdır. Alkol ve yaramaz oğlanın ortak üretiminden çıkan mesajla kendime küfürler ederek baktım. Kız benim sapık olduğumdan artık kesinlikle emin olacaktı. Dakikalar geçti ama gelen bir cevap yoktu. Uyumuş olabilir miydi? Saate baktım, daha 22:12'ydi. Bu saatte uyuyacağını sanmıyordum.

"Uyudun mu?"

Düşünmeden gönderdiğim ikinci mesaja baktım. *Hay sikiyim ya! Uyudun mu ne? He uyudum uykumdan yazıyorum. Beynimi sikiyim beynimi!* Birkaç dakikadan sonra dayanamayarak aradım. Sonuçta ona göz kulak olmam gerekiyordu, değil mi? Yani en yakın arkadaşımın baldızıydı ve bana emanetti. Telefon defalarca çaldı, kapanana kadar devam etti fakat cevap yoktu. Telaşlanarak bir daha aradım, yine cevap gelmedi. Gidip bakacaktım. Evet, Engin'e bir yalan uydururdum... Kalkıp dolaptan siyah bir kot pantolon ve siyah gömlek çıkardım. Hızlıca giyinip merdivenlerden indim. Tam araca binmek üzereyken telefonum çalmaya başladı. İnci arıyordu. Telefonu açarak kulağıma dayadım.

"Efendim, Timur! Beni aramışsın." Arkasından gelen yoğun gürültülü müzikten sesini zar zor duyuyordum.

"Neredesin sen?" Eve girmek yerine arabaya bindim. İçimde yükselen sinire engel olamıyordum.

"Dışarıdayım. Bir şey mi oldu?" Aracı çalıştırırken hâlâ neden bu kadar sinirlendiğimi anlamaya çalışıyordum. Ay-

rica rahat bir şekilde *dışarıdayım* demesi beni cin atına bindirmişti. Bunun farkındaydım, herhalde arkadan gelen müzik sesi beynimde uğulduyordu.

"Dışarıda olduğunu fark ettim zaten, müzik beynimi sikiyor. Telefonu kapatıyorum, bana hemen konum at." Aksilik yapmadan bunu kabul etmeyeceğini biliyordum.

"Neden? Gelmeni istemiyorum, Timur. Arkadaşlarımla eğleniyorum. Bu akşam da arkadaşımda kalacağım, ablamın haberi var." Dişlerimi birbirine kenetledim.

"At şu konumu! Yola çıktım" diyerek sarı şekerin bir şey söylemesine fırsat vermeden telefonu kapattım. Neden böyle davranıyordum? Onu koruyordum... Evet, evet, onu koruyordum. Buraya alışkın değildi. Küçük bir yerde yetişmişti ve gece dışarı çıkması, hem de kimsenin tanımadığı yeni arkadaşlarla... Keskinlikle doğru değildi. Ona göz kulak olmalıydım. Telefonumun Whatsapp uyarısı yanmaya başladığında konumu gönderdiğini anladım. Söz dinlemesi beni şaşırtmıştı. Mekânı biliyordum, gençken takıldığım yerlerden biriydi. Hâlâ barlara takılıyordum elbette; fakat daha çok modellerin takıldığı ünlü yerlerden hoşlanıyordum. Oradan av bulmak benim için daha kolay oluyordu. Aracımı son sürat sürerken bir sigara yaktım. İçimdeki şey beni köreltiyordu, zayıflıyordum... Ben bu kadar çabuk sinirlenen böyle aksi, zorba bir herif değildim. Gelirse ekime gelmezse sikime tarzı bir adama ne bok yapıyordu böyle sarı cadı? Hayır, hayır, ondan etkilendiğim falan yok tabii ki. Sadece emanete göz kulak oluyorum, başka bir amacım yok... Şehir dışında oturduğum için ilk defa pişman olsam da nihayet bara varabilmiştim. Aracımı kaldırıma park ettim. Etrafta vale falan görünmüyordu, demek ki buralar yıllar içinde pek değişmemişti. Kapıdaki güvenlik beni inceledi. *Damsız girilmez* uyarısı olmasına rağmen beni içeri soktu. Neden mi? Sadece görüntü... İçeride para harcayacağımı umuyordu. Kızları taciz etmemi falan elbette umursamıyordu. Bu yerden anında nefret ettim. Kim bilir içeride ip-

siz sapsız kaç tane orospu çocuğu vardı. Karanlık koridordan geçerek aşağıya doğru giden bir kat merdiveni indim. Merdivenin korkulukları mor led *ışıkla aydınlatılmıştı ve sürekli yanıp sönüyordu. Ritimli müzik tüm binayı sallıyordu. Nihayet aşağıya indiğimde orta yerde tepişen kalabalığın arasına hızlıca bir göz attım. O kalabalıkta olmamasını diliyordum çünkü herkesin bedeni birbirine çarpıyordu. Belki de DJ kabininden anons yapmalıydım! Ha... Buna gerek yoktu. Sarı şeker gece feneri gibi parıldıyordu. Sahneden biraz uzakta, bir grupla birlikte koltukta oturmuş içkisini yudumluyordu. Yanında dört kız ve üç erkek vardı. Dişlerimi birbirine biraz daha kenetledim. Oturduğu koltukta yanındaki çocukla sohbet ediyorlardı. Gürültüden birbirlerini duymak için iyice yakınlaşmışlardı ve çocuk kolunu koltuğun arkasına atmıştı, İnci'nin olduğu tarafa!.. Eski numara, seni piç kurusu!* Kafasını kaldırdığında beni gördü. Çocuk hâlâ konuşsa da onu dinlemiyordu. Bakışları üzerimde gezinirken müsaade isteyerek yerinden kalktı. Bacaklarını tamamen sergileyen lacivert, dar ve kısa bir elbisenin içindeydi. Topuklu ayakkabılar onu daha da çekici gösteriyordu. Saçları salıktı ve düzleştirilmişti. Yüzündeki makyajı söylemek dahi istemiyordum. Kahretsin! Bu halde sokağa çıkmasına kim nasıl izin vermişti? Önümde durunca bileğini kavrayarak onu kendime doğru çektim, duvar dibine iyice girdim.

"Neden geldin?" Kaşları çatılmış, koyu kırmızı dudakları ise bir düzlem üzerindeydi.

"Seni güvenli bir yere götürmeye geldim." Anlamsızca suratıma bakarken kollarını göğsünde bağladı. Lanet olsun! Göğsü tamamen açıktaydı ve böyle yapınca göğsünde beliren yarık dikkat çekici bir hal almıştı.

"Arkadaşlarımla güvendeyim zaten." Arkadaşlarının oturduğu tarafa doğru baktım. Gözüm özellikle üç piç kurusunun üzerindeydi.

"Burası pek güvenli durmuyor." Etrafımı inceledim ama o bana bakıyordu. Gözünü dahi kırpmadan...

"Timur, ne yapmaya çalışıyorsun?" Ellerini beline indirdi, bedenini dikleştirmiş, kafasını hafifçe kaldırmıştı.

"Ablanın haberi var mı?" Başını salladı.

"Tabii ki var." Kahretsin! Alp ve Nazenin böyle bir şeye nasıl izin verirlerdi?

"Peki, ya babanın haberi var mı?" Suratındaki o ciddiyet dağıldı. Bingo! Babasının haberi yoktu.

"Haberi olmasına gerek yok, ben iyiyim ve burada olduğum sürece ablama emanetim." Gözlerimi kısarak dikkatini dağıtmak için ona biraz yaklaştım.

"Ama ablan burada değil ve bil bakalım seni kime emanet etti." Göğsümü kabartmıştım. İnci bana küçümser bir ifadeyle baktı. Baştan aşağıya onun çokbilmiş ifadesiyle süzüldüm. Birden gülmeye başladı.

"Ne yani, beni sana mı emanet etti?" Kahkahaları büyürken koluna dokundum. Onu kendime doğru çektim, ayakkabılarının üzerinde hafifçe sendeledi. Müzik değişmişti ve çok sıcak bir ritimdeydi.

"Eğlenmek mi istiyorsun, sarı şeker?" Gözleri kocaman açıldı. Çakır gözlerine vuran renk renk *ışıklar gözündeki rengi sürekli değiştiriyordu. Elimi beline sararak onu piste çektim. Kafa karışıklığından olsa gerek, inatlaşmadı ve benimle geldi. İnsanların daha az olduğu kısma geçerek bedenime yaslanmasını sağladım. Ben ritme göre hareket ederken o kazık gibi duruyordu. Bu sarı şekere birkaç eski numara gösterecektim. Madem eğlenmek istiyordu, ben de onu eğlendirecektim.*

"Sen böyle mi eğleniyorsun? Bu nasıl eğlence? Ritmi hisset." Kaşları hâlâ çatıktı; önce etrafına baktı, daha sonra gözü arkadaşlarının oturduğu tarafa kaydı. Yapacağı bir şey olmadığından mı, yoksa bunu istediğinden mi bilmiyordum ama ritme uydu. Kalçalarını kıvırırken ellerini omuzlarıma koymuştu. Ortam bu kadar sıcakken o elleri nasıl buz gibi olabiliyordu?

"Ellerin çok soğuk..."' Gömleğimin üstünden bile hissetmiştim. Ellerini omzumdan boynuma kaydırdı ve parmaklarını tenime dayadı. İrkildim.

"Ah, sikiyim! Ne yapıyorsun?" dediğimde kıkırdadı. İki yamuk ön dişi ölümüne sevimliydi.

"Hisset dedin ya, işte sen de soğuğu hisset diye yaptım." Ellerini tekrar omuzlarıma koydu ve ritme uymaya devam etti. Yüzünde hâlâ çokbilmiş gülümsemesi vardı. Belki o gülümsemeyi biraz dondurmalıydım... Kulağına doğru yaklaştım ama hâlâ yüzünü görebiliyordum.

"Sıcağı hissetmeyi daha çok severim. Sıcaklığı ve darlığı..." Tam istediğim gibi ifadesi dondu kaldı. Bir tür şok yaşadığı açıktı, bedeni elimin altında titremişti.

"Sapıksın. Gerçekten!" Gülümsediğimde o da gülümsedi. Bu anı bozan cırtlak bir kız sesiydi.

"İnci!" Şaşkın şaşkın bize baktığında beni tanımasıyla ifadesi hınzır bir sırıtışa döndü. İnci'nin ismini unuttuğum aşırı neşeli arkadaşı yanında başka bir oğlanla dans etmeye kalkmıştı.

"Merhaba... Geleceğinizden haberimiz yoktu da İnci'yi ortalıkta göremeyince telaşlandım." Bağırtısı tüm müziği boğdu, İnci ona yaptığını onaylamaz bakışlar atıyordu.

"İnci'ye göz kulak olmaya geldim. Birazdan gideriz zaten, sağ salim eve dönmesini sağlamam gerekli." Kızın gülümsemesi hâlâ suratındaydı.

"Ama İnci bende kalacaktı... Öyle değil mi?" İnci sahte bir şekilde gülümsedi. Elleri omuzlarımı sıkıyordu, canımı yakıyordu ama bunu bilerek yapıyordu.

"Üzgünüm, Beste! Sanırım eve dönsem iyi olur. Hem Timur buraya kadar beni almaya gelmiş. Sanırım ABİLİK vazifelerini tam olarak yapmak istiyor." Sarı şeker az önce bana yine abi mi dedi? Hem de ses tonunu biraz yükselterek. Bilerek ayağına bastım. Ciyaklayarak benden uzaklaştı, onu tekrar kendime çektim.

"Üzgünüm, yaşlılıktan ayaklarımla beynim arasındaki kan akışını sağlayamıyorum." İnci komik bir şekilde yüzünü buruşturdu. Arkadaşı bize olan ilgisini kaybetmiş, tüm ilgiyi dans ettiği çocuğa yöneltmişti. Ama farkında olmadığı bir şey vardı. Çocuk İnci'ye bakıyordu... Piç kurusunu inceledim. Siyah saçları kısacıktı ve kirli sakalı yüz hatlarını sertleştirmişti. Siyah gözleri avına kilitlenmişti ve ben onun gözlerini oyacaktım. Kız hâlâ çocuğa bir şeyler anlatmaya çalışıyordu fakat piçin hiç umurunda değildi.

"Artık gidelim mi?" İnci, Beste'ye baktı. Ondan karşılık alamayınca seslendi.

"Beste!" Kız bize doğru döndü.

"Biz gidiyoruz, yarın okulda görüşürüz." Beste onu onaylarken yanındaki çocuk önce bana baktı, daha sonra İnci'ye çapkın bir gülüş attı. Vazgeçtim, gözünü oymadan önce ağzını dağıtmalıydım.

"Daha erken değil mi?" İnci omuz silkti.

"Bir dahaki sefere daha uzun kalmaya çalışırım, Gürkan. Evim şehir dışında, hazır arkadaşım da almaya gelmişken gitsem iyi olur." Çocuk şansını zorluyordu.

"Seni evine bırakırdık." İşte burada ben devreye giriyordum. Öldürücü bakışlarım çocuğun gözleriyle kesişti.

"Onu evine falan bırakamazsın. Tanımadığı adamların arabasına binecek hali yok. Aklından da o düşünceleri çıkar yoksa beynini dağıtarak çıkarırım." İnci'yi sürüklerken çıkışa doğru ilerledim. Bir saniye daha orada kalırsam düşündüklerimin hepsini yapacaktım. İnci kolunu benden kurtarmaya çalıştı ve başardı.

"Ne yapıyorsun, Timur? Çok kabasın." Durup arkama döndüm. Çıldırmış görünüyordu.

"Evet, kabayım. Artık gidebilir miyiz?" Derin bir of çekti ve arkadaşlarının oturduğu kısma yöneldi.

"Çantamı alıp geliyorum. Zorba!" Bir şey söylemedim. İki dakika sonra çantasını almış tıpış tıpış bana doğru geliyordu.

"Etraf *çakal* dolu, küçük kuzu... Ham yaparlar seni." Sözlerime karşılık gözlerini devirdi. Merdivenlere geldiğimizde çıkmasına yardımcı olmak için belini kavradım ama elimi belinden çekti.

"Burada bir tane çakal görüyorum. Ellerini üzerimden çeker misin?" Dışarı çıktığımızda aracıma doğru ilerledik. Topuklarının tıkırtısı aklımı başımdan alıyordu. Kapıyı bilerek açmadım, o aracın yanında beklerken adımlarım oldukça yavaştı. Sokak tenhaydı, önce etrafı kolaçan ettikten sonra onu arabaya yaslayarak dudaklarını kendi dudaklarımın içine çektim.

13. BÖLÜM

İNCİ

Beni öylece öpmesini hiç ama hiç beklemiyordum, aslında buraya gelmesini de beklemiyordum. Neden geldiğinden de emin değildim. Sanırım kendi çapında bana göz kulak oluyordu. Ağzımın içine girmesi sadece göz ve kulakla yetinmediğinden olabilirdi. Anın şokuyla ona karşılık verdim, bundan utanmıyordum. Onun önünde soyunmaktan, çıplak bedenime dokunmasından ya da istediği yerde öpmesinden utanmıyordum! Bu kadar basit olmaktan da zevk aldığım söylenemezdi elbette. Ama şuna bir bakın, yerli Herkül... Koyu renk saçları hafif nemliydi ve hoş kokusu burnuma dolarak tüm tenimi yakıyordu. Yeni yıkanmış olduğu çok açıktı. Tıraşlı yüzünde yeni yeni oluşan sakallar hafif hafif yumuşak tenime değdikçe irkiliyordum. Bedeninden yayılan o ısıdan bahsetmek dahi istemiyordum. Ben yanmak isterken ateşin kaynağını bulmuştum, teslimiyetim bundandı. Aldığım alkol kokusu hakkında yanılmamıştım, tadı sert bir alkole bulanmıştı. Lezzetliydi, bunu inkâr edecek değildim. Dudaklarını tattıkça sarhoş oluyordum, belki de ona baktıkça sarhoş oluyordum... Pek emin değildim. Aklım başıma geldiğinde iki

elimi göğsüne dayayarak onu ittirdim ve dudaklarımı ondan kurtardım. Mantık duyumu geri kazanmıştım.

"Sen ne yapıyorsun?" Timur bir adım gerilerken bakışlarını benden kaçırdı.

"Seni cezalandırıyorum." Ceza mı, öperek mi? Bu ne tür bir ceza böyle? Bana yaklaşmadı ama aramızda gezinen elektrik o kadar yoğundu ki yaklaşmasa bile sanki içimdeymiş gibi hissediyordum.

"Eğer seni almaya gelmeseydim o heriflerden biri seni aynı böyle öpecekti ve benim seni öptüğüm gibi hoşuna da gitmeyecekti." Şok ifadem yüzümdeyken suratına bakıyordum. Sinirle şok halinden sıyrıldım.

"Öyle bir şey olmayacaktı! Sen beni ne sanıyorsun, kolay bir kız mı? Sence ben bar köşelerinde erkeklerle öpüşecek bir kız mıyım?" Çok yanlıştı... Çok, çok yanlış... Timur'la yaptığım her şey yanlıştı. Kendimi ona basit göstermekten başka bir şey yapmamıştım. İnsanların hakkımda ne düşündüğünü zerre umursamazdım; aslında pek arkadaşım olmaması da bu yüzdendi. İnsanların karşısındaki kişileri kendine göre şekillendirip yontmaya çalışmasından nefret ederdim. Fakat Timur'la yaptıklarım normal değildi. Ona güvenmiştim ve güvendiğim birinin beni yanlış değerlendirmesi canımı yakmıştı.

"Ben öyle bir şey söylemedim, İnci. Senin kolay bir kız olduğunu falan da düşünmüyorum. Hiç düşünmedim. Şimdi şu arabaya bin." Kapımı açarak bana binmemi işaret ettiğinde itiraz etmedim, hâlâ burnumdan solumaya devam ediyordum. Timur'un kendi tarafına geçip yerleşmesi saniyeler sürdü. Motor sessiz bir şekilde çalışırken yavaşça hareketlendik.

"Ne yapmaya çalışıyorsun, Timur?" Yüzüme bakmadı, konsantrasyonunu bozmadan aracı sanki atomu parçalayacakmış gibi bir ciddiyetle kullanıyordu. Dişlerimi birbirine bastırdım. Dakikalar geçip ben cevaptan ümidimi kesmiştim ki Herkül konuştu.

"Bir şey yapmaya çalıştığım yok. Seni güvende tutmaya çalışıyorum. Senin alışık olduğundan farklı bir ortamda yalnızsın. Ailenden, ablandan uzaktasın ve şu an için bana emanetsin." Ablamın iyi niyetine bir kez daha hayran oldum. Beni emanet edeceği en son adama emanet etmişti. Kurda kuzu teslim ettiğinden haberi yoktu. Gerçi kuzu da tam bir çatlaktı.

"Ablamın dışarı çıktığımdan haberi vardı" diyerek diretmeye devam ediyordum.

"Ablanın bir barda olduğunu bildiğini sanmıyorum. Eğer olsaydı buna o da izin vermezdi." Dudağımı ısırdım. Bu konuda yanılmıyordu, ablama Beste'yle dışarı çıkıp sonra evde ders çalışacağımızı söylemiştim, yani bardan haberi yoktu. Yine de ben asla altta kalmazdım.

"Ablamın sana çıplak poz verdiğimden de haberi yok, olsa beni asla sana emanet etmezdi." Gülmeye başladığında gözlerimi kaçırdım, ona bakmamaya çalışıyordum. Gülümsemesi büyülü bir etki yaratıyordu. Onun ağına düşmeyecektim.

"Bu benim suçum değil, sen istedin ben de elbette ricanı kıramazdım." Gıcık, kendini beğenmiş, çokbilmiş... Kaşlarımı çatarak kollarımı göğsümde bağladım. Ona cevap vermeyecektim. Çantamdan cep telefonumu çıkararak Beste'ye mesaj yazdım. Eşyalarım onun evinde kalmıştı, yarın okula getirmesini söyledikten sonra telefonu tekrar çantama koydum.

"Kime mesaj attın?" Bedenimi ona doğru döndürdüm.

"Her şeye böyle karışacak mısın?" dediğimde başını beni onaylayarak salladı. Küstah!

"Sen rahatımızı bozmasaydın bu akşam arkadaşımda kalacaktım. Eşyalarım onun evinde kaldı, yarın getirmesini istedim." Tekrar başını salladı.

"Alkollü araç kullanıyorsun, biraz yavaş gider misin? Beni güvende tutacağını sanıyordum.'" Dudak kenarları yumuşakça kıvrıldı fakat sert çene hatları kendini koruyordu.

"Alkollü olduğumu nereden anladın?" dedikten sonra aklına bir şey gelmiş gibi yaparak güldü, az oyuncu değildi.

"Ah, doğru ya, tadımı aldın..." Yol boyunca onunla konuşmayacaktım. Ön panele uzanıp radyo açtım, hoşuma giden bir kanalda durup arkama yaslandım. Camdaki yansımasından yüzündeki gülümseyen ifadeyi görebiliyordum.

Timur'un evinin olduğu yola girdiğimizde gözlerim az daha yuvalarından fırlayacaktı. Sessizlik yeminimi bozdum.

"Ne? Ne yapıyorsun?" Timur beni umursamadan aracı evinin önünde durdurdu. Ablamın evi Timur'un evine yirmi dakikalık yürüme mesafesindeydi.

"Seni güvenli bir yere getirdim." Güvenli mi? Gerçekten bunu söyledi mi? O arabadan inerken ben hâlâ karanlık aracın içinde oturuyordum. Timur kapımı açtığında ona baktım.

"Senin evin mi güvenli yani? Kazıklı Voyvoda! Eve götür beni." Tabi asla söz dinlemeyecekti. Eğer eve gitmek istiyorsam orman yolundan yaklaşık yirmi dakika yürüyecektim ki bu topuklularla yarım saatti. Bıkkın bir şekilde nefes verdim.

"Seni bu saatte eve götürürsem Engin ilk olarak çok sevgili enişteni arayacaktır. Ben bu saatte seninle ne bok yediğimi açıklayamam, sen de bu saatte neden barda olduğunu açıklayamazsın." Derinden bir of çekerek arabadan indim, haklı olmasından da beni köşeye sıkıştırmasından da nefret ediyordum. Onunla bütün gece aynı evde kalacağım için her şeyden ekstra nefret ediyordum.

"Beni orada bıraksaydın sorunsuz bir şekilde arkadaşımın evinde kalacaktım zaten. Her şeyi batıran sensin." Timur kapıyı kapattıktan sonra bana cevap vermeden evin kapısına doğru ilerledi. Ev tamamen camdan oluşuyordu bahçedeki ışıklar pencerelerden yansıyarak etrafa dağılıyordu. Timur cam kapıyı açarak bana içeriyi işaret etti. Topuklarımı parke taşlara vura vura yürüdüm. İçeri girdiğimde ışıklar otomatik olarak yandı. Tek kelime dahi etmeden salona geçtim. Özel

yapım kocaman lacivert koltuğa kendimi bıraktım. Timur mutfak kısmına doğru yürüdü.

"Bir şeyler içmek ister misin?" Ona bakmadım, dekorasyonuna hayran olduğum salonunu incelemekle meşguldüm. Basit, erkeksi ama göz kamaştırıcıydı. Birbirine zıt renklerle hoş bir uyum yakalamıştı. Kafamı hızla iki yana sallayarak bir şey içmek istemediğimi belirttim.

"Alkol aldın mı?" Yine ona bakmadım.

"Seni ilgilendirmez. Birkaç gün sonra yirmi yaşına gireceğim, yani kanunen içki içebilirim." Bana doğru yürüdüğünü duyabiliyordum. Ayakları ahşap zeminde güçlü sesler çıkarıyordu, nefes sesi de hırıltılıydı. Tam önümde durduğunda çıplak ayaklarını görebildim. Ayakları uzun ve kemikliydi, gözüm ayaklarındaki karakteristik yapıda takılı kalmıştı. Bir resmini yapmak isterdim. Sakin ol, inci! Sadece bir ayak, bu kadar azgın olamazsın.

"Evin kurallarını unutuyorsun, İnci!" Sert sesi üzerine kafamı kaldırdım ve yüzüne baktım. Suratı çok katıydı, her zamanki o gülümseyen ifadesi yoktu. Kalın kaşları çatıktı ve yanaklarındaki kemikli boşluklar hareket halindeydi. Çikolata gözler yine bittere dönmüştü. Evin kuralları?!. Kafamın tepesinde bir ampul yandı. *İtaat...*

"Buraya isteyerek gelmedim, kurallarına uymak zorunda değilim." Bakışlarında en ufak bir yumuşama olmadı. Öylece gözlerimin içine bakarak beni hipnotize etmeye çalışıyordu. Daha kötüsü, bunu başarıyordu. Hırçınlığım gitgide yok oluyordu!

"Alkol aldın mı?" Çok sakin tonda sormuş olsa da kemiklerime kadar titrediğimi hissettim. Oturuyor olmak boyunduruk altında olmak gibiydi, yerimden kalkmak istiyordum ama bacaklarımın ağırlığımı taşıyamayacağından korkuyordum.

"Sadece meyve kokteyli iki bardak..." İfadesi düzeldi, yanak kemikleri gevşedi ve yanaklarında oluşan oyuklar eski

haline döndü. Bir şey söylemeden mutfağa girdi, geri geldiğinde elinde iki fincan kahve tutuyordu. Birini bana uzatınca itiraz etmeden aldım.

"Bu saatte bana kahve mi ikram ediyorsun? Kendinle çelişiyorsun, Timur..." Karşımdaki tekli televizyon koltuğuna yerleşti.

"Alkol almışsın, ben de aldım, ayılmamız için." Kahveden bir yudum aldım. Timur da gözlerini bana dikmiş kahvesini yudumluyordu. Neden böyle garip davranıyordu? Bu o değildi. Fakat içten içe bu hali çok hoşuma gidiyordu. Gizemli, sert, korkusuz görünüyordu. Yutkundum. *Tehlikeli sulardasın, İnci...* Sessiz bir şekilde kahvelerimizi içerken bana bakmaya devam ediyordu. Rahatsız edici bulmam gerekirken bedenimin alev alev yandığını hissediyordum. Omuriliğimden aşağıya inen o soğuk his bile yangınımı azaltmıyordu. Sıcağı ve soğuğu aynı anda hissediyordum. Gözlerim bile yanıyordu. Boş bardağı öylece elimde tutuyordum, bir de *çişim* gelmişti, yani kalkmam gerekiyordu. Bir gayretle kalktım, onun elinde tuttuğu boş fincanı zorlanmadan alarak mutfağa yöneldim. Işık otomatik olarak yandı. Bir çeşit depoya benzeyen mutfağı aydınlattı. Bardakları yıkayıp metal bulaşıklığa koydum. Her şey çok yeni görünüyordu, sanki hiç kullanılmamıştı. Göstermelik gibi duruyordu. Arkamdan beni gözleyen varlığını hissediyordum. Bedenimdeki ateş tekrar taarruza geçmiş, sıcaklığı teninim açıkta kalan kısımlarını sıcak çöl rüzgârı misali yalıyordu. Göz kapaklarımdaki ağırlıkla mücadele ediyordum. Yavaşça arkamı döndüğümde kapı pervazına sırtını yaslamış beni izlediğini gördüm. Gözleri tekrar o tatlı çikolata kahvesindeydi ama ifadesi hâlâ sertti. Konuyu değiştirmek ve bu baskıdan kurtulmak için,

"Lavaboyu kullanabilir miyim?" diye sordum. Başını sallayarak bana salonu işaret etti.

"Koridorun sonunda." Yani oraya gitmek için yanından geçmeliydim. Çok yakınından... Derin bir nefes alarak be-

vin damarlarımı açmaya çalıştım. Ufak adımlarla yürüdüm. Yanından geçerken ona bakmadım ama bakışlarını üzerimde hissettim. Koridora girdiğim anda adımlarımı hızlandırıp banyoya ulaştığım anda kendimi oraya kapattım. Banyo metalik griydi. Gri fayansları süsleyen tek renk yerdeki turuncu tüylü paspastı. Tuvalette işimi halledip yumurta şeklindeki lavaboda ellerimi yıkadım. Yumuşak havluya kuruladıktan sonra aynada kendime baktım. Rujum parça parça dağılmıştı, çirkin görüntüden kurtulmak için biraz tuvalet kâğıdı koparıp hafif ıslattım. Rujumu tamamen temizledim ve tuvalet kâğıdını tuvalete atıp sifonu çektim. Gözümün altına hafifçe bulaşmış rimeli de işaret parmağımla yok ettim. Kapıyı açıp dışarı çıktım. Koridorda ilerlerken nefesimi düzenlemeye çalışıyordum. Bu heyecanımın nedeni onunla aynı evde olmam mıydı? Anlaşılan zavallı beynim ve hücrelerim bunu daha yeni akıl ediyordu. Adımlarım beni doğruca salona yönlendirmişti fakat bir gariplik vardı. Az önce ışıl *ışıl* olan salon şu an loştu. Işıkların çoğu kapatılmış, yerine kenarlarda duran turuncu ışıklı abajurlar açılmıştı. Bütün ışıklar aslında tek bir noktaya odaklanıyordu. Salonun ortasında duran kocaman lacivert pufa... Timur'u görmeye çalışarak gözümü etrafta gezdirdim. Oradaydı... Tam pufun çaprazında karanlıklar içinde gizleniyordu. Üstü çıplaktı ve boynunda bir fotoğraf makinesi asılıydı. Gözüm elinde tuttuğu uzun beyaz inciye takıldı. Fotoğraf mı çekecekti? Buna hazır mıydım? Hayır, değildim. Geçen seferki çekimin etkisi hâlâ üzerimdeydi, buna hiç ama hiç hazır değildim. Hem şu an aynı evdeydik ve ben mecburen bütün gece bu evde kalacaktım. Soyunursam... Eğer soyunursam... Boku yerdim.

"Timur?" Gözleri üzerimde geziniyordu, beni gözleriyle soyuyordu. Kıyafetlerin aramızda artık pek de bir değeri kalmamıştı.

"Topuklu ayakkabılarını giy ve elbiseden kurtul." Pardon? Göz bebeklerim benden bağımsız halde çıkıp yerlerine

geri girerken şaşkınlıktan küçük büyük ne kadar dilim varsa hepsini yutmuştum. İncecik bir tınıda çıkan sesim acınasıydı.

"A-anlamadım?" Yüz ifadesi karanlığın içinde kaybolmuştu. Bu adama ne oluyordu böyle? Ya da bana ne oluyordu? Neden evin içinde itaatkâr olmamı istedi diye öyle oluyordum.

"Fotoğraf çekeceğim. Dediğimi yapar mısın?" Rica gibi görünse de uzaktan yakından alakası yoktu.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum." Güldüğünü hissettim, nefes ritmi beni bu kanıya vardırmıştı.

"Neden? Kendini kaybetmekten mi korkuyorsun?" Bana meydan mı okuyordu? Ayakkabılarımı çıkardığım kapı önüne doğru yürüdüm. Altın rengi parlak stilettolarımı giydim ve elbisemin arkadaki fermuarına ulaşıp açtım. Kumaş bedenimden kayıp yere düştü. İç çamaşırlarım bu iş için uygun değildi fakat onları çıkarmamı istememişti. Krem rengi takımım düz ve sadeydi. Pufa doğru yürürken topuklarımın çıkardığı ses bile derin soluklarımı bastıramıyordu. Bacaklarım titreyerek bana ihanet ediyordu, sanki biri diz kapaklarıma elektrik veriyordu.

"Pufa yüz üstü uzan." Başka bir emir daha gelmişti. Eğilerek pufa uzandım. Bütün bedenimi sığdırmıştım, sadece diz kapaklarımdan itibaren bacaklarım aşağıya doğru sarkıyordu. Yürüdüğünü gördüğümde kalbim de aynı ufak adımlarla ağzıma ilerlemeye başlamıştı. Sanırım kendini dışarı atıp bu yükten kurtulmaya çabalıyordu. Yürürken incilerin birbirine çarparak çıkardığı ses odayı sarmıştı, şimdi benim nefes seslerimi bastırıyordu. Tam önümde durduğunda eğildi, titremeye başlamıştım. Fazla yaklaşmamaya ve tenime değmemeye özen gösterir gibi bir hali vardı. Büyük inci kolyeyi boynuma geçirdi, boğazıma yaslanana kadar çekiştirdi ve uzun kısmını sırtımdan aşağıya kaydırdı. İnci kolyenin diğer ucu popomdan aşağıya doğru sarkıyordu.

"Sağ bacağını dizinden kır ve kalçana doğru topla. Ayakkabının topuğu hafifçe popona değsin. Dediğini yaparak bacağımı kırdım ama bir an hangisinin sağ bacağım olduğunu düşündüm ama o fark etmeden kendime gelmeyi başardım. Bendeki bu cesaret nereden geliyordu? Bu şehrin havasında suyunda mı bir şey vardı? İnci kolyenin popomdan aşağıya doğru sarkan ucunu ayakkabımın topuğuna geçirdiğinde kolyenin boynumdaki ucu biraz daha sıkılmıştı. Yutkunduğum zaman gırtlağıma dayanan varlığını hissediyordum.

"Güzel..." Güzel miydi? Gerçekten mi? Bu bir çeşit eziyet falandı, şimdiden bedenim ağrımaya başlamıştı. Tekrar önümde durarak omuzlarımdan aşağıya dökülen saçlarımla yüzümü kapattı.

"Ellerinle pufun kenarlarına tutun." Parmaklarımı pufun kenarlarına kenetledim. Kadife kumaşı zaten sıcaktan yanan bedenimi daha da alevlendirdi. İlk önce arkamdan birkaç poz aldı. Onu göremiyordum, saçlarım ve boynumdaki inci kolyenin baskısı buna engel oluyordu. Birkaç pozu çok yakından aldığını hissettim. Makinenin flaşı odayı aydınlattıkça nabzım biraz daha hızlanıyor, nefesim kesiliyordu. Ön pozlara geçtiğinde kendimi tamamen başka bir evrenin bambaşka bir zamanına ait gibi hissediyordum. Ben ben değildim. Zaman, mekân hiçbir şey umurumda değildi. Onlara karşı olan algımı kaybetmiştim. Nefesimi tuttuğumun farkındaydım ama nefes almayı bile unutmuştum. *Nefes nasıl alınıyordu? Çok mu önemliydi?* Topuğumdan kurtarılıp boynumdan sıyrılan inciyi hissettiğimde kendime gelerek şu ana döndüm. Timur endişeyle bir şeyler söylüyordu:

"Nefes al! Nefes al, İnci!" Derin bir solukla ihtiyacım olan havayı ciğerlerime çektim. Beni yerimden doğrultup oturmamı sağladı. Boynundaki makine gitmişti ve göğsündeki ter damlacıkları parıldıyordu.

"İyi misin?" Neden öyle endişeyle bakıyordu ki, ne olmuştu?

"Evet."

Buz gibi olmuş elimi sıcak avucunun içine alarak, "Özür dilerim. Sıkılığını kontrol etmem gerekirdi. Yeterince gevşek sandım, nefes almanı engelleyeceğini düşünemedim. Aptalın tekiyim! Böyle bir acemiliği nasıl yaptım!" Kendi kendine küfürler etmeye devam ederken ben olayı kavrama derdindeydim. Sonra nefesimi tuttuğum aklıma geldi. Boğulduğumu mu düşünmüştü?

"Sen neden bahsediyorsun?" Gözleri gözlerime kilitlendi.

"İnciler... Boğazına dayandı ve az daha boğuluyordun." Kafamı hızla iki yana salladım.

"Hayır, inciler yeterince gevşekti." Şaşkınlıkla elimi avucundan düşürdü.

"Nefes almıyordun." Başımı onu onaylayarak salladım. Gözlerimi ondan kaçırarak kafamı önüme eğdim.

"Bilerek tuttum..." Birkaç saniye cevap vermedi. Cevabım havada bir yerde asılı kalmıştı.

"Neden?" Bunun cevabı çok daha utanç verici olsa da onu cevapsız bırakmadım. Başından beri ikimiz de birbirimize doğruyu söylüyorduk, bu aramızda yazılı olmayan bir anlaşmaydı ve ben bunu bozmayacaktım.

"Heyecan..." Cevabımdan memnun olduğunu hissediyordum. Yüzünü bile görmemiştim ama kıvrılan dudakları beynimin içindeydi. Güçlü eli çeneme uzanarak suratımı saklandığı yerden kaldırdı. Çikolata gözleri parıldıyordu.

"Seni heyecanlandırıyor muyum?" Bunun farkında değilmiş gibi sorması karşısında kaşlarımı çattım, o ise gülümseyerek karşılık verdi.

"Sen de beni çok heyecanlandırıyorsun." Gözüm istem dışı pantolonunun ağ kısmına kaydı. Lanet olsun! Kabartısı fermuar yerini bile germişti.

"İnci?" Hırıltıya karışık bir ses çıkarmıştı. Anımsattığı şey

ise sonbahar rüzgârıydı. Sonbahar rüzgârının çaldığı ıslık gibi kulağıma dolduğunda yüzüne baktım. Dudakları bana çok yakındı, uzansam kavuşacağım kadar yakın.

"Seni yakmamı ister misin?" Zaten yanıyordum. Bundan daha fazlasını kaldıramazdım... Aklıma gelen şeyle alt dudağıma işkence ederek dişledim; bunu yapmamın başka bir nedeni de ağzımdan çıkacak yanlış cevabın önüne geçmekti. Kötü kız ataktaydı... Timur uzunca bir süre sadece beni izledi, cevap vermeyeceğimi anladığında,

"O şekilde değil. Sana asla bir zarar vermem." Neyi yanlış anlıyordum acaba? O şekilde değilse nasıl? Elini bana uzattı.

"Seni yakabilirim ve bunu yaparken asla bir zarar vermem. Elimi tut, bana güven ve benim ol..." Ne yapmam gerekiyordu? Mantıklı yanımın beni azıcık doğru yönlendirmesine ihtiyaç duyuyordum. Fakat ne zaman o mantığı arasam tatile çıkmış oluyordu. Şımarık kızların uçları istekle kabarmış, destekli sutyenimi bile aşmak üzereydi. Onlar çoktan Timur'la yanmaya gönüllüydüler. Elimi ona uzattığımda mantıklı yanımın bu işten uzak duracağını anladım. İpler delinin tekindeydi...

Beni oturduğum yerden kaldırdı. Ayağımdaki ayakkabıları çıkarıp salonun ortasında öylece bıraktım. Üzerimde sadece iç çamaşırlarımla Timur'un peşinden ilerledim. Merdivenleri çıkarken otomatiğe bağlamıştım, bedenimi yönlendiren ben değildim. Üst kattaki ahşap verandanın bir ucu koridora uzanıyordu, diğer ucu ise terastı. Koridorda ilerledik, bir dizi kapının önünden geçerek ceviz ağacından yapılma çift kanatlı bir kapının önünde durduk. Timur kapının kulpunu çevirdi. Odasındaydık... Onun odasında... Sadece dolunayın aydınlattığı odada görebildiğim tek şey yerle neredeyse bitişik bir şekilde duran yataktı. Timur'un yatağı... Beni yakacağı yatak...

14. BÖLÜM

TİMUR

Bunu yapma, Timur! Bunu yapma! Bedenimin her uzvu ayrı bir şey söylerken beynim mantık sinyallerini saatler önce kaybetmişti. Alkol kanımda geziniyordu. Alkolden de tehlikelisi, şehvet tüm kanımı kavuruyordu. Bunu yapmamam gerektiğinin bilincinde olsam da kendi kendime söz geçirmekten bile aciz kalmıştım. Hepsi, hepsi sarı şeker yüzündendi. Elimin içindeki eli bile titriyordu ama geri durmuyordu. Ondan bir tepki bekliyordum, bunu istemediğini hissettiğim anda misafir odasında yatmasına izin verecektim. Fakat çok cesurdu, yanmak istiyordu ve bunda da kararlıydı. Yatağın tam önünde durdum, yüzüne bakmak için elimi yanaklarına koyarak kafasını kendime doğru kaldırdım. Titriyordu...

"İnci. Sana dokunmak ve zevk vermek istiyorum. Daha ileri gitmeyeceğimden emin olabilirsin." Bunu daha önce yapıp yapmadığından emin değildim ama yapmış olduğunu tahmin ediyordum. O çocuğun İnci'nin bedenine dokunduğunu düşünmek bile beni çileden çıkartsa da benim dokunuşlarımın o çocuğun dokunuşlarını sileceğinden emindim. İnci derin bir nefes alıp verdi, göğsü inip kalktı.

"İstiyorum." Cesurdu ve gerçekten cesareti bizi yakacak-

tı. Yüzümü onun yüzüne yaklaştırdım, papatya kokusu başımı döndürüyordu ve tadını deli gibi merak ediyordum.

"Kendini ateşe atıyorsun." Fısıltımla gözlerini kapattı ama hemen geri açarak gözlerimin içine baktı. Karanlıkta büyümüş gözbebekleri beni içine çekiyordu.

"Yanmak istiyorum." Ellerimi omuzlarına koyarak onu kendime yasladım. Çıplak bedeni çıplak bedenime temas ederken nefesi kesildi. Dudaklarımı yavaşça dudaklarına bastırdım. Alt dudağı ağzımın içinde erirken İnci ağzının içine kayan dilimi büyük bir zevkle kabul etti. Dili dilime dolanıyor, şekerli tadı ağzımın içine doluyordu. Ellerim sutyeninin kopçasına gitti o ufak çekirdeklerini ısırmak istiyordum. İnci bir an geriledi.

"Timur, iç çamaşırlarım, onlar üzerimde kalacak." Hadi ama! Bana bu kadar mı güvenmiyordu? Neydim ben, bir ergen falan mı? O çocuk iç çamaşırı engelini muhtemelen aşamamıştı fakat ben o engeli aşacaktım. Hatta onu aşmamı İnci kendi isteyecekti. Çatılmış kaşlarıma endişeli gözlerle bakıyordu. Elimi sutyen kopçasından çektim.

"Seni daha önce çıplak gördüm." Başını beni onaylayarak salladı.

"Evet ama bu sefer durum farklı... Bunu iç çamaşırlarım üzerimde değilken yapamam." Kendine güvenmiyordu, bu açıktı. Israr etmeyecektim. Dediğim gibi, o iç çamaşırlarını çıkarmamı kendisi isteyecekti. Dudaklarını tekrar ağzımın içine çekerken onu yavaşça yatağa yatırdım. Bedenini bedenimle örterken kot pantolonumdan kurtulmam gerektiğinin farkındaydım. Nefes nefese kalmış ve tir tir titreyen küçük kadınımın üzerinden kalkarak pantolonumun düğmesini açtım. İnci'nin gırtlağından bir ses yükseldi.

"Merak etme, iç çamaşırımı çıkarmayacağım. Görmek istemediğin sürece görmeyeceksin." Sadece boxsırımla kaldıktan sonra tekrar yatağa döndüm. Küçük kadınımı zevkin

en saf haliyle tanıştıracaktım. Bedeni benim için cayır cayır yanacaktı. Yağmura susamış bir toprak gibi bana susayacaktı. Elimi beline götürüp kendime yaslarken boynunu dudaklarımla tanıştırıyordum. İnci kısa süre sonra inleyerek kadınlığını bacağıma sürtmeye başlamıştı. Zevki arıyordu ama ben vermeden ona ulaşamayacaktı. Onu bağlamak istesem de ilk seferinden gözünü korkutmak istemiyordum; fakat başka bir zaman onu kesinlikle bağlayacaktım. Sutyen engeline içten içe küfür ederken dudaklarımı memelerinin sutyenden taşan kısımlarına indirdim. Beyaz teni sakalımın değmesiyle kızarıyordu. Benim izlerim onun beyazını damgalayacaktı. Kafamı kaldırarak İnci'ye baktım, teni bir inci gibi parıldıyordu ve sarı saçları siyah yatak örtümün üzerine düşmüştü. Tezatlık ay ışığıyla daha belirgin görünüyordu.

"Sutyeni çıkartabilir miyim?" Alt dudağını dişledi, hayır dememesi için şansımı zorlayarak elimi içine doğru kaydırdım. İsyankâr meme uçlarından birini yakalayarak İnci'yi arzudan titrettim.

"Evet ama sadece sutyen..." Cevap vermedim. Vazgeçmemesi için elimi arkaya götürüp sutyeninden kurtuldum. Ağzım pembe çekirdeklerinden biriyle buluşurken İnci iki eliyle saçıma yapışarak çekiştirdi. Demek benim küçük kadınım sert olmaktan hoşlanıyordu. Memelerini alttan destekleyerek sıkıştırdım ve ağzımı üzerine kapatarak içime çektim. İnci kıvranıyor, bacak arasını arsızca bana sürtüyordu. Bakire olmamasını dilesem de bakire olduğu için mutluydum. Onun içine giremezdim. Bu her şeyi bok etmek olurdu. Şimdi bile çoğu şeyi bok ettiğimin bilincindeydim. İki göğsüne de aynı derecede ilgi gösterip İnci'yi tamamen kendinden geçirmiştim. Kıvranmaları şiddetlenmiş, artık inlemelerini bastıramaz hale gelmişti. Elimi yavaşça iç çamaşırına doğru ilerlettim. Sıcaklığı elime vuruyordu, daha dokunmadan ne kadar ıslak olduğunu fark etmiştim. Bu ıslaklık benim içindi. Sarı şeker benim için yanıyordu.

"Hiç orgazm oldun mu?" Piç kurusunun en azından bu kadarını becermiş olacağını düşünüyordum. İnci gözlerini benden kaçırıp başını onaylarcasına salladı. Piç kurusunun bunu başarmasına sinirlenmiştim. O halde İnci'ye bir daha unutamayacağı, hatta o itin anılarını sileceği bir orgazm yaşatacaktım.

"İnci izin ver şu saçma iç çamaşırından kurtulalım ve tadına bakayım." Gözleri kocaman açıldı. Onu yalamak, tadına varmak için ölüyordum.

"Oramı mı yalayacaksın?" Titrek sesi karşısında güldüm.

"Evet, tam olarak oranı yalayacağım. Çok ıslak ve sıcak, bırak ağzımda erisin." Kafasını hızla iki yana sallarken yatakta doğruldu. Ellerini omuzlarıma koyarak o noktaya ulaşmama engel oldu.

"Hayır, bunu yapmanı istemiyorum. Bu çok utanç verici..." Panikliediği açıktı. Sakinleştirmek için kollarımı etrafına doladım ve çıplak bedenini kendi bedenime yasladım. Dikilmiş meme uçları hâlâ benim tükürüklerimle kaplıydı meme başları çıplak göğsüme sürtündükçe yaramaz oğlan boxırın içinde acı çekiyordu.

"Ellerimi külotundan içeri de kaydıramam herhalde?" Yine kafasını iki yana salladı. Nasıl olacaktı bu iş?

"Bu şartları bu seferlik kabul ediyorum. Fakat bir dahaki sefere benimle yanmayı kabul edersen sana acımam, İnci. Hâkim benim, bunu unutma." Hiçbir şey söylemedi. Bedenini bana bırakmış, kafasını omuzuma yaslamıştı, sıcak nefesi boynuma çarpıyordu. Yatağa yatarak İnci'yi üzerime çektim. Bacaklarını iki yana açarak oturmasını sağladıktan sonra bir süre güzelliğini izledim. Pencereden içeri sızan ay ışığı onun teni ve saçlarını vurguluyordu. Bir peri kızına benziyordu, o kadar büyülü görünüyordu ki gözlerimi ondan alamıyordum. Ellerimi göğüslerine götürerek avuç içlerime aldım. Bir yandan da ona sürtünüyordum. Bacaklarının arasındaki sı-

caklık kavurucuydu. İnci bir süre hareketsiz kalsa da zevke gelerek üzerimde gidip gelmeye başladı. İç çamaşırı engelinden nefret ediyordum fakat bu yeni şey bana inanılmaz da zevk veriyordu. Kendimi dizginliyordum, dizginlenmiş zevk tutkuyu daha da kamçılıyordu.

"Şu görüntünün fotoğrafını çekmek istiyorum fakat makine aşağıda kaldı." İnci sadece inleyerek kafasını geriye doğru attı. Ay ışığı yüzünden gümüş rengine dönmüş saçları sırtına doğru dağılırken ellerimi kalçalarına götürdüm. Onu kendime daha çok bastırdım. Yaramaz oğlan boxırımı delmek üzereydi ve İnci resmen ona sürtünerek eziyet ediyordu. İnci iyice kendinden geçerken daha fazla dayanamadım. Eğer biraz daha orgazm olmazsa ikimiz de alev alacaktık. Ya da sürtünme yüzünden yaramaz oğlan alev alacaktı. Elimi yavaşça iç çamaşırında gezdirdim ve iç çamaşırının üzerinden onu okşamaya başladım, amacım ürkmemesini sağlamaktı. İnleyerek dudaklarını ısırıyor, sürekli adımı mırıldanıyordu. Beklemediği bir anda iç çamaşırının içine kaydım. Sıcacık ve yumuşacıktı, ıslaklığından söz etmek dahi istemiyordum. Bu beni çıldırtıyordu. Bir parça pamuğa dokunmak gibiydi. Duraksayınca gözlerimi gözlerine kilitledim, bana güvenmesini sağlamaya çalışıyordum.

"İnci, korkma. Sana asla zarar vermem." Başını salladı. Bundan istifade ederek şişmiş klitorisini ezbere buldum. Üç parmağımla dairesel hareketlerle onu okşamaya başladım. O kadar ıslaktı ki elim o noktada rahatça kayıyordu. Vajinası bir nabız gibi atarken çılgına dönmüş durumdaydım. Şu an tek düşündüğüm şeytana uymamaktı. Şeytan avaz avaz şu salak iç çamaşırlarından kurtulup içine gömülmem gerektiğini bağırıyordu.

"Güzel hissediyorsun. Hadi şimdi kendini bana bırak, İnci. Benim ol güzelim..." Ağzından dökülen çığlığa karışık ismim beni çılgına çevirmişti. Daha önce ismim bana hiç bu kadar erotik gelmemişti. İnci titreyerek orgazm olurken son

ana kadar onu okşamaya devam ettim. Yorgun düşen bedeni dakikalar sonra üzerime yığıldı. Nefesinin düzene girmesini bekledim fakat hâlâ serttim ve canım acımaya başlamıştı. İnci bunu fark ettiğinde yüzüme baktı.

"Yapabileceğim bir şey var mı?" Ağzı bana yardımcı olurdu fakat bunu ondan isteyemezdim.

"Sanırım yok, banyoya gitmeliyim." Kalkmak için hareket ettiğimde İnci beklenmedik bir şey yaparak elini boxırımın üzerinde gezdirdi. Eli iç çamaşırımı aşacağı sırada onu yakaladım.

"Yapma. Daha buna hazır değilsin." Bunu şimdi yapmasına izin verirsem utanç perdesinin ardına saklanacaktı. Buna izin veremezdim. Cesurdu fakat bu şeylere yabancı olduğu açıktı, orgazm olduktan sonra yüzündeki utancı görmüştüm. Dudaklarına masum bir öpücük kondurarak banyoya girdim ve kapıyı kapattım.

Bedenimden akan soğuk suyun beni rahatlatmasını beklerken bir yandan da elimle kendimi okşamaya başladım. Yapabileceğim bir şey yoktu, bir ergene dönmüştüm. Sağ elimle kendimi okşarken sol elimi fayansa dayayarak güç aldım. Zaten çok geçmeden az önceki anın heyecanıyla başım geriye düştü. Sarı şeker beni bitirecekti. Banyodan çıktığımda İnci'nin hali beni gülümsetti. Altına boxırlarımdan birini giymişti ve üzerinde tişörtüm vardı. Gece lambasını yakmış, yatağın ortasına yerleşmişti. Kahkahama engel olamayınca İnci gözlerini aralayarak bana baktı.

"Ne? Hiç misafirperver değilsin! Bana misafir odası bile göstermedin, nerede yatacağım?" Dolaba doğru yürürken gözleri belimde duran havluda gezindi. Nefesini tuttuğunu o an fark ettim.

"Üzgünüm, kafam tamamen başka yerdeydi." Hınzır sırıtışıma kaşlarını çatarak baktı ve o anda sırtıma bir yastık çarptı.

"Bu konu hakkında tek kelime dahi etme." Hırçın sarı şekere arkamı dönmekle hata etmiştim anlaşılan, yatağa doğru elimde yastıkla attığım her adımda gözleri genişledi. Gözü havludan belli belirsiz görünen adonisimde geziniyordu. Demek sarı şeker bir adonis fetişistiydi! Ona doğru eğilerek yastığı yerine koydum fakat geri çekilmedim.

"Hemen şimdi o küçük kıçını kaldırıp banyoya girmezsen benim havlum üzerimden düşecek. O havlu üzerimden düştüğü anda iç çamaşırı kuralını gram umursamayacağım." İçine çektiği derin nefesin ardından yutkundu. Ciddi ifademde kitlenmiş olsa da hızla yataktan çıkarak banyoya girdi ve kapı arkasından kapandı. Zamanla uysal bir itaatkâr olacaktı ya da ben bunu umut etmeye ve sonrasında avucumu yalamaya devam edecektim. Üzerime sadece boxır giyerek yatağa yattım, çok geçmeden sarı şekerin varlığı odamı doldurdu. Ufak adımları odamda geziniyordu ama hâlâ yanıma yatmamıştı, kafamı kaldırıp ona baktım. Tam yatağın ayak ucunda dikiliyordu. Üzerinde hala benim tişörtüm vardı..

"Gelsene." Örtüyü açarak yanımı işaret ettim.

"Beraber mi uyuyacağız?" Kaşlarım çatıldı.

"Koltukta mı yatacaktım. Gelsene şuraya." Kararsız adımları yan tarafımda durdu, yatağa oturdu fakat hâlâ yatmamıştı.

"Bir misafir odan falan yok mu?" Tabii ki vardı ama sarı şeker bu akşam bu adamın koynunda yatacaktı.

"Üzgünüm, pek sık misafirim olmuyor. Şuraya yatar mısın artık? Yarın işe gitmem gerek ve sen de okula gideceksin." Ürkek bir ceylan gibi başını yastığa koydu. Benden mümkün olan en uzak noktaya kaymıştı. Ben de inatla ona doğru yaklaşıp bedenini bedenime yasladım, gerildiğini kolumun altında hissettim.

"Ahtapot gibi sarılmak zorunda mısın?" Kafasını bana doğru çevirmişti.

"Uyu..." Sabah gözümü açtığımda sarı şeker kafasını göğsüme yaslamış bir bebek gibi uyuyordu. Onu uyandırmamaya çalışarak yanından kalktım. Banyoya girip tıraş oldum ve ardından takım elbisemi giydim. İnci gözünü açıp kendini telaşla yataktan attığında giyinme işim tamamen bitmiş kravatımı bağlıyordum.

"Saat kaç?" Telaşlı sesi beni güldürdü.

"Yedi buçuk falan." Banyoya koştururken kendi kendine söyleniyordu. Tekrar içeri geldiğinde üzerinde hâlâ benim kıyafetlerim vardı. Yerden iç çamaşırlarını alarak kapıyı açtı. Onu kolundan kavradım, bedenime yasladım. Gözleri gözlerimin içine çarparken solukları sıklaşmıştı.

"Neden bu kadar gerginsin? Bir rahatlama seansına daha mı ihtiyacın var?" Şaşırmış yüz ifadesi çok kısa bir an suratında kaldı, hemen kolunu benden kurtarıp geriledi.

"Bu konu hakkında tek kelime etme." Merdivenlere doğru yürürken peşindeydim.

"Neden? Utanıyor musun?" Bana cevap vermedi. Salonda duran elbisesini ve çantasını alarak banyonun olduğu koridora girdiğinde peşini bırakmıştım. Kendiyle çatışma halindeydi, ateş hattına girmeye hiç niyetim yoktu. İnci banyodan çıktığında kapıda onu bekliyordum. Dün akşamki elbisesi üzerindeydi, saçlarını da bol bir şekilde örmüştü. Çantasından çıkardığı babetleri ayağına giydi, topuklu ayakkabıları da çantasına tıkıştırdı. Bu şekilde çok daha gündelik görünüyordu.

"Senin yüzünden okula bu elbiseyle gitmek zorundayım." Evet, bu benim için de iyi değildi, sarı şeker! Benim korumamdaydı ve fazla dikkat çekiyordu.

"Benden bir şeyler ödünç alabilirsin." Gözlerini devirdi.

"Çok komiksin." Bunu komiklik olsun diye söylememiştim.

"Beste eşyalarımı okula getirecek, artık tuvalette değiştiririm. Yapacak bir şey yok." Arabaya bindik ve aracı çalıştırıp

yola çıktım. İnci tek kelime etmeden yanımda oturuyordu. Neden böyle davrandığını anlayamıyordum. Kendini resmen bir kabuğun içine çekmişti. Koruma psikolojisiyle yaptığı açıktı fakat neden kendini koruma ihtiyacı hissediyordu? Onu kendi haline bırakmaya karar vererek ben de sessizliğimi muhafaza ettim. Arabayı okulun önünde durdurdum, kapıyı açtığında elini yakaladım.

"Anı yaşa..." Bir süre duraksadı fakat söylediğimi umursamadan araçtan inip okula doğru yürüdü. Anı yaşa mı? Aferin, Timur, harika tavsiye... Şirkete giderken aklım sürekli İnci'deydi. Sanırım en doğrusu onu kendi haline bırakmaktı. İlk defa bu beni bu kadar zorlayacaktı. Genelde hatunları kendi haline bırakmak konusunda üzerime olmayan şerefsizin tekiydim!

Sabahın köründe girilen toplantıyı dinliyormuş gibi görünmek işlerin en zoru olmalıydı. Car car konuşan yöneticiler başımı ağrıtıyordu. Allah aşkına Alp bunlarla her gün nasıl baş ediyordu? Bundan sonra Ataman'a hak ettiği saygıyı gösterecektim. Bu iş herkesin harcı değildi. Nihayet bu boğucu toplantı olayı bittiğinde ofisime geçerek çalışmaya başlamıştım. Telefonum çalana kadar gayet konsantreydim.

"Efendim, Burak?" Kardeşim hâlâ İngiltere'ye dönmemişti. Nazenin'in arkadaşıyla kalıyordu ve yakında onlardan da bir atak gelebilirdi. Burak romantiğin tekiydi ve Nazenin'in arkadaşı Eylül'ü resmen kafeslemişti.

"Bu ne resmiyet?" Derin bir soluk aldım, gözlüğümü gözümden çıkarıp yerimden kalktım. Camdan İstanbul siluetine bakarken kendimi ilk defa bu kadar boş hissediyordum.

"Çalışıyorum." Çalışmaya çalışıyorum demek daha doğru olabilirdi.

"Tamam, o halde seni fazla meşgul etmeyeyim. *Akşam işin yoksa görüşelim* diyecektim. Pazar günü İngiltere'ye dönüyorum."

"Hayret, sevgilini yalnız bırakıp benimle mi görüşecek-sin?" Bu pek Burak'a uygun bir davranış değildi. Eylül muhtemelen ona daha fazla dayanamayarak evden falan kovmuş olmalıydı.

"Eylül kızlar buluşması yapacakmış." Tam tahmin ettiğim gibi. Gerçi grupta Nazenin eksik olacaktı ama Eylül onu bir şekilde telafi ederdi.

"Öyleyse işten sonra seni Eylül'ün evinden alırım?" Saat çoktan öğlen olmuştu.

"Timur gelirken İnci'yi de okuldan alıp buraya getirir misin?" Bingo! Eylül, Nazenin'in boşluğunu dolduracak birini bulmuştu. Sarı şekeri de okuldan almak onu görmem için bir bahane olacaktı. "Tamam" dedikten sonra telefonu kapattım. Zaman hızla akıp giderken işten çıkmadan birkaç saat önce İnci'ye mesaj attım.

"Seni Eylül'e ben bırakacağım. Saat beş gibi okulun önünde olurum."

Cevabımı beklerken masaya parmak uçlarımla ritim tutuyordum.

"Haberim var, sanırım buna gerek yok demem bir işe yaramaz."

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. Öğrenecekti... Sadece biraz zamana ihtiyaç vardı.

"Beni tanımaya başlıyorsun... Saat beşte oradayım."

Dediğim gibi saat tam beşte okulun önündeydim fakat sarı şeker ortalıkta görünmüyordu. Arabadan inerek etrafa bakındığım sırada onu gördüm. Yanında arkadaşlarıyla yürüyordu. Üzerini değiştirmiş, hâkî yeşili keten bir elbise giymişti. Saçları sabah yaptığı gibi yandan örgülüydü, beyaz boynu açıktaydı ve oldukça da davetkârdı. Arkadaşı beni İnci'den önce görerek onu dürttü. Heyecanla bir şey söyledi, saniyeler sonra İnci'nin bakışları üzerimdeydi. Gülümseyerek arabanın önünde kollarım bağlı şekilde dikilmeye devam ettim. İnci arkadaşlarıyla vedalaştıktan sonra bana doğru yürümeye

başladı. Esen hafif rüzgâr örgüsünden kurtulan saçlarını havalandırıyordu. Binmesi için arabanın kapısını açtım.

"Günün nasıldı?" Omuzunun üzerinden bana attığı bakışın ardından,

"Fena değildi" dedi. İnci arabaya binince kapısını kapatıp diğer tarafa geçerek aracı çalıştırdım. İnci dudağını dişliyordu ve birazdan bana bir şey söyleyeceğini bu halinden anlıyordum.

"Senin?" Anlamsızca yüzüne baktım.

"Ne benim?" Gözleri bu sefer devrildi.

"Günün nasıldı, Timur?" Sarı şeker anlaşılan yumuşamıştı. Akide şekerinden jelibona dönmesi hoşuma gitmişti fakat ben kıtlamayı da çok severdim.

"Boktan bir toplantıya girdim, sonra da nefes almadan çalıştım." Gülümsedi.

"Çalışmayı sevmiyorsun anlaşılan." Kafamı iki yana salladım.

"Aslında sorumluluktan hoşlanmıyorum." Tam başka bir şey söylemek üzereyken telefon melodisi aramıza girdi. Kim arıyorsa şu an en azılı küfürlerimi üzerine salıyordum. İnci telefonunun ekranına baktığı anda yüzü asıldı ve ifadesi değişti. Kimin aradığını az çok tahmin ediyordum, dişlerimi birbirine kenetleyerek ne yapacağını görmek istedim. Telefonu sessize atarak kafasını camdan dışarı çevirdi. Fakat elinde tuttuğu telefonun ışığı yanıp sönmeye devam ediyordu.

"Kim arıyor?" Cevap vermeyince, "Tahmin ettiğim kişi mi?" diye sordum. Sadece başını sallamakla yetindi.

"Seni hâlâ neden arıyor?" Sinirden çenemin kasıldığını hissediyordum.

"Kafamın şu an için karışık olduğunu düşünüyormuş." Gözüm yoldan tamamen ona kaydı.

"Onunla konuştun mu? Ne zaman?" Sesim tahminimden yüksek çıkınca İnci'nin gözleri üzerimde gezindi.

"Bugün yine aradı ve onunla konuştum." Aracı sağa çekerek durdurdum, ona doğru döndürüp derin derin nefes alıp sinirimi bastırmaya çalıştım. Onunla yeniden barışır mıydı? Hadi ama o kadar kötü bir orgazm olamazdı, kesinlikle o çocukla yaşadığından iyi olmalıydı!

"Onunla nasıl konuşursun, İnci!" Kaşları çatılmıştı bile. Sinirliyken de beni tahrik ediyor oluşu sikimin dikine giden benim için hiç iyi değildi. Her an arabayı bir ormanlık alana sürebilirdim ve arka koltuğum oldukça müsaitti.

"Pardon da bu seni neden ilgilendiriyor? Çok ısrarlı arayınca bir şey oldu sandım. Onunla barışacak falan değilim. Zaten olanlardan sonra..." Birden konuşmayı kesti.

"Olanlar?" Omuzlarını silkti.

"Neyse, Timur, artık gidebilir miyiz? Eylül bekliyor." Dediğini yaptım. Bu konuyu daha geniş bir zamanda ve daha uygun bir ortamda -ki bu ortam bana itaat ettiği tek yer olan evimdi- konuşacaktık. Eylül'ün evinin önünde durdum. İnci arabadan inerken Burak da kapıdan çıkıyordu.

"Akşam Burak'ı bırakırken seni de alırım." Sadece başını sallamakla yetindi. İnci'nin içeri girmesini beklerken biri daha göründü. Yeliz de bu akşam o evde olacaktı. İnci'yle birlikte... Bu gece benim için çok uzun olacaktı.

"Hadi, Timur, ufaklık içeri girdi. Artık gidebiliriz." Burak'ın uyarısı üzerine arabayı çalıştırdım. Aracın renkli camları sayesinde Yeliz beni görmemişti fakat varlığımı mutlaka tahmin etmişti.

15. BÖLÜM

İNCİ

Bazen kandırıldığınızı düşündüğünüz anlar ya da gerçekmiş gibi hissettiğiniz ama uyanınca tüm gerçekliğini yitirip yerine bir avuç hayal kırıklığı bırakan rüyalar olur. Tam öyle bir durumun içinden saatler önce çıkmış olmama rağmen şaşkınlığımı üzerimden atamıyordum. Her şeyden o kadar emindim ki yanıldığımı ya da kandırıldığımı düşünmemiştim bile. Özgür bana dokunurken hissettiğim o ufacık zevk kırıntılarını ne sanmıştım, nasıl bir yanılgıya düşmüştüm? Sadece Özgür de değildi beni kandıran, sadece onun dokunuşları değildi... Kendi kendime dokunurken bile aslında kendimi kandırmışım. Tabi bunu bilmeden yapmış olmam da içler acısı bir durumun son repliği gibiydi. Timur'un bana hissettirdikleri o kadar yoğundu ki bir an gerçekten öleceğim ve dünyadan silinirken bile mutlu olacağım sanmıştım. Öylesine güzeldi ki dokunuşlar gittiği anda bir daha mutlu olamam sanmıştım. Öylesine farklıydı ki bir an tüm gardım düşmüş, önünde sadece tenim kalmıştı. Öylesine tehlikeliydi ki yanmak bile hafif kalmıştı. Böyle birkaç benzetmeyle tarif ettiğim şeyi *orgazm* diyerek geçiştirmek normal olmazdı. Hele ki Özgür'le ya da kendi kendimle yaşadığım şeyi bile *orgazm*

diye tanımlarken Timur'un kasırgasına *orgazm* diyemezdim. Ben kendi düşüncelerimin esiriyken kapının otomatiği açıldı, arkamdan duyduğum sevimli sese doğru döndüm.

"Merhaba, sanırım sen İnci'sin." Ufak tefek, esmer bir kızın gülümseyen yüzüne bakıyordum ama bomboş... Silkelenerek kendime geldiğimde gülümsedim.

"Sen de Yeliz mi?" Başını heyecanla salladı. Dalgalı saç tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı. Birbirimizi daha önce görmesek de bahsimiz geçtiği kadarıyla tanışıktık ve bugün Eylül aradığında Yeliz, Burcu ve Sinem'in orada olacağından bahsetmişti. Yeliz'in esmer güzeli olduğunu duymuştum, tabi bir de enişteminin şirketinde ablam ve Eylül'le aynı ofiste çalıştığını... Yeliz hâlâ kapıdayken demir kapıdan içeri geçerek kapıyı tuttum. Fakat Yeliz bir noktaya kilitlenip kalmıştı.

"Hadi içeri girelim." Odaklandığı noktadan koptuğunda tekrar gülümseyerek açık tuttuğum kapıdan geçti.

"Beni nasıl tanıdın?" Asansörün çağrı tuşuna basarak bana baktı. Kırmızı dudakları sürekli gülümseme halindeydi.

"Eylül çılgın gibi fotoğraflarını herkese gösterdi. Ofisten içeri girsen herkes seni tanır, emin ol." Eylül gibi bir çılgının bunu yapıyor olmasına şaşırmamıştım. İlk tanıştığımız günden beri bana karşı çok sıcaktı. Ablamın sıcaklığını onda da buluyordum. Bu bana güçlü bir kahkaha attırmıştı. Asansöre binerek üst kata çıktık. Eylül kapıyı açmış bizi bekliyordu, tabii ki coşkulu bir çığlık ve bolca sarılma ile karşılandım. Burcu ve Sinem bizden önce gelmişti. Hepsiyle öpüşüp sarıldıktan sonra salona geçerek oturduk. Eylül bir sürü atıştırmalık hazırlamıştı. Hepimiz oturduktan sonra Burcu ayağa fırladı, küt kesim saçları hızla savrulurken yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

"Size çok güzel bir haberim var." Hepimiz şaşkın şaşkın ona bakarken elini karnına götürdü.

"Ben hamileyim!" Patlattığı bombanın ardından hepimiz

ona sarılıp tebrik ettik. O da ablamla aynı zamanlarda evlenmişti. Tam bir yeni evliydi, hatta Instagram hesabından kocişkosuna yaptığı yiyeceklerin paylaşımlarını yapacak kadar da ileri gidebiliyordu. Eylül onu engellemekle tehdit edince bunu yapmaktan vazgeçmişti. Tebriklerin ardından hepimiz oturduk. Eylül çay servisi yaparken Sinem heyecanla düğün ve kına için yapacağı planları anlatıyordu. Düğününe sayılı gün kaldığı düşünülürse heyecanlı olması oldukça normaldi. Kızsal sohbetler devam ederken Eylül, Sinem'in düğününden sonra İngiltere'ye gideceğinden bahsetti. Burak'ın onu davet etmiş olması yapılması muhtemel bir evlilik teklifine işaret olabilirdi, kızların hepsi böyle düşündüğü için Eylül oldukça mutlu olmuştu. Burak'ı gerçekten sevdiği açıktı. Onu suçlayacak değildim, o iki kardeş cinayet sebebiydi. Sohbet koyulaşırken kahkahalar almış başını gidiyordu. Eylül'ün mizahı harikaydı ve bir insanı nasıl güldürmesi gerektiğini iyi biliyordu. Yani acınacak bir durumda olan beni bile kahkahalara boğmayı başarmıştı. Daha orgazmın ne olduğunu dün gece Eylül'ün müstakbel kayınından öğrenen bir zavallıydım. Düşündükçe utançtan ölüyordum. Ben kahkaha atarken Eylül'ün gözleri şüpheyle üzerimde gezinmeye başlamıştı. Gözlerini kısarak beni incelerken gülmemi kestim.

"İnci, gel çayları koyalım." Yerimden kalkarak herkesin önünden bardağını aldım ve Eylül'ün peşinden yürüdüm. Ufak tefek olsa da oldukça seksi bir görüntüsü vardı. Önümde kalçasını sallayarak yürürken omuzunun üzerinden bana bakarak kaşlarını çattı. Kesin bir şeyler vardı ve ben ne olduğunu deli gibi merak ediyordum. Bardakları tezgâhın üzerine bırakıp tezgâha yaslandı, kollarını göğsünde bağlayarak,

"Anlat bakalım, İnci" dedi. Radarlarını açmış içimi bile görebilecek bir dikkatle yüz hatlarımın her noktasını inceliyordu. Bu bakış beni korkutuyordu çünkü ne zaman bu bakışı atsa karşısındaki kişi hakkında haklı olduğu tahminlerde bulunuyordu.

"Ne anlatıyım? Haberlerin hepsi sizde..." Gülümseyerek gözlerimi ondan kaçırdım. Eylül onaylamaz bir cık cık sesi çıkarırken bardakları masaya bırakıp masanın üzerinde duran sürahiden kendime su doldurup bir yudum aldım.

"Timur ve sen!.. Ne iş?!." İşte o aldığım yudum var ya... O yudum az daha ağzımdan burnumdan çıkacaktı ki ani bir hamleyle toparlayarak kendime geldim. Bu kız neydi? Bir medyum mu? Fal işine girse köşeyi dönerdi.

"Timur ve ben mi? İkimiz arasında nasıl bir bağlantı kurdun, anlamadım. Abim olacak yaşta." Eylül güçlü bir kahkaha atarken elini *geç bu ayakları* dercesine salladı.

"Geç kızım bu abi ayakları. Abi ayağı göt ayağı... Geçen gün yemekte bakışmalar, kızarmalar, ses tonu değişmeleri falan. Benden kaçar mı? Timur seni gözleriyle yerken sen de cilveli cilveli göz süzüyordun." Su bardağını elimde sıktım. Doğru tahmin etse de bunu itiraf etmeye niyetim yoktu, ifadesiz bir surat takındım. Ama o kocaman gözleriyle kontağımı tamamen kesmiştim, eğer o gözlerin radarına girersem şeceremi okuyacağına emindim.

"Yanlış anlamışsın, Eylül! Öyle bir şey yok." Eylül başını salladı ama bu *evet, inandım* tarzı bir baş sallama değildi.

"Bak sana neyi yapacağını ya da yapmayacağını söyleyecek değilim. Ben de çok hata yaptım, hata yapma dönemindesin, buna saygı duyuyorum. Ne kadar hata, ne kadar kazık, o kadar tecrübe... Fakat Timur sana uygun değil, İnci. Evet, Burak'ın abisi ve onu çok yakından tanımasam da iyi birine benziyor. Yine de kadınlarla ilgili temiz bir geçmişi yok." Bunun zaten ben de farkındaydım, azılı çapkın tipi kilometrelerce öteden anlaşılıyordu. Tabi neden bende ısrar ettiğini de anlayamıyordum, istediği kadını tek bir çikolatalı bakışla elde ederdi. Elleri... Elleri aklıma geldikçe çıldıracak gibi oluyordum. Ellerini o kadar iyi kullanıyorsa, başka yerlerini nasıl kullanacağını tahmin etmek zor değildi. Azgın kız, tüm azmış hormonlarıyla iş başındaydı... Belki de sadece benim

istediğim gibi yaparak fotoğraflarımı çekiyordu ve bunu yaparken de benim gibi azgın düşüncelerinin kurbanı oluyordu. Şeytana uymakta bir sakınca görmeyen tarafım bahsi yükseltiyordu.

"Bunun farkındayım, Eylül. Ama sandığın gibi bir şey yok." Ne kadar ısrar etsem de onu ikna etmem mümkün değil gibi görünüyordu. Çay makinesini alarak çayları bardaklara doldurmaya başladı.

"*Senin gittiğin yerden ben cenabet dönüyordum* diye bir laf vardır. Şu an onu kullanmamın tam yeri olduğu için kullanıyorum, yani yanlış anlama." Bu söz bana kahkaha attırdı çünkü annemin lafıydı. Sık sık duyduğum söz anne özlemimi kabartmıştı.

"Bak bir de gülüyor." O da gülmeye başladığında ikimizin arasında kahkaha tufanı kopmuştu. Bardakları tepsiye dizdim.

"Eylül bu konuyu lütfen ablamın yanında açma." Başını salladı.

"Neyim ben, aptal mı? Onun ve kızların yanında bunu söyleyecek değilim, o yüzden seni mutfağa çağırdım. Yeliz'in de bunu duymasını istemedim tabi..." Kaşlarım havalandı.

"Neden?" Çok da umurumda değilmiş gibi davranmaya çalışıyordum fakat ne kadar başarılı olduğum tartışmaya açık bir konuydu.

"Yeliz, Timur'a platonik olarak âşık, uzun zamandır sanırım." Dudağımı ısırdım. Platonik miydi gerçekten? Timur'la Yeliz'in bir şeyler yaşamış olma ihtimali beni neden bu kadar sinirlendirmiş ve sarsmıştı? Kıskanç biri değildim. Kendime daima güvenirdim. Özgür'le yaşadığım, senelerce süren ilişki sırasında bir kere bile onu başkasından kıskanmamıştım. Oysa şimdi daha birkaç haftadır tanıdığım ve aramda ne olduğunu bile bilmediğim çok büyük ihtimalle bir sapık olan adamı kıskanıyor olamazdım, değil mi?

"Eğer öyle bir şey yok diyorsan aramızda kalsın" dedi tepsiyi alıp mutfaktan çıkarken.

"Öyle bir şey yok, Eylül." Kendim bile inanmamıştım ya, neyse!

Tüm akşam sohbet ederken zamanın nasıl geçtiğinden bile habersizdim. Gecenin ilerleyen saatlerinde Yeliz ve Sinem gittiler, aynı dakikalarda kocası Burcu'yu almaya geldi. Ankara'ya evlerine döndükleri için onlarla vedalaştık. Ben mutfakta bulaşıkları makineye dizerken Eylül de balkonda Burak'la konuşuyordu. Çok geçmeden o ve Timur burada olurdu. Eylül'ün Timur'un yanında bir şeyler saçmalamamasını dilemekten başka yapacağım bir şey yoktu.

"Birazdan burada olurlar." Balkondan çıkıp mutfağa geldiğinde ben de son tabakları makineye koyuyordum.

"Ben yapabilirdim, tatlım, neden zahmet ediyorsun?" Omuzumu silktim.

"Ne zahmeti?!. Zaten bir dünya şey yapmışsın, bir de bunlarla uğraşma. Ben rahatım, Leman teyze sağ olsun bir elim yağda bir elim balda." Sandalyeye oturup bacak bacak üstüne attı.

"Bebek yüzlü erkek arkadaşının kıçına tekmeyi basmışsın sanırım?" Makinenin kapağını kapatıp masanın diğer ucundaki sandalyeye yerleştim.

"Evet, ayrıldık." Bileğindeki tokayla saçlarını topladı.

"Aferin, seni engelleyen, üzen, mutsuz eden birini hayatında tutma. Çok gençsin, acayip güzelsin, hayallerinin bölümünde okuyorsun, yaşa gitsin." Eylül'le aynı kafayı yaşıyor oluşumuz hoşuma gidiyordu. Gülümsedim.

"Haklısın..." Eylül yerinden kalktı ve çekmeceden cezve çıkardı.

"Kahve içelim. Nasıl içersin?" Cebimden telefonumu çıkardım, mesaj ışığı yanıp sönüyordu. Mesajı açmadan önce göz ucuyla Eylül'e baktım.

"Fark etmez, sen nasıl içersen öyle yap." Mesaj tam olarak içimden geçen kişiden geliyordu. Kalp çarpıntım bir anda depara kalkarken gözlerimin önündeki sis perdesinden kurtulmak için birkaç defa kırptım.

"Birazdan geliyorum, ben gelmeden bir yere ayrılma."

Bu şekilde bana emirler veriyor olması çok küstahça ve kaba bir davranıştı ama yine de acayip derecede seksi olduğunu da inkâr edecek değildim.

"Bana şöyle emir dolu mesajlar atıp durma!"

Yine de tepkimi belli etmeden edemezdim. Eylül arkasını dönmüş bana bakıyordu.

"Birileri seni mi merak etmiş?" Kafamı iki yana salladım.

"Timur sadece geleceğini yazmış, Eylül. Öküz altında buzağı arama." Arkasını dönerek ocağın üzerinde pişen kahvelere odaklandı.

"Tamam canım, ben de bir şey demedim zaten. *Abilik* vazifelerini yerine getiriyordur zavallıcık." Gelen mesajı okumak için gözlerimi tekrar ekrana odakladım ve gerçekten mesajını okumanın bile heyecan veriyor oluşu beni korkutmaya başlamıştı. Dün yaşadığımız o şeyden sonra -yani benim tek taraflı yaşadığım en azından- tamamen tepetaklak olmuştum. Korksam da geri basacak gücü kendimde bulamıyordum. Onunla çatışmak, tartışmak ve ayıp şeyler yapmak istiyordum.

"Atarsam ne olur?"

Bacaklarımın arasında bir şeylerin alev aldığını hissettiğime yemin edebilirdim. Yeni keşfettiğim o şeyi yaşama isteğim benliğimden ağır basıyordu. Eylül kahvelerimizi masaya koydu ve karşıma geçerek oturdu. Cevap yazmadan önce kahvemden bir yudum aldım, önümde duran çikolata Timur'un gözlerine benziyordu. Telefonu elimden bıraktım, ona cevap yazmayacaktım. Eylül'le okulum ve arkadaşlarım hakkında sohbet ederek kahvelerimizi içmiştik. Tam o sırada kalbe zarar kardeşler gelmişlerdi. Burak içeri girerken Timur

kapıya yaslanmış ve beni bekliyordu. Eylül'ün tüm ısrarlarına rağmen içeri girmeyi reddetmişti. Burak ve Eylül'le vedalaşarak birlikte asansöre bindik. Asansör kabinlerinde de uçaklardaki gibi kabin basıncı sorunu oluyor muydu? Şu an buradaki basınç nefes almamı zorlaştırıyordu.

"Neden mesajıma cevap vermedin?" Asansör kapısını geçmem için tutmuş, çikolatalarını direkt gözlerimin içine sabitlemişti. Yanından geçerken omuzumu silktim.

"Emir dolu mesajlar atmaya devam edersen ne olacağını sormuştun ben de... Cevabını verdim, Timur" diyerek araca doğru yürüdüm. Kapıyı açarken yüzünde gülümseyen bir ifade vardı.

"Demek benimle konuşmayı kesersin ha!"

"Ne anladıysan o..." Kapımı kapatıp yanıma oturdu. Yüzünde hâlâ o gülümseyen ifade vardı ama gözleri bana bakmıyordu, yoldaydı. Bense ağzımın suyunu akıta akıta onu izliyordum. Yeliz'i suçlayamazdım, adam bir tür heykele benziyordu. Ona âşık olmak çok kolay olmalıydı. Acaba Timur'un, Yeliz'in ona olan ilgisinden haberi var mıydı? Tamam, sanırım kıskanıyordum!

"Ne oldu, çok sessizsin?" Evet, bunun ben de farkındaydım. Oldukça sessiz davranıyordum ki bu pek benlik bir durum değildi.

"Bir şey yok. Ne konuşmam gerek bilmiyorum." İlk defa ne konuşacağımı bilemiyordum. Car car hiç susmayan çenem kapanacak, beynim şalterleri indirip paydos edecek zamanı bulmuştu. Bu durum beni rahatsız ediyordu. O gece bende bir şeyler değişmişti. O gece Timur sadece zevkimin sahibi olmamıştı. O gece Timur beni benden almıştı.

"Buna şaşırdım. Yarım kalan konu üzerinde konuşabiliriz mesela?" *Yarım kalan konu* derken arabadan inmeden önceki tartışmamızdan bahsettiğini hemen anladım; demek beynimde birkaç işçi mesai yapıyordu... Özgür konusunu Timur'la

konuşmak istemiyordum, bu onu ilgilendiren bir mesele değildi. Özgür'ün beni unutması zaman alacaktı ve onu üzmek de istemiyordum.

"Yarım kalan bir şey yoktu ki!.. Özgür hakkında konuşmak istemiyorum, Timur. Ben kendimden eminim, ondan ayrıldım ve bitti. Ama onu daha fazla da üzmek istemiyorum." Timur'un bakışları kısa bir anlığına üzerimde gidip geldi.

"Çocuk sikimde bile değil, İnci!" Gözlerimi devirdim.

"Terbiyesiz." Sırıttı. Arabanın karanlığında bile inci dişleri parıldamıştı.

"Sen terbiyesizlik görmemişsin. Bana gidelim de terbiyesizliği göstereyim." Gülmekle ağlamak arasında bir noktada kalmıştım, dayanamayarak kahkahayı patlattım.

"Ay sen gerçekten çok terbiyesiz bir sapıksın!" Timur da benim gülmeme katılırken kahkahasının büyüleyiciliğine dalıp gitmiştim.

"Bizi görmezden mi geliyorsun?" Biz? Şaşkınlık, gülme falan hepsini alıp peşinde sürüklemişti. Timur'un bir anda ciddileşen ifadesi öldürücüydü.

"*Dün gece bir hataydı* konuşması falan yapacak değilim, İnci. Dün gece gözlerinde bir şey gördüm. O gözlerindeki şeyi istiyorum." Küçük dilim yavaşça boğazımdan kayarken gözlerimde gördüğü şeyin ne olduğunu bile bilmiyordum. Ama ben de onun gözlerinde anlamlandıramadığım ya da anlamlandırmak istemediğim bir şey görmüştüm.

"Onu sana ben veremem, Timur. Ancak sen alabilirsin..." Başını beni onaylayarak salladı.

"Biliyorum ve istiyorum!" Bu kadardı. Aramızda geçen tüm konuşma birkaç anlamsız ama aslında derin anlamlar yüklü sözcüklerin bir araya gelerek cümleler oluşturmasından ibaretti. Bundan sonra ne olacağı ise tamamen Timur'un elindeydi. Getireceği yıkımın farkında olsam da her aklı havada genç kız gibi umurumda değildi.

Arabayı evin önünde durdurdu. Ondan ayrılmak için kendimi pek hazır hissetmiyordum. Etrafa bakındım fakat kimse yoktu.

"Bir şeyler içmek istersen..." Farları kapattı ve bizi tamamen karanlığın içine sakladı.

"Gelirsem bir şeyler içmek için olmaz." Bana doğru yaklaşarak kulağımın dibinde soludu. "Tadına bakmak için olur." Kahretsin! Kasıklarımdaki sancı tüm bedenimi ele geçirirken tekrar alevlerin içinde kalmıştım. Zaten sıcak olan havaya bir de Timur'un sıcaklığı eklendiğinde tam bir cehennem sıcağının ortasında kalmıştım. Ensemden aşağıya doğru inen ufacık ter damlası bir anda titrememe neden oldu, belki de beni titreten Timur'un boynuma vuran nefesiydi. Dudakları boynuma değdi fakat sadece değiyor ve orada duruyordu, en ufak bir kıpırdama yoktu. Nefesimi tutmuştum, vücudumdaki ağırlık tarif edilebilir gibi değildi.

"Gel..." İsteğimi açıkça ve cılız sesimle dile getirdiğimde Timur geri çekildi.

"Geleceğim ama bu gece değil." Çiftli anlamı çözmüş olsam da şu an sapık olduğunu yüzüne vuramayacak kadar doluydum. Eli boynumda gezindi, kocaman eliyle boynumu tamamen kavrayabiliyordu. Bu sertliği, gücü hissetmek içimdeki tüm sapık yanlarımı birer birer açığa çıkarıyordu.

"Yarın akşam. Bana geleceksin." Rica değildi, açık bir emirdi. Başımı sallamakla yetindim.

"Saat yedide gelip seni alacağım. Ablandan arkadaşında kalmak için izin isteyeceksin ve seni benim götüreceğimi söyleyeceksin." Yine başımı salladım, konuşamayacak kadar titrektim. Bir çeşit pudingdim ve kabın içinde titreşiyordum.

"İnci..." Soluğu yüzüme çarparken bir miktar alkolün esiri olduğunun farkındaydım, aynı alkole ben de esir olmuştum. Boğazımdaki yanmayı gidermek adına birkaç defa yutkundum.

"E-efendim?" Dudaklarıyla aramda ufacık bir mesafe vardı, eli yavaşça çıplak dizime uzandı. Dairesel hareketlerle gezindiği nokta her temasta yanarken temas uzaklaştığı anda üşüyordu. Şımarık kızlar baş vermiş günebakan gibi başlarını güneşe dikmişlerdi. Tabi onların güneşi çikolata gözlü yerli Herkül Timur'dan başkası değildi.

"O salak iç çamaşırları olmayacak." Eli diz kapağımdan yukarı doğru çıkıyordu, gittiği yer de çok hayırlı bir nokta değildi. Bacaklarımın üst kısımlarını okşarken tüylerim diken diken olmuştu.

"Tamam..." Kuruyan dudağımı yaladım. Beni öpmesini, dudaklarımı ıslatmasını istiyordum. Timur gözleriyle etrafı taradı. Aracın simsiyah camları bizi zaten gizliyordu, farların kapalı olması da ekstra karanlık sağlamıştı. Kalın, sıcak dudakları dudaklarımla buluştuğunda eli olduğu yerden biraz daha yukarı, iç çamaşırıma doğru kaydı. Islanan külotumda gezinirken utanıyordum fakat elini oradan çekmesini de istemiyordum. O parmakların maharetini daha önce yaşamıştım. O parmaklar sihirliydi... Timur iç çamaşırımdan kaydırdığı eliyle kadınlığıma dokunduğunda benim sabıkalı hatun suça gönüllüydü. Hiçbir baskı uygulamadan orada duruyor oluşu dahi beni baştan çıkarmak için yeterliydi.

"Elim sana bu kadar zevk verdiyse dilimin yapacaklarına inanamazsın." Bir küfür mırıldanınca Timur gülümsedi, dudakları hâlâ dudaklarıma dayalıydı.

"Şimdi git, sarı şeker... Yarın tadına bakacağım." Sarı şeker? Bunu bana ikinci söyleyişiydi. Başka zaman beni çıldırtacak ve saldırganlaşmam için yeterli olacak tabir şu an duyularım ulaşıma kapalı olduğu için sadece şaşkınlık yaratmıştı. Arabadan inip eve girene kadar beni gözlediğinden emindim.

16. BÖLÜM

TİMUR

Hayatımın en uzun gününü geçirirken şu işleri bir an önce bitirmek için çabalıyordum. Bu akşam sarı şekeri tadacaktım ve kesinlikle bu sefer benim kurallarımla olacaktı. Bedeninin her noktasına dokunmak, çıplak teninin her noktasını yalarken ona gerçek zevkin ne olduğunu öğretmek istiyordum. Saate baktım, beş olduğunu gördüm. İki saatim vardı, tabi hazırlık yapmam da gerekliydi. Toparlanıp çıkarken İnci'ye mesaj attım.

"İki saat sonra oradayım. Kararını değiştirmediğini söyle."

Bundan vazgeçmesinden ödüm kopuyordu. Bütün gece onun hayalini kurmaktan gram uyku uyuyamamıştım ve şimdi bir beton kadar serttim. Yürürken bacaklarımın arasında sızlayan aletim yürüyüşümü zorlaştırıyor, kasıklarımda baş gösteren ağrı ağzıma sıçıyordu. Eğer birkaç saat içinde boşalmazsam muhtemelen sperm sıkışmasından ölürdüm. Asansörü beklerken beklediğim mesaj geldi.

"Kafama koyduğum bir delilikten asla dönmem..."

Ah, bu *vazgeçmedim* demekti ve delilik konusunda da kafasına koyduğu şeyden vazgeçmemesi konusunda haklıydı. Belki bu yönden birbirimize benziyorduk. Asansöre bindim,

bir alt kattan asansöre binen Yeliz beni gördüğü anda gözüne ışık tutulmuş tavşan gibi kalsa da bozuntuya vermedi. Aynı kattan bindiğim iki yönetici kendi arasında konuşurken ben sohbetlerine dâhil değildim. Yeliz ürkek bir şekilde beni inceliyordu ama bir şey söylemeye cesareti yoktu. Doğuştan itaatkârdı fakat bu ara itaatkâr olmaktan çok uzak bir kadınla ilgileniyordum, bütün ilgim onun üzerindeydi. Asansörden inerken Yeliz hâlâ göz ucuyla bana bakıyordu, hiçbir şey söylemeden karşıya bakmaya devam ettim. Ona daha fazla umut vermeyecektim. Zaten şirkettekileri becerme merakım yeterince kişinin hayatını mahvetmişti. Asansörden otopark katında indim, arabama her zamankinden hızlı adımlarla yürüdüm. Üzerimdeki ceketi ve kravatı arka koltuğa atarak yola çıktım. Eve gitmeden önce her zaman gittiğim restorandan yiyecek bir şeyler aldım.

"Akşam yemeği yeme."

Telefonumun mesaj sesi gülümsememe neden oldu. Emir içeren mesajlarıma cevap vermeyeceğini söylemişti fakat dayanamayacağını biliyordum.

"Ne o bana yemek mi yapıyorsun?"

Durduğum kırmızı ışıkta cevabını yazdım.

"Yemek yapmayı bilmiyorum, yiyecek bir şeyler aldım."

Üniversite yıllarından beri yalnız yaşıyor olmama rağmen yemek yapmayı öğrenememiştim. Pek benlik bir iş değildi. İnci'yi almaya gitmeden önce eve uğrayarak yemek masasını hazırladım. Daha sonra yatak odasında birkaç hazırlık yaptım. Ortalığı toplayarak evden çıktım. Aracı evin önünde durdurduğumda daha inemeden İnci evden çıktı. Heyecanla beni beklediğini düşünmek bile kasıklarımdaki baskıyı arttırıyordu. Üzerine beyaz yazlık bir elbise giymişti, saçları sevdiğim şekilde omuzlarından aşağıya dökülüyordu. Turuncu topuklu sandaletleriyle kocaman çantası aynı renkti. Bir arkadaşa kalmaya gider gibi hazırlanmıştı. Arabadan inmeden

gelmesini bekledim, aracın kapısını açarken aldığı derin soluk gözümden kaçmamıştı. İçeri girdiği anda kokusu ciğerlerimi istila etmiş, nefesimi kesmişti.

"Hazır mısın?" Sadece başını olumlu anlamda salladı. Sessizlik pek onun tarzı değildi, heyecandan böyle olduğuna emindim. Evime giden yolda tek kelime etmemişti, arabadan sessizlik içinde inerek eve baktı.

"Benden korkuyor musun?" Oldukça net bir soruydu ama İnci şaşkınca bana baktı.

"Hayır, tabii ki... Farkındayım, çok mantıklı değil ama senden korkmuyorum, kan emici Kont Dracula." Bu bana kahkaha attırdı. Komik hatunları severdim, komik hatunlar aynı zamanda zeki olurlardı. Fakat ben çok uzun zamandır bu tarz hatunlardan uzak duruyordum. Sarı şeker bu tarz kadınların en tehlikeli versiyonuydu. Güzeldi, zekiydi, komikti ve tabi cesurdu. İçeri girerek çantasını portmantoya bıraktı, ayakkabılarını çıkarıp ayakkabılığa koydu. Bunları yaparken gayet rahattı. Ben de çantamı girişe bırakarak ayakkabılarımı çıkardım. O ayağındaki topuklular çıkınca ufalmıştı.

"Önce bir şeyler yiyelim." Birlikte yemek odasına yöneldik.

"Avlanma stratejilerin çok değişik." Sandalyeye otururken yüzünde benimle alay eden ukala gülümsemelerinden biri vardı. Söylediğine gülerek karşısına yerleştim.

"İyi bir avcıyım." Kadehlere kırmızı şarabı doldurdum. Dudak kenarları hâlâ kıvrıktı, dudağındaki parlatıcı parlıyordu ve ben o parlatıcıyı yalamak istiyordum.

"Çok kendini beğenmişsin." Etinden bir lokma kesip ağzına atıp yumuşak hareketlerle çiğnerken nefesimi tuttum. Küçük sarı şeker oyunu kendine çevirmeye çalışıyordu fakat daima ben kazanırdım, haberi yoktu. Şarabımdan büyük bir yudum aldım.

"Bu konuda alçakgönüllü davranamam. Ön gösterimini

görmüştün, bu işte iyiyim." Yanakları hafifçe pembeleşirken bir yudum şarap da o içti. Şarabın cesaretine ihtiyacı vardı, kendi cesareti benim yanımdayken yeterli değildi.

"Dürüst ol, İnci. Utanmak ya da kıvırmak yok, ne düşünüyorsan o. Nasıl senin kuralların varsa bu evin de kuralları var. İtaat, dürüstlük, açıklık gibi..." Dudağını dişleyerek şarabın yarısını içti.

"Tamam, bunu kabul etmem gerekirse kendi kendimi kandırdığımı ortaya çıkaracak kadar iyiydin." Bu çok açık bir cevap değildi.

"Açıklık kuralını ihlal ediyorsun." Ellerini masanın üzerine birleştirdi ve bakışlarını benden kaçırdı.

"Daha önce hiç orgazm olmamışım." Öksürmeye başlayınca önümdeki su bardağına uzanıp içtim. İnci telaşlı gözlerle yüzüme bakıyordu. Bunu içten içe tahmin etmiştim aslında fakat yine de... İtiraf etmesi hayal edilemeyecek kadar güzeldi. Güzel ve azdırıcı... Yerimden kalktım, aç olduğum şey yemek değildi. Elimi ona uzatarak gözlerinin içine baktım.

"Bu itiraftan sonra yemek falan yiyemem." Utangaç bir şekilde gülümsedi, yanaklarında hâlâ hafif kırmızılık vardı. Elini avucuma koyarak ayağa kalktı. Birlikte yatak odasına yürürken kendimi tutup tutamayacağımdan emin değildim. Daha önce bu şekilde şeyler yapmamıştım, ön sevişmeyi elbette severdim fakat sonunda kobrayı inine sokacağımı, bu işin mutlu sonlanacağını bilirdim. Oysa şimdi kobra deliğin kıyılarında gezinecek ama içeri giremeyecekti. *Zavallı kobra...* Yatak odasına girdiğimizde İnci'nin nefes sesleri arttı. Odada duran fotoğraf makinesine baktı, daha sonra bakışları yüzüme döndü.

"O halde fotoğraf çekemezsin." Arkasına geçerek saçlarını sol omzunun üzerine alarak boynunu açıkta bıraktım. Nefesim ensesine çarparken onu ürpertiyordu.

"Yüzün görünmeyecek, kendim için de birkaç fotoğraf

çekmek istiyorum." Tedirgin dursa da itiraz etmedi. Ellerimi omuzlarına koyarak yavaşça aşağıya kaydırdım. Önce göğüslerinin kenarlarına, oradan incecik beline ve kalçalarına indim. Kalçalarından iki karış aşağıda duran elbisesinin eteğini yakalayarak yukarı doğru sıyırdım. Elbisesini çıkarırken bana yardımcı olup kollarını havaya kaldırdı. İlk orgazmı benimdi... Bu heyecana kalbim ne kadar dayanırdı hiç bilemiyordum. Elbiseyi kenara atarak çıplak tenini izledim. Beyaz iç çamaşırları beyaz teniyle bir bütün olmuştu.

"Tenin çok güzel..." Omuzuna kondurduğum öpücükle titredi.

"İnci tanesi gibi parlak, beyaz ve eşsiz..." Soluğu ağzından kurtulduğunda ufak bir inleme dudaklarından döküldü. Hâlâ arkasındaydım, onun heyecanını hissetmek hoşuma gidiyordu. Tenine biraz daha temas ederek sutyeninin kopçasını yakaladım. Açmadan önce ellerimi bir süre orada tuttum.

"İç çamaşırları yok." Başını sallayarak onayladığında kopçayı açarak sutyeni üzerinden kaydırdım. Sutyen yere düşerken ben de dolaşarak İnci'nin önündeki yerimi aldım. Ufak memeleri dimdikti. Başkaldırmış meme uçları açık bir pembe rengindeydi, belli belirsiz bir pembelik. Daha önce böylesine iç gıcıklayan bir şey gördüğümü hatırlamıyordum. İşaret parmağımla meme ucuna dokunduğumda kafasını yavaşça geriye doğru attı. O ufacık temas bile çılgın bakiremi kendinden geçirmişti. Bu akşam ona yapacaklarımla zevkten çıldıracaktı. Meme ucunu iki parmağım arasında sıkıştırdım, diğer meme ucuna ise işaret parmağım usulca değiyordu. Aslında bu bir tür deneydi.

"Hangisi daha çok zevk veriyor? Sağ meme ucu mu, sol meme ucu mu?" Alt dudağını sertçe dişledi.

"Sol." İşte duymak istediğim de buydu. Sertçe sıktığım meme ucundan daha fazla zevk almıştı. Sert sevecekti. Sert olmam hoşuna gidecekti... Onu korkutmamak için açık açık

sormamıştım fakat bu cevabı vereceğini biliyordum. Önünde eğilerek ellerimi beline koydum, göbek deliğine konduruğum ufak öpücük bir elektrik akımıyla bedeninde gezindi. Külotuyla burun buruna duruyordum, bu sefer hiç şansı yoktu. Parmaklarımı kenarlarına geçirdiğim çamaşırını tek ve hızlı bir hamleyle indirdim. Kadınlığıyla karşı karşıyaydım, sıcaklığını hissediyordum. Islaklığını batmak üzere olan güneşin ışığında bile açıkça görüyordum. Bembeyazdı... Pembe kısımları dikkat çekiciydi ve lezzetli görünüyordu. Pembe ve beyazın mükemmel uyumuna sahipti. Yalamak istiyordum, tadına bakmazsam sanki ölecektim. İnci kaskatı kesilmişti. Derin derin nefes alıp veriyordu.

"Bir ayağını yatağın üzerine koy ve bacaklarını ayır." Bir süre duraksadı, ona yardımcı olmak için sağ bacağını kaldırıp yatağın üzerine koymasına yardımcı oldum. Alçak yatağımın üzerine koyduğu ayağı bacaklarının ayrılmasına ve benim bacaklarının arasındaki o tatlı noktaya ulaşmama yardımcı olmuştu. Kafamı iyice yaklaştırarak altına doğru konumlandım. Ellerimi bacaklarını kapatmaması için iç kısımlarına koydum.

"Timur..." İsmim fısıltılı bir çığlıkla dudaklarından dökülürken bunun anlamı hem yap hem de yapma idi.

"Şşşşt... Kendini bana bırak." Başka itiraz gelmedi. Dilimi dışarı çıkararak vajinasından sarkan pembe ete değdirdim. Bastırılmış bir çığlıkla ellerini omuzlarıma koyarak destek aldı. Tadı o kadar güzeldi ki bıkmadan saatlerce yalayıp içebilirdim. Dudaklarımı vajinasının üzerine kapatıp yalayışıma ufak ısırıklarımı da kattığımda çığlığını tutamadı. Elleri doğruca saçlarıma gitti ve beni vajinasına bastırdı. Küçük kadınım azmıştı... Benim için... Yalamaya devam ederken dilimi yavaşça içeri doğru kaydırdım. Sadece ucunu kullanıyor olmama rağmen daracıktı. Ah, hayır, Timur! Kilitli kapılar... Yapma! Düşüncelerim beni günaha sürüklerken kendimle savaşıyordum. İçine girmek için çıldırsam da yapamazdım.

Bunu bir kere yapmıştım, iyi sonuçlanmayacağı açıktı. Onu da kendimi de böyle bir duruma sokmayacaktım. Dilimi kilitli noktadan uzaklaştırarak çıkık ve şişkin klitorisinin üzerine sabitledim. Durmadan, yavaşlamadan onu yalarken ellerimin altında titreyen bacaklarını hissettim. Çok yoğundu ve birazdan sökülecekti. Saçlarımı sertçe çektiğinde ben de sertleştim, bacaklarını ellerimle iyice sıktım. Dişlerimi vajinasına geçirirken dilim hâlâ aynı noktadaydı. Ağzından sökülen çığlık aynı anda bedenini de bana dökmüştü. Küçük kadınım hayatının en yoğun orgazmını yaşamıştı. İlk zevki benimdi, en büyük zevkini de alacaktım. Bu yaptığım adice olsa da onun benden başka bir erkeği arzulamasını engelleyecek kadar büyük zevkler yaşatacaktım. Yerini işaretleyen bir köpek gibi kokumu, nefesimi, dokunuşumu verip zevkini alacaktım. Kafamı kaldırıp dağılmış yüzüne baktım. Yüzü kızarmış, dudakları şişmiş ve saçları dağılmıştı. Terli bedeninden yükselen papatya kokusu biraz daha yoğunlaşmıştı.

"Çok güzelsin." Dudaklarımdan dökülen itirafın ardından yüzüme baktı. Utanıyordu... Benim küçük cesur kadınım utanıyordu. Yerimden doğrulup kollarımı ona sardım. Bu normalde asla yapmayacağım bir şeydi fakat şu an tek istediğim sarılıp utanmamasını, ne kadar mükemmel olduğunu ve ne kadar harika hissettirdiğini kulağına fısıldamaktı. Saçlarını çekerek kulağına fısıldadım.

"Tadına müptelayım artık." Titremesini hissettim.

"Öp beni..." Yalvarırcasına çıkan ses tonuna karşı koyamayarak dudaklarımı dudaklarına bastırdım. Ağzımda hâlâ onun tadı ve ıslaklığı vardı. Kimi kadın bundan hoşlanmazdı fakat İnci beni öylesine büyük bir açlıkla öpüyordu ki bu umurundaymış gibi görünmüyordu. Sarı şekerimin dili dilime dolanırken aletim acıyla seyirdi. Pantolonu çıkarmam gerekiyordu.

"İnci soyunmalıyım, canım acıyor." Başını sallayarak beni onayladığında geri çekileceğini düşündüm. Bunun ye-

ise gömleğimin düğmelerine uzanıp titreyen elleriyle onları çözmeye başladı. Ben de pantolonumun kemerine uzanarak ondan kurtuldum. Daha sonra düğmelerimi ve fermuarımı açtım. İnci bu arada gömleğimin tüm düğmelerini çözmüştü. Önce bakışları bakışlarımı buldu, daha sonra gözleri çıplak göğsüme kaydı. Gömleğimi üzerimden sıyırıp yere attım.

"Dokun." Tüm isteği buymuşçasına küçük ellerinin avuçlarını göğsüme yasladı. O göğsüme dokunurken ben de pantolonumdan kurtuldum. Aletim iç çamaşırımı delmek ister gibi şahlanmıştı. Zavallı kobra acı çekiyordu... İnci ellerini göğsümde gezdirdikçe kobra daha da büyüyordu, her an patlayabilirdi.

"İç çamaşırım." Gözleri aşağıya kaydı.

"Çıkar." Kararlı ses tonu karşısında çamaşırımı yavaşça sıyırdım. Aletim karnıma doğru uzanırken gerçekten de patlayacak kadar şişkin duruyordu. İnci'nin göz bebekleri büyürken gözünü bir an kırpmadan ona bakıyordu.

"Korkma. Bir şey yapmaz." Dudakları kıvrıldı. Eline uzanarak tuttum ve aletime doğru götürdüm. Hiç itiraz etmeden benim yardımımla ona dokundu. Elimi çektiğimde hâlâ dokunmaya devam ediyordu. Tek eliyle zorlukla sardığı aletimi yumuşakça okşarken inlememe engel olamayarak kafamı geriye attım. Fakat canım yanıyordu, zevkin yanında gelen acıdan bile hoşlanıyordum. Şu an İnci benim canımı yakıyor olsa da umurumda değildi. Çılgın gibiydim. Onu belinden kavrayarak yatağa yatırdığımda aletimi bırakmak zorunda kaldı.

"Sadece zevk alacağız, hiçbir zarar görmeyeceksin ve bu evden çıkarken yine bakire olacaksın. Çok zevk almış bir bakire... Bana güveniyor musun?" Doğruca gözlerine bakıyordum. Çakır gözlerinde hâkim renk yeşildi. Gözlerine bakmaya bayılıyordum.

"Sana güveniyorum." Bu sözü sevmiştim. Gülümserken tek hamleyle yatıp onu üzerime çektim. Karnıma otururken

öylece bana bakıyordu. Ne yapmak istediğimi anladığında yanakları yine kızardı ama utanması ona engel olacak gibi görünmüyordu. Kendini yavaşça aşağıya, aletime doğru kaydırdı. Belinden tutup onu yönlendirdim. Islak olduğu için aletimin üzerinde rahatça hareket ediyordu, aletim pembe vajinası boyunca yavaş yavaş kayarken her seferinde klitorisine sürtünüyordum. Böylesine ergen işi bir cinsellikten bu kadar zevk alacağım aklıma dahi gelmezdi. O bana sürtündükçe sanki içine giriyormuşçasına zevk alıyordum. İnci kayan aletimi izlerken inliyor, sonra başını geriye atıyordu. Ellerim usul usul göğüslerine gitti. Avuçlarımın içine aldığım memeleri baş vermişti.

"Göğüslerin, İnci. Göğüslerin avuçlarımda uç verdi." Elimi beline, oradan da kadınlığına kaydırdım.

"Kadınlığında zevk tomurcukları açtı. Benim için..." Klitorisini okşarken İnci aletime sürtünmeye devam ediyordu. İnlerken beni duymuyormuş gibi görünmese de duyduğundan emindim.

"Zevkin benim, bedenin benim, sen benimsin..." Sözcüklerim ağzımdan çıkarken İnci'nin çığlıkları odayı sardı. O kadar yoğun bir şekilde boşaldı ki adım ağzından defalarca döküldü. Kendimi sıkmaktan alt takımlarımın uyuştuğunu hissediyordum, testislerimin morarmış olma olasılığı çok yüksekti. İnci'yi sarmalayarak yanıma çektim.

"Boşalmam lazım." Gözleri aşağıya kaydı ve arsızca dudaklarını yaladı. Aletim coşkuyla seyirdi fakat yaramaz oğlana hemen havaya girerek heveslenmemesi sinyalini gönderdim. İstemediği hiçbir şeyi yapmasına izin veremezdim. Aşağıya doğru hareketlendiğinde onu durdurdum.

"Yapmak istemiyorsan..." Aletimden gözünü ayırmadan

"Yapmak istiyorum" dedi. Derin bir nefes aldım. Bu isteği geri çeviremeyecek kadar azgındım, biraz daha tutmaya çalışırsam yaramaz oğlan kendini imha ederdi.

"Dur, o zaman bunu daha farklı yapacağız." Anlamsızca yüzüme bakarken onu kendime çektim.

"Üzerime çık ve ters dön." Bunu yapmasına yardımcı oldum. Bana hiç itiraz etmeden üzerime çıktı.

"Timur bu..."

"Şşşşt... Düşünme, akışına bırak ve zevki yaşa." Başka itiraz gelmedi. Üzerime yatarken kadınlığını ağzımın üzerine doğru konumlandırdım. Nefesi aletime çarpıyordu.

"Çok yavaş, İnci... Alttan ellerinle destekle." Ellerini aletimin alt kısmında hissettim. Daha sonra o ağzı... *Lanet olsun ağzı! Ahhh!* Ağzı aletimin üzerine kapanırken dilimi vajinasında gezdirmeye başladım. Fakat bunu yapmak zorlaşıyordu. İnci ne kadar zevk alırsa o kadar hırçınlaşıyor, o kadar zevk veriyordu. Kalçalarımı hareket ettirerek ağzına girip çıkmaya başladım, bir yandan da papatya kokulu kadınlığını tekrar yalıyordum. Zevk damarlarımdaydı. Damarlarımda kan yerine zevk dolaşıyordu. İnci'nin bana verdiği zevk kanım olmuştu. İçgüdüsel olarak aldığı zevke uyum sağlayarak ellerinin hareketini arttırdı, bunu çok güzel yapıyordu. Aletim başta dişlerine sürtünüp acı verse de bunu toparlamış, dudaklarıyla dişlerini kapatarak ağzına daha rahat girip çıkmamı sağlamaya başlamıştı. Kendimi fazla sıkmıştım, çok acılı boşalacaktım. Tam o esnada İnci'yi üzerimden çekerek ellerimle kendimi okşayıp yatak örtüsüne boşaldım. Acıyla çıkan ilk sıvı bir mermi gibi yatak örtüsüne çarpmıştı. Rahatlarken kafamı geriye atarak haykırdım. Tamamen rahatladıktan sonra İnci'ye baktım, yüzünde bana yaşattığı zevkin gururunu ve memnuniyetini taşıyordu.

"Beni öldürüyorsun!" Yüzü bir anda aydınlandı.

"Bunu senin söylemen çok ironik." Yatağa yatarak bedenini kendime çektim. Tazecikti... O kadar genç ve güzeldi ki bunu kelimelerle tarif edemezdim.

"Hislerini sorsam bana ne söylerdin?" Kollarımı ona sar-

mıştım. İnci sadece yüzüme bakıyordu, gözlerimin içine böyle baktığında içimi okuyormuş gibi hissediyordum.

"Karışık... Çok karışığım. Dalgaların fırtınalı bir deniz gibi, kıyılarıma patlıyorsun. Bunun sonu nereye gidecek?" Yüzünü gölgeleyen saçlarını geriye çektim.

"Tutku gemisindeyiz, İnci. Bu gemi yasak limandan demir aldı ve ikimiz de yasak olduğunu bile bile bindik. Şimdi tutku gemisinin güvertesindeyiz. Azgın dalgalar savuracak bu gemiyi, şehvet rüzgârı estikçe gemi ilerlemeye devam edecek. Sen ve ben rüzgâr durulana kadar bu gemideyiz. Şehvet rüzgârı durulup dalgalar azgınlığını kaybedene, tutku gemisi kıyıya çıkana kadar buradayız." Anlamlı bakışları usul usul yüzümde dolandı. Daha sonra küçük elleriyle yüzümü avuçlarının içine alarak dudaklarıma uzandı. Öpüşü çok tutkuluydu.

"Gemileri severim, denizi de öyle ve dalgalara alışığım." Bu sefer onu öpen ben oldum.

"Birbirimize benziyoruz." Başını sallayarak beni onayladı. Gerçekten de öyleydi, biz birbirimize benziyorduk. İkimiz de mükemmeldik. İkimiz de içten içe hem hâkim, hem itaatkârdık. İkimizin de kuralları yoktu, olanları da bozma konusunda hevesliydik. İkimiz de tutkumuzu yaşama konusunda istekliydik ve bunu yaşayacak kadar da cesur. Ben bu akşam bir şeyden emin olmuştum. Bu kadının peşinden gidecektim. Artık kaçışım ya da geri dönüşüm yoktu, tüm yollarım tıkalıydı. Peşi sıra gidecektim. Önünde sonunda benim olacaktı.

"Timur?" Kaşlarım havalandı.

"Bana öyle bakma."

"Nasıl?"

"Öyle işte... Bakışınla yakmak istermiş gibi." Yüzünü avuçlarımın arasına aldım.

"Seni yakmak istiyorum ve bunu da sadece bakışımla yapmak istemiyorum."

17. BÖLÜM

İNCİ

"Fotoğraf çekmek istiyorum." Timur'un göğsünde huzur içinde yatıyordum. Bedenim terli, yorgun ama garip bir şekilde rahatlamıştı. Aldığım zevki tarif edebilecek bir kelime olduğunu sanmıyordum, sadece yaşanılabilirdi. Bir an o kadar yoğunlaşmıştım ki tek istediğim Timur'un içime girmesi olmuştu. Bunu yüksek sesle dile getiremeyecek kadar zevk sarhoşu olduğumdan içten içe sadece istemekle kalmıştım.

"Şimdi mi?" Ben bunu sormak için kafamı kaldırdığımda o çoktan yerinden doğrulmuştu.

"Evet, şimdi. Tatmin olmuş, mutlu, zevk sarhoşu ve benim tarafımdan yanmış seni çekmeliyim. Yüzünü çekmeme izin vermemen çok yazık!.. Şu anki yüz ifaden... Tutkunun tanımı." Aslında yüzümü çekmeme kuralı katı bir kural değildi. Yaptığım resimlerde o tutkulu kadının bir kimliği olmamasını istiyordum. O kadın tutkularını özgürce yaşıyordu, yasak yoktu, kural yoktu. O kadın seksiydi, ateşliydi, şehvetten yanıyordu. O kadın arzuladığı adamın önünde soyunuyor, onun kurallarıyla poz veriyordu.

"Kuralı bozmak yok, Timur! Yüzüm görünmeyecek."

Yine de sanki bu kuralı bozarsam o kadın büyüsünü yitirecekmiş gibi hissediyordum.

"Şimdi fotoğraf çekmek istiyorsan bir şartım var." Timur makineyi ayarlarken tek kaşını havaya kaldırıp bana baktı.

"Neymiş o?" Bunu yapmak istemem bile şuurumu kaybettiğimin göstergesiydi.

"Benimle poz vereceksin." Timur öksürmeye başladığında bu fikrin harika olduğundan emin oldum. Onu şaşırtıp heyecanlandıran her şeye ama her şeye vardım. Kollarımı göğsümde birleştirdim, çıplak göğüslerimi ondan sakladım. Tabi açıkta kalan başka yerim olduğunun da farkındaydım.

"O zaman sana poz vermem." Timur birkaç dakika bana bakarken makineyi tripodun üzerine geri bıraktı.

"Beni burada bekle." Kapıdan çıkıp giderken ben de kafamı yastığa geri koydum. On dakika kadar sonra Timur elinde ufak siyah bir çantayla geldi.

"O ne?" Bana cevap vermeden ışıkları ayarladı, kıyafetlerimizi kenara çekerek ortamı hazırladı. Daha sonra çantanın önünde diz çökerek urgan benzeri bir ip çıkardı. Beni bağlayacak mıydı? Neden bu şey beni bu kadar heyecanlandırıyordu?

"Merak etme, sadece bileklerini bağlayacağım." Başımı sallayarak onu onayladım. Garipti ama ona çok güveniyordum. Timur önümde durdu, hâlâ çıplaktı ve şeyi... Yani ona sıradan bir şey demek istemiyordum. *Herkül'ün altın kaplama değneği* gibi saçma isimler türetsem de bunu yapmayacaktım. Aslında bir değnekten çok taş bloğa benziyordu. Uzunluktan ziyade fazlaca kalındı. O kadar kalındı ki her gördüğümde içime girmemiş olmasına rağmen yutkunuyordum, acısını vajinamda hissediyordum. Kasık tüylerini iğrenç, korkutucu falan bulsam da Timur için bu pek söz konusu değildi. Gerçek bir erkek gibi görünüyordu.

"İnci bana odaklanır mısın? Oraya bakarsan yaramazlık yapmasına neden olabilirsin..." Ben kıkırdamaya başlayınca

Timur da güldü. Güldüğü zaman çok farklı görünüyordu. O sert yüz hatları anında yumuşuyor, beyaz dişleri görücüye çıkıyordu.

"Bileklerini uzat, öne doğru." Dediğini yaptım, bileklerimi öne doğru uzattım. Timur tek eliyle iki bileğimi de kavrayıp birbirine yasladı. İpi değişik bir şekilde bağlıyordu, daha önce böyle bir bağlama şekli görmemiştim. Örgü ve gemici düğümü arasında bir şekildeydi. Yarıya kadar bağladıktan sonra yerinden kalkarak makineye yürüdü.

"Kıpırdama, pozu bozma." Onu onayladım. Yanıma gelerek önümde diz çöktü ve tekrar ipi bağlarmış gibi poz verdi. Ben ne yapmam gerektiğini bilmediğim için öylece durdum. Saçlarım yüzümü kapatıyordu ve tamamen çıplaktım. Makine beş saniye kadar sonra art arda üç poz çekti.

"Yatağa yat, ayakların aşağıya sarksın." Kendimi geriye bıraktım. Timur da üzerime çıktı fakat ağırlığını üzerime vermedi. Bileklerimi başımın üzerinde birleştirdi, tek eliyle onları oraya sabitlerken yüzü yüzümdeydi. Gözleri gözlerimde, dudakları dudaklarımda... Makine tekrar devreye girerek birkaç poz daha aldı ama umurumda değildi. Nefes alamıyordum. Kafamın üzerinde duran ellerim bağlıydı, savunmasızdım. Bu durum neden beni tahrik ediyordu. Bir anda Kazıklı Voyvoda tutkunu mazoşiste mi dönüşmüştüm?

"Timur..." Timur derin bir nefes aldı.

"Üzerinden kalkmam lazım. Yoksa bakire olarak bu evden çıkman imkânsız bir hal alacak." Üzerimden kalkıp usta bir hızda ellerimi çözdü. Aptal zar parçası umurumda bile değildi. Namusu o zarın etrafında şekillendirmek kadar aptalca ve sığ bir şey daha yoktu. Ne olmuştu yani? Bu kadar ileri gitmesem de Özgür'le de sevişmiştim ve şimdi Timur'la akla hayale sığmayacak şeyler yapmıştım. Ama zarım duruyordu. Yaşasın namus, yaşasın masumiyet, yaşasın geri zekâlılar! Bunun için ne diyorlardı? Davul patlamamış ama tokmağın

da değmediği yer kalmamış! Hah, işte bu laf tam benlikti. Bunu şu an Timur'la yapmamamın tek sebebi işleri zorlaştırmak istememdi. Makine de fotoğraflara bakarken gözleri bana kaydı.

"Ne o, neredeyse üzerinden kalkmama üzüldün." Bana gülümseyince ben de ona gülümseyerek yataktan kalktım. Hâlâ çıplaktım. Arsızlığı iyice ele almıştım, neden utanmıyordum?

"Bacağımın arasındaki salak bir parçayı bu kadar düşünmen ilginç!" Cevabını beklemeden banyoya girerek kapıyı arkamdan kapattım. Timur'un banyosu da evin diğer her yeri gibi erkeksiydi. Karşı duvarda geniş bir çıkıntı boyunca uzanan cam kapıyı açarak duşa girdim. O kadar geniş bir alandı ki içine ufak bir banyo sığardı. Suyu açarak ılığa ayarladım. Yıkanmam bittikten sonra cam kabinden çıktım, tam o sırada Timur içeri girdi. Gözleri çıplak ve ıslak bedenimde açlıkla geziniyordu.

"Çok güzelsin..." Fısıltısı tüm bedenimi elektriklendirirken önünde öylece durup beni izlemesine izin verdim. O da çok güzeldi. Esmer, erkeksi, seksi... Erkeklik organı dikilmeye başladığında gözüm oraya kaydı. Timur dudağını dişleyerek bana karşı çaprazda duran masif ağaç banyo dolabını işaret etti.

"Havlular orada." Başımı sallayarak dolaba ilerledim, içinden beyaz bir havlu alıp bedenime sardım. Saçlarım için de baş havlusu bularak kapıya yürüdüm. Tam çıkmak üzereyken Timur kolumu yakalayarak ona dönmemi sağladı.

"İnci?" Bakışlarım bakışlarında gezindi. Çikolata gözlerinin rengi tekrar koyulaşmıştı.

"Dalgalarıma bırak kendini." Yutkundum. Anlamı neydi? Ne istiyordu?

"Beni nereye sürükleyeceksin?" Kalın kaşları çatıldı. Aklında bir şey vardı. Bir şey düşünüyordu, bir yere takılıyordu.

"Tutkuya." Alt dudağıma işkence ederek dişledim.

"Çılgın bir dalgaya güvenmek ne kadar doğru olur? Ya boğulursam?" Timur'un kolumdaki dokunuşu yumuşadı, yumuşak dokunuşunun bambaşka bir tadı vardı. Tenim yanarken üşüyordu.

"Dalgayı yönlendirirsin. Sen rüzgârsın..." Bu sözü beni gülümsetti. Doğru, benden olsa olsa rüzgâr olurdu. Çanakkale rüzgârı... Memleketimin hırçın, asi, dizginlenemez rüzgârı...

"Madem öyle, sen kendini rüzgâra bırak." Timur bana doğru yaklaşarak dudaklarımın tam önünde durdu.

"Ben çoktan kendimi rüzgâra bıraktım." Uzanarak dudaklarına tutkulu bir öpücük kondurdum.

"Dikkat et o halde. Poyrazım soğuk, Lodosum sıcak eser." Timur güldü.

"Zorsun... Çok zor." Dudakları tek çizgi halini alırken, "Zoru severim" dedi.

Timur'dan tişört ve iç çamaşırı alarak yatağa yattım. Işıkları kapatmış, yatağa gömülmüştüm. Çok geçmeden Timur'un banyodan çıkıp dolaptan bir şeyler çıkarıp giydiğini duydum ama gözümü açıp ona bakmamıştım. Birkaç dakika sonra yatağın diğer tarafı çöktü, kokusu burnuma doldu. Kollarını bana dolayıp kendine çektiğinde çıplak göğsüne yaslandığımı hissettim.

"Uyumadığını biliyorum ama uyumalısın..." Nefesi saçlarımı dalgalandırıyordu. "Uyu peri kızı..." sözleriyle gözlerim kapandı ve huzurlu bir uykuya daldım.

Sabah hızlıca hazırlanıp evden çıktık. Dersim erken saatteydi ve okula yetişmem gerekiyordu. Timur yola çıktığında ben de saçlarımı toplamakla meşguldüm. Islak saçla uyumak pek parlak bir fikir değildi. Atkuyruğu yaptığım saçlarımın ön kısmından çıkardığım saçlarla kulaklarımı kapattım.

"O saçları neden çıkarıyorsun? Gerçi ben dağınık halini seviyorum ama toplayacaksan tam topla." Gözlerimi devirdim.

"Kulaklarım, Timur. Onların görünmesinden hoşlanmıyorum." Aynada hafif kepçe kulaklarıma baktığımı gören Timur kahkaha attı.

"Kulakların çok sevimli..." Ona kaşlarımı çattım.

"Hayır, kulaklarım kepçe" dedim. Timur'la yol boyunca bunun tartışmasını yapsam da onu ikna edememiştim. O benim kusursuz bir güzellikte olduğumu düşünüyordu. Dün gece yaşadığımız şey hakkında konuşmaktan kaçındığını fark etmiştim. Sanırım beni utandırmak istemiyordu. Pişman olduğunu düşünmüyordum çünkü gözü sürekli bacaklarımda geziniyordu. Aracı okulun önünde durdurduğunda kapıyı açmak için uzandım fakat kilitliydi.

"Okul çıkışında ne yapacaksın?" Omuzumu silktim.

"Beste ve Kerem'e sözüm var. Sonra da eve gidip resim yapmam lazım." Timur anlayışla başını salladı.

"Sonra görüşürüz o zaman?" Onu onayladım ve kapının kilidi açıldı, dışarı çıkarak okula girdim. İlk derse yetişmeyi başarmıştım, amfide Beste ve Kerem'in ortasına oturdum. Beste şüpheyle beni süzüyordu.

"Yakışıklı abicik nasıl?"

Kaşlarımı çatarak, "Beste lütfen yine başlama" dedim. Timur'la ilgili başımın etini yemekten vazgeçmiyordu. Ona göre Timur'a âşık olmalıydım, o âşık olunacak adamlar kategorisindeydi. Fakat benim de cesaretimin bir sınırı vardı.

"Zengin, esmer, enişte arkadaşından mı bahsediyorsunuz?" Kerem olaya dâhil olduğunda tam anlamıyla arada sıkışmıştım.

"Zengin, esmer, yakışıklı, karizmatik, enişte arkadaşı... Ah bir de İnci'den hoşlanıyor." Hoca ters ters bize baktığında

ikisi de susup önlerine dönmüştü. Son dersten çıkarken telefonum titredi. Mesaj ışığını gördüğüm anda heyecanlanıyordum. Timur'la mesajlaşmak keyifliydi.

"Okul bahçesindeyim. Okulda olduğunu söyle..."

Bu mesaj beklediğim kişiden değildi. Aksine, beklemediğim ve görmek istemediğim kişiye, Özgür'e aitti. Dişlerimi birbirine bastırdım. Beste ve Kerem meraklı bir şekilde bana bakıyorlardı.

"Sanırım sizi ekmek zorundayım." Beste hınzır bir şekilde gülümsedi.

"Yakışıklı enişte arkadaşı mı geldi?" Kafamı iki yana salladım.

"Oha! Başkası mı?" Okulun koridorunda ilerlemeye başladım Beste hızlı adımlarla bana yetişti, Kerem ise bir adım arkamızda yürüyordu.

"Eski sevgilim." Beste şaşkınlıkla gözlerini kocaman açmıştı. Ah bir de benim halimi düşünse... Okul bahçesine çıktığımda demir kapının önünde dikilen Özgür'ü gördüm. Üzgün görünüyordu, omuzları düşmüş, yüzü solgundu. Elleri taşlanmış kot pantolonunun cebindeydi, gözleri ise okulun girişinde... Ben onu gördükten birkaç saniye sonra o da beni fark etti.

"Hangisi?" Ona bakmadan,

"Kapıda dikilen" dedim. Ani tepkisiyle donup kaldım.

"Oha! Çok yakışıklı! Kızım bu ne, erkek mankenler geçidi gibi?" Kerem kahkaha atarken ben ikisine de kaşlarımı çatarak bakmakla yetindim.

"Sanırım onunla konuşmalıyım." Yanlarından ayrılırken Beste arkamdan bağırdı.

"Konuş, konuş, tabi canım." Özgür'e doğru yürüdüm. İçimde en ufak bir heyecan, pişmanlık ya da onun gibi bir şey yoktu. Timur'u bu kapıda her gördüğümde midemde zıpla-

yan filler, ani sıcak basması, soğuk terleme durumlarından da eser yoktu. Özgür de bir zamanlar kalbimi çok farklı şekillerde çarptırmıştı. Demek bir kadının kalbi birbirinden farklı zamanlarda, farklı adamlara farklı farklı çarpabiliyordu.

"Buradasın... Okulda değilsindir diye korktum." Beni öpmek için uzandığında geri çekilmedim. İki arkadaşın öpüşmesi gibiydi. Geri çekildiğinde her zaman kullandığı meyveli parfümü üzerime sinmişti. Timur'un odunsu erkek kokusu gibi beni derinden etkilemiyordu. Neden sürekli ikisini karşılaştırıyordum? Bana arabasını işaret etti.

"Arabam orada." Kendimi tedirgin ve yanlış bir şey yapıyormuş gibi hissediyordum.

"Neden geldin?" Yanında arabaya doğru yürüyordum, cebinden anahtarı çıkarıp kapının kilidini açtı.

"Geleceğimi söylemiştim." Kapıyı açtım, arabaya binmeden önce ona baktım.

"Ben de gelme demiştim, Özgür." Özgür bana cevap vermedi, sadece arabaya bindi. Pes ederek ben de bindim. Onunla gerçek anlamda konuşacaktım. Bir şekilde unutması ve hayatına devam etmesi gerekiyordu. Çünkü ben çoktan başka bir dalganın akıntısına kapılmış sürükleniyordum.

"Bu kadar kolay silip atamazsın, İnci. Sana zaman tanıyorum ama bu süre içinde beni görmezden gelmen canımı acıtıyor." Onun için üzülüyordum ama bu benim hayatımdı ve artık hayatımı başka bir yöne çevirmiştim.

"Seni görmezden gelmiyorum, Özgür. Ben zaman istemiyorum, ben sadece hayatıma kendi ideallerimle devam etmek istiyorum." Kırmızı ışıkta durduk. Özgür'ün keskin mavi bakışları gözlerimde gezindi.

"Kaç defa daha özür dilemem gerekecek. Senin hayallerine ve ideallerine saygı duyuyorum. Bundan sonra sana destek olacağım. Biliyorsun okul, dersler büyük bir stres altındaydım. Seneye İstanbul'a geçiş yapacağım ve bir sorunumuz

kalmayacak." Derin bir nefes aldığımda Özgür gaza bastı. Deniz kenarında durduk, sahilde sıralanmış restoranların olduğu güzel bir yerdi. Beni buraya planlı getirip getirmediğinden emin değildim fakat onunla düzgün bir şekilde konuşmak için arabadan daha uygun bir ortamdı. Özgür hâlâ kapıların kilitlerini açmadığı için öylece oturuyorduk. Arabanın torpidosuna uzanarak bir kutu çıkardı. Kutuyu öylece kucağında tutarken gözleri üzerimdeydi.

"Cumartesi günü doğum günün ve belki benim gelmemi istemezsin diye düşündüm." Bazen çok ince davranışlar sergileyerek insanı kendini sorgulamaya ittiği doğruydu.

"Ben de hediyeni şimdiden verip baş başa bir kutlama yapmak istedim. Merak etme, çok zamanını almayacağım, geri dönmem gerekiyor." Ondan başka her yere bakıyordum. Kırmızı kutunun kapağını açtı, içinde ufak ufak kutular görünüyordu. Önce siyah daha küçük bir kutuyu açarak içindeki görmemi sağladı. Sonsuzluk işareti, nazar boncuğu ve ismimizin baş harflerinin olduğu son derece şık kolyeye öylece baktım.

"Takmak zorunda değilsin, sadece gerçekten karar verdiğinde takmanı istiyorum." Kutuyu geri kapatıp başka birini eline aldı. Bu seferki kahverengi deri çantaydı. Çantanın fermuarını alıp iki yana ayırdı. Resim fırçaları... On iki adet resim fırçası. En kalitelisindendi ve her fırçaya ismimin baş harfi işlenmişti. Bu, hayalime saygısını anlatmak için falan olmalıydı. Daha küçük kutunun ne olduğunu biliyordum. Yüzük kutusuydu... İstanbul'a gelmeden önce yüzüğü ona vermiştim, sanırım yeniden bana vermek isteyecekti. Kutuyu yavaşça araladığında ona verdiğim yüzük olmadığını gördüm. İnce, zarif bir pırlantaydı, taşı ise göz kamaştırıyordu. Benim yerimde başka bir kız olsa çoktan erimişti fakat ben bunu istemiyordum. Ben heyecan istiyordum. Gözüm eline kaydığında yüzüğünü hâlâ taktığını fark ettim. Neden böyle çocuklar kendilerini sevmeyen kızlarla birlikte olmak isterlerdi? Pekâlâ, Özgür istediği tüm kızları elde edebilirdi.

"Özgür... Üzgünüm... Bunlar çok güzel, çok düşünceli davranmışsın fakat beni daha fazla bekleme. Ben istemiyorum." Özgür kutunun kapağını kapatıp kucağıma bıraktı.

"Düşün... İstediğin kadar zamanın var. Ne kadar istersen..." Cevap vermeme fırsat vermeden arabadan indi. Saniyeler sonra benim kapımı açmıştı.

"Yemek yiyelim. Daha fazla üstelemeyeceğim. İlişkimiz hakkında ne zaman istersen o zaman konuşuruz." Kutuyu arabanın koltuğunda bırakacaktım ki kafasını iki yana sallayarak kutuyu işaret etti.

"O sende kalacak." Kaşlarımı çattım.

"Özgür gerçekten..." Lafımı kesti.

"Hediyeyi geri çevirmek çok büyük kabalık..." Sinirli bir hamleyle kutuyu çantama tıkıştırdım. Özgür'ün şu ısrarcı tavırları beni boğuyordu. Birlikte restorana doğru yürürken ikimiz de sessizdik. Şehir çok canlıydı, sahil yolunda bir sürü insan vardı. Suya dalıp çıkan martıların sesleri bana memleketimi hatırlatıyordu. Yalan söyleyecek değildim. O küçük ve huzurlu yeri özlemiştim. Özgür aramızda yeterli mesafeyi bırakmaya özen gösteriyordu. Beni sıkmamak için bu şekilde davrandığının farkındaydım ama ne şekilde davranırsa davransın benim tavrım değişmeyecekti. Restorandan içeri girerek cam kenarında bir masaya oturduk. Öğlen yemeği için geç akşam yemeği için ise erken bir saatti. İçeride sadece beş altı masa doluydu. Özgür kibarca sandalyemi çekerek oturmama yardım ettikten sonra karşıma yerleşti. Garson mönüleri önümüze bırakıp yanımızdan ayrıldığında gözüm yemeklerin isimlerinde geziniyordu. Sanki tüm derdim yemekmiş gibi davranıyordum. Garson sipariş almak için tekrar geldiğinde ikimiz de balık ve kola istedik.

"Okul nasıl gidiyor? Alışabildin mi?" Çantamın içinde telefonumu ararken başımı salladım.

"Evet, oldukça iyi gidiyor. Alıştım... Senin nasıl?" Nihayet telefonuma ulaşmıştım.

"Derslerim ağırlaştı ama okul fena değil. Keşke sen de yanımda olsaydın... Özlemek çok zor..." Özgür'ün içindeki romantik adam beni kandırmaya çalışıyordu. Gözüm telefondaydı ve iki cevapsız aramam vardı. Timur'dan... Aman ne harika!

"Özgür, telefonla konuşmam gerek." Beni onayladığında masadan kalkıp dışarı çıktım. İlk çalışında açılan telefondan Timur'un telaşlı sesi fırladı.

"İnci! Neredesin?" Doğruyu söylemek istiyordum, bizim aramızdaki şey her ne boksa dürüstlükle başlamıştı.

"Özgür gelmiş." Bir küfür savurdu ama tam olarak duyamadım.

"Onunla mısın?" Arkamı dönerek içeri baktım. Özgür camdan beni izliyordu.

"Evet, doğum günüme gelemeyeceği için gelip hediyesini vermek ve beni görmek istemiş." Ben de acıyıp kabul etmiştim. Neden Timur'un vereceği tepki beni ürkütüyordu?

"Sen de bunu kabul ettin ve şu an onunla berabersin?" Sesi ürkütücü derecede sakindi.

"Onu ben çağırmadım, Timur. Birden okulun bahçesinde belirdi... Onunla konuşmaya çalışıyorum." Sinirli bir şekilde güldü.

"Onunla bir de ben konuşayım istersen?" Solukları hızlı hızlıydı. "Bana hemen konum at geliyorum." Bunu yaparsam ikisini birbirine düşürmüş olacaktım.

"Bunu yapamam. Ona ya da sana bir zarar gelsin istemiyorum. Onunla konuşacağım, sadece bu." Timur yine güldü. Şu an yüzündeki ifadeyi canlandırmak bile dizlerimin titremesine neden oluyordu.

"O piç kurusu kılıma zarar veremez ama ben onun için aynı şeyi söyleyemem. Onun ecdadını sikerim, İnci! O konumu bana at!" Bağırması üzerine telefonu kendimden uzaklaştırdım.

"Timur! Sakin olur musun? Birazdan kalkacağım zaten, bir yerde buluşuruz ve beni eve bırakırsın. O arada da konuşuruz." Cevabını beklemeden telefonu kapatıp Özgür'ün yanına döndüm. Otururken,

"Kimdi?" diye sordu.

"Birazdan gitmem gerekiyor." Masanın üzerinde duran elime uzanarak tuttu fakat bu ufak temasla irkilerek geri çekildim.

"Biriyle mi birliktesin yoksa?" Öfkesi gözlerinde parlıyordu. O sırada gelip servis yapan garson cevabımı engellemişti. Özgür'ün sert çenesi hareket halindeydi, dişlerini birbirine bastırıyordu. Nihayet öfkesiyle savaşmaya karar vererek başını camdan dışarı çevirdi. Garson gittiğinde ben konunun dağılmasından memnundum. Bir şey olmamış gibi yemeğe başladım.

"Soruma cevap alamadım?" Bir yudum su içtikten sonra çatal ve bıçağımı elimden bıraktım.

"Özgür, bu seni ilgilendirmez. Biz ayrıldık. Burada olma sebebim seninle barışmak istemem değil, defalarca söyledim zaten. Ben artık seninle olmak istemiyorum. Başkası var veya yok, bu önemli değil. Olsa da olmasa da biz bir daha birlikte olmayacağız." Çantamdan kutuyu çıkarıp masaya bıraktım.

"Üzgünüm ama kendine iyi bak." Yerimden kalkarak çıkışa doğru yürüdüm. Özgür öylece oturmaya devam ediyordu. Sahil yolunda hızlı adımlarla yürürken telefonumu çıkarıp Timur'a konum attım. Sahilde oturduğumu belirten bir de mesaj gönderdim. Kimsenin limanına sığınma ihtiyacı duyacak bir kız değildim, olmak da istemiyordum. Ben azgın, hırçın dalgalara eşlik etmek istiyordum.

18. BÖLÜM

TİMUR

Konum geldikten on beş dakika sonra sahildeydim. Aslında zaten buraya oldukça yakındım. Ufak bir iş için buralarda gezerken İnci'yi de alıp eve öyle dönerim diye düşünüyordum. O piç kurusu yoluma çıkmasaydı tabi! İnci'nin kafasının karışmasından deli gibi korktuğumu fark ettim. Ben kıskanç bir insan değildim, birlikte olduğum kadınları asla kıskanmazdım. Hatta sahiplenmezdim bile. Normal dominantlarda olduğu gibi katı, sahiplenici kurallarım yoktu. Bu olay benim için sadece bir hobiydi. Hem bu şekilde daha çok kadın bulup onları başımdan daha çabuk atabiliyordum. Bende bu koruma ve sahiplenme içgüdüsünü ortaya çıkaran tek kadın İnci'ydi. Garip yanı ise İnci iyi bir itaatkâr bile değildi. İtaat etmekten zerre anlamayan bir kızdı. Beni etkileyen şey onun masumiyetine karışmış cesaretiydi. Tam onu aramak için telefonuma uzandığımda sahilde otururken gözüme takıldı. Fark etmesi çok kolaydı, sarı saçları ve beyaz teniyle parlıyordu. Beni gördüğünde oturduğu banktan kalkarak yanıma yürümeye başladı. Ona yürümeden duraksadım ve bana gelmesini bekledim. Onun bana gelişini izlemek çok güzeldi. Tam önümde durduğunda ayağındaki topuklu ayakkabılar sayesinde gözümün içine bakabiliyordu.

"Timur?" Sanki bana bir şey söylemeye hazırlanırmış gibi ismimi söylemişti. Sadece gözlerinin içine bakarak ona elimi uzattım.

"Eğer tutarsan, benim olursun." Sert sesim üzerine bir adım geriledi. Sadece birkaç saniye... Bana asırlar gibi gelen birkaç saniye düşündü. Çocuksu bir tavırla alt dudağını dişledi ve uzattığım elin içine beyaz elini bıraktı. Esmer tenimdeki tezat görüntüsü olağanüstüydü. İkimiz de tek kelime etmeden sahil boyunca yürüdük. Eli elimin içinde bir yaprak gibi titriyordu. Arabayı park ettiğim otoparka geldiğimizde İnci duraksadı. O durunca ben de durmak zorunda kaldım. Yüzüne baktım biraz daha beyazlamıştı ve gözleri bir noktaya kilitlenmişti. Bakışlarını takip ederek tam karşımızda arabanın içinde bir adama kilitlendiğini gördüm. Aslında adam demek pek de doğru olmazdı, henüz bir çocuktu. Temiz suratı, bebeksi ifadesi ama bir o kadar da karakteristik yüz hatları vardı. Çocuğun kararan gözleri önce İnci'nin daha sonra benim ve en son olarak tutuştuğumuz ellerimizde gezindi. O an kim olduğundan emin oldum. Bu o çocuktu. O piç kurusu! İnci'yi memnun edemeyen ve şimdi de benden almak isteyen solucan! Canına okuyacaktım! Çocuk cesur bir davranış sergileyerek arabadan indi, kapısını bile kapatmadan hızla bize doğru yaklaştı. İnci'nin elinden elimi kurtarmak üzereyken elimi daha da sıktı ve bırakmamı engelledi. Öfkemi anlayabiliyordu, benim kadar o piç kurusu da öfkeliydi. Bize doğru yürüdü ve önümüzde durdu. Yumruklarını iki yanında sıkmıştı, gözleri önce benim gözlerimle kesişti fakat sonra İnci'nin gözlerine kaydı.

"İnci!" Sert tonu daha yeni yeni filizlenmiş erkek sesini bir nebze bastırmıştı. Elini bana doğru kaldırdı.

"Bu herifle mi birliktesin?" Elimi İnci'nin elinden çektim ve çocuğun bana doğru kalkmış kolunu sertçe kavrayıp tek hamlede indirdim.

"O elini alır götüne sokarım! Herif falan? Düzgün konuş

benimle, kaşınla gözünün yerini değiştiririm." Bu şekilde kavga ediyor olmak ve İnci'nin yanında bu durumda olmak böbürleneceğim bir şey değildi. Hele benden yaşça küçük bir çocukla böyle olmak benim değerimi düşürüyordu. Yine de öfke baruttu ve benim fitilim de çoktan ateşlenmişti. Çocuk seri bir hamleyle kolunu kurtardı.

"Seninle konuşmuyorum, aramızdan çekil!" Dişlerini sıkması beni daha da gaza getirmişti. Yüzüne bir yumruk indirmediysem sadece İnci'yi ürkütmek istemediğim içindi.

"Ulan hangi aranız? Seni aralara gömerim!" Özgür'ün üzerine doğru yürüyerek göğsümü göğsüne yasladım. Çocuğun benden on santim kadar kısa olması bana avantaj sağlıyordu. Tabi bir de zamanında takıntı haline getirdiğim spor sayesinde kalıplı görünüyordum. Elim havalandığı sırada İnci araya girerek buna engel oldu beyaz eli kolumu yakaladı, gözleri gözlerime çarptığında çarpıldığımı anladım. Yavaşça arkasını döndü, o çocuğa baktı. İçimde bir şeyler tekrar köpürmeye başlamıştı.

"Özgür... Git..." İki kelime dünyanın en kararlı sesinden döküldüğünde tuttuğum nefesimi verdim.

"İnci sen ne bok yediğinin farkında mısın? Bu herif senden kaç yaş büyük! Derdin ne senin?" Yaş konusu sinirimin sönmekte olan fitilini ateşlemek üzere gereken kibritti. İnci'yi aşıp piç kurusuna uzanmaya çalıştım ama İnci buna engel oldu.

"Bundan sana ne?!. Bu sadece beni ilgilendirir. Bitti, Özgür, anla artık. Ben seni sevmiyorum." Üstüne basa basa kurduğu kısa cümleler çocukta şok etkisi yaratmıştı. Bir adım gerileyerek ondan uzaklaştı. Çocuğun gözleri benim üzerimde gezindi.

"Onu mu seviyorsun?" Bu soru ikimizin de donup kalmasına neden olmuştu. Zaman geçerken İnci'nin dudaklarından tek bir kelime dökülmedi. Ben ise onun cevabını beklerken tepkisizlik alanında kısa mesafe rekorumu kırmıştım. İnci'nin

cevap vermeyeceğini anladığımda beline sarılarak yanıma çektim. İncecik beli kolumun içinde kaybolmuştu.

"Seviyor..." Böyle bir şeyi hangi boktan şeye dayanarak söylediğimi bilmiyordum ama söylemek istemiştim. O piç kurusuna yenilecek değildim. İnci benim dalgalarıma kapılmıştı, ben de onun rüzgârıyla hızımı arttırmıştım. Bu noktadan sonra elbette yolumdan dönmeyecektim. Arkamızdan boş boş bakan veledi öylece bırakıp İnci'yi aracıma yönlendirdim. Kapısını açıp bindirirken bile kendinde değil gibiydi. Öyle ki, bedeninin hâkimiyetini tamamen bana bırakmıştı. Arabaya binmeden önce çocuğa son kez baktım, gözlerindeki ifade hâlâ sertti ve doğruca bana bakıyordu. O yüzünü dağıtmak isterdim. Çocuğu bir heykel gibi orada bırakarak otoparktan çıktım. Sahil yolunda yavaşça ilerliyordum, sinirliydim ve sinirli olduğum zamanlarda yaptığım gibi dişlerimi sıkıyordum.

"Timur." Arabanın camına yansıyan endişeli yüzüne baktım.

"Efendim." Sinirli soluğumu engelleyememiştim.

"Ben seni sevmiyorum." Üzerimdeki tüm gerginlik bir anda kayboldu ve gülümsedim.

"Senin beni sevmeme gibi bir ihtimalin olamaz. Ben senin için tutku ve şehvetim, sen ikisini de çok istiyorsun." Duraksadım, tamamen yola odaklanmıştım.

"Ben günahım, İnci. Sen de günahkârsın." Sessizlik dakikalarca sürdü. Bana cevap vermeyeceğini düşünmeye başlamıştım.

"Timur ben içimdeki şeyin sevgi olmasını istemiyorum." Bunu anlayabilirdim, başımı sallayarak onayladım.

"Bunun için geç kaldın, sarı şeker." Aramızda başka konuşma geçmedi. Arabayı evin önünde durdurdum. İnci'yi eğer benim evime götürürsem her şey ikimiz için de zor olacaktı. İnci'nin mantıklı yanı da bunun farkındaydı.

"Yarın ablamlar geliyor." Başımı salladım..

"Sence anlarlar mı?" Utançla gözlerini kaçırdı.

"Neyi?" Uzun süre düşündü, ne diyeceğini toparlamaya çalışır gibiydi.

"Dalgana kapıldığımı." Gülümsedim ve eline uzandım. Elleri yaz sıcağına inat buz gibiydi.

"Uzun süre saklayamayız. Önünde sonunda fark edecekler. Tutku saklanması en imkânsız sırdır"' Ona doğru eğildim, nefesim tenini gıdıkladığında irkildi.

"Şimdi evine gir. Şehvetimi zincirlemekte zorlanıyorum." Aldığı derin nefesi tuttu.

"Timur ben sana daha fazla karşı koyamam." Biliyordum, ben de kendime daha fazla karşı koyamayacaktım. Yine de kendimi tutabileceğim kadar tutacaktım.

"Evine git, sarı şeker." Söz dinledi, belki de evim dışında ilk söz dinleyişiydi. Kapıyı açarak eve doğru giden kısa mesafeyi kararsız adımlarla geçti. İçeri girip kapıyı arkasından kapattığında ben de eve dönmek için aceleciydim.

Hava kararmış, yıldızlar bir nakış gibi gökyüzünü işlemişti. Parlayan dolunay içimdeki şehvet kadar büyüktü. Sigaramdan çektiğim derin nefes beni sakinleştirmek, yatıştırmak gibi şeyleri yapamayacak kadar titrekti. Nefesim bile titriyordu. Daha önce böyle olmuş muydum? Oturduğum yerde geçmişin hançerini kendi elimle göğsüme sapladım. Bir kere daha böyle olmuştum. On beş yıl önce... Ben yine böyle olmuştum...

Kimileri için üniversite yeni heyecanlara atılan ilk adımdır, kimileri için yeni başlangıç, kimileri içinse ilk aşk... Her zaman romantik bir çocuktum, kızları severdim. Onların yumuşak tavırlarını, kıkırdamalarını, bana hissettirdiği sıcaklıkları severdim. Bir şekilde onları mutlu etmekten de zevk alırdım. Yazdığım şiirler, kopardığım çiçekler onları mutlu ederdi. Fakat daha önce hiç üniversitenin ilk gününde sınıfa girdiğim an gibi hissetmemiştim. Boş olan

tek sırada oturan kız nefesimi kesmişti. Beline uzanan parlak kahverengi dalgaları insanda onları okşama isteği uyandırıyordu. Bal rengi gözleri bir başka parıldıyordu, içlerinde başka bir ışık vardı. Sanki gökyüzünün nadide yıldızları gözündeki harelere yerleşmişti. Arkasında oturan bir kızla konuşurken attığı kahkahaların çınlaması bile kulaklarıma bayram ettiriyordu. Kahkahaları bu kadar güzel ve ritmik ise ses tonunu düşünmek dahi istemiyordum. Kemikli yüz hatları ona çok farklı bir hava katıyordu, özenle yapılmış bir sanat eseri gibiydi, suratında tek bir orantısızlık yoktu. O günden sonra Arzu benim sıra arkadaşım oldu, daha sonra da arkadaşım oldu. İlk senenin bitiminde aramızdaki sözde arkadaşlık bir anda ateşlendi. Aslında ikimizin de duyguları çok yoğundu, açılmak için aylarca beklememizin tek nedeni de bu yoğunluktu. Ben Arzu'nun ilk erkeğiydim, o ise benim kalbimi çarptıran ilk kadın. Bu söylediğim uzun süre aklımdan çıkmayan o gün olmuştu. İkimiz de birbirimize düğümlenmiştik. 2 Mayıs, Arzu'nun doğum gününün ertesi günü. Ailesi yurt dışına gitmişti ve beni evlerine çağırmıştı. Planlı bir şeydi, kesinlikle anlık olan bir olay değildi. Bunu uzun zaman planlamıştık. Arzu bunu istiyordu, tabi ben de öyle. İkimizin de alışık olmadığı sert şarap tadına zamanla alışmıştık. İçtikçe daha çok içmiş, alkolün damarlarımızdaki kana karışmasını sağlamıştık. Kana karışan alkole aramızdaki şehvet eklenince tutuşmamız da uzun sürmemişti. Dudaklarımı dudaklarına bastırarak alkol tadına karışan tada susamışçasına içtim. Heyecandan bütün uzuvlarım titriyordu. İlk defa sevdiğim bir kızla böyle bir şey yaşayacaktım. Bir kere bunu sevmediğim biriyle sadece meraktan yapmıştım ve şimdi bunu yapmış olmanın pişmanlığını yaşıyordum. Bu his tamamen Arzu'ya ait olmalıydı. Ben nasıl onun ilki olacaksam o da benim ilkim olmalıydı. Dudaklarımız bütünleşmeye devam ederken elim omuzlarından göğüslerine kaydı. Onlara daha önce de dokunmuştum. Şu an tek fark bundan ötesine de geçeceğimi biliyor olmaktı.

"İstersen elbisemi çıkarabilirsin..." Arzu'nun titrek nefesine karışan soluğum gırtlağımdan çıktı.

"Bunu koltukta yapmak istemiyorum." Birlikte Arzu'nun oda-

sına geçtik. Onu beyaz yatağına yatırdım, esmer teni ay ışığının yansımasıyla aydınlanıyordu. Elbisesini üzerinden çıkarırken bana yardımcı oldu. Uzun bacaklarından sıyırdığım kumaş parçasından kurtulunca Arzu sutyenine uzanıp onu da çıkardı. Göğüsleri çok güzeldi. Ergenlikten yeni çıkmış bir erkeğin hayal edemeyeceği kadar mükemmeldi. Dolgun göğüslerini süsleyen kahverengi uçları kabarmış, etrafındaki halka ise o ucu daha çekici kılmıştı.

"Arzu... Çok güzelsin." Gülümsediğini görmek cesaretimi arttırmıştı. Pantolonumu ve tişörtümü çıkardım, üzerimde kalan boxırımdan erkekliğim açıkça görünüyordu. Daha önce hiç bu kadar sertleştiğimi hatırlamıyordum.

"Sen kendi güzelliğinin farkında değil misin?" Titreyen sesinden dökülenlerden hemen sonra iç çamaşırını sıyırdım. Daha fazla bekleyemezdim, beklemek istemiyordum. Arzu'nun kadınlığı karanlıkta kalmıştı, tam olarak göremiyordum. Birazdan benim olacaktı... Tamamen benim... Dudaklarımı gezdirdiğim mis kokulu kadınlığının tadına bakmak için dilimi dışarı çıkardım. Kadınlığındaki her noktaya bilinçsizce dilimi sürterken Arzu'nun belli belirsiz inlemeleri kısa sürede daha belirgin bir hal aldı. Ne yaptığımdan bile haberim yoktu, sadece yapıyordum. Bunun sonunda ne olacağını bile bilmiyordum. Onu memnun edip edemeyeceğimden emin değildim Bakireler de zevk alır mıydı?.. Bunu bile bilmiyordum. Kalbim göğsümün altından çıkacak gibi atıyordu ve aletim durmadan bana varlığını hissettirircesine kasılıyordu. Dudaklarımı Arzu'nun kadınlığından çekerek yüzüne baktım. Gözleri sulanmış, yanakları kızarmıştı. Üzerine yerleşerek bedenimi konumlandırdım. İnce dudaklarını ağzımın içine çekerek alt dudağını dişlerimle sıyırdım. Ellerini saçlarıma götürdü, parmaklarının arasında çekiştirdi.

"Arzu... Her zaman..." Bu bizim aramızda bir yemindi. Her zaman benim olacağının ve benim de onun olacağımın yeminiydi. Okul bitince evlenecektik. İkimiz de mimar olacak ve kendi işimizi kuracaktık.

"Her zaman, Timur... Seni çok seviyorum." Biraz geriledim.

"Dizlerini kır." Dediğimi yaptığında kadınlığının girişi belirgince gözlerimin önüne sunulmuştu. Elimi tükürükleyip aletimin ıslanmasını sağladım. Onun ıslaklığının ne derece yeterli olacağını bilmiyordum ve canını yakmak isteyeceğim son şeydi. Kulaktan dolma bir şekilde biliyordum ki canı biraz yanacaktı. Erkekliğimin başını girişine yasladım. Kendimi yavaşça içeri bırakırken darlık sıcaklığa karışıyordu. Aletimde Arzu'nun zonklamasını hissediyordum. Duyduğum bariz çığlığa kulaklarım tıkanmıştı. Etrafımdaki her şey anlamsız uğultulardan ibaretti. İçinde biraz daha ilerleyince önüme takılan ufak engeli aştım. Engel aşıldıktan sonra tamamen yüklenerek en dibe ulaştım. Arzu'nun gözlerinden süzülen yaşları görüyordum, ona doğru eğilerek dudaklarımı sevgiyle dudaklarına bastırdım.

"Timur! Canım yanıyor." Biliyordum, onun canı yanarken benim zevk alıyor olmam adil olmamalıydı.

"Çıkmamı ister misin?" İstemiyordum, çıkmak istemiyordum. Beni onaylamasından korkuyordum. İçinde ufak ritimlerimi sürdürürken Arzu kafasını iki yana salladı.

"Hayır, devam et." Devam ettim. Arzu'nun acısı bir süre sonra zevke dönüştü. Öyle ki ilk zevkin tadını aldığında daha fazla dayanamayarak zevkine ortak oldum. O gece ona sarılarak uyuma planımı es geçmiştim. O gece defalarca ona sahip olmuş, bedeninin her noktasının tadına bakmıştım. Fakat kendinizi ne kadar büyümüş hissederseniz hissedin hayatınızda hatalar yaptığınız, önemli şeyleri göz ardı ettiğiniz zamanlar oluyordu. Okulun ilk senesi bitmişti. Tatilimin iki haftasını geçirmek için ailemin yanına, Ataman çiftliğine gelmiştim. İki hafta Arzu'dan uzak olacaktım ki bu beni delirtiyordu. Arzu ailesiyle beraber yurt dışındaydı. Hayatı benimkinden o kadar farklıydı ki bazen nasıl birbirimize ayak uyduracağımızı düşünmüyor değildim. Ben Ataman Holdingden aldığım bursla okuyordum, tüm ihtiyaçlarım normal standartlarda karşılanıyordu. Arzu ise zengin bir ailenin tek çocuğu, tek torunuydu. Bunun vermiş olduğu avantajları sonuna kadar kullanıyordu, bunları kullanıyor olmak da sahip olmak da onu mutlu ediyordu. Bun-

ları ona vermek için çok çalışmam gerektiğinin farkındaydım. Okul birincisiydim ve bunun tek sebebi Arzu'ydu. Ona alışkın olduğu hayatı yaşatacaktım. Tatilin ardından İstanbul'a döndüğümde Arzu'yu görmek için evine gitmeye hazırlanıyordum. Duştan çıktığım sırada kapı çalmaya başladı. Ev arkadaşım tatildeydi, gelenin o olma ihtimali yoktu. Kapıyı büyük bir merakla açtığımda onu gördüm. Arzu... Her zamankinden çok farklıydı. Ağlıyordu... Güneş gözlüklerinin ardından bile bunu anlamak zor değildi.

"Arzu! Ne oldu, neden ağlıyorsun?" Onu içeri alarak kapıyı arkamızdan kapattım. Ellerimi kollarına koyduğumda daha yüksek sesle hıçkırmaya başladı.

"Bebeğim ne oldu, söyler misin?" Kafasını iki yana salladı, benden bir adım uzaklaşarak dokunuşumu boşa çıkardı.

"Timur... Ben hamileyim." Zaman ve mekân kavramı bazı anlar için önemini yitirir. Nerede olduğunuz, kim olduğunuz, hayatınızın amacı. Bu duyduğum şeyle aynen bunları hissettim. Kısa bir an için evrendeki varlığım bile kaybolmuş gibi hissettim. Üstüme yüklenen ağırlığın altında ezildiğim saniyeler bana asırlar gibi gelmişti. Bedenimin her uzvu bu yük altında ezilirken içimden bir parça ağırlığı kaldırmaya çalışıyordu. Beni bu durumdan kurtaran tek şey babamla yaptığım bir kavga sırasında bana söylediği şey oldu.

"Hayatını kökten değiştirecek bir sorumluluk aldığında büyürsün. Sorumluluğun ağırlığı omuzlarını eğdiği zaman büyür ve olgunlaşırsın." Bir anda her şeyden sıyrıldım. Dünya yansa umurunda olmayan hayatın tek gailesinin mutluluk olduğunu sanan Arzu hıçkıra hıçkıra ağlarken kollarımı ona sardım. Göğsüme yaslandığı anda kokusunu içime çektim.

"Bizim bebeğimiz olacak. Anne olacaksın Arzu bunlar sevinç gözyaşların olmalı." Arzu'yu bu durumun güzelliğine ikna etmem için saatlerce dil dökmem gerekmişti. Nihayet somut planlarımı ona sunmuştum. Onunla bir an önce evlenecektik, okurken aynı zamanda çalışabilirdim. Bursum ikimizin okul masraflarını karşılarken çalışarak evimizi geçindirirdim. Arzu'nun sadece kendi hayatından üç

sene fedakârlık etmesi gerekecekti. Mezun olup mimar olduğumda çok daha iyi bir hayatımız olurdu.

Bu planları uygulamaya bile koyamamıştık. Arzu durumu ailesine anlatmıştı, benim tüm planlarımı ezerek ailesinin bize destek çıkacağını düşünme gafletine düşmüştü. Bunu yapmasının tek sebebi hayatından vazgeçmek istememesiydi. Ben Arzu için okuldaki yakışıklı çocuklardan biriydim. O böyle bir sorumluluğa hazır değildi. Ona ulaşamadığım günler boyu çılgına dönmüştüm, evlerinin kapısına dayandığımda bebeğimizin çoktan içinden söküldüğünü öğrendim. Babasından yediğim dayak içimdeki acıyı bastırmadı bile. En kötüsü de artık Arzu yoktu. Benden uzaklaştırmışlardı. Benden kaçmıştı... Okul kaydını aldırıp başka bir ülkeye gitmişti. Hayatın sillesini yediğim o yıl benim miladım olmuştu. Timur Karaca'nın miladı... Şu anki adam işte o günlerin eseriydi.

Sigaramı kül tablasına söndürdüm. Geçmişe gitmenin artık canımı eskisi kadar acıtmadığını fark ettim. Bunu her düşündüğümde içime yüklenen acı artık orada değildi. Bunu her düşündüğümde içimde beliren tüm kadınları becerip onlara köpek gibi davranma isteğim de yoktu. Yıllarca benimle yaşadıktan sonra gitmişler miydi? İçeri girerek şarja taktığım telefonumu aldım. Pozların bazılarını telefonuma da yüklemiştim, dün akşamkilerden birini İnci'ye mesaj attım. Bunu yaparken dudak kenarlarım kıvrılmıştı. Saniyeler sonra cevabım geldiğinde hızla mesajı açtım.

"Cesur bir kadın ve tutkulu bir adam!"

Onu anlayabiliyordum. Yüzünün görünmemesini istemesinin nedeni bana güvenmiyor oluşu değildi. O tutkulu kızı kendi hayal dünyasında canlandırmaktan hoşlanıyordu. O kadın İnci'nin içindeki sıkışmış tutkusuydu. Onu dışarı çıkaracaktım.

"Ben o kadının sen olduğunu biliyorum. İçinde saklanan ve sadece benim yanımda ortaya çıkan o kadın benim eserim."

Belki de korkup kaçarak bir yerlere varmak mümkün

değildi. Kendimden kaçamazdım ya da İnci'nin bana hissettirdiklerinden. Zamanı geldiğinde istediğim tek şey içimdeki nefretten kurtulup mutluluğu bulmaktı. Belki de zamanı gelmişti.

"O kadının ortaya çıkmasını istiyorum ama bir yanım da bundan deli gibi korkuyor. Kadın adama yenilirse, canı yanacak..."

Adamın canı yanacaktı... Kadın adamı yakacaktı... İnci bunun farkında bile değildi.

"Belki tam tersi olur. Belki de bunların hiçbiri olmaz. Yaşamadan bilemezsin."

Yaşamak istediğimi fark ettim. İnci'yi yaşamak istiyordum... Farkını hissediyordum ve biliyordum ki ben de artık farklıydım.

"Bana ne vaat ediyorsun? Sadece seks mi?"

Genelde kadınlara bundan başka bir şey vaat etmezdim ama İnci'nin tüm o kadınlardan farklı olduğunu biliyordum. Hayır, ona sadece seks vaat etmiyordum.

"Tutku vaat ediyorum."

Cevabı okuduğumda ne kadar uyumlu olduğumuzdan yine emin oldum.

"Tutku... Tutkunun yangını aşktır."

Bu mesajı cevapsız bırakmayacaktım. Ne düşündüğümü bilmeliydi.

"Evet, tıpkı gerçek seksin bileşeninin aşk olduğu gibi..."

19. BÖLÜM

İNCİ

Sabah Leman teyzenin harika kahvaltısının ardından Engin abi beni okula bıraktı. Buradan da doğruca havaalanına giderek ablam ve enişteni alacaktı. Ablamı çok özlemiştim, hele birbirimizden haberimiz olmadan geçirdiğim onca yıldan sonra duyduğum özlem normalden daha büyüktü. Yine de içimde garip bir şey vardı, anlam veremiyordum. Sanki onlar geldiğinde Timur'la aramdaki her neyse bozulacaktı. Belki onlar gelince mantığım da gelecekti ve ben bu rüyadan uyanacaktım. Tüm gün aklımı derslere vermeye çalışmıştım. Beste ve Kerem'le otururken genelde ikisinin arasındaki sohbetleri dinlemekle yetinmiş, Beste'nin Özgür hakkındaki sorularını geçiştirmeyi de başarmıştım. Çıkış saati geldiğinde beni kapının önünde bekleyen arabanın Engin abinin arabası olmadığını fark ettim. Bedenimi saran saf heyecan kısa süre için nefes almamı engelledi. Timur arabasının kaputuna yaslanmış, güneş gözlüklerinin ardından doğruca bana bakıyordu. Açık mavi ve krem renkler yakışıklılığını daha da ortaya çıkarmıştı. Beni gördüğü anda kalın dudakları çapkınca kıvrıldı. Tabi o salak gözlük tüm ayrıntıları görmemi engelliyordu.

"Çok şanslısın. Yakışıklı enişte arkadaşı gelmiş. Beni almaya anca pala bıyıklı Murtaza gelir." Beste'nin kötü esprisine kaşlarımı çattım.

"Sadece enişte min arkadaşı..." Kendimi de arkadaşlarımı da kandıramıyordum. Kerem hiç inanmamış bir şekilde dudaklarını büzdü ve kolunu boynuma dolayarak şımarık bir edayla konuştu:

"Hadi ama sarı, bizi bile kandıramıyorsan kendini hiç kandıramazsın." Beste onu onaylarken Kerem'den kurtuldum ve karnına şaka maksatlı bir yumruk atarak Beste'nin saçını çektim.

"Siz ikiniz, hemen kaybolun!" Arkamdan kahkaha atıp bir şeyler söylüyorlardı ama umursamadım. Timur hiç istifini bozmadan kaputa yaslanmış şekilde beni bekliyordu. Tabi bu arada derslerinden çıkan zavallı üniversite öğrencilerinin de hayallerini süslüyordu. Bütün kızlar onu süzerken onun gözleri sadece benim üzerimdeydi. Bu durum nabzımın daha da hızlı atmasına neden oluyordu. Tam önünde durduğumda gözlüklerini gözünden çıkarıp yanağıma ufak, masum ama bedenimi çılgına çevirecek sıcaklıkta bir öpücük kondurdu.

"O çocuk kim?" Şaşkın bir tavırla

"Tanışmıştım ya, arkadaşım Kerem." Umurunda değilmiş gibi omuzlarını silkti.

"Ona söyle, bir daha sana dokunursa yaralı arkadaşın Kerem olur." Şaka yaptığını sanıyordum ama yüzünde pek şaka yapar gibi bir ifade yoktu.

"Zorbalık mı yapıyorsun?" Elini omuzuma koyarak beni iyice kendine çekti.

"Asla yapmam... Sadece değer verdiğim şeylere karşı korumacı davranırım." Kaşlarım havalanmıştı. Sesimin titreyeceğini bile bile mırıldandım.

"Timur!" Parmağını iki yana sallayarak sözümü kesti.

"Sakın aklındakileri söyleme. O eli tuttuğun an aklındaki şeyleri geride bırakmış oldun." Haklıydı... Bana elini uzatırken kendini çok net ifade etmişti ve ben de bunu kabul etmiştim. İtiraz etmemin, karşı koymamın bir anlamı yoktu. Kendimi ona teslim etmiştim. Konuyu değiştirmek için,

"Engin abi nerede?" diye sordum. Sırıttığı anda beyaz dişleri gözlerimi kamaştırdı.

"İşten çıkıyordum. Sevgili Nazenin beni de yemeğe davet edince kibarlık olması için seni de alıp geleceğimi söyledim." Dudaklarımı büzerek,

"Sadece kibarlıktan yani" dedim. Timur güneş gözlüğünü takıp ellerini havaya kaldırdı.

"Tamamen kibarlıktan." Buna inanmamıştım elbette. İkimiz de arabaya bindiğimizde kafamın tepesinde duran pembe güneş gözlüğümü taktım. Arabanın içi klima sayesinde buz gibiydi, terli bedenim ani rahatlamayla gevşedi.

"Timur?" Bakışlarını bana odakladı.

"Onların yanında normal davranabilir misin?" dediğimde kahkahası aracın içine doldu.

"Bunu bana değil kendine sor. Sen normal davranabilir misin, sarı şeker? Beni gördüğünde gözüne ışık tutulmuş tavşana dönüyorsun." Uzanarak bacağına vurdum. Timur acımış gibi bacağını okşadığında derin bir nefes aldım. Gerçekten hislerimi çok mu belli ediyordum?

"Merak etme, anlamamaları için elimden geleni yapacağım. En azından Alp beni öldürmeden önce seni biraz yaşamak istiyorum." Bu sefer kıkırdayan ben oldum. Eniştem bazen çok korkutucu görünüyordu. Arabanın önündeki panele uzanarak sesi açtım.

"Hayret, bu sefer Türkçe şarkı çalıyor?" Şarkı tanıdık değildi, genelde ben de Türkçe şarkı dinlerdim fakat bu şarkıyı bilmiyordum.

"Kim söylüyor?" Yola odaklanmış bir şekilde,

"Zardanadam, Öldür Beni..." dedi. Onları duymamıştım, muhtemelen eski bir gruptu.

"Daha önce duymadım, eski bir grup mu?" Başını sallayarak beni onayladı ve şarkıyı başa aldı. Şarkı sözleri hoş rock müzikle akarken insanı mutlu ediyordu. Timur şarkının sözlerinin bir kısmına eşlik etti. Onun erkeksi sesinden şarkı sözlerini duymak tüylerimi diken diken etmişti, eşlik ettiği kısım da çok manidardı. *"Söyle bana büyü müsün? Düş müsün? Yağmurdan sonra açan güneş misin? Şarap mısın? Yoksa aşk mısın?"*

Bu nakaratın ardından göz kırparak tekrar yola odaklanmıştı. Altında bir şey arama, İnci... Altında bir şey arama... Dünkü mesajlar aklıma geldiğinde bütün bedenim titredi. Bana açık açık aşk vaat ediyordu. Hayır, tutku vaat ediyordu. Ama tutku aşkın yangını değil miydi? Öyle olmalıydı... En azından ben öyle düşünüyordum. Kalbim kırılmasın. Lütfen, lütfen kalbim kırılmasın.

"İnci? İçine içine konuşmasana... Ne düşünüyorsan pat diye söyle, ben senin o halini seviyorum." Omuzlarımı silktim.

"Bir şey düşünmüyorum." Güneş gözlükleri bana attığı yalan söyleme anlarım bakışını gizlediği için anlamazlıktan gelmem kolay olmuştu. Şehir merkezinden çıktığımızda Timur gülümseyerek arabanın üstünü açtı. İçeri dolan sıcak rüzgâr benim de gülmeme neden olmuştu. Yaz ayını çok seviyordum. Kafamı gökyüzüne doğru kaldırıp kahkaha attığımda Timur boş yolda arabayı hızlandırdı. Tek tük geçen arabalar dışında yol boştu. Bu yüzden emniyet kemerimi açarak arabada ayağa kalktım, ellerimle tutunduğum ön kısmı bırakıp kollarımı iki yana açtım. Timur'un kahkahası rüzgârın çınlamasına karışıyordu. Benim deliliklerimden zevk alıyormuş gibi görünen bir insan bulabileceğimi düşünmezdim. Şu hareketi Özgür'le birlikteyken yapsam eteğimden çekişti-

rip beni koltuğa oturturdu. Ama Timur mutlu olmam için hiç bir fırsatı kaçırmıyordu. Gözlerimi kapattığımda uçuyormuş hissim daha da kuvvetlendi. Sıcak rüzgâr tenimi yalayıp geçiyordu, havayı koklayarak içime çektim. Deniz kenarına yakın olduğumuz için tuzlu iyot kokusu burnuma doluyordu. Tabi bir de o kokuya karışan Timur'un erkeksi kokusu vardı. Kokuyu içime çekerken kıkırdıyordum. Dakikalar sonra yerime oturduğumda Timur uzun uzun beni inceledi.

"Sen delisin. Hem de çok güzel bir deli." Bunu kabul edebilirdim, annem de böyle söylerdi.

"Sen de pek akıllı sayılmazsın" dediğimde,

"Kesinlikle değilim" diyerek beni onayladı.

Timur çalan hareketli şarkıyı değiştirdi. Sanki aradığı özel bir şarkı varmış gibi şarkı listesinde geziniyordu. Nihayet aradığı şarkıyı bulmuşçasına derin bir nefes alarak şarkının sesini iyice açtı. Şarkıyı tanımıştım. Halil Sezai'nin Yanıma gel şarkısıydı. Kalbim bir kuş gibi çırpınırken Timur şarkıyı mırıldanmaya başlamıştı:

"Aşk ateş olmuş şarabımda
Saçların sarhoş
Aşk hüzün olmuş dudağımda
Geceler sarhoş
Yanıma gel, yanıma gel
Yanıma gel aman

Bir gece öyle bir gel ki
Dağıtarak saçlarını
Güzelsin öyle güzel
Bir eylül akşamında
Yanıma gel, yanıma gel
Yanıma gel aman aman

Gözlerin tuzak şarkılara

Martılar sarhoş
Geceler bıçak yalnızlığa
Yüreğim sarhoş
Yanıma gel, yanıma gel
Yanıma gel aman..."

Yanaklarımdaki kızarmaya engel olamıyordum. Yanaklarımın yandığını hissediyordum, ellerimi farkında olmadan yanaklarıma götürerek ateşimi ölçer gibi alev topu olmuş tenime buz kesmiş ellerimle dokundum.

"Ne oldu, sarı şeker, eriyor musun?" Kaşlarımı çattım ama güneş gözlüklerim yüzünden pek etkili olmamıştı.

"Bu *sarı şeker* meselesi ne? Lakap takılmasından hiç hoşlanmam." Elini rüzgârın okşadığı uzun, dağınık saçlarının içinden geçirdi. Adamın saçları bile aykırıydı. Beni ona çeken şey... Ondaki her şeydi.

"Bu bana özel bir lakap olduğu için problem yok. Hem senin de içten içe bana söylediğin bir şey vardır, yanılıyor muyum?" Yerli Herkül kesinlikle yanılmıyordu ama bunu ona söylemektense şu arabanın kapısını açıp kendimi aşağı atmayı tercih ederdim. Kafamı hızla iki yana salladım. Timur arabayı durdurduğunda eve geldiğimizi anladım. Bu yol neden bu kadar çabuk bitmişti? Araba evin önünde durunca ona bakmadan indim. Ablam çoktan kapıyı açmış, kocaman gülücüğüyle bana bakıyordu. Çılgın bir genç kız gibi çığlık atarak koşturdum ve onun küçük bedenini kucakladım. Gerçi artık pek de küçük sayılmazdı karnı, kocaman olmuştu. Gözleri sevinçle parıldarken o da bana sarıldı.

"Abla seni çok özledim." Geri çekilerek mutlu görünen suratına baktım.

"Harika görünüyorsun!" Timur'un arkamda hissettiğim varlığı gerilmeme neden olsa da bunu belli etmemek için gülümsedim.

"Sen de çok güzel görünüyorsun, ben de seni çok özle-

dim. Hadi gelin, içeride konuşuruz." Ablamın elinden tutarak onunla birlikte yürüdüm. Timur da arkamızdan girip kapıyı kapattı.

"Sen nasılsın, Timur? Bu arada İnci'yi getirdiğin için teşekkürler." Timur son derece rahat görünüyordu, benim üzerimdeki gerginlikten onda eser yoktu.

"İyiyim, Nazenin. Sen nasılsın? Elimden geldiğince ufaklığa göz kulak oluyorum işte, önemli değil." Ufaklık mı? Bana ufaklık mı dedi? Gözlerimi kıstım. Ufaklığı ona gösterecektim! O sırada asansörden inen eniştem kızgınlığımı saklamak için gülümsememe sebep olmuştu.

"Alp'im, Ataman'ım. Özlettin kendini." Eniştem Timur'un yılışık tavrı karşısında kaşlarını çatarken ellerini pantolonunun ceplerine soktu.

"Belki dedim, bir ümit, *geldiğimde büyümüş olursun* diye düşündüm ama... Hâlâ aynısın." İkisi birlikte çalışma odasına çıkarken biz de ablamla yemek hazır olana kadar salonda oturduk. Bana tatilde yaptıklarını, gittiği ülkeleri uzun uzun anlattı. Zaten telefonda da sık sık konuşmuştuk ama bir şeyleri böyle heyecanla anlatırken onu dinlemek çok keyifliydi. Ablam benim doğum günüm için geldiğini söyledi ve pazartesi günü onun doğum gününü kutlamak için yine gidiyorlardı. Haftaya cumartesi olan doğum günü için bu kadar erken gitmelerinin nedeni, pazar günü evde ailecek bir kutlama yapmak istemelerinden kaynaklanıyordu. Alp ablamı gerçekten mutlu ediyordu. Yemek hazır olduğunda birlikte bahçeye çıktık. Yazın son demlerini yaşıyorduk, hava sıcak ama esintiliydi. Yemek boyunca sohbet ettik. Ablam Eylül'ü de davet etmişti Burak İngiltere'ye döndüğü için gelememişti. Eylül bombayı patlatarak Burak'ın yakında Türkiye'ye döneceğinden bahsetmişti. Timur buna şaşırmamıştı, anlaşılan onun haberi vardı. Yemeğin ardından Timur ve eniştem bahçenin bir köşesinde işle ilgili konuşuyorlardı. Biz ise masayı toplarken ablamın anlattıklarını dinliyorduk.

"İnci sen yeni birini buldun mu? Okulda gözüne kestirdiğin yakışıklı falan?.." Erkekleri görebileceğimiz uzaklıkta havuz kenarında oturuyorduk. Eylül'ün sorusu üzerine Timur'un bize kulak kesildiğini fark ettim; çünkü gözü anında bize doğru kaymıştı. Sigarasından derin bir nefes çektiğinde kendimi sanki sigaraymışım gibi hissettim.

"Biraz kafamı dinlemek istiyorum." Ablam bu kararımı onaylarken Timur'a baktım, dudağının kenarı hafifçe kıvrılmıştı. Bakışımı yakalayan Eylül ben biliyordum edasıyla sırıttı ama ablama bir şey söylemedi. Sanırım sır saklama konusunda ona güvenebilirdim. Akşam herkes gittikten sonra Timur, ben, ablam ve eniştem dörtlüsünden ilk karşılaşmayı atlatmış olmanın verdiği rahatlıkla banyo yaparak kendimi yatağa bıraktım. Telefonumun mesaj ışığı yanıp sönüyordu, tıpkı kalbim gibi o da sinyal veriyordu.

"Kafanı dinlemene yardımcı oluyor muyum?"

Gülmemi bastırmak için dudaklarımı kenetledim. Buz gibi çarşaf bile tenimin ısısıyla alev alacak durumdaydı.

"Kesinlikle hayır, kafamı karıştıran zaten sensin."

Kafamı karıştıran onunla yaşayacağım tek gecelik bir hatadan sonra yaşayacağım pişmanlık gibi bir şey değildi. Biliyordum ki ben asla pişman olmayacaktım ve o iş tek geceyle kalmayacaktı. İkimizin de arasında oluşan şeye bir isim veremiyordum ama güçlüydü. Denizde oluşmuş bir akıntı gibiydi, kapılmış sürükleniyordum. Asıl boktan olan akıntı olduğunu bile bile suya kendi isteğimle girmiş olmamdı. Göz göre göre boğulacaktım...

"Ben olacağım. Her zaman..."

Ellerimin titremesi yüzünden telefonu suratıma düşürmüş ve acıyla yerimden fırlamıştım.

"Pazar akşamı şehir dışına çıkıyorum. Cuma gününe kadar yokum."

Boğazım düğümlendi. Ablamların yokluğunda onunla

daha fazla zaman geçirme planlarım yok olmuştu. Ne yazacağımı bilemeyerek dakikalarca ekrana baktım.

"Çok uzun..."

Aklıma yazacak başka bir şey gelmemişti. İçimdeki deli kız gitmemesini söylememi bağırıp dursa da kulaklarımı ona tıkadım.

"Biliyorum. Mecbur olmasam asla gitmem."

Cuma günü sıradan bir şekilde okula gidip eve geldim. Timur'u tüm gün görmemiştim ve yerli yersiz onu görmeye alışmış olmanın ne kadar acı verici olduğunu fark ettim. Doğum günü sabahım bütün sabahlar gibi sıradan başladı. Bu sıradanlığı bozan tek şey alışverişten nefret eden ablamın cumartesi sabahının neredeyse kör vaktinde beni alışveriş diye sokaklara sürüklemesiydi. Bugün doğum günümdü, sabah sıradan bir şekilde kutlamışlar ve akşama yemekte hediyelerini vereceklerini söylemişlerdi. Doğum günüm için daha başka şeyler planlıyorlardı, bunu elbette anlayabiliyordum... Ne kadar belli etmemeye çalışsalar da ben biraz tilki kurnazıydım. Annemi ve babamı da bu duruma alet etmişlerdi. Sabah annemle konuştuğumda doğum günüme gelemeyeceklerini söylemişti. Külahıma anlatsınlar! Asla kaçırmazlardı. Ünlü mağazaların hepsinde gezdik, alışverişin genel odağı bendim ve bir sürü kıyafet, ayakkabı almıştım. Her kadın gibi alışveriş işine dayanamıyordum. Gittiğimiz iç çamaşırı mağazasında ablam delirmiş gibi çamaşır alırken ben de birkaç tane alarak onları Timur'a göstermenin hayalini kurdum. Belki beni fotoğraflamak isterdi. O çamaşırlardan biri üzerimdeyken... Düşüncesi bile bedenime adrenalin salgılıyordu. Akşama doğru eve dönerken ablam yorgun görünüyordu. Tabi kızcağız beni oyalamak için o kocaman karnıyla tüm gün oradan oraya koşturmuştu. Evin tüm ışıklarının kapalı olması bile içeride beni bekleyen sürprizin işaretiydi, yine de hiçbir şeyden haberim yokmuş gibi davrandım. Ablam kapıyı açarak bana gülümsedi.

"Paketleri odaya bırakalım da bahçede soğuk bir şeyler içelim" dediğinde başımı sallayarak onu onayladım. Ablam kendi odasına çıkarken ben de kendi odama girdim; paketleri dolabın önüne bırakıp aynada kendime baktım. Fena görünmüyordum. Biraz parfüm sıkıp saçlarımı taradım. Aşağıda kimlerin olduğunu bilmediğim için kıyafetlerimi değiştirmeye karar vererek saks mavisi kısa bir elbise ve dolgu topuk siyah ayakkabılarımı giydim. Fazla özenmiş gibi görünmek istemiyordum ama aşağıda Timur olabilirdi. Beni terli tişörtümle görmesini istemiyordum. Ablam çoktan aşağıya inmiş olmalıydı. Ben de merdivenleri kullanıp alt kata indim. Oradan karanlık bahçeye doğru yürüdüm. Bahçe kapısını açtığım anda tüm bahçe bir anda aydınlandı. Ağaçlara ve yerlere yerleştirilmiş dilek feneri şeklindeki ışıklandırmalar çok şıktı. Herkes heyecanla doğum günü şarkısı söylerken bu kadar güzel bir sürpriz beklemediğim için duygulandım. Havuz kenarında hazırlanmış masaya baktım ve beyaz balonlarla dolu havuzu inceledim. Her şey harikaydı. Annem, babam, ablam, eniştem, Timur ve Eylül dışında enistemin asistanı Lale de eşiyle birlikte gelmişti. Beni en çok şaşırtan Beste ve Kerem'in de burada olmasıydı. Doğum günü şarkısı bittikten sonra Eylül carladı.

"E hazırlanmış bu! Hep senin kötü rol kabiliyetin yüzünden, Naz! Kız anlamış doğum günü olacağını." Kıkırdarken kollarını açmış beni bekleyen anneme doğru yürüdüm.

"Kızım madem anladın, sürpriz doğum günü yapacağız bari bozuntuya vermesene! Ben zaten hazırlanmana izin verecektim." Eylül'ün isyanını duymazdan geldim. Anneme sarılıp öptükten sonra babamla da hasret giderdim. Eylül'ün önünde durarak kaşlarımı çattım ve minyon fıstığı ezercesine sarıldım.

"İtiraf etmeliyim ki bu kadar harika bir şey beklemiyorum. Yine de şaşırdım." Eylül mutlulukla kıkırdadı.

"Neyse hadi, affettim." Sırayla herkese sarılıp teşekkür ettim.

En sona Timur kalmıştı. Yine harika görünüyordu. Açık renk keten pantolonu ve açık mavi gömleği içindeydi. Özlemiş miydim? Neden bu kadar heyecanlanmama neden oluyordu. Ona sarılmadan önce tedirgin bir şekilde etrafıma bakındım. Kimse bize bakmıyordu, herkes masaya yerleşmekle meşguldü. Ona sarıldığım an diğerlerinden çok daha farklıydı. Beni kendine yaslarken mesafesiz bir mesafenin içindeydik. Gömleğinin altından sıcaklığını hissediyordum... Ve kokusu... Kokusunu bir kavanoza koyup saklayabiliyor muyduk?

"İyi ki doğdun, sarı şeker." Gülümsedim.

"Teşekkür ederim." Birbirimizden ayrıldığımızda hâlâ başım dönüyordu. Yemek masasına yerleşerek keyifli sohbet eşliğinde yemek yedik. Sofra toplanırken benim oturmam için ısrar etseler de tabii ki oturmamıştım. Yemeğin ardından pasta merasimine hazırdık. Pastam da oldukça sevimliydi. Üzerinde benim resim yaparken çekilmiş küçüklük fotoğrafım vardı. Bu mutlaka annemin fikri olmalıydı. İlk defa bu kadar mutlu olduğum bir doğum günü kutluyordum. Hediyelerimde fazla özel ve güzeldi. Enişte m ve ablam beni ehliyet kursuna yazdırmışlardı; çünkü araba kullanmak benim hayalimdi. Ayrıca ablam ikimizin çocukluk fotoğraflarını photoshopla bir araya getirip sevimli fotoğraf albümü hazırlamıştı. Bu hayatımda aldığım en anlamlı hediyeydi. Enişte m yine aşırılık yaparak ehliyetimi aldığımda araba alacağına dair söz vermişti. Buna sevinmiştim tabii ki! Babam ve annem istediğim cep telefonunu almışlardı, bunun dışında annem kendi annesinden kalma bir kolyeyi de boynuma takmıştı. Arkadaşlarım Eylül ve Lale de beni sevindiren hediyeler almış olsa da Timur'un hediyesi beni inanılmaz heyecanlandırmıştı. Oturduğum yerde altın rengi paketi yırtarken deli gibi heyecanlıydım. İçinden çıkan kocaman deri çantanın ne olduğunu anladığımda yüzüm kızardı. Bana profesyonel bir fotoğraf makinesi almıştı... Herkes için sıradan hediye olarak düşünülse de ben altında bir şeyler arayacak kadar çok

heyecanlanmıştım. Makineye bakarken nefesim kesiliyordu. Çantanın içinde duran makine lenslerini kurcalarken Timur kaşlarını havaya kaldırarak çok kurcalamamı belirtti. Anlaşılan içinde özel bir hediye daha vardı... Akşamın ilerleyen saatlerine kadar bir sürü fotoğraf çektim. Timur gizlice onu çektiğimi fark ettiğinde belli belirsiz sırıttı ve bana harika birkaç kare daha yakalama şansı verdi. Gece odama çıktığımda tüm hediyelerimi yerleştirdim. Geceliğimi üzerime giyip Timur'un aldığı fotoğraf makinesinin çantasını karıştırmaya başladım. Oradaydı... Bir hediye daha... Kolye kutusunu açtığımda nefesim kesildi. İnci... Gerçek bir inci tanesi parlak zincirin ucundaydı. Çok değerliydi, bunun farkındaydım. Üzerine iliştirilen not benim için kolyeden de değerliydi.

"İnciler kumsalda bulunmazlar;
Eğer bir tane istiyorsan, onun için dalmalısın.
Bu eşsizlik için ne kadar derine dalacağımı tahmin edemezsin.
İyi ki doğdun, İnci Tanesi..."

Nefesimi düzenlemeye çalışırken bir yandan da inci tanesini boynuma takmaya çalışıyordum. Bunu hep takacaktım. Telefonumu elime alarak saate baktım. Gece biri geçiyordu, aramak için uygun bir saat değildi. Bu yüzden mesaj yazdım.

"Teşekkür ederim. Ne diyeceğimi bilemiyorum, sadece artık yeterince derine indiğini bilmelisin."

Birkaç dakika cevap gelmeyince uyuduğunu düşünerek ışığımı kapatıp gece lambamı yaktım. Kafamı yastığa koyduğumda cevabım geldi.

"Çok daha derine inmek istiyorum."

Ben ne yazacağımı düşünürken Timur'dan ayarımı bozan bir mesaj daha geldi.

"Seni arayabilir miyim? Lütfen..."

Ellerim o kadar çok titriyordu ki cevap bile yazamadım, zaten ben cevap yazamadan o beni aramaya başladı. Titreyen telefonumu zorlukla cevapladım.

"E-efendim." Nabzım ağzımda atıyordu, kulaklarım uğulduyordu.

"Gece lambanı kapat." Şaşkınlıkla ne diyeceğimi bilemedim. Gece lambamın açık olduğunu nereden biliyordu?

"Bunu nereden bildin?" Güldüğünü duydum.

"Sadece tahmin. Onu kapat ve yatakta kal." Komodine uzanarak gece lambasını kapattım.

"Üzerinde ne varsa çıkar, buna iç çamaşırların da dâhil. Tereddüt etmeden geceliğimi ve iç çamaşırımı sıyırıp yere bıraktım. Serin çarşaf çıplak tenimi okşuyordu. Telefon seksi... Timur benimle telefonda sevişecekti.

"Kolye boynunda mı?" Elimi inci tanesine götürdüm.

"Evet, boynumda."

"Güzel..." dedi. "İnci ellerini bedeninde gezdir. Bedenindeki açlığı tanıyacak kadar sert ama şehvetini uyaracak kadar da yumuşak ol. Önce o zarif boynundan başla, baş döndüren göğüslerine in ve insanın içini gıcıklayan meme uçlarını avuç içlerinde hisset." Heyecanlı bir soluk alarak dediği tüm noktalara dokundum. Sertleşmiş meme uçlarımı avuç içlerimde hissetmek inlememe neden oldu. Timur vahşi bir şekilde hırladı. Onun da kendini okşadığını biliyordum, bunu düşünmek bile kadınlığımı titretiyordu.

"Timur, meme uçlarım. Çok sert." Bir küfür savurup inledi.

"Onları yalamak istiyorum. Bedeninin her noktasının tadına bakmak istiyorum. İnci ellerini aşağıya indir, kadınlığına..." Acele etmeden, kendime dokuna dokuna kadınlığıma indim. Islak ve sıcaktım, mırıltımla Timur nefes nefese kaldı.

"Islak mı?" Çok ıslaktı...

"Evet." Bir küfür daha savurdu.

"Bir sonraki sefer hiç şansın yok. Gerçekten bir sonraki sefer baş başa kaldığımızda benim olacaksın. Ne olacağı umu-

amda değil. Seni istiyorum. Sıcaklığının sıcaklığıma geçmeni istiyorum, İnci. Seni yakan ateş ben olmalıyım. Beni hayal et... Dokunduğun noktada ellerimin olduğunu hayal et. Parmaklarımın tomurcuğunu okşadığını, dilimin çiçeklerini aradığını hayal et." Bunu hayal etmek bile çıldırmama neden oluyordu. Ayak parmağımda başlayan elektriklenme bütün bedenimi titretmişti. Cayır cayır yanan bedenim neden üşüyormuş gibi titriyordu? Kendimi okşarken aldığım haz kelimelerle tarif edilebilir değildi.

"İçini dolduracağım, İnci. O titrek nefesin yüzüme çarparken içini dolduracağım. Her gidiş gelişimde hissedeceğin heyecan nabzını hızlandıracak, ihtiyacını daha da arttıracak. Bana sürtünmek için kalçalarını havalandıracak, kendini bana bastıracaksın. Sanki tamamen iç içe geçmek istermiş gibi kendini bana vereceksin. İçindeki tüm noktalara temas ederken güzel dudaklarından defalarca adım çıkacak. Daha fazlası için yalvaracaksın. Ağzım o küçük kiraz tanelerinin tadına bakarken saçlarımı çekeceksin." Yutkunamıyordum. Boğazımda oluşan yumru nefes almamı engelliyordu ama bir yandan da delicesine haz duyuyordum. Elimle klitorisimi okşarken ıslaklığım daha da artmıştı, varışa çok yakındım. Orgazm olacaktım... Hep olduğumu sanıyordum ama aptal gibi kendimi kandırıyordum. Bu çok başkaydı.

"Sen istediğin şeyi alana kadar durmayacağım! Sesi kulaklarımı doldurdu. Aynı zamanda kendini okşuyor olduğunu da biliyordum. Seslerini duyuyordum, bu çok, çok erotikti.

"Timur..." Nefesim kesildiğinde devam edemedim, hâlâ kendimi okşamayı sürdürüyordum. Kendimi toparladığımda konuştum.

"Timur, bir sonraki sefer... Bir sonraki sefer senin olacağım!" Parmaklarımı klitorisime daha güçlü bir şekilde bastırıp inleyerek boşalmaya başladım. Bu Timur'u da tetikledi. Hırıltıları hayvanîydi. Boşalırken ettiği küfürleri duyabiliyor-

dum, bunlar bedenimde gezinen artçı şokları tetikliyordu. Uzun süre nefes seslerimiz birbirine dolandı.

"İyi geceler, peri kızı. Tatlı rüyalar." Rahatlamanın etkisiyle bitkin ses tonuna gülümsedim.

"İyi geceler..."

20. BÖLÜM

TİMUR

Antalya'daki otel işinin bana kalmasından dolayı inanılmaz öfkeli olsam da bunun benim işim olduğunun bilincindeydim. Daha önce olsa o otele koşa koşa gider, işi hallederken tek gecelik hatunların tadına varırdım. Oysa şimdi Antalya gibi bir tatil cenneti bile beni cezbetmiyordu. Hepsi o sarı şekerin yüzündendi. Beni, hislerimi, aklımı, kalbimi, beynimi tepetaklak etmişti. Uzun zaman önce bir daha hissetmeyeceğime yemin ettiğim şeyler hissediyordum. Tehlike çanları kulaklarımı tırmalıyordu ama ben kaçacak gücü kendimde bulamıyordum. Cuma gününe kadar kendi kendimi yedim. İlk uçağa atlayıp İstanbul'a gitme güdümle kılıçlı kalkanlı savaşlara girdim. Sabrettim... İnci'yle telefonda sevişme olayına bayıldım. Telefon seksinin kulağa ne kadar çocukça geldiğinin elbette farkındaydım ama yine de haz almıştım. İnci'nin titrek solukları, fısıltıları, mırıltıları, inlemeleri ve bazen gösterdiği beni şaşırtacak cesareti bedenime inanılmaz bir zevk yaşatıyordu. Birbirimize vaatler veriyorduk ama baş başa kaldığımda ne bok yiyeceğim hakkında hiçbir fikrim yoktu. İnci'nin verdiği vaatleri yerine getirecek kadar cesur olup olmadığını da bilmiyordum.

Cuma akşamı eve vardığımda saat dokuzu geçiyordu.

Daha erken gelip İnci'yi görmeyi planlıyordum fakat bunu yapmak için biraz geç kalmıştım. Her ne kadar yaz için çok geç bir saat olmasa da üstüme en ufak bir şüphe çekmeyi göze alamazdım. Yol yorgunluğunu üzerimden atmak için ılık bir duşa ihtiyacım vardı. Valizimi odanın ortasında bırakıp doğruca duşa girdim. Aletim resmen İnci radarına dönmüştü, ona yaklaştığını anlamış gibi başkaldırıya başlamıştı. Eğer böyle yapmaya devam ederse İnci'ye telefon seksi sırasında verdiğim vaatleri yerine getirecektim. Beyaz havluyu belime dolayarak saçlarımı baş havlusuna kurulamaya başladım. O sırada kapı zilim evin içinde çınladı. Bir küfür savurup bu saatte kimin geldiğini merak ederek odadan çıkıp merdivenlere yöneldim. Gerçekten fazlasıyla yorgundum ve uyumak istiyordum. Tabi gelen her kimse kıçını tekmeledikten sonra... Belki uyumadan önce telefondan sarı şekerimin inlemelerini dinleyecek kadar şanslı olurdum. Merdivenleri inip hole çıktığımda gözlerim de aynı anda yuvalarından fırladı. Kapıdaki İnci'ydi. Birkaç saniye öylece durup kapıdaki görüntüsünü izledim. Ben dışarıyı netçe görebiliyordum ama o beni göremiyordu. Telaşlıydı, heyecanlıydı, kararsızdı, hevesliydi... Bir sürü karışık duyguya kapılmıştı. Diz hizasında siyah beyaz desenli bir elbise giymişti. Yine topuklu sandaletleri ayağındaydı. Buraya aniden gelmiş gibi değil de hazırlık yapmış gibiydi. Yanaklarındaki allık ve dudaklarındaki ruj parlıyordu. Sarı saçları omuzlarından aşağıya dalgalar halinde iniyordu. Saçları... Bayılıyordum... Alt dudağımı dişleyerek bacaklarımın arasında hareketlenmeye başlayan yaramaza sakin olmasını söyledim. Kapıyı açınca İnci'nin gözleri biraz daha açıldı. Çakır gözlerde yine renk değişimi yaşandı; yeşil renk berrak bir nehir suyunu anımsatıyordu.

"İnci?" Sesim heyecanlı bir solukla birlikte havaya karışmıştı. İnci gözlerini üzerimde gezdirdi, aldığı derin nefes göğsünü hareketlendirdi.

"Sana geldim..." Nabzım hızlanırken içeri girmesi için

kenara çekildim. Adımları ürkek değildi, kararlıydı. Bir bakire gibi değil de zevk almaya gelmiş bir kadın gibiydi. Çantasını yere bırakıp ayakkabılarını çıkardı. Onu izliyordum. Kararlılığı beni büyülemişti. Ondan duymak ve teyit etmek için,

"Neden?" diye sordum. Hâlâ cevap vermemişti ama nefesi hızlıydı. Bedenine yayılan sıcaklığı bu mesafeden bile hissediyordum. Ona doğru yaklaştım ve tam önünde durarak bana bakması için çenesini kavrayıp kafasını kaldırdım.

"Senin olmak için." Yanacaktık. Bu evde yanacaktık... Ya bu evde yanacak, ya bu evi yakacaktık! Elimi alnıma götürdüm. Hassiktir! Sakinleşemiyordum. Kollarını ellerimle kavrayarak onu bedenime yasladım. İnci ürkek bir ses çıkarıp bana yaslandığında nabzı benim göğsüme girmişçesine atmaya başladı. Kafasını çenemin altına yerleştirdi, kafasının tepesini öptükten sonra kulağına doğru nefesimi üfledim ve arabada ona dinlettiğim şarkıyı mırıldandım:

"Bir gece öyle bir gel ki
Dağıtarak saçlarını
Güzelsin öyle güzel
Bir eylül akşamında
Yanıma gel, yanıma gel..."

Yutkunduğunu duyduğumda bana bakmasını sağladım. Dudaklarımı dudaklarına yaklaştırıp birbirlerine değmelerine izin vermeden öylece durdum.

"Beni bu şarkı getirdi. Eylül akşamında sana geldim. Senin olmak için..." İnci beni yine şaşırtmıştı. Göğsünde parlayan inci tanesine baktım. Elimi ona götürüp dokundum, boynunda olmasını sevmiştim. Dudaklarımı büyük bir açlıkla dudaklarına bastırarak onu içercesine öpmeye başladığımda teslimiyetini hissettim.

"İnci? Emin misin?" Dudaklarımız dakikalar sonra ayrıldığında hâlâ nefes nefeseydi.

"Hiçbir şeyden emin olmadığım kadar." Gülümsedim.

"Buraya nasıl geldin? Eve dönmen gerekiyor mu?" Başını iki yana salladı.

"Beste'de kaldığımı sanıyorlar. Aslında orada kalacaktım ama bedenim... Ona söz geçiremiyorum. Birden o şarkı çalmaya başladı ve kendimi taksiye binmiş halde buraya gelirken buldum." Bu hoşuma gitmişti. Lanet olsun, çok hoşuma gitmişti.

"Benimle gel." Onu elinden tutarak üst kata, odama çıkardım. Hiç itiraz etmeden benimle geldi. Kanım kaynamaya başlamıştı. Sanki ilk defa sevişecekmişim gibi hissediyordum. Yatak odama gelince durdum ve tek bir hamleyle onu kendime çevirip dudaklarına yapıştım. İnci dudaklarımı kabul ederken ellerini omuzlarıma koyarak beni kendine daha fazla bastırdı. Elbisesinin arkasındaki fermuara uzanarak açtım ve aşağıya indirdim. Şifon elbise inci kadar beyaz teninden sıyrılırken dudaklarımı ondan ayırıp elbisenin ayak ucuna düşüşünü izledim. Siyah dantelli iç çamaşırları beyazına zıttı. Destekli sutyen küçük memelerini kaldırmıştı ama ben onun tamamen çıplak halini seviyordum. Tenindeki beyazdan pembeye geçen her noktayı yalamak istiyordum.

"Pişman olacak mısın?" Kafasını yine iki yana salladı. Kararlılığını gözlerinde görüyordum.

"Neden haz duyduğum bir şeyden pişman olayım? Pişman olmayacağım, Timur, ben ne istediğimi bilerek geldim." Onun ne istediğini bilen halleri ikimizin de başını derde sokacaktı. Uzanıp sutyenini çıkardığımda ağzından ufak bir nida çıktı. Pembe kiraz taneleri benim için kabarmıştı. Ellerimi onlara götürüp dokundum. Sertlikleri ve körpelikleri beni kırmızı görmüş boğaya çeviriyordu. Aletim havlunun altında dikilebileceği en üst seviyeye gelmişti. İnci uzanarak göğsüme dokundu, içimde gezinen ürpertiyi hissettiği anda buz gibi ellerini göğsüme daha fazla bastırdı.

"Bir olsak ya Timur... Birleşsene benimle." Bu sefer yut-

kunan ben oldum. Ellerimi göğüslerinden ince beline, oradan da kalçalarına indirdim. Ufak etli poposunun yanaklarını tutup havlunun altında şahlanan sertliğime bastırdım. Erkekliğimi hissettiği anda utanmazca kendini ona sürttü.

"Seninle öyle birleşeceğim ki seni kendime katacağım." İnleyerek parlatıcının koyulaştırdığı pembe dudaklarını dişledim. Dişlerimi omuzlarına götürüp tenini dişlerken onu kendime sürtmeye devam ediyordum. Elimi kadınlığına doğru ilerlettim. İç çamaşırı sırılsıklamdı...

"Tadına bakmalıyım. Tadını özledim." Yatağa uzanmasını sağladım ve o bana bakarken havluyu belimden çektim. Aletim rahatça seyirdi, daha önce bu kadar büyüdüğünü ve dikildiğini hatırlamıyordum. İnci anlık bir korku duysa da nefes alarak rahatladı.

"Merak etme. Canını yakmamaya çalışacağım ama ilk sefer için biraz acıyacak." Sadece başını sallamakla yetindi. Yatağa çıktım ve bacaklarının arasına yerleştim. Kadınlığı buram buram papatya kokuyordu. Ellerimi narin diz kapaklarına koyarak bacaklarının birbirinden ayrılmasını sağladım. Pembe beyaz kadınlığına gözlerimi diktim. Çok güzeldi... İstiridyenin içindeki bakire inciydi. Eğilerek vajinasından hafifçe dışarı sarkan pembe eti ağzımın içine aldım. Onu emerken bir yandan da elimi ıslaklığının kaynağı olan noktaya deliğine götürdüm. İşaret parmağımla ıslaklığı etrafa yaydım ve o küçük deliğini parmağımla okşamaya başladım. Biraz gevşemeliydi, parmağımı bile deli gibi sıkıyordu. İnci vahşi bir solukla inleyip belini yukarı doğru kaldırdı. Çok hareketliydi, acaba onu bağlamalı mıydım? Vazgeçtim, ilk sefer için pek doğru olmayabilirdi. Dilimi deliğine indirip o ufak ini biraz da dilimle gevşettim. O kadar minikti ki beni nasıl alacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Dilimle onu anüsünden klitorisine kadar yalamaya başladığımda ellerini saçlarıma geçirip kendini bana bastırmaya başladı. Orgazmı yaklaşıyordu, çılgına dönmüştü, adımı sayıklıyordu.

"Timur! Lütfen! Lütfen... Dayanamıyorum..." Önce onu boşaltmak istiyordum ama bunu yalayarak yapmayacaktım, yerimden doğruldum ve aletimi vajinasına yaklaştırdım. İnci gözlerini kocaman açarak şaşkın şaşkın bana baktı, daha sonra belini kıvırarak kendini aletime sürttü.

"İstiyorum. Eminim. Lütfen, Timur. Yak beni..." Bunları onun o güzel ağzından duymak harikaydı. Gülümseyerek kafamı iki yana salladım.

"Yakacağım, benim olacaksın ama şimdi değil. Ben ne zaman istersem o zaman..." Aletimi kavrayarak klitorisinde ritmik bir şekilde gezdirmeye başladım. İnci yatak örtüsünü elleriyle kavrayarak kendini bana ittiriyor, bilinçsizce adımı sayıklamaya devam ediyordu. Saniyeler sonra kendini bırakacaktı. Korunmadığından emindim ve dikkatli davranacaktım. Aletimi aşağı yukarı sürterken klitorisine daha sert baskı uygulamaya başladım. İnci haykırarak orgazm olurken kaygan, sıcak, davetkâr vajinasının içine tek ve güçlü iki hamleyle girdim. İlk darbe zorluydu, ince bir tabaka geçişimi güçleştirdi ama o zorluğu aştığım anda kadınlığı bir vadi gibi önümde açıldı. Tam tahmin ettiğim gibi orgazm olurken içine girmem ne olduğunu anlamasını zorlaştırmıştı. Acı zevkle bütünleşmiş, ikisi birbiriyle harmanlanmıştı. İnci orgazmın artçı sarsıntılarıyla hâlâ titriyordu. İçine girdiğimi anlaması birkaç saniye aldı, acıyla yüzünü buruşturup sıkıca kollarıma tutundu.

"Timur!" Üzerine doğru kendimi bıraktım, aletimi içinde hiç kıpırdatmıyordum. O kadar sıcaktı ki dayanması çok güçtü.

"Şşşttt... İçindeyim. Bütün olduk, bir olduk, İnci. Beni hissediyor musun?" Başını sallamakla yetindi, alt dudağını güçlü bir şekilde dişliyordu.

"Canın acıdı mı?" Dudağını dişlemeyi bırakıp yüzüme baktı.

"Düşündüğüm kadar değil." Gülümseyerek kendimi biraz geri çektim ve tekrar içine yüklendiğimde inlemesine karışık çığlıkla karşılık aldım.

"Bir dahaki sefer hiç acımayacak. Sadece zevk..." Sözüme güvenirmiş gibi gözleri parladı. Dirseklerimi yanına dayayarak ellerimle yüzüne üşüşen saçları çektim. Bir yandan da içindeki o zevk vadisinde ufak hareketlerle gidip geliyordum. Çok dardı ve sıcaktı, bu da beni öldürüyordu. İnci bir an nefes almayı bıraktı, heyecandan nefesini tutuyordu. Ellerimle saçlarını okşarken,

"İnci, sakin ol... Sadece nefes al ve beni hisset. Hadi, peri kızı..." Derin bir nefes alınca rahatladım. Ellerini sırtıma doğru götürüp bana sarıldı, ritmimi hızlandırdığımda inlemeleri arttı. Kahretsin! Dayanamayacaktım.

"Çok güzelsin, o kadar darsın ve sıcaksın ki... Bu sıcaklığın, ıslaklığın benim için olduğunu düşünmek harika." İnlemem lafımı kesti.

"İnci... Özür dilerim, dayanamayacağım." İçinden ani bir hamleyle çıkıp aletimi tutarak tüm zevkimi beyaz karnına boşalttım. Hissettiği sıcaklıkla irkildi ve doğruca karnına baktı. Lanet olsun! İçindeyken onu boşaltmak isterdim. Saniyeler süren kasılmalarım dindiğinde ona baktım. Güzel yüzü aydınlanmış, dudakları yukarı doğru kıvrılmıştı. Zevk almıştı... Ona zevk vermiştim... Benim olmak ona zevk vermişti.

"Burada bekle." Yataktan kalkarak banyoya ilerledim. Yumuşak bir havluyu ılık suyla ıslattım ve bir şişe vücut yağını da alarak tekrar odaya döndüm. İnci olduğu yerde yatıyordu, gözleri kapalıydı. Ama yüzünde hâlâ o zevk sarhoşu ifade dolaşıyordu. Odaya girdiğimi fark ederek gözlerini açtı.

"İnci... Çok güzelsin. Fotoğraf çekebilir miyim?" Gülümseyerek beni onayladığında dudağımı dişledim. Elimdekileri komodinin üzerine bırakıp fotoğraf makinemi alarak yanına geçtim. Yüzü görünmeyecek şekilde makineyi konumlandır-

dım. Karnındaki menim fotoğrafta bile parlamıştı. Hayatım boyunca sahip olduğum en erotik fotoğraftı; makineyi elimden bırakarak havluyla karnını kuruladım. Bacaklarının arasına geçtiğimde onları tekrar iki yana ayırdım. Açık gri yatak örtümün üzerine bir damla masumiyet bulaşmıştı. Bacaklarının arasını nemli havluyla yumuşakça kurularken İnci'nin nefes alışverişi hızlanmıştı. Tamamen temizledikten sonra havluyu bir kenara bıraktım, vücut yağı hâlâ yanımdaydı ama ondan önce verdiğim zararı yumuşatacaktım. Bacaklarının arasına yerleşerek onu yumuşak dil darbeleriyle yalamaya başladım. Dilimin ilk darbesiyle irkilerek kalçasını geriye doğru çekti. Tahriş olmuş vajinası acıyordu ama rahatlamasını sağlayacaktım. Ellerimi kalçalarına koyarak onu ağzıma bastırdım.

"Timur." Yalayışım hızlanınca devamını söyleyemedi. Orgazm olmasını istiyordum, içindeyken orgazm olma şansını elinden almıştım ama bir saniye daha dayanacak gücüm kalmamıştı. Yalayarak yumuşak etini gevşetip tahriş olan yerlerine tükürüğümle merhem olduktan sonra onu zevkle kıvranır bir halde bırakıp geri çekildim.

"Lütfenn... Çok yakındım!" İsyanı hoşuma gitmişti, gülümseyerek vücut yağı şişesinin kapağını açtım.

"Biliyorum ama daha iyi ve acı vermeyen bir fikrim var." Yağı önce kadınlığına sıktım, serin hissiyle irkildi; daha sonra ellerimi buladım ve kadınlığına masaj yapmaya başladım. Yağ iyice yayılmıştı. Ellerim teninde kayıyordu. İnci ise yeni bir zevk dalgasının içine girmişti.

"Güzel hissettiriyor, değil mi? Tenindeki ellerim nasıl güzel kayıyor, İnci." Başını sallayarak beni onayladı, konuşamayacağını biliyordum. Bir elimle klitorisine masaj yaparken diğer elimin iki parmağını girişine yasladım. İçeri girmeden oraya da masaj yapıyordum. Yaptığım masaj giriş deliğinin açılmasını sağlamıştı. Bir parmağımı yavaşça içeriye ittim. Sıcak vadi beni aynı yangınla karşıladı. İnci inleyerek kendini parmağıma doğru ittirdi.

"Böyle yaparsan içine girmemek için kendimi daha fazla tutamam." Umurunda değilmişçesine kafasını iki yana salladı.

"Tutma o zaman." Sarı şeker masumiyetini dakikalar önce kaybetmişti ama cesareti kırılmamıştı. İçinden böylesine tutkulu bir kadın çıkacağını tahmin etmiştim ve bu beni daha da kontrolden çıkarıyordu.

"Beni cesaretlendirme. Bu akşam bir daha içine gömülmeyeceğim. İstemediğimden değil tabi... Bunu her gün yapmayı planlıyorum ve birkaç günümü riske atmayı reddediyorum. Acın biraz daha dindiğinde yuvama gireceğim." İnci tekrar inledi, ben ise durmadan ritmime devam ediyordum. Tek parmağımla içinde gidip gelirken elimi vahşice klitorisine sürtüyordum. Tekrar sertleşmiştim. İnci söküldü ve adımı haykırarak kendini bana bıraktı.

Dikilmiş aletimle yanına uzanıp onu kollarımın arasına aldım. Kokum kokusuna karışmıştı. Erkeksi tüm dürtülerimi tatmin ediyordu. İnci bana doğru döndü ve yüzümü izlemeye başladı.

"Neye bakıyorsun?" Gülümseyerek gözlerimi açtım.

"Çok güzelsin." Bu bana kahkaha attırdı.

"Güzel miyim? Bunu bir erkeğe seviştikten sonra söylemen doğru değil, sarı şeker." İnci gözlerini devirdi ve bana arkasını döndü. Çıplak poposuna değen aletimin beni öldürdüğünden haberi yoktu elbette. Ya da vardı ve bilerek yapıyordu. O küçük bir oyunbozandı. Belinden kavrayıp onu kendime biraz daha bastırdım, dudaklarımı boynuna yaslayıp ufak ufak emerken inlemesini bastıramadı. Kendi ellerimle ateşli bir canavar yaratmıştım.

"Hoşuna gitmedi mi?" Sorusu beni durdurdu. Onu tek hamlede sertçe kendime çevirdim.

"Sana hoşuma gitmemiş gibi mi göründü? Erken boşaldım, İnci ve ben erken boşalmam. Asla!" Kıkırdadı.

"Bana pek erken gibi gelmedi." Dudaklarına ufak bir öpücük kondurdum.

"Erken olduğunu zamanla anlarsın." Gözlerinde ateşler yanıyordu. Beni çeken ateşler...

"Yorgun musun?"

"Evet... Biraz..." Ellerimle saçlarını okşamaya başladım. Bu kadar güzel olması hiç adil değildi. Benimle oynayacaktı. Beni mahvedecekti. Bu küçük kadın beni parçalara ayıracaktı. Bu güç ondaydı. Tek isteğim, gücünün farkına vararak onu kullanmamasıydı. Kapalı olan gözlerini araladı.

"Timur bana şöyle bakmayı keser misin?"

"Nasıl bakıyorum?" Hayran hayran, gözü dönmüş, şehvetten çıldırmış...

"Pişman olmamı beklermiş gibi... Daha önce söyledim, haz duyduğum bir şeyden pişmanmışım gibi davranamam." En azından zevk almış olduğunu bilmek iyi hissettiriyordu. İnci'nin bir an yüzü gölgelendi.

"Sen pişman mısın?" Ben cevabımı veremeden devam etti.

"Bak, sorun değil. Yani bunu kendi isteğimle yaptım. Farklı bir şey de düşünüyor falan değil..." Lafını bitirmesine izin vermeden dudaklarına sert, sahiplenici, bağlayıcı bir öpücük kondurdum. Bütün laflarını ona yutturuken bir şeylerin vaadini de vermiş oldum. Ondan ayrıldığımda,

"Bir daha bunları söylersen olacaklardan ben sorumlu olmam. Benim olmanı istedim ve sen de benim oldun." Alt dudağına bir kez daha işkence ederek ısırdı.

"Sevgili gibi mi?" Uzun zamandır sevgilim olmamıştı. Bunun nasıl bir şey olduğunu unutmuştum, daha doğrusu unutmak istemiştim. Âşık olmak beni yıpratıyordu, acısını üzerimden atmak uzun yıllar alıyordu ve benden arta kalan tüm iyi parçaları da beraberinde alıp götürüyordu. Yine de İnci tüm parçalarıma değerdi.

"Sevgilim olmak ister misin?" Uzun süre cevap vermedi ama gözleri gözlerimden bir saniye bile ayrılmıyordu.

"Bilmem..." O da benden korkuyordu, bana güvenmesi gerektiği gibi güvenmiyordu. Bunu anlayabiliyordum. Ona zaman tanıyacaktım.

"Bunu düşün, olur mu?" Beni onayladı. Uzanıp komodinin üzerinden kumandayı alarak ışıkları kapattım.

"Yarın da benimle kalır mısın?" Onun yanımdan ayrılmasını istemiyordum. Buna hazır değildim, bunun sadece bedenen olduğunu sanmıyordum. Öyle olsa ona doymak için tüm geceyi kullanır, geceyi günahıma şahit yazardım. Ama bunu istemiyordum. Onun varlığı içimde açık kalan bir yarayı dolduruyordu.

"Kalırım ama akşam dönmem gerekli. Yarın geliyorlar..." Bütün haftayı saçma bir iş için şehir dışında geçirmiş olmama defalarca küfür ettim.

"Dönmek istersen dönersin ama istemezsen seni bırakmam." Bu bir vaatti. Timur'dan vaatler geçidi... Çıplak bedeni kollarımın arasında rahattı. Benim yanımda hiç olmadığı kadar rahat olmasını istiyordum. Onu izlerken düşündüğüm yüzlerce şey vardı ama en baskın olanı ne kadar ilahi bir güzelliğe sahip olduğuydu. Tenindeki su saflığına dokunurken bile onu kirleteceğimden korkarak tereddütlü davranıyordum. Oysa çoktan kirlenmişti bile... Hayır, hayır... Kirlenmemişti. Bana bulanmıştı. Güzelliğine güzellik katarcasına onu kendime katmış ve bana, özüme bulamıştım. Pişman değildim, olmayacağımdan da emindim. Bu, hayatım boyunca yaşadığım en yoğun şeydi. Kaybetmemek için savaşırdım. İnci her türlü savaşa değerdi. Herkesle savaşırdım. Ailesiyle, ailemle, en yakın arkadaşımla, önüme çıkan tüm insanlarla ve hatta kendimle bile. Kendimi güzel prensesini vermek istemeyen bir ejderha gibi hissediyordum. Onu yanımda tutmak istiyordum. Kollarımı iyice çıplak bedenine doladım,

bedenimi üzerine örtü yaptım. Nabzım onun yanındayken tutturduğu saçma bir ritimle atıyordu. Âşık olma, Timur Karaca... Âşık olma... Senin aşkın çok büyük ve yıkımı bol olur, âşık olma! Sen aşkın için delirirsin ve her şeyi yaparsın, âşık olma... Aşkın seni de karşındakini de acıtır, yapma!.. Çok geç olduğunu bile bile tekrarlayarak kokusunu içime çektim ve uykuya daldım.

21. BÖLÜM

İNCİ

Popoma baskı yapan sert bir şeyin varlığıyla gözlerimi açtım. Sıkıca bana dolanmış güçlü kollar Timur'a aitti. O popoma baskı yapan şeyin ne olduğunu o anda tahmin etmiştim. Suç aleti... Beni benden alan ama yine de mutlu olmamı ve iyi hissetmemi sağlayan silah. Timur ve benim aramdaki bağı yaratan yegâne şey. Dün akşamın hatıraları zihnime dolarken Timur sanki uyandığımı anlamışçasına bana daha sıkı sarıldı. Evet, dün akşam... Dün akşamı nasıl tarif etmem gerek bilmiyordum. Bir çeşit fantastik yolculuk gibiydi; kabul etmem gerekirse canım çok yanmıştı! Doğruyu söylüyordum. Fena halde darbe almıştım fakat zevk bu acıyı telafi edecek kadar yoğundu. Kolay olmasını beklemiyordum, hele Timur'un o kalın şeyini gördükten sonra tahminimden çok daha fazla acımasını bekliyordum. Yine de... Kusursuzdu. Timur'u uyandırmadan kollarının arasından sıyrılıp yataktan kalktım, ikimiz de çırılçıplaktık. Bu bana çok edepsiz, aynı zamanda erotik gelmişti. Yine heyecanlandığımı hissettim. Bacaklarımın arasında ufak bir sızlama dışında aşırı bir acı yoktu. A bir de bacaklarımı iki yana açık tutmaktan biraz et kesmiş gibi ağrıyordu fakat iyiydim. Kendimi seksi hissediyordum. Sek-

si, kendine güvenen ve özel... Timur bana yaşattığı bir geceyle bunları hissetmemi sağlamıştı. Sessiz adımlarla banyoya girip kapıyı kapattım, duşa ihtiyacım vardı. Ama Timur'un üzerime sinen kokusunu da kaybetmek istemiyordum. Her neyse, kokunun yerine yenisi gelirdi. Suyu ılığa ayarlayıp altına girdim. Kendimi Timur kokulu bir duş jeliyle iyice yıkadım, duşun ardından banyodan çıkıp kurulandım. Timur hâlâ uyuyordu. Benim yattığım yastığa sarılmış, oldukça huzurlu görünüyordu. Odanın bir cephesindeki duvarı boydan boya kaplayan masif ağaç gömme dolabı açtım. Hiç ses çıkarmadan kayan kapak derin nefes almama neden oldu. Timur'un tüm kıyafetleri düzenliydi ve renklere göre gruplandırılmıştı. Tişörtlerinin durduğu gözden beyaz bir tanesini alıp üzerime geçirdim. İç çamaşırı çekmecesinden bulduğum kırmızı boxırı giyerken gülümsedim. Bu boxırın içinde onun sıkı kalçalarını hayal ettiğime inanamıyordum; ciddi şekilde hormonlarım tepetaklak olmuştu. Timur'u orada bırakarak kapıdan çıkıp aşağıya indim. Kahvaltı hazırlamak istiyordum, çok acıkmıştım ve Timur'un da aç olduğunu tahmin ediyordum. Mutfakta yiyecek bir şeyler ararken dolabında yiyecek olduğunu görmek beni şaşırttı. Timur'un yemek yapamadığını biliyordum; sanırım eve gelen bir temizlikçisi falan vardı. Kahvaltılıkları dolaptan çıkarıp masaya yerleştirdim. Reçeller, tereyağı, peynir.... Hepsi organik görünüyordu. Yumurtaları kırarken sarılarını dağıtmadığım için kendime on üzerinden on verdim. Yumurtalar pişme aşamasındayken yanımda duran vişne reçeli kavanozundan koca bir kaşık reçel alıp ağzıma attım. Fazla enerji kaybetmiştim ve vişne reçeli için katil olabilirdim. En az annemin reçeli kadar güzeldi. Arkamda birinin öksürdüğünü duyduğumda yavaşça döndüm. Timur uyanmış, dağınık saçları ve altındaki koyu yeşil şortuyla çok insansı bir Herkül'e dönüşmüştü.

"Sen annemin reçelini mi kaşıklıyorsun?" Kaşlarını yalandan çatmasıyla elimdeki yemek kaşığını tezgâha bıraktım.

Anlaşılan eve annesi gelip gidiyordu ve bütün yiyecekler onun tarafından yapılmıştı. Timur bana doğru yaklaşarak kaşığı tezgâhtan alıp reçel kavanozuna daldırdı. Daha sonra ağzına atarak gülümsedi.

"En sevdiğim şey vişne reçeli, eskiden de severdim ama artık daha çok seviyorum." Sorarcasına baktım. Bir kaşık daha alıp benim ağzıma yönlendirdi, itiraz etmeden kabul ettim.

"Memelerin bana vişne tanelerini anımsatıyor ve tadın da öyle..." Az daha öksürecek ve ağzımdaki tüm vişneleri etrafa saçacaktım. Ama bunu son anda bastırdım, Timur kıkırdamaya başladı. Ocağın altını kapatarak kendimi tezgâha yasladım, gururla göğsüm kabarmış bir halde ona masayı işaret ettim.

"Sana kahvaltı hazırladım." Timur kahvaltı masasına ve bana baktı, şaşkın ama mutluydu.

"Daha önce kimse bana kahvaltı hazırlamadı. Yani annem dışında..." Bu beni güldürdü.

"Hiç ciddi bir ilişkin olmadı mı?" İlgilenmiyormuş gibi ona bakmaktan kaçınarak yumurta tavasını kahvaltı masasına götürüp tabaklara pay ettim. Timur tezgâhın önünde dikiliyordu, onu umursamadan tavayı lavaboya koyup suyu açtım. Geri dönerek masayı işaret ettiğimde oturdu.

"Çok eskiden ciddi bir ilişkim oldu, yani ciddi sayılır... Onun dışında, hayır." Birden o ciddi ilişki sayılan ilişkiyi merak ederek gerildim. Timur'un bardağına çay doldurup kendime meyve suyu aldım ve tam karşısına yerleştim.

"Kadınlarla tek geceden fazla ilgilenmeyen adamlardansın, değil mi? Seni ilk gördüğümde bunu tahmin etmiştim." Timur afiyetle kahvaltısını yaparken tek gecelik kadınların beni rahatsız etmediğini fark ettim. Sanırım beni rahatsız eden şey yıllar önce yaşadığı ciddi sayılan ilişkisiydi. Onu Timur'a sormayacaktım çünkü gerçekten duymak istemiyordum.

"Öyleydi... Seninle uzun geceler boyu ilgilenebilirim." Çapkın bakışı her yerime yayılan elektrik akımlarına neden

olurken gülümsedim. Bir yanım onu delicesine tanımak, hakkında her şeyi öğrenmek isterken diğer yanım bunun için tereddütlüydü. Bunu ufak bebek adımlarıyla yapacaktım, acelemiz yoktu. Bir şeyleri öğrendikçe hoşuma gitmeyecekmiş gibi hissediyordum.

"Kahvaltını çabuk yap." Daldığım düşünceden çıkarak

"Neden?" diye sordum. Timur onaylamaz bakışlarla beni süzerek,

"Gördüğüm kadarıyla banyo yapmışsın... Bensiz... Bundan sonra bunu yasaklıyorum, benim evimdeyken bensiz banyo yapamazsın." Gözlerim kocaman açılırken kaşlarımı belirgince çattım.

"Yasaklıyor musun?" Birinin bana bir şeyi yasaklaması hoşuma gitmezdi. Aynı şekilde kuralları da sevmezdim, ne kadar çok kural o kadar kuralsızlık isteği... Fakat anlayamadığım, bir şekilde Timur'un bu tavırları bana seksi geliyordu. Hayır, hoşuma falan gitmiyordu, hatta sinirleniyordum ama aynı afrodizyak salınımına neden oluyordu. Başını sallayarak beni onayladı.

"Evde kurallarım geçerli, bunu biliyorsun." Cevap vermedim. Ev içinde kurallar onun olabilirdi. Uymak veya uymamak da sonuçta bana kalmıştı. Kahvaltımızı yaptıktan sonra toplamak için hareketlendim ama bunu başaramadan Timur tarafından kucaklanarak mutfaktan çıkarıldım. Ufak bir çığlık atıp düşmemek için kollarımı boynuna doladım. Bacak aramda ufak bir sızıyla birlikte oluşan ıslaklık beni heveslendirdi. Dün akşam rüya gibiydi ve bu rüyaya kaldığım yerden devam etmek isterdim. Timur beni doğruca odasına götürdü ama yatağa gitmeyi beklerken banyoya sürüklendim.

"Banyo mu yapacağız?" Hayal kırıklığıyla sorduğum soru Timur'a kahkaha attırdı.

"Benimle banyo yapacaksın, emin ol normal banyodan çok daha farklı." Tenimde ufak ufak karıncalanmalar oluşma-

ya başlamıştı bile. Bu bir vaatti. Timur'la birlikte geniş duşa girdik. Timur suyu ayarlarken duş üzerimdeki tişörtü ıslattı, ikimizin de kıyafetleri üzerindeydi. Geri çekildiğimde beni kollarımdan yakalayıp suyun altına tuttu.

"Kıpırdama, bırak ıslansın. O boxırı çıkar." Elini bana uzatarak beklemeye başladı. Dediğini itiraz etmeden yaptım, bedenim yanmak istiyordu. Yine! Islak kırmızı boxırı Timur'a verdim, üzerimdeki beyaz tişört tenime geçercesine bedenimle bütünleşmişti. Memelerime yapışmış, kabaran meme uçlarımı açık açık sergiliyordu. Kadınlığımı zar zor kapatan kısmı ıslaklıkla yapışarak orayı da açığa çıkarmıştı. Timur iştahla dudaklarını yaladı.

"Bekle" diyerek beni duştan akan ılık suyun altında bırakıp gitti. Nemli saçlarım tamamen ıslanmış, üzerimdeki zavallı tişörte yapışmışlardı. Saniyeler içinde Timur geri döndü; boynunda fotoğraf makinesi asılıydı, bu bana bir kahkaha attırdı.

"Böyle fotoğraf çekemezsin, bu hiç seksi değil, Timur. Seksi fotoğraflara ihtiyacım var." Gerçekten de şu anki halim kalkmış siki indirirdi. Muhtemelen seksiden ziyade komik görünüyordum. Timur sanki dünyanın en seksi şeyini izliyormuş gibi beni izliyordu. O bana baktıkça yaramaz kızların uçları daha önce vermediği tepkiler veriyordu. Şımarık şeyler ve tabi bacaklarımın arasındaki bayan ukala da öyle... Bütün bedenim Timur'un çikolata bakışlarıyla benmari usulü eriyordu.

"Şu an bu manzaradan daha seksi bir şey olduğunu düşünmüyorum. İnci izin ver, bu güzelliğe yüzünü de katayım." Bunu yaparsa büyünün bozulacağından korkuyordum, sanki içimdeki o seksi kızı kaybedecektim.

"Olmaz... Yüzüm görünmeyecek, Timur." Timur onaylamaz mırıltılar çıkardı ama itiraz etmedi. Makineyi ayarlayarak benden biraz uzaklaştı, yüzüm görünmeyecek şekilde

ayarlama yaptığından emindim. Kadrajdan bana baktıktan sonra,

"Saçlarını çek" dedi. Yaramaz kızların dikleşmiş başlarını örten saçlarımı geriye atarak kendimi açığa çıkardım. Timur tamamen konsantre görünüyordu; yanaklarının kenarlarında yüzünü belirginleştiren tüm kemikler kasılmış, erkeksi güzelliğinin ortaya serilmesini sağlamıştı. Timur fotoğraflarımı çekerken ne yapacağımı bilemez halde suyun altında duruyordum.

"Arkanı dön, ellerini fayanslara yasla." Heyecanla hareketlendim, ona arkamı dönerek avuçlarımı soğuk banyo fayanslarına dayadım. Bana söylemediği halde kalçamı dışarı doğru çıkararak belimi kıvırdım. Timur'un hırıltısı bunu sevdiğine işaretti. Tişört üzerimden biraz sıyrılıp popomu açığa çıkarmıştı; nasıl göründüğüm hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ama Timur her an üzerime atlamak ister gibi derin derin nefesler aldığına göre fena görünmüyordum.

"Sikerim fotoğrafı!" Makineyi dolabın üzerine koyduğunu hissettim, ben daha arkama dönemeden Timur'un nefesini ensemde hissettim. Güçlü elleriyle tişörtü parçalarcasına çıkarıp dışarı attı. Kendi şortundan da aynı saniyelerde kurtuldu. Islak kıyafetlerimiz duşun önünde duruyordu Timur duşakabinin cam kapısını kapatıp beni kendine hapsetti, hâlâ arkam dönüktü. Çünkü elleri kollarımda duruyor, dönmemi istemiyormuş gibi sıkı tutuyordu. Dikilmiş ve sertleşmiş organını popomda hissettim. Çok kalındı, dün canıma okumuştu ama yine de aynı doluluğu yaşamak için acıya gönüllüydüm.

"O küçük kıçını bana sergilersen olacağı buydu." Titreyen nefesim kulaklarımda gürültüyle uğulduyordu. Timur'un elleri bana arkadan dolanmış karnımı, göğüslerimi, boynumu ve sonra tekrar karnımı okşarken bir yandan da aletini kalçalarımın arasından yukarı doğru kaydırıp bel boşluğuma ulaştırıyordu. Biraz daha temas için kendimi ona itiyor olmam benim dayanma sınırımın çoktan aşıldığının işaretiydi.

"Tekrar içine gömülmemek için kendimi zor tutuyordum ama buraya kadardı, anladın mı?" Anlamıştım tabi. Başımı salladım. Timur yan taraftaki raftan bir şey aldı, bir kapak açılma sesinin ardından mis kokulu şeyi bedenime döküp köpürttü. Duş jeli Timur gibi kokuyordu, beni ona bulayan da onun elleriydi. Her yanımı köpüklerken ufak ufak masaj yapmayı da ihmal etmiyordu. En çok ilgilendiği yer kadınlığım ve elbette popomdu. Kadınlığımı eliyle köpüğe bularken kalçamdaki o sürtünme hareketine köpüklerin işi kolaylaştırmasıyla devam ediyordu. Ben de kudurmuş gibi fayansları tırnaklıyordum.

"Canın çok yanıyor mu?" Dudakları boynumda gezinirken yeni çıkan sakallarına müptelâ oldum. Acısa da öldürmez ve canım diyen içime küfür ederek,

"Hayır. Ama içimdeki boşluk yanıyor" Dedim. Dişler arasından çıkan nefes boynumu ürpertti. Kalçamdan bel boşluğuma kayan aleti sanki mümkünmüş gibi daha da sertleşiyordu. Belime dolanan kollarla beni kendisine çevirdi. Islanmış saçları alnını istila etmiş, akan sular burnundan ve çenesinden aşağıya süzülüyordu. Lanet olasıca neden bu kadar seksi olmak zorundaydı? Karnıma bastırdığı aletini tek elimle kavradığımda inleyerek gözlerini kapattı. Elimle onu okşarken kafa kısmını avuç içimle sıktığımda sabrının sonuydu. Bir anda kendimi kucağında buldum, sırtımı soğuk fayansa yaslamıştı. Düşmemek için bacaklarımı beline sardım. Aletini ayarlamak için tek elini belimden çekti, vajinamın girişine yaslanan sertliği ıslak organımı tanırcasına yuvasını bulmuştu.

"Akan su bile ıslaklığını silememiş." Organının içime giren başını biraz daha ilerletti, canım acımıştı. Dün akşam aldığım darbe anlaşılan derindi; tırnaklarımı omuzlarına geçirdim.

"Ahhh!" Timur tamamen içime gömüldüğünde kafası geriye düşmüştü, bense tırnaklarımla onu delmeye devam

etsem de çıkmasını istemiyordum. Kadınlığımı kasarak onu biraz daha hissettim.

"Hassiktir! Çok dar..." Dişlerini birbirine kenetlemişti, yavaşça içimden çıktı ve tekrar yüklendi. Birkaç defa gidip gelince varlığına alışmıştım, canımın acısı da çok da önemli gelmemeye başlamıştı. Zevk tüm duyularımı kör, sağır, dilsiz edecek denli güçlüydü. Ritmine uyum sağlayarak her geri çekildiğinde elimden geldiğince kendimi ona bastırıyor, zevkin resmen dibini sıyırıyordum. Bu rahatsız pozisyonda bile bu kadar zevk aldığıma inanamıyordum. Üstümüze akan su bir yana, sırtım sürekli fayansa sürtünüyordu. Bacaklarımdan yukarı çıkan, sonra tüm bedenime yayılan sıcaklık orgazmın ilk işaretiydi, birazdan sökükleceğimi biliyordum. Timur acımasız ritmini sürdürürken inlemeye başladım.

"Benim küçük sarı şekerim. Benim için gel... Bedenini, zevkini, tutkunu paylaş benimle." Kısık sesli sözcükleri beni sökmek için yeterli olmuştu. Çünkü tüm o müthiş kelimeler onun dudaklarından benim için dökülmüştü. Kollarımı boynuna dolayarak kafamı da boyun girintisine gömdüm. Boşalırken defalarca adını söyledim ve Timur ritmini hiç bozmadan içimdeki istilasına devam etti. Ta ki bedenim rahatlayıp kollarım gevşeyene kadar... Ben rahatladıktan sonra içimden çıkarak beni yere indirdi. Ayaklarımda his olmadığı için fayansa tutunmak zorunda kaldım, aleti hala şişti ve benim ıslaklığıma bulanmıştı.

"Sen?" Onun zevk almasını da en az kendi zevkim kadar istiyordum. Boşalırken yüzündeki ifadeyi görmek masalsıydı. Timur kocaman aletine bakarak,

"Senden bir şey isteyeceğim. Benim için doğum kontrol hapı kullanır mısın? Seninle aramıza engel olacak şeyler girsin istemiyorum. Tenim tenine geçmeli." Doğru ya, bu benim tamamen aklımdan çıkmıştı. Korunmamız gerekiyordu ve neyse ki Timur bilinçli görünüyordu. Aptalın tekiydim! Başımı sallayarak onayladım.

"Prezervatif kullanmam lazım." Tam banyodan çıkmak üzereyken kolunu tutup onu yakaladım. Benim aklımda bambaşka bir şey şekillenmişti. Timur'un önünde diz çöktüğümde şekillenen şey gözlerindeki çikolatalarda parlamaya neden olmuştu. Sanki dünyanın en lezzetli şeyinin tadına bakacakmışım gibi ağzımın suyu akıyordu. Timur'un aletinin dibini ellerimle destekleyerek ucundaki ıslak damlayı dilimle yaladım. Başı o anda geriye düştü, belirgin âdemelması daha da ortaya çıkmıştı. Başını ağzıma aldığım organı ağzımın içinde biraz daha ilerlettim fakat hepsini almaya cesaret edemedim, yarısını sığdırabilmiştim. Ufak hareketlerle onu yalarken iki elim organının dibindeydi ve onu yalayışımla uyumlu bir ritimde okşuyordum.

"O, o ağzın... Sen ve senin o ağzın, İnci. Tarifsiz!" Zevk alıyor olması benim de hoşuma gidiyordu, ondan cesaret alarak biraz daha derine çektim. Timur inleyerek ellerini saçlarıma geçirdi. Timur'la yaşadığım her şey ateşin kendisiydi. Yanmak isterken ateşin kaynağına kavuşacağımdan elbette habersizdim.

"Yutabilir misin?" Bunu bilemiyordum ama sanırım yutabilirdim. Yani en azından neden bahsettiğini biliyordum. Geri çekilmeyişimi *evet* olarak algıladı, saniyeler sonra resmen kükreyerek kendini bana bıraktı. Elleri saçlarıma dolanmıştı, çekişi kuvvetli olsa da önemsemedim. Haz bedenimi ele geçirmişti. Boğazımdan aşağıya inen tuzlu sıvısını yutkundum. İğrenç gibi gelebilirdi. Evet, ben de bunun çok iğrenç olduğunu düşünüp bir pornoda gördüğümde günlerce mide bulantısıyla gezmiştim. Fakat şu an bu çok... Çok erotik ve özel geliyordu. Timur'un bir parçasının tadına bakmak gibiydi, hoşuma gittiğini söylesem yalan olmazdı. Timur sanki uzaylı görmüş gibi suratıma bakarken bir kez daha yutkunup ayağa kalktım.

"Ne?" Bu bakışına karşılık kaşlarımı çattım ama ifademin yumuşak olduğunu biliyordum.

"Sen gerçek misin?" Gülümsememe engel olamadığım ve bunu yaptığım anda Timur dudaklarıma sertçe yapıştı. Nefes almama bile izin vermeden beni öperken ellerimi göğsüne koyarak onu durdurdum. *Nefesim kesildi* tabiri gerçekten vardı. Timur bu tabirin yegâne temsilcisi ve uygulayıcısı olarak benden altın madalyasını almış, şeref turuna çıkmıştı.

"Bu gözler, dudaklar, saçlar... Sen nasıl bir dilbersin? Seni kendime katmak istemiştim ama sen beni kendine katıyorsun." Timur'dan gelen bu itirafın biraz iddialı olduğunun farkındaydım elbette ama umursamadım onu sadece öptüm. Uzun süren banyomuzu tamamladıktan sonra havluma sarılmış bir şekilde yatak odasına girdim. Timur çekmecesinden boxır almış giyiyordu ve ben de yanaklarım kızararak onu seyrediyordum. Fotoğraf makinesi! Çantamdaydı ve ben Timur'un fotoğraflarını çekmek istiyordum, bu fikir kıkırdamama neden oldu. Yarmaz kızlar bu düşünceyle dikilmişlerdi bile...

"Beni burada bekle ve sakın daha fazla giyinme." Onu uyardıktan sonra aşağıya indim. Çantam ayakkabılıkta asılı duruyordu, içinden Timur'un bana hediye ettiği makineyi çıkarıp merdivenleri çıkmaya başladım. Bir yandan da düşmesin diye havlumu tutuyordum. Yatak odasına doğru giderken iki odanın kapıları açık bir şekilde bırakıldığını ama koridorun sonunda yatak odasıyla karşı karşıya duran odanın kapısının kapalı olduğunu fark ettim, daha önce dikkatimi çekmemişti. Yatak odasına, Timur'un yanına dönmeden önce kapı kulpunu çevirdim ama kilitliydi.

"Timur?" Kapıdan kafasını uzatıp bana baktı.

"Bu odada ne var?" Timur önemsiz bir şey sormuşum gibi omuz silkerek,

"Hiçbir şey" dedi. İşte şimdi daha çok meraklanmıştım. Beni kendine çekerek havlumu çekiştirdi, elimde duran makineyi fark ederek aldı.

"Ne o, çıplak poz vermemi mi istiyorsun? Tamam, benim için sorun değil." İşi şakaya vurması merakımı arttırdı.

"İçeride hiçbir şey yoksa kapı neden kilitli?" Bir adım gerileyerek derin bir soluk aldı, elindeki makineyi kapı girişindeki aynalı dolabın üzerine bıraktı.

"Fotoğraflar var, İnci. Önemsiz..." Heyecanla gözlerimi açtım.

"İçeride sanatın var ve buna önemsiz mi diyorsun? Aç o kapıyı. Tamam, kabul ediyordum. İçeride hoşlandığım, bekâretimi sunduğum ve ona dokunmak için öldüğüm adamın muhtemelen görmek istemeyeceğim kadınları fotoğrafladığı bir sergisi vardı. Yine de ben buna *sanat* yönünden bakmak istiyordum. Belki beğendiğim birkaç pozun resmini yapmama izin verirdi. Ya da siktir edin, o fotoğrafların resmini falan yapmak istemezdim ama görmek istiyordum.

"İnci, görmesen daha iyi..." Kaşlarım biraz daha çatıldı.

"Timur, yatta zaten bir kısmını gördüm. Ne tarz fotoğraflar çektiğini biliyorum. Geçmişin, o kadınlar beni ilgilendirmez." Timur içeri girdi ve saniyeler sonra elinde bir anahtarla çıktı. Bana tek kelime etmeden kapıyı açarak kenara çekildi. Upuzun oda bir koridora benziyordu ve duvarlar fotoğraflarla doluydu. Siyah duvarları kaplayan fotoğraflara ağzım bir karış açık bakarak odaya girdim. Her fotoğrafı incelemek için duruyordum, bel hizamdan tavana kadar uzanan fotoğraflarda bir sürü değişik kadın vardı. Hiçbirinin yüzü net değildi, sadece bir fantezi ya da sanat olarak değerlendirilecek fotoğraflardı. İnkâr edemezdim, Timur yetenekliydi. Odada ilerledikçe fotoğraflar garipleşti. Bazılarında kadrajda Timur vardı. Elinde kırbacı kaldırmış önünde deri askılı bir düzeneğe baş aşağı asılmış kadına vurmak üzereyken çekilmiş fotoğraf tüylerimi diken diken etti. Kadının tenindeki kırmızı izler ya çok iyi bir makyaj oyunuydu ya da... Diğer ihtimal tenimde buz oldu. Ensemde hissettiğim soğukluk boynumu çevirme-

mi engelleyen bir ağrıya dönüştü. Tüylerim diken diken oldu, hemen bir yana baktım. Bu çok daha kötüydü, kadının bilerek vücudundaki kırmızı izleri fotoğraflanmıştı. Beyaz teninde kesik kesik uzanan izler ayağının dibindeki kırbaca aitti. Kırbacın sahibi de fotoğrafı çeken Timur'dan başkası olamazdı. Yatta gördüğüm fotoğraflar elbette masum falan değildi, yine de onlara vururken ya da vurduktan sonra çekilmiş fotoğraflar değillerdi. Ben onları hazırlık yapılıp karanlık bir şekilde kurgulanmış fotoğraflar olarak düşünmüştüm. Alt kattaki Kazıklı Voyvoda mahzeninin sadece aptal bir stüdyo olduğunu düşünmüştüm. Timur'un sadece bastırılmış duyguları olan bir sanatçı olduğunu düşünmüştüm. Bunu yapıyor olamazdı, değil mi? O çok... O çok... Yani dün gece... Canımın yanmaması için kendi zevkinden mahrum kalan adam. Beni koklayarak öpen, dokunuşuyla yakan adam... Kadınlara mı vuruyordu? Timur'un böyle bir şey yapıyor olmasına ihtimal vermek istemiyordum ama buradaki fotoğraflar bunun kanıtıydı. Bunlar yattaki o fantastik, bir o kadar da erotik fotoğraflardan çok farklıydı. Bunlar gerçekti... Bu bir fantezi ya da sanat için yapılmış düzenleme değildi. Timur o kadınlara vurmuştu, canlarını acıtmıştı. Bunlar hakkında bilgi sahibiydim, yani elbette BDSM olaylarını duymuştum. Fakat hiçbir zaman gerçek olduğunu düşünmemiştim, gerçekten böyle biriyle tanışacağımı, ondan hoşlanacağımı, onunla sevişeceğimi... Timur gibi cana yakın bir adamı o kadınlardan birine vururken ve kötü davranırken hayal edemiyordum. Dün akşam yaşadıklarımdan sonra o an hayallerimin içinde canlanamayacak kadar kötüydü. Kapının kenarına yaslanmış tüm harika bedeniyle beni izleyen Timur'a baktım. Önümdeki fotoğraf grubunu işaret ederek,

"O kadınlara vurdun mu?" diye sordum. Cevabını elbette biliyordum, yine de bir umut *hayır* demesini umuyordum.

22. BÖLÜM

TİMUR

İnci o fotoğraflara bakarken aklımdan geçen tek düşünce hepsine bakmasına izin vermeden onu o odadan çıkarmak ve fotoğrafları ateşe vermekti. Bunlar bana daha önce seksi, gurur duyulası bir tablo gibi gelirken İnci'nin yüzündeki hayrete karışmış, dehşeti gördükçe tüm tüylerimin diken diken olduğunu hissediyordum. Sorduğu soruyu anlamam saniyelerimi aldı. Kafamda ağzından çıkanları topladım ve başta dürüstlükle başlamamış olmayı diledim. Bu kadarını tahmin etmediğini biliyordum. Eğer bu yaptıklarımı daha önce görmüş olma şansı olsaydı asla bana güvenmezdi, bunu da biliyordum. Ona cevap vermeden önce yanına gittim, eğer gitmek isterse buna izin vermeyecektim. Tam önünde durdum ve onu çekim alanıma aldım. Kapsama alanımda kalması çok daha iyiydi.

"Kimseye isteği dışında bir şey yapmadım." Açık cevap verip onu korkutmak istemiyordum. İnci anlıyormuş gibi başını salladı ama gözleri fotoğraflarda geziniyordu.

"Neden?" Omuz silktim, bir cevabı yoktu. Sadece Arzu beni terk edince kadınlara yaklaşamama problemi yaşamıştım. Daha sonra dil öğrenmek için Amerika'ya Alp'in yanına gitmiş ve onun sayesinde bu şeyleri keşfetmiştim. Kadınlara o şekilde hükmediyor olmak gücü bende tutuyordu. Fakat hiçbir zaman bir hobiden, bir yatak odası fantezisinden ileri

gitmemişti. O kadınları becermiş, fantezilerimi uygulamış ve fotoğraflarını çektikten sonra başımdan savmıştım. Onlar sadece yatağımdayken benim kölem olmuşlardı ve kesinlikle de bundan şikâyetçi değillerdi.

"Buna ihtiyaç mı duyuyorsun?" Kaşlarımı çattım.

'"Ne? Tabii ki hayır!" İnci'nin gözlerinde bir şeyler arıyordum ama göremiyordum. Şu an tek istediğim aklını okumak olurdu. Aklını okumak ve gerçekte ne düşündüğünü bilmek...

"Bu sadece bir yatak odası fantezisi, İnci..." Elimle duvardaki fotoğrafları işaret ettim.

"Bu kadınların hepsi istekliydi; asla kimseye istemediği bir şey yapmadım. Bir ihtiyaç değildi. Başlarda ihtiyaç olduğunu düşünüyor, buna inanıyordum ya da inanmak istiyordum. Ama sonradan sadece basit bir seksti. Seks ve sanatın birleşimiydi." İnci doğruca gözlerimin içine bakıyordu. Kollarını tutarak onu bedenime yasladım, yakın olmaya ihtiyacım vardı.

"İnci sana hiç zarar verdim mi?" Kafasını iki yana salladı.

"Asla da vermem. Bana güveniyorsun, değil mi?" Bu sefer kafasını aşağı yukarı sallayarak beni onayladı. Yutkundu ve hafifçe öksürdü; çatılan kaşları alnında beliren iki kat çizgi birazdan ciddi şeyler söyleyeceğinin işaretiydi.

"Ben buna izin vermem. Yani bu kadınlara yaptığın şeyi bana yapamazsın, Timur. Bana ne için olursa olsun seks, fantezi, sanat... Acı vermene izin verememem." Bunu en başından beri zaten biliyordum. Bunu bile bile onunla olmuştum.

"Sana istemediğin bir şeyi asla yapmam." Havlusunu çekiştirip altında gizlenmeye çalıştı.

"Yani bunu istemiyor musun? O fotoğraflardaki şeyi... İstemiyor musun?" Kafamı iki yana salladım. Yüzümü yüzüne iyice yaklaştırdım, burnu çeneme dayanmıştı.

"Senin istemediğin bir şeyi istemiyorum. Bu sandığın gibi

bir durum değil. Seninle normal bir şekilde sevişmekten her şeyin ötesinde zevk alıyorum." Kafasını kaldırdı ve gözlerimin içine odaklandı.

"Bu kadar çok kadın olduğunu tahmin etmemiştim." Gözlerini gözlerimden kaçırıp yere baktı.

"Kimse unutmak istediği bir şeyin fotoğrafını çekmez. Bu kadar kadının aklında olması... Rahatsız edici." Elimi çenesine götürerek güzel gözlerini tekrar kendime çevirdim. Çünkü şimdi ağzımdan çıkacak şeyler tamamen en derinlerimde yatan hislerimdi.

"Onlar aklımda değil. Gördüğün bu kadınlar sadece bedenden ibaret, İnci. Hiçbirinin yüzü yok! ama senin yüzünü fotoğraflamak istiyorum. Çünkü seni unutmak istemiyorum. Bütünüyle hatırlamak istediğim anımsın." İnci'nin değişen yüz ifadesi içimde yayılan sıcak bir duyguya neden oldu.

"Hadi gel, buradan çıkalım." Elinden tutarak onu dışarı çıkardım. Kapıyı tekrar kilitledim ve birlikte yatak odasına girdiğimizde onu tekrar çekmeceye koydum. Arkamı döndüğümde İnci kendi fotoğraf makinesini almış boynuna asmıştı. Bu beni güldürdü.

"Fotoğrafımı mı çekeceksin?" Kadrajdan bana baktı.

"Evet, yatağa yat." Kafamı geriye atarak güçlü bir kahkaha attım. En son ne zaman böyle güldüğümü hatırlamıyordum. Demek benim küçük sarı şekerim dominantçılık oynamak istiyordu. Dediğini yaparak yatağa yattım.

"İç çamaşırını çıkar." İç çamaşırından hızlı bir şekilde kurtuldum, onun durduğu tarafa doğru fırlattım. Erkekliğim görkemli bir şekilde dikilmişti. İstediği şey açıktı. Sarı şekerin bacaklarının arasındaki kremaya bulanmak istiyordu. "Ellerini kafanın altına koy." Ona doğru baktım ama dediğini de yaptım.

"Kol kaslarımı görmek istiyorsan söylemen yeterli" deyip göz kırptım. Yüzünde profesyonel bir ifade vardı, ciddi durmaya çalışıyordu. Yatağın ön kısmına geçerek birkaç poz

çekti. Onun çektiği her pozda mümkünmüş gibi aletim biraz daha şahlanıyordu. Ona bir güzellik yapmaya karar vererek elimi aletime götürüp avuçladım. İnci'nin gözleri kocaman açılınca gülümsememi bastırmak zorunda kaldım. Birkaç uzun saniyeden sonra pozlarımı yakaladı.

"Yeterince seksi mi?" Dudağını dişleyerek başını salladı.

"İstediğini aldın, şimdi benim istediğimi ver." Nazlı bir tavırla dudaklarını büzdü. Benim küçük sarı şekerim bana işve mi yapıyordu?

"Üzgünüm, eve gitmem gerekli." Yerimden doğrulup onu bileğinden yakaladım.

"Hayır, hiç gerekli değil. Benimle kal..." Biliyorum, biliyorum, ısrar etmeyeceğim demiştim ama lanet olsun! Çok güzeldi ve şu üzerindeki havlu olmadan daha güzel olurdu. Hele kafamı bacaklarının arasına sokup kremasının tadına bakarsam çok daha güzelleşebilirdi.

"Timur, gerçekten gitmeliyim, yarın ablama doğum günü kutlaması yapacağız ve hazırlıklar için Eylül gelecek." Küçük bir çocuk gibi ayağımı yere vurup buna itiraz etmek istiyordum fakat çoktan otuzu geçmiş koca herif olduğum düşünülürse elbette böyle yapmadım. Bunun yerine yerimden kalkıp dolaptan kıyafetlerimi çıkardım. İnci makinesini komodine bırakıp havludan kurtulduğunda az daha kendime engel olamayacaktım ama çevik bir hareketle yerde duran elbisesini alıp üzerine geçirdi. Gözü kısa bir anlığına yatak örtüsüne kaydı. Pişman olmasından korkuyordum, ne yapacağını görmek için aynadan onu izledim. Yatak örtüsünü alıp yere koydu. Daha sonra çarşaf da aynı akıbete kavuştu. Yastık kılıflarını sökerken yüzünde pişmanlık ya da kızgınlık yoktu, hatta fazlasıyla normaldi. Boxırımın üzerine kot pantolonumu geçirdim, gözlerim hâlâ İnci'nin üzerindeydi. Yatağı çıplak bıraktıktan sonra gözleri etrafta gezindi.

"Nevresim takımların nerede duruyor?" Banyo kapısının yanındaki gömme dolabı işaret ettim, arkasını dönüp dolap

kapaklarını açtı. Çarşaf, yastık kılıfı, pike ve yatak örtüsü alarak hepsini yatağın üzerine serdi. İşi bittiğinde ben de tamamen giyinmiş saçlarımı düzeltiyordum. Ellerini sanki tozlu bir iş yapmış gibi birbirine vurdu, yerdeki örtü yığınını kucakladı.

"Çamaşır makinesi nerede?"

"Aşağıdaki banyonun yanındaki oda çamaşır odası..." Başını sallayıp kapıdan çıkıp gitti. Geri geldiğinde çantası da yanındaydı. Fotoğraf makinesini çantasına koydu, çantasından çıkardığı bir tarakla saçlarını taradı.

"İnci?" Aynadan bana bakarken gülümsedi, ben ise yatağa oturmuş onu seyrediyordum.

"*Pişman mısın* diye sorarsan o güzel kafanı kırarım." Anlamamış gibi ona baktım.

"Neyin kafasını?" Gözlerini kısarak bana baktı.

"Terbiyesiz!" Yerimden kalkarak onu kollarımın arasına aldım.

"Pardon, kafalarımın ikisi de güzel olunca karıştırıyorum." Parmak uçlarında biraz yükselip dudaklarıma ufak bir öpücük kondurdu. Tadı bile şekerliydi, beni öptükten sonra dudaklarımı yalayıp tadından arta kalanları sıyırdım.

"Hazırım, gidebiliriz." Çantasını omuzuna takıp içinden aldığı güneş gözlüğünü kafasının tepesine yerleştirdi. Elimi uzattım ve beni geri çevirmeden elimi tuttu. Birlikte aşağıya inerken yüzü gülüyordu. Mutluydu, bunu görüyordum. Ama aklında sorular, şüpheler olduğunun da farkındaydım. Aracın kapısını açarak o bindikten sonra diğer tarafa geçtim. Gözleri sürekli benim üzerimdeydi, her hareketimi takip ediyordu.

"Beni eve bırakıyorsun ama Engin abi ve Leman teyze beni Beste'de biliyorlar." Aracı bahçe kapısından çıkarırken ona bir bakış attım.

"Sana yakındım ve dönerken aldım. Her şeyi bu kadar düşünme, İnci. Sadece anı yaşa..." Bir tane sigara çıkarıp yak-

tım, dudaklarımın arasına yerleştirirken dumanı İnci'ye gitmesin diye camı açtım. İnci pür dikkat beni izliyordu yanakları hafifçe kızarmıştı.

"Ne?" Bana öyle güzel bakıyordu ki her bakışında onunla sevişme isteğim gün yüzüne çıkıyordu.

"Yok bir şey..." Beni geçiştirdiğinin farkındaydım.

"Hadi ama beni beğendiğini söylemek neden bu kadar zor?" Çok küstahsın bakışından sonra kollarını göğsünde birleştirip çenesini havaya kaldırdı.

"Seni küçük inatçı... Sana inat etmemen gerektiğini öğretmem gerekiyor, öyle değil mi?" Arabayı hemen ilerideki orman yoluna giren patikaya soktum. İnci telaşla etrafa bakınırken ben hiç ona bakmadan ilerlemeye devam ediyordum. Böyle davranarak ekmeğime yağ sürdüğünden haberi yoktu, tabi bir de bu hareketlerinin beni daha da azdırdığından...

"Timur! Nereye gidiyorsun? Eve gitmem gerekiyor." Ona cevap vermedim, aracı ağaçların sık olduğu bir alanda durdurup kapıları kilitledim. Koltuğundaki kola uzanarak iyice geri ittim ve hafif yatar konuma getirdim.

"Timur?" Ona cevap vermedim, gücün bende olduğunu sanmasını istiyordum. Olmadığını bile bile oyunumu en iyi şekilde sahneliyordum. Oyunları severdim, hele zor oyunları daha çok...

"Külotunu çıkar." Bakışlarıma kilitlenince başka şansı olmadığını anladı. Eteğinin altından külotunu sıyırırken heyecandan yükselen nabzının işareti olan damar boynunda seğiriyordu. Yanaklarında ve dudaklarında beliren kırmızılık içindeki ateşin yansımasıydı. Onu yakmak benim için kolaydı, onun ateşi bendim. Külotunu çıkarınca elimi uzattım, şaşkın bakışlarla suratıma bakıyordu. "Ver onu bana." Kararsızlık içinde siyah danteli bana uzattı. Burnuma götürerek kokusunu içime çektim, çok kadınsı kokuyordu. "Bu bende kalacak." Külotu cebime koyarken gözleri kocaman açılmıştı. Elimi uzatarak bacaklarının arasına dokundum, tam tahmin

ettiğim gibi bu yaptığım onun ıslanmasına neden olmuştu. Çünkü ne kadar inkâr etse de dominant havam, kurallarım, kural tanımazlığım, yaramazlıklarım onu etkiliyordu. İşaret parmağımı yavaşça içine kaydırdığımda kafasını geriye atarak kendini bana bastırdı. İçinden çıkardığım parmağı onun gözlerinin içine baka baka ağzıma sokup yaladım.

"Tadın şeker gibi." Dudaklarını ısırarak daha fazlası için olduğu yerde kıvrandı. "Şimdi inat etmeden ne istediğini söyle." Cevap vermedi. Sadece derin derin soluyor, öylece bana bakıyordu. İşi bir adım daha ileri götürmeye karar vererek onun olduğu tarafa geçtim. Koltuğun altındaki kolu çekerek iyice geriye ittirdim, koltuğun önünde yapacağım şeye uygun boşluk açılmıştı. Koltuğunun önünde diz çöküp kendimi vajinasıyla aynı hizaya getirdim. Tek ayağını omzuma kaldırıp ayakkabısını çıkardım. O hayranı olduğum beyaz ayak bileğine dudaklarımı bastırdığımda ağzından bir inleme çıktı. "Neye ihtiyacın olduğunu söyleyecek misin?" Yine cevap alamayınca öperek bileğinden baldırına, oradan da bacak içlerine kadar çıktım. Artık vajinası gözümün önündeydi. Benim için açılmış bir papatya gibiydi. Tadına bakmak için ölsem de kendimi dizginledim. İyice yaklaştım, nefesimi hissetmesi için üfledim. Kendini kastığında yarattığı hareket beni çılgına çevirdi. Ellerimi bacak içlerine koyarak onları ayırdım, iki bacağını da omuzuma yerleştirdim. "Hadi söyle!" Tek kelime etmedi. Beni sınıyordu, daha önce hiç sınanmamıştım. Kaybetmek üzere olduğumu hissediyordum. Bir nefes daha üfledim, pembe etini ağzımın içine almak için ölüyordum. "Söyle dedim! Söyle!" Sesimi yükseltmiştim, hatta onu titretecek kadar bağırmıştım. Burnumu ıslaklığına götürüp kabarmış klitorisine sürttüğümde çılgınca inledi.

"Lütfen! Yala beni." İşte bu kadardı. Ben kazanmıştım! Ben her zaman kazanırdım. Dilimi içine sokarak kıvırdım, kadınlığının girişindeki bütün duvarları dilimle gevşetirken İnci saçlarıma uzanıp onları çekiştirmeye başlamıştı. Saçlarımı seviyordu, onları parmaklarının arasında tutmayı seviyor-

du. Islaklığını kadınlığına yaydırırken tadı aletimin can çekişmesine neden oluyordu. Bedenimi ele geçirip erkekliğime uzanan kıvılcımlar İnci'nin etkisiydi. Ben onun ateşiydim, o da benim kıvılcımımdı. Tadına bakmaya devam ederken pantolonumun düğmelerini açıp sıyırdım. Boxırımı da dizime kadar indirdikten sonra şoför koltuğuna geçerek koltuğumu geriye çektim.

"Buraya gel." İtiraz etmedi, zaten edecek hali kalmamıştı. Gözlerinde gördüğüm şey katıksız şehvetti. Bana doğru uzanınca onu çekip hızlıca kucağıma aldım. Dar vajinası hâlâ aletime alışmamıştı, ilk giriş biraz zorlu olmuştu ama yavaş ve naziktim. Onu incitmekten ödüm kopuyordu; bu kadın birkaç saat önce bana canını yakmak isteyip istemediğimi sormuştu. Ne kadar salaktı... "Çok yavaş, sarı şeker... Yavaşça kabul et beni." Ellerini omuzlarıma yerleştirdi ve üzerime oturdu. Kadınlığının tüm duvarlarına sürtünüp içinde ilerlerken sıcaklığında yanıyordum. Başını göğsüme yasladığında tamamen içine girmiştim. "Ne kadar güzel olduğuna inanamazsın. İçin bana özel yaratılmış bir cennet." Kafasını gömdüğü yerden kaldırmadan inledi, ellerimi kalçalarına yerleştirmiş onu ufak ufak hareket ettiriyordum ama İnci bununla yetinmedi. Kalçalarını daha hızlıca oynatarak klitorisinde sürtünme yaratıyordu.

"Ah! Çok güzel." Kafasını kaldırıp bana baktı. Ani bir hamle yaparak içine sertçe gömüldüğümde kafası geri düştü. Sarı saçları omuzlarından aşağıya dökülüyordu. Ritmi tekrar ona bıraktım, üzerimde hareket ederken ellerim doğruca göğüslerine gitti.

"Bunlar benim avuç içlerim için." Boynuna uzanıp öperken memelerini avuçlamaya devam ediyordum. "Sen bana aitsin." İçimden gelerek söylüyordum. Ama İnci durdu, ritmi kaybetmiştik. Boynundan çıkarak ona baktım. Yanlış bir şey mi söylemiştim?.. "Bir şey mi oldu?"

"Ben sana ait değilim, Timur! Ben bir araba ya da ev değilim." Bunu bu kadar yanlış anlaması saçmaydı. Kaşlarımı çattım, sinirleniyordum. Onu tek hamlede altıma alıp gücü

elime geçirdim. Aletimi tekrar içine yerleştirip tek hamlede sıcaklığına gömüldüm.

"Yanlış cevap! Sen bana aitsin. İstesen de istemesen de... Bedenen, ruhen ve kalben!" Durmadan içine girip çıkmaya devam ediyordum. İnci itiraz etmedi. Beni, benim ona verdiklerimi kabullendi. Zevk onu tekrar ele geçirmiş, uçsuz bucaksız gökyüzüne kabul etmişti. Hızlı ritmim beni tüketmek üzereyken İnci benden önce sınıra dayandı, kasılmaları başladığı anda içinden çıkarak orgazm olmasını engelledim. "İstediğim cevabı verene kadar buna izin vermeyeceğim. Söyle!" Aletimi içine sokmadan kadınlığının dışında gezdiriyordum.

"Tamam, tamam! Sana aitim." Gözlerinin içine odaklandım ve içini doldurmadan önce torpidoya uzanıp el yordamıyla prezervatif bulup paketini dişimle yırtarak aletime geçirdim. Tek hamlede tekrar içine girdiğimde İnci zevkle inledi. Darbelerime daha fazla dayanamayarak kendini bırakırken ağzından sadece benim adım çıktı. Onun şu an bana ait olmadığının elbette farkındaydım. Ama çok yakında bana ait olmayı kendisi isteyecekti. Vahşi bir şekilde boşalırken kendimi tamamen dibine gömdüm.

Dakikalar içinde üstümüzü başımı toplamış, eve doğru tekrar yola çıkmıştık. İnci'nin külotu cebimdeydi ve bu beni eğlendiriyordu. Onu benden isteyeceğini düşünmüştüm ama böyle bir şey yapmadı.

"Şu suratındaki sırıtışı siler misin?" Sözleriyle sessizliğini bozmuştu, bu beni güldürdü.

"Hangi sırıtış?" Anlamıyormuş gibi yaptım, ne cevap vereceğini merak ediyordum.

"Zafer kazanmışsın sırıtışı..." Kesinlikle bir savaştan kazanılabilecek en değerli zaferi kazanmıştım. Bu daha çok sırıtmama neden oldu.

"Seni kazandım" Alp'in evinin bahçesine girince İnci söyleyeceği şeyi yuttu. Evin önünde durduğumuzda bizi bekleyen felaket tam olarak karşımızdaydı. Kırmızı arabasının ka-

pısına yaslanmış bir halde cep telefonuyla konuşuyordu. Bizi fark ettiğinde gözleri kısıldı, o çokbilmiş havalarına girdiği zamanlarda kullandığı sırıtış suratında belirdi.

"Senin yüzünden geç kaldık, Eylül çoktan gelmiş." İnci hızla arabadan inip kapıyı kapattı. Ben de hemen arkasından indim. Eylül onu sorguya çekecekti ve ben çok ikna edici bir adamdım. Telefonu kapatarak çantasına koydu.

"Ben de seni arayacaktım, İnci. Timur'la sabah gezmesine mi çıkmıştınız? Çokbilmiş sarı çıyan... Kardeşimin sevgilisi olmasa onu öldürüp en yakın araziye gömebilirdim. İnci benden önce davrandı.

Akşam arkadaşımda kaldım. Timur da yakınlardaymış gelip beni aldı. Tek nefeste sıraladığı şeyler doğru bile olsa kimse inanmazdı, yalan söylerken ses tonu anında ayırt ediliyordu. Bu hem kötü, hem iyi bir özellikti. Eylül'ün kaşları havalanmış, inanmaz gözlerle önce İnci'yi daha sonra beni süzdü. İkimizin de ne bok yediğini dikkatli bakan bir göz rahatça görebilirdi.

"Bana ihtiyacınız yoksa gidiyorum, hanımlar." İkisi de ihtiyaç olmadığını söylediğinde arabaya bindim. İnci bu akşam Eylül'le biraz ter dökecekti ama idare edeceğini umuyordum. Benim için zor olansa onu yarına kadar göremeyecek olmaktı. Eve girdiğimde kahvaltı masasını topladım, ilk defa bir yeri toplamak bana zevk veriyordu. Daha önce kimsenin bana kahvaltı hazırlamadığını söylerken ciddiydim. İnci her yönden farklıydı... Mutfakta işim bitince doğruca çalışma odama girdim, biraz çalışmam gerekiyordu. Alp Ataman yakında tepeme binerdi. Cebimden İnci'nin külotunu çıkarıp çekmeceme koydum, bu gülümsememe neden oldu. Sanırım İnci'nin iç çamaşırlarından ufak bir koleksiyon yapabilirdim. Telefonum çalana kadar çalışmayı sürdürmüştüm. İnci'nin aradığını düşünerek heyecanlandım. Ekranda Yeliz'in ismi yanıp sönüyordu. Onu ciddi bir şekilde reddetmem gerekiyordu, ısrarcı kadınlardan nefret ediyordum.

"Beni aramamanı söylemiştim!" Sesim gereği kadar sert çıkmıştı. Yeliz'in titrek soluğu telefondan bana ulaştı.

"Üzgünüm, sadece..." Sözünü keserek araya girdim.

"Yeliz beni artık arama. İlk sefer benim hatamdı, ikinci sefer ise senin. Artık hata yok. Aynı iş yerinde çalışıyoruz, bundan sonra profesyonel bir şekilde devam edelim. Her şeyi unut." Yeliz'in Eylül ve Nazenin'le arkadaş olduğu düşünülürse sık sık İnci'yle aynı ortamda bulunacağından emindim. Bu pislik ortaya çıkmadan Yeliz'i bir şekilde susturmalıydım. İnci'nin daha fazla pisliğimi öğrenmesini istemiyordum.

"Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Seni aklımdan çıkaramıyorum." Dürüstlüğü daha da sinirlenmeme neden oldu, kendimi tutmaya çalışıyordum. Yerimden kalkıp bir sigara yaktım.

"Nasıl yapacağın sana kalmış. Yaşananları kendine sakla ve sakın bir daha beni arama." Telefonu kapatıp balkona çıktım. Sigaramdan çektiğim derin nefesi geri üflerken bedenimden İnci'nin kokusunu alabiliyordum. Fena halde çarpıldığımın farkındaydım. Küçücük bir kadın gelmiş ve tüm hayatım, yaşam tarzım, hislerim tepe taklak olmuştu. Tüm yeminlerimi bozdurmuş ve beni sarhoş etmişti. Elimde tuttuğum telefonda son aramaları kontrol ederken bir yurt dışı numarası gözüme takıldı. Önemsemeden geçtim ve İnci'nin rehberdeki isminin üzerinde durdum. Eylül'ün hâlâ yanında olması ihtimaline karşı ona mesaj atmaya karar verdim.

"Bende sana ait bir şey var... Siyah, dantel ve en tatlı yerin gibi kokuyor."

Gülümsememi bastırma gereği bile duymadım, sigaramdan bir nefes daha aldım. Uzun süre cevap gelmeyince tekrar mesaj yazdım.

"İnci? Bir sorun mu var? Beni meraklandırma ve cevap yaz!"

Birkaç dakika sonra cevap geldi.

"Timur, Eylül her şeyi anladı. İnkâr ediyorum fakat bana inanmıyor... Özür dilerim, benim hatam."

Bunun olacağını zaten tahmin etmiştim. Alp duymadıktan sonra benim için sorun değildi ama İnci için durumun ne olacağını bilemiyordum. Eylül'ün bizi ispiyonlamayacağını düşünüyordum, öyle bir kız değildi.

"Oraya gelmemi ister misin?"

Balkondaki koltuklardan birine oturdum, bir sigara daha yaktım.

"Hayır, buna gerek yok. Kimseye söylemeyeceğine söz verdi. Ona güveniyorum... Gerçekten özür dilerim, senin de başını derde soktum."

Şu zırvalıkları canımı sıkıyordu. Dişlerimi birbirine kenetledim.

"Özür dilemeyi keser misin? Benim için sorun değil, İnci. Birilerinin öğrenip öğrenmemesi hiç sikimde değil!"

Hemen ardından bir mesaj daha yazdım.

"Bu senin için sorun mu?"

Korkarak beklediğim cevap geldiğinde önce sigaramdan derin bir nefes çekerek dumanın içimde gezdim. Beni sakinleştirmesi için birkaç saniye bekledim.

"Sorun değil... Ben yaşadıklarımızın arkasındayım. Pişman değilim, asla da olmayacağım. Ben yanmak istedim, yanmak sönmekten iyidir."

Felsefesini seviyordum. Yine gülümsedim, en gergin anımda bile beni gülümsetebiliyordu.

"Yanına gelmek istiyorum. Gelmemi iste..."

Gel dediği anda buradan koşa koşa soluğu yanında alabilecek durumdaydım.

"Eylül bu gece kalacak. Yarın görüşürüz. İç çamaşırı fetişisti..."

Bu sefer kahkaham içtendi.

23. BÖLÜM

İNCİ

Bütün gece Eylül'le mücadelecilik oyunu oynadıktan sonra onun daima kazandığı gibi bir kural olduğundan habersizdim. Aslında endişem kendi adıma değildi, ben Timur adına endişeleniyordum. Kimse en yakın arkadaşının baldızıyla kırıştırıp yakalanmak istemezdi. Timur'un vereceği tepkiye endişelendiğim için bu kadar mücadele etmiştim. Fakat Timur'un önemli olmamasını söylediği an rahatlayarak Eylül'le ağız dalaşımı sonlandırmıştım. Eylül ve ben mutfakta yarın için atıştırmalıkları hazırlıyorduk. Üzerine *N* harfi işlediğimiz süslü kurabiyelerin şeker hamurlarını şekillendirirken yüzündeki *ben kazandım* ifadesi silinmemişti.

"Onunla yattın mı?" Gözlerim kocaman açıldığında yanaklarıma ateş bastığını hissettim. Kurabiye hamuruyla yaptığım küçük fiyongu bozmuştum.

"Eylül!" Uyarımı umursamadı bile, pis pis sırıtmaya devam ediyordu.

"Yattın, değil mi? Aramızda kalacak, söz veriyorum ama azıcık anlat." Kafamı hızla iki yana sallayarak işime odaklandım. Gören beni atomu parçalamak üzere falan sanabilirdi.

"Şey, nasıl... Yani... Biliyorsun o..." Söylemeye çalıştığı şey ilgimi çekmişti. Kafamı işimden kaldırıp ona baktım. Eylül'ü kısa zamandır tanıyor olabilirdim ama o genelde bir şeyleri pat pat söylemek konusunda uzmandı. Tam bir çam devirendi ve böyle söylemekte zorlandığı şey olmazdı. Ya da şu ana kadar ben böyle bir durumla karşılaşmamıştım.

"Ne söylemeye çalışıyorsun?" Eylül kocaman ela gözlerini benden kaçırarak kurtulmaya çalıştı. Ama bilmediği bir şey vardı. Bu sorumun cevabını alana kadar onunla uğraşabilirdim.

"O bir dominant, hâkim, adı her ne boksa... Yani biliyorsun işte, kırbaçlar, işkence odaları falan..." Eylül'ün bunları nereden bildiği merakımı kaşıyordu. Şaşkınlıkla yanımda duran meyve suyuna uzanıp tek dikişte hepsini içtim.

"Sana zarar vermesine izin mi veriyorsun?" Bardağı sertçe masaya bıraktım.

"Bunu nereden bildiğini söyleyene kadar tek kelime etmeyeceğim!" Omuz silkti.

"Bu bir sır değil, İnci. Ben onun kardeşiyle birlikteyim ve Timur bu durumu hiç gizleme ihtiyacı duymuyor." Timur'un bu şeyleri bu kadar alenen yaşaması canımı sıkmıştı, bunu inkâr edecek değildim. Timur beni korkutuyordu. Bana zarar vermeyeceğini elbette biliyordum, korkum bundan değildi. Ona fazla kapılmıştım, haddinden fazla... Bu durumda eğer onun yolundan gidip ona ait olursam ileride karşılaşacağım problemlerden, karşımıza çıkacak engellerden, açıkçası üzülmekten korkuyordum. Klasik bir tabirle el bebek gül bebek büyütülmüş şımarık bir kız çocuğuydum. Ailem bir dediğimi iki etmemişti ve genelde üzüldüğüm şeyler çok saçma şeyler olurdu. Kanatlarım yoktu ama ben uçmaya çalışıyordum. Yere çakılmam an meselesiydi.

"Timur benimle o şekilde değil." Eylül anlamaz bakışlarıyla bana bakarken ağzı açıktı.

"Çok sıradan sayılmaz ama bana zarar vermiyor. Sadece tavırları dominant..." deyip güldüm. "Gerçi onu da pek becerdiği söylenemez." Onunla olmanın ne kadar eğlenceli olduğu aklıma geldiğinde nabzımın hızlandığını hissettim. Çok farklıydı... Özgür'le birlikteyken kedi köpek gibi tartışırdık. Ben sinirlenirdim o da pişman olup özür dilerdi, bu böyle devam ederdi. Ama her seferinde aynısı olurdu. Oysa Timur'la her şey çok farklı... Ne zaman ne olacağı, oyunu kimin kazanacağı asla önceden kestirilemezdi...

"Onu çok iyi tanımıyorum ama öyle diyorsan... Daha fazla üstüne gelmeyeceğim fakat ben en kısa sürede ablanla konuşmandan yanayım." Ablamla çok yakındık ama böyle bir duruma nasıl tepki vereceğini kestiremiyordum. Eylül aklımdaki karışıklığı hemen fark etti.

"Emin ol seni en iyi o anlar..." Sanırım evli olduğu için böyle söylüyordu. Ablam çok büyük bir sevgiye sahipti ve sahip olduğu sevgi kadarını da enişteme veriyordu. Onların arasındaki bağa herkes imrenirdi.

Akşam yattığım yerden penceremden görünen yıldızları izliyordum. Eylül'le geç vakte kadar hazırlık yapmıştık. Misafir odasında yatmasına izin vermemiştim. O yüzden hemen yanımda yatıyordu. Daha önce hiç bu kadar yakın bir arkadaşım olmamıştı. Lise arkadaşlarımla dağılmıştık ve görüşemiyorduk, görüştüğümüz zamanlar da sıradandı. Eylül'ün uyuduğunu düşünürken sesini duyunca arkamı döndüm.

"Onunla yattın, öyle değil mi?" Kıkırdayarak koluna hafifçe vurdum.

"Uyur musun artık? Ablam haklıymış, tam bir baş belasısın." Bana sarılıp kafasını boynuma doğru soktu.

"Elti mi oluyoruz ne?" Derin bir soluk aldım. Ben cevap vermemiştim ama o hâlâ gülüyordu.

"Gerçekten susar mısın? O iğrenç kelimeyi bir daha duyarsam kıçını tekmelerim." Evliliği hatırlatan her şey tüylerimi diken diken etmeye yetiyordu. Özgür'ün tüm hayallerine

katlanmıştım ve uzunca bir süre evlilik kelimesini duymak dahi istemiyordum.

Sabah Eylül'ün hırıltısıyla gözlerimi açtım. Ciddi anlamda bir hırlama sesi çıkarıyordu, tıpkı bir kedi gibi... Kahkaha attığımda gözlerini açıp garip garip bana baktı.

"Ne gülüyorsun be! Deli." Yerimden kalkıp banyoya yürürken,

"Tüy yumağı yuttun herhâlde, hırıldıyorsun" dedim. Arkamdan fırlattığı yastık tam kafama isabet ederken gülmemi bir an olsun engellememişti. Banyodan çıktığımda Eylül elinde benim telefonumla yatağın ortasında oturmuş biriyle konuşuyordu.

"Seninki tuvaletten çıktı. Ama benden söylemesi, Alp seni Ataman Holdingin en üst katından sallandıracak." Hızla yatağa atladım ve Eylül'ü altıma alarak elinden telefonumu kurtardım. Küçücük haliyle ortalığı nasıl bu kadar karıştırabiliyordu? Gerçekten de götü yere yakın olandan korkacaksın tabirini haklı çıkarıyordu.

"Timur?" Nefes nefese telefonu kulağıma koydum, bir yandan da Eylül'ü hareketsiz tutmaya çalışıyordum.

"Kalk üstümden be! Şuna bak, dişi panter." Timur'un kahkahasını duyduğumda rahatladım, Eylül'ü bırakıp yataktan kalktım.

"Zamanla alışırsın diyeceğim ama sanırım hakkından geliyorsun. Beni şaşırtmadın, sarı şeker." Sesini duymak bütün cıvatalarımı yerinden oynatıyordu, dizlerimde başlayan titremeyi aklımdan silmeye çalıştım ve yutkundum.

"Bir şey mi oldu?" Adımlarının sesini duyuyordum, muhtemelen ayakları çıplaktı. Onları çıplak hayal etmek meme başlarımda ani dikilmelere neden oldu.

"Bir şey yok, sesini duymak istedim. Bir de fotoğraflar hazır, onları gelirken getirmemi ister misin?" Dudağımı dişledim. O fotoğraflara her an, her dakika bakabilirdim.

"Bu iyi olur... Akşam görüşürüz o halde..." Konuşmayı kısa kesmek zorundaydım çünkü Eylül cadısı gözlerini pörtletmiş sırıtarak beni izliyordu.

"Kesinlikle görüşeceğiz, sarı şeker." Ses tonu vaat doluydu. Elbette romantik vaatler değil, benim kanımı kaynatan yasak vaatler...

Ablamın dönüşü için hazırlığa devam ederken Leman teyze de bize yardımcı oluyordu. Çalan kapıya koştururken annemle babamı kapıda gördüğümde heyecanlanarak kapıyı açtım. İkisinin de resmen üzerine atlamak suretiyle oksijen temaslarını kestim ve onları boğana kadar elli tane soru sordum. Babam zaten çok konuşkan bir insan değildi ve duygularını daima içinde yaşardı, yine öyle yaptı.

"Ben gidip Engin'e arkadaşlık edeyim. Siz hanımlar ne yapıyorsanız ona devam edin." Kafamın tepesine ufak ama şefkatli bir öpücük bırakarak dışarı çıktığında annem, ben, Eylül ve Leman teyze el birliğiyle hazırlıklara devam ettik. Havuz kenarını hazırlamış ablamın en sevdiği renk olan mor renkle süslemiştik. Mor balonlar, mor ve gümüş rengi fiyonklarla süslediğimiz sandalyeler ve çiçeklerle bir balo salonunu andıran alan birazdan neşeli insanlarla dolacaktı. Saatler 12:00'yi gösterirken ablamları almaya havaalanına giden Engin onlarla birlikte geri dönmüştü. Hepimiz kapının önünde bir öbek oluşturarak onları karşıladık. Ablam her zaman ağlamaya hazır yağmur damlalı gözleriyle bizi süzerek gülümsedi. Enişte m ise tam yanında durmuş, koruyucu bir edayla beline sarılmıştı. Zaten elini kolunu onun üzerinden çekemiyordu. Onlar hayatım boyunca gördüğüm en güzel çiftti.

"Hepiniz buradasınız. Sizi çok özledim." Ablam önce bana sarıldı, tabi ben de ona sıkıca sarıldım, hatta sanırım biraz fazla sıkı sarıldım ki eniştemin kaşları anında çatıldı.

"Onu o kadar sıkma." Uyarısına sadece kahkaha attım.

"Karın bir porselen değil, enişte." Gözleri kısılmış, eli çenesinde gezinmeye başlamıştı.

"Emin ol benim için bir porselenden daha kırılgan ve dünya üzerindeki her şeyden daha değerli. O yüzden ona nazik davran." Umursamazca omuz silkince ablam güçlü bir şekilde gülerek enişteme baktı. Sanki aralarında bir sır varmış gibi anlamlı anlamlı onu süzerek sırayla herkesi kucakladı. Tabi diğer herkes ona bir porselenmiş gibi nazikçe sarılmıştı. Sarılma merasiminin hemen ardından Eylül ve ben ablamı hazırlamak için yukarı çıkardık. Enişte babamla birlikte bahçeye çıkmıştı, annem ise Leman teyzeyle hazırlıklara devam ediyordu.

"Siz ne yapıyorsunuz bakayım? *Büyük parti yok* demiştim" dediğinde Eylül omuz silkerek benim dolabımdan ablam için aldığımız elbiseyi çıkarıp ona gösterdi.

"Büyük parti yok zaten, Naz. Sadece bir Eylül & İnci organizasyonu." Ben de kıkırdayarak giyeceği ayakkabıları çıkardım. Kıyafetlerin üzerinde gözlerini gezdirdi. Beğenmişti, surat ifadesinden ve kızaran yanaklarından bu açıkça belli oluyordu. İkimize de sarılarak,

"İkinizi de çok seviyorum" dedi. Biz de onu sevdiğimizi söyledik. Gerçekten de ablamı çok seviyordum. Onu bir oyuncak bebek gibi giydirip özenle saçlarını ve makyajını yaptık. Göğüs altından bollaşan mor renk hamile elbisesinin eteği uçuş uçuştu, dizine kadar iniyordu. Gümüş rengi babetlerini akşam Eylül'le birlikte süslemiştik. Üzerine yapıştırdığımız mor renk taşlarla çok şık görünüyordu.

"Ben Naz'ın saçını yaparken hadi sen de giyin" diyerek bana göz kırptı ve ablamı makyaj masasına oturtup saçlarıyla uğraşmaya başladı. Sanırım göz kırpma olayı Timur gelecek diyeydi. Derin bir nefes aldım. Onunla yattıktan sonra ilk defa insan içine çıkacaktık, birinin bunu anlamasından deli gibi korkuyordum. Acaba yattığımız dışarıdan anlaşılır mıydı? Farklı görünmüyorduk, değil mi? Dolabımı açarak kıyafetlerimi çıkardım ve giyinmeye başladım. Eylül'ün aynadan beni dikizlediğini fark ettiğimde çirkinleşerek ona dil çıkardım.

"Kızım bakmasana! Lezbiyen misin nesin?" Ablam kıkırdarken Eylül bana aynadan öpücük gönderdi.

"Böyle cıbıl cıbıl gezersen olabilirim. O fizik ne kızım, insan mı yedin?" Başta gözlerimi kıssam da gülmeden edemedim, biraz fazla içtendi.

Giyindikten sonra aynada kendime baktım, ablamın gözü benim üzerimdeydi, "Çok güzelsin..." dedi. Ben de ona bakarak,

"Ablama benzemişim" diye karşılık verdim.

Kendi güzelliğinin farkında değil miydi? Pudra rengi mini eteğimin üzerine siyah renk motifli bir büstiyer giymiştim. Ayağımda da büstiyerdeki buz mavisi çiçek motifleriyle aynı tonda topuklu ayakkabılar vardı. Eylül, ablamın saçlarını bitirmişti. Sevimli bir şekilde topladığı saçların uçlarına kibarca maşa yapmıştı. Ablam makyaj olayından pek hoşlanmıyor olsa da Eylül ona zorla dumanlı bir göz makyajı yapmıştı.

"Gel senin de saçını yapayım." Elinden maşayı alarak ablamın kalktığı yere oturdum.

"Gerek yok, ben yaparım. Hadi sen de giyin, baş belası" deyip göz kırparak poposuna vurdum.

"Bana lezbiyen diyene bak, resmen tacize uğradım. Naz bak ben senin bu kardeşinin yanında soyunamam artık. Burak'ımın üstüne gül koklamam." Bir kahkaha patlattım, ablam gülmekten kızarırken yatağa oturdu.

"Aman kıçımın kenarı, senin kuru popona kalmadım." Eylül aynada poposunu incelerken gülmekten kızarmıştım. Saçlarımı ve makyajımı yaptıktan sonra Eylül'ün saçlarını da yaptım. O makyajını yaparken ablam yerinden kalktı.

"Hayırdır, nereye?" Eylül ona bakarken benim de gözüm kaydı.

"Şey... Alp ne yapıyor diye bakacaktım." Bunlar doyumsuz muydu? Kaçamak işini biraz abartıyorlardı. Yani yeni

evlilik dönemi ne zaman bitiyordu? Sonra aklıma Timur'la geçirdiğim tutku dolu saatler geldi ve bu durumun hemen geçmeyeceğine kanaat getirdim.

"Otur oturduğun yerde, yeter. Hamile hamile, azgın şey seni..." Eylül onu yerine oturturken ben gülümsedim.

Tamamen hazırlanmış bir şekilde aşağıya indik. Henüz kimse gelmemişti, daha doğrusu bahçeye çıkana kadar öyle düşünüyordum. Timur, enişte m ve babamla birlikte bahçede oturuyordu. Bizi gören erkekler beğeniyle süzmeye başlamıştı bile, tabi bana beğeniyle bakan tek erkek babam değildi. Timur donup kalmıştı, bu bakışı edepsiz şeyler düşünme güdümü kamçılıyordu. Bacaklarımın arasında, Timur'un ele geçirdiği noktada bir kasılma olduğunda nefesim kesildi. Saatler geçerken tüm davetliler gelmeye başlamıştı fakat Timur benden uzak duruyordu. Enişte m ve babamla o köşeden hiç kalkmadan oturdu. Erkekler kısmına ek geldikçe sohbet koyulaşıyordu. Burcu ve Lale'nin kocaları ve Sinem'in nişanlısı da gruba dâhil olmuştu. Babamın ısrarlarıyla rakı içmeye başlayan grup saatler geçtikçe neşelenmiş oldukça eğlenceli bir hal almıştı. Bizim oturduğumuz masa da fena sayılmazdı, kadınlar olarak halimizden de dedikodularımızdan da memnunduk. Annem ve Leman teyze ısrarla bizden ayrı takılıyorlardı. Masada oturan ablam, Eylül, Burcu, Sinem, Lale, Yeliz ve ben ise her telden sohbet ediyorduk. Gözüm arada babamın karşısında rakısını yudumlayarak ona eşlik eden Timur'a kayıyordu. Lanet olsun! Deli gibi seksiydi. Rakı içen erkeklere karşı daima zaafım vardı. Babamla sohbet ederken de oldukça rahattı, hatta onu birkaç defa güldürmüştü. Hadi ama hangi kız babasıyla iyi geçinen bir adamı hoş, sevimli, harika, olağanüstü falan bulmaz?!. Aklıma gelen fikirle yerimden kalkarak içeri girdim, odamdan fotoğraf makinemi alarak aşağıya indim. Onların fotoğraflarını çekecektim, tabi daha çok Timur'un... Bizim masada herkesle birkaç poz çektikten sonra oturduğum yerden makinenin kadrajını ayarla-

dım ve Timur'un harika gülümsemesini, rakı bardağını kalın dudaklarına yaslayışını, beyaz sıvı boğazından kayarken âdemelmasının yukarı aşağı hareketini fotoğrafladım. Uzaktan olduğu için belki mükemmel olmayacaktı ama yine de edepsiz fantezilerime rakı olmasa da meze olabilirdi. Burcu ve Nazenin hamilelikle ilgili koyu bir sohbete dalmışlardı. Eylül ve Lale moda hakkında konuşuyorlardı. Bu durumdan faydalanarak çektiğim fotoğraflara göz atarken Yeliz'in yanımda fotoğraflara baktığını fark ederek hemen makineyi kapattım. Kare kare Timur fotoğrafları bir şeyleri anlamasına neden olabilirdi ve o Timur'dan hoşlanıyordu. Bu pek doğru değildi, ne de olsa o ablamların arkadaşıydı. Bir şeyleri gözüne sokarak ona acı verecek kadar basit ve acımasız bir kız değildim. Telefonumun mesaj ışığı yandığında mesaja baktım.

"Odana çık ve beni bekle."

Nabzım bir anda yükselmiş, kalbim ağzımda atmaya başlamıştı. Mesajı hızla kapatarak Yeliz'in görmesini engelledim. Telefonumu da yanıma alıp lavaboya gitmem gerektiğini söyleyerek masadan kalktım. Odama giderken koşturmamak için kendimi zor tutuyordum. Heyecan sanırım tutkumu besliyordu. Merdivenlerden çıkarak odama doğru koridora girdim. İçeri süzülüp kapıyı aralık bıraktım ve beklemeye başladım. Dakikalar sonra tanıdık bir koku duydum, etrafıma sarılan kollarla birlikte boynuma değen dudakları hissettim.

"Çok güzelsin..." Pantolonundaki kabartıyı kalçama sürterek beni yatağa doğru eğdi. "Patlamak üzereyim ve düşün, sadece sana bakarak ve hayal ederek bu haldeyim. Beni ne tür bir deliliğe sürüklediğini görüyor musun?" İki elimi de yatağa koyarak kalçamı havaya kaldırdım. Kafamı yana doğru çevirip ona baktım bu bakış nabzımı tavana vurdurmuştu. Dağınık saçlarının doğal ve vahşi görüntüsüne yüzündeki arzulu bakışlar karışmıştı. Timur Karaca bir vahşiydi. Vahşi bir herkül... "Şimdi ne olacak, biliyor musun?"

Kafamı iki yana sallayıp, "Bilmiyorum... Ne olacak?"

diye sordum. Ona meydan okumaktan hoşlanıyordum ve o da bundan çok hoşlanıyordu. Bir küfür mırıldanıp eteğimi kaldırdı, parmaklarını iç çamaşırımın kenarlarına dayayıp onu aşağıya indirdi. "Ayağını kaldır." Ayağımı kaldırdım, daha sonra diğerini de kaldırınca iç çamaşırım tamamen yok oldu ve Timur'un cebindeki yerini aldı.

"Sen sapık mısın? Onları ne yapacaksın?" Kıkırdamama engel olamadım. Timur fermuarını açarken, "Tam üstüne bastın, sarı şeker... Onlarla ne mi yapacağım? Senden ayrı kaldığım zamanlarda seni düşünürken otuz bir çekeceğim ve onlar bana çok yardımcı olacak." Yanaklarıma basan ateşe inanamıyordum. Böyle edepsiz bir şey beni nasıl bu kadar heyecanlandırırdı? Timur'u benim çamaşırlarıma bakıp o işi yaparken hayal ettiğimde inleyerek kalçamı ona doğru ittirdim. Timur da inleyerek başını geriye attı. Cebinden çıkardığı paketi yırtıp prezervatifi aletine geçirdi. "Bunu yapmaman gerekiyordu" diye mırıldanarak aletini arkamdan kadınlığıma yerleştirdi. Tam girişimdeydi ve onu içime almak için sanki ölüyordum.

"Bu biraz hızlı ve sert olacak. Şimdiden özür dilerim, kesinlikle telafi edeceğim" diyerek içime girdi. Kesinlikle sertti, yani bahsettiğim şey suç aleti... Bir çeşit bazuka gibiydi. Beni tamamen ele geçirdi. İçimde ilerleyerek hedefine, yani tünelin sonuna ulaştı. Timur'un dibime yaslandığını hissediyordum, elini saçıma götürerek sarı saç tutamlarını sıkıca kavrayarak öne düşen başımı geriye çekti. Bu sertlik hoşuma gitmişti. İçimde gidip gelirken saçımı çekmesi bana kendimi çok yaramaz ve kuralsız hissettiriyordu.

"Böyle hoşuna gidiyor mu?" Dudağımı ısırdım, sesimi alçaltmaya çalışıyordum. Lanet olsun, ailem aşağıdaydı ve ben odamda Timur'la düzüşüyordum. Bu hayatımda başıma gelen en heyecanlı şeydi.

"Tahmin bile edemezsin" diye cevapladım. Bu Timur'un inlemesine neden oldu, gırtlağından çıkan tüm sesler erotik bir müzikaldi.

"Seninle yapmak istediğim şeylerin hayali bile şeytanları kızdırmaya yeter." Bu yasak vaatler beni benden alıyordu. İçim bir yangın yeri gibi alev almışken ihtiyacım olan tek şeyin Timur'la kuralları çiğnemek olduğundan emindim. Timur benim içimdeki beni ortaya çıkarıyordu. Hep bastırmak zorunda olduğum şeyler onunla birlikte gün yüzüne çıkarak yeni beni oluşturuyordu; fakat bu beni zerre kadar huzursuz etmiyordu. Hatta öyle ki yeni beni seviyordum. Yeni ben o resmini yapmak istediğim bendi. Seksi, özgüvenli, ateşli, kuralsız ben...

"O halde şeytanlar çok kızacak." İtirafımla Timur saçımı biraz daha sertçe çekti.

"Acele etmemiz gerekli, biliyorsun, değil mi? Yoksa yakalanırız ve herkes ne kadar edepsiz bir kız olduğundan haberdar olur." Biliyorum, şu an muhtemelen benim bir sapık olduğumu falan düşüneceksiniz. Ama yakalanma korkusu beni acayip azdırıyordu. Aşağıda bir dolu insan olduğunu bilmek ateşime odun atmaktan başka bir şey yapmıyordu. Kalçamı havaya kaldırıp Timur'un ritmine göre kendimi ona bastırdım. Canım yanıyordu, bacaklarımın arasındaki o nokta hassastı. Sanki tahriş olmuş gibiydi ama zevkim o acıyı kamufle etme konusunda başarılıydı.

"Sen beni yakıyorsun, sarı şeker... Mecazen değil, ben gerçekten yanıyorum." Saçımı tutan elini bıraktı ve eli ön tarafıma, klitorisime ulaştı. Diğer eli kalçamda duruyor, ritmi ayarlıyordu. Klitorisime yaptığı o ufak dokunuşlar sanki bir kapının açılmasına yardımcı olan anahtarmış gibi anında aralanmaya başladım. Ritmi destansıydı, eğer yazma yeteneğim olsa onun bu ritmine destan yazardım.

"Çözülüyorsun..." İnleyerek başımı geriye attım.

"Beni sen çözüyorsun, Timur." Bir küfür daha savurduğunda ben de kendimi bırakıp ona teslim oldum. Timur hemen ardımdan benim tutkuma eşlik ederek şehvetime karıştı.

İçimden çıkmadan kollarını belime dolayarak ağırlığını üzerime bıraktı.

"Ben seninle ne yapacağım, sarı şeker? Beni bitiriyorsun." Aynı şeyi ben de onun için düşünüyordum ama bir şey söylemedim. Tam ağzımı açmak üzereyken beni susturdu.

"Şşştt... Ayak sesleri duydum." Hemen içimden çıktı, prezervatifi çıkarıp ağzını bağladı ve cebine koydu. Kendini toplaması saniyeler sürdü. "Ben aşağıya iniyorum, toparlan ve gel." Kapıyı kolaçan ettikten sonra dışarı çıktığında titrememem bütün bedenime yayıldı. Toplanıp kendime çekidüzen vererek aşağıya indiğimde her şey çok normaldi. Herkes bıraktığım gibiydi. Timur çoktan rakı masasına yerleşmiş, sohbete dâhil olmuştu.

Yerime oturduğumda Yeliz ayağa kalktı, "Ben gitsem iyi olacak" dedi.

Ablam ona doğru baktı, "Neden? Biraz daha otur, seni eve bıraktırırız. Daha çok erken..." dediğinde Yeliz gülümsemeye çalıştı ama nedense gülüşü bana sahte geldi.

"Sanırım hasta oluyorum, kendimi iyi hissetmiyorum" dediğinde ablam daha fazla itiraz etmedi. Öpüşüp vedalaşırken Sinem salı günü toplanıp kına hediyelerini yapmak için hepimizden söz aldı. Bir çeşit kızlar gecesi yapacaktık, bu harikaydı. Eylül en uygun evin kendi evi olduğunu söyleyerek organizasyonu anında planladı. Yeliz'i kapıya kadar geçirip doğum gününe devam ettik. Herkes hediyelerini verirken en sona kendi hediyemi saklamıştım. Hediyeyi aşağıya indirmek için Eylül'den yardım istedim, birlikte odamdan ablam için yaptığım resmi alarak aşağıya indirdik. Onu bahçeye indirdiğimde herkes onun bir resim olduğunu anladı ama üstüne sardığım kâğıtlar resmin gizemini koruyordu.

"Evet, gördüğünüz gibi bu bir resim. Zaten ressam kızdan başka hediye de beklenemez" diyerek onlara gözlerimi devirdiğimde herkesin yüzünde bir gülümseme vardı. Bu

resim üzerinde çok uzun zamandır çalışıyordum. Tabi ablamın doğum gününe yetiştirmek için de büyük çaba harcamıştım. Eylül resmi sabit tutarken ablamı elinden tutup resmin karşısına yerleştirdim. Kâğıtları yırttığım anda ortaya çıkan şeye herkes hayretler içinde baktı. Ablamın yanına yürüyüp resmi karşıdan inceledim. Beyaz melek kanatlarına sahip hamile kadın ablamdı, gayet benzetmiş olmam kendimle gurur duymama neden oldu. Onun beyaz kanatlarına karışıp onu sarmalayan siyah kanatların sahibi eniştemdi. Ama yüzü belirgin değildi, sadece bir çift mavi gözden ibaretti. Birbirlerine sarılmış karmaşık figürde dikkat çeken diğer noktaysa ablamın şişkin karnından çıkan ufak melek kanatlarıydı. Ablam ağlayarak bana sarıldı.

"Bu harika... İnci ne diyeceğimi bilemiyorum. Bunun ne kadar anlamlı olduğunu bilemezsin." Ona sarıldım, eniştemi umursamadan sımsıkı sarıldım. Zaten o da bu sefer bir şey demedi, çizimi beğeniyle incelemekle meşguldü. Duygu dolu anlar sona erdiğinde herkes bir bir ayrılmaya başlamıştı. Tabakları mutfağa taşıdığım sıra bir kol beni kavrayıp banyoya çekip kapıyı kapattı. Dudaklarıma yapışan dudaklar başımı döndürürken beni açlıkla öpen Timur'a baktım. Rakının tadını dudaklarından almış, tek yudumda sarhoş olmuştum.

"Timur! Ne yapıyorsun?" Dudaklarımı bir kez daha öptü.

"Gördüğün gibi seni öpüyorum." Elini alt tarafıma sokarak iç çamaşırı engeline takıldı.

"Sen yine iç çamaşırı mı giydin?" Başımı sallayarak onu onayladım. O odadan gittikten sonra yeni bir tane giymiştim.

"Onu bilerek çıkarmıştım. Giymemen, ıslaklığınla oturman gerekiyordu." Hadi ama! Donsuz oturamazdım. Hayır, oturabilirdim ve birden bunu yapmadığım için pişman oldum.

"Çıkar onu." İtirazsız bir şekilde çamaşırımı çıkarıp ona uzattım. Onu almasını istiyordum çünkü bu beni tahrik ediyordu.

"Çok yaramazsın..." Külotumu cebine koyarak bana sırıttı.

"Yaramazlık yapmayı seviyorum." Ona ima dolu bakışlar atarken Timur'un gözlerinde ateşler yanıyordu.

"Beni kışkırtma, sarı şeker." Ona gülümsedim.

"Fotoğrafları odana bıraktım. İç çamaşırı çekmecendeler." Bu beni şaşkınlığa uğratmıştı.

"Ne, nasıl?" Kahkaha attığında ondan daha güzel bir şey olmayacağına emin oluyordum.

"Arabamdaydı, az önce alıp odana bıraktım." İç çamaşırı çekmeceme... Bu adam gerçek bir sapıktı.

"Sonra görüşürüz..." dediğinde başımı sallayarak onu onayladım. Timur banyodan temkinli bir şekilde çıkar çıkmaz denge kaybı yaşayarak lavabonun kenarına tutunmak zorunda kaldım.

24. BÖLÜM

TİMUR

İnci'nin yanında kendimi çok farklı hissediyordum, sanki benim içimden yeni bir ben çıkarıyordu. Bir yandan şehvetimi dizginlemek ve onu korkutmamak için uğraşırken diğer yandan da o şehveti sonuna kadar onunla yaşamak istiyordum. Genelde tek eşlilikten fazlasıyla uzak olduğum düşünülürse garip bir şekilde ondan başka kimseyi gözüm görmüyordu. Tek düşündüğüm onun bir avuç pamuğa benzeyen memeleri, dünyanın en lezzetli kreması gibi olan kadınlığı, papatya kokulu teniydi. Onun bana ait olması ise bambaşka bir şeydi. Alp ve Nazenin döndüğünde eskisi kadar rahat görüşemeyeceğimizin farkındaydım, öyle de oluyordu. Pazartesi günü işten eve geç vakit dönmüştüm; çünkü İnci bir aile yemeğindeydi. Onu arayıp rahatsız etmek isteyen yanıma karşı koymuştum ve daha önce ona dürüstçe söylediğim şeyi yapmıştım. Onun o ufacık donlarına bakarak otuz bir çekmiştim. Elim aletimin üzerinde her kaydığında aklıma İnci'nin o küçücük kadınlığının tüm duvarlarını esneterek girdiğim anlar gelmişti. Gerçek bir inci tanesi saflığındaydı ve bu kahrolası sahiplenme güdümü öne çıkarıyordu. Onun tamamen bana ait olmasını istiyordum. Daha fazla bana ait olmasını... Olduğundan da fazla...

Salı günü de aynı boklukla devam etti. Çalışmak için ken-

limi zorluyordum ve bu bir süre de olsa pantolonumun için- e her an taarruza geçmeye hazır kobrayı sakinleştiriyordu. avallı kobra aklını kaçırmıştı. Tek düşündüğü o ufak pembe, beyaz inci tanesinin kaynağına gömülmekti. Alp ofisime daldığında -daldığında diyorum çünkü asla kapıyı çalmaz- sanki düşüncelerimi okuyabilirmiş gibi telaşla yerimden fırladım. O kızıl ötesi gözleri beynimdeki tüm sırrı almak istercesine üzerimde gezinmeye başladığında gayet doğal bir tavır takınmaya çalışıyordum. Alp önce kolundaki saate baktı, sonra bakışları tekrar üzerimde gezindi.

"Saat yedi. Senin burada ne işin var? Saatler önce kaçmış olman gerekmiyor muydu?" Sarı şeker bu gece bir bekârlığa veda partisindeydi. Nazenin de oradaydı ve o yüzden Alp'in de hâlâ eve gitmemiş olması son derece doğaldı. Farkında değilmiş gibi etrafıma bakındım.

"Farkına varmadım. O kadar olmuş mu?" Başını sallayarak beni onayladı.

"Bu akşam bir planın var mı?" Olabilirdi... Hâlâ dönmemiş olsaydınız kesin olurdu. Tabi bunu ona söylemedim.

"Yok" dedim. Şaşkın görünse de bunu belli etmedi. Aslında çoktan davayı çakmış olması gerekirdi. Nazenin'le bu kadar ilgili olduğu için şanslı piçin tekiydim. Eğer ben böyle azgın bir boğa gibi davranmaya devam edersem muhtemelen yedi düvelin duyması çok uzun sürmeyecekti.

"Tamam, o halde hadi toplan da bana gel. Kızlar kızlar gecesi yapıyorsa biz de eski günlerdeki gibi erkekler gecesi yapalım." Ona gülümsedim. Sanırım eskisi gibi davranmaya devam etmeliydim, kendi ellerimle teslim olmaya niyetim yoktu.

"Vay anasını!.. Zavallı dominant Alp Ataman evlendi, ev erkeği oldu da karısı evde yokken en yakın arkadaşını erkek erkeğe takılmaya çağırıyor." Kaşlarını çatarak bana çok konuşma bakışı attığında eşyalarımı toplayıp bilgisayarımı kapattım.

"Çok konuşma istersen, her an vazgeçebilirim." Kolumu omzuna atarak

"Ne kadar da asabisin öyle. Kırbaca ara mı verdiniz?" Omuzuma sert bir yumruk atarak beni iki büklüm etti.

"Kes zırvalamayı. Düş önüme, gereksiz." Alp'in önde giden aracını takip ederken İnci'yi arayıp aramamak arasında kalmıştım. En sonunda onu biraz kendi halinde, arkadaşlarıyla vakit geçirmesi için özgür bırakmaya karar vermiştim. Tabi sadece bugünlük, yarın ne yapıp edip onu kendimle dolduracaktım. Eve vardıktan sonra Leman ablanın bizim için hazırladığı yemeklerden yiyip doğruca bahçeye çıktık. Alp'le karşılıklı içki içmeyi özlemiştim, uzun zamandır yapmıyorduk. Burak benim kardeşim olmasına rağmen onunla Alp'le olduğum kadar yakın değildim. İş hakkında sohbet ederek içkilerimizi içmeye devam ederken Alp boğazını temizleyip bardağını yanındaki sehpaya bıraktı. Evet, birazdan harika bir soru gelecekti.

"Neyin var, Timur?.. Anlat bakalım..." İçkimden büyük bir yudum alıp normal bir şekilde omuz silktim.

"Neyim olabilir ki, dostum? Her zamanki ben işte..." Alp gözlerini kısmış şüpheyle beni süzerken eli çenesinde geziniyordu.

"Yapma, Timur! Seni yıllardır tanıyorum. Garip davranıyorsun." Evet, hafta sonu bile evdeydim, canım sarı şekerden başka kimsenin tadına bakmak istemiyordu, bulunmak istemediğim bir duygu durumunun içindeydim ama içten içe de mutlu hissediyordum.

"Gerçekten, Alp, bir şeyim yok. Sanırım yaşlanıyoruz." Alp bir kahkaha attı.

"Ben bunu asla kabul etmiyorum" diyerek tezimi reddetti.

"Nedenmiş o? Sen benden bir yaş büyük değil misin?" Kaşları yine çatıldığında gülmeye başladım.

"Daha yeni evlendim ve yakında baba olacağım, asla yaş-

lı değilim." Bunları Alp Ataman'ın söylediğini duymak beni şaşırtsa da alışmış gibi yapıyordum.

"Karının senden yaşça küçük olduğunu da unutmayalım tabi..." Yumuşak karnını biliyordum, kimseye bir şey söylemese de Nazenin'in bu kadar genç olması onu komplekse sokuyordu. Oysa sarı şeker de benden on beş yaş küçüktü ve kesinlikle komplekse falan girmiyordum. Onun zevklerini ve isteklerini bir yeni yetme yirmilikten çok daha iyi karşılıyordum.

"Bu konuyu açma bile!" Başımı sallayarak normal konulara geri döndüğümde rahatlamıştım.

Geç vakit Engin yanında İnci ve Nazenin'le geri döndüğünde ben de eve gitmek üzere kalkmıştım. Kapının önünde onlara selam verdim.

"Gidiyor musun, Timur?" Nazenin'i başımı sallayarak onayladım. Alp kapıda dikiliyordu, bu yüzden sarı şekerle konuşma şansım yok gibiydi.

"Evet, gideyim. Saat zaten çok geç oldu." Gözlerim kısa bir an İnci'ye kaydı. Benden başka her yere bakıyordu. Sanki bilerek bana bakmıyormuş gibi bir hali vardı. Bundan emin olamasam da garip ve soğuktu.

"Size iyi geceler" diyerek arabama bindim. İnci bana *iyi geceler* bile dememişti. Dişlerimi birbirine bastırıp eve doğru yola çıktım. Eve gider gitmez onu arayacaktım. Daha kapıdan girdiğim anda cebimden çıkardığım sigarayı yakıp kendimi balkona attım. Telefon etmek için telefonu elime alarak İnci'yi aradım. Uzun uzun çalan telefona cevap gelmediğinde başıma çıkan ağrıyı geçirmek için saçımı çektim.

"Sorun ne?"

En azından mesajıma cevap vermesini umuyordum. Bir şey olmuştu, bu açıktı. O kapıda bana bakmaktan kaçınan, bir *iyi geceler* demek için bile ağzını açmayan kadın benim sarı şekerim değildi.

"İnci cevap vermezsen oraya gelmemi hiçbir şey engelleyemez."

Bu konuda ciddiydim, Alp Ataman bile beni şu durumda orkutamazdı. İkinci sigaramı yaktığım sırada telefonumun mesaj sesiyle yerimden sıçradım.

"Bir sorun yok, Timur. Olmasını beklediğim ve olacağını tahmin ettiğim şeyler..."

Bilmecelerden nefret ederdim, dişlerimi birbirine bastırdım.

"Neymiş onlar? Açık ol."

O kızlar ona orada ne anlatmışlardı? Sigaramdan derin bir nefes aldım ve dumanı uzun süre içimde tuttum.

"Bana emir verme."

Uzun uğraşlar sonunda bana kısmen de olsa itaat etmesini sağladığım kadın eski haline geri dönüş yapmıştı. Onu tekrar aradım ve telefon bu sefer sessizliğe açıldı.

"Seni dinliyorum" diyerek yutkundum. Aslında dinlemek falan istemiyordum. Sorun olmasın, her şey normal seyrinde devam etsin istiyordum. Fakat bir sorun olduğunu bile bile de devam edecek kadar gamsız değildim.

"Senin açından önemli şeyler olduğunu sanmıyorum, Timur. Bu konuşmayı telefonda yapmayacağım. Yorgunum ve uyumak istiyorum, daha sonra yüz yüze konuşuruz." Bu tavrı sinirlerimi bozuyordu.

"En azından bana bir şey söyle ki uyuyabileyim? Konu ne ile ilgili?" Cevap vermeden kapatmasına izin vermeyecektim.

"Lale ve Yeliz hakkındaki gerçekleri öğrendim, tamam mı? Daha sonra konuşuruz." Telefon kapandığında öylece kalakaldım. Yeliz o çenesini açmış olmalıydı. İyi ama Lale ne alakaydı? Saat fazlasıyla geç olduğu için Yeliz'e telefon açmadım. Üzerimdeki tüm kıyafetleri çıkarıp duşa girdim, duştan sonra kendimi yatağa atarak uyumaya zorladım.

Sabah iş yerinde içim içimi yerken defalarca Yeliz'i çağırıp neler anlattığını sormak istedim fakat yapamadım. Eğer yaparsam İnci'yle aramdaki şeyi açık etmiş olurdum. Öğle-

den sonra daha fazla dayanamayacağıma karar vererek İnci'ye mesaj attım.

"Okul çıkışına seni almaya geliyorum."

Cevap gelmesini beklemiyordum ama tam yerimden kalkmak üzereyken geldi.

"Gerek yok. Eylül'ü görmek için şirkete geldim, birazdan yanına geliyorum."

Heyecanlanarak sekreterime haber verip İnci'yi doğruca içeri göndermesini söyledim. Kapıda onu bekletip Ataman'a yakalanma ihtimalini göze alamazdım. Sakinleşmek için çalışmaya devam ederken kapım yavaşça çalındı.

"Gir." Aralanan kapıya gözlerimi dikip bakıyordum. İnci yavaşça içeri süzüldü. Yine çok güzeldi, yutkunmamı engelleyecek kadar güzel...

"Kapıyı kapat." Dediğimi yaparak kapıyı kapattığında masanın altındaki düğmeye basarak kapıyı kilitledim. Kilit sesini duyduğunda arkasına döndü.

"Alp'in konuşmamız sırasında içeri girmesini istemiyorum." Başını sallamakla yetindi. Bana doğru yürürken yerimden kalktım. Dikkatle bana bakıyordu, sanki kendiyle bir mücadele halindeydi. Ne düşündüğünü az çok tahmin ediyordum. Lanet olsun, azgın bir hayvan gibi etrafımdaki tüm kadınları becermiştim. Camın kenarındaki krem renk deri koltuklu oturma alanını işaret ettim.

"Otursana" dedim. Dört adım arkasındaydım ama kokusu tüm ofisimi sarmıştı. Tekli koltuğa oturduğunda ben de tam karşısındaki ikili koltuğa yerleştim. Ceketimin düğmesini çözerek gözümdeki gözlüğü çıkardım ve ceketimin cebine astım. Sessizlik uzun süre aramızda gezinince ben başlamaya karar verdim.

"Seni rahatsız eden ne, İnci?" Gözlerinde bir anda ateşler parladı. Ateşlerin harlamasını gördüğüme yemin edebilirdim. Aniden patlayan bir volkanın püskürttüğü lavları anımsatıyordu.

"Beni rahatsız eden mi ne?" Bir anda gülmeye başladı ama bu kesinlikle sinirli bir gülüştü. "Kapıdaki sekreteri de becerdin mi, Timur?" Bakışlarını benden kaçırıp dışarı odakladı. "Yeliz'le yattın, Lale'yle neredeyse yatıyordun ve ikisiyle de aynı ortamdasın. Aynı iş yerindesin... Bu sana en ufak bir rahatsızlık vermiyor mu?" Yerinden aniden kalkarak ellerini beline koydu. "Lanet olsun! Onlar o bahçede otururken odamda beni becerdin!" Sesini yükseltmişti ve yüzü kıpkırmızı olmuştu. Bu söylediğiyle birlikte ben de yerimden kalkarak iki adımda tam önünde durdum. Sinirli solukları yüzüme çarpıyordu, içimdeki sinirle birleşerek patlamaya hazır bir bomba oluşturuyordu.

"Seni asla becermedim, İnci! Ben seninle seviştim. İkisi arasındaki farkı bile bilmiyorsun." İnci gözlerini dikmiş benim gözlerime bakıyordu, derin bir nefesle sakinleşip eline uzandım ama elini hızla benden çekti.

"Yeliz'le yattığını bana neden söylemedin, Timur? Onunla aynı ortamda bulunduğumuzu bile bile bunu nasıl yaparsın ve benden saklarsın?" Elimi saçlarımın içinden geçirdim.

"Bu eski bir mesele, İnci. Onunla yattığımda seni daha tanımıyordum bile. Bak, kabul ediyorum, sen haklısın, her kadını fark gözetmeksizin beceren ve fantezilerimi uygulayan sapık herifin tekiydim. Fakat gerçekten bu yaptıklarımdan çok pişmanım." Yüzü yumuşayınca kendime nefes almak için izin verdim. Gerçekten de bu şekilde davrandığım için pişmandım ama o zaman hayatımda İnci yoktu. İnci'nin o olduğunu biliyordum. İlk görüşte beni çarpan kadın...

"Bana vaat ettiğin şeyin ne olduğunun farkındasın, değil mi? Bunu kabul edersem, seni kabul edersem ne olacak, Timur? Her karşılaştığımız kadını becerip becermediğini düşüneceğim. Onlar her yerde olacaklar ve herkes benim de onlardan biri olduğumu sanacak." Bu sefer eline uzanıp sıkıca tuttum. Gözleri gözlerimin içindeydi. Gözlerinin içinde değişen harelerin içinde kayboluyordum. Yeşil, mavi ve gri renkler siyah yuvarlağın etrafında dans ediyordu.

"Onlardan biri olmadığın o kadar açık olacak ki kimse bunu sorgulayamayacak." Elini dudaklarıma götürüp öptüm. Öpüşümle gözleri kapansa da hemen kendine geldi. Kendini dizginlediği zaman da çok seksiydi.

"Bilmiyorum... Sanırım biraz sakin kafayla düşünmem gerekiyor." Elini elimin içinde iyice sıktım.

"Neyi düşüneceksin, İnci? Yani geçmişte yaptığım hataları şimdi gün yüzüne çıkarıyor olman... Bu normal değil. Geçmiş, geçmiştir." Kafasını iki yana salladı.

"Geçmişin her zaman yanında gelir, Timur. Zavallı Yeliz sana o kadar âşık ki dün bütün gece ağladı. Anlatması için zorladık ve sonra seninle ablamın düğününde yattığını, daha sonra sen Amerika'dan dönünce tekrar birlikte olduğunuzu söyledi. Fakat sen onu arayıp bunu unutmasını söylemişsin, duygusuz bir şekilde... Aranıza birinin girdiğini düşünüyor." Hadi... Yeliz onu sevmediğimi anlayacak kadar akıllı olmalıydı. Bu sadece bedenler ve benim kalkıp daima dikine giden sikimle ilgiliydi.

"Aramıza falan girmedin, öyle bir şey yok. Bu sadece bedensel bir şeydi. Daima tek gecelik ilişkiler yaşadım... Gurur duymuyorum fakat beni değiştirecek birine ihtiyacım vardı." Elini bırakarak yüzünü ellerimin arasına aldım. Ona iyice yaklaştım.

"Evet, belki ben senin uzak durman gereken adamlardanım. Uzak durman gereken ama uzak durmamanı isteyen... Uzak mı durmak istiyorsun, İnci?" Ellerini yüzünden çekti ve bir adım geriledi.

"Biraz düşünmek istiyorum." Kapının önüne ilerlerken öylece kalakaldım. Kafamı ona doğru çevirdiğimde kilitli kapının önünde kapıyı açmam için beklediğini gördüm. Hayır, hayır o kapıyı açmayacaktım. Ceketimi çıkarıp koltuğa fırlattım ve hızlı adımlarla yanına giderek onu kapıya yasladım. Bedenim bedenini sıkıştırmış, nabzım onun delicesine atan nabzına karışmıştı. İnce bileklerini kavrayıp tek elimle kapı-

nın üzerinde birleştirdim. Hareketsiz kalması için bedenimi kullanıyordum. Aletim karnına değdiğinde inledi ve dudağını ısırdı.

"Timur..." Adım dudaklarından soluğu kesilmiş, boğuk bir şekilde kaçmıştı ama devam etmesini engelleyerek dudaklarımı dudaklarının üzerine yapıştırmıştım. Onu içimdeki tüm sertlik, öfke, açlık, pişmanlıkla öperken boşta kalan elimi ellerinden çekerek elbisesinin altına kaydırdım. Elbise giymesi ekmeğime sürdüğü yağdı. İç çamaşırının kenarlarında dolaştırdığım elimi birden sıcak kadınlığına bastırdım. Lanet olsun! Islanmıştı. Alt dudağını dişlerim arasına sıkıştırıp emerken dilimi ağzının içine itiyordum. Boğuk inlemeleri beni öldürüyordu. Aletimi çıkarıp içine sokmak istiyordum. Elimi külotundan içeri kaydırıp kadınlığının dudaklarını araladım ve pembe etinde parmaklarımı gezdirmeye başladım. Hazırdı. Şu an... Benim için... Hazırdı... Kemerimi çözmek için elimi çektiğim anda serbest kalan ellerini göğsüme yaslayıp beni ittirdi.

"Aç şu kapıyı." Şok olmuş bir vaziyette kızarmış suratına ve benim ağzımda eriyen pembe dudaklarına baktım. Bu kadar istekliyken neden gitmek istiyordu?

"İnci!" Elini kaldırıp beni susturduktan sonra kollarını göğsünde birleştirip dik dik yüzüme bakmaya başladı. Başka şansım yoktu, o siktiğimin kapısını açacaktım. Masama doğru yürüyüp kapıyı açtım, kapının sesi odanın sessizliğinde yankılandı.

"İşte bu yaptığın becermek oluyor. Beni ofisinin kapısına dayayıp becermek istedin." Kafamı iki yana salladım.

"Hayır, seni ofisimin kapısına dayayıp seninle sevişmek istedim." Önüne düşen bir tutam saçı kulağının arkasına sıkıştırdı ve sonra bir şey söylemeden kapıdan çıkıp gitti. Ben ise arkasında yarattığı yoğunluğun ortasında kalakaldım. Akşam hava kararana kadar ofisteydim, canım lanet dört duvar arasından çıkmak dahi istemiyordu. Madem düşünmek istiyordu, ona izin verecektim. Nasıl olsa başka şansım

yoktu. Saat dokuzu geçerken çantamı topladım, tam çıkmak üzereyken telefonum çalmaya başladı. Cebimden çıkardığım telefona baktım, yine saçma bir yurt dışı numarasıydı ve ben hiç havamda değildim. Aramayı reddettikten sonra doğruca asansöre bindim.

Hafta sonuna kadar geçen günler kafamın içinde sıkışan düşüncelerden başka bir boka yaramamıştı. İnci hâlâ benimle konuşmuyordu ve ben de karar verdiğim gibi üstüne gitmiyordum. Fakat bu beni çıldırmanın eşiğine getiriyordu. Bu kadar zayıf olduğum için kendimden nefret ediyordum, yediğim boklar yüzünden kendimden bir daha nefret ediyor ve sonra bu kadar güzel olduğu için İnci'den nefret ediyordum. Sonra bir anda hepsi bir balon gibi sönüyordu. Cumartesi günü Sinem'in kına gecesine gittikleri için biz de hep birlikte bekârlığa veda partisi yapmaya karar vermiştik. Sinem'in nişanlısı Kaan'ın babasıyla iş yapıyorduk ve yakında her şeyle Kaan ilgileneceği için aramızdaki bağı kuvvetlendiriyordu. Bir nevi iş stratejisiydi. Akıllı çocuk olduğu gayet açıktı. Alp, ben, Kaan, Lale'nin kocası Eren, Burcu'nun kocası Serdar ve Kaan'ın kardeşi Ozan'la birlikte lüks bir gece kulübündeydik. Kızların eğlence yaptığı otele oldukça yakındı, bu sebeple erkeklerin seçimi bu gece kulübünden yana olmuştu. Kulübün VIP kısımlarından birinde içkilerimizi yudumlarken işle ilgili konulardan sohbet ediyorduk. Yani fazlasıyla sıkıcı bir durumdu. Gecenin ilerleyen saatlerinde lavaboya gitmek için VIP bölümünden kalktım. İşimi hallederek bara yöneldim, sıkıcı grup beni boğmaya başlamıştı. Bara oturup kendime bir bardak votka söyledim. Pistte dans eden iki kadının dikkatini çekmiştim, bu sık olurdu ve genelde bu durumun farkına vardığım anda ava başlardım. Ama şu an silahsızdım. Zalimin biri tüm silahlarımı etkisiz hale getirmişti. Kızlardan sarışın olanı arkadaşını pistte bırakarak bara doğru yürümeye başladı, içkiyi biraz fazla kaçırmıştı, yalpalıyordu. Sarı saçları fönlenmiş bir şekilde beline uzanıyordu. Uzun bacaklarını sergileyen siyah mini elbisesi düzgün fiziğini de açığa çıkar-

muştu. Güzel bir kadındı... Yanımdaki boş sandalyeye oturup kendine meyve kokteyli söyledi. Siparişini beklerken beni inceliyordu. Kibarca öksürdükten sonra bana elini uzattı.

"Merhaba, ben Angelica." Yoğun Rus aksanına rağmen Türkçesi fena değildi. Mavi gözleri aşırı makyajın ardından ışıldıyordu. Uzattığı eline uzun uzun baktım ve sonra elimi uzatarak sıktım.

"Merhaba." Tam bir şey söylemek üzereyken garson önüne içkisini bıraktı. Bir yudum aldığı içkinin renkli pipetini ağzına son derece kışkırtıcı bir şekilde sokmuştu.

"Bir adın yok mu?" Gülümseyerek tamamen bana döndü. Bardağımı bara bırakıp ben de ona doğru döndüm.

"Söylemeye gerek görmedim." Anlıyormuş gibi başını sallamakla yetindi.

"Pekâlâ, sanırım sen çok dertlisin." Öyle denebilirdi. Hayatım tam düzene girer diye düşünürken darmadağın olmuştu. Birkaç ay öncesinde *hayatımda bir değişiklik yok* diye hayıflanan aklımı sikeyim!

"Öyle de denebilir..." Aklına bir şey gelmiş gibi yüzü gölgelendi.

"Terk mi edildin?" Sanırım hem de ikinci defa. Gülmemi bastıramadım. Garsona bardağımı doldurmasını işaret ettikten sonra,

"Sayılır..." dedim.

"Senin kadar mükemmel bir adamı hangi kadın terk eder?" Sarı şekeri ilk gördüğüm an gözümde canlandı. Biz mükemmeller zoruzdur konuşmasını düşünürken,

"Mükemmel bir kadın..."

25. BÖLÜM

İNCİ

Kızların, özellikle Yeliz'in anlattığı şeyleri kafamdan atamıyordum. O gece Yeliz'in fazla üzgün görünmesine dayanamayarak ısrarla neyi olduğunu sormuştuk. Bize cevap vermemekte dirense de sürekli ısrarlarımız onu bezdirmişti. Ağlamaya başlayan zavallı kız Timur'la ablamın düğününde yaşadıklarını anlatmıştı. Onun anlattıkları üzerine Lale'nin Timur'a nefretini kusması olaya resmen tuz biber ekmişti. Tabi Lale artık onun eskisi gibi olmadığını söylemişti fakat yine de Yeliz'in anlattıkları pek de bir değişme yaşamadığını destekliyordu. Hem Yeliz yakın zaman önce tekrar birlikte olduklarından bahsetmişti. Yani Timur benimle tanıştıktan sonra da onunla yatmıştı. Ofisinde söylediği yalan öfkemi daha da arttırıyordu. Elbette onun o tip adamlardan olduğunu başından beri biliyordum; kendimi böylesine kaptırmış olmam benim toyluğumun ve katıksız aptallığımın göstergesiydi. Ne bekliyordum ki, bir playboydan bir prens yaratmayı mı?.. Kurbağadan bile prens olurdu ama bir playoydan asla! Sinem'in kına gecesi otelin havuz başında devam ederken ben daha fazla dayanamayacağımı hissediyordum. Zaten oldum olası böyle şeylerden haz etmezdim. Oturduğumuz masadan

kalkarak daha sessiz bir yere doğru yürüdüm Eylül cep telefonuyla konuşuyordu, onu rahatsız etmeden havuzun diğer ucundaki oturma alanına geçtim. Dalgın dalgın havuzdan yansıyan ışıkları izlerken Eylül yanımdaki sandalyeyi çekti.

"Hâlâ o konuya mı bozuksun?" Bunu ben de bilmiyordum aslında. Dün beni ikna etmek üzereydi. Ona koşulsuz şartsız inanmama ramak kalmıştı. Fakat bedenimin üzerinde kurduğu o hâkimiyet geçiciydi. O geçtikten sonra aramızdaki sorunlar tam gaz devam edecekti. Timur iflah olmaz bir çapkındı, bense üzülmekten korkan, yırtıcı olmaya çalışan bir ev kedisiydim.

"Bilmiyorum, Eylül... Dün söyledikleri ikna ediciydi, kabul ediyorum ama yine de... Bu onun karakterini değiştirmez. Onunla girdiğim her ortamda eskilerini görmeye katlanmak zorunda katlanacağım. Bunu bir şekilde atlatsam bile ona güvenebilir miyim, bilmiyorum. Timur'dan önce bir kişiyle birlikteydim ve o kesinlikle çapkın değildi. Timur benim için beş on bilinmeyenli bir denklem..." Eylül anlayışla başını salladıktan sonra aklına bir şey gelmiş gibi şeytanî bir şekilde sırıttı. Yerinden kalkıp kolumu çekiştirerek beni de kaldırdı.

"Gel hadi, bu sıkıcı yerden kaçıp bir şeyler içelim. Yoksa Sinem'in çokbilmiş görümcelerinden birini böcek gibi ezeceğim." Bu lafı bana bir kahkaha attırdı. Sinem zengin bir aileye gelin gidiyordu ama onu damattan başka isteyen yoktu. Gerçi iki görümcesiyle de gayet güzel baş ediyordu, kayınvalidesine pek laf geçiremiyordu fakat zaten onu da damat idare ediyordu.

"Nereye gidiyoruz?" Arka kapıdan otelin içine girerken cep telefonundan birine mesaj attı.

"Sadece yan taraftaki kulübe gideceğiz, erkekler orada eğlencenin dibine vururken biz burada sıkıntıdan patlayamayız. İçki bile yok." Kahkahamı bastıramadım.

"Ayıp olmasın?" Omuzunu silkerken eli hâlâ bileğimdeydi, birlikte otelin çıkış kapısına gelmiştik.

"Naz'a mesaj attım, zaten o hengâmede kimse bizi fark etmez. Birkaç kadeh bir şey içip kalkarız." Daha fazla itiraz etmedim, zaten ben de sıkılmıştım. Tabi Timur'u da içten içe görmek isteyen bir yana sahiptim. İçimdeki o ateşli sürtük ofisteki durumu engellediğim için bana kızgındı, ona kendimi affettirmem gerekiyordu. En azından uzaktan bir göz ziyafeti çekmek hakkıydı. Yolun karşısındaki kulübe doğru yürürken nasıl göründüğümden habersizdim. Üzerimdeki mini şortlu kırmızı tulum içinde dikkat çekmediğimi umuyordum ama herkes iki adımlık yolda bile gözlerini ayırmadan bakıyordu. İnsanların bakışları Eylül'ün pek umurunda değildi, o kesinlikle dikkat çekmekten zevk alan tiplerdendi. Kulübün kapısındaki görevli bizim gibi masum iki bayanı anında içeri aldığında gürültülü karanlık koridora giriş yaptık. Lüks bir kulüptü, her yerden belliydi. Mor renk ışıklar koridorun karanlığına en ufak bir etki sağlamıyordu ama tarz durduğu açıktı. Uzun koridor bir anda geniş bir alana açıldığında hayretle etrafa bakındım, daha önce böylesine büyük ve gösterişli bir kulüp görmemiştim. İki katlı kulübün asma katı masalarla doluydu, alt kat barlar ve koltuklu oturma alanlarıyla çevriliydi. Bu alandan üç basamak aşağıda kalan dans pisti doluydu ve bir sürü insan tüm enerjisini atıyordu. Gözüm etrafta gezindi ama tanıdık bir yüz göremedim. Sanırım üst katta oturuyorlardı. Eylül beni dans pistinin kenarından barların bulunduğu bölüme çekti. İki kişilik bir boşluk bulup hemen oturduk. Birer tane vişne-votka istedik ve gelmesini beklerken ikimizin de gözleri etrafı tarıyordu.

"Seninkini göremedim" diyen Eylül'e gözlerimi devirdim. Bu sırada garson içkilerimizi bıraktı. Eylül çantasından para çıkarıp ödemeyi yaparken ben hâlâ etrafı inceliyordum.

"Umurunda değilmiş gibi yapma, İnci. Bal gibi de umurunda." Derin bir of çekerek içkimden bir yudum aldım.

"Evet, umurumda oldu mu?" Başını beni onaylayarak sallarken içkisini yudumladı.

"İnan ne bok yiyeceğimi bilmiyorum." Eylül kıkırdadı.

"Fena kapıldın ha?" Onu onaylamadım ama bu zaten çıktı. Eylül dans pistine doğru dönünce bir an donup kaldı. Ona baktım fakat gözünü diktiği noktadan ayırmıyordu.

"Bir şey mi oldu?" Hemen gözünü diktiği noktadan ayırdı.

"Bence kalkalım." Kaşlarımı çatarak kadehimi bara bırakım.

"Ne saçmalıyorsun sen? Ne oldu, ne gördün?" Bakışlarımı onun baktığı tarafa çevirince gördüğü şeyi fark ettim. Timur'un beni yanıltacağını ummuştum ama hayır. Tam anamıyla korktuğum başıma gelmek zorundaydı. Bir sarışın gider, bir sarışın gelir. Sanırım Timur'un hayat felsefesi bu yönde işliyordu. Karşısında sarışın, oldukça güzel, manken tozması bir hatun vardı ve oturmuş onunla konuşuyordu. Onları uzaktan izlemeye devam ettim. Buradan normal görülen o konuşma benim içimde bir canavar yaratıyordu.

"İnci?" diyen Eylül'e doğru döndüm ve gülümsedim.

"Sadece oturmuş konuşuyor... Belki..." Hemen araya girerek sözünü kestim.

"Ben zayıf bir kız değilim, Eylül. Onun yanına gidip kendimi küçük düşürecek değilim ama görmezden gelip içime atacak kadar da rahat değilim." Yerimden kalkarak dalga dalga omuzlarıma düşen saçlarımı geriye ittim.

"Ne yapıyorsun?" Omuz silktim.

"Kalksana, dans edeceğiz. Madem eğlenmeye geldik, o zaman eğlenelim. Yirmi yaşındayım, bekârım, gencim, eh güzel de sayılırım" diyerek ona göz kırptığımda kadehini bara bırakıp ayağa kalktı, uzanıp kendi bardağımın hepsini tek dikişte içip bir kahkaha patlattım.

"O kendine bir sarışın bulduysa ben de belki esmer bulurum. Şöyle yakışıklı, uzun boylu falan..." Eylül'le birlikte dans pistine doğru yürürken bana garip garip baktı.

"Hiç ablana benzemiyorsun. Yemin ederim, acayip tehlikelisin. Sanırım sana bayıldım." Gülmeye devam ettim, yüzüm gülüyordu ama içim âdeta patlamaya hazır bir bombaydı. Timur'un olduğu tarafa tekrar göz attım, lanet olası piç kurusu gülümsüyordu. O karşısındaki yelloza gülümsüyordu! Dişlerimi birbirine bastırdım. Çalan hareketli yabancı şarkıda dans etmeye başlamıştık. Eylül'le bu kadar iyi anlaşıyor olmasının nedeni birbirimize çok benziyor oluşumuzdu. Etrafımızda bizi rahatsız eden kimse olmadığı için rahatça dans ediyorduk ama izleyenlerin olduğunun da farkındaydım. Çok geçmeden bileğimde güçlü bir el hissettim. Güçlü, sert, sıcak ve tanıdık. Eylül'ün gözleri kocaman açılmış, ağzı sevimli bir *o* şeklini almıştı. Hızla arkamı dönüp elimi Timur'dan kurtardım.

"Ne yaptığını sanıyorsun?" Kaşlarım çatılmıştı ama dans etmeye devam ediyordum.

"Asıl sen ne yaptığını sanıyorsun? Burada ne işiniz var?" Omuzumu silktim.

"Seni bölmeyelim canım ya, devam et sen." Timur'un dudağının kenarı hafifçe kıvrıldı.

"Trip mi atıyorsun sen bana? Kıskandın mı?" Gözlerimi devirip ona arkamı döndüm ve dans etmeye devam ettim. Timur'un nefesini ensemde hissediyordum.

"İnci!.. Herkes sana bakıyor, kes şunu." Dişlerinin arasından söylediği şeyi yoğun müziğe rağmen duymuştum. Kafamı hafifçe ona doğru çevirdim.

"Sen gidip yeni sarışınınla ilgilensene... Belki ben de bir esmer bulurum." Kalın kaşları çatıldı ve suratı daha önce hiç görmediğim bir şekle büründü. Çenesi kilitlenmiş, dişlerini birbirine bastırdığı için kalın dudakları içeriye çekilmişti. Gözlerinde harlanan o ateşten bahsetmiyordum bile.

"Ne kadar esmer varsa siktirme bana şimdi! Sallama şu poponu, millet bakıyor diyorum." Eylül kahkahayı bastığın-

da ben sinirden titriyordum, gülünecek bir şey mi vardı yani? Eylül bağırarak,

"Barda bir arkadaşımı gördüm, İnci. Hemen şuradayım" diyerek bana az ilerideki kırmızı koltuklu bölümü işaret etti. Beni yalnız bırakıp giderken Timur'un elini bileğimde hissettim, daha ne olduğunu anlamadan sürüklenmeye başlamıştım bile. Timur uzun koridorda durdu, beni duvara yaslayarak bedenini önüme siper etti.

"Timur!" Daha devamını getiremeden dudaklarıma yapışarak çenemi kapatmamı sağladı. Bilin bakalım içimdeki Timur'a dayanamayan sürtük buna nasıl tepki verdi? Çoktan zafer dansını yapmaya başlamıştı... Bedenim bile adamdan yanaydı. Dudaklarını benden çektiğinde nefesim şiddetli bir rüzgâra dönüşmüştü, onun da benden farkı yoktu.

"Yapma, İnci..." Şaşkın şaşkın suratına baktım.

"Neyi yapmayayım, Timur? Ne yapıyorum, söyle bana? Asıl sen yapma..." Ellerimi göğsüne yasladım, sıcaklığını ince gömleğinden hissediyordum. Çıplak göğsüne dokunmakla aynı hissi veriyordu.

"Her şey çok güzel olabilir... Bunu bozma." Elini yanağıma götürerek dokundu, dokunuşu içimi ürpertiyordu ve ayakta durmakta güçlük çekiyordum. Diz kapaklarımdaki titremeye engel olamıyordum, her an yalpalayıp dizlerimin üzerine çökebilirdim.

"Kendini bana bırak, İnci. Benim ol..." Kafamı iki yana salladım, gözlerimdeki doluluktan Timur'un görünüşü bulanıklaştı.

"Bunu nasıl yapabilirim, Timur? Duyduklarımı sineye çekebilirim, peki ya gördüklerim? Ben sana güvenmiyorum, güvenemiyorum. Sana arkamı döndüğümde benim içim asla rahat olmayacak... Yaptıklarınla da bunu destekliyorsun." Ona içeriyi işaret ettim. O kadına gülümsemesi içimde kopan fırtınalara neden olmuştu, üstelik aramızda adı konmuş bir şey

bile yoktu. Bu kadar kıskanç bir insan olduğumu hiç düşünmemiştim ama öyleydim. Timur'u deli gibi kıskanıyordum.

"Sorun da zaten bu, bir şey yapmadım." Kaşlarım çatıldı, ondan uzaklaşmak istiyordum fakat duvarı delmem pek mümkün görünmüyordu.

"O kadın..." Elini dudağıma götürüp beni susturdu.

"Sadece tanışmak istemiş, ismimi bile söylemedim. Sıradan, benim için ufacık değeri olmayan bir kadın." Eylül'ün öksürmesiyle ona doğru döndüm, Timur da bakışlarını benim üzerimden çekerek ona odaklanmıştı.

"Sizin erkekler hareketlendi, sanırım kalkıyorlar. Gitsek iyi olacak. Tabi Alp Ataman'a yakalanmak istiyorsanız o başka." Timur ellerini dayadığı duvardan çektiğinde ben de bunu fırsat bilerek onun alanından sıyrıldım. Eylül gelmese ona yenilebilirdim, zamanlaması harikaydı. Timur benim gibi acemi, genç bir kızın kalbine ciddi zararlar verebilecek bir adamdı. Onun görüntüsü bile nabzımı hızlandırırken yıkımı da çok şiddetli olurdu. Onun yıkımını benim zayıf kalbim kaldıramazdı.

"Bunu konuşacağız. Böyle kaçmayacaksın." Cevap vermedim, sadece Eylül'ü kolundan yakalayıp çıkışa doğru sürükleyerek oradan çıktım. Kulüpten çıktığımızda tuzlu deniz havası pek temiz değildi ama yine de insanın içini ferahlatıyordu, sanırım evimi özlemiştim. Kulüpten biraz uzaklaşıp otel binasına yaklaştığımız sırada derin bir soluk alarak gözümden damlayan iki damla yaşı yakaladım.

"Ateş bacayı sarmış, benden söylemesi... Ne kadar kaçarsan kaç..." Elimi kaldırıp susmasını işaret ettim çünkü saçma bir duygunun içindeydim. Sanki üstüme biri oturmuş tepemde soğan doğruyordu. Üstümdeki ağırlıkla kalbim sancıyordu, gözümden fışkırmaya çalışan gözyaşlarından söz etmek bile istemiyordum. Her şey için çok geçti. Kendimi korumak için çok geç kalmıştım...

O akşam eve döndükten sonra kendimi odama kapatıp tüm kıyafetlerimden kurtulmuş, duşa girerek hüngür hüngür ağlamıştım. Üzgün ya da mutsuz olduğumdan değildi, belki biraz kızgındım ama beni ağlatan da bu kızgınlık değildi. Beni ağlatan şey o dayanılmaz, yakıcı yoğunluktu. Komodinin üzerinde bıraktığım telefonun mesaj ışığı yanıp sönüyordu. Geceliğimi üzerime geçirdikten sonra saçlarımı kuruladım ve mesaja bakmak için telefonu elime alarak yatağa oturdum. İki aramam vardı ve ikisi de Özgür'den geliyordu. Onu yine görmezden gelerek mesajı açtım. Mesajlardan biri Özgür'dendi.

"Unutmadım, aklımda ve kalbimdesin."

Mesajı silerek diğerini açtım. Aslında şu an çok duygusuz görünüyor olabilirdim fakat onun için gerçekten üzülüyordum. Kendim için de üzülüyordum... Diğer mesaj Timur'dandı.

"Her parçamı, her nefesimi ruhunda ve kalbinde hissedeceksin. Hissettireceğim!"

Gözlerim ekrana bakarak büyürken kendim için biraz daha üzüldüm. Heyecandan çıkacakmış gibi atan kalbime bile kızamadım. İçimdeki sürtük beni çekiştirerek mesaj yazmamı söylüyordu ama onu dinlemeyecektim. Biraz daha düşünmeliydim... Biraz daha denemeliydim... Biraz daha ondan uzaklaşmayı denemeliydim. Kendimi yatağa bırakıp gözlerimi kapattım, elimin boynumdaki inci tanesinde olduğunu dakikalar sonra fark ettim. O an anladın ki ne kadar denersem deneyeyim olmayacaktı. Çoktan ruhumda ve kalbimde hissetmeye başlamıştım.

Ertesi gün erkenden düğün hazırlıklarına başlamıştık. Gelin alma, kuaför, hazırlık derken nasıl akşam olduğu hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Kızlar son rötuşların telaşındayken aynada kendime baktım. Tozpembe elbisem yere kadar uzansa da sağ bacağımın büyük bir kısmını açıkta bırakan derin bir yırtmacı vardı. O yırtmaçtan görünen gümüş rengi

yüksek topuklu sandaletlerim dikkat çekiciydi. Tabi göğüslerimin küçük olması sayesinde verebildiğim hatırı sayılır dekolteyi de unutamazdım, o da epeyce dikkat çekiyordu. İp askılı elbisenin göğüs hizamda devam eden derin *v* şeklinde dekoltesinden beyaz tenim görünüyordu. Boynumda Timur'un incisi sallanıyordu, onun dışında başka kolye takmayı reddetmiştim. Dağınık topuz saçlarımdan düşen tutamlar kulaklarımın bir kısmını kapatıyordu. Hâlâ kepçe olduğum konusunda ısrarcıydım ve küpe takarak onları öne çıkarmayı istememiştim. Hafif makyajımı incelerken Eylül aynadan bana göz kırptı.

"Birileri kalp krizi geçirecek." Ona kaşlarımı çatmış tam bir şey söylemek üzereyken ablamın sesini duyup kapıya döndüm.

"Kimmiş o kalp krizi geçirecek olan?" Ben ne diyeceğimi bilemez bir halde donup kalmışken Eylül beni batırdığı gibi çıkardı.

"Aman kim olacak, canım, oradaki bekâr tüm erkekler tabi. Sen ne güzel bir hamilesin öyle, yeşil de pek yakışmış." Ablama iltifatlar sıralarken ona kocaman açılmış gözlerle baktım. Bu kız harbiden adamı vezir de eder, rezil de ederdi. Kuaför salonundan bizi almaya gelen arabalar eşliğinde çıkmıştık. Eniştem bizim için geniş transporter aracını ayarlamıştı ve Timur eniştemin yanında dikiliyordu. Üzerine siyah bir takım elbise vardı, beyaz gömleğinin üzerine taktığı kravatı bile siyahtı. Atletik bedenindeki tüm hatları saran takım elbiseye öylece baktım. Onu daha önce de takım elbiseyle görmüştüm ama bu sefer her zamankinden on kat fazla etkilenmiştim. Siyah onun rengiydi... Herkes siyahı severdi ama ben artık herkesten daha çok seviyordum. Siyahı seviyor ve onu hayatıma dâhil ediyordum. Gözlerimiz buluştuğu anda çikolata gözleri o çok sevdiğim siyah renge büründü. Göz bebeklerindeki büyümeyi bu mesafeden görebilmiştim. Yutkunduğu anda çıkık âdemelması iç gıcıklayan bir şekilde

hareketlendi. Enişte m ablamın yanına gelerek beline sarıldı ve arabaya binmesine yardım etti. Eylül, Burcu ve kocasının arabasına binecekti, o yüzden yanlarına gitti. Ben donup kalmıştım. Timur hafifçe öksürüp boğazını temizledikten sonra,

"O halde ben de sana eşlik edeyim" diyerek bana kibarca elini uzattı. Ona gözlerimi devirerek karşılık verdim. Elimi elinin içine bırakarak adım attığımda bana yaklaşma fırsatı bulup kulağıma,

"Bu eşlik mecburiyetten değil. Başkasının yapmasına asla izin vermem" dedi. Kalbim kuş kalbine dönse de yiğitliğe bok sürdürmedim, sadece ona bakmakla yetindim. Araca binerek ablamların tam karşısındaki koltuğa yerleştik. Engin abi kapıyı kapattıktan sonra araca binerek çalıştırdı. Yol boyunca birbirimizle sohbet etmekten kaçındık. Ben ablamla konuşurken o da enişte mle konuştu ama ara ara gözlerimiz birbirine çarpıyordu. Gerçi gözü çarpmasa bile kokusu başımı döndürüyordu.

Düğün yine şık bir otelin teras katında ve havuz başındaydı. Düğün alanına girene kadar Timur bana eşlik etmiş olsa da tek kelime etmeye fırsatımız olmamıştı. Birilerinin şu aşamada bir şeyler anlamasını istemiyordum, daha kendime bile bunu anlatamazken başkasına nasıl söyleyebilirdim? Ayrıca ablamın bu durumu nasıl karşılayacağını da bilmiyordum. Ne kadar bunu umursamasam da Timur'la aramda ciddi bir yaş farkı vardı. Ailem bunu kesinlikle hoş karşılamayacaktı. Tabi bu arada eniştemin arkadaşı olmasını es geçiyorum... Enişte m düğünün önemli davetlilerinden olduğu için bize şık ve büyük bir masa ayrılmıştı. Timur, ben, enişte m, ablam, Eylül, Burcu ve Lale ile eşleri hepimiz aynı masadaydık. Damadın ailesi ise bir masa yanımızdaydı. Sinem'in ailesi damadın ailesiyle aynı masaya oturtulmuştu. İçkiler ikram edildikten sonra nikâh töreni başladı Sinem'in nikâh şahidi olan ablam hormonlar gereği biraz duygulanıp ağlasa da Sinem'in *evet* çığlıklarından sonra alkış tufanına katılmıştı. Herkes gelin ve

damatla birlikte dansa kalktığı sırada Timur anlık bir hareketlenme yaşasa da cırtlak bir kadının sesiyle tekrar yerine oturdu.

"Timur? Timur Karaca... Seni burada gördüğüme inanamıyorum." Kaşlarımı çatarken kadına baktım. Damat tarafından falan olmalıydı. Kadınsı hatlarını sergileyen kırmızı bir elbise içindeydi. Kömür karası saçları şık bir topuzla toplanmıştı ve kemikli uzun yüzü açığa çıkmıştı. Çoğu yerinin yapay olduğunu fark etsem de bu durum seksi olduğu gerçeğini değiştirmiyordu. Timur kadına doğru baktı ve yerinden kalkarak kadına selam verdi.

"Esra?" Kadın Timur'a sarılıp öperken kan beynime sıçramıştı. Her yerde bu kadınlarla karşılaşacaktık, bundan kaçış yoktu ve ben bu duruma katlanamıyordum. Kadın Timur'a ağzını yaya yaya uzun zamandır görüşmediklerini anlatırken kulak kabartmıştım. Tabi yanımda birinin dikildiğini fark edene kadar... Kafamı kaldırdığımda Sinem'in müstakbel kocasının kardeşiyle göz göze geldim. Birkaç defa karşılaşmıştık fakat adını bile hatırlıyordum. Kısa kumral saçlarında ellerini gezdirdikten sonra bana elini uzattı.

"Dans edebilir miyiz?" Timur'a baktım hâlâ karşısındaki kadınla konuşuyordu ve beni fark etmedi bile etrafa karşı da kaba görünmek istemediğim için elini tutmadan yerimden kalktım.

"Tabi, neden olmasın..." Timur'a bakmadım ama yerimden kalkmamla birlikte bakışlarını üzerimde hissettim. Ona bilerek bakmıyordum, o eski sevgilileriyle ulu orta yapış yapış sohbet edebiliyorsa ben de pekâlâ istediğimle dans etmekte özgürdüm. Dans pistine çıktığımızda ne yapacağımı bilemedim ama çocuk hemen beni yönlendirerek ellerini belime koydu, ben hâlâ kaskatı duruyordum.

"Şey, ellerini omuzlarıma koyman gerekli..." Sevimli bir şekilde sırıttığında dediğini yaptım. Aslında oldukça yakışık-

lı bir çocuktu. Benden birkaç santim uzundu, geniş omuzları ve yapılı bir vücudu vardı. Yine de Timur'un bende bıraktığı etkinin çeyreğini bile oluşturmuyordu.

"Çok gergin görünüyorsun, İnci. Biraz rahatla, sadece dans ediyoruz, korkma." Beyaz dişlerini ortaya sererek gülümsedi, gözümü kulağında parlayan küpeden ayırdım.

"Üzgünüm, adını hatırlamıyorum" dediğimde alınmış gibi görünmedi. Onun benim ismimi nereden bildiği hakkında en ufak bir fikrim yoktu, hiç tanışmamıştık.

"İsmim Ozan. Daha önce tanışmadık ama senin hakkında ufak çaplı bir araştırma yaptım diyelim." Şaşırdığımı belli ederek kaşlarımı kaldırdım.

"Neden?" Ozan umursamazca omuz silkti.

"Dikkat çekiyorsun ve her kadın benim dikkatimi bu denli çekmez." Cüretkâr olduğu açıktı. Cüretkâr olurken aynı zamanda mimikleri yüzünden sempatik de görünüyordu. Yine de bu yaptığı bana kaba geliyordu, kaba ve rahatsız edici. Kollarında olmak istediğim adam Timur'du. Şu an onu göremesem de hâlâ o yapay dudaklı kadınla konuştuğuna emindim. Yani en azından sadece konuştuklarından emin olmak istiyordum.

"Benimle pek ilgilenmiyorsun sanırım?" Kibarca gülümsedim.

"Üzgünüm..." dediğimde anlayışla başını salladı, gülüşü hâlâ suratındaydı. Tam bu sırada Timur'un yanımızda olduğunu hissettim, kafamı hafifçe yana çevirdiğimde öfkeli gözleri gözlerimle buluştu. Kahrolası piç o yapay dudakla dans ediyordu! Dişlerimi birbirine bastırdığım sırada kadın gülümsedi ve Ozan'a,

"Ozan'cığım eş değiştirelim mi?" dedi. Ozan kadını onaylarken saniyeler içinde Ozan'ın kollarından sıyrılmış ve Timur'un kolları arasındaki yerimi almıştım. Uzun boyu yüzünden ellerimin yüksekliği değişmişti ve belimdeki yumu-

lı bir çocuktu. Benden birkaç santim uzundu, geniş omuzları ve yapılı bir vücudu vardı. Yine de Timur'un bende bıraktığı etkinin çeyreğini bile oluşturmuyordu.

"Çok gergin görünüyorsun, İnci. Biraz rahatla, sadece dans ediyoruz, korkma." Beyaz dişlerini ortaya sererek gülümsedi, gözümü kulağında parlayan küpeden ayırdım.

"Üzgünüm, adını hatırlamıyorum" dediğimde alınmış gibi görünmedi. Onun benim ismimi nereden bildiği hakkında en ufak bir fikrim yoktu, hiç tanışmamıştık.

"İsmim Ozan. Daha önce tanışmadık ama senin hakkında ufak çaplı bir araştırma yaptım diyelim." Şaşırdığımı belli ederek kaşlarımı kaldırdım.

"Neden?" Ozan umursamazca omuz silkti.

"Dikkat çekiyorsun ve her kadın benim dikkatimi bu denli çekmez." Cüretkâr olduğu açıktı. Cüretkâr olurken aynı zamanda mimikleri yüzünden sempatik de görünüyordu. Yine de bu yaptığı bana kaba geliyordu, kaba ve rahatsız edici. Kollarında olmak istediğim adam Timur'du. Şu an onu göremesem de hâlâ o yapay dudaklı kadınla konuştuğuna emindim. Yani en azından sadece konuştuklarından emin olmak istiyordum.

"Benimle pek ilgilenmiyorsun sanırım?" Kibarca gülümsedim.

"Üzgünüm..." dediğimde anlayışla başını salladı, gülüşü hâlâ suratındaydı. Tam bu sırada Timur'un yanımızda olduğunu hissettim, kafamı hafifçe yana çevirdiğimde öfkeli gözleri gözlerimle buluştu. Kahrolası piç o yapay dudakla dans ediyordu! Dişlerimi birbirine bastırdığım sırada kadın gülümsedi ve Ozan'a,

"Ozan'cığım eş değiştirelim mi?" dedi. Ozan kadını onaylarken saniyeler içinde Ozan'ın kollarından sıyrılmış ve Timur'un kolları arasındaki yerimi almıştım. Uzun boyu yüzünden ellerimin yüksekliği değişmişti ve belimdeki yumu-

şak dokunuşun yerini çok daha sert, bir o kadar da sahiplenici bir dokunuş almıştı.

"Seni ben dansa kaldıracaktım! Elin herifiyle nasıl dansa kalkarsın?" Öfkeli söylemini duymazdan gelerek yüzümdeki gülümsemeyi korumaya çalıştım.

"Elin kadınıyla konuşana kadar kaldırsaydın, Timur." Kalın kaşlarını çattığı zaman oluşan görüntü hayranlık uyandırıyordu. Kaşlarının birbiriyle birleşmesine, gözlerini perdelemesine ve alnında oluşan o üç eğri çizgiye hayran oluyordum. Hayır, hayır, İnci! Şu an ona hayran falan olma!

"Kıskandığın zaman hırçınlaşıyorsun. Kıskanmanı da, hırçınlaşmanı da seviyorum ama misilleme yapman canımı sıkıyor." Küçük bir çocuk gibi omuz silktim.

"Benim de her gittiğimiz yerde senin *eskilerinden* biriyle karşılaşma ihtimalim canımı sıkıyor." Yüzüme düşen bir parça saç tutamını kulağımın arkasına yerleştirdikten sonra eli tekrar belime dolandı ve beni iyice kendine yasladı. Aramızda pek mesafe kaldığı söylenemezdi, anında hızlanan nabzım onun sıcaklığıyla depara kalkmıştı.

"Esra eski bir arkadaşım, üniversitede aynı okuldaydık. O ve kocasıyla..." Ağzım açık kalırken bana az ilerdeki masada oturan adamı işaret etti.

"Kocası Mehmet de orada, aynı zamanda kendisi damadın da kuzeni..." Bir şey söylemedim. Tamam, kadın belki eskisi değildi ve evliydi. Ama yine de bu gibi durumlar daima olacaktı.

"Haklısın, ben çapkın bir adamdım, bunu kabul ediyorum. Hızlı yaşadım, bedenimi sayısız kadınla birleştirdim; fakat hiçbirine kalbimi ve ruhumu vermek istemedim. Biri dışında... Sana kalbimi ve ruhumu vermek istiyorum, İnci. Beni itme, kabul et." Bir yandan dansa devam ederken bir yandan da birbirimizin gözbebeklerinde dans ediyorduk. Bedenim onun gözbebeğinde salınıyordu, onun bedeni de benimkinde...

"Sana tutkuyu ve tutkunun yangını olan aşkı vaat ediyorum. Sana yanmayı vaat ediyorum, İnci. Senin ateşin benim. Senin ateşin benim kalbimdir." Yutkundum... Bir anda nefesim kesilince yutkunmamın ardından göğsüm hızlı hızlı inip kalkmaya başlamıştı. Timur şu an bu sözlerle bana olan aşkını haykırıyordu ve benim kalbim o aşkı duymak için göğsümün içinde çaresiz yakarışlarla çırpınıyordu. Kalbimin çırpınışları kan akışımı hızlandırınca bedenime basan ani ateşin yanında garip bir şekilde ürperme de hissediyordum. Esen ılık rüzgâr Timur'un kokusunu bana savuruyordu, adamın rüzgârı yine bana esiyordu.

"İnci! Kalbimi kabul edecek misin? Kalbimi ve ateşimi... Çünkü ben seni istiyorum."

26. BÖLÜM

TİMUR

Bana *evet* demeliydi. *Evet* demesi gerekiyordu. Onu isteyen sadece bedenim değildi. Kalbim, ruhum onun için çırpınıyordu. Bu duyguların ömürde bir defa bir kişiye hissedildiğini düşünürdüm ama hayır, öyle değildi. Duygular farklı zamanlarda, farklı farklı kişilere hissedilebiliyordu. Sadece aralarında bazı farklar oluyordu. İnci'nin farkı ise aramızdaki tutkuydu. Tutkudan bir yangın çıkarmış, o yangının küllerinden Anka kuşu misali aşk doğmuştu. Bedenlerimizin uyumu ve arzusu kalbimi ele geçirmişti. İnci'nin de bana karşı bir şeyler hissettiğinden emindim. Sadece korkuyordu, ona hak vermiyor değildim. Hangi masum kız benim gibi çapkınlığın dibine vuran bir adamdan korkmazdı? Gözlerinin irisleri büyürken ben gözlerine düşmek istedim, defalarca o gözlerin içinde olmak istedim. Bedenime yapışık bedeni tir tir titriyordu. Onunla sevişmek için ölüyordum.

"Benim... Düşünmem..." derken sözünü kestim.

"Zaten sana zaman verdim, İnci. Bunu çoktan düşünmüş olman gerekirdi." Müzik bittiğinde mecburen birbirimizden ayrılmak zorunda kaldık. İnci benden bir adım önde masaya doğru yürürken ben de arkasındaydım. Bir yol bulup onunla baş başa kalmalıydım, bu beni öldürüyordu. Düğü-

nün kalanında İnci'yle tek kelime konuşamadım, sanki bilerek yaparmış gibi benim dışımda her şeyle ilgiliydi. Gözleri benden başka her yerde dolanırken benim gözlerime bir kere bile değmiyordu. Nazenin'le konuşurken dalgın görünüyordu. Dalgın, düşünceli, heyecanlı... Bir ara gözümün önünden kayboldu, daha sonra Eylül'le otel binasına girdiğini fark ederek yerimden kalktım. Alp'e dönüp,

"Ben birazdan geliyorum" dedim ve doğruca peşlerinden gittim. Bu akşam eve dönecekti ve ben onunla yarına kadar yalnız kalamayacaktım. Bir an önce konuşmamız gerekiyordu. İstediğim cevabı almalıydım. Birlikte lavaboya girdiklerini gördüğümde birkaç dakika kapıda dikildim. Gelen giden yoktu, tabi lavabodan çıkan da... Kapıyı açarak içeri daldığımda İnci makyajını tazeleyen Eylül'ü bekliyordu. İkisi beni gördükleri anda donup kaldılar. Eylül bir kahkaha atıp,

"Ben gideyim de kapıda nöbet tutayım bari" diyerek çantasını alıp kapıya doğru yürüdü. İnci tek kelime etmemişti, arkası dönük vaziyette aynadan beni izliyordu. Onu gördüğüm andan beri bu lanet elbise içimi gıdıklıyordu. Zayıf bedenini saran ince kumaştan görünen beyaz bacağı, derin göğüs dekoltesinden görünen kusursuz teni... Hepsi ama hepsi sanki beni kışkırtmak için bir araya gelmişti. Bir anda hızla ona doğru hareketlendim. İnci de aynı hızla bana doğru döndüğünde dudaklarım dudaklarını istila etti. Nefeslerimiz çılgın bir şekilde birbirine karışırken ellerini yanaklarıma koymuş, beni kendine bastırıyordu. Onu istiyordum! Lanet olsun, içine girmeliydim. Hiç konuşmadan birbirimizin ne istediğini anlıyorduk, o da benimle aynı şeyi istiyordu. Elimi incecik kumaşın üzerinde gezdirerek belinden kalçasına indim ve onu çoktan hazır ola geçmiş olan erkekliğime bastırdım. Ağzından kaçan inleme ağzımın içinde kaybolurken alt dudağını dişledim. Sert olmak istiyordum, ona sert davranmak istiyordum ama onu korkutmaktan korkuyordum. Tam kendimi nasıl dizginleyeceğimi düşünürken İnci de benim

dudağımı ısırdı. Bu o kadar güçlü bir ısırıktı ki benden bir lokma almıştı. Beni kışkırtacak kadar büyük bir lokma. Onu hızla kabinlerden birine soktum. Eylül kapıda nöbet tutuyor olsa bile o durumda içeriye birinin girme ihtimali dahi hoşuma gitmiyordu. Otelin büyük tuvalet kabini bu iş için çok uygundu. İçeri girdiğimiz anda kapıyı kilitledim, onu kapıya yaslayarak bedenimi üzerine bastırdım.

"Sessiz olman gerekli" dediğimde başını sallamakla yetindi. Sessiz olamayacağını ikimiz de biliyorduk ama en azından onun kendini dizginlemesini izlemek keyifli olacaktı. Tek elimi boğazına götürüp nahif boynunu sıktım. Bir yandan onu nefesini kesercesine öpüyordum, İnci bu sertlikten rahatsızmış gibi görünmüyordu, aksine bu ona zevk veriyordu. Elini arsızca pantolonumdaki kabartıya götürmüş, küçük avucuyla nabız gibi atan erkekliğimi avuçluyordu. Boğazında duran elimi biraz daha sıktığımda nabzını hissetmeye başladım, delicesine atıyordu. Dudaklarımı ondan çektim ve eğilip kulağına fısıldadım:

"Karışan nabızlarımızın uyumunu hissediyor musun?.. Avucunda atan içimdeki tutkunun ritmi. Benim avucumda atan da senin tutkunun. Bu ateşi biz yaktık, İnci. Tutkunun yangını aşk demiştin, bunu biz harladık." Boynundaki o nabız biraz daha hızlandı, nefesi yavaşlamıştı ama ağzından çıkışı soluk soluğaydı. Boynunu ince bir ayarda sıkıyordum, ne onu nefessiz bırakacak kadar sıkı ne de tamamen nefes alabileceği kadar gevşekti. Onu yeniden öperken bana sertçe karşılık vermesi beni azgın bir boğaya çeviriyordu. Boşta olan elimi yırtmacından içeri kaydırıp iç çamaşırına ulaştım. Küçük külotunun iki tarafını da koparıp aramızdaki engelden kurtuldum ve onu pantolonumun cebine koydum. İnci bunu gördüğünde avucumun içindeki nabzı bir ritim daha arttı. İki parmağımı ıslak vajinasında aşağıdan yukarı doğru kaydırarak ıslaklığını kadınlığına yaydırdım. İnci'nin bedeninden yayılan ısı benim bedenimi yakıyordu. Alnım şimdiden terlemeye başlamıştı.

"Benim için böyle ıslanman... Beni azgına çeviriyor." İnci'nin boğazından kaçan iniltinin ardından iki parmağımı da yavaşça deliğinden içeri kaydırıp onu biraz genişlettim.

"Şu an kocamanım ve sanırım seni biraz gevşetmem gerekli." İnci bunun elbette farkındaydı, eli hâlâ penisimin üzerinde duruyordu ve onun büyüdüğünü biliyordu. Onu biraz sıkınca hırlayarak başımı geriye attım.

"Bunu yapma, İnci." Tekrar kulağına doğru eğilerek kulak memesini ısırdım ve fısıldadım.

"Dediğimi yaptın mı, doğum kontrol hapı?" Başını salladı.

"E-evet... Kullanıyorum." Titrek kelimeler heyecandan da olmuş olabilirdi, boğazındaki baskıdan da. Ama yine de delicesine seksiydi. Geri çekilerek gülümsedim.

"Gerçekten de benden uzak durmaya çalışıyormuşsun, sarı şeker..." Benden uzak durmaya çalışırken bile söylediğim şeyi yapmış olması içimi rahatlatmıştı. Tahmin ettiğim gibi o çoktan benim olmuştu. İnci bana cevap vermedi, zaten ben de cevap beklemiyordum. Parmaklarımın ritmini biraz hızlandırıp onu kendinden geçirdim ve hızlıca parmaklarımı içinden çıkardım.

"Şimdi ne olacak biliyor musun?" Gözleri gözlerimin içindeydi, ne olacağını biliyordu aslında ama bunu ben ona kendi tarzımda, yüksek sesle söyleyecektim.

"Şimdi o senin için kocaman olan aletim senin daracık kadınlığından içeri süzülecek, bunu yaparken başta yumuşak olsa da kesinlikle sertleşecek ve en sonunda tüm zevk tohumlarını senin içine akıtacak ki sen kime ait olduğunu hisset." Elbisenin yırtmacından çıkan bacağını kavrayıp belime doladım. Elimi boğazından çekerek onu dengede tutmak adına beline sarıldığımda bacağını zaten bana kenetlemişti. Diğer elim de pantolonumun fermuarını indirip boxırımın iki düğmesini açtım. Aletim dışarıya göz atmak istercesine boxırımdan çıktığında İnci'nin elbisesine değdi. Elbisenin eteklerini

yukarı doğru topladım, artık aramızda bir engel yoktu. Onu erkekliğime göre ayarlayarak girişine yaslandım. O kadar sıcak ve ıslaktı ki daha fazlasına asla dayanamazdım. Yavaşça içine yüklenirken İnci alt dudağını dişliyordu, kollarını boynuma sarmıştı.

"O kadar darsın ki. Lanet olsun, kadınlığın benim inim!" Fısıltımdan sonra tamamen içindeydim. Çok dardı, benim saklı cennetimdi ve onun anahtarı bendim.

"Harika... Harika hissediyorum." Mırıltısı üzerine yüzüne baktım, gözlerini kapatmıştı ve pembe yanaklarının üzerine topuzundan kurtulan tutamlar düşmüştü. Bu görüntü hafızamdan asla silinmezdi. O kadar güzeldi ki hiçbir kelime bu güzelliği tarif etmek için yeterli değildi.

"Harika hissediyorsun çünkü bedenin benim olmayı çoktan kabullendi." Beni cevapsız bırakarak yüzünü boyun girintime gömdü, dudakları boynumda gezinirken titremeye başladım. O küçük dilini ufak öpüşlerle boynuma değdiriyordu. Lanet olsun! Bu küçük kız beni çılgına çeviriyordu ve ona bunu ben öğretmiştim. Bu kız benim eserimdi. Benim avuçlarımda açmış bir çiçekti, onun tüm hakkı benimdi.

"Timur! Daha hızlı." Ah! Demek benim küçük sarı şekerim sertlik istiyordu, öyleyse ben de sert olacaktım. Ritmimi hızlandırırken bir elimle belime sarılan bacağını olduğu yerde tutuyordum, diğer elim ise beline sarılmıştı. Dikilmiş meme başlarını görebiliyordum, hassiktir! Sutyensizdi...

"Elbisenin askılarını indir. Çabuk!" Ellerini boynumdan çekip elbise askılarından kurtuldu, beline doğru düşen elbiseden kurtulan memelerinin pembe başları birer çekirdek gibi kabarmıştı. Öne doğru eğilerek meme başlarından birini ağzımın içine çektim, daha sonra da onu ısırdım. İnci boğuk bir şekilde inledi.

"Devam et, Timur. Isır onları lütfen." İçine vuruşlarım şiddetlenirken meme başlarını da onu uyaracak kadar sert bir

şekilde ısırıyordum ve benim sarı şekerim bundan kesinlikle haz alıyordu. Vajina duvarlarındaki kasılmayı hissettiğimde orgazmın yakın olduğunu anladım, sanki mümkünmüş gibi biraz daha daraldığında sikimin kafasını delicesine sıkmaya başlamıştı.

"Hadi, sarı şeker... Gel... Benim için..." Kollarını boynuma iyice sararak boynumu ısırdı ve aynı anda bedenindeki titremeyle birlikte boşaldı. Bu benim de sonum oldu, tüm sıcaklığımı onun içine akıtırken o hâlâ kasılıyordu. İçinden çıktıktan sonra biraz tuvalet kâğıdı koparıp onu temizledim. Kıyafetlerini toplarken bana öylece bakıyordu, güzel gözleri şaşkındı.

"Ne oldu?" Önüne düşen saçı zarif bir hareketle kulağının arkasına ittirdi.

"Bu adil değil. Kaçak savaşıyorsun." Gülümsememi engelleyemedim. Ellerimi omuzlarına koyarak dudaklarını öptüm.

"İstediğim şeyleri almak için asla adil olmam." Parmağımı elbise askısına geçirdim.

"Elbiseni sevdim." Dudak kenarları kendinden emin bir şekilde kıvrıldı. Böylesine güçlü görünmesini seviyordum.

"Giydiğim en güzel elbise senin tenin." Bana arkasını dönerek kapının kilidini açtı ve dışarı çıktı. Peşinden giderek hâlâ o sevdiğim ifadesiyle saçlarını düzeltişini izledim.

"Tükenişim senin elinden olacak." Dağılan rujunu temizledikten sonra bana doğru döndü.

"Ben de aynı şeyi senin için düşünüyorum." Kapıya doğru hareketlenince,

"Anlaşılan konuşamayacağız..." Duraksayarak gözlerimin içine baktı.

"Eğer evet dersem canım yanacak. Hayır dersem de canım yanacak... Belirsizlik canımı yakmıyor." Uzanıp bileğini tuttum, elini elimin içine alarak öptüm.

"Belirsizlik de benim canımı yakıyor. Hayır demen kadar değil ama yine de yakıyor." Elini yanağıma koyarak yavaşça dokundu. Gerçekten o kadar da korkutucu mu görünüyordum? Beni istiyordu işte, neden diretiyordu ki?

"Tek hata, Timur... Tek hata şansın yok, anladın mı? Sana gerçekten güvenene kadar hata yapmaya hakkın yok." Kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Bu bir evet mi?" Başını beni onaylayarak salladığında gülümsedim, bana bakarak o da gülümsedi.

"Söz veriyorum. Hata yok." Birlikte dışarı çıktığımızda Eylül sinirli bir şekilde kapıda dikiliyordu.

"Konuşmanız neden bu kadar uzun sürdü? Yedi kişiyi geri çevirdim." İsyanının karşısında İnci'nin yanakları pembeleşti, ben ise gülmeye başladım. Gerçekten üzerinde bu elbise varken onunla sadece konuşacağımı mı düşünmüştü? Daha akıllı olduğunu sanıyordum. Yüzünde birden beliren şaşkınlık geç de olsa anladığını gösteriyordu. İşaret parmağını havaya kaldırıp ikimizin üzerinde gezdirdi.

"Konuşmadınız, değil mi?" Tam konuşmasının devamını getireceği sırada İnci onu kolundan tutup koridorda sürükleyerek götürdü. Bense arkalarından sadece güldüm. İnci'ye verdiğim sözü tutacaktım, bunu yapmak zorundaydım. Böylesine değerli şeyler insanın karşısına pek sık çıkmıyordu. Ben o kadar şanslıydım ki değerli bir kadına karşı hayatımda ikinci defa büyük bir aşk duyuyordum, hatta ilkinin büyük bir yanılgı olduğunu anlamama yetecek kadar yoğun bir şekilde... Onu kaybetme gibi bir lüksüm yoktu.

Akşam beni eve bıraktıklarında İnci'yi de peşimden eve sürüklememek için kendimi zor tutmuştum. Elbette bunu Alp'in ya da Nazenin'in yanında yapamayacağımın bilincindeydim. O yüzden onu arkamda bırakıp eve girmek zorunda kalmıştım. Odama çıkarak kıyafetlerimden kurtuldum, onları kuru temizleme için ayırmadan önce pantolonumun cebinden

İnci'nin parçaladığım çamaşırını çıkardım. Beyaz danteli yırtmış olsam da hâlâ onun kokusunu taşıyordu. Yüzümdeki gülümsemeyle onu da diğer çamaşırların durduğu çekmeceye koydum. Duşa girdiğimde hâlâ serttim. Kobra her daim saldırmaya hazırdı. Banyodan çıkıp bir boxır giydim ve kendimi yatağa attım, aklıma İnci'yle yaptığım kaçamak gelince komodinin üzerinde duran telefonuma uzanarak mesaj yazdım.

"Beyaz dantel... Kokun sinmiş."

Sırıtarak ondan gelecek cevabı bekliyordum ki fazla beklememe gerek kalmadı.

"Onları gerçekten saklıyor musun?"

Hmmm demek gerçekleri duymak istiyordu.

"Evet, hepsini... Söylemiştim, otuz bir çekerken çok yardımcı oluyorlar."

Şu an oldukça dürüsttüm, bu kesinlikle bir espri falan değildi; çünkü gerçekten yapmıştım.

"SAPIK!"

Büyük harflerle yazılmış yazıya bakarken kahkaha atmaya başladım. Daha cevap veremeden telefonuma bir görüntü geldi. Lanet olsun! Bana iç çamaşırlı fotoğrafını atmıştı. Koyu pembe külotunun üzerinde ona takım pembe sutyeninin içinden görünen teni aletime ani bir elektrik gönderdi.

"Belki malzemeye ihtiyacın olur."

Küçük sapık kızım demek beni kışkırtıyordu, o halde ben de ona kışkırtıldığımı göstermeliydim. Boxırımdan dikilmiş aletimin fotoğrafını çektim ve görmesi için ona gönderdim. Altına da notumu eklemeyi ihmal etmedim.

"Şu yaptığına bak, sarı şeker. Kobrayı uyandırdın!"

Cevap olarak bana memelerinin fotoğrafını atmış olması delicesine inlememe neden oldu. Onun yanına gidip gizlice eve süzülmemek ve odasına girmemek için kendimi zor tutuyordum. Boxırımı kalçamdan sıyırıp aletimi serbest bıraktım,

bu malzemeler boşalmam için yeterli olsa da daha fazlasını isteyecektim.

"Ona kobra mı diyorsun? Gerçekten sapıksın! Ve bu sapıklığın ciddi anlamda tahrik edici..."

Tahrik olduğunu dikilen meme başlarına bakarak görebiliyordum ama yine de yazması hoşuma gitmişti. Elimi aletimin çevresine doladığım başka bir fotoğrafı daha ona gönderdim. Not olarak,

"İşte şimdi otuz bir çekmem gerekli, yoksa azgınlıktan yatağı deleceğim. Bana daha tatmin edici fotoğraflar çekmelisin..."

Banyoya giderek tuvalet kâğıdı ve vücut yağı aldım. Vücut yağını aletime sıktıktan sonra İnci'nin memelerinin fotoğrafına bakarak okşamaya başladım. Zaten yeni malzememin gelmesi gecikmemişti.

"Hassiktir!" Bana kadınlığının enfes, ağız sulandırıcı bir fotoğrafını göndermişti. Pembe eti şişmişti ve parmakları beyaz yanakları iki yana ayırarak beni deli eden bir görüş açısı sunmuştu. Boğazımdan yükselen hırıltıyı bastıramadım. Elimi hareket ettirirken onu aradım, telefonu nefes nefese açtığında onun da kendini okşadığını anladım. Sarı şekerim benim ellerimde açılıyordu, bu durumun sadece bana özel oluşu göğsümü kabartıyordu.

"Timur..." dedi.

Derin bir nefes alarak, "Parmaklarını içine sok. İki parmağını da" dedim ve bunu yapacağından emin bir şekilde o kendini parmaklarken onu hayal ettim. Yine de bunu onun ağzından duymak için tekrar konuştum. "Parmakların. Onlar içinde mi?" İnlemesini bastırdıktan sonra,

"Evet, iki parmağım da içimde ama senin doldurduğun kadar dolu değilim." Ahh! Bir küfür savurdum bir yandan da kendimi okşamaya devam ediyordum. Beni delirtiyordu, resmen düz duvarlara tırmanacak kadar azgındım ve kahretsin ki sadece birkaç saat önce onun içinden çıkmıştım.

"İçini dolduracağım. İçini hep dolduracağım, İnci... Alet im taş gibi sert, seni düşündüğüm her an sertim. Onu bacaklarının arasındaki o sıcak, ıslak vadiye gömmek için ölüyorum." Derin bir nefes daha aldım, konuştukça nefes nefese kalıyordum ve İnci'nin durumu da benden farksızdı.

"O darlığına bayılıyorum, kadınlığının duvarları beni sıkarken inlemene bayılıyorum... Adımı senin dudaklarından duymaya bayılıyorum, İnci. Hadi adımı haykır!" Bunu söylediğim anda adım iki parça halinde ağzından çıktı, tabi ufak bir inlemeyle birlikte. Boşaldığını anlayarak ben de biraz tuvalet kâğıdı koparıp boşaldım. Kendimi yatağa bırakırken nefesim hâlâ düzene girmemişti.

"Mutlu musun, sarı şeker? Kendimi kaybetmeme neden olmak seni mutlu ediyor mu?" Soruma cevap olarak kıkırtısını duydum.

"Çok kontrollü görünüp de kontrolünü ellerimde kaybetmen beni mutlu ediyor." Demek küçük hanım üzerimde söz sahibi olmayı seviyordu.

"Üzerimde söz sahibi olmak seni mutlu mu ediyor yani?" Düşünürmüş gibi bir *hmmm* sesi çıkardı.

"Sanırım..." dediğinde gülümsedim.

"O halde bir sonrakinde üst pozisyonu alabilirsin." Yalancı bir öfkeyle,

"Sapık!" dediğinde kahkahamı bastıramadım.

"İyi geceler... Gecemi renklendirdin" dediğimde sesli bir şekilde mırıldandı, "İyi geceler, Timur, hayatımı renklendirdin."

Telefon kapandığında hâlâ salak salak sırıtıyordum.

İnci'yi perşembe gününe kadar görememiştim ve resmen kafayı yeme noktasına gelmiştim. Her an Alp'in evini basabilirdim. Okul çıkışlarında onu görmek istesem de İnci sürekli meşgul oluyordu, Nazenin'in yanından ayrılmak istemiyor-

du. Elbette bunu anlayabiliyordum, Nazenin'in doğumuna çok az kalmıştı. Ama yine de bir yandan onu görmeme izin vermeyişini hâlâ düşünme aşamasında olduğuna bağlıyordum. İstediğim cevabı almış olsam da İnci bana karşı hâlâ temkinliydi. Her gece telefon konuşmalarımızı aksatmadan yapıyorduk, elbette ve her gece kobrayı perişan ettikten sonra ona kendini affettiriyordu. Tam çıkmak için hazırlanırken Alp odama daldı.

"Büyük patron seni burada görmek ne büyük şeref!" Masamın önündeki koltuğa rahatça oturdu, eli çenesinde geziniyordu. Bu yeni Alp eskisinden o kadar farklıydı ki Alp'i tanıyan herkes bu yeni haline hayret ediyordu. Onu değiştiren şey aşktı...

"Bir plan yapıyordum da müsait misin diye soracaktım? Hafta sonu planın var mı?" Her hafta sonu olan programların son zamanlarda tam anlamıyla yok olmuştu. İlk önce düşünür gibi yaptım, hemen *programım yok* dersem Ataman'ı şüphelendirebilirdim.

"Senin planın benimkilerden iyiyse sana uyarım" dedim. Alp kaşlarını çattı.

"Hafta sonu çiftlik evine gidelim diyorum. Şu tepeye yaptırdığım evin inşaatını kontrol edelim. Belki fikir vermek istersin. Hem annen ve babanı da görmüş olursun, sana uyar mı?" Sarı şeker geliyorsa bana elbette uyardı ama bunu direkt nasıl sorabilirdim?

"O evin projesini Nazenin çizmemiş miydi? Onun kontrol etmesi daha uygun olur." Alp başını sallayarak beni onayladı.

"Evet, proje Nazenin'in ama senin de bir görmeni istedi. Hep birlikte gideriz, hem ailecek de bir tatil yapmış oluruz. Nazenin İnci'ye de değişiklik olsun istiyor." Sarı şeker de geliyordu... Düşünürmüş gibi yapmaya devam ettim.

"Sanırım ertelenmeyecek bir programım yok. Gelirim." Alp yerinden kalkarak kapıya doğru ilerlerken,

"Peki, o halde yarın akşam işten sonra yola çıkarız. Pazar akşamı da döneriz" dedi. Kapıdan çıktığında hemen telefonumu alıp mesaj attım.

"Hafta sonu... Çekimler için hazırlıklı ol, çiftlik teması işleyeceğim."

Hayal etmesi bile sertleşmem için yeterliydi. Cevabı üstün bir hızla geldi.

"Saçmalama! Bu bir aile tatili..."

Öyleydi. Ama ben bir yolunu bulacaktım.

"Sen dediğimi yap. Kaçamaklar haz verir!"

27. BÖLÜM

İNCİ

Cuma okul çıkışı eve döndüğümde heyecandan yerimde duramıyordum. Timur'la birlikte kocaman bir hafta sonu geçirecektim. Tabi bunun yanında ablamlar da yanımızda olacaktı. Yakalanmamak için çok dikkatli olmamız gerekecekti; fakat tutkumuz dikkatimizi önlüyordu. Odamda çantamı hazırlarken aklım sürekli yakalanma görüntüleriyle doluydu ama garip bir şekilde bu beni korkutmak yerine heyecanlandırıyordu. Baldır boyumda siyah spor taytımı giyip üzerime bol beyaz tişörtümü geçirdim. Yeni banyo yaptığım için hafif nemli saçlarım dalga dalga omuzlarıma dökülüyordu. Çantamı alarak aşağıya indim. Ablam da çoktan hazırlanmıştı, salonda beni bekliyordu. Engin abi ablamın çantalarını arabaya taşırken benimkini de aldı.

"Eniştem daha gelmedi mi?" Ablam sevimli bir tulumun içindeydi, elini kocaman karnının üzerine koymuş, koltuğa yayılmış oturuyordu. Doğuma bir ay kadar bir zaman kalmıştı ve artık çok heyecanlı olduklarını biliyordum.

"Timur'la birlikte gelecek."

Sanki bilmiyormuş gibi durumu şaşkınlıkla karşıladım,

"Timur da mı geliyor?"

Ablam başını sallayarak beni onayladı. Tabi benim zaten bunu bildiğimden ve onun için hazırlık yaptığımdan habersizdi.

"Evet, hem inşaata bakmasını istedim, o benden oldukça tecrübeli... Hem de gelmişken ailesini görür." Doğru ya, bu daha önce laf arasında geçmişti. Annesi ve babası enişte-min çiftliğinin olduğu yerde yaşıyorlardı ve çiftlikte çalışıyorlardı. O an Timur hakkında hiçbir şey bilmediğimi fark ettim. Biz birbirimizin bedenlerinin isteklerini bilen, onları tanıyan iki yabancıydık. Onunla ilgili bildiğim şeyler çok kısıtlıydı, yattığı herkesin bileceği şeyleri biliyordum, ötesi tamamen sırdı. Kafama takılan düşünceden dışarıdan gelen korna sesiyle sıyrıldım. Timur ve enişte-m gelmişti, biz de ablamla birlikte dışarı çıktık. Bir canavara benzeyen koyu gri jeepin önünde dikilen enişte-m takım elbisesinin ceket ve kravatından kurtulmuştu, yine de son derece resmî görünmeyi başarıyordu. Timur ise onun yanında asi bir çocuk gibi kalmıştı. Oysa o da takım elbisesinin ceketinden ve kravatından kurtulmuştu, tabi gömleğinin kollarını da katlamayı ihmal etmemişti. Rüzgârın dağıttığı saçları doğal bir asiliğe sahipti. Nabzım anında hızlanırken gözüm Timur'un üstü açık arazi aracına takıldı. Siyah renk araç eski model olsa da bakımlı görünüyordu. Kesinlikle enişte-min canavarı gibi gösterişli değildi, hatta gösterişten ziyade aynı Timur gibi yoğun bir vahşiliğe sahipti.

"Bu harika!" Enişte-m burun kıvırdığında Timur bir kahkaha patlattı.

"Bak gördün mü? Baldızın oyuncağımı beğendi." Enişte-m kaşlarını çatarak,

"O külüstürü beğendiğine inanamıyorum. Benim kızım dururken bu basit şey mi dikkatini çekti yani?" Ben onu umursamadan dev tekerlekli aracı incelemeye başladım. Kırmızı koltukları ve gümüş renkli parlak jantları yakın zamanda bir modifiyeden geçtiğini gösteriyordu.

"Hadi ama enişte! Tamam, canavarın harika ama şuna bir bak. Çok klasik, çok retro, çok hippi, çok havalı." Çantamdan fotoğraf makinesini çıkarıp jeepin birkaç fotoğrafını çektim.

"İyi, madem o kadar sevdin ona bin o zaman." Ablama dönerek beni işaret etti. "Kardeşini kızıma bindirmeyeceğim, Nazenin." Ablam gülmekten kızarmış bir şekilde nefesini düzenleyerek enişteminin sırtına elini dayadı ama hâlâ konuşamaz durumdaydı. Eniştem ise isyan etti. "Gülme, bebeğim. Gerçekten yani resmen o zevksiz külüstürü benim kızıma tercih etti." Timur gerilerek enişteme göz kırptı.

"Eminim İnci bu bebeğe binmek ister. Sonuçta senin arabandan daha klasik, retro, hippi ve havalı." Eniştem cevap vermeden ablamı arabaya bindirip emniyet kemerini taktı, daha sonra diğer tarafa geçip motorunu güçlü bir şekilde çalıştırdı. Timur bir kahkaha atarak yanımdan geçerken fısıldadı.

"Oyunumu yedi. Hadi atla bakalım, sarı şeker." O an gülmeden edemedim. Benimle yolculuk yapmak için enişteni atlatmıştı, hem de benim sayemde. İyi de benim bu arabayı diğerinden daha çok beğeneceğimi nereden bilmişti? Araca zıplayarak çıkan Timur güneş gözlüklerini hemen gözüne takmayı ihmal etmemişti, bense basamağa tırmanıp kırmızı deri koltuğa yerleştim.

"Emniyet kemeri sarı şeker..." Kemere uzanarak taktım, arabanın yanları ve üstü olduğu gibi açıktı. Batmaya yüz tutan güneş ışıkları insanın gözünü alıyordu. Ben de kafamın tepesinde duran gözlükleri gözüme taktım. Timur gaza basıp az önce yanımızdan geçen enişteminin *kızını* takip etmeye başladı.

"Bu arabayı bu kadar seveceğimi nereden bildin?" Timur hınzır bir şekilde güldü.

"Çünkü ben bu arabayı çok seviyorum." Yani benim de seveceğimden emindi. Burada anlatmak istediği aynı şeyleri sevdiğimiz miydi? Timur aracı kullanırken ben de kendimi

çalan şarkının ritmine bırakmış etrafı seyrediyordum. Enişte fazla hırslandığı için gazlayıp aradaki mesafeyi çoktan açmıştı. Erkekler kaç yaşında olursa olsun oyuncaklarıyla gurur duyuyorlardı.

"Heyecanlı mısın?" Kafamı Timur'a doğru çevirdim, yola odaklanmış olsa da ara ara beni izlediğini biliyordum; çünkü ben de çevreye odaklanmış gibi görünsem de dikkatle onu izliyordum.

"Ne için?" Elbette ne için olduğunu biliyordum ve Timur da bildiğimi biliyordu. Dudağının kenarı hafifçe kıvrıldı.

"Çekimler için, fanteziler için, harika orgazmlar için..." Vaatler güzeldi fakat açıkçası bunları nasıl yapacağımızı merak ediyordum.

"Bu bir aile tatili, Timur! Farkındasın, değil mi?" Başını sallayarak beni onayladı.

"Evet ama ben bunları yapmak için bir engel göremiyorum. Çok daha heyecanlı olacak fakat kurallara uyman gerekli." Şaşkınlıkla tamamen ona doğru döndüm.

"Kurallar?"

"Kurallar... Uyacağın kurallar... Ben ne dersem sorgusuz sualsiz yapacaksın. Ne istersem..." Hı-hı, oldu canım. Acaba alkollü mü diye düşünürken surat ifadesini izliyordum, son derece normal bir tavırla aracı kullanmaya devam ediyordu.

"Hadi ama İnci... Bu senin için bu kadar mı zor? En fazla ne isteyebilirim ki? Senin zevk almayacağın ya da gerçekten yapmak istemeyeceğin bir şeyi sana yaptırmaya çalışmam." Haklıydı. Bu konu da ona güveniyordum.

"Tamam, dediğin gibi olsun. Hafta sonu boyunca bütün aşırı kurallarına uyacağım. Sapık zihninde neler planladığını merak ediyorum." Timur o erkeksi kahkahalarından birini atınca ben de gülmeye başladım. Bu adam gerçekten güzeldi. Köşeli çenesinde yeni yeni filizlenen sakalları bugün tıraş olmadığını söylüyordu ve bu gerçekten kasıklarımı titretiyor-

du. Bu haliyle o kadar vahşiydi ki aklıma vahşi olduğu diğer zamanların hatıralarını getiriyordu.

"Eğer aklımı okuyabilseydin, sana dokunmama bile gerek kalmadan sadece düşüncelerimle orgazm olurdun." Sertçe yutkunduğumda böğrüme oturan öküzü de beraberce yutmuştum. Sanırım bu hafta sonu alev alev yanacaktım, içimdeki o ateşli kaltak bu hafta sonu Timur'un kurallarına uymak için beynimle olan tüm bağlantılarını koparmıştı. Yönetim kaltağa geçtiğine göre kendimi Timur'a ve sapık fantezilerine bırakabilirdim. Timur enişteme yetişmek için çaba harcamadan ilerliyordu; ben de arkama yaslanıp yolun keyfini çıkarıyordum. Hafifçe boğazımı temizledim.

"Ailen de orada yaşıyormuş." Başını sallamakla yetindi. "Ablam söyledi ve seninle ilgili hiçbir şey bilmediğimi fark ettim" diyerek alt dudağımı dişledim ve ona bakmaktan kaçındım. Timur'un da bana baktığını biliyordum.

"Benim hakkımda bilmen gereken her şeyi biliyorsun. Seni deli gibi arzuladığımı, bedenine hükmettiğimi, birbirimize benzediğimizi..." Yüzüm istemsizce asıldı. Bunlar sadece bir yatak arkadaşına özgü şeylerdi. Oysa Timur daha birkaç gün önce bundan fazlasını vaat etmişti. Ben fazlasını istiyordum... Yüzümün asıldığını fark ettiğinde uzanıp elimi yakaladı.

"Hadi ne istiyorsan sor, hepsini cevaplayacağım. Madem bildiklerin yeterli gelmiyor." Uzun parmaklı büyük ellerinin içinde kaybolan elime baktım. Aslında belki bunlar o kadar da önemli değildi. Ben herkesin bilebileceği şeyleri istemiyordum, bunlar önemsizdi. Ailesi, işi, arkadaşları, geçmişi... Belki de fazla hassas davranıyor ve hayatın bana sunduğu zevkleri kaçırıyordum. Omuzumu silktim.

"Önemli değil." Timur elimi biraz daha sıktı.

"Söyle, İnci. Ne bilmek istiyorsun?" Ona baktım. Güneş tam arkasındaydı, sanki güzelliğinin ışığına bakıyordum.

Kör edici ışık onun yüz hatlarıyla birleşince ortaya mistik bir görüntü çıkmıştı. Bir sanat eserine benziyordu, dünyanın en yetenekli ressamı bile onun bu güzelliğini eksiksiz resmedemezdi.

"Senin hakkında kimsenin bilmediği şeyler bilmek istiyorum. Sana kimsenin bakmadığı gibi bakmak istiyorum ve bana kimseye bakmadığın gibi bakmanı istiyorum." Durup nefes aldım ve devam ettim.

"Başkasına göstermediğin yanını arzuluyorum, Timur." Onun yüzünde donan ifade benimkine karışıyordu. Şu an fazla ileri gidip fazla dürüst ve açık olduğumun farkındaydım ama ben başından beri dürüsttüm. Düşündüğüm ve istediğim de buydu. Ağzımdan çıkanlar, kalbimden geçenlerdi. Timur tam ağzını açıp bir şey söylemek üzereyken çalan telefonum bu anı bozdu. Ablamın aradığını düşünerek çantamdan telefonumu buldum ama hayır, Özgür arıyordu. Bu kadar zamandır fazla rahatsız etmeyince beni unuttuğunu düşünmüştüm ama sanırım yanılmıştım. Telefonumun ekranından kaldırdığım kafamı Timur'a çevirdim, sorarcasına bana baktı ve yola odaklandı.

"Kim arıyor, Nazenin mi?" Gözlüğünü kafasına yerleştirip ekrana bakınca daha ben ne olduğunu anlamadan telefonum elimden alınmıştı. Timur telefonumu cevaplarken ben öylece kalakalmıştım.

"Sen bu telefonu ne hakla arıyorsun?" Yüksek ve hırıltılı sesi rüzgârın sesinden bile yoğundu.

"Bir daha sevgilimi rahatsız etmeyeceksin." Özgür'ün bağırma sesi telefondan duyuluyordu ama boğuk boğuktu.

"Kes lan sesini! Aramızdaki yaş farkı kadar sikerim belanı." Timur aracı yolun kenarına çekti. Sinirden boynunda beliren damarları görebiliyordum. Müdahale edip elinden telefonumu almam gerekirdi fakat hareket edemiyordum, şoka girmiştim.

"İnci benim!" diye kükrerken elinden telefonu alacak kadar kendime gelmiştim. Hızla çektiğim telefona uzanıp kulağıma dayadım.

"Üzgünüm, Özgür! Ama bir daha beni arama." Telefonu kapatarak öfkeden yanan bakışlarımı Timur'a çevirdim. Bu yaptığı da neydi böyle?

"Timur senin derdin ne? Ben zaten onun telefonlarına çıkmıyorum, böyle yaparak sorunları çözdün mü yani? Çocuk zaten üzgün, yarasını deşerek mutlu mu oluyorsun?" Timur derin derin solurken gözlüğünü çıkardı ve bana doğru döndü, onun gözlerindeki koyulaşma beni korkutsa da geri adam atmadım. Gözleri bittere döndü diye korkacak değildim, ben bitter çikolata yerdim.

"Onu bana savunma, İnci. Seni aramasına dayanamıyorum. Tatilden döner dönmez numaranı değiştireceksin." Emir almaktan nefret eden biri olarak şu an kafamın tepesinden dumanlar çıktığına emindim. Kollarımı göğsümde birleştirdim ve duruşumu dikleştirdim.

"Sen söyledin diye bunu yapmayacağım." Beni umursamadan arabayı çalıştırdı, birkaç dakika sonra sıktığı dişlerini gevşetti.

"O piç kurusu yüzünden seninle tartışmayacağım, İnci." İyi o halde. Buna sevinmiştim. Yolun devamı sessizlik içindeydi ve Timur'un bu tartışma öncesinde bilerek geri kaldığını enişteme yetiştiğinde anladım. Benimle fazladan vakit geçirmek için enişteme yenilmeyi göze almıştı. Tabi bu tatlı tavrı yaptığı öküzlüğü görmezden gelmemi sağlamayacaktı. Anayoldan saptığımız toprak yolda ağaçların içinde ilerliyorduk. Hava iyice karardığı için karanlık yolu aydınlatan sadece jeepin keskin sarı ışıklı farlarıydı. Güneşin gitmesiyle serinleyen hava sonbaharın serinliğini hissettirmişti. Kollarımı göğsümde bağlayarak büzüldüm.

"Üşüdün mü?" Ona cevap vermedim, yaptığı yanlıştı.

Özgür zaten çok üzgündü. Onun beni her zaman sevdiğini biliyordum, evet, belki ben ona aynı sevgiyle karşılık vermemiştim ama bir zamanlar ben de onu sevmiştim. Kesinlikle üzülmeyi hak etmeyen bir insandı. Sıcak eliyle kolumu kavradı. Buz gibi olmuş kolum dokunduğu noktadan itibaren yeni su verilmiş kalorifer borusu gibi ısınmaya başladı.

"Bana cevap ver, İnci. Üşümüşsün işte, buz gibisin." Dokunuşundan kurtulup yana doğru çekildim.

"Sana daha önce de *bana emir verme* demiştim. Ben senin personelin falan değilim, anladın mı? Eğer benimle bir şey yaşamak istiyorsan, sevgilim olmak istiyorsan, davranışlarını değiştirmen lazım..." Timur sinirle güldü.

"Seni sahipleniyorum, seni koruyorum, seni..." Derin bir nefes çektiğinde geniş düzlüğe çıkmıştık. Enişteminin canavarı ileride ışıklar içinde parlayan çiftlik evinin önünde durmuştu. Geniş yeşillik tek tük meyve ağaçlarıyla çevriliydi. Karanlık olduğu için pek bir şey seçemiyordum fakat huzur dolu bir yer olduğu kesindi. İleride bir köy olduğu belliydi, yanan ışıklar ağaçların içine düşmüş yıldızları anımsatıyordu. Timur da gaza iyice yüklendi ve enişteminin arabasının tam yanına park etti. Benim inmemi bekliyordu, ona doğru döndüm.

"Sen gelmiyor musun?" Kafasını iki yana salladı.

"Annem bekliyor." İşaret parmağını ağaçların arasında parlayan ışıklara doğrulttu. "Orada yaşıyorlar." Bu demek oluyordu ki aynı çatı altında kalmayacaktık. Çantaları içeri taşıyan enişte;

"Gelmiyor musun?" diye sordu.

"Valide sultan bekliyor. Siz de gelin, döktürmüştür yine." Birden kendimi heyecana karışık bir endişe içinde buldum. Timur'un ailesiyle tanışacaktım. Tamam, kardeşini tanıyordum ama bu farklıydı. Annesi ve babasıyla tanışacak olmak beni ister istemez gergin bir havaya sokmuştu. Daha önce Özgür'ün annesi ve babasıyla tanışmıştım elbette ama onları

zaten tanıyordum, yani bu durumu garipsememiştim. Ama şimdi bu bana çok farklı geliyordu. Neyse ki enişte beni bu ani tanışmadan kurtardı.

"Sen git annenle hasret gider. Bize bir şeyler hazırlamış, evde yeriz. Yarın hep birlikte kahvaltı yaparız." Timur enişte-mi onayladı ve ben de araçtan inmek üzere hareketlendim. Enişte bu sırada içeri girmişti. Timur bileğimi yakalayarak inmeme engel oldu.

"Kurallarıma uy. Hangi odada kaldığını bana mesaj at, kapını kilitleme ve gece lambanı açık bırak." Elimi serbest bı-raktığında inmem gerektiğini fark ederek ona cevap verme-den araçtan indim. Çantamı arka taraftan aldım ve eve doğru yürürken arkama bakmadım. Ben içeri girip kapıyı kapatana kadar Timur gitmedi. Kapıyı kapattığımda jeepin güçlü mo-torunun çalıştığını duydum.

Yediğimiz lezzetli yemeğin ardından ablam ve enişte-mle birlikte salonda oturuyordum. Ev mükemmeldi. Sıcak, lüks, zevkli ve klasikti. Bazı yerler tamamen klasikken bazı yerler modernlikle harmanlanmıştı. Birkaç kare fotoğraf çekmiştim ama gündüz gözüyle daha çok çekim yapacaktım. Ablam sal-lanan sandalyeye oturmuştu, bacaklarında açık kahverengi bir polar örtülüydü. Bir eli karnına yerleşmişti, diğer eliyle de çayını yudumluyordu. O farkına varmadan bir poz yaka-ladım.

"İnci... Bu fotoğraf merakı acaba nereden çıktı? Olup ol-madık fotoğraflarımı çekiyorsun, saçım başım darmadağın." Güzelliğini mi dert ediyordu yani? O gördüğüm en güzel ka-dındı, hatta enişte tam karşısındaki tekli koltuğa kurulmuş şarabını içerken dakikalardır onu seyrediyordu. Benden önce enişte cevap verdi.

"Çok güzelsin, bebeğim..." Ablamın yanakları kızarırken enişteme göz süzmeyi ihmal etmemişti. Aslında başta eniş-temi çok soğuk bulmuştum. Sanki önüne bir set çekmiş ve

kendini tüm dünyadan soyutluyormuş gibiydi. Fakat tanıdıkça o sert soğukluğun sadece dış kabuk olduğunu fark ettim. Sertlik ve soğukluk enişte min zırhıydı, oysa çok ince, zarif ve sevgi dolu bir adamdı. Bu sevgiyi ablama olan bakışlarından hissedebiliyordum.

"Enişte m haklı, çok güzelsin. Ufaklığın odasındaki duvar resmini tamamlar tamamlamaz bu fotoğrafın resmini yapacağım." Bir saat kadar sonra ablam esneyince enişte m yerinden kalkarak onun yanına gitti.

"Hadi yatalım, saat geç oldu." Ablam enişte mden destek alarak yerinden doğrulurken sanki hayattaki tek desteğine tutunur gibiydi. Ablam enişte me ne kadar aitse enişte m de ablama o kadar sahipti. Aralarındaki o bağ herkeste görülecek türden değildi. Onlara baktıkça içim eriyordu. Ablam,

"Misafir odasında yatağın hazır, İnci, uykun gelince yatarsın" dediğinde sanki buna hiç niyetim yokmuş gibi kanepeye yayılıp, "Sen beni merak etme, uykum gelince yatarım. Size iyi geceler" dedim.

Onlar odalarına çıkarken ağaç gövdesinden yapılma sehpaya bıraktığım telefonumu alarak Timur'a mesaj yazdım. Aslında ona kızgındım ve defalarca mesaj atıp atmama arasında karasız kalmıştım. Evet, içimdeki o hevesli kaltak beni yine yönlendiriyordu. Timur'un kurallarını heyecan verici buluyor ve onlara uymayı erotizmin zirvesi olarak görüyordu.

"İkinci katta, koridorun solundaki misafir odasındayım. Arka bahçeye, havuz tarafına bakıyor."

Cevabı beklerken etrafı toparlayarak yukarı çıktım. Ahşap ve taş karışımı merdivenler orijinal halinde olmalıydı çünkü bastıkça evin sessizliğinde gıcırdadıklarını duyabiliyordum. Timur yukarı çıkarken kimse bunu duymayacak mıydı yani? Uzun koridorda yanan lambalar koridoru loş ışıklarla aydınlatıyordu. Misafir odasının kapısını açarak içeri girdim. Son derece şık bir otel odasına benziyordu. Şu kış tatilindeki dağ

otellerinin sıcak havasına sahipti. Ahşap yerler ve açık renk duvar kâğıtlarıyla kaplı duvarlar klasikti. Odanın ön cephesini tamamen saran ahşap pencerelerden içeriye, aşağıdaki havuzun mavi ışıkları yansıyordu. Yatak camın yanında konumlandırılmıştı ve eskitme görünümlü koyu kahve ahşaptı. Karşı duvarda yatak ve komodinlerle aynı renkte gömme dolap bulunuyordu. Banyo kapısı dolabın hemen yanındaydı. Yere serili olan iki parça post ortamı ısıtmıştı. Komodinin iki tarafında bulunan gösterişli gece lambalarını yakarak ışığı kapattım. Sarı ışık, havuzun mavi ışıklarına karışıyordu. Telefonumun titreyişi huzurlu ortamı gölgeledi.

"Gece lambanı açık bırak ve tamamen çıplak bir şekilde yatağa gir."

Anlamsızca telefona baktım. Ne yani, gelmeyecek miydi? Sadece telefon seksi mi yapacaktık? İçimdeki kaltak dudaklarını bükmüştü. Yine de dediğini yaparak tüm kıyafetlerimi çıkarıp camın önünde duran sallanan bambu sandalyenin üzerine bıraktım. Sona kalan sutyenimi ve külotumu da çıkardıktan sonra çıplak bir şekilde yatağa girdim. Saten nevresimler soğuktu ve tenim anında buna tepki vererek ürperdi. Zaman geçerken ne bir mesaj vardı ne de gelen. Tüm sesleri duymak için tetikteydim ama gelen bir ses yoktu. Uzaklardan gelen at kişnemeleri ve birkaç köpek sesinden başka bir şey duyamıyordum. Gözlerim uykuya yenik düşerken hayal kırıklığı tenime işlemiş ayazdı.

Sıcak ve güçlü bir el çıplak tenimde gezinirken tanıdık bir koku da burnuma doluyordu. Gözlerimi aralamak istedim fakat uykunun tadı damağımda kalmış çikolata gibiydi.

Erkeksi ses, "Şşttt. Gözlerini açma, sarı şeker" dedi. Tanıdık ses üzerine gözlerimi hafifçe araladım. Timur gelmişti. Eğer bu bir rüyaysa uykunun dibine vurmak istiyordum. Çıplak mıydı o? Havuzdan yansıyan ışıklardan gördüğüm siluet kesinlikle çıplaktı, gece lambaları kapanmıştı ve o üzerindekileri çıkaracak kadar uzun zamandır buradaydı.

Üzerimdeki saten örtünün bedenimden kaydığını hissettim. Kayarken tüm uzuvlarımı titretmişti ve ağzımdan çıkan bir mırıltıya neden olmuştu. Yarı uykulu halde kendimi kontrol etmek son derece güçtü, ben uyanmamıştım ama arzularım çoktan uyanmıştı.

"Sessiz olman gerekli, İnci... Bunu yapabilir misin, sessiz olabilir misin?" Kafamı iki yana salladım. Kesinlikle sessiz duramazdım. Bu adam duyu organlarıma olan hâkimiyetimi kaybetmeme neden oluyordu.

"O halde ağzını bağlamalıyım." İçimde oluşan heyecan, korkuya ve endişeye karışırken kafamı iki yana salladım.

"Demek ağzını bağlamamı istemiyorsun? O zaman başka bir fikrim var." Komodinin üzerinden siyah dantel bir kumaşı aldığında onları oraya ne zaman koyduğunu bile bilmiyordum.

"Madem uyandın, o halde gözlerini bağlamam gerekli. Çünkü bu uyanmak istemeyeceğin bir rüya olacak." Yerimden doğrulmama yardım ettikten sonra dantel bandı gözüme yerleştirerek kafamın arkasından bağladı. Kumaş dantel olduğu için etrafı görebileceğimi düşünmüş ama yanılmıştım, içinde bir astar vardı. Timur'un güçlü ve sert eli boynuma indiğinde nefesimi tuttum. Uzun parmakları boynumun etrafına dolandı. Bunu daha önce otelin tuvaletinde de yapmıştı ve bu vahşi hareket benimin ve tüm hormonlarımın dengesini bozmuştu. Bu sanki yaşamını birinin elinde hissetmek gibiydi. Nabzının başkasının avucunda atması gibi... Ne kadar hoşlanmıyormuş gibi yapsam da onun sert olmasından hoşlanıyordum. Boynumdan aşağıya kayan eli sağ göğsüme inerek göğüs ucumu buldu. Sert sıkışı ağzımdan kaçan boğuk bir inlemeye neden oldu.

"Sana kimsenin hayal dahi edemeyeceği şekillerde sahip olabilirim. Çünkü bedenin benim mabedim." Bunu söyledikten sonra topuzumdan kavrayarak kafamı biraz kaldırdı. Ne-

fesi yüzümü yakarken dudakları dudaklarımı küle çevirdi. Dişleriyle ısırdığı dudaklarım aralandığında dili arsızca içeri kaydı. İçeride benim dilimle yaşadığı buluşma alt tarafımda ıslanmaya neden olmuştu. Timur sanki bunu hissetmişçesine elini bacaklarımın arasındaki ıslaklık kaynağına götürüp avuçladı.

"Kimsenin görmediği yanımı arzuladığını söylemiştin. Sana kimseye göstermediğim yanımı göstereceğim." Avucu hâlâ bacaklarımın arasındayken orta parmağını içime kaydırdı ve ben ani bir hamleyle belimi yukarı doğru kıvırdım, kafamı da yatağın başına çarpmıştım.

"Şşştt... Sessiz ol, sadece parmak..." Sadece parmak mı? Bu adam o parmaklarının uzunluğundan haberdar mıydı? O seksi elleri tıpkı arta kalan yerleri gibi beni ölüme sürüklüyordu.

"Sen benim kadınımsın. Benim bedenimde açan çiçeksin ve senin de artık bunu kabullenmen gerekiyor." Timur'un bir çeşit psikolojik oyun oynadığının farkındaydım. Bana hükmetmeye çalışıyordu, adam bilinçaltıma işlemek için uykulu seksi kullanıyordu. Şikâyetçi değildim elbette ama bu yaptığı bana işlemezdi. Ben sadece işin zevk kısmıyla ilgilenecektim. Timur dudaklarımdan ayrılarak iki elimin bileğini de kavradı, daha sonra çevrelerine bir şey sardığını hissettim.

"Ti-Timur! Ne yapıyorsun?" Titreyen sesim utanmama neden olsa da bozuntuya vermedim.

"Ellerini bağlıyorum." Hadi ya, bunu fark etmemiştim zaten!.. Tam ağzımı açtığım sırada,

"Sakın karşı çıkma, İnci. Benim kurallarım. Yoksa ağzını bağlarım." Sözcük yutkunması yaşadıktan sonra bu gecelik ona itaat etmeye karar verdim. Timur yanımdan ayrıldığında sıcak bedeninin yoksunluğuyla titredim. Timur'un ayak ucumdaki ağırlığı yatağı hafifçe çökertti ve ben daha ne olduğunu anlamadan sıcak nefesi kadınlığımı okşamaya başladı.

İki bacağımı birbirinden ayırarak gerekli açıklığı ayarladığında nefes alamıyordum. Açıkçası oramı yalıyor olması bana hâlâ garip geliyordu. Evet, çok erotik olduğu bir gerçekti ama yine de... Garip bir şekilde utanmama neden oluyordu.

"Duyduğuma göre dudaklarınla fazla ilgilenmişim ve benim papatyam bu durumu kıskanmış. Şimdi onunla öpüşeceğim." Gerçekten de sanki dudaklarımı öper gibi onu ağzının içine çekti. Başta yumuşak başlayan o öpüş bir süre sonra Timur'a has bir tavırla vahşileşti. O yeni çıkan sakallar yumuşak tenimi çizerek acıyla zevki harmanlıyordu. Bacaklarımın arasında kafasını görmek istiyor ama göremiyordum. Yine de hissinin çok yoğun olduğunu inkâr edemezdim. Bacaklarımı sıkıştırdığımda yumuşak saçları bacak içlerimi gıdıkladı. İnleyerek kendimi biraz daha onun ağzına doğru ittirdim. Dilini içeri kaydırırken saçlarını çekmek istiyor ama yapamıyordum. Hevesimi kursağımda bırakmak için mi beni böyle bağlamıştı? Tam orgazm kıyılarında gezinirken bacaklarımın arasından çekildiğini hissettim.

"Timur?" Gülümsediğini göremesem de bunu biliyordum. Beni böyle çaresiz ve zevk içinde bırakmak hoşuna gidiyordu.

"İçine girip kime ait olduğunu göstermeden önce ufak bir işim var." Çıkan flaş sesi ufak işin ne olduğunu anlamamı sağladı. Fotoğrafımı çekmişti. Aldığı birkaç pozun ardından tekrar yatağa çıktı.

"Ne kadar seksi olduğuna inanamazsın. İşte şimdi içine girmeden geçirdiğim günlerin acısını çıkarabilirim."

28. BÖLÜM

TİMUR

Bu yaptığım delilikti. Az buçuk aklı olan bir insan şu anda yaptığım şeyi yapmaya asla ama asla yeltenmezdi. Köydeki evden buraya yürüye yürüye gelmiş, uykularının derinleşmesi için kapıda biraz beklemiştim. Tabi bir de babamdan çiftlik evinin anahtarını yürütmüştüm. Kendimi yeniden bir liseli tadında hissederken şimdi sarı şekerin kollarında onu tutkudan çılgına çeviriyordum. Şehvet gözümü döndürmüştü, sadece birkaç oda ilerideki Alp'in içeriye bir av tüfeğiyle girmesi ihtimalini geçiştirip tamamen İnci'nin baş döndüren güzelliğine konsantre olmuştum. Böyle bağlı ve tamamen bana aitken o kadar kusursuzdu ki... O kadar sertleşmiştim ki aletim acıyordu. Bacaklarını birbirinden ayırıp aletimi girişine yasladığımda belini kıvırıp kendini bana doğru ittirdi.

"Doyumsuz bir vajinan var, İnci... Beni mi istiyorsun?" Aletimi yukarı aşağı sürttüm. "Bunu mu istiyorsun?" İnci zevkle başını sallayarak beni onayladı, gözlerindeki bağ duyularına attığım düğümdü. Duyularını ben yönlendiriyordum, gücü elime geçirmiştim. Tabi dokunarak beni çılgına çevirmemesi için de ellerini bağlamıştım. Onu bir itaatkâra çevirmek derdinde değildim. Onun farkı dik başlı olmasıydı, dik başlı olmasının yanında ona verdiğim şehvetin gücünün

onu itaatkâra çevirdiğini görmek hoşuma gidiyordu. Bir kez daha kendini bana ittiğinde dayanma gücümü yitirmiştim. İçine öldürücü bir yavaşlıkla kayarak yerime yerleştim. Beni sıkan duvarları girişimle biraz daha sıkıldı. İnci bağlı olan ellerini öne doğru uzatarak onları boynuma dolamak için el yordamıyla boynumu arıyordu. Tek elimle ellerini başının arkasına yasladım ve ağırlığımı bedeninin üzerine bıraktım.

"O kadar güzel hissettiriyorsun ki içine girdiğim anda tüm zevkimi içine boşaltasım geliyor." Yattığı için dümdüz olmuş memelerinden bana göz kırpan meme başını yakalayarak dişimle ezdim. Ağzından ufak bir çığlık kaçtı ama hemen kendini toparladı. "Sessiz olmalısın, İnci. Bu bir kaçamak..." Kaçamak olması onun da arzusunu körüklüyordu. Uzun dakikalar boyunca içinde gidip gelirken kendini tutmasını, ses çıkarmamak için verdiği mücadeleyi ve orgazma ulaşmak için altımda kıvranmasını izledim. Daha fazla dayanamayacağına kanaat getirdiğim anda elimi klitorisine yaslayıp avucumu şişkin zevk noktasına bastırdım. Kalçalarımı en dibe doğru ittirirken boğuk bir inilti dudaklarından koptu. Kalçaları kasılırken vajinasının içi küçüldü. Aynı anda ben de üzerine yığılıp tüm gücümle içine boşaldım. Kasılmaları son bulana kadar içinde kaldım ve tamamen son bulduğunda içinden çıkarak ellerini, gözlerini çözdüm ve onu serbest bıraktım. Gözlerindeki ışıltıyı karanlığa rağmen görebiliyordum.

"En güzel gecem ve sen geceden bile güzelsin..." İnci'nin dudak kenarları yumuşakça kıvrıldı. İçimde öldürdüğüm o romantik adamı çok daha başka bir şekilde çıkarmıştı. İçimde iki adam vardı. Biri sonuna kadar romantik, diğeri ise sonuna kadar tutkulu ve iki adamda İnci için deliriyordu.

"Seninle geçen her gece benim için en iyisi" dediğinde memnuniyetle topuzundan kurtulup yüzüne düşen saç tutamını okşadım.

"İyi geceler, İnci, sana tatlı bir rüya bırakıyorum." Yerinde doğruldu, çıplaklığı dikkatimi dağıtıyordu.

"Kalamaz mısın? Biraz daha..." Doyumsuz kızımı dudaklarına kondurduğum bir öpücükle yatıştırdım.

"Bu yasak bir buluşmaydı, sarı şeker. Eğer kalırsam yakalanma riskimizi arttırırım. Sabah görüşeceğiz." Onu orada bırakıp gitmek çok zordu. Hızlıca giyinip geldiğim gibi sessizce merdivenlerden indim, evin arka kapısından çiftlik evinin bahçesine çıktım. Karanlık orman yoluna girince cebimden sigara paketimi çıkararak bir tane yaktım. Sigaramdan çektiğim duman içimdeki ateşe karışıyordu ama aynı zamanda sakinleşmeme neden oluyordu. Körük gibi inip kalkan göğsüm adrenalin doluydu. Beni bu durumla ilgili korkutan bir şey vardı. İnci için sadece bir heves olmaktan, yasağın ve günahın cazibesi olmaktan korkuyordum. İnci'ye karşı hissettiğim şey daha önce yaşadığımdan çok daha yoğundu. Saf bir sevgi değildi belki ama tehlikeli, tutkulu, yoğun, günahkârdı. Bu aşktı... Onun gençliği, güzelliği, zekâsı, inadı, ateşi beni yakıyordu. Korkuyordum... Uzun orman yürüyüşünün ardından köye girmiş, eve varmıştım. Ahşap iki katlı ev çocukluğumun hatıralarıyla doluydu. Bu bahçede Alp ve Burak'la geçirdiğim zamanlar neşeli hatıralardı. O masum, neşeli hatıraları buradan ayrılarak kaybetmiştim. Buraya her geldiğimde sıkıntılı olurdum çünkü bir daha asla o kadar neşeli ve mutlu olamayacağımı bilirdim. Oysa şimdi içimde yeşeren bir umut vardı. Kapıdan içeri yavaşça süzülürken aynı eski günlerdeki kadar mutluydum. İçimdeki eski adamı yeni adamla harmanlıyordu. Beni seveceği bir şekle sokuyordu...

Sabah güneş doğar doğmaz penceremin altında öten aptal bir horoz sesiyle uyandım. Bazı şeyler hiç değişmiyordu, çocukken de bu şekilde uyanırdık ama o zaman uyanmak oyun oynamak demekti. Büyüdükçe bazı şeylerden keyif almayı kaybediyorduk. Horoza küfür ederek yataktan kalktım ve doğruca banyoya gittim. Odamın hemen yanındaki banyo annem tarafından ölümüne temizlenmiş olmalıydı çünkü çamaşır suyu kokusu başımı döndürmüştü. Hızlıca aldığım

bir duşun ardından rahat bir şeyler giyip aşağıya indim. Evde kimse yoktu, sanırım annem erkenden çiftlik evine geçmişti. Ben de oraya gitmek üzere arabama atladım. Etraf çok sessizdi, fazlasıyla erken bir saat olduğu düşünülürse bu normaldi. Annemin eve geldiği ön kapıya bıraktığı anahtardan belliydi. Kapıyı açarak içeri girdim, enfes kokunun kaynağı mutfağa doğru yürüdüm. Kadın konuşmaları beni birkaç saniye kadar duraklatsa da mutfak kapısına yaklaşıp kapıyı hafifçe araladım. Öyle bir manzara gördüm ki gülmeden duramadım. Annem ve İnci börek yapıyordu. Annem börekleri sarıp İnci'nin yanında duran tabağa koyuyor, İnci de ocağın başında onları kızartırken annemle sohbet ediyordu. Sarı saçlarını sıkı bir şekilde toplamıştı ve üzerinde pijamaları vardı. Dakikalarca onları izledikten sonra İnci beni fark ederek kapıya doğru döndü. O sırada annem de beni fark etti.

"Ah, oğlum, uyanmışsın. Sabah gelirken seni uyandırmaya çalıştım ama uyanmadın." Uykum biraz ağırdı, bunu kabul ediyordum.

"Horozun beni uyandırdı." Annem başını salladı ve gülümsedi. İnci'nin yanakları kızarmıştı, bana bakıyordu. Ama bu bakışlar çok kaçamaktı.

"Kokuyu takip ederek buldum sizi. Döktürmüşsün, Valide Sultan." Yanlarına giderek annemi yanaklarından öptüm.

"İnci kızım her şeye yardım etti. Kahvaltıyı bahçeye hazırladık, börekler pişsin oturursunuz." Tezgâha yaslanıp pişmiş böreklerden birinden ısırık aldım. Bana bakan İnci'ye de göz kırpmayı ihmal etmedim. Annemle iyi anlaşmaya mı çalışıyordu?

"Börekler biraz fazla mı pişmiş?" İnci kaşlarını çatıp bana öldürücü bir bakış attığında annem araya girdi.

"Hiç de bile, tam kararında. İnci kızım çok hamarat maşallah."

Ellerimi teslim olur gibi havaya kaldırıp, "Tamam, canım,

bir şey söylemedim" deyip fırının üzerinde duran küçük küçük açmalardan birini çaldım. Ayaküstü atıştırma işini çocukluğumdan beri severdim. İnci ellerini beline dayayıp bilmiş bir tavırla beni süzdü.

"Onları da ben yaptım, Timur abi! Nasıl, fazla pişmiş mi?" Küçük sarı cadı. O gülümseme yüzündeyken onu tezgâha yaslamak istiyordum. Bana yine *abi* mi demişti o? Kesinlikle bir cezayı hak etmişti.

"Fena değil, küçük hanım." İnci işine geri döndüğünde annem dikkatle ve yüzünde bir sırıtışla beni izliyordu. Bu bakışa daha fazla maruz kalmamak için arka bahçeye çıkıp havuzun kenarında hazırlanmış masaya oturdum.

"Günaydın, Timur! Hayırdır, sen bu saatlerde kalkmazsın?" sözlerini duyup arkamı döndüğümde Alp'le göz göze geldim.

"Sana da günaydın. Temiz hava insanı dinlendiriyor." Alp tam karşıma oturdu. Onu böyle mutlu ve gülerken görmek beni sevindiriyordu, çok kötü zamanlarını biliyordum. Nazenin'i asansörde gördüğüm ilk günden beri onun Alp'i değiştireceğinin farkındaydım fakat ben bile böylesine büyük bir değişim beklemiyordum. Alp'le yeni inşaat hakkında sohbet ediyorduk. Düğün gecesi Nazenin'le kaldığı ve çocukken hep kaçma, uzaklaşma alanı olarak kullandığı o tepeye Nazenin'in hayallerindeki evi yapmak istiyordu. Projeyi Nazenin çizmişti ama yine de benim fikrimi almak istiyordu. Biz sohbet ederken Nazenin çoktan gelmişti, birkaç dakika sonra İnci de masadaki yerini aldı. Kahvaltı sofrasına hoş bir sohbet hâkimdi.

Kahvaltının ardından inşaatın yapılacağı tepeye gittik. Nazenin'in hamileliği ilerlediği için Alp bizimle gelmesine izin vermedi tabi. Nazenin'in çizimlerine göre denetlemeleri yaparken Alp de inşaat ustalarına durmadan yeni fikirlerini anlatmıştı. Anlaşılan küçük, sevimli ve sıcak bir ev olacaktı.

"Daha büyük bir şey olabilirdi." Alp kafasını iki yana salladı, manzarayı izlerken gözlerini bana çevirdi.

"Nazenin sıcak bir ev istiyor, aramıza uzun mesafelerin girmeyeceği küçük bir ev." Alp'in bir gösteriş budalası olduğu düşünülürse böyle bir şeyi kabul etmesi şaşırtıcıydı. Aslında hayır pek de şaşırtıcı sayılmazdı. Nazenin için her şeyi yapardı.

Eve döndüğümüzde öğle saatlerini geçmişti. İnci ve Nazenin'in arka bahçede olduğunu düşünerek oraya ilerledik ve tam tahmin ettiğimiz gibi orada bulduk. Nazenin şemsiyenin altında bol bir elbiseyle oturmuş bir şeyler okuyordu. İnci ise havuzun içinde bir uçtan bir uca yüzüyordu. Buna bayılmıştım... Bedeni suyun üzerinde ustaca ilerlerken çok güzel görünüyordu. Narçiçeği bikinileri beyaz tenini vurguluyordu. İçimdeki şehvet çoktan uyanmıştı. Alp, Nazenin'in yanına giderek dudaklarına özlem dolu bir öpücük kondurdu. İnci bizi fark etti ama havuzun içinden çıkmadı, kıyıya doğru yüzerek havuzun kenarına tutundu. Islak bedenini yalamak istiyordum, ağzımın sulanması üzerine ona bakarak dudaklarımı yaladım. Derin nefes alışını bu mesafeden bile hissedebilmiştim. Alp bakışlarını karısından bana çevirdi.

"Biraz at bineceğim. Sen de gelir misin?" Elimi saçlarımın arasında gezdirdim.

"Sanırım ben biraz yürüyüş yapacağım. Belki sonra sana katılırım." Nazenin İnci'ye baktı.

"Sen gelmek ister misin, İnci? Ben Alp'i izleyeceğim." İnci kısa bir an bana baktı. Reddetmesi için kaşlarımı havaya kaldırdım. Kafasını iki yana salladı.

"Hava güzel, yüzmek için son fırsat gibi." Alp ve Nazenin hazırlanmak için içeri girdiklerinde ben de havuz kenarına doğru yürüdüm. Tam İnci'nin önünde durdum. İnci aç bakışlarını benim kısa kollu tişörtümden görünen kollarımda gezdiriyordu.

"On dakika sonra kurulanmadan ıslak bir şekilde ileri-deki ormana geleceksin." Ona bahçenin devamından ormana girilen küçük patikayı işaret ettim.

"Üzerine kolay çıkarabileceğin bir şey giy ve iç çamaşırı yok." Başka bir şey söylemeden arabamın olduğu tarafa doğ-ru ilerledim. Fotoğraf makinesine ve çantama ihtiyacım ola-caktı. Arabamdan sırt çantamı alarak İnci'nin gelmesini söyle-diğim ormanlığa girdim. Buraları avucumun içi gibi bilirdim, o yüzden hiçbir şey için endişelenmeme gerek yoktu. Yaka-lanmak dışında... Patikanın biraz ilerisinde İnci'yi beklemeye başladım, zaten çok geçmeden de onu gördüm. Tıpkı dedi-ğim gibi yapmıştı. Siyah ayak bileğine kadar uzun eteğinin sağ kısmında boydan boya bir yırtmaç uzanıyordu. Üzerin-de ise göbeğini açıkta bırakan beyaz tişörtü vardı, iç çamaşırı giymediği çok açıktı. Islak saçları tişörtünü de ıslatarak meme başlarının dikilmesine neden olmuştu. Ayağında düztaban siyah deri sandaletleriyle dikkatli adımlar atarak bana doğru geliyordu. Tam önümde durduğunda sırt çantama baktı.

"Planın ne?" Yüzümde oluşan şeytanî gülümsemeyle,

"Tahmin bile edemezsin" dedim. Bana itiraz edemedi çünkü bu onu heyecanlandırıyordu. Elimi ona uzattım, uza-narak tuttu ve birlikte patikada yürümeye başladık. Bir süre yürüdükten sonra bir şey söylemeye hazırlanır gibi öksürdü.

"Timur! Çiftliğe daha önce başka birini getirdin mi?" Biri derken bir kadını kast ediyordu. Başımı onu onaylayarak sal-ladım.

"Sadece bir kişi, o da çok uzun zaman önce." Başka bir şey sormadı. İçten içe merak ediyor olsa da kendini dizgin-lemekte çok iyiydi. Açıkçası geçmişi önemsemiyordum, artık önemsemiyordum. İnci'yi çam ağaçlarının arasından geçire-rek çalıların gizlediği geniş bir açıklığa soktum. Yerler yeşil çimenler ve kır papatyalarıyla kaplıydı. Ağaçlar güneş ışığını hafifçe sızdırarak harika bir ışık sağlıyordu. İnci'nin elini bıra-karak sırt çantamı yere koydum, içinden makinemi çıkardım.

"Soyun." Önce gözlerimin içine baktı, daha sonra itiraz etmeden sandaletlerini çıkarıp kenara itti. Tişörtünü tek hamlede üzerinden sıyırarak yere bıraktı. Tam eteğine uzandığında elimle durmasını işaret ettim.

"Güneşin geldiği noktaya geç ve bana arkanı dön." Sırtını dikleştirip dediğimi yaptı. Sırtında sıralı birkaç adet ben beyaz teninde dikkat dağıtıcı, bir o kadar da kışkırtıcı görünüyordu. Yerimden kalkarak yanına yürüdüm, arkasında durdum ve nefesimi boynuna üfledim. İrkilerek kollarını göğsünde birleştirdi.

"İşte böyle... Onları öyle tut." Boynuna doğru eğilip öperken titrek nefesi şiddetli rüzgârı anımsatıyordu. Birkaç adım gerileyerek o şekilde fotoğraflarını çektim. Güneş o kadar güzel ışık sağlıyordu ki tenindeki her ayrıntı fotoğraftan belli oluyordu.

"Eteğini çıkar." Ellerini göğüslerinden çekerek eteğinin beline indirdi. Yavaşça üzerinden sıyırırken çıplak kalçaları bir anda açığa çıktı. Beni çıldırtmak için bunu öldürücü yavaşlıkta yaptığı da gözümden kaçmıyordu. Şu an ıslak ve bana aç olduğuna emindim. Eteğini arkasını dönmeden bana doğru fırlattı. Önüme düşen siyah kumaşı alıp burnuma götürüp kokusunu içime çektim.

"Dizlerinin üzerine otur." Bu sefer duraksadı ama soru sormadı. Yavaşça yere çömelip dizlerinin üzerine oturdu. "Ellerini bel kavisinde birleştir." Nefesi biraz daha sıklaşmıştı, sırtı sürekli gevşeyip kasılıyordu. O ellerini bel kavisine koyduğunda çantamdan urgan ipi çıkarıp yanına yürüdüm. Tam arkasında eğildim. Saçlarını sol omuzunun üzerinden toplayıp aşağıya sarkıttım ve açıkta kalan sağ omuzuna dudaklarımı bastırdım.

"Çok güzelsin." Dudaklarımı sırtını süsleyen benlerde gezdirerek öperken İnci inledi. "İçine girmek istiyorum ve girceğim. Birkaç poz çeker çekmez." Onu arzudan kıvran-

dırmak adına elimi arkadan öne doğru dolayıp kadınlığına dokundum, tam tahmin ettiğim gibi sırılsıklamdı. Kendini bana ittirdi ve sessizliği bozdu.

"Seni istiyorum." Parmağımı içine sokmadan girişine yasladım.

"Bunu anlayabiliyorum." Kulak memesini ısırdım. "Tutkun tutkumdur..." Dişlerimin bir sonraki durağı beyaz boynu oldu. "Seni damgalamak istiyorum." Çığlığa karışan inlemesi bunu istediğini gösteriyordu. Elbette boynunu morartmayacaktım, biri görürse açıklamak zor olabilirdi. Boş boynu biraz moralimi bozdu.

"Kolyen nerede?"

"Yüzerken çıkarmıştım. Boynunu ona çığlık attıracak bir sertlikte ısırdım.

"Ne olursa olsun onu boynundan çıkarmayacaksın, anladın mı?" Beni anladığını belirtircesine başını salladı. Tabi bu itaat hali kısa süreliydi, yakında tekrar hırçın sarışınım olacaktı. İki halini de delicesine arzuluyordum. Ellerini tutarak urganla bağladım. Bağlama tekniğim sayesinde elleri yeterince sıkıydı ama elbette kangren olmasını da önceleyecek kadar dikkatliydim.

"Seni böyle bağlamaya bayılıyorum." Sözlerime güldüğünü duydum.

"Çok alışma bence. Bu sadece bir oyun, kısa süreli bir fantezi... Fotoğraflarda istediğim şeyi almak için buna ben izin veriyorum." Ah, bal gibi de yanılıyordu. Ona böyle davranmama, bağlamama bayılıyordu.

"Sen öyle sanmaya devam et, sarı şeker." Arkasında güzel bir pozisyon aldım, birkaç poz fotoğraf çektim. Gerçekten harika çıkıyordu. Ona kadrajdan bakmaya bayılmıştım.

"Daha ileri gitmek istiyorum." Kafasını bana döndürdü.

"Ne kadar ileri?" Yüzümde oluşan şeytani gülüş çok ile-

ni demenin başka bir yoluydu. Ellerini çözdükten sonra onu ayağa kaldırdım. Sırt çantamdan uzunluk ayarlı bir kelepçe çıkararak ona ileride duran zayıf gövdeli çam ağacını işaret ettim.

"Beni o ağaca mı bağlayacaksın?" Başımı salladım. Gözleri ağaç ve benim aramda mekik dokurken yüz ifadesi şekilden şekle giriyordu. İçinde biriyle kavga ediyormuş gibiydi. Sanki bir yanı bunu isterken diğer yanı istemiyordu. Kötü olan yanı kazandı.

"Tamam, yap bakalım." Onu belinden kavrayarak kendime yasladım, dudaklarını yumuşakça öptüm.

"Asla fazla ileri gitmem, her zaman nerede durmam gerektiğini bilirim ve bunu konuşmamış olsak da sınırlarını biliyorum, İnci." Elini sakallarımda yumuşakça gezdirdi.

"Biliyorum..."

Onu ağaca yasladım ve ellerini arkaya birleştirerek kelepçeleri bileklerine geçirdim. Elleri arkadan ağaca bağlanmış bir halde savunmasızdı. Ona istediğim her şeyi yapabilirdim. Önce birkaç poz çekmekle başladım, bunu daha önce defalarca kere hayal etmiştim.

"Bu fotoğraflar... Benim tüm karanlık fantezilerimdeki ışık." İnci gülümseyerek dudağını dişledi.

"Yüzümü çekebilirsin." Şaşırarak ona baktım.

"Emin misin?" Beni onayladı.

"Eminim." Bu beni şaşırtmıştı. Evet, kendine güveniyordu fakat ondan bu kadar büyük bir şey beklemiyordum.

"Kararını değiştiren ne?" Kaşları çatıldı.

"Yapmak istemiyorsan yapma." Makineyi tek elimle tutarken tişörtümü çıkardım. Çıplak bedenim dikkatini dağıttı, kalkanında ufak bir hasara neden olmuştu. Makineyi kayışından boynuma asarak ellerimi belime koydum.

"Yapmak istediğimi biliyorsun. Sadece kararını neden

değiştirdiğini merak ediyorum." Omzunu silkerek gözlerini benden kaçırıp yere odakladı.

"Artık ne istediğimi biliyorum." Kaşlarım havaya kalktı, ben sormadan o konuşmasına devam etti.

"Benim istediğim normal bir yakıcılık değil. Benim istediğim senin yangının, senin ateşin. Ben sıradan seksi bir kadın olmak istemiyorum. Ben seninle tüm bu şeyleri yaşayan kadın olmak istiyorum. Bu yasakları, günahları, ateşi, güzellikleri yaşayan kadın benim." Kararı karşısında şoke olmuştum. Aynı şeyleri hissediyorduk, birebir aynıydı ama İnci sadece korkuyordu. Ben de korkuyordum... Onu kaybetmekten korkuyordum. Fotoğraf makinesini boynumdan çıkarıp yere bıraktım ve doğruca ona koştum. Bedenimi bedeninin üzerine yapıştırıp tüm ateşimle onu öpmeye başladım. Dudakları açlıkla bana karşılık verirken ikimiz de birbirimizi ısırıyorduk.

"Kendini tamamen bana teslim et. Kalbini kırmayacağım, söz veriyorum." Nefes nefese kurduğum kesik cümlelerin cevabı ışıldayan gözlerin eşliğinde,

"Kalbim senin." Oldu. Hayatım boyunca aldığım olumlu şeylerin içinde en iyisiydi. Onu öpmeye devam ederken pantolonumun düğmelerini açarak kalçamdan sıyırdım. Aynı şekilde boxırımı da aşağıya indirdiğimde taş kesmiş aletim İnci'nin karnındaydı. Karnını delmek istercesine ona bastırdım, dudağından dökülen inlemeyi ağzımın içine alıp yuttum. Bacaklarını yakaladım.

"Bacaklarını belime dola." Ona yardımcı oldum ve dediğimi yaptı. Elleri arkada kelepçeli bir haldeydi, bacakları da aynı şekilde belime kelepçelenmişti. Aletimi ayarlayarak tek hamlede içine gömdüm. İnci kafasını boyun girintime soktu. Darbelerim şiddetle en dibine çarpıyordu. Onun için de girilebilecek en derin noktadaydım. Terli bedenlerimiz birbirine karışıyordu. Canının acısını omuzumu dişleyerek dağıtmaya çalışıyordu ve ben bundan delicesine keyif alıyordum.

"Hadi gel, İnci. Gel ki ben de tüm gücümle sana geleyim. Öyle çok geleceğim ki bana bulanacaksın." Hıçkırığına bir inleme karıştı. Çok geçmeden titreyerek orgazm oldu, ben de kendimi bıraktım. Tıpkı söylediğim gibi tazyikli bir şekilde boşaldım. Öyle sertti ki sikimin kafası acımıştı ve oluk oluk boşalmıştım. Spermlerim İnci'nin bacaklarından aşağıya süzülüyordu. Geri çekilmeden önce kafasını kaldırıp yüzüme bakmasını sağladım.

"Gözlerin aklımdaki tüm cümleleri çaldı." Gülümsedi.

"Konuşma o zaman, sadece öp beni." Öyle yaptım. Tüm tutkumla onu öptüm...

29. BÖLÜM

İNCİ

Ormandaki itirafımdan pişman değildim fakat bunu ona itiraf etmek sanki saklı tuttuğum gizli silahı açığa çıkarmak gibiydi. Tüm kalkanlarımı indirmiş ve silahlarımı bırakmıştım. Timur'un karşısında her yönden çırılçıplaktım. Artık hislerimi biliyordu, onun için ne hissettiğimi açık açık söylemiştim. Artık kırılgandım ve tek dileğim Timur'un beni kırmamasıydı. Fotoğraf çekimim ve harika sevişmemiz ardından ayrıldık. Ben duş almak için eve giderken Timur köye gideceğini, at binme alanında buluşmamızı söyledi. Hızlı bir duş aldım. Ablamların yanına giderken içimdeki coşkun denizi dizginleyemiyordum. Ablamın yanına gittiğimde enişte-min at üzerindeki gösterisini büyük bir hayranlıkla izleyen ablam gülümsememe sebep oldu. Benim yanında olduğumu ancak ahşap banka oturunca fark ederek güzel gözlerini üzerime kilitledi.

"Sen hayran hayran kocanı mı izliyorsun bakayım?" Yanakları pembeleşirken gözlerini kısarak omuz silkti.

"Ne kadar izlersem izleyeyim her seferinde daha fazla hayran oluyorum" Uzanıp elini tuttum.

"Senin için çok seviniyorum. Ona çok âşıksın... Alp Ataman, o çok şanslı bir adam." Ablam gülümsedi ve gözleri siyah atını artistik bir şekilde son sürat koşturan enişteme kaydı.

"Ben de çok şanslıyım." Tanışma hikâyeleri beni çok etkilemişti, tam bir romantik masaldı. Ablamın part-time çalıştığı restoranın sahibine bodoslama dalarak çarpacağı kimin aklına gelirdi? Peki ya bu çarpmadan doğan aşk? İkisi de gerçekten şanslıydı. Ortamda bir yoğunluk hissederek arkamı döndüm. Yerli Herkül tüm heybetiyle yaşlı bir adamla konuşuyordu. Duş almıştı, nemli saçlarından belliydi. Saçları her zamankinden farklıydı, genelde Johnny Bravo tarzı yukarı kalkık dururdu ama şimdi daha sönüktü, tabi hâlâ dağınıktı. Üzerinde krem kahve tonlarında binici kıyafeti vardı. Ayağındaki çizmeleri onu vahşi batılı bir kovboya çevirmişti. Eline deri eldivenler giyerken yaşlı adama bir şeyler anlatmaya devam ediyordu. Tüm hareketlerinde farkında olmadan takındığı vahşilik onu uzaktan izleyen her bedeni tutuşturabilirdi. Gençten bir çocuğun tuttuğu kahverengi ince bacaklı at kişnediğinde Timur atın yanına doğru yürüdü. Eldivenli eliyle atın burnunu okşarken gözleri bana odaklandı. Bakış karşısında derin nefes alarak dudağımı sertçe dişledim. Boynuma bıraktığı o izi saklamak için bağladığım fular rüzgârdan dalgalanıyordu. Elimi fuların altında onun ısırdığı noktaya götürdüğümde çapkınca gülümseyerek göz kırptı.

"Ata binmek ister misin?" Ablamın sorusu karşısında fallasam da gülümsemeyi başardım.

"Elbette çok isterim." Ablam hiç beklemediğim bir şey yaparak Timur'a seslendi.

"Timur!" Timur bize doğru döndü.

"İnci'ye ata binmeyi öğretir misin?" Timur gülümsediğinde içimde bir şeyler koptu ve midemde bir çeşit kutlama başladı.

"Tabii ki, seve seve..." Beni yanına çağırdığında kararsız-

ca yerimden kalktım. Fazla mı cesaretli davranıyordum? Bizim bakışlarımızdan bir şeyler anlamalarını istemiyordum ve ben Timur'a nasıl baktığımın farkındaydım. Kâhyanın bana verdiği kaskı başıma geçirdim, dizlikleri takmak için eğildiğimde Timur dibimdeydi. Başımı kaldırdığım anda güzel çikolata gözleriyle karşılaştım. Ayağımdaki düztaban spor ayakkabılar sayesinde bana tepeden bakıyordu. Böyle güçlü görünmesini seviyordum. Kaskımın bağlarını çenemin altında bağladı.

"Nazenin elleriyle kurda kuzu emanet ediyor." Kaşlarımı çattım.

"Beni bir kuzu olarak görme istersen." Gözdağımdan pek de etkilenmedi elbette. Ben güçlü görünmeye çalışan zavallı bir kuzucuktum, kurt maskesi takmam beni bir kurda çevirmiyordu.

"Vahşi bir kuzu..." Beni ata yönlendirdi, hayvanlarla aram her zaman çok iyi olduğu için atı sevmeye başladım. Kadife tüyleri elimin altında kayarken Timur beni izliyordu.

"İsmi Mercan." Gülümsedim.

"Daha önce bindin mi?" diye sorduğunda başımı sallayarak onu onayladım.

"Evet, birkaç sefer bindim." Timur bir anda belimi kavrayarak beni kaldırdı ve atın üzerine oturttu.

"O zaman temel dersleri atlayalım." Kahkahaya karışık çığlıklarım karşısında Timur son derece memnun görünüyordu. Ayaklarımı atın kenarlarından sarkan metallere geçirdi, ben de o panikle koşum takımına tutunmayı akıl edebilmiştim. Kâhyanın getirdiği kahverengi ve beyaz benekli ata tek hamlede binen Timur nefesimi kesti. Bir çeşit köy ağasına benziyordu, aklımda gezinen fantezilerden uzaklaştım. Konsantre olmam gerekiyordu. Atı yavaşça yanıma yürüttü, bedeni dik duruyordu. Bu onu daha heybetli bir hale bürümüştü. Zeus'un savaş arabasına binen Herkül olabilirdi. Kalın

kaşlarının altında saklanan çikolata gözlerine güneş vurdu, gözlerinin rengi birkaç ton açıldı. Beni içine çekiyordu.

"Dik dur ve koşum takımını hafifçe geriye doğru çek." Başka şeyler daha anlattı fakat ona bakmaktan bunları dikkatli dinleyemiyordum. Daha önceki bilgilerimden faydalanarak atı yavaşça yürüttüm. Timur hemen yanımdaydı, sanki beni her şeyden korumaya hazırdı. Atlarımızı yavaşça dolaştırırken ben iyice alışmıştım, hızımı biraz arttırdım ama Timur hemen bana yetişti.

"At sürerken seni boşaltmak isterdim." Bir anda ateş basan yanaklarımı ondan saklamak için yüzümü önüme çevirdim. Timur'un gülümsediğini yan gözümle elbette görebiliyordum.

"Merak etme, şimdi yapamam. Bunun için tek atın üzerinde ve yalnız olmalıyız." Derinden bir oh çektim çünkü bunu yapmak isterse *hayır* diyemezdim. Elbette hafta sonu ona itaat sözü falan verdiğimden değildi. Yasaklar beni kendilerine çekiyordu. Her türlü ateşin içinde yanmaya hazırdım, günahkâr bir bedene sahiptim.

"Daha sonra yapılacaklar listesinde." Keyfim yerine geldiğinde bilmiş tavrımı takındım.

"Daha sonra yapılacaklar listen mi var?" Başını salladı.

"Evet, hepsini yapacağız ve yaptıkça her ateşin içinde yanacaksın." Ne istediğimi bu kadar iyi biliyor olması korkutucuydu.

Uzun uzun ata bindikten sonra çiftliğe geri dönmüş, mangal partisine başlamıştık. Timur ve eniştem mangalı yakmak için ısrar edince ablam açlıktan masada ne kadar ot varsa hepsini yemeye başlamıştı. Daha sonra Timur'un babası Hasan amca -ki kendisi Timur'un yaşlanmış versiyonuydu- gelerek onu aç kalmaktan kurtarmıştı. İşte o an bu mükemmel adamın da yapamadıkları şeyler olduğunu anlayarak keyiflenmiştim. Yemeğin ardından eniştem ablamla sohbet ediyordu,

bense Timur'a bakarak gülümsediğimin farkında bile değildim. Çok geçmeden Timur aynı masadan bana mesaj attı.

"Bana öyle bakmaya devam edersen risk almaktan çekinmeyeceğim."

Gülümsemesi karşısında daha fazla gülme isteği duydum. Ablam ve enişte son derece tatlı bir şekilde sohbet ediyorlardı ve bizden de uzak sayılırlardı. Ona meydan okuma güdüme karşı koyamıyordum.

"Ya, öyle mi? Burada bahsettiğin ne tür bir risk?"

Şeytanî gülüşünü gizlemek için elini çenesindeki sakallarda gezdiriyordu. Hafif esen rüzgâr saçlarını dağıtırken ben ona bakmamaya çabalasam da başarılı olamıyordum.

"Şansını zorluyorsun, sarı şeker..."

Masanın üzerine doğru eğilerek ona bir göğüs frikiği verdiğimde ağzından mırıldandığı küfür beni mutlu etti. Hemen ardından bir mesaj daha aldım.

"Bu gece odanda beni bekle. Çıplak olacaksın... Çıplak ve ıslak..."

Emelime ulaşmanın verdiği mutlulukla bir yudum su içerek geriye yaslandım.

Timur gece boyu odamda bana tam dört inanılmaz orgazm bahşetti. Ben de ona zevk vermenin hazzıyla sabaha kadar deliksiz uyudum. Onun gibi bir adamın benim bedenimden zevk alıyor olması büyülü bir güçtü. Sabah kahvaltısının ardından eve dönüş yolundaydık. Dikkat çekmemek için bu sefer enişte min canavarının içindeydim. Yine bir oyun oynasak kendimizi açık edebilirdik. Yol boyunca Timur'u hayal ederek boynumdaki morluğu gizleyen fulara dokunmuş, bol bol sırıtmış ve Eylül'le mesajlaşmıştım. Burak, Eylül'e evlenme teklif etmişti ve yarın Türkiye'ye dönüyorlardı. Temelli Türkiye'ye yerleşme kararları herkesi çok mutlu etmişti. Ablamın doğumuna az zaman kaldığı için bir bebek partisi planlıyorduk, yarından itibaren hazırlıklara başlayarak parti-

hafta sonuna yetiştirecektik. Eylül ve ben bu işte gerçekten iyi bir ekiptik.

Tüm hafta boyunca yoğun bir şekilde derslerimle mücadele ediyordum. Tabi bir yandan da resim yapıyordum. Gece gizli gizli Timur'un çektiği bir resmi yaparken boş zamanlarımda da Timur'un fotoğraflarının karakalem çalışmalarıyla vakit geçiriyordum. Ufaklığın odasının duvar boyama işini halletmeme de çok az kalmıştı. Üzerimde beyaz tulumumla boya yaparken taktığım kulaklıktan gelen müzik dünyayla arama set çekmişti. Merdivene çıkmış gökyüzünde bebek taşıyan leylek çalışmamın üst kısımlarını boyuyordum. Uzun boylu olmak böyle durumlar için avantajdı; üç basamaklı ufak bir merdivenle tüm işi halledebiliyordum. Merdivenden inip çekip tekrar üstüne çıkmak zor geldiği için merdivenin üzerinde zıplayarak yana kaymasını sağlıyor, sonra boyamaya devam ediyordum. Tam son kısma geçtiğim sırada merdiveni yine dâhiyane yöntemimle kaydırırken dengemi kaybettim. Yerle temasımı beklediğim sırada bir anda sert ve güçlü bir kol tarafından yakalandım. Gözlerim çikolata gözlerle karşılaşınca dilim tutulmuştu. *Timur'un burada ne işi vardı? Ne zamandır beni izliyordu? Refleksleri hep böyle güçlü müydü* diye bir dizi soru düşünürken kollarımı boynuna doladığımın farkında bile değildim. Timur tek eliyle kulağımdan kulaklıkları çıkardı.

"Sarı şeker! Ödümü patlattın." Her düşüşün sonunda böyle tutulacaksam düşmeye hayır demezdim. Sonuçta yere değil, Yerli Herkül'ün kollarına çakılıyordum. Bir anda evde olduğumuzu ve kapının aralık olduğunu fark ederek kucağından kalkıp doğruldum. Timur da yerden kalkarak bana baktı.

"Bir şeyim yok. Dengemi kaybettim." Elimdeki fırçayı merdivenin üzerine bırakarak,

"Teşekkür ederim, hayatımı kurtardın" diyebildim. Ben gülümseyince Timur da bana gülümseyerek karşılık verdi. Eni saçlarının içinden geçirerek,

"Ne demek, görevimiz" dedi. Eriyor muydum? Sıcak mıydı? İşten yeni geldiği belliydi. Üzerinde ceket ve kravat olmasa da beyaz dar kesim gömleğiyle koyu mavi kumaş pantolonunun içindeydi. Gömlek tüm kaslarını *Hey, İnci biz buradayız! Dokunmak ister misin* dercesine sergiliyordu.

"Daha dikkatli olmalısın, ortalıkta her zaman seni kurtaracak bir kahraman bulamazsın." Kaşlarımı bilmiş bir şekilde havaya kaldırarak ellerimi belime koydum. Timur ise hayran hayran beni inceliyordu.

"Neye bakıyorsun sen öyle?" Dağınık topuzumdan kurtularak yüzüme düşen saçları kulağımın arkasına sıkıştırdı.

"Yanağında mavi boya var ve tulumuna bayıldım." Tulumumun askılarına parmaklarını geçirip beni kendine çekti. Sıcak dolgun dudakları yumuşakça dudaklarımda gezinirken kapının aralık olduğu aklıma geldi ve onu ittirdim.

"Timur kapı açık ve sen burada ne arıyorsun?" Kapıya doğru baktığında bana hak verdi.

"Alp evden uzun süre ayrı kalmak istemiyor. Bahçede çalışıyorduk ama seni görmek istedim." Ablamın doğumuna az kaldığı için eniştem evden mümkün olduğunca uzaklaşmama taraftarıydı. Çok önemli bir toplantısı olmadıkça evde çalışıyordu. Yan odada uyuyan ablamı düşündükçe Timur'un burada olması beni daha çok geriyordu.

"Hızlı bir orgazm teklif ederdim ama Ataman aşağıda beni bekliyor. Belki daha sonra" dedi. Ben rahatlayıp bir nefes alırken Timur da geldiği gibi sessizce çıkıp gitti.

Nihayet hafta sonu gelip çattığında Eylül de ben de inanılmaz heyecanlıydık. Kapalı bahçeyi organizasyon için hazırlamıştık ve tüm cuma gecemiz bu hazırlığa gitmişti. Ablam ve enişteme çatı katında romantik bir ortam yaratıp Eylül'le el ele vermiş, uykusuzluğa rağmen halletmeyi başarmıştık. Cumartesi günü ablamı hazırlamak için seferber olmuştuk. Benim üzerimde şık, mavi renk üzerine pembe çiçekli mini elbisem vardı.

Ayağımdaki pembe topuklu ayakkabılar elbisemi tamamlıyordu. Ablamın hazırlığını bitirdiğimizde inanılmaz sevimli görüntüsü karşısında kendimi daha fazla dizginleyemedim.

"Çok şirinsin, insanın ısırası geliyor." Eylül bana dik dik baktıktan sonra yüzü yumuşadı.

"Yamyamlık hoş karşıladığım bir şey değil ama haklısın. Şu şişik karnına bakar mısın? Kar tepeceği gibi." Ablam bize baygın gözlerle bakarken kahkahamızı bastıramadık. Ablamın gözlerini bağladıktan sonra onu aşağıya, konuklarımızın yanına indirdik. Neredeyse herkes buradaydı, ablamın tüm arkadaşları... İki kişi dışında aslında diğerleriyle bir sıkıntım yoktu. Yeliz ve Lale... Lale'nin kötü niyetli olmadığından emindim. Sadece Timur'un cazibesine kapılmıştı. Yeliz için de aynısı geçerliydi fakat onun Timur'la birlikte olmuş olması, ona dokunmuş olması... Beni çılgın bir pantere çeviriyordu. Kadınsı kıskançlığımın ne büyük bir zayıflık olduğunun da farkındaydım. Kendimi dizginlemem gerekiyordu. Burada hatalı olan ne Lale'ydi ne de Yeliz. Tek suçlu onları bir parça et gibi kullanan Timur'du. Bunun için ona gerçekten kızıyordum. Kızgınlığım çikolata gözlerini görene kadar sürüyordu, sonra kendime de kızıyordum. Ablam şaşkınlık içinde hazırladığımız partiyi incelerken gelen herkese tek tek sarıldı. Hormon yoğunluğundan kaynaklı olarak bol bol gözyaşı dökse de o yaşlar mutluluk gözyaşı olduktan sonra kimse için sorun yoktu. Boynumda asılı fotoğraf makinesiyle güzel anları yakalıyordum. Yeni merakımı elbette Timur sayesinde kazanmıştım. Fotoğraf çekmek bana onu hatırlatıyordu. Ablamla fotoğraf çekinmek için makinemi Eylül'e verdim. Yanımda babetleriyle küçücük kalan ablam bana şakadan kızarak,

"Bari ayakkabılarını çıkart" dediğinde topuklu ayakkabılarımı köşeye doğru tekmeledim. Verdiğimiz pozların ardından makinemi geri alarak hepsine tek tek baktım.

Ablam ortadan kaybolmuştu ve ben de onu aramak için salona çıktığım sırada Timur'la çarpıştım. Yani gerçek bir çar-

pışmadan bahsediyordum. Yerli Herkül'ümün bir çeşit mermerden yapılma göğsüne değen göğsüm titremişti. Kafamı kaldırıp o yaramaz, çapkın ifadesine bakınca beni gördüğünü ama bilerek kenara çekilmediğini anladım. Etrafa şöyle bir göz atarak beni belimden kavradığı gibi hemen yanımızdaki banyo kapısından içeri soktu. Kapıyı üzerimize kilitlerken,

"Timur ne yapıyorsun?" diye sordum. O ise dudaklarımı esir alarak sorumu yutmama neden oldu. Geri çekildiğinde içimdeki ateş çoktan açığa çıkmıştı.

"Delicesine özlediğim sevgilimi baştan çıkarmak için tuvalete kapatıyorum." Gülmeden duramadım. İşte zırhım düşmüştü. Onun karşısında güçlü ve ciddi duramıyordum! Beni banyonun fayansına yaslayarak arkamı döndürdü. Ellerimle soğuk fayanstan destek aldım. Timur elbisemin eteğini kaldırmış çıplak bacaklarımda sıcak ellerini gezdiriyordu. Kulağıma doğru yaklaşıp saçlarımı kenara çekerek kulak mememi ağzının içine alıp ısırdı. Nefesim artık dünya üzerindeki en şiddetli rüzgârla yarışabilirdi. Şımarık kızların irkilip top gibi olmalarından söz etmek dahi istemiyordum.

"Seni özledim. Bir haftadır bana eziyet ediyorsun." Ben mi eziyet ediyordum? Onu bir defa geri çevirmiştim, Eylül'le bu partiyi planlıyorduk. Timur enseme sıcak nefesini üfleyip öpücüklerle bedenimi titretiyordu.

"Dayanıklılığını ölçüyorum diyelim" diye mırıldandım. Timur ensemi öpücükleriyle ödüllendirmeye devam ederken kadınlığım kasılıyordu. Ellerini belime dolayarak sarıldı.

"Dayanma gücüm epey azdır" dedi. Fısıltı halindeki konuşmalarımızın etkisi normalden çok daha büyüktü.

"Yani demek istediğin sana daha fazla eziyet edersem buna dayanmayacağın mı?" Öpücükleri donup kaldı ve yavaşça geri çekildi. Beni kendine çevirdiğinde kalın kaşları çatılmıştı. İki eliyle yanaklarımı kavrayarak yüzümü yüzüne sabitledi.

"Öncelikle bir konuya açıklık getireyim." İrileşen göz bebeklerinde kendime bir dünya kurabilirdim. "Her zaman çapkın bir adamdım. Bunu kabul ediyorum ama iradesiz bir adam değilim, İnci. Senden başka istediğim hiçbir kadın yok. Bana ne kadar eziyet edersen et... Bu umurumda değil, seni beklerim." Ona güvenmediğimi düşünürken bile aslında ona güveniyordum. Başımı sallayarak onu onayladım.

"Senin için herkesi karşıma alabilirim. Eğer Alp'in karşısına çıkıp sana karşı hissettiklerimi söylemiyorsam bunun sebebi hislerimden emin olmamam değil. Sadece senin hislerinden emin olmanı beklemem. Sen benim yatak arkadaşım değilsin, İnci. Bunu anlamış olmalısın." Bedenini geri çektiğinde yoksunluğu karşısında üşüdüm. Sanki nereden çıktığı belli olmayan soğuk bir rüzgâr tenimin irkilmesine neden olmuştu. Kollarımı göğsümde birleştirerek,

"Bunu anlayabilirim, Timur. Sadece neden ben?" Aklımda bir süredir yer eden bu soru içimi kemiriyordu. Timur mükemmel bir adamdı. Benden yaşça büyüktü, istediği kadını elde edebilirdi. Benim gibi yeni olgunlaşan bir kızı istemesi... Bana çok garip geliyordu. Söylediğim üzerine yüzüme sanki *uzayda sevişelim* demişim gibi baktı. Elimi tutarak beni banyo aynasının karşısına geçirdi. Tam arkamdaydı, elleri ise kollarımda duruyordu.

"Kendini görüyor musun, İnci?" Başımı salladım.

"Hayır, öyle yüzeysel değil, dikkatli bak." Sağ elini yüzümde gezdirirken heyecanlı bir soluk aldım.

"Ne kadar güzel olduğunun farkında mısın?" Bu sefer cevap vermeme izin vermedi. Eli saçlarımda gezindi.

"Saçların tutam tutam altından ipek... Dokunmanın verdiği hazzı sana tarif dahi edemem." Saçlarımdan boynuma yavaşça kaydı ama gözleri gözlerime kilitlenmişti. "Ve gözlerin... Hâlâ ne renk olduğuna karar veremediğim. İçinde tüm nizleri, nehirleri, gökyüzünü, çayırları, gri bulutları

ve yanardağ alevlerini sakladığın gözlerin. Onlara bakmak bile seni istemek için yeterli. Ödüm kopuyor gözlerin benden başkasını görecek, gözlerine benden başkası benim gibi bakacak diye." Kalbim kuş gibi çırpınıyordu. Eğer biraz daha konuşursa ayaklarının dibine yığılıp kalmaktan korkuyordum. Timur ondan hiç beklemediğim şekilde sözlerine devam etti:

"Dudakların, İnci... Dudakların yasak meyve olsa cennetten kovulmaya razı olurdum." Nefesim işte o anda durdu. Beni kendine çevirip gözlerime aynanın aksini aradan çekerek baktı. Çikolataları parlaktı, içlerinde kendimi görüyordum.

"En önemlisi de bir daha hissetmeyeceğimi düşündüğüm her şeyi fazlasıyla bana hissettiriyorsun." Bir daha kısmını şu an konuşmak istemediğim için atladım. Bu anı bozacak değildim, merakım biraz daha köşesinde oturup bekleyebilirdi.

"Timur!" Söyleyeceğim şeyi beklerken bana bakıyordu. "Öp beni." Dudakları hiç tereddüt etmeden dudaklarımın üzerine kapandı. Bu sefer çok sertti. Sanki benden alacağı her şeyi almak ister gibiydi. Oysa bu çok saçmaydı. Zaten benden alabileceği her şeyi fazlasıyla almıştı.

"İnci, seni istiyorum." Bir anda arkamı çevirerek lavaboyla kendi arasına sıkıştırdı. Sertliği popoma değerken dengemi kaybetmemek için lavabonun kenarlarına tutundum.

"Uzun süre ortadan kaybolamayız. O yüzden bu hızlı olacak." Hızlı olanlar da yavaş olanlar kadar tatmin ediciydi.

"Sert olabilirsin. Sert olmanı seviyorum." Şeytanî bir şekilde gülümsediğinde kararımı sorguladım ama geri dönüşüm yoktu. Eteğim bir anda sıyrıldı ve iç çamaşırım aynı anda iki parçaya ayrıldı.

"Bu bende kalacak. Diğerlerinin yanına koyacağım." İnleyerek popomu sertliğine doğru ittirdim. Parmaklarından biri aniden içime girdiğinde çığlığımı bastırdım. "Çok ıslak... Çok ıslak ve çok sıcak..." Parmağını içimden çıkarıp ağzına götürmesini ve dünyanın en lezzetli şeyiymiş gibi yalaması-

izledim. "Seni yemek istiyorum." Bunu elbette yapabilirdi ama bunun için zamanımız yoktu. Timur kemerini çözdü, fermuarını açtı. Çok hızlı bir şekilde boxırından çıkardığı erkekliğinin kadife hissini bacaklarımın arasında hissettim. "İçinde çok sert gidip geleceğim ve sen sessiz olacaksın. Çığlık atmamaya çalış. İçine gelirken adımı söyleyeceksin, İnci, anladın mı? Adım yalvarırcasına dudaklarından dökülecek."

"Evet, Timur, yapacağım! Lütfen..." Daha fazla sabredecek gücüm kalmamıştı. Onu içime almalıydım. Çıldırmanın eşiğinde olmak tam da böyle bir duyguydu.

"Oraya sıkı tutun." Parmak boğumlarım beyazlayana ve uyuşana kadar lavaboyu sıktım. Kalçamı ayarlayıp beni biraz daha eğdi. Sert, tek hamleyle onu aniden rahmimde hissettim. Acıyla beraber gelen zevk eşliğinde boğuk bir inleme çıkardım. Tek eliyle belimi kavramıştı, diğer eliyle saçlarımı toparlayarak asıldı. Kafam geriye doğru çekildiğinde aynadan onunla göz göze geldim. Gözlerinde çakan şimşekler heyecanımı arttırdı.

"Ne kadar harika hissettiriyorsun! Daracık bir vajinan var, İnci. Çok dar ve benim!" Timur sessizlik konusunda benden çok daha iyiydi, fısıltılı sesini oldukça iyi kullanıyordu. Kalın dudakları titriyor ve çenesi kasılıyordu. Bu görüntü benim orgazmımın tetiklenmesi için yeterliydi.

"Timur, ben... Ben geleceğim." Belimde duran elini klitorisime götürerek okşamaya başladığında dağılmak üzereydim.

"Geleceksin... Benim için. Anladın mı? Bu orgazmların hepsi benim için." Bilinçsizce *evet* diye haykırıyordum. Evet, hepsi onundu. Her şey onundu... "Gel, sarı şeker. Gel ki ben de senin içini zevkimle doldurmak için özgür kalayım." İnleyerek ve onun adını defalarca haykırarak gelirken Timur daha da sertleşti. Onun atan penisinden gelmek üzere olduğunu hissediyordum. Onun gelişi bana biraz daha zevk pompalıyordu. Saçımı daha sertçe çekerek beni resmen lavaboya

yapıştırdı. Sıcaklığını içime akıtırken "Al. Al. Al... İnci, hepsi senin... Hepsi... Tüm zevkimi al." Heyecanlı solukları arasında dökülen kelimeleri erotik şiirlerden farksızdı. Bir süre içimden çıkmadan bekledi. Nefeslerimiz düzeldiğinde bir havluyu ıslatıp ikimizi de temizledi.

"İstediğim sensin, sarı şeker, bunu unutma. Seni isteyen sadece erkeklik güdülerim değil. Bu işte kalbimin de parmağı var." Dudaklarıma ufak bir öpücük bıraktı. "Önce sen çık." Onu dinleyerek kapıyı açarak tuvaletten çıktım. Doğruca odama çıkan merdivenlere koşturdum. Kimse beni görmeden önce kendime çekidüzen vermeliydim. Odamın kapısından içeri girerek aynada kendime baktım, dağılmıştım. Altıma yeni bir iç çamaşırı giydim ve saçımı taramaya başladım. Kapı çalındığında Timur'un oda ziyareti yaptığını düşünerek ayağa fırladım.

"Gel!" dedim. Kapı yavaşça aralanırken gelenin Timur olmaması biraz üzse de Yeliz olması şaşkınlık yaratmıştı.

"Yeliz!" Kapıyı arkasından yavaşça kapattı. Bu kız gerçekten güzeldi. Minyon ve esmer bir fıstıktı; yani tam olarak benim zıddımdı. Timur'un beğendiği kadın kategorisinde olup olmadığını merak ediyordum. Esmer minyonları mı tercih ediyordu?

"Biraz konuşabilir miyiz?" Ne konuşacağını merak ederek başımı salladım. Yeliz'e camın önündeki koltuğu işaret ettiğimde oraya oturup mini eteğini düzeltti. Ben de makyaj masasının pufuna oturdum.

"Az önce seni Timur'la birlikte tuvalete girerken gördüm. Geçen sefer de onu senin odandan çıkarken görmüştüm. Siz?" Başımı salladım.

"Biz birlikteyiz." Kime söyleyeceği umurumda bile değildi. İstiyorsa şimdi gidip herkese bunu anlatabilirdi. Umurumda değildi. Onun ve dünyadaki tüm kadınların bunu bilmesini istiyordum. Yeliz de zaten bunu biliyordu çünkü hiç şaşırmamıştı.

"İnci bak seni uyarmak istiyorum. Çünkü gerçekten bunu göremeyecek kadar tecrübesiz olduğun ortada. Timur senin beyaz atlı prensin değil. Bana kızma lütfen... Ben de ondan bana veremeyeceği bir şeyi dilendim ve sonum ortada. Seni üzmesini istemiyorum." Evet, gerçekten Yeliz'i kıskanıyordum ama aynı zamanda onun için üzülüyordum da...

"Yeliz, biz birlikteyiz derken bunu cinsel anlamda söylemedim. Biz Timur'la sevgiliyiz." Bana inanıyormuş gibi görünmüyordu.

"O bir kadını istiyorsa onu alana kadar duymak istediği her şeyi söyler. Ona güvenme. Onun kalbi sandığın gibi değil, şimdi mutlaka onu yumuşatacağını ve sana âşık olacağını düşünüyorsun, ben de öyle düşündüm. *Neden olmasın? Neden beni sevmesin* diye düşündüm ama onun istediği tek şey bedenlerimiz. O iflah olmaz bir çapkın. Seni üzecek, İnci! Ve sen gerçekten çok iyi bir kızsın." Yerimden kalktım, ona bakabildiğim kadar samimi bir ifadeyle bakıyordum. Timur bunun hesabını verecekti. Kadınlarla bu şekilde oynaması hiç hoş değildi. Geçmiş geçmişte kalsa da insanlara bunu yapmaya hakkı yoktu. Yanına oturup,

"Seni anlıyorum, beni korumaya çalıştığın ve uyardığın için teşekkür ederim." Boynumdaki kolyeyle oynuyordum ve bu Yeliz'in ilgisini çekmişti. Benim istediğim de zaten buydu. Egoistçe bir güdüyle insanların Timur'un beni sevdiğini görmesini istiyordum.

"Ama biz gerçekten düşündüğünden farklı bir konumdayız. Timur'a geçmişte yaptığı şeyler için kızgınım. Sana, Lale'ye ve ismini bilmediğim tüm kadınlara yaptığı şeyler çok kötü. Onun adına senden özür dilerim." Yeliz yerinden kalktı. Kapıya doğru ilerledikten sonra çıkmadan önce bana döndü.

"Dikkat et, İnci. Kalbini kıracak."

30. BÖLÜM

TİMUR

Saçma bir toplantı arasında lavabodan çıkıp toplantı salonuna doğru giderken koridorda duvara yaslanmış ve tamamen beyazlamış Alp'i görerek duraksadım. Birkaç hızlı adım sonucunda yanındaydım. Alp kulağına dayadığı telefonla öylece dikiliyordu, daha önce onu böylesine dehşete düşmüş bir halde görmemiştim. Sonuçta o Alp Ataman'dı. Omuzuna dokunduğum sırada donuk mavi gözleriyle bana bakarak,

"Bebek..." dediği anda doğumun başladığını anladım. Alp telefonla konuşmaya devam ederken içeriden ceketlerimizi aldım, Engin'i arayarak aracı kapıda hazır etmesini söyledim. Kendinde olmayan bir şekilde telefonda İnci'yle konuşan Alp'i kolundan kavrayarak asansöre bindirdim. Nazenin'e ne kadar düşkün olduğu ve doğumu kaçırmamak için haftalardır şirkete uğramadığı düşünülürse şu anki durumunu anlayabiliyordum. Alp telefonda konuşurken ben de onu yönlendirerek araca binmesini sağladım. Telefonu kapattığı anda sıkıntıyla kravatını çıkarıp attı ve Engin'e,

"Engin, trafik kurallarını siktir et... Gidebileceğin kadar hızlı git" dedi. Ben Alp'i yalnız bırakmak için ön koltuğa oturmuştum. Çok gergin ve heyecanlıydı, onu az çok anlayabiliyordum. Bu onun hayatının dönüm noktasıydı. Nazenin'den

sonraki dönüm noktası... Hastaneye yakınlaştığımız sırada İnci'ye mesaj attım.

"Yaklaştık, neredesiniz?"

Saniyeler içinde İnci'den mesaj aldım.

"Biz acil servisten giriş yaptık. Doğumhaneye gelin."

Araç hastane bahçesine girer girmez telaşla arabadan inen Alp'i doğruca acil servise yönlendirdim. Sorgu dolu bakışlarla bana baktığında,

"Bizden önce gelmişler" diye açıklama yaptım; fakat içimden kimden öğrendiğimi sormasın diye dua etmeyi de ihmal etmedim. Gerçi şu an çok telaşlı ve heyecanlıydı, bunu sorgulamayacağından emin olmanın verdiği rahatlıkla hareket ediyordum. Onu doğumhaneye götürdüm. İnci ve Leman abla doğumhane kapısında bekliyorlardı. Bizi gören İnci ayağa kalkarak Alp'in önünde durdu. Yüzünde rahatlatıcı ve kendinden emin bir ifade vardı.

"Daha yeni geldik ama hemen doğuma aldılar. Bebek az daha arabada doğacaktı. Eylül Nazenin'le birlikte doğuma girdi" diye bir çırpıda her şeyi söyledi.

Leman abla Alp'i sakinleştirmek için, "Merak etme, zor kısmı atlattı, zaten normal doğum olacak, birazdan haber alırız." Alp'i koltuğa oturtarak öylece bıraktık. Pek kendinde değildi. Ben duvar dibinde dikilirken İnci yanıma geldi.

"Berbat görünüyor." Alp'e baktım, gerçekten de o güçlü adamdan eser yoktu.

"Alp büyüyor." Anlamsızca yüzüme baktığında açıklama gereği duydum.

"Kendinden çok başkaları için endişelenmeye başladığında büyürsün." İnci sanki ona hayatın sırrını vermişim gibi bana bakarken kolu koluma temas ediyordu. Kendini hafifçe bana doğru yasladı.

"...nu bilecek kadar büyüdün mü, Timur?" Ben ona ceva-

bını veremeden doğumhaneden çıkan bir hemşire doğumun gerçekleştiğini, Nazenin'in de, bebeğin de çok iyi olduğunu söylediğinde İnci heyecanla Alp'e doğru koşturup kolundan tutarak ayağa kaldırdı. Coşkulu bir sesle,

"Enişte tebrik ederim, babacık olmuşsun!" dediğinde Alp'in gözleri hayretle açıldı. İnci onu doğumhaneden içeri sürüklerken Alp hâlâ bir şeyler mırıldanıyordu. Sigara içmek için bahçeye çıktım. Sigaranın dumanını içime çekerken bu durumun ben de hâlâ rahatsızlık yaratması karşısında sinirliydim. Belki şu an evlilik ve çocuk tarzı bir adam değildim; fakat zamanında bunun için çok istekliydim. Sevdiğim bir kadın olsun, birkaç çocuk, düzgün bir hayat. Sırf gerçek aşkı ve aileyi bulduğu için bile en yakın arkadaşımı kıskanıyordum. Arzu ile ayrılığımızın ardından uzun yıllar psikolojik destek almıştım. Toparlanmam yıllar almıştı, gerçi çok da toparlandığım söylenemezdi. Ta ki İnci'yle karşılaşana kadar... Onun beni olumlu yönde etkilemesi geçmişimi silip atıyordu. Bana bir çeşit güç veriyordu. Küçücük bir kadının benim gibi bir adamı toplaması ve güç vermesi çok garipti; ama ben bu durumdan son derece mutluydum. Ben sigaramdan son nefesi çekip söndürdüğümde arkamda birinin hafifçe öksürdüğünü duyarak döndüm. İnci kollarını göğsünde birleştirmiş, beni inceliyordu.

"Zehir alımın bittiyse bebeği görmeye gidelim mi?" Ona gülümseyerek başımı salladım. Birlikte hastaneye girerken yüzüme bakmadan,

"Bir şeyin mi var? Çok durgunsun" diye sordu. Omuz silkerek,

"Bir şeyim yok, sarı şeker. Mutluyum, en yakın arkadaşım baba oldu" diye cevap verdim.

Merdivenlerden çıkarken bana baktı, "Sen de ister misin? Yani..." Basamakta durdum ve benden bir basamak aşağıda duran İnci'nin yüzüne gülümseyerek baktım.

"Bana bebek mi yapacaksın? Hemen başlayalım istersen." Koluma vurarak yanımdan geçerken *sapık* dediğini duydum. İçimdeki sapığı bu kadının yanında dizginleyemiyordum. Nazenin'in yattığı odanın kapısında herkes toplanmıştı. İnci kapıyı çalararak yavaşça araladı ve çocuksu bir şekilde,

"Çekirdek aile kaynaşmanız bittiyse bebeği görebilir miyiz? Lüüüttttfeeeen..." dedi. Olumlu yanıt aldığı anda kapı açıldı ve hepimiz içeri doluştuk. İlk baktığım kişi Alp oldu. Çok mutlu görünüyordu ve gözleri hafifçe kızarmıştı. Biri bana Alp Ataman'ın bebeğini gördüğü için ağlayacağını söylese hayatta inanmazdım. Ama olmaz denen şeyler olabiliyordu. Herkes bebeğe ve Nazenin'e yoğun ilgi gösterirken Alp'in dominantlığı konuştu.

"Onu ağlatırsanız... Mutluluktan bile olsa hepinizi dışarı çıkarırım." Alp'in omuzuna dokundum.

"İnanmıyorum, baba oldun ha!" Aklından benimle ilgili şeyler geçirdiğine emindim ama ben gerçekten kendimi iyi hissediyordum. Bu durumun içine daha önce girmiş olsaydım belki beni çok kötü yönde etkileyebilirdi. Fakat şu an için o eski hislerin hiçbiri yoktu. Elbette içim buruktu, sonuçta ben doğmamış bebeğini kaybeden bir adamdım.

"Evet... Oldum... Artık hem kocayım hem de baba ve bu beni inanılmaz mutlu ediyor." Onun mutluluğuna gülümsedim.

"Farkındayım, tebrik ederim." Ona sarıldım ve dostumu bir dost gibi tebrik ettim. Tabi artık özüme, o umursamaz adama dönmem gerekiyordu.

"Vay canına, baba olmak seni dakikalar içinde bu kadar değiştirdi mi?" Omuzuna şakadan vurduğumda kaşlarını çattı.

"Bence bu kadar yeterli... Sana fazla yüz vermeye gelmiyor, şımarıyorsun." Elimi saçlarımın arasından geçirerek onu ciddiye almadığımı gösterdim.

"Bugün keyfimi kaçıramazsın, Alp Ataman. Çünkü amca oldum."

Hastaneden çıktıktan sonra hep birlikte eve dönmüştük. Aslında yalnız olmak için evime gitmeyi düşünmüştüm fakat kimse buna müsaade etmemişti. Kendimi bir anda kalabalık bir aile yemeğinin ortasında bulmuştum. Gece yarısı Burak, Eylül'ü almaya diye gelmişti ama başarılı olamamış, o da kendini aile ortamı içinde bulmuştu. Burcu hamile olduğundan eşiyle birlikte erken ayrılmıştı. Tabi Lale de bebek çalışmalarına hemen başlamak istediğini söyleyerek kocasıyla beraber kalkmıştı. Yeliz çok kısa bir süre için gelmiş, bebeği gördükten sonra gitmişti. En iyisi elbette buydu, onu gördükçe duyduğum suçluluk hissi artıyor ve İnci'nin de rahatsız olmasını istemiyordum. Bahçeye sigara içmeye çıktığım sırada bahçe kapısı açıldı ve Burak yanıma doğru yürümeye başladı.

"Nasılsın, Timur?" Sigara dumanını içime çekerken kardeşimin karşımdaki koltuğa oturmasını seyrettim.

"İyiyim de durup dururken bunu soruyor olmanın nedeni ne?" Burak elbette tüm olan bitenden haberdardı. En zor zamanlarımda yanımda o ve Alp'ten başka kimsem yoktu. Alp'e beni bulaştırdığı şeyler için kızsa da onların bana iyi geldiğini kabul ediyordu.

"Hiç, iyi olduğunu zaten görüyorum. Bu kadar iyi olmanın nedeni Nazenin'in kardeşi olabilir mi?" Bunu zaten başından beri anlıyordu. Beni tanıyordu, yani sonuçta kardeşimdi. Annem bile iki günlük tatilde bu durumun farkına vararak beni soru yağmuruna tutmuştu. Bir insanı ailesinden iyi kimse tanıyamazdı. Onlara net bir cevap vermekten kaçınarak sessizliğe sığındım.

"Bunun gerçekten belli olmadığını mı düşünüyorsun? Seni uzun zamandır hiçbir kıza o şekilde bakarken görmedim." Sigaramı söndürüp yerimden kalktım.

"Kapatalım bu konuyu, Burak, daha sonra konuşuruz." Burak yerinden kalkarak kolumu yakaladı.

"Timur, Alp buna bozulabilir. O bizim arkadaşımız, böyle bir şeyi ondan gizlemen hoş değil. Eğer onu gerçekten seviyorsan Alp'le konuşmalısın." Bunun ben de farkındaydım fakat ölmeden önce son günlerimi sarı şekerimle doyasıya geçirmek istiyordum. Bu yolun sonunda onunla mutlaka konuşmam gerekecekti. Ben konuşmadan Alp bizi yakalarsa her şey daha bok olabilirdi. İnci'yi bir eğlence sanmasını istemiyordum.

İnci ablasıyla ve bebekle ilgilenirken annesi ve babası da Alp'in evindeydi. Bu yüzden kendimizi riske atmamak için pek görüşmüyorduk. Geceleri telefonda konuşmak artık bana yeterli gelmiyordu. İnci'yi gerçekten özlemiştim. Yatakta dönüp dururken cep telefonuma uzandım.

"Yarın okuldan sonra şirkete gel. On dakika da olsa seni görmem gerekli, yoksa çıldıracağım."

Mesajım son derece içtendi. Onu görmediğim zaman içimde garip bir boşluk ve anlamsızlık hissediyordum. Bedenine ihtiyacım vardı, bunu da inkâr edemezdim. Ona dokunmam gerekiyordu, dokunmam ve hissetmem. Ertesi gün öğle saatlerinde İnci'den mesaj geldiğinde çalışıyordum. Mesajın ondan geldiğini gördüğüm anda telefona uzanarak hızlıca mesajı açtım.

"Eylül'ün yanındayım, birazdan yanına geleceğim. Seni özledim..."

İtirafına gülümsedim.

"Heyecanla bekliyorum. Özlemek mi? Birde bana sor..."

Hemen sekreterimi arayarak İnci'yi doğruca içeri göndermesini tembihledim. Alp saçma bir toplantıdaydı ve toplantı odasına girdiğinde çıkması saatler alırdı. Bu yüzden sarı şekere gerekli özlem gidericiyi sağlamak adına yeterli zamanım vardı. Ben dikkatimi dağıtmak için çalışmaya devam ederken kapım yavaşça aralandı. İnci hemen içeri girerek kapıyı arkasından kapattı. Aynı anda ben de yerimden fırlayarak

hızlı adımlarla ona doğru yürüdüm. Heyecanla dudaklarına yapışırken o da bana aynı açlık, aynı özlemle karşılık verdi. Ellerimi beline götürerek onu kendime yasladım. Ereksiyonum çoktan karnına yaslanmıştı. Kendini bana doğru sürterek onu hissetti. Nefes seslerimiz odayı doldururken kapı bir anda açıldı. Kapıyı kilitlemeyi unuttuğumu o anda fark ettim. İnci'nin dudaklarından ayrıldığım anda Alp Ataman'ın keskin mavi gözleriyle karşı karşıyaydım. İnci yavaşça arkasını döndüğünde Alp'in gözlerinde çakan şimşekler benden çok kısa bir süreliğine ayrılarak İnci'ye odaklandı ama bu çok kısa sürdü. Şimşekler idam fermanımı haykırıyordu. Alp kapıyı arkasından kapatarak bize bakmaya devam ederken sessizlik odanın tüm duvarlarına çarparak gerginliği besliyordu. İnci'den hâlâ ayrılmamıştım ama o bir adım gerilemişti. Yine de eliyle kolumu tutuyor, sanki benden güç alıyordu. Bakışlarımı Alp'ten kaçırmadan İnci'ye,

"Sen Eylül'ün yanına git" dedim. Kafasını kaldırıp bana baktı, bakışımı bekliyordu ama eğer ona bakarsam buna itiraz edeceğini bildiğimden göz kontağı kurmadım. "İnci!" diye ısrar edince kolumu bırakarak kapıya doğru ilerledi. Alp bir kale gibi kapının önünde dikiliyordu. "Bunu erkek erkeğe konuşmalıyız." Alp kapının önünden çekildiğinde İnci dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kapatmadan önce bana son bir bakış attı. Başımı sallayarak her şey yolunda ifademle ona istediği güveni verdim. İnci gittiği anda Alp hızlıca bana doğru yürüdü, tam çeneme yediğim sağlam bir yumrukla gerilesem de düşmedim, ya da ona karşılık vermedim. Yakamı kavrayarak attığı diğer yumruk dişimle dudağımın kesilmesine neden olmuştu, ağzımdaki metalik kan tadını umursamadan dudağımı yaladım. Bir diğer yumruk gelirken kolunu yakaladım. Elbette ona vurmayacaktım, onun gözünde suçlu olan bendim. İnci'yle yaşadığım şeyi şu an çok yanlış anladığının farkındaydım. Bunda da haklıydı, geçmişim berbattı. Tabi bir de bizi ofisimde basması olaya tuz biber ekmişti.

"Seni şerefsiz!" Beni çalışma masasına yaslayarak yakama yapıştı, masa ikimizin ağırlığıyla geriye doğru kaydı.

"Alp! Artık vurmayı kesersen konuşalım." Alp durdu fakat elleri hâlâ yakamdaydı.

"Ne konuşacağız, Timur? Ne kadar ileri gittin? Lanet olsun! Ne kadar ileri gittiğini söyle." Birkaç saniye duraksadım. Alp doğruca gözlerimin içine bakıyordu. Ellerini çekerek yakamı kurtardım.

"Onun istemediği hiçbir şey yapmadım." Bu söylediğimden sonra bir yumruk daha yedim, karnıma aldığım darbeyle hafifçe bükülsem de geri doğrulup Alp'ten biraz uzaklaştım.

"Sakin olur musun?"

Alp gök gürültüsünü andıran bir sesle bağırdığında yerin sallandığını hissettim. "Sakin mi olayım? Piç kurusu, karımın kardeşiyle yattın ve ben sakin mi olmalıyım?!." Kravatını tek hamlede çıkarıp fırlattı ve bir düğmesini çözdü.

"Onunla yatmadım, seviştim." Düzeltmem Alp'i daha da sinirlendirdi, bana doğru yaptığı hamleyi onu tutarak engelledim. Şu anda Alp'in aldığı dövüş eğitimi benim aldığım savunma sanatlarıyla çatışıyordu.

"Sen dominantlık ve erkeklik egonu tatmin edeceksin diye masum bir kızı yaktın, Timur. Bu aptallığın yüzünden Nazenin üzülecek. Nazenin üzüldüğünde seni kendi ellerimle öldürürüm." Beni koltuğa iterek oturmamı sağladı. Suçlu bir çocuk gibi azarlarken başım öndeydi. Sinirinin biraz yatışmasını beklemeliydim.

"Anlık zevkin uğruna her şeyi boka batırdın, Timur! Arkadaşlığımızı, Nazenin'in mutluluğunu ve en önemlisi de masum bir kızın hayallerini... Her şeyi affetsem, İnci'yle oynamanı affetmem." Sesindeki öfke kızgınlığının teminatıydı ama son söylediğinde tamamen yanlıştı. Kafamı kaldırıp ona baktım, tam karşımdaki koltuğu işaret ederek,

"Alp! Otur" dedim. Alp ceketini çıkarıp karşımdaki kol-

tuğa oturdu, çenesindeki gerilmeden sinirini ölçebiliyordum ve gerçekten çok sinirliydi.

"Düşündüğün gibi değil." Alp tekrar bağırdı.

"Ne ulan o zaman? Gördüğüm şeyden çıkarım yaparak ne düşünmeliyim? Kızın hayatını mahvetmeyeceğimi bilsem evlendirirdim lan seni. Nasıl temizlenecek bu bok şimdi? Kız bana emanet, piç kurusu." Bağırmaya devam ederken elimden geldiğince sakin kalmaya çabalıyordum.

"İnci istese onunla evlenirdim." Alp sanki ona küfür etmişim gibi yüzüme baktı.

"Evet, kızı becer, ondan sonra da erkeklik tasla. Kim bilir neler yaptın zavallıya. Tecrübesiz bir kızı baştan çıkarıyor olman seni gerçek bir erkek mi yaptı, Timur? Tatmin oldun mu? Bundan sonra İnci'ye yaklaşmanı yasaklıyorum. Başına adam dikeceğim ve sen İnci'den uzak duracaksın, anladın mı?" İşte o son damla az önce bardağın içine düşmüş, taşırmıştı. Yerimden kalkarak ona yaklaştım çünkü şimdi söyleyeceklerimin doğruluğunu anlamasını istiyordum. Alp bunu anlayacak kadar insan sarrafıydı ve ben onun en yakın arkadaşıydım.

"Orada dur, Alp. İnci'den asla uzak durmaya niyetim yok. Bunun ahkâmını kesecek en son kişi sensin. Nazenin'le seni vurmak istemiyorum ama beni buna zorlama. İnci farklı... Ben, ben onu..." Telefonumun melodisi odayı doldurduğunda konuşmam yarıda kesildi. Gözüm masama kaydığında İnci'nin ismi yanıp sönüyordu. Uzanarak aldım ve açtım.

"Sorun yok, İnci. Ben seni sonra ararım, olur mu?" İnci hafifçe öksürdü.

"Timur, senden yana sorun olmasın, tek istediğim bu." Benim cesur, güçlü, sahiplenici küçük kadınım. Onu kollarımın arasına almak için ölsem de artık bu meseleye bir açıklık getirmeliydik. Sonsuza kadar saklanmayacaktık.

"Asla..." Telefonu bırakarak bana öfkeyle bakan Alp'le konuşmaya başladım.

"Aramızdaki şeyi anlamıyorsun, Alp. Bu bir zamanlar Nazenin ve senin arandaki şey değil. Ben onun efendisi falan değilim. O da benim itaatkârım değil. Bunu daha önce defalarca söyledim, her zaman dominantlığı yatak odası fantezisi olarak kullandım. İnci'yle bunu yapmaya ihtiyacım yok çünkü o bunu istemiyor. Onun istemediği hiçbir şeyi ben de istemiyorum." Alp yerinden kalktı.

"Beni kendinle kıyaslama." Ellerimi masaya dayadım.

"Öyle mi? Haklısın, sen benden çok daha berbattın. Ben senin Nazenin'e yaptıklarının hiçbirini İnci'ye yapmadım. Onun canını asla yakmadım." Alp masaya sağlam bir yumruk attı ve eğer aramızda masa olmasa o yumruğu mutlaka suratıma yerdim.

"Kes sesini! Evet, belki ona henüz bedensel acı vermedin fakat canını çok daha kötü şekilde yakacaksın. Hevesin geçtiğinde İnci'nin canı yanacak. Lanet olsun, o daha yirmi yaşında! Seninle kim bilir ne romantik hayaller kuruyor!" Göğsümü kabartarak güçlü duruşumu destekledim. Kendimden son derece emindim. Kendimden ve hislerimden...

"Alp anlamıyor musun? Onu seviyorum." Gözleri gözlerime kilitlenmişti. Sanki göz perdemin ardında bir yalan yakalamaya çalışır gibiydi. Bu sefer onun konuşmasına izin vermedim. "Bak, Alp, gerçekten farklı hissediyorum. Onunla oynayacak kadar adi bir insan olmadığımı en azından tahmin etmelisin. Eğer bir şeyler hissetmesem ona asla yaklaşmazdım." Alp derin derin nefes alırken,

"Ne zamandır?" diye sordu. Düşünmeme gerek yoktu aslında.

"Hani ilk gördüğüm anda beni vuracak bir şeyden bahsedip duruyordum ya. İşte o İnci..." Bir şey söylemeden kravatını alıp bağladı. Daha sonra ceketini giyerek eliyle saçını düzeltti. Odaya ilk girdiğindeki kusursuz haline bürünmüştü, yüzü ise tam anlamıyla bir poker ifadesindeydi. Hiçbir bok

okuyamasam da yine ondan gözlerimi kaçırmadım. İşaret parmağını bana doğrulttu. Bu demek oluyordu ki söyleyeceği her şeyin hedefinde ben vardım.

"Tek damla gözyaşı, tek kızgınlık, tek sorun yok. Anladın mı?" Ağzımı açtım ama konuşmama izin vermeden devam etti. "Nazenin'e bunu düzgün bir şekilde izah edeceğiz. Aşkını açıklamak için dağlara mı yazarsın, çöllere mi düşersin beni ilgilendirmez. Ama Nazenin'e bunu ispatlayacaksın. Şimdi çok hassas bir dönemde... Yeni doğum yapmış karımı üzmeyeceksiniz. O yüzden bir süre görüşmek yok. En azından Nazenin hassas dönemini atlatana kadar..." Alp'in beni anlayacağını ve bana inanacağını zaten biliyordum. Başımı salladım, göz temasımız hâlâ sabitti. "Tek hata yok, Timur. Madem bu boku yedin, sonuna kadar devam edeceksin." Arkasına dönüp kapıya doğru ilerlediğinde ona seslendim.

"Alp!" Bana bakmadı ama durdu. "Teşekkür ederim." Bir şey söylemedi, sadece kapıyı açarak dışarı çıktı. İnci'yi aramak için telefonu elime aldığımda telefonun kapanmamış olduğunu fark ettim. Telefonu kulağıma koyduğum anda hat kesildi. İnci'nin konuşmaları duyup duymadığını bilmiyordum. Duyduysa ne kadarını duyduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Tekrar aramak için hareketlendiğimde telefonum çalmaya başladı. Yine saçma bir yurt dışı numarasıydı, açmamayı düşünsem de bu ilk arayışı değildi. Telefonu açtım...

31. BÖLÜM

İNCİ

Telefon elimden kayarken Engin abinin arabasındaydım. Nefesim kesilmiş, tüm bedenime ani bir dehşet yayılmıştı. Duyduklarımın hangisini önce sindirmem gerektiğine karar veremiyordum. Timur'un üstüne basa basa beni sevdiği söyleyişi kulaklarımda yankı bulup kalbime ulaşırken diğer yandan ablam ve eniştem hakkında öğrendiğim şey karnıma acı dolu bir sancı girmesine neden oluyordu. Timur'un evinde gördüğüm fotoğrafları anımsadım ve daha sonra ablamın o acı çektiği görüntüsü gözümün önünde canlandı. Eniştem gibi ablamın üzerine titreyen bir adamın nasıl olup da ona zarar vereceğini düşünmekten beynimin tüm devreleri yanmıştı. Evin önünde durduğumuzu Engin abinin hafifçe öksürmesinden anladım. Kapıyı açmış, inmem için bekliyordu. Arabadan inerek ona teşekkür edip doğruca eve yöneldim. Kafam allak bullaktı, ablamla karşılaşmadan doğruca odama girerek biraz düşünmek istiyordum. Tam merdivenlere doğru yürürken asansörden inen ablamla karşılaşmam işlerin planladığım gibi gitmeyeceğinin göstergesiydi. Kızarmış gözleriyle bana bakarken sanki yüzümde bir şeyin cevabını ararmış gibiydi.

"İnci, sanırım konuşmamız gerekiyor." Aman ne harika! Ben onunla konuşmadan önce kafamı toplamak isterken sanırım o Timur ve beni öğrenmişti. Enişteminin sadist olmasının yanında sağlam bir ispiyoncu olduğunu öğrenmek canımı sıkmıştı. Başımı sallayarak onu onayladım.

"Bence de konuşmalıyız." Bana asansörü işaret etti ve birlikte üçüncü kattaki salona çıktık. Aramızda esen soğuk rüzgârlar evin havasını değiştirmişti. Sinirden dişlerimi sıkarken salona geçerek oturdum. Ablam tam karşımdaki tekli koltuğa yerleşti. Yeni doğum yapmış bir kadın için hâlâ zayıftı. Yüzündeki solgunluğa bakılırsa pek iyi dinlenememişti.

"Lafı uzatmayacağım, İnci. Timur'la arandaki şey ne?" Bu kadar ani sorması karşısında yüzüme basan ateşle başımı kısa bir an yere eğdim ama içimdeki Trakya damarı coşmuştu.

"Enişte de ispiyonlamakta gecikmemiş." Ablam şaşkın şaşkın yüzüme baktı.

"Alp'in bundan haberi var mı?" Şaşkın ve sinirli haline bakılırsa sanırım bunu enişte mden öğrenmemişti. Kaşlarımı çatarak,

"Sen nereden öğrendin?" dedim. Ablamın beyaz boynunda atan damara gözüm takılmıştı. Bana sehpanın üzerinde sahipsiz bir şekilde duran fotoğraf makinesini işaret etti. Lanet olsun! Fotoğrafları görmüştü. Kızaran yüzüm terlememe neden olmuştu. Ne kadarını gördüğünü merak ediyordum. Fotoğraf makinemi ortada bırakacak kadar aptal olduğuma inanamıyordum. Ablam yavaşça yerinden doğruldu, gözü hâlâ benim üzerimdeydi.

"İnci... Bunu sana sormaya korkuyorum ama..." Duraksadı, kısa bir nefes almak için kendine zaman tanıdı. "Sana ne yaptı?" Anlamsızca suratına baktım.

"Bunu ne için sorduğunu anlayamadım." Gözlerini benden kaçırarak,

"Canını yaktı mı, İnci? O herif sana istemediğin bir şey

yaptı mı?" Bir dakika, bir dakika... Timur'un gerçekten bana emiştemin ona yaptıklarını yapmasına izin vereceğimi mi düşünüyordu?

"Hayır, Timur bana asla istemediğim bir şeyi yapmaz, canımı yakmaz." Ellerini beline koyarak sesini yükseltti.

"Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorsun! Nasıl bu kadar saf olabilirsin? O... O bir." Devamını ben getirdim.

"Ne, o bir dominant mı? Evet, belki kendini öyle tanımlıyor ama bu bana sökmez. En azından bir sadist değil, sevdiği birine zarar vermez." Ten rengi bir ton daha kızarırken ben de ayağa kalktım. Timur ve ben farklıydık... Ben farklı olduğumuza inanıyordum.

"Bu ne demek şimdi?" Umursamazca omuz silktim ama cevap vermedim.

"Evet, belki sana istemediğin sürece bedensel acı vermez fakat ruhunda açacağı yaralar bedeninden daha zor iyileşir. Seni kırıp parçalayabilir, İnci. Gördüğüm kadarıyla çoktan ona âşık olmuşsun. Hevesi geçtiğinde ne olacak, biliyor musun? Çok sevdiğim kardeşimden kalan parçaları toplamaya çalışacağım. Ablamın Timur'un bana âşık olma ihtimali olmadığını düşünerek konuşması canımı yakmıştı. Ne yani, ben sevilmeyecek bir kız mıydım? Timur gibi bir adam benim gibi bir kızı sevemez miydi? Gözümden süzülen birkaç damla yaşı elimin tersiyle sildim.

"Kimse benden kalan parçaları toplamak zorunda değil. Kendim dağılır, kendim toparlanırım. Hem Timur'un bana karşı aynı şeyleri hissetmediğinden nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" Ablam yanıma gelerek ellerimi sıcak avuçlarının içine aldı. Yüzüme bakmak için kafasını kaldırmıştı, gözlerinde gördüğüm ifade bir annenin gözlerinde görülebilecek türdendi.

"Sen benim kardeşimsin, İnci. Benim gibi hayata yalnız başlamış ve yalnız devam etmiş birinin sonradan kazandığı

bir kardeşi olması çok farklı... Sana karşı inanılmaz korumacıyım. Timur'u severim ama senin sevgin benim için herkesten üstün. Onun seni üzmesi ihtimali için bile gardımı alırım." Ellerini güven verircesine sıkarken yanaklarımdan yaşlar süzülüyordu.

"Aynısı benim için de geçerli, abla... Bugün Timur ve enişteminin konuşmalarını dinledim. Öğrendiklerim bana nasıl acı verdi inanamazsın." Ablam neyi öğrendiğimi biliyordu. Kollarını açarak bana sarıldı.

"Bazen hiçbir şey sandığın gibi değildir. Bunu sana açıklayamam, sadece iyi olduğumu bil. Alp beni asla üzmez." Bundan ben de emindim ama yine de canını acıtıyor olması canımı yakıyordu.

"İşte aynı şeyi ben de Timur için söyleyebilirim. Timur asla beni üzmez..." Kendimden emin oluşum ablama geri adım attırmıştı.

"Bundan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" Dudağımı dişledim.

"Enişteme beni sevdiğini söyledi ve ben de bundan eminim." Ablama tüm olan biteni anlatırken çoğu zaman bana kızmıştı ama affedici yanı her zaman galip gelmişti. Enişte eve gelip bizi kanepede oturmuş ağlarken gördüğünde bana tüm öfkesiyle baktı ama ablam bana bir şey söylemesine izin vermeden ayağa kalktı.

"Öğrendin mi?" Ablam başını sallayarak onu onayladıktan sonra enişteme sarılmış onu anında sakinleştirmişti. Bunun bir güç oyunu olması gerekmiyor muydu? Enişte ablama dayanak olması gerekirken onlarda durum tam ters yöndeydi. Aralarındaki ilişkiyi kulaklarımla duymasam asla inanmazdım.

"Timur'la konuştum. İnci'yle ikisini hemen evlendiriyorum." Bir anda yerimden fırladım. İşte bu çok fazlaydı. Annem babam böyle bir duruma karışamazken enişte karışmasına elbette müsaade etmeyecektim.

"Hayır! Bu kesinlikle olmaz." Cırlamam tüm evde yankılanırken ablam garip garip bana bakıyordu. Enişte ceketini çıkarıp portmantoya astı.

"Öyle mi, nedenmiş o? Hani seviyordunuz birbirinizi!" Alp Ataman bir dominant olabilirdi ama o dominantlık bana sökmezdi. Bir mahalle karısı edasıyla ellerimi kalçalarıma dayadım.

"Ben evlenmek falan istemiyorum. Timur'u seviyorum fakat henüz evliliğe hazır değilim. Hem benim daha okulum var." Enişte bana arkasını dönerek camdan dışarıyı izlerken odada çıt ses çıkmıyordu.

"Okul sorun değil, evliyken de okursun." Bu tavrı karşısında şoke olmuştum; ablama beni kurtar dercesine baktım fakat o beni pek umursamadı.

"Enişte saçmalama. Timur'la daha yeni tanıştık ve hemen evlenmemizi istiyorsun, babam buna asla izin vermez!" Enişte bana döndü.

"Baban benim gördüğüm ofis manzarasını görse bugün nikâhınızı kıydırırdı." Evet, şimdi biraz utanmıştım. Ablam araya girerek

"Ne ofis manzarası?" diye sordu. Enişte cevap vermekte gecikmedi:

"Ofiste İnci ve Timur'u bastım." Ablamın gözleri şaşkınlıkla açıldı. Hadi ama o fotoğraf makinesinde çok daha fazlasını görmüştü. Kendimi savunmak adına araya girdim.

"Sadece öpüşüyorduk." Enişte beni duymazlıktan geldi.

"Madem birbirinizi seviyorsunuz neden evlenmeyesiniz?" Kaşlarım çatıldı, bu konu o kadar kolay değildi. Hadi ben kendimi geçiyordum ama Timur evlilik gibi bir yükümlülüğün altında kafese kapatılmış gibi hissedebilirdi. Özgürlüğüne fazlasıyla düşkündü ve ayrıca çok çapkındı Hayatı boyunca tek kadına bağlı kalmak onu boğarsa bana olan sevgisi bir balon misali sönüp giderdi. Enişte'min sert hatları

"Hayır! Bu kesinlikle olmaz." Cırlamam tüm evde yankılanırken ablam garip garip bana bakıyordu. Enişte ceketini çıkarıp portmantoya astı.

"Öyle mi, nedenmiş o? Hani seviyordunuz birbirinizi!" Alp Ataman bir dominant olabilirdi ama o dominantlik bana sökmezdi. Bir mahalle karısı edasıyla ellerimi kalçalarıma dayadım.

"Ben evlenmek falan istemiyorum. Timur'u seviyorum fakat henüz evliliğe hazır değilim. Hem benim daha okulum var." Enişte bana arkasını dönerek camdan dışarıyı izlerken odada çıt ses çıkmıyordu.

"Okul sorun değil, evliyken de okursun." Bu tavrı karşısında şoke olmuştum; ablama beni kurtar dercesine baktım fakat o beni pek umursamadı.

"Enişte saçmalama. Timur'la daha yeni tanıştık ve hemen evlenmemizi istiyorsun, babam buna asla izin vermez!" Enişte bana döndü.

"Baban benim gördüğüm ofis manzarasını görse bugün nikâhınızı kıydırırdı." Evet, şimdi biraz utanmıştım. Ablam araya girerek

"Ne ofis manzarası?" diye sordu. Enişte cevap vermekte gecikmedi:

"Ofiste İnci ve Timur'u bastım." Ablamın gözleri şaşkınlıkla açıldı. Hadi ama o fotoğraf makinesinde çok daha fazlasını görmüştü. Kendimi savunmak adına araya girdim.

"Sadece öpüşüyorduk." Enişte beni duymazlıktan geldi.

"Madem birbirinizi seviyorsunuz neden evlenmeyesiniz?" Kaşlarım çatıldı, bu konu o kadar kolay değildi. Hadi ben kendimi geçiyordum ama Timur evlilik gibi bir yükümlülüğün altında kafese kapatılmış gibi hissedebilirdi. Özgürlüğüne fazlasıyla düşkündü ve ayrıca çok çapkındı Hayatı boyunca tek kadına bağlı kalmak onu boğarsa bana olan sevgisi bir balon misali sönüp giderdi. Enişte sert hatları

anlık bir yumuşama yaşasa da Alp Ataman ciddi yüz ifadesinden ödün vermedi.

"Tamam, sadece şaka yapıyorum, evlilik falan yok." İçim rahatladığında derin bir nefes aldım. Aman ne komik bir şaka!

"Ama rahat rahat görüşebileceğinizi falan sanıyorsanız yanılıyorsunuz. Timur üzerinde bir çeşit gözlem kuruyorum. Bu ikinizin de iyiliği için." Bir şey söylemedim, eniştem saçını düzeltirken ablam bir anda bir şey görüp yerinden sıçradı.

"Alp! Eline ne oldu?" Yanına gidip eline bakmaya çalışınca ben de parmak boğumlarına oturan kanı görmüştüm. Telaşla ikisine bakarken eniştem elini ablamdan uzaklaştırdı.

"Bir şey yok, bebeğim. Bir kaz kafalıya biraz ders vermem gerekti." O bahsedilen kaz kafalı benim yerli Herkül'ümdü. Gözlerim yanmaya başlamıştı, içimde bir baskı hissettim. Timur'un canını yakmıştı... İçim acırken onları orada bırakıp merdivenlerden aşağıya, odamın olduğu kata indim. Hızlıca içeri girerek kapıyı arkamdan kilitledim. Tamamen ergen triplerine girmiş olabilirdim fakat bu kadar şeyi hazmetmem kolay değildi. Eniştemin en yakın arkadaşıyla öpüşürken basılmıştım, âşık olduğum harika adamın beni sevdiğini kulaklarımla duymuştum –tamam belki bana söylememişti ama yine de söylemişti– ve ablamla eniştemin sado-mazo ilişki yaşadığını öğrenmiştim. En yıkıcı darbenin hangisi olduğuna karar veremiyordum. Çantamdan telefonumu çıkardım, hiç arama ya da mesaj olmaması canımı sıkmıştı. Doğrusu Timur'un en azından iyi olduğunu söylemesini beklerdim. Onu aramak için yatağımın ayak ucuna oturdum, telefon çaldıkça gerginliğim daha da artıyordu. En son *dıt* sesinin ardından sesli mesaj devreye girdiğinde telefonu kapattım. Tamam, en yakın arkadaşıyla kavga etmişti, hem de benim yüzümden. Biraz kafasını toplaması gerekiyor olabilirdi. Duşa girerek sakinleşmeye çalıştım. Tekrar odaya geldiğimde ilk baktığım şey telefonumdu, tabi bomboş bir telefon... Üzerime rahat bir şeyler giyerek balkondan bozma resim atölyeme geçtim. Bü-

tüm camları açarak yeni yeni serinlemeye başlayan sonbahar havasını içeri davet ettim. Üzerinde çalıştığım tablo Timur'un beni kadrajına aldığı ilk güne aitti. Bacaklarıma dolanmış incilerin resmini yapıyordum ve her fırça darbesinde nefesimi tutuyordum. Sadece o anların anıları bile beni heyecanlandırmaya yetiyordu. Ablam yemek için kapımı çaldığında aç olmadığımı söyledim, o da ısrar etmedi. Beni kendi halime bırakarak sakinleşmemi beklediğini biliyordum, her zaman çok anlayışlıydı. Dolunay ışığı tüm geceyi esir aldığında fırçayı elimden bıraktım, ellerimi yıkayarak yatağımın üzerinde kimsesizliğe terk ettiğim telefonuma uzandım. Saat 00.25'ti ve hâlâ arama yoktu. Bir mesaj bile yoktu... Pijamalarımı giyerek yatağın içine yerleştim ve daha fazla dayanamayarak Timur'a mesaj attım:

"Bana iyi olduğunu ve her şeyin yolunda olduğunu söyle ki kafayı yemeyeyim."

Cevabı beklerken kapanan gözlerimle daha fazla mücadele edemedim. Kendimi uykunun kollarına bıraktığımda hayatımın en huzursuz uykusuna dalmıştım. Sabah klasik bir gün başlangıcı yaşayarak Engin abi ve eniştemle aynı arabada okula doğru yola çıkmıştım. Eniştemle aramızda gezen ölüm sessizliği alacağı canı bekliyordu. Benimse gözüm boş boş baktığım telefonumdaydı. Enişte hafifçe boğazını temizlerken,

"Bana kızma, İnci. Benim tek yaptığım karımın kardeşini ve kardeş bildiğim en yakın arkadaşımı düşünmek. Kendimi ikinizin de iyiliğinden sorumlu hissediyorum." Demek ki eniştem tek zararlı çıkanın ben olmayacağımı düşünüyordu. Belki benim Timur'u üzeceğimi, daha ne istediğini bilmeyen bir kız olduğumu düşünüyordu.

"Kalpler vahşidir zaten, o yüzden kaburgalarımızın altına hapsedilmişlerdir. Mutlu mutsuz her ilişki insanı yaralar, ben bunu bilerek başladım. Timur beni yaralasa da pişman olmayacağım." Kararlı ve kendinden emin tavrım karşısında

etkilenmişti, iş adamı suratı gözlerindeki ifadeyi saklayamıyordu.

"Timur'un bir yaralanmayı daha kaldırabileceğini sanmıyorum." Anlamsızca yüzüne baktım.

"Anlamadım?" Enişte gözlerini benden kaçırdı.

"Onu daha tanımıyorsun, İnci. Tamam, birbirinizden etkilendiğiniz açık. Ama hemen kapılmadan önce ikinizin de ciddi ciddi oturup konuşması gerekli. Ofislerde öpüşüp birkaç fotoğraf çekinerek bu iş olmaz. Aynı hatayı ben de yaptım, bu tarz bir şey kötü son bulduğunda sen de, Timur da yara alır." Fotoğrafları biliyor olması utanmama neden oldu. Uzun süren sessizliği bozan benim merakım olmuştu.

"Timur benden önce başkası tarafından yaralandı, öyle değil mi? O yüzden bu kadar çapkın." Tezimi onaylamadı ama inkâr da etmedi.

"Bunu onunla konuşmalısın." Timur'un benden önce başka ilişkileri olduğundan elbette haberdardım ama saf gibi sadece benden bu kadar yoğun etkilendiğini, sadece beni sevdiğini düşünmüştüm. Oysa onun hayatı benim hayatımdan daha uzundu, bu sürede karşısına onun kalbini kıracak biri çıkmış olması gayet doğaldı. Timur'un gözlerinin başkasının gözlerine bana baktığı gibi baktığını düşünmek bile kalbimi yerinden kazırken ona dokunması, sevdiğini söylemesi ağlama isteğimi açığa çıkarıyordu. Bu kadın kimdi? Timur onu ne zaman sevmişti? Nasıl son bulmuştu ya da en önemlisi son bulmuş muydu? Bunu en kısa zamanda Timur'la konuşacaktım, enişte haklıydı. Okulun önünde durunca arabadan indim, kapıyı kapatmadan önce enişteme,

"Timur'la her şeyi konuşacağım. O söyledi ama benden de duy, ben de onu seviyorum." Sadece başını salladı. Kapıyı kapatarak okul binasına yürüdüm. Beste ve Kerem'le dersten derse koşarken düşüncelerim her derse konuk olmuş beynimin kemirilmedik tek hücresi kalmamıştı. Okul bahçesinden

çıkış kapısına doğru yürürken Beste koluma girmiş bana yeni tanıştığı çocuk hakkında bir şeyler anlatıyordu. Anlattıkları bittiğinde,

"Senin yakışıklı enişte arkadaşından ne haber?" Omuzumu silktim.

"Enişteme yakalandık. Sanırım bu bizi biraz zorlayacak." Beste kahkaha atarken Kerem de merakla bakışlarını bana çevirmişti.

"İnanmıyorum, çok heyecanlı!" Beste'nin coşkusuna gözlerimi devirdim.

"Aman ne heyecan..." Okul kapısında beni enişte mi şoförlerinden biri bekliyordu. Engin abiyi görmeyi bekliyordum ama sanırım enişte mle birlikteydi. Gerçi Timur olsa çok daha iyi olurdu.

"Hemen eve gitmesen, bir şeyler yapardık?" Suratımı astım.

"Üzgünüm, pek havamda değilim. Belki başka zaman..." Onlardan özür dileyerek arabaya bindim, arka koltuğa yerleşerek çantamdan telefonumu buldum. Timur'dan saçma bir mesaj almıştım.

"Her şey yolunda..."

Bu kadardı. Mesajın on dakika önce geldiğini düşünürsek hızlı bir şekilde onu aradım, cevapsız kalan telefon yine canımı sıkmıştı. Belki bize biraz daha zaman gerekliydi... Belki en güzeli biraz zaman tanımaktı. Eve girdiğimde doğruca bebek odasına çıktım; çünkü bu ara ablam günün çoğunu o odada geçiriyordu. Kapıyı açtığımda tahminimde yanılmadığımı anladım. Koltuğa oturmuş kucağındaki Armağan'ı emziriyordu. Beni görünce gülümsedi.

"Hoş geldin, İnci. Nasılsın?" Beceriksizce gülümsedim, pek iyi olduğum söylenemezdi.

"Fena değil..." Başını sallayarak uyumak üzere olan bebeği beşiğine yatırdı.

"Biraz konuşalım istersen?" Birlikte odadan çıkarak salona oturduk, bilinçsizce saçımla oynuyordum.

"Timur'la dünden beri konuşmadım ve bu beni huzursuz ediyor." Beni anlıyormuş gibi görünüyordu.

"Böyle şeyler olabilir, İnci, belki düşünüyordur." Haklıydı... Belki de ben onu çok sıkboğaz ediyordum.

"Bilmiyorum, abla... Timur genelde beni boğan bir adamdı. Yani sürekli arar, birden ortada belirir ve sık sık mesaj atardı. Şimdi bu bana çok farklı geliyor. Sanki bir şeyler değişmiş gibi. Acaba sadece aramızdaki şey gizli olduğu için heyecan duyuyordu ve şimdi her şey açığa çıkınca bundan sıkıldı mı?" Ablam elindeki bebek telsizini sehpaya bıraktı, benimle göz teması kurarak,

"Timur'un böyle bir şey yapacağını sanmam. En azından sana yapacağını sanmıyorum. Her ne kadar bu ilişkiye çok sıcak bakmasam da Timur iyi bir adamdır." Ben de öyle olmasını umuyordum.

"Eniştem eskiden yaralandığından bahsetti, kalbinin kırıldığından... Yani sadece onun beni üzmesinden değil, benim de onu üzmemden çekindiğini söyledi. Bununla ilgili bir şey biliyor musun?" Kafasını iki yana salladı.

"Bu çok açık, yani birkaç bir şey duydum fakat tam olarak bildiğim söylenemez. Benden sana tavsiye, asla kendi kendine yargılarda bulunma. Aklında ne varsa sor, söyle... Böyle şeyleri başkalarından öğrenmek çok kötü bir tecrübe... Seni inandırıp ikna edecek tek insan kalbinin kalbine bağlı olduğu insandır." Sanırım bu durum ablamın tecrübesiyle sabitti. Belki bir gün enişteyle gerçekten neler yaşadığını bana anlatırdı, şu an için onu boğmayacaktım, kendi sorunlarım beni zaten yeterince boğuyordu. Akşam yemeğinin ardından odamda ders çalışıyordum. Çalışma masamın üzerine saçılmış ders kitaplarımla iyi idare ediyorduk, en azından kafamı biraz olsun meşgul ediyorlardı. Hava yeni yeni kararmaya başlamıştı ve

dışarıda çok sakin bir hava vardı. Bir elimle kalemi çevirirken diğer elim farkında olmadan tutunup destek aldığım kolyemdeydi. Kalemi kitapların üzerine fırlattım. Daha fazla dayanamayacaktım! Bu kadar bile dayanmam mucizeydi. Üzerime bir şeyler giyerek aşağıya indim. Ablam ve eniştem alt kattaki salonda oturmuş sohbet ediyorlardı. Benim hızla merdivenlerden inişim ikisinin de dikkatini çekti.

"Nereye, İnci? Bir şey mi oldu?" Spor ayakkabılarımı giyerken kafamı iki yana salladım.

"Ciddi bir şey yok. Sadece biraz daha kendimle baş başa kalırsam cinnet geçireceğim. Biraz bisiklet sürmek istiyorum." Tabi ikisi de bisiklet bahanesine inanmadı, ben de onlara bir şey söylemeleri için zaman vermedim. Bahçeden bisikletimi aldım. Bisiklete binmeyi her zaman severdim, hele orman yolunda çok daha eğlenceli oluyordu. Kaskımı kafama takmak için bile zaman kaybetmeden bisikletimi Timur'un evine doğru sürmeye başladım. Pedalları hızla çevirirken kalbim aynı hızla atıyordu. Gökyüzünün ciğerime dolduğunu hissediyordum. İşte Timur'suz geçen zamanlar içimde öyle bir boşluk yaratmıştı. On dakika kadar sonra Timur'un evinin önündeydim, garip bir şekilde evi boş bulmayı beklemiştim ama düşüncemin aksine salonun ışıkları yanıyordu. Bisikleti duvara bile dayayacak zamanım yokmuş gibi hissediyordum. Timur'a sarılmam, her şeyin yolunda olduğuna ikna olmam lazımdı. Yere bıraktığım bisikletin çıkardığı sesi umursamadım kapıya doğru koştum ve zile bastım. Timur'un beni kucaklamasına hazırdım. Beni öpmesine, kokusunu içime çekmeye ve çikolata gözlerinin içinde kaybolmaya ihtiyacım vardı. Kapı açıldığında tüm güzellikler kışı gören çiçekler gibi bir anda soldu. Kapıyı açan kadın bana bakarken ben de onu inceliyordum. Bu gerçek olamazdı, değil mi? Saçma bir kâbusun içinde olmalıydım. Karşımdaki kadın benden birkaç santim daha uzundu, uzun bacakları dikkat çekiciydi, bronz teninin ışıltısı insanın gözünü kamaştırıyordu, açık kumral

saçları bronz teniyle uyum içindeydi. Tabi bal rengi gözleri de bu uyuma eşlik ediyordu. Gerçekten fazla güzeldi... Karnıma giren sancıyı umursamadım sesimi düzenlemem için yutkunmam gerekti ama kadın benden önce konuştu. Buğulu ses tonu kadınsıydı.

"Merhaba... Nasıl yardımcı olabilirim?" Bana garip garip bakması muhtemelen dakikalardır burada dikilmemden kaynaklanıyordu. İhanetin acısı sırtımdan kalbime saplanan bir hançerdi ve beni deşerken acımasızdı. İhanet acımasızdı, tıpkı sevdiğim adam gibi...

"Ti-Timur'u soracaktım ama sanırım yanlış bir zamanda geldim." Kadın gülümsedi. Sanki her şey normalmiş ve bu durumu tek garipseyen benmişim tavrı karşısında dişlerimi sıktım.

"Ah, Timur yukarıda, çağırmamı ister misin?" Kafamı hızla iki yana salladım. Onun yüzünü dahi görmek istemiyordum. Hem öyle bir durumda kalıp ikinci kadın olarak Timur'un yapacağı açıklamayı bekleyecek de değildim. Ben hiçbir zaman ikinci kadın ya da başkasına tercih edilen kadın olamazdım. Hiçbir kadın bu durumda olamazdı. Olmamalıydı... Karşımdaki kadını da suçlamıyordum, sonuçta Timur'un üzerinde *rezerve* yazısı yoktu. Suçlu kalplerdi, vahşi, yırtıcı kalpler... Timur'un acımasızlıkla ve benim saflıkla dolu kalplerimiz...

32. BÖLÜM

İNCİ

Tam arkamı dönüp o yerden, bu iğrençlikten uzaklaşmak üzereyken Timur'un içimi yakan sesini duydum

"İnci!" Ama arkama dönmedim. Hayır, onunla şimdi yüzleşmeyecektim. Ağlamak üzereyken ve bu kadar acınası durumdayken onunla yüzleşmek kesinlikle iyi bir fikir değildi. Fakat bunun bu noktadan sonra benim kararım olmadığını Timur'un güçlü tutuşunu bileğimde hissedince anladım. Beni kendine çevirdiği anda yüzümdeki yaralanmayı gördü ve yüzünü acı çeker gibi buruşturdu. Sanki ben ona acı veriyormuşum gibi... Kadın kapının ağzında sessizlik içinde dikilirken gözlerim bir an ona kaydı ve Timur'un etkisi yavaşça yok oldu. Bileğimi sertçe çekip ondan kurtardım.

"Dokunma bana..." Timur gerilese de ondan uzaklaşmama izin vermeden beni belimden kavrayarak bedenine çekti. Sıcaklığı tüm tüylerimi diken diken etti. Onu itmeye çalışsam da 1.90 boyunda ve tahmini 90 kilo ağırlığında kaslarla çevrili bir adama karşı koyacak güce sahip değildim. Timur sert bir ifadeyle bahçe kapısından gelen aracı işaret etti. Kapıda dikilen kadına,

"Arzu taksin geldi" dedi. Tok, erkeksi sesinden çıkan emir her insanın dizlerini korkuyla titretebilirdi; fakat beni, hayır... Ona o kadar kızgındım ki yüzüne sağlam bir yumruk atmadan sakinleşemezmişim gibi hissediyordum. Arzu başını salladı, gözleri benim gözlerimle kesişti.

"Üzgünüm, sorun yaratmak istemezdim" dedi. Bana bakıyor olsa da benden çok Timur'a hitaben söylenmiş bir şey gibiydi. Yani Timur'un sevgilisi olduğunu bile bile mi gelmişti?

"Evet, yeterince sorun yarattın. Şimdi git daha sonra konuşacağız." Daha sonra konuşacak mıydı? Kaşlarımı çatarak ondan kurtulmak için debelenme hareketlerimi daha da sertleştirdim ama işe yaramıyordu, bana bir mengene gibi yapışmıştı. Arzu topuklu ayakkabılarının üzerinde manken edasıyla salına salına taksiye yürürken üzgünmüş gibi bize baktı. Daha sonra bindiği taksiyle birlikte gözden kayboldu.

"Çek elini üzerimden." Bağırmam işe yaramadı. Elbette saniyeler içinde Timur'un omuzuna atılmış bir çeşit çuval gibi evin içine taşınmaya başlamıştım.

"Sana *bırak beni* dedim! Bok herif!" Tek görebildiğim seksi poposunun salınışıydı, ayaklarımı tekmeleyerek ona vurmaya çalışıyordum fakat kasları çok sağlamdı, darbelerim onu hiç etkilemiyordu. Beni salonda yere indirip koltuğa oturttu, yanıma oturarak kollarını etrafıma sardı.

"Seni bırakmıyorum. Konuşacağız." Kolları sımsıkı bedenimi sarıyordu ve gözyaşlarım bir anda çıkışa hücum etmeye başladı. Bir erkeğin beni ağlatabilecek güçte olmasından o anda nefret ettim. Evet, Özgür de beni ağlatmıştı ama canımı bu kadar yakmamıştı. Ona canımı yakabileceği tek şey olan kalbimi kendi ellerimle teslim etmiştim. Dişlerimi birbirine bastırdım, ağzımdan bir hıçkırık kaçmasını engelledim. Ağlamam sadece gözlerimden süzülen yaşlardan ibaret olsa da içimde bir yangın vardı.

"Yanlış anlıyorsun, İnci. Beni dinlemeden yargılıyorsun." Cevap vermedim. Ağladığımı görmesini istemiyordum, arkam ona dönüktü ve bana arkadan sarılmaya devam ediyordu. Saçlarımın kokusunu içine çekti.

"Yanlış mı anlıyorum? Yanlış mı, seni geri zekâlı! Her şeyi mahvettin, Timur! Her şeyi... Kimdi o kadın?" Beni kendine çevirerek yüzüme baktı. Gözyaşlarım sanki ona acı veriyormuş gibi akan yaşlarıma odaklanmıştı. Etrafımdaki ellerini çözerek yüzümdeki yaşları silmeye başladı.

"Lanet olsun! Seni ağlattım." Ellerini yüzümden çektim.

"Kimdi o kadın?" Timur umursamaz bir şekilde,

"Arzu!" dedi. Sanki onu tanımam gerekirmiş gibi söylediği şey daha da sinirlenmeme neden oldu. Dişlerimi biraz daha sıkarak,

"Kim?" diye bağırdım. Timur derin bir nefes çekti.

"Eski sevgilim." Elimi kaldırarak ona sert bir tokat attım. Sessiz evde çınlayan ses ürkütücüydü ve sertlikten elim acımıştı. Timur hiçbir şey yapmadı, boş boş bana bakmayı sürdürdü. Yerimden kalkacağım sırada kolumu tutup oturttu, hareketleri sertti.

"Sanırım bunu hak ettim." Soğuk tavrı her yutkunmamda boğazımdan aşağıya kayan bir kor yaratıyordu.

"Sana tek şans verdim, Timur. Tek şans ve tek hata hakkı... Sen ikisini de tükettin. O tek şansını beni becererek kullandın ve tek hatanı da aldatarak yaptın. Şimdi beni bırak ve bir daha da karşıma çıkma." Timur'un kalın kaşları çatılırken aralarında oluşan çizgilere bakmaktan kaçındım, doğruca çikolata kahveden siyaha dönen gözlere odaklanmıştım.

"Ne yani, seni aldattığımı mı düşünüyorsun? Sence bunu yapar mıyım, İnci?" Yerimden kalkarak karşısına dikildim. Ayakta durmak ve yere basmak kendimi daha güçlü hissetmemi sağlamıştı.

"Dünden beri seni defalarca aradım, mesaj attım. Beni bir fahişeymişim gibi başından savdın. Tesadüfe bak ki sen benim telefonlarıma çıkmazken eski sevgilini evinde buldum. Ne düşünmeliyim?" Timur da yavaşça ayağa kalkarak tam karşıma dikildi. Soluduğum hava aniden Timur'la dolmuştu; ciğerlerime çektiğim oksijen değil Timur'du. Ama artık kokusu beni rahatlatmıyor, sadece içimi yakıyordu. Bir çeşit ispirtoyu ciğerlerime çekiyormuşum gibiydi.

"Sana olanları anlatmam için doğru zaman değildi ama yine de seni asla aldatmayacağımı bilmeni isterdim." Ellerimi belime koyarak bedenimi dikleştirdim ama gözyaşlarım hâlâ yanaklarımdaydı ve ıslak hissi kendimi zayıf hissetmeme neden oluyordu.

"Sana güvenmiyorum, Timur. Çünkü bende henüz bir güven oluşturmuyorsun. Sana asla güven vaat etmedim... Hakkında yanlış düşünmediğimi de bana kanıtladın." Arkamı dönerek kapıya doğru yürüdüm fakat Timur beni tekrar yakaladı. Sırtımı evin girişindeki kitaplığa yaslayarak bedenini üzerime siper etti. Dudaklarıyla dudaklarım arasında milimler varken gözlerimden tekrar yaşlar süzülmeye başladı. Onları hemen silerek kendime gelmem için içten içe telkinlerde bulundum.

"Her şeyi yanlış anladın. Arzu sadece özür dilemek için gelmiş." Fısıltısı karşısında yutkundum, aramızda mesafe olmasına ihtiyacım vardı fakat koca bedeni buna izin vermiyordu.

"Seni kıran, yaralayan kadın o idi, değil mi?" Neden bahsettiğimi anlamıyormuş gibi kaşları çatık yüzüme baktı.

"Eniştem senin daha önce yaralandığın hakkında bir şeyi ağzından kaçırdı. O kadın Arzu, değil mi?" Başını beni onaylayarak salladığında ellerimi sıcak göğsüne yaslayarak onu ittirdim.

"Açtığı yaraları sarmaya gelmiş belli ki ve sen de onunla

görüştüğüne göre yaraların kabuk bağlamış, şimdi onları iyileştirebilir. Üzgünüm, Timur tek şans, tek hata. Seni bir daha görmek istemiyorum"' Elimi boynuma götürerek kolyemin kopçasına uzandım, klipsi açarken gözleri gözlerimden ayrılmadı. Yalvarır gibi,

"Yapma!" dedi ama onu dinlemedim. Kolyeyi çıkardım.

"Sana şimdi açıklayamayacağım şeyler var, İnci. Ama beni bırakma, sadece bana güven ve benim olmaya devam et." Kafamı iki yana sallayarak kolyeyi yan taraftaki rafa bıraktım.

"Eğer aramızdaki şey gerçek olsaydı bana açıklayamayacağın hiçbir şey olmazdı. Biz bedensel bir şeyi yanlış yorumladık, Timur! Hepsi bu. Senin istediğin ben değilim... Ve artık ben de seni istemiyorum." Bedenini bıraktığında onu kolayca ittirdim. Sanki zayıflamış gibiydi, yenilgiyi kabul etmiş omuzları çökmüştü.

"İnci gitme! Benimle kal..." Kapının önünde durdum.

"Kalmam için bir nedenimin olmaması gidişimin sebebi. Hoşça kal..." diyerek kapıyı açtığım anda kapının önüne son hız bir araç yanaştı. Aracın ışıklarını dahi kapatmadan inen eniştem doğruca bizim yanımıza geldi. Benim ağlak suratıma, çökmüş halime baktı. Daha sonra arkamda dikilen Timur'a odaklandı. Çenesinde belirgin bir kasılma vardı.

"Bu kadar çabuk hata yaptın, değil mi? Seni piç kurusu." Tam Timur'un üzerine yürürken onu kolundan yakaladım, bu onu durdurdu. Gözlerinin içine bakarak,

"Gitmek istiyorum" dedim.

Eniştem başını sallayarak beni arabaya bindirdiğinde kapıda yere çöken Timur'un görüntüsü son gördüğüm şey oldu. Onu bir daha görmek istemediğimi de o an anladım. Ona yenilmek kolaydı... Ona yenilmek ve ona inanmak çok kolaydı. Onun etrafında olduğum her an beni tüketecekti. Yol boyunca tek damla gözyaşı dökmedim, daha fazla kendime

acı çektirmeyecektim. Eve girdiğimizde ablam salonda bizi bekliyordu. İkimize baktığı anda bir terslik olduğunu anladı.

"Ne oldu?" Cevap bekler gibiydi fakat cevabı benden başka kimse bilmiyordu.

"İnci. Otur." Kafamı iki yana salladım.

"Konuşmak istemiyorum, bu mesele burada kapandı." Merdivenlere doğru yürüdüğümde içimdeki merak kurtçuğu bana tek soru sormam için baskı yapıyordu. Arkamı dönerek enişteme baktım.

"Arzu'yu tanıyor musun?" Enişteмin büyüyen göz bebeklerinden Arzu'yu tanıdığı anlaşılıyordu. Yutkunduğunda âdemelması hareket etti, ablamsa bir şeyler anlamaya çalışır halde hiçbir mimiği kaçırmadan ikimize bakıyordu.

"Tanıyorum. Onunla mı ilgili?" Merdivenlere çıkarken gözyaşlarımı görmemeleri için onlara bakmadım, Son söylediğim,

"Geri döndü" oldu. Odama çıkar çıkmaz üzerimdeki kıyafetlerden kurtuldum, sanki her yerden Timur'un kokusunu alıyormuşum gibi hissediyordum. Pijamalarımı giyerek yatağın içine girdim, kendimi ağlamamak için sıktıkça gözümden akan yaşlar yastığımı ıslatıyordu. Hayatımda canım hiç bu kadar yanmamıştı ve eğer biri bana bunun bu kadar can yaktığını söyleseydi kalbimi asla Timur'a vermezdim. Bunu düşündükten saniyeler sonra kendi kendimi yalanladım. Hayır, yine de Timur'u yaşardım...

Sabah erkenden kalktım, günlerden cumaydı ve ben okula gitmek için gram istek duymuyordum. Kalkar kalkmaz kendime ufak bir çanta hazırladım. Daha sonra bir duş alarak aşağıya indim, ablam kahvaltı masasında beni bekliyordu. Bütün gece uyumadığı ve endişe içinde olduğu açıktı. Çantamı kapının kenarına bırakarak yanına oturdum.

"Abla benim için endişelenme." Kaşlarını çattı.

"Nasıl endişelenmem, İnci. Seni daha önce hiç o kadar yı-

kalmış görmedim. Timur'u aradım ama cevap vermedi. Alp bugün onunla konuşacak." dediğinde sert ve kararlı bir şekilde,

"O iş bitti, artık onu görmek istemiyorum" dedim.

Daha sonra ona dün akşam olan her şeyi anlattım. O da Timur'un yanlış yaptığını söylüyordu, sonuçta beni aldatması için onu yatağa atması gerekmiyordu. Tabi aramızda sırlar, yalanlar olması da hoş değildi. Bir de telefonlarımın cevapsız kalışı vardı ki beni sinirden küplere bindiriyordu.

Çantama baktı, "Bir yere mi gidiyorsun?"

Başımı salladım, "Biraz uzaklaşmalıyım, hafta sonu için eve dönüyorum."

Ablam ayağa kalktı, "Söyleyeyim seni bıraksınlar."

"Buna gerek yok, abla, otobüsle gideceğim. Lütfen... Biraz yalnız kalmalıyım." Buna itiraz etmedi ama beni otogara kadar bırakıp otobüse bindirmelerini tembihledi. Annemle babama haber vermedim, sürpriz yaptığımı söyleyecektim. Otobüs hareket ederken ben kalbimi İstanbul'da bırakmış ve yola öyle çıkmıştım. Beş saat kadar sonra Gelibolu'da indiğimde içime derin bir nefes çektim. Buraya gelerek hiçbir şeyi arkamda bırakmadığımı biliyordum. Yine de bırakmış gibi yapmak en azından bırakmayı ümit etmek istiyordum. Bir taksi bularak otogardan eve giden yolda sadece düşündüm. Tıpkı tüm otobüs yolculuğu boyunca yaptığım gibi. Timur'un eski sevgilisini unutamamış olması bana acı veriyordu, üstelik de bunu beni sevdiğini söyledikten sonra görmüş olmam daha da acı vericiydi. Aramızdaki şey sadece bedensel olarak kalsaydı bu kadar canım yanmazdı ama ona kalbimi vermiştim... Evin önünde taksiden inerek doğruca apartmana girdim. Evimi ve ailemi özlemiştim, belki ailemi görmek kafamı dağıtmama yardımcı olurdu. Kapıyı açan annem beni büyük bir şaşkınlıkla karşıladığında sanki aradığım sakinleştirici onun kollarındaymış gibi ona sarıldım.

"İnci... Kuzum, neden geldin sen?" İçeri girip kapıyı kapattıktan sonra ona gözlerimi devirdim.

"Aşk olsun, anne. Sürpriz yaptım! İstemiyorsan gideyim." Annem bana bir daha sarıldı.

"Olur mu öyle şey, annem. Daha yeni görüştük ya, ondan şey ettim. Neyse, sen geç içeri de ben sana yiyecek bir şeyler hazırlayayım."

İlerleyen saatlerde annemle havadan sudan konuşup babamı aradık. Babam nöbette olduğu için onunla yarın sabaha kadar görüşemeyecektim ama geldiğime o da çok sevinmişti. Akşam oldukça erken bir saatte yorgun olduğumu söyleyerek çatı katındaki odama çıktım. Çoğu eşyamı ablamın evine taşıdığım için odam bomboştu. Çatı girintilerinin altında, doğruca teras camına bakan küçük yatağıma girdim. Geçen gemilerden yansıyan ışıklar yıldızların cılız parlaklığıyla odayı aydınlatıyordu. Gözyaşı damlalarım her yansımada parlayarak yanaklarımdan süzülüyordu. Hıçkırıklarımı zorlukla bastırırken ciğerlerim her nefes alış verişte acıyordu. Elimi yumruk yaparak kalbime yasladım. *Keşke kalbimden bu acıyı atmanın bir yolu olsa* diye düşünürken telefonumun ışığı dikkatimi dağıttı.

"Her şey açıklığa kavuştuğunda seni geri alacağım. Seni kaybetmedim, İnci! Sen daima benimsin."

Timur'dan gelen mesajı silerken kendime bunun doğru olmadığını defalarca kere söyledim. Eğer onun gözünde bir değerim olsaydı beni hayatının dışında bırakmazdı. Beni hayatının dışında bırakmış ve benim gitmeme izin vermişti. Ben kimseye ait değildim, hele de beni yaralayan bir adama hiç... Onun kalbinde bir yerimin olmadığını falan düşünmüyordum, belki beni seviyordu ama o kadını sevdiği kadar güçlü olmadığı da açıktı.

Ertesi gün anneme ve babama mutluymuşum rolü yaparken son derece inandırıcı olduğumu düşünüyordum. Babam

bizi pikniğe götürmüştü ve ben de gerçekten eğleniyormuşum gibi yapmıştım. İçim kan ağlarken yüzümün bu denli gülmesiyle belki de resim değil, oyunculuk okusam daha başarılı olurdum. Akşam babam günün yorgunluğuyla uyuklarken annem de camın kenarında tığ işi yapıyordu. Gözleri bana takıldığında üzerimde eşofmanlarım vardı.

"Bir yere mi gidiyorsun?" Yaklaşarak yanağından öptüm.

"Biraz yürüyüş yapacağım." Annem bir şey söylemedi, spor ayakkabılarımı giyerek evden çıktım. Deniz kenarının keskin havası anında yüzümü yaladı. İçim ürperirken büzüştüm ama soğuk iyi geliyordu. Sonbahar burada çok daha sertti. Kordona çıkarak akşamın serinliğini umursamayan birkaç insanla birlikte yürümeye başladım. Kayalıklara yaklaştıkça insanların sayısı azalıyordu. Kayalıklarda içki içen birkaç balıkçının yanından geçerek sondaki fenere ulaştım. Deniz fenerinin dibinde oturan kimse yoktu ve azgın dalgalar deniz fenerinin dibindeki kayaları dövüyordu. Dalgaların sesi, birkaç gemi düdüğü ve rüzgârın sesi dışında başka hiçbir şey duyulmuyordu. Kulaklarımın zaten diğer tüm seslere sağır olmasını istiyordum. Aklımı daha çok karıştırıp düşündüğüm şeyleri denizde boğmak istiyordum. Gözyaşlarım bu sefer dalgalara karışmaya karar vermiş olmalıydı, zaten benim fikrimi almaktan vazgeçmişlerdi. Dakikalarca orada oturup ağlamıştım. Tam kalkmayı ve artık kendime acı çektirmemeyi düşündüğüm sırada çok tanıdık bir ses duyarak arkama döndüm.

"İnci!" Özgür tam arkamda dikiliyordu. Açık kumral saçları onu son gördüğümden daha uzundu ve rüzgârın eşliğinde savruluyordu. Mavi gözleri karanlıkta parıldarken bana bakıyordu. Sanki uzun zamandır özlemini duyduğu bir şeye kavuşmuş gibiydi. Gözyaşlarımı silerek,

"Özgür..." dedim. Özgür biraz daha yaklaşıp tam yanıma oturdu.

"Seni burada görmenin hayalini o kadar çok kurdum ki gerçek misin, değil misin anlayamadım." Gülümsemeye çalıştım. Belki de ben bir bedel ödüyordum. Kırdığım kalbe karşı bir kalp veriyordum.

"Buradayım, merak etme, bir rüya ya da kâbus değil." Aniden elimi yakalayarak sıcak eliyle buz gibi elimi kavradı.

"Evet, dokunabiliyorum. Gerçeksin..." Gözümden kayan bir damla yaşı silerken eli hâlâ elimdeydi.

"Neden ağlıyorsun?" Elini bırakıp dokunuşundan da kurtuldum.

"Önemli bir şey değil. Ben de tam kalkıyordum." Yerimden kalktığımda Özgür de benimle birlikte ayaklandı.

"Biraz konuşalım mı? Lütfen..." Başımı sallayarak tasdikledim. Birlikte kayalıklarda yürürken aklına eski günlerin geldiğinden emindim. Lisedeyken buraya çok sık gelirdik ve o zamanlar ne kadar küçük şeyleri dert ettiğimi daha yeni fark ediyordum. Evet, hayalimdeki bölümü okuyordum ama sanki mutluluğu kaybetmişim gibi hissediyordum.

"Neyin var?" Birkaç adım yürüdükten sonra sorusuyla içimin üşüdüğünü hissettim. Derin havayı içime çektim ama ona cevap vermedim.

"O adam yüzünden mi?" Ben cevap vermeden başını sallayarak kendi kendini onaylarken eliyle uçuşan saçını düzeltti.

"İnci... Bunu bize yapma, bu kadar üzülüyorsan bırak gitsin. Her şey ikimiz için daha güzel olabilir. Seni kaybetmenin ne kadar boktan olduğunu anladım. Bana bir şans daha ver." Ellerimi üzerimdeki ince montun ceplerine sokarak burnumu çektim.

"Eğer bana bu şekilde baskı yapacaksan yalnız kalmayı tercih ederim, Özgür." Acı dolu bir şekilde güldü.

"Tamam, madem öyle, duygularımı kendime saklarım." Başımı sallamakta yetindim. Neden biz insanlar bizi seven

kişileri değil de acı verenleri seviyorduk. Belki de mazoşist dürtüler insanlığın doğasında vardı. Yürürken bu sessiz ve gergin ortamın beni rahatsız ettiğini fark ettim.

"Senin hayatın nasıl gidiyor?" Umursamaz bir tavır takınırken ellerini ceplerine soktu.

"Sıradan ve sıkıcı... Olması gerektiği gibi yani... Tek farkla, beni hayatın her zaman harika renklerle boyanmış olduğuna inandıran kız yanımda değil." Bu beni güldürdü. Özgür her daim hayatın sıkıcı ve tekdüze olduğunu düşünse de ben her zaman hayatın içinde harika noktalar yakalamaya bayılırdım.

"Seni güldürdüm, sanırım bu bana hâlâ dayanamadığını ya da gerçekten çok umutsuz göründüğümü gösteriyor. Birincisiyse sevineceğim." Ona yalandan kaşlarımı çatarak baktım.

"Sadece arkadaş olmaya ne dersin?" Soruma dudaklarını büktü.

"Seni hâlâ deli gibi severken bu biraz zor olacak ama hiç olmamandan iyidir." Cevap vermedim, birlikte sessizce kordonda yürümeye başladık. Özgür bana yakın dursa da aramızda yeterince mesafe vardı.

"Ayrıldınız mı?" Bunun cevabından ben de emin değildim. Daha doğrusu ben bitirmiştim fakat attığı mesaj kafamı karıştırmıştı.

"Evet" diye cevapladım Özgür'ü bitirmem gerekiyordu. Ben bencildim. Timur'un vereceği sevginin hepsi bana ait olmalıydı. Başkasıyla o sevgiyi paylaşmaya niyetim yoktu.

"Sana uygun değildi, İnci. O adamların tek bir amacı vardır." Bacaklarımın arasındakiyse amacı, onu kesinlikle almıştı fakat pişman değildim. Özgür'e bir şey söylemedim. Zaten canım acıyordu, bir de bu konu hakkında konuşmayacaktım. Beni eve bırakırken öpmek için uzandı fakat geri çekildim. Bu sefer derin bir nefes alıp alnımı yumuşakça öptü.

"İyi ol, İnci. Tek istediğim bu." Gülümseyebildiğim kadar gülümsedim.

"Sen de." Eve girerek doğruca odama girdim. Yarın dönmem gerekiyordu ve ben İstanbul'a dönmek istemiyordum. Okulum olmasa asla dönmezdim. Hayallerimi Timur için çöpe atmak falan da istemiyordum ama sanki biri elimden amacımı almış gibi hissediyordum. Pazar günü yaptığımız aile kahvaltısından sonra yola çıkmak üzere hazırlanmaya başladım. Odamın kapısı çalındı ve annem yavaşça içeri girdi.

"Yardıma gerek yok, anne, kıyafetlerimi almayacağım. Zaten ablam durmadan benim için alışveriş yapıyor." Yüzü gülümsedi. Annemin ablamı kabullenmeyeceğini düşünmüştüm. Sonuçta Nazenin babamın başka bir kadından olan kızıydı. Hem de ilk aşkından oluşu annemi çıldırtır diye düşünmüştüm fakat annem bu duruma gayet ılımlı yaklaşmıştı. Annem ve babam arasında öyle dillere destan bir aşk falan yoktu, bunun küçüklüğümden beri farkındaydım, babam her daim mesafeliydi. Annem ise bu durumu kabullenmişti.

"Buna sevindim, Nazenin, seni çok seviyor." Başımı sallayarak onayladım.

"Ben de onu seviyorum." Biliyorum dercesine gözlerini kırpıştırdı.

"Senin bir derdin var, İnci. *Sormayayım* diyorum ama anlatacağın da yok." Yatağımın üzerine oturdu, ben de yere bağdaş kurdum. Çocuğunu bir anneden iyi kim tanıyabilirdi?

"Genç kız sorunları mı?" Tanımı beni güldürdü.

"Sayılır... Daha çok yetişkinliğe adım atmaya çabalayan genç kız sorunu gibi." Gözlerimi devirdim.

"Başkasıyla görüştüğünün farkındayım ve bu beni biraz korkutuyor. Özgür'den ayrılmak sana pek yaramamış gibi hissediyordum. Bazen çok iyi çok mutlusun ama şimdi..." Araya girme ihtiyacı hissettim.

"Anne ben Özgür'ü sevmiyorum. Sanırım sevdiğim adam da beni sevmiyor, yani oldukça karışık bir durum." Annem anlayışla başını salladı, sanki beni anlıyormuş gibiydi.

"Benden sana bir anne tavsiyesi, asla seni sevmeyen biriyle birlikte olma, İnci. Bu bir insanın kendine yapacağı en büyük kötülük... Hele sevdiğin adam başkasını seviyorsa, hayat boyu içindeki aşkla yanarsın." Beni anlıyordu... Çünkü bunu yaşamıştı ve hâlâ da yaşıyordu. Bunları bana söylerken kast ettiği kişi babamdı. Oturduğum yerden kalkarak yanına gittim ve ona sarıldım.

"Babam seni seviyor, anne, bunu görüyorum" dediğimde gülümsemeye çalıştı.

"Hayır, sadece bana alıştı. Gençliğimde canımın ne kadar yandığını tahmin edemezsin. Ne olursa olsun kendine bunu yapma. En iyisini hak ediyorsun." Annem haklıydı, zaten ben de kendime bunu yapamazdım.

"Onu unutacağım." Elimi elinin içine alarak bana baktı.

"Unutacaksın, sen güçlü bir kızsın." Babam beni otogara götürürken annemi evde kalmaya zorlukla ikna etmiştim. Zaten vedalardan nefret ediyordum. Otobüse binmeden önce babama sarıldım ve vedalaştım. Otobüs beni tekrar kalbime doğru götürürken içim acıyla doluyordu. Sanki bir zincir beni kalbimden İstanbul'a bağlamıştı. Canımı yakan ve beni kapana kıstıran o zincirden kurtulmam gerekiyordu.

Otobüsten iner inmez beni bekleyen Engin abiyi gördüm. Elimden çantamı alarak aracın bagajına koydu ve binmem için kapıyı açtı. Ona sadece buruk bir gülümseme gönderdim. Eve gidene kadar camdan dışarıyı izlemekten başka hiçbir hayat belirtisi göstermedim, ki bu bile çok büyük bir belirtiydi. Şehirdeki birinin varlığı yaşam enerjimi sömürüyordu. Pazar günümün kalanını ablam ve eniştemle oldukça sakin bir akşam yemeği yiyerek geçirdim. Etrafta gezen sessizlik ters bir şeyler olduğunun işaretiydi. Eniştem sürekli bana bakıyor, sanki bir şey söylemek istiyor ama söyleyemiyor gibi davranıyordu. Kaşlarımı çatarak elimdeki çatalı tabağa bıraktım.

"Tamam, konuşun." Birilerinin benden bir şeyler sakla-

dığını bilmek sinir bozucuydu. Hele bu şey benimle ilgiliyse daha da sinir bozucu oluyordu. Eniştem elini çenesine götürüp son derece rahat bir tavır takındı.

"Sana burs vermeye karar verdim."

Anlamsızca suratına bakarak, "Ben devlet okulunda okuyorum" dedim ama eniştem bunu umursamadı.

"Tamam, işte, sana harika bir fırsat sunuyorum. Seni İngiltere'ye, İtalya'ya veya Amerika'ya gönderip harika bir de burs veririm. Hem dil öğrenir hem de resim konusunda daha iyi bir eğitim alırsın." Bu cümle dizilerinden sonra öksürmeye başladım. Sanırım tükürüğüyle boğulan ilk insan olabilirdim.

33. BÖLÜM

İNCİ

Ne diyeceğimi bilemiyordum, en önemli konu bu fikrin nereden ve neden çıktığıydı? Enişte mi beni uzaklaştırmaya çalıştığından şüpheleniyordum ama bu seferki sorun Timur'la birlikte olmam değildi. Timur'dan beni uzaklaştırmaya çalışıyordu çünkü bir sorun vardı. Benim bilmediğim ve muhtemelen öğrenmek istemeyeceğim bir sorun... Aklıma takılan diğer şeyse bu meseleden Timur'un haberi olup olmadığıydı.

"Bunu neden yapıyorsun?" Enişte sanki her an böyle ani teklifler yaparmış gibi rahatça arkasına yaslandı. Eğer toplantılarda da bu yüz ifadesini takınıyorsa karşısındaki adamların hiç şansı yoktu.

"Sadece basit bir eğitim almak isteyecek bir kız olmadığının farkındayım, diyelim... Çizdiğin şeyler çok güzel ve bunu en iyi şekilde değerlendirmeliyiz." Derin bir nefes alarak kendimi dikleştirdim.

"Ablam daha fazla üzülmemem için gitmemi mi rica etti? Yoksa bir arkadaşın ayak bağını ortadan kaldırmak için mi ricada bulundu?" Enişte sanki bu söylediğim şeyi beklemiyormuş gibi kaskatı kesildi. Dişlerini birbirine bastırıyordu ve bunu fark etmediğimi düşünüyordu.

"İkisi de değil, İnci. Aileden biri olduğun için aza kanaat etmeni istemiyorum, hepsi bu. Neden en iyisi olabilecekken daha azına razı olasın? Buraya büyük hayallerle gelen o kararlı kıza ne oldu? Birkaç ay önce olsa bu teklife çığlık atarak karşılık verirdin." Haklı mıydı?.. Sonuna kadar haklıydı. Beni inanılmaz bir şekilde gözlemlemişti. Ablam sessizliği bir bıçak gibi kesti.

"Sen çok yeteneklisin, İnci. Bence bu teklifi düşün..." Başımı sallayarak yerimden kalktım.

"Düşüneceğim, teşekkür ederim." Odama giderken ağlamamak için alt dudağımı ısırıyordum. Kapıyı kapattığım anda gözyaşlarım yanaklarımdan süzüldü. Balkona çıkarak yaptığım resme devam etmeye başladım ve o resmi yaparken kendi kendime kızdım. Benim neyim vardı? Bu benim hayalimdi... Okulum bittikten sonra bunu yapmak istiyordum. Hep yurt dışında sanat eğitimi almayı hayal edip durmuştum. Şimdi bu fırsat ayağıma gelmişken aptal bir çapkın yüzünden tüm hayalimi elimin tersiyle itecek değildim. Hem de beni eski sevgilisi için kapının önüne koyan bir adam için bunu yapamazdım. Timur'la aramdaki şey özeldi, bana tutkuyu öğretmişti ve bu sanatıma kesinlikle renk katmıştı; ama zaten daha fazlası olmazdı. Bunu başından beri biliyordum. Karakteri oturmuş bir adamı şekillendiremezdim. Yaptığım resmi bırakıp ellerimi tinerli beze silerek lavaboda yıkadım. Odamdan çıkarak enişteme teklifini kabul ettiğimi söylemek için aşağıya indim. Tam merdivenlerin son basamadığından çıktığım sırada ablam ve enişteminin salonda konuştuğunu duydum.

"Alp, doğru bir karar mı veriyoruz? Önce babamla konuşmalıyız belki de... İnci'yi öylece yurt dışına göndermek bencillik gibi geliyor." Eniştem birkaç saniyelik sessizliğin ardından,

"Bu onun iyiliği ve geleceği için, Nazenin, daha iyi bir eğitim alabilir. Her şey sadece Timur'dan dolayı değil, bu teklifi

zaten yapacaktım... Bu olay bahane oldu, hepsi bu." Olayın bizim ayrılığımız olduğundan pek de emin değildim, sanki başka bir şey vardı. Ses çıkarmadan dinlemeye devam ettim.

"Timur ne dedi?" Ablamın sorusunun cevabını merak ediyordum ama bir yandan da duymaktan korkuyordum. Ben karar veremeden enişte kayıtsız bir sesle konuştu.

"Onu sevdiğini, vazgeçmeyeceğini zırvalayıp durdu. Bence seviyor da ama vazgeçmek zorunda, İnci'yi böyle bir yükümlüğün altına atamayız." Ablam cılız bir tonla,

"Haklısın, ortada bir çocuk var ve İnci bununla baş edemez." İşte bu kadardı... Merdivenlerden aşağıya inerken kan beynime sıçramış tüm bedenimi alevlere atmıştı. Bu alevler hoş, yakıcı alevler değildi. Kavurucu ve azap veren cinstendi. Boğazımda tıkanan şey ağlamamı engelliyordu, sanki ağlasam rahatlayacaktım ama içimdeki acı ağlamama engel oluyordu. Kalbimi söküp atmak istiyordum. Evet, kalbimi içimden söküp çıkarsam bu acıyı içimden belki atabilirdim. Timur'un bir çocuğu vardı. Acaba var mıydı, yoksa kadın hamile miydi? Timur beni aldatmış olabilir miydi? Açıkçası bu kadarını yapacağını düşünmüyordum. Tek düşündüğüm, Timur'un gerçekten sevdiği kadının o olması gerektiğiydi. Onun çocuğunu taşıyan kadın Timur'un sevgisine layıktı. Ben annemin acısını yaşamak istemiyordum. O sevdiği adamın başkasına olan aşkını gün gün yaşamıştı. O adamla evli olması hiçbir şeyi değiştirmemişti. Babam yıllarca ablamın annesinin aşkıyla tutuşmuştu. Şimdi ben de aynı durumda olamazdım...

Sabaha kadar uyumamış, gün doğumuna kadar üzerinde çalıştığım İncili Şehvet çalışmasını bitirmiştim. Oradaki kadının ben olduğumu tamamen unutmuştum. Okula gitmek istemesem de aklımı başka türlü dağıtamazdım. Hem arabada enişteyle konuşup yurt dışına gitmeyi kabul ettiğimi söyleyecektim. Dönem bitmeden gitmek istiyordum. Kaydımı donduracak ve gidip en iyi okullardan birinde hem dil, hem

sanat eğitimi alacaktım. Hatta kayıt umurumda değildi, bir daha devam etmek isteyeceğimi sanmıyordum. Üzerime bir şeyler giyerek aşağıya indim, enişte kahvaltı sofrasından kalkıyordu. Ablam bana bakarak,

"İnci hadi çıkmadan bir şeyler ye" dedi. Gülümsemeye çalışarak,

"Yok, ablacığım, yemeyeceğim" diye cevap verdim. Kararlı bir şekilde enişte gözlerinin içine baktım. "Enişte, ben o bursu istiyorum. Yani yurt dışına gitmek istiyorum..." Enişte sanki kararımı zaten biliyormuş gibi oldukça soğukkanlı bir şekilde gülümsemişti.

"Hangi ülke ve okul olduğuna karar verdin mi?" Açıkçası bunu düşünmemiştim. İtalya veya İngiltere olabilirdi. Omuzlarımı silktim.

"Bunu düşünmedim." Enişte anlıyormuş gibi başını salladı.

"İngiltere'ye ne dersin? Şirketin bir kolu da orada, hem tanıdıklarım da fazladır. Sanat bölümlerinin başarısını söylememe de gerek yok."

"Ben İtalya'yı düşünmüştüm." Enişte gülümserken ablam coşkulu bir şekilde bana sarıldı.

"Buna çok sevindim, İnci. Hemen babama ve Melek ablaya haber verelim, bunu oturup konuşalım." Başımı olumlu anlamda salladım.

"Babamı ikna etmek size düşer..." Enişte'nin bunu yapması çok zor olmazdı. Birlikte evden çıkarak arabaya bindik. Engin abi arabayı çalıştırıp yola çıktığında,

"Güzel, oradaki sanat okullarının hepsi oldukça iyi... Hem Türkiye'ye de çok uzak değil. Aklımda birkaç okul var, beraber seçeriz." Okul ve kursları seçmek ilgimi çekmemişti. Onları düşünemeyecek kadar doluydum. O kadar doluydum ki içime sığamıyor, içimden de taşamıyordum. Sıkışmıştım...

"Sen seçebilirsin, sonuçta bursu verecek olan sensin. Bursa değecek bir okul bulma işini de sana bırakıyorum." Eniştem bana gülümsedi.

"Tamam, o halde aklımda bir fikir var. Okulunla görüşme işini de ben hallederim. Program iki senelik, sanırım kaydını dondurabiliriz." Kafamı iki yana salladım.

"Buna gerek yok, devam etmeyi düşünmüyorum. Belki de yurt dışı eğitimi bana daha yararlı olur. Hem çizdiğim resimlere devam edeceğim ve yurt dışında bu tarz daha yaygın." Eniştem elini çenesine koyarak,

"Erotik resimler..." dediğinde gözlerimi devirdim.

"Daha çok nü çalışmalar ve insan tutkusu diyebiliriz." Dudak kenarları yukarı doğru kıvrılırken yalandan bir umursamazlık takındı.

"Ah siz sanatçılar, her şeyi süslemeye bayılırsınız." Bu halimle bile söylediğine gülümsedim. Her zamanki gibi çınlayan kahkahalarımdan biriyle değil elbette, daha buruk ve acımı yüklediğim bir şekilde ya da acımı gizlediğim...

Okulda resmen bir robottum, her şey tamamen benim kontrolüm dışında gelişiyordu. Arkadaşlarım beni sınıftan sınıfa sürüklüyordu, ben de girdiğim derse tüm dikkatimi vermiş gibi davranıyordum. Pazartesi günü haftanın en yoğun programlı günüydü ve okuldan çıktığımda saat beşi geçiyordu. Dışarıda yağan yağmurun altında ıslanmamak için koşar adımlarımla enişteminin arabasının durduğu yere doğru yürüdüm. Genelde arabanın dışında bekleyen Engin abi bu sefer görünürde yoktu, sanırım yağmur yüzünden aracın içinde beklemeyi tercih etmişti. Ön kapıyı açarak oturduğum anda aracın kapıları kilitlendi ve hızla yola çıktı. Yan tarafa baktığımda Timur'u gördüm. Çökmüş görünüyordu, her zaman darmadağın olan saçları bu sefer çok daha dağınıktı ve yüzü erimişti, gözlerinin altındaki belirgin morluklardan ve en az beş günlük sakalından hiç bahsetmiyordum. Ben onu

incelerken çoktan yola koyulmuştu, bana bakmadan şakır şakır yağan yağmurda aracı kullanıyordu.

"Sen ne yapıyorsun?" Sesim tahminimden birkaç ton daha fazla çıkmıştı. Timur bunu pek dikkate almadı.

"Timur!" Cıyaklamam üzerine kafasını hafifçe döndürdü ama gözü hâlâ yoldaydı.

"Konuşacağız. Susup otururşan daha iyi olur, dikkatimi dağıtıyorsun." Bu da neydi böyle? Soğuk ses tonu ve emir verircesine kurduğu cümle daha da sinirlenmeme neden olmuştu. Yine de bir şey demedim, yağmur şiddetliydi ve kendi canımı tehlikeye atacak değildim. Uzun yol boyunca dışarıyı izledim Timur bana tek kelime etmiyordu. Evin yolunda olduğumuzu anladığımda biraz gerildim. Timur'la birlikte onun evine girecek falan değildim. Kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Seninle eve falan gelmeyeceğim. Beni kendi evime götür." Beni umursamadı bile, tek yaptığı aracı kendi evinin olduğu yola sokmak oldu. Araç güçlü bir frenle durdu. Timur emniyet kemerini çözerek arabadan indi ve kısa bir süre sonra benim kapım açıldığında elinde büyük siyah bir şemsiye tutuyordu.

"İn." Kafamı iki yana sallayarak reddettim.

"Hayır, konuşmak istemiyorum, beni eve götür." Çikolata gözleri benim gözlerimle kontak yakaladığında zayıfladığımı hissettim. Bedenimdeki tüm o sinir bir anda özlemle yer değiştirmişti. Bu kadar salak ve zayıf olduğum için kendime birkaç hakaret ettikten sonra arabadan inerek eve doğru yürüdüm. Timur'un şemsiyesinin altında yakınlık teklifine karşı yağmurda ıslanmayı tercih etmiştim. Timur hızlı adımlarla yürüyerek kapıyı açtı.

"Sen deli misin? Sırılsıklam oldun." İçeri girip ayakkabılarımı çıkardım.

"Şeker değilim, Timur. Erimem..." Timur ayakkabıların-

dan kurtulup hızla banyoya ilerlerken bana solana geçmemi söyledi. Onun dediğini yaparak salona geçtim. Bir an önce bu saçma konuşmayı yapıp hayatıma devam etmek istiyordum. Bu konuşmayı istemesem de gerekli olduğunu biliyordum. Ne kadar çabuk olursa yaramı sarmaya o kadar çabuk başlayabilirdim. Timur saniyeler sonra odadaydı. Üzerindeki ceketi çıkarmış, elinde bir havlu tutuyordu. Bana doğru yaklaştığı anda elimle durmasını işaret ederek havluyu ondan alıp saçlarımdaki ıslaklığı kurulamaya başladım.

"Otur." Dediğini yaparak tekli koltuğa oturdum, onun bana fazla yakın olmasına izin vermek istemiyordum. Ne ona ne de kendime yenilemeliydim. Timur bıkkın bir nefes çıkarıp üçlü koltuğa yerleşti.

"Öncelikle bilmen gereken şey senden asla vazgeçmiyorum. Bir süre İtalya'ya gidip uzaklaşman iyi olabilir fakat bu senden vazgeçmemi ya da senin benden vazgeçmeni sağlamaz." Dalga geçer gibi güldüm. Gideceğimi biliyordu, belki de bunu istiyordu. Bunu isteyecekti tabi, mutlu aile tablosu çizerken etrafta gezen kafa karıştırıcı bir eski sevgiliyi kimse istemezdi. Kim bilir belki de enişteme bu konuyu konuşmuş, ondan beni göndermesini istemişti.

"Kendi adına konuş. Ben senden vazgeçtiğim için gidiyorum." Gözlerini kıstı.

"Bu mümkün değil. Sen benimsin!" Sert ses tonu içimi titretti fakat gücümün ırmağı sinirle besleniyordu ve çağlamaya hazırdı.

"Timur ben her şeyi biliyorum. İlgilenmen ya da önemsemen gereken kişi ben değilim. O kadın ve çocuğun." O kelimenin ağzımdan çıktığı anda bendeki etkisi yıkımdı. Yüksek sesle dile getirmek bende öyle bir yıkım yaratmıştı ki bunu kelimelerle izah etmem mümkün değildi. Kalbim un ufak olmuş, yere dökülmüş ve üzerine imkânsızlık tohumları ekilmişti. Can suyu ise acı olacaktı. Kendi duygularımdan sıyrıldığımda Timur'a baktım. Muhtemelen bunu bilmediğimi

düşünüyordu... Rengi tamamen atmış gözlerine değişik bir ifade yerleşmişti.

"Sen nereden..." Sözünü keserek,

"Nereden bildiğimin ne önemi var? Biliyorum ve sana kızgın değilim. Biz sadece yandık, Timur, hepsi bu. Seni sevdiğin kadından ve çocuğundan ayıracak değilim. Bana karşı kendini sorumlu hissetmene gerek yok." Şu ana kadar ağlamamış olmam bir mucize diye düşünürken kendimi daha fazla zorlamamak için yerimden kalkmaya yeltendim. Tabi aynı anda Timur çevik bir hareketle kalkmamı engelledi. Hemen ayaklarımın dibine diz çöktü. Gözlerinde gezen şey hüzündü ama kimin için olduğunu bilemiyordum. Ellerimi ellerinin içine aldığı anda ellerimi geri çektim, temas duyguyu yoğunlaştırıyordu ve ben güçlü olmak adına duygularımı bastırmakla meşguldüm.

"Onu sevmiyorum, İnci. Bunu sana daha önce anlatmalıydım fakat çok uzun zaman önceydi ve bu şekilde ortaya çıkacağını düşünmedim." Derin bir nefes alarak konuşmaya devam etti: "Üniversitedeyken Arzu'yu seviyordum. Ailesi oldukça varlıklıdır ve beni zaten biliyorsun, bu gördüklerinin hepsini, her şeyimi yıllar sonra çalışarak elde ettim. O zamanlar... Farklıydım, yani şu anki benimle on dokuz yaşındaki ben arasında çok büyük farklar vardı." Bunun nereye varacağından emin değildim. O kadın Timur'un ilk aşkıydı. Arzu okulun ilk senesinde hamile kaldı." Gözlerim bir anda kocaman açıldı. Burada bahsedilen bir bebek ya da hamilelik değildi. Eğer tahminim doğruysa Timur on dört-on beş yaşlarında bir çocuktan bahsediyordu. Söyleyeceklerinin devamını merakla beklerken nefesim sıklaşmıştı. "Ona evlenme teklif ettim. Ona ve çocuğuma bakabileceğimden emindim fakat babası Arzu'nun çok genç olduğunu ve ikimizin de hayatlarımızı harcayacağımızı düşünerek çocuğu aldırdı. Arzu'yu da yurt dışında yaşamaya zorladı. O zamandan sonra bir daha hiç görüşmedik." Yutkundum...

"Peki ya şimdi?" Konu merakımı cezbetmişti. Timur yine elime uzanmak için bir hamle yapınca bu sefer onu savuşturamamıştım. Ellerimi ellerinin arasına aldı, sıcak teni bedenimi titretti ve iki damla yaş ellerimizin üzerine düştü.

"Arzu da ben de başka hayatları yaşıyorduk. Ben uzun süre Arzu'yu unutamadım, bunun neden olduğunu bilmiyorum. Ama sanki başarısız olmuşum gibi hissettim. Onu unutmamamın sebebi aşk acısı falan değildi. Evet, çocuğumuzu istedim ve emin ol onu koruyamadığım için kendimden nefret ettim." Timur'un nasıl bir baba olacağı gözümde canlandığında dişlerimi birbirine bastırdım. O kadar sıcakkanlı ve sevgi doluydu ki çocuğuna vereceği sevgiyi bile kıskandığımı hissettim.

"Arzu evlenmişti, Fransa'da yaşıyordu ve ben sana âşık olmuştum... Şimdi çıkıp geldi ve... Her şey, İnci, her şey karmakarışık oldu. Hislerimden yana değil, bunu asla düşünme, seni seviyorum. Fakat Arzu çocuğumuzu doğurduğunu söylüyor." Bir iddiaymış gibi bahsetmesine şaşırmıştım.

"Anlamadım. Onu görmedin mi?" Kafasını iki yana salladı.

"Arzu da görmemiş." Gözlerini benden ayırarak kucağımda birleşik duran ellerimize dikti.

"Kızım on dört yaşındaymış ve nerede olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yok. Arzu Fransa'da doğum yaptığını, babasının bebeği alıp Arzu'ya bebeğin ölü doğduğunu söylemiş. Arzu buna inanmıyor. Kızının, kızımızın yaşadığına inanıyor. Doğru mu değil mi bilmiyorum. Onu arıyorum... Ve eğer gerçekten bu doğruysa onu bulacağım, İnci. Bunu yaparken seni kaybedemem. Hayatımdaki tek güzel şey sensin ve seni asla kaybedemem." Elimi ellerinin arasından çıkardım, önüme düşen saçı kulağımın arkasına sıkıştırdım.

"Ben yapamam..." Yerimden kalkarak birkaç adım uzaklaştım. Timur da kalktı ama hiç kıpırdamadı. Kalbime dayanan bıçağın keskin tarafını hissediyordum.

"Neyi yapamazsın?" Derin bir nefes alarak evin Timur'lu kokusunu ciğerlerime doldurdum. Omuzlarımı silkerek gözlerimi ona diktim. Doğrudan gözlerinin içine bakmasam da bakışlarımı suratında gezdirerek kararlı görünmeye çalıştım.

"Ben ikinci kadın, ikinci insan olamam. Ben bir şeyin ikincisi olamam. Ben sevgimi paylaşamam... Senin sevgini..." Gözlerimi bir saniye için kapattım. Ben annem olamazdım...

"Burada bahsettiğim şey sadece o kadın değil. Sizin onunla bir ortak noktanız olacak. İstersen bana bencil diyebilirsin. Eğer sevdiğin adamın sadece sana ait olmasını istemek bencillikse ben kocaman bir bencilim; fakat daha azına razı olamam. Hiç daha azına razı olmam gerekmedi."

Sevgi konusunda annem de babam da arkadaşlarımda her zaman çok cömertti. Belki biraz şımartılmış bile olabilirdim. Timur'u kısa bir zamandır tanıyor olmama rağmen içimde öyle bir yer edinmişti ki o benimle bütünleşmeden söküp atmam gerekiyordu. Sonu olmayacak bir şeye başlayamazdım. Bu mutlu aile tablosunda bana yer yoktu. Bir yağlı boya tabloya kendimi kurşun kalemle eklemeyecektim.

"Bunu bize yapma... Mutlu olabiliriz, İnci! Beni seçim yapmak zorunda bırakıyorsun, canım yanıyor. Yapma." Kafamı dikleştirdim.

"Ben senden seçim yapmanı istemiyorum. Eğer böyle bir gücüm olsa kızını seçtirirdim ve benim tanıdığım Timur zaten kızını seçer. Burada konu sen değilsin, bu tamamen benimle ilgili ve ben kendime bunu yapamam. Üzgünüm..." Kaşlarını çatmıştı, çenesindeki kasılmalar sinirli olduğunu gösterse de gözlerinde parlayan akşam yıldızları ne kadar üzgün olduğunun işaretiydi.

"Senin için savaşacağım, seni koruyacağım, seni önemseyeceğim ve benimseyeceğim ama sen gideceksin... Sanki tüm bunları yapmamışım gibi." Yutkunduğu an âdemelması hareketlendi, o noktaya bakmaktan kaçındım.

"Bunu bize nasıl yaparsın? Ben yıllar sonra sana kalbimi açtım, İnci. Sana kimseye göstermediği yanımı gösterdim, seni kendi benliğime buyur ettim. Seni sevdim... Seviyorum..."

Evet, belki şu an bu hikâyenin kötü kahramanı ben olmuştum fakat herkesin mutluluğu için bunu yapmak zorundaydım. Ben gidecektim, belki Timur'u unutamayacaktım ama zaman geçtikçe eskisi kadar acımayacaktı. Timur kızını bulduğunda benim açtığım yara tamamen kabuk bağlayacaktı, kim bilir belki çocukları eski aşklarının arasına köprü olacaktı.

"Emin ol, sevdiğim için gidiyorum." Sinirli bir şekilde bağırarak sehpanın üzerinde duran abajuru elinin tersiyle yere indirdi. Cam lamba yere düştüğü anda parçalara ayrıldı.

"Saçmalık!" Bir adım gerileyerek ayaklarımın dibine serilen cam parçalarından korundum. Timur elini saçlarının arasından geçirerek yemek bölümünü ayıran cam panele doğru yürüdü. Panel attığı bir yumrukla tuz buz ederken Timur elinden damlayan kanın farkında bile değildi. Bir an ona doğru hareketlensem de kendimi durdurdum. Bu ikimize de daha fazla acı verirdi.

"İkimiz de daha iyi olacağız."

Arkamı dönüp kapıya doğru ilerlerken arkamdan bağırdı: "İyi mi olacaksın yani? Buna inanıyor musun?"

Ona bakmadım, "Bugün veya yarın değil... Ama bir gün iyi olacağımı umuyorum. Sen de öyle..."

Timur son hızla bana doğru yürüyerek belimden kavrayıp bedenlerimizi birleştirdi. Ateşi benim sönmüş olan ateşimi bile harlamaya yetecek kadar güçlüydü. Koyu halkaların çevrelediği gözleriyle gözlerimin derinliklerinde gezindi. Dudaklarını dudaklarımın üzerine hırsla kapattığında ona karşılık vermemek için direndim ve başardım. Geri çekilip tekrar bana baktı.

"Beni sevmediğini söyle, hadi!" Gözlerimi kapattım,

eğer ona yalan söylemem gerekiyorsa söyleyecektim ama Timur'dan açık bir emir aldım.

"Gözlerini aç!"

Onu hiç böyle bir ruh halinde görmemiştim. Emirleri, keskin tavırları soğuk ama içi de bir o kadar yangın yeriydi. Komuta uydum ve gözlerimi açıp kafamı kaldırdım. "Başlarken *ben istediğim zaman biter* demiştim, şimdi bitmesini istiyorum. Ben İtalya'ya gidiyorum, Timur." İçim kan ağlarken gözlerimden hücum etmemeleri için kendimi sıktım.

"Seni sevmiyorum." Kapıyı açtığım sırada enişte min jeepi durdu. Kapıyı savurarak açtı, şoför koltuğundan inen Engin abi de yanındaydı fakat enişte m beni görünce duraksadı, yanıma gelerek,

"Arabaya bin. Engin seni eve götürsün, ben onunla biraz konuşmalıyım." Başımı sallamakla yetindim. Bir dostun desteğine ihtiyacı vardı. Engin abinin açık tuttuğu kapıdan araca bindim. Kısa bir süre sonra evdeydim. Daha odama girer girmez ağlamaya başladım. Ablam hemen arkamdaydı, bana sarılarak saçlarımı okşadı.

"Yapamazdım, abla... Timur'a çocuğuyla benim aramda seçim yaptıramazdım."

Ablam beni yatağa oturttu, hemen yanıma da kendi yerleşti. "Haklısın, İnci, kimse bunun için seni suçlayamaz. Seni hangisi daha iyi hissettirecekse onu yap." Derin bir nefes alıp şakinleşmeye çalıştım.

"Ben gitmek istiyorum. Bir an önce..."

10 GÜN SONRA...

Hayattan çok büyük bir değişiklik beklediğim falan yoktu, sonuçta on günde insanın yaraları iyileşmez, acıları dinmezdi. On gün boyunca bir hayaletten farkım yoku. Okuldan ayrılmış, İtalya'ya gitmek için tüm hazırlıklar yapılırken ailemin yanına Gelibolu'ya gelmiştim. Ablam ve eniştem durumu onlara çok güzel açıklamış ve babamı ikna etmeyi başarmışlardı. Babam ve annem gidiyor olmama üzülmüş olsalar da benim hayalimi destekledikleri için buna müsaade etmişlerdi. Babam için çok zor olmuştu elbette ama ablamın müthiş ikna yeteneğine fazla dayanamamıştı. Haftaya yeni okuluma başlamak için yabancı bir ülkeye gidiyordum. Bu bir kaçış değildi aslında, hayallerimin peşine gidiyordum. En azından ben bu şekilde hissetmeyi daha rahatlatıcı buluyordum.

On gündür evden çıkmadığım düşünülürse duvarların beni ezmek istercesine üstüme gelmesi de normal sayılırdı. Ben evde oturmaya alışık bir insan değildim ve resmen hayat enerjimin bedenimden çekildiğini hissediyordum. Kendi kendime kızarken üzerimi değiştirmeye başladım.

"Aptalsın, İnci! Aptal, aptal... Bunu kendin istedin, şimdi kendine acıyamazsın. Hayır, bu sen değilsin!" Söylene söylene bir pantolon ve bluz buldum. Deri ceketimi de giydikten sonra çizim defterimi aldım. Telefonumu ve kulaklığımı da yanıma aldığımda dışarı çıkıp kafamı boşaltmak için hazırdım.

"Anne ben biraz çizim yapmak istiyorum. İskelede olacağım." Annem gözlerini televizyondan ayırdı.

"Bu saatte mi, İnci? Evde yapsan?.." Annem günlerdir evde kapalı olduğumu ve tamamen depresyonda olduğumun farkındaydı. Yoksa çok daha sert bir şekilde bu isteğimi reddederdi.

"Biraz nefes almalıyım." Anlayışla başını salladı. Ona sa-

dece âşık olduğumdan ve bunun pek iyi gitmediğinden bahsetmiştim. Kim olduğunu ya da aramızda ne geçtiğini bilmiyordu.

"Geç kalıp da beni huzursuz etme" dediğinde başımı sallamakla yetindim.

Ayakkabılarımı giyerek apartmandan çıktım. Apartmanın giriş kapısını açtığım anda serin rüzgâr yüzüme çarptı. Sert rüzgâr denizin iyot kokusunu ve serinliğini taşıyordu. Sonbaharda olmamıza rağmen hava kış gibi soğuktu, tabi bunda akşamın da etkisi vardı. Güçlü olmaya çabalayan ama çabaladığıyla kalan adımlarımı atmaya başladım. Karşıya geçerek kordon boyunda yürümeye karar verdim. Bu iyi geliyordu, günlerdir alamadığım nefesi ciğerlerime çektim. Saat geç değildi, etrafta hâlâ insanlar ve arabalar vardı. Gemiler karşı kıyıya mekik dokurken insanları oradan oraya taşıyordu. Akşamdı ama geç değildi, sevgiliniz giderken *gitme, kal* denebilecek bir vakitti, oysa ben çoktan gitmiştim. Pişman değildim, hiçbir şey için. Timur ile yaşadığım şeyler sanki bir masaldı, bir tecrübeydi, büyümekti, tutkuydu. Ondan gittiğim içinde pişman değildim, en doğru olanı yapmaya çalışıyordum. Yirmi yaşında bir kızdım ve o yaşta bir kızın kalbine sahip olsam da annem her zaman aklımın benden önde gittiğini söylerdi, Öyle olmasa Timur'la bu tutku oyununa devam ederdim ama sonunda yine üzülen ben olurdum. Bunu geleceğime yapmaya hakkım yoktu, elbette bunu Timur'a da yapmaya hakkım yoktu. Denize yakın boş bulduğum bir banka oturdum. Dalgalar iskelenin duvarlarını dövüyordu ve bu dalgaların hırçınlığından kurtulan birkaç damla tenime değerek irkilmeme neden oldu ama bunu sevmiştim. Defterimi açarak kalemimi elime aldım, bir yandan da kulaklığımdan kurtulan şarkı içime doluyordu. Kalemim kâğıdın üzerinde hareket etti. Timur'un dağınık saçlarını tarayan kalemim bunu benden bağımsız yapıyordu. İçimi kanata kanata yapıyordu, damarıma basa basa... Gözlerimden damlayan yaşlar sayfayı ıslatıyor-

du ama kalemim durmuyordu. Beynine kazınmış görüntüleri defterime işliyordu. Nefes almak için kendime izin verdim. O sırada değişen şarkı daha çok ağlamama neden oldu. Şarkılar bile mesajlı çalıyordu, nasıl unutabilirdim. Nakarat kısmına içimden eşlik ettim.

"Ben sende yandım, sende söndüm
Çıkar yol bulamadım bu sensizliğe
Geceler doldu içime, cevap veremedim
Sadece gözyaşlarım kaldı sayfalarda."

Kalem gözyaşlarıma aldırmadan çizmeye devam etti. O kadar ezberlemiştim ki artık fotoğraflara bile bakmıyordum. Yüzü her an gözümün önündeydi, tek yapmam gereken gözlerimi kapatmaktı. Hafif bir öksürme sesiyle arkama dönerken çizim defterimi kapattım.

"Özgür!" Özgür ellerini ceplerine sokmuş öylece arkamda dikiliyordu. Bana yolun kenarında duran arabasını işaret etti.

"Buradan geçiyordum, seni görünce... Yanına gelip bir merhaba demek istedim." Özgür Gelibolu'ya geldiğimi öğrendiğinden beri sürekli arıyor ve buluşmak, konuşmak istiyordu; fakat ben onu her zaman reddediyordum. Başka bir adamın içimde açtığı acıları onun gibi iyi bir çocuğu kullanarak hafifletmeye çalışamazdım.

"Merhaba..." Aklıma söyleyecek başka bir şey gelmedi. Ellerini bankın sırtına dayayarak,

"Oturabilir miyim?" diye sordu. Onu onaylarken hafifçe kenara kaydım. Özgür'ün bana çok yakın oturmasını istemiyordum. Özgür yanıma oturdu, arada mesafe bırakma konusunda özenliydi. Bacaklarını hafifçe açarak oturuyordu. Bir eli bacağında, bir eli bankın sırt kısmındaydı.

"Bu saatte yalnız başına ne yapıyorsun?" Defterimi gösterdim.

"Bir şeyler çizerken kafa dağıtmak istedim." Dudakları yukarı kıvrıldı. Gözleri karanlıkta bile dikkat çekiyordu.

"Başarılı oluyor musun bari?" Gözümden damlayan yaşa doğru uzandı fakat geri çekilerek yaşı kendim sildim.

"Olduğu kadar..." Gülümsemeye çalıştım, buruk bir gülümseme dudaklarımı çarpıttı.

"O adam sana ne yaptı, İnci?" Gözüm anlık daldı. Beni yakmıştı... Kalbimi kavurmuştu.

"Hiç... Hiçbir şey... Konuşmak istemiyorum, Özgür." Kelimelerim aksıyordu. Uzanıp elimi tuttu, bu sefer elimi geri çekemedim. Elimi elinin içinde sıktı.

"Kalbinin acısı geçmeyecek, İnci ama zamanla hafifliyor." Gözlerim gözlerine odaklanmıştı. Sahi ben de onun canını bu kadar yakmış mıydım? Tam o anda Özgür'ün eli elimden kaydı ve aynı dakikalarda ayağa kaldırıldı.

Timur'un bir kükremeyi andıran sesi kulaklarıma doldu, "Ona nasıl dokunursun, piç kurusu!" Özgür'ü yakasından kavramış havaya kaldırıyordu. Bense şaşkınlıkla donup kalmıştım. Burada ne işi vardı? Timur, Özgür'ün çenesine sağlam bir yumruk indirmişti. Bu yumruk Özgür'ü örseledi, geriye doğru yalpalarken Timur'un elinden kurtuldu. Tam o anda Özgür de, Timur'un karnına sert bir yumruk indirdi fakat Timur bundan hiç etkilenmedi.

Kendime geldiğimde bağırdım. "Yeter! İkiniz de kesin şunu!" Bir anda donup kalarak bana baktılar. Özgür çenesini tutuyordu ve Timur'un yumruğu havada kalmıştı. Etraftaki insanlar bize bakıyordu, neyse ki çok kalabalık değildi.

Gözlerimi Özgür'ün yüzüne odaklayıp, "Özgür, git. Lütfen" dediğimde kafasını iki yana salladı.

"Lütfen, şimdi git, söz veriyorum seni arayacağım." Özgür tereddüt etse de beni dinleyerek geriledi, daha sonra yanıma yaklaştı fakat Timur'un çenesi kasılıyordu.

"Seni bu adamla yalnız bırakmayacağım, İnci. Gel seni eve götüreyim." Timur adımını bize yönelttiği sırada elimi kaldırarak onu durdurdum.

"Sen kim oluyorsun lan! Hele bir daha dokun, seni boğarım, şerefsiz." Özgür, Timur'a doğru hareketlenince kolunu yakaladım ve tüm öfkemle bağırdım. "Kes şunu!" Timur öfkeyle soluyordu.

"Özgür şimdi git, sadece konuşacağım."

Derin bir nefes çekerek, "Arabada bekliyorum. Her ihtimale karşı..." Bunu söylerken Timur'a bakmıştı fakat Timur herhangi bir hamle yapmadı.

Özgür yeterince uzaklaştığında denizin dalgalarına bakarak konuştum. "Neden bunu yapıyorsun?" Bana doğru bir adım attı fakat hâlâ epeyce uzaktı. Rüzgâr eserken dağınık saçlarını savuruyordu. Üzerinde siyah deri ceketi vardı, ona bakmaktan kaçmam zor oldu. Özlediğimi kendime itiraf ettiğim anda koşup boynuna sarılırdım. Hayır, güçlü durmak zorundaydım.

"Ne yapıyorum?" Bu sefer dikkatle baktım. Güzel yüzünü çevreleyen sakalı ona sert bir görünüm vermişti. Yorgun ve mutsuz surat ifadesinden hoşlanmamıştım. Suratında daima var olan o çarpık gülüşü sevmiştim.

Kollarımı göğsümde bağladım, "Burada ne işin var, Timur?" diye sordum.

Umursamazca omuz silkip, "Sadece geçiyordum" dedi. Dalga geçercesine söylediği şey karşısında sinirle güldüm.

"Kes şunu, burası yolunun üstü değil." Bir adım daha attığında artık kokusu burnuma doluyordu. O kokuyu bir kez burnuma çekmek nasıl hem ıstırap, hem huzur olabilirdi? Nabzım çılgına dönmüştü.

"Yanılıyorsun, burası yol üstü" deyip bir adım daha attığında tam önümdeydi, kafamı kaldırıp yüzüne baktım. Gözlerim ıslak ıslaktı ve ağlamamak için dişlerimi sıkıyordum. Gözlerinde değişik bir ifade geziniyordu, sanki beni tutup kendine çekmek ve dudaklarıma yapışmak ister gibi bakıyordu. Bu fikri sevmiştim ama yapamazdım.

"Senin olduğun her yer benim yolumun üstü." Rüzgârdan uçuşup önüme düşen bir saça doğru uzandı, onu engellemedim. Saçımı kulağımın arkasına bırakırken hafifçe tenime değen eliyle bir kez daha yandım. Yanmak sönmekten iyi demiştim ya hani... Timur öyle bir büyüydü ki beni yakıp yakıp söndürüyor, sonra küllerimden doğurup bir daha yakabiliyordu. Yutkundum... Zor da olsa bir adım gerileyerek dokunuşundan kaçtım.

"Yapma, Timur. İzin ver bana..." Sözümü tamamlamadan tanıdık bir ses duydum.

"İnci?" Bu tanıdık ses ateş almış olan bedenimi telaş suyuyla söndürmüştü. Babamın tanıdık sesiyle hafifçe yerimden sıçradım. Boku yemiştim. Ne diyecektim şimdi? Enişteмin arkadaşının burada olma nedenini ve benim onun yanında olma sebebimi nasıl açıklayacaktım?

"Baba..." Timur babama rahat bir tavırla elini uzattı ve tokalaştı.

"Tarık abi nasılsın?"

Babam Timur'un sırtına dostça vurup, "İyiyim, oğlum, sen nasılsın? Ne işin var burada, hayırdır?" Birden gülümsemesi soldu. "Nazenin ve torunum iyi, değil mi?"

Timur gülümsedi. "Merak etme, ikisi de iyi olsun diye Alp başlarında nöbet tutuyor."

Babam rahat bir soluk verdi, daha sonra beni yeni görmüş gibi yüzüme baktı. "Hayırdır?" Ağzımı açtım ama tek kelime edemedim.

"İzmir'den dönüyordum da, buradan geçerken uğramak istedim. Evi bulamayınca İnci'yi aradım, o da sağ olsun beni almaya geldi." Timur bana imalı imalı bakınca ben de başımı sallamakla yetindim. Ne diyordu bu be? Babam güldü ve elini Timur'un sırtına koyarak önden yürüdü, bense öylece kalakalmıştım.

"İyi yapmışsın! Bu gece dinlen, öyle dönersin." Timur çok doğal bir şekilde,

"Yok, Tarık abi sağ ol, bir kahvenizi içip kaçarım ben. Yarın yurt dışına çıkıyorum." Bankın üzerinden defterimi alarak peşlerine takıldım. Timur arabasını yolun kenarına bırakmıştı, binip eve geldik. Annem karşısında üçümüzü görünce şaşırsa da babam Timur'un neden geldiğini açıklayıp onu içeri buyur etti. Herkes neden bu kadar doğal davranıyordu? Yoksa bu durumu garipsenecek bir şey olarak gören bir ben mi vardım?

"İnci kahveleri yap bakalım, kızım." Gözlerim büyüdü.

"Baba bu saatte uykunuz kaçmasın." Bakışlarım Timur'a kaydı, yüzümde *ne işin var burada* dercesine bir ifadeyle ona bakıyordum ama umurunda değildi.

"Sen yap, zaten uykum yok, yarın da izinliyim." Timur oturduğu koltuğa iyice yerleşti.

"Ben de gece yola çıkacağım, uykum açılır." O yüzündeki ifadeden hoşlanmamıştım, ben mutfağa yöneldiğim sırada annem şefkatli bir tonda konuştu.

"Bu saatte hayatta bırakmam. Kal bu gece, yarın gündüz gözüyle gidersin." Timur geri çevirdi fakat gideceğinden de şüpheliydim. Mutfağa geçerek ellerimi tezgâha yasladım. Ne yapmaya çalışıyordu bu? Neden gelmişti? Annem arkamdan geldiğinde yerimden sıçradım. Başparmağımla damağımı kaldırdım.

"Ne bu dalgınlık, İnci? Kahveyi bulabildin mi?" Başımı salladım ve rafta duran kavanoza uzanarak cezveye attım, daha sonra suyunu ekleyerek ocağa koydum.

"Timur'la yolda mı karşılaştınız?" Bir an gözüm daldı, annem tekrar aynı soruyu sorduğunda kendime gelerek,

"Evet" dedim. Kısa cevaplar veriyordum. Dalgındım, öfkeliydim... Annem de beni iyi tanırdı. Derin bir nefes alarak kollarını göğsünde bağladı. Yüzünde *dökül bakalım* ifadesi geziniyordu. Benden tek kelime çıkmayınca konuşması uzun sürmedi.

"Düşündüğüm şeyin olmadığını söyle, İnci. O değil, değil mi kızım?" Cevap vermeyerek en dürüst yanıtı vermiştim. Üstelemesini bekledim fakat tek kelime etmeden mutfaktan çıktı. Neden bana daha fazla nasihat vermemişti? Neden *kesinlikle olmaz, unut onu, kaç yaşında adam, tehlikeli görüntüsü var* dememişti? Kahveleri dağıtarak oturdum. Timur tam karşımdaki koltukta oturuyordu. Babamla konuşuyordu fakat bakışları bana odaklıydı. Annem sessizlik içinde aramızdaki bakışmayı izliyordu, henüz Timur'u evden kovmamıştı ama gergindi. Gergin ve rahatsız, tıpkı benim gibi... Timur kahvesini içerek ayağa kalktı.

"Ben artık gideyim. Sabah yurt dışına çıkıyorum." Babam daha fazla ısrar etmedi, onu yolcu etmek için kapıya çıktık. Timur babama ve anneme sarılıp teşekkür etti, daha sonra beni kendine çekerek sarıldı. Babamın ve annemin önünde! Bana sarıldı! Onu itmek istiyordum fakat öyle iyi gelmişti ki... Kollarını etrafımdan çekince,

"Sen de pazar günü gidiyorsun, değil mi?" Başımı sallayarak cevabımı verdim. Tek yapabildiğim buydu.

"Başarılar, İnci..." Gözlerinde gezinen hüzün dalgası beni de savurdu, titreyen sesimi engelleyemedim.

"Hoşça kal, Timur..."

Odama girip kapıyı kapattığımda dizlerim ağırlığımı taşıyamadı. Olduğum yere çöktüm, yüzümü dizlerime koyarak ağlamaya başladım. Bütün bedenim sarsılıyordu. Sanki içimde beni acıtan parçaları döküyordum. Fakat ne kadar parça dökersem dökeyim acım dinmiyordu. Kalbimde oturan o taş beni eziyordu. Annem odaya süzüldü ve beni öyle görerek yanıma yere oturdu. Kollarını bana dolayarak bedenine yasladı. Kokusu huzur dolmamı sağlarken içim bir kez daha sallandı ve gözyaşlarım daha yakıcı bir yoğunlukla yanaklarımdan süzüldü.

"Çok acıyor, anne. Çok acıtıyor..." Kafamın tepesine sev-

gi dolu, yatıştırıcı bir öpücük bıraktı. Tıpkı kelebeğin dokunuşu gibiydi.

"Biliyorum... Ağla kuzum, ağla ama ağlayınca geçmeyecek. Zaman içindeki yangına su serpecek." Biliyordum... Zaman yangınıma, yangınımıza su serpecekti.

Bir Ay Sonra (*İtalya*)

Yeni hayatıma adım atalı bir ay olmuştu. Enişte min tanıdıklarına emanet edilmiş, okuluma ve kursuma çok yakın bir eve yerleştirilmiştim. Aslında enişte min benim kalmam için ev almış olmasından son derece rahatsızdım, yine de beni düşündüklerini biliyordum. Enişte m ve ablam beni yerleştirdikten sonra Türkiye'ye dönerken buradaki aile dostlarıyla tanıştırmış, bana göz kulak olmalarını rica etmişlerdi. Türk olan aile uzun yıllardır İtalya'da yaşıyordu. Ziya amca ve eşi Nilgün abla oldukça cana yakın insanlardı.

Okulumda ilk zamanlarım aslında zorlu geçiyordu. Dil konusunda sıkıntılarım vardı. Sıfır olan İtalyanca seviyemi bire çıkarabilmiştim, yani selam falan verebiliyordum. Neyse ki İngilizcem iyiydi, enişte m bana hem İngilizce hem İtalyanca kursu ayarlamıştı. Sanatla iç içe olan okuluma hayrandım. Tüm günümü orada geçiriyordum, arta kalan zamanlarda kurslarda yatıyordum. Cuma akşamımı evin ön cephesinde, sokağa bakan büyük camların önünde oturmuş kahvemi yudumlayıp sokağın eskizini çizerek geçiriyordum. Oturduğum sokağın Milano'nun oldukça eski sokaklarından biri olduğunu okumuştum fakat henüz bir yer gezebildiğim söylenemezdi. Hafta sonu için Ziya amcanın kızı Esin'le sözleşmiştik, benden bir yaş büyüktü ve çok iyi anlaşıyorduk. O da benimle aynı okulda moda okuyordu; buna uygun olarak da biraz uçarı bir tipti. Timur bana hiç ulaşmaya çalışmamıştı ve ben de onu aramamıştım. Kimseye onun hakkında bir şey sormuyordum ama içten içe kendimi yemekten de geri durmuyor-

dum. Timur'un söylediklerini defalarca düşünmüştüm. Kapı-
da bana sarılması ne aklımdan ne de bedenimden çıkıyordu.
Sıcaklığını hâlâ tenimde hissediyordum fakat içten içe doğru
olanı yaptığımdan emindim. Timur'a babamın pişmanlığını,
kendime annemin acısını yaşatmayacaktım. Herkes daha iyi-
sini hak ediyordu ve bazen daha iyisi için fedakârlık yapmak
gerekiyordu. Benim fedakârlığım aşkımdı...

34. BÖLÜM

İNCİ

Günlerimi sıradan bir sıkıcılık çevrelerken ben de artık bugünlere uyum sağlamaya çalışıyordum. Sabah önce İngilizce kursuna gidiyor, oradan İtalyanca kursuna geçiyor ve sanat derslerine katılıyordum. Akşam eve dönüyor, resimlerimi yapıyordum. Hâlâ Timur'un çektiği fotoğrafların resimleri üzerinde çalışıyordum. Teması *tutku* olan bu çizimler benim tek başarımmış gibi hissediyordum. Benim başarılı başarısızlığım...

Pişman mıydım? Elbette deli gibi pişmandım ve her saat değişiminde bu pişmanlığımı Timur'a dile getirmemek için kendimi zor tutuyordum. Fakat ikimiz için de en iyi olanı yapmaya çalışıyordum. Timur beni sevdiğini söylüyor olabilirdi ama sonuçta o kadın onun çocuğunun annesi ve ilk aşkıydı. Eğer Timur'la olmaya devam etseydim sanki bir birleşmeyi engelliyormuşum gibi vicdan azabı duyacaktım.

İtalya'da geçirdiğim üç ay boyunca buraya alıştığımı hissediyordum, en azından pişmanlığımla her gün yüzleşmek zorunda kalmıyordum. Bu işten kendi kendimi hırpalayarak sıyrılmayı umuyordum. İçimdeki beni tüketen acının ne zaman dineceği hakkında da en ufak bir fikrim yoktu. Boğa-

zımdaki yumru, kalbimdeki hançer benimle birlikteydi. Arka taraftaki küçük odayı bir atölyeye çevirmiştim ve resimlerimi bu odada yapıyordum. Telefonumun sesini duyduğumda ellerimi silerek salona doğru yürüdüm. Geçen üç ayda bana arkadaşlık eden Esin rahatlamamda ve kendi kendime kalmamı engellememde yardımcı olan yegâne kişiydi.

"Efendim, Esin." Esin coşkulu bir çığlık atarak,

"Hadi, fıstık, hazırlan. Dışarı çıkıyoruz" dediğinde onun görmediğini bile bile gözlerimi devirdim.

"Yine bensiz eğlenmek zorundasın." Esin her hafta sonu beni eğlence mekânlarına sürüklemeye çalışsa da her seferinde bunda başarısız oluyordu.

Onaylamaz bir ses çıkardı, "Hiç kaçışın yok, beş dakika sonra kapına dayanmış olacağım." Bir şey söylememe fırsat veremeden telefonu kapatmıştı. Gerçekten de beş dakika sonra güvenlik görevlisi arayarak Esin'in geldiğini haber vermişti. Pes etmek istemesem de ona fazla dayanamayacağım açıktı. Kapıya yaslanarak asansörden inen Esin'e baktım.

"Home fashionın moda olduğunu biliyorum bebek ama bir kulübe bu şekilde gelmeni istemiyorum." Beni içeri iterken doğruca odama doğru yürüdü, peşinden ayaklarımı sürükleyerek yürüdüm.

"Esin biliyorsun, dışarı çıkmak istemiyorum." Dolap kapaklarını açmış içinde bir şeyler ararken bana bakmadı bile. Siyah uzun saçları benimkilerle tamamen tezat halindeydi. Beline kadar inen gür saçlar dümdüzdü. Yirmi bir yaşında olmasına rağmen yaşından büyük duruyordu, bunun sebebi de çok kadınsı bir vücuda ve tarza sahip olmasıydı. Dolaptan çıkardığı taşlı bir kot pantolonla dantel detaylı siyah bluzu yatağın üzerine fırlattı, kısa model deri ceket dolaptan çıkan son parçaydı.

"Geç kalacağız, giyinsen iyi olur." Bıkkın bir nefes verdim.

"Bak gerçekten hiç keyfim yok." Başını sallayarak beni onayladı.

"Bunun farkında değil miyim sence? Keyfini yerine getirmeye çalışıyorum ve bunu yaparken artık kibar olmayacağım. Sana o adam konusunda yanlış yaptığını elli defa söyledim; fakat sen inatla doğru olduğunu savunuyorsun. Madem doğru olanı yapıyorsun o zaman hayatına devam et." Esin makyaj malzemelerimi karıştırırken ben de oflayarak üstümdeki eşofmanları çıkarıp kot pantolonumu ve bluzumu giydim. Bana bakarak gülümsedi, yüzünde ukala gülümsemesi vardı. Ela gözleri ışıldadı.

"İşte bu, güzelim. Hayatımızı yaşıyoruz." Yanıma gelerek elindeki ruju dudaklarıma sürüp biraz da allıkla yanaklarımı renklendirdi. Aynada kendime bakarak yanaklarımdaki fazla allığı sildim. Ayağıma siyah botlarımı giyerek dışarı çıktım. Esin'in arabası kapıda hazır bekliyordu. Ön koltuğa yerleşip kemerimi bağlarken beni gürültülü bir kulübe götürmesine izin vermenin dünyanın en yanlış şeyi olduğunu düşünmeye başladım. Yalnız kalıp resim yapmak ve acımı çekmek istemek çok mu imkânsızdı? Esin araçta çalan müziğin sesini biraz yükselterek bana göz kırptığında zorlukla ona gülümsedim. İtalya'ya geldiğimden beri bana çok kibar davranıyordu, kısa zamanda yakın arkadaşım olmuştu. Hatta o kadar yakınlaşmıştık ki ona Timur'la ile ilgili her şeyi anlatmıştım. Esin bu yaptığımın çok salakça olduğunu söyleye de onu umursamıyordum. Ben kendi adıma da, Timur adına da, çocuğu adına da doğru olanı yapıyordum. Bu elbette canımı acıtıyordu, Timur'a da bana da büyük acılar verdiğini inkâr edemezdim. Yine de sonradan daha büyük acılar çekmemek için buna mecburduk.

"Nereye gidiyoruz?" Esin bana bakarak

"Bizim çocuklardan birinin doğum günü ve kutlamak için bir yer ayarladık. İçki, dans, yakışıklı erkekler su gibi akacak." Ağzımı yamulttum.

"Ve sen de bu gece her şey harikaymış gibi davranacaksın." Başımı salladım.

"Tamam, bir gece bunu idare edeceğim ama bana yine çocuk falan ayarlamaya çalışma." Esin'in geçen sefer bana arkadaşını ayarlaması bir felaketti. Çocuk bana resmen yapışmış ve ondan kurtulmak için on beş gün uğraşmam gerekmişti.

"Söz bu sefer çöpçatanlığa girişmeyeceğim." Bu iyi bir şeydi çünkü çok uzun bir süre kimseyi hayatıma dâhil etmeyi düşünmüyordum. Timur'un var edişiyle kavrulan bedenimin korları hâlâ sıcaktı. Sönmüş bir volkan olmasına rağmen içimdeki ateş beni için için yakmaya devam ediyordu.

Kulüpten içeri girdiğimiz anda kulaklarım bangır bangır çalan müzik yüzünden kısa süreli duyma kaybı yaşadı. Başımda ani bir zonklama oluştu ve yüzümü buruşturdum. Esin bunu hiç umursamadan bir yandan kıvırtırken bir yandan da beni arkadaşlarının oturduğu masaya doğru sürükledi. Geniş koltukta oturan yedi kişilik grubu önceden tanıyordum, hepsiyle selamlaştıktan sonra koltuğun en ucuna oturup her şey harikaymış gibi davranmaya çalıştım. Esin üzerimdeki deri ceketi çekiştirdi.

"Çıkar şunu, içerisi çok sıcak." Ona ters ters bakarak ceketi çıkardım. Masanın üzerindeki içkilerden birini önüme ittiğinde reddettim.

"İçmek istemiyorum." İtiraz etmedi, çantamdan telefonumu çıkarıp ablamın attığı mesaja cevap verdim. Neler yaptığımı sormuştu. Ona kulüpten ve Esin'den bahsedince buna sevindi, evden çıkmadığım için endişeliydi. Onu anlayabiliyordum, elbette hayatıma devam etmemi istiyordu. Özgür'le de mesajlaşıyordum, aslında bundan çok hoşlanmıyor olsam da bana arkadaşça davranıyordu ve bir zamanlar sevgiliyken bile hissettirmediği anlayışla yaklaşıyordu. Onun mesajları genelde günlük rutininde neler yaptığı, benim neler yaptığımla ilgiliydi. Ben telefonuma daldığım sırada yanıma yaklaşan birini hissederek kafamı yana doğru çevirdim. Esin'in

arkadaşlarından biri bana iyice yaklaşmıştı ve çocuğu ilk görüşüm değildi. Yakın zamanda Esin'in evinde geçirdiğim yılbaşı kutlamasında da bu çocuk oradaydı. İsmini son anda hatırladım. Alonzo... Bana gülümserken beyaz dişleri görünüyordu, siyah saçları omuzlarına kadar uzanmıştı.

"Neden bu kadar mutsuz görünüyorsun?" Tane tane bir İngilizceyle konuştu çünkü ben henüz İtalyanca'da pek iyi değildim. Kibar olmaya çalıştığının farkındaydım. Gülümseyerek,

"Bu tarz yerlerden hoşlanmıyorum" dedim. İngilizcem oldukça ilerlemişti ama yine de onun söylediklerini bu gürültülü ortamda anlamak için biraz yaklaşmıştım.

"İstersen başka bir yere gidebiliriz..." Neden hepsi iş atmak zorundaydı, aranıyor gibi falan mı görünüyordum?

Kafamı iki yana salladım. "Gerek yok, birazdan eve gideceğim." Bana biraz daha yaklaştı ve bu yakınlık beni rahatsız etti.

"Hadi ama biraz eğleniriz... Evim yakın, gerginliğini alırım." Ne diyordu bu be! Yerimden kalkarak ona tepeden baktım.

"Cehennemin dibine gitmeye ne dersin?" Masanın üzerinde duran içki bardağındaki yarım kalmış içkiyi suratına döktükten sonra arkamı dönerek tuvaletlerin olduğu bölüme ilerledim. İnsanlarla dolu koridorda ilerlerken takip edildiğimi hissederek arkama döndüm ama arkamda tanıdığım kimse yoktu. Tam tuvalet kapısına geldiğimde aynı duyguyu tekrar hissettim fakat yine kimse yoktu. Kendimi içeri atarak boş tuvalet kabinlerden birine girdim. O sırada aceleyle çantama sıkıştırdığım telefonumun mesaj sesi duyuldu. Telefonu çantamdan alarak kimin mesaj attığına baktım. Gördüğüm isim karşısında yutkunmak zorunda kaldım. Üç aydır benimle iletişime geçmemişti ama şimdi... Bana mesaj mı göndermişti?

"Hemen eve gidiyorsun!"

Telefona aptal aptal bakarken kapım tıklatıldı, boş bulunarak Türkçe cevap verdikten saniyeler sonra kendimi toparladım ve İtalyanca olarak dolu olduğunu söyledim. Kalp atış-

larım anında teklemeye başlamıştı. Benim dışarıda olduğumu nereden biliyordu? Ona cevap vermedim ama merakım beni yiyip bitiriyordu. Tuvaletten çıkarak ellerimi yıkadım ve doğruca Esin'in yanına gittim. Hâlâ dans ediyordu, kulağına doğru eğilerek,

"Eve gidiyorum" dedim.

Kaşları anında çatıldı, "Hayır, hiçbir yere gitmiyorsun. Hem seni buraya ben getirdim, yani bana bağlısın, şimdi dans et." Kollarımı tutarak beni dans ettirmeye çalıştı. Fakat vücudumu gram kıpırdatmadım, burnumdan soluyarak ona bakıyordum.

Dudaklarını bir çocuk gibi büzdü. "İnci ama lütfen... Azıcık daha duralım, sonra söz seni götüreceğim." Kafamı ısrarla iki yana sallayarak kollarımı ondan kurtardım.

"Esin gerçekten kendimi iyi hissetmiyorum, bir taksiye binip giderim, sen keyfini bozma."

"Tamam, hadi gidelim o zaman. Seni yalnız bırakmam, bana emanetsin." Onun keyfini bozmak istemiyordum. Pes ederek,

"Sanırım yarım saat daha dayanabilirim." Bana sarıldıktan sonra kolumdan tutarak bara doğru sürükledi. Kendine ve bana renkli meyve kokteylleri alarak birini bana uzattı. Alkol almak istemesem de onu kırmadım, yüksek bar taburesine oturup içkimi yudumlarken etrafta dans eden kalabalığı izlemeye başladım. İçimde bir ürperti dalgası yayılıyordu Timur'un mesajına kafam takılmıştı ve sanki buradaymış, onunla aynı havayı ciğerlerime alıyormuşum gibi hissediyordum. Adamın burada olduğunu hayal etmek bile içimi heyecanla doldurmak için yeterli oluyordu. Ne zaman geçecekti? İçimde dinmek bilmeyen o ateş, kor... Ne zaman köz olacaktı?

"Bana mesaj attı." Esin kafasını bana doğru çevirdi.

"Çikolata göz deme bana..." Çizdiğim resimleri gördüğünde ona bu adı takmıştı ve beni başlarda kızdırsa da artık umursamıyordum. Onu onayladım.

"Ta kendisi..." Gözleri birer topa dönüştü.

"Ne yazmış." Çantamdan telefonu çıkarıp mesajı ona gösterdiğimde bir ıslık çalarak oturduğu bar sandalyesinden aşağıya kaydı, gözleri etrafı tarıyordu.

"Sence burada mı?" Umutsuzca omuz silktim. Bir yanım burada olmasının heyecanıyla yanarken bir yanım eğer buradaysa bir kere daha onu reddedemeyeceği için korkuyordu.

"Bilmiyorum." Esin'in gözleri etrafta gezinmeye devam ediyordu, elimde tuttuğum telefon tekrar titrediğinde nabzım aniden hızlandı. Bu seferki mesaj nefesimi kesmiş, kanım çekilmiş, boğazımı düğümlemişti.

"Eve gidiyorsun yazısının nesini anlamadın? Başka uyarı yok, doğru eve..."

Az önceki mesaj hayal ya da yanlış gönderim falansa eğer bu seferki tamamen gerçekti. Hızlıca etrafıma göz attım ama içten içe bana yakın olsa hissederim diye düşünüyordum. Esin yanıma gelerek mesaja baktıktan sonra içkisinin yarısını tek dikişte içti.

"Sanırım gerçekten eve gitmen gerekiyor. Hadi kalkalım." Ona elimle bir dakika işareti yaptıktan sonra bu seferki mesaja cevap verdim.

"Bu emirler de nereden çıktı? Sen neredesin?"

Belki de yazdığım mesaj çok aptalcaydı fakat aklıma şu an tek mantıklı fikir düşmüyordu. Esin beni kolumdan kavramış ceketimi üzerime giydirmeye çalışırken bir yandan da bir şeyler söylüyordu fakat onu kesinlikle duymuyordum. Esin tarafından kapıya doğru sürüklenirken bir mesaj daha geldi.

"Tahmininden çok daha yakın... Şimdi doğru eve..."

Yutkunduktan sonra temiz havaya çıkmıştım. Gerçi hava pek de temiz sayılmazdı, serin ve tabi oldukça nemliydi. Barın etrafında yoğun bir içki kokusu vardı. Arkamı dönerek tekrar etrafa bakındım. Otopark bölümünde tek tük insanlar vardı fakat Timur'u göremiyordum.

"Buralarda mı?" Esin'in sorusu karşısında kafamı iki yana salladım.

"Olsa hissederdim." Esin havalı bir şekilde saçını savurdu.

"Vayy... Âşık kız hisseder diyorsun." Onaylamaz bir şekilde homurdandım.

"Hayır..." Sesimi düzenlemek için öksürdüm.

"Sadece onun olduğu ortamda garip bir şeyler oluyor. Nasıl desem, bir anda nabzım hızlanıyor ve bedenim adrenalin salgılıyor." Esin bana gözlerini devirdi.

"Ve sen bu aşk değil mi diyorsun?" Cevap vermedim. Arabanın önünde durduk, telefonumu tekrar çıkararak onu aradım. Uzun uzun çalan telefon cevaplandığında sessiz kalan Timur bir an afallamama neden oldu ama kendimi çabuk toparladım.

"Burada mısın?" Derin nefes sesi kulaklarıma dolduğunda onu bile özlediğimi fark ederek irkildim.

"Olmamı ister miydin?" Sesi yorgun geliyordu, sanki tüm enerjisi çekilmiş gibi...

"Benimle oynama, Timur." Güldü ama bu içimi yakan o gülüşlerden değildi.

"Oyunları sevdiğimi biliyorsun." Alt dudağımı dişlerken araca yaslandım çünkü dizlerim sesindeki her titreşimle birlikte titriyordu.

"Timur... Çıldırmadan önce söyle, neredesin?" Sigaradan alınan derin nefesi ve o seksi geri üflemeyi duydum. Tenim karıncalanıyor, buz kesiyordum. Tenime batan buz etkisi göğüs uçlarımın sivrilmesine neden oluyordu.

"İstanbul'dayım, senden çok uzaktayım ve bundan nefret ediyorum." Bir an Timur'un gerçekten bana geldiğini düşünmüştüm. İçimdeki özlem ciğerlerimi yakıyordu. İçimde bir delik vardı... Kalbimde bir noktadaydı ve o delik sadece Timur'la dolabilirdi. Keşke her şey bu kadar karmaşık olmasay-

dı. Keşke bizim için tünelin sonunda ufacık bir ışık olsaydı. Gözümü bir anlık kapatmamla sol gözümden tek damla yaş usulca yanağıma süzüldü.

"Peşime birini mi taktın?" Uzun sessizlik beni onaylasa da ondan duyup öyle sinirlenmeyi planlıyordum.

"İyi geceler, İnci." Telefon kapandığında kalakalmıştım. Öfkeli bir soluk verdim. İşin kötüsü neye öfkeli olduğumu bile bilmiyordum. Telefonu çantama tıkıştırdım. Arabanın kapısını açıp içine oturduğumda Esin şoför koltuğuna yerleşmiş beni bekliyordu. O an içimdeki acı beni ele geçirdi ve ellerimi yüzüme kapattım. Çok geçmeden Esin bana sarılmış saçlarımı geriye çekiyordu. Ağladığımı da o zaman anladım... Bir şey için umutlanmanız *-ki bu şey umutlanmamanız gereken bir şey olsa da-* ve onun bir anda tuzla buz olması berbat hissettiriyordu.

"Burada olduğunu düşündün, değil mi?" Kafamı kaldırıp onu onaylarken ellerimle yanaklarımdaki yaşları sildim.

"Yüzü hafızamdan silinmesin diye sürekli resimlerini yapıyorum... Siluetini görmeye bile razı olduğumu bu akşam fark ettim... Öyle özlemişim ki." Esin bana sarılarak kulağıma teselli için bir şeyler fısıldarken içimi çeke çeke ağladım. Biraz sakinleşince eve doğru yola çıktık. Apartmanın önünde durduğumuzda,

"İstersen seninle kalabilirim" diye teklifte bulunduğunda gülümsemeye çalıştım.

"Buna gerek yok, biraz uyusam daha iyi hissedebilirim." Esin de bana gülümsedi.

"Uyumayacağını ikimiz de biliyoruz. Yine o resimlere gömüleceksin." Bu çok doğru bir tespitti. Resim yapmak beni rahatlatıyordu. Özellikle Timur'un gözünden kendi resimlerimi yapmak hem acıtıyor, hem iyileştiriyordu. Bir şey söylemedim, arabadan inerek apartmana girdim.

Ertesi sabah biraz daha iyiydim ve kursta ek derse katıl-

dım, tekrar etmek daha hızlı öğrenmemi sağlıyordu. Kurstan çıktığımda telefonum çalmaya başladı.

"Efendim abla..." Ablamla her gün telefonda konuşuyorduk, hatta haftada üç defa da internette görüntülü sohbet edip hasret gideriyorduk.

"Biletlerini aldık, hafta sonu buraya geliyorsun." Kaşlarım anında havalandı, çantamı omuzuma takarken telefonu diğer omzumla kulağım arasına sıkıştırmıştım.

"Bu nereden çıktı?" Gitmek istemiyordum. Gidersem yaralarımı tekrar açacakmışım gibiydi.

"Sana bahsetmiştim ya hani. Şirketin kuruluş balosu var, her sene olan. Ona geliyorsun ve ısrarcıyım." Timur'un da bulunacağı bir ortama girmek... Bu sanki pek akıl kârı değildi.

"Abla... Gelmeyeceğimi söylemiştim." Ablam pek itiraz kabul edecek gibi görünmüyordu.

"Hadi ama İnci! Gelir, baloya katılır ve birkaç gün kalır dönersin. Hem annen ve babam da seni çok özlediler. Armağan'ı da mı özlemedin?" Okulun bahçesine çıkarak kavak ağacının altındaki boş bir banka oturdum.

"Abla herkesi çok özledim." Ağlamak istemiyordum, bunun için gerçekten takdire şayan bir mücadele veriyordum.

"Sorun bu mu? Herkesi fazla özlemiş olman mı?" Tam olarak sorun buydu. Kendimden korkuyordum... Onu üç aydan fazla zamandır görmüyordum ve özlemiştim. Özlemime karşı koyamayacağımdan, aşkıma yenileceğimden ve tutkuya dayanamayacağımdan korkuyordum.

"Tamam, geliyorum o zaman." Ablam sevinçli bir çığlık attığında kıkırdadım.

Cuma sabahı erkenden yola çıkacak, cumartesi günü ailemle vakit geçirecek, pazar günü katılmam gereken bir baloya katılıp acı çekecek ve pazartesi sabah tekrar buraya dönerek yaralarımı saracaktım. Programım şimdiden merak uyandırı-

ci ve heyecanlıydı. Kendime ufak bir çanta hazırladım; çünkü havaalanında valiz saçmalığıyla uğraşmak beni gerçekten yoruyordu. Bir taksiye binerek havaalanına gittim. Uçak yolculuğum uzun ama fazlasıyla konforluydu. Enişteмin sırtından geçiniyor olsam da bunu bir gurur meselesi haline getirecek değildim. İnsan rahata kolay alışıyordu, tabi okulum bittiğinde ona borcumu ödeyecektim. Kulaklıklarımı kulağıma takarak eskiz defterime bir şeyler karalamaya başladım...

Türkiye'ye indiğim anda içimde kelebekler oluşmuştu. Özlediğimi o anda fark ettim. Beni karşılayan Engin abiye sarıldım, bir süre duraksasa da o da sarılışıma karşılık vererek bana gülümsedi.

"Hoş geldin, İnci." Ben de ona aynı sıcaklıkla karşılık verdim.

"Hoş buldum, Engin abi. Herkes nasıl?" Ön tarafa otururak onun aracı çalıştırmasını izlerken cevabını bekledim.

"İyiler ablan gelmek istedi fakat Armağan'ı yalnız bırakamadı." Yeğenimi delicesine özlemiştim elbette eve giden yol her zamankinden uzun sürmüştü. Kapının önünde arabadan inerek eve doğru ilerledim. Ablam kucağında Armağan'la kapıyı açtığında bağıra bağıra ağlamakla, kahkahalarla gülmek arasında bir yerdeydim. Armağan kocaman olmuştu. Yani tamam çok da kocaman sayılmazdı ama büyümüştü. Belirginleşen sarı saçları bana mı benziyordu onun? Önce ablama sarıldım ve hemen ardından kucağından bebeği alarak kapıyı kapatırken ona baktım. Hâlâ çok güzel görünüyordu.

"Yolculuğun nasıldı?" Armağan'ı başımın üzerine doğru biraz kaldırıp gülümsemesine gülerken,

"Her şey harikaydı. Sen nasılsın, enişteм nerede?" Birlikte salona geçtik, ablam tam yanıma oturmuştu. Uzanıp yanağına bol sulu bir öpücük bıraktım.

"O da iyi, önemli bir toplantısı çıktı. Gitmesi gerekti ama gelecek, akşam aile yemeği var." Şaşkınlıkla ona baktım.

"Annemler de mi geliyor?" Başını sallayarak beni onayladı.

"Yoldalar sanırım, herkes burada olacak." Kaşlarımı çatarak ablama baktım, umarım bahsettiği *herkes* arasında Timur yoktu. Henüz onu görmeye hazır olduğumu sanmıyordum. Uzanıp elimi elinin içine aldı.

"Timur'dan gelmemesini rica ettim. Gelmeyecek..." Umurumda değilmiş gibi davranmaya çalışsam da ablam da ben de öyle olmadığını çok iyi biliyorduk.

Akşam annemler gelene kadar ablamla sohbet etmiştik, ona her şeyi anlatmıştım ve tabi buna Timur'un bana attığı o mesaj ve telefon konuşmamız da dâhildi. Ablam buna pek şaşırmamıştı. Timur'un hâlâ beni unutamadığını söylüyordu, onun hakkında bilgi vermekten kaçındığını fark ederek çocuğunu bulup bulmadığını sorduğumda aramaya devam ettiklerini söyledi. Bu durumu aklım almıyordu, bir kadın doğum yaptıktan hemen sonra bebeğini verip bunu nasıl on dört sene boyunca içinde tutabilirdi?

"Bu durum bana çok garip geliyor. Kadın birden ortaya çıkıyor ve Timur'un doğmadığını sandığı çocuğun doğduğunu, üstelik doğumdan sonra dedesinin onu öylece birine verdiğini söylüyor." Bu düşünce aylardır aklımda gezinip duruyordu. Yemek masasını hazırlarken ablam elindeki tabağı bıraktı.

"Haklısın... Fakat imkânsız değil. Benim asıl merak ettiğim kadının o kadar yıl neden bunu ortaya çıkarmadığı..." Gözleri karşısındaki bir noktaya daldı. "Canına can katıp dünyaya getirdiği bebeği göz göre göre verip sonra da unutmak..." Kafamda bir mantığa oturtmaya çalışarak

"Belki de çaresizdi, yani gidecek yeri yoktu..." Bu bile mantıklı değildi.

"Öyle bir şey olduğunu sanmam, İnci. Kadının ailesi oldukça zengin, onca yıl Fransa'da yaşamış ama onda beni de rahatsız eden şeyler var." Kaşlarım havalandı.

"Onunla tanıştın mı?" Dudağını dişleyerek gözlerini benden kaçırdı.

"Sandığın gibi bir tanışma falan değil. Sen gittikten sonra Timurk'la konuşmak istedim ve Alp'le beraber Timur'un evine gittik. O da oradaydı, ayaküstü bize olanlardan bahsetti. Ben de seni üzmemek için..." dediğinde sözünü kestim.

"Emin ol, abla, bir şeyleri sakladığınız zaman daha az üzülmüyorum." Af diler gibi bana sarıldığında ben de sarılmasına karşılık verdim. Kötü niyetli olmadığını biliyordum, sadece beni koruyordu.

"Düşündüm ki... Yalan söylüyor olabilir mi?" Ablam omuzlarını silkti.

"Bilemiyorum ama sanmam. Anlatırken sanki her şeyi birebir yaşamış gibi anlatıyordu. Alp bile ona inandı. Hadi beni kandırması pek zor olmasa gerek ama Alp ve Timur onlar yalan söylese bunu anlardı. Çocuğu yurt dışında arıyorlar. Arzu Fransa'da doğum yapmış ama onu alan aile hakkında bir kayıt yok. Doğum kaydı da yok elbette; çünkü özel bir hastanede bolca para verilerek yapmış doğumu. Babası duyulmaması için her şeyi gizli yürütmüş. Timur her şeyi araştırıyor." Kapı çaldığında daldığım yerden çıktım. Ablam koluma dokundu.

"Timur onu sevmiyor..." Başımı salladım.

"Bu bir şeyi değiştirmez. Daha doğrusu değiştirmemeli. Böyle bir durumda araya girmek istemem eğer çocuk bulunur ve aile olmaya karar verirlerse Timur'un mutluluğuna engel olmak... Bu beni daha çok üzer." Ablam bir şey söylemeden aşağıya indim annem ve babamı gerçekten özlemiştim ve bir aile kucaklaşmasına her şeyden çok ihtiyacım vardı. Güç toplamam gerekiyordu pazar gecesi o baloda Timur'u görecektim ve kalbim o zaman beynime büyük bir savaş açacaktı savaşı beyninim kazanması için kalbimi aile sevgisiyle kandırmam gerekiyordu.

35. BÖLÜM

İNCİ

Ailecek yediğimiz akşam yemeği benim için bir nevi ilaçtı. İçime çektiğim hava bile aile sevgisiyle ve özlemle dolu olsa da kalbimde hâlâ bir boşluk vardı. O kocaman boşluk öylesine orada ve öylesine derindi ki her nefes alışımda elimi kalbime götürerek orada meydana gelen batmayı engellemeye çalışıyordum. Onu burada daha yoğun hissediyordum, sanırım anılarımız etrafımı sarmıştı. Aile yemeği sona erdiğinde kendimi odama atarak duşa girdim. Rahatlatıcı bir duşun ardından pijamalarımı giyerek yatağıma yattım. Uykunun kollarındayken başka kollarında bana sarıldığını hissettim. Tanıdık, güvenli, ihtiyaç duyulan, istenen o kollar uykumdayken beni kucaklıyordu. Unutamadığım o koku burun deliklerimden içeri dolarken kalbimdeki boşluk sanki mucizevi bir şekilde kapanmıştı. Gözlerimi açmaya çalıştım ama uyku ağırdı, kalbim yorgundu... Dudaklarımdan ismi bir dua gibi döküldü. Bir yalvarış, bir yakarış. Onun ismi dudaklarımda umutsuzca istenen bir şey için umutla edilen duaydı.

"Timur..." O an beklemediğim bir şey oldu. Duamın karşılığı aniden geldi. Sıcak nefes kulağıma çarparken,

"Buradayım. Uyu, sarı şeker, uyu, zevk al ve bende kal..."

diye fısıldadı. Gözlerimi açmaya çalıştım ama beni uyarırcasına bir daha mırıldandı. Sesi kısık olsa da o sert, erkeksi tını hâlâ bedenimi titretiyordu.

"Açma gözünü, bu bir rüya, İnci. İzin ver bana bu rüyanın tadını çıkaralım." Dediğini yaptım, gözümü açmadım çünkü gerçekten rüya olup olmadığını ayırt edemeyecek durumdaydım. Eğer rüyaysa gözümü açtığım anda yok olabilirdi içimdeki bu yakıcı, kavurucu özlemle bunu göze alamazdım. Güçlü parmakları saçlarımda bir süre dolaştıktan sonra sanki yüz hatlarımı ezberlercesine suratımda gezindi oradan boynuma ve omuzlarıma indiğinde titremeye başladım. Benim nefes seslerim Timur'un nefes seslerini besleyerek odada gezinen tutkuyu harmanlıyordu. Pijama üstüm usta parmakların yardımıyla üzerimden sıyrıldı. Timur'un sakalları tenimi damgalarken ellerimi saçlarına geçirip onu göğüslerime yönlendirdim. Beni geri çevirmedi dili şişmiş göğüs uçlarımı yumuşakça okşarken dişleri vahşileşmek adına hamleler yapıyordu. İkimizde konuşmuyorduk anın büyüsünü, rüyanın büyüsünü bozmaya niyetimiz yok gibiydi en azından benim yoktu. Timur göğüslerimden aşağıya karnıma indi göbeğim onun aç öpüşlerinden nasibini alırken elleri bedenimi yeniden keşfediyordu. Bu benim keşfimdi beni ben yapan adamın beni var eden keşfi... Parmaklarının hissi leğen kemiklerime sürtündü ve pijama aldım yavaşça bacaklarımdan sıyrılırken sık sıcak nefesi bedenimi kavuruyordu. Beni yakabilecek tek adamın ateşi yine içimdeydi. Pijamamın altı çıktıktan hemen sonra iç çamaşırımda ona katıldı. Çok geçmeden Timur'un nefesi kadınlığımdaydı. Dudakları yumuşakça etime değdiğinde inleyerek yastığımı tuttum ve tırnaklarımı geçirdim.

"İhtiyaç sızlatıyor mu seni de? Bana ihtiyacın var mı İnci? Tıpkı benim sana ihtiyacım olduğu gibi senin de bana ihtiyacın var mı? Başımı salladım ve dudaklarımı yalayarak konuşmaya çabaladım.

"İçim yanıyor, için için... Senin için." Titreyen bedeni-

mi kontrol edemiyordum kendimi Timur'un ağzına doğru ittiğimde gırtlağından çıkan sesi inlememe neden oldu. Dili organımı başından sonuna yalayarak mırıldanıyordu. Sakalları yumuşak tenimde çizikler açarken başka bir yerde açılan çizikleri de onarıyordu. Bacaklarımı kavrayarak dizlerimi büktü ve tam önüme yerleşti. Ellerini kalçalarıma dayadı beni kendine bastırırken ilk besinini alıyormuş gibi kana kana içti beni. Dilini deliğimden içeri kaydırdı ellerimi biraz daha yastığa saplayarak destek aldım. Bir anlık benden ayrılıp nefes aldığında konuştu.

"Tükenene kadar tüketeceğim seni. O zaman anlayacaksın yanmak ne demek." Bu söz ile yutkundum. Organının sert başını girişimde hissettiğimde irkildim ama Timur beni sakinleştirmek istercesine bacağımı okşadığında kendimi gevşettim. Geniş başı girişimi zorlarken aradan geçen zaman birbirimize olan ateşi harlamaktan başka bir şeye yaramamış gibiydi. Hâlâ yanıyorduk. Hâlâ birbirimiz için yanıyorduk. Timur sertti belki de daha önce hiç olmadığı kadar sertçe içime yüklenirken çığlığımı dudağımı ısırarak bastırdım. Hırlayarak üzerime uzandı. Üzerime verdiği ağırlığı önce ruhum sarmaladı ruhum kollarını Timur'un bedenine dolarken ben çaresizce kıvranıyordum. Sert bir ritimde içimde gidip geliyordu daha fazla dayanamayarak kollarımı ona sardım. Derin bir nefes çekti ritmi yavaşlamamıştı beni tüketiyordu.

"Seni alıyorum İnci. Benim olan her şeyi geri alıyorum." Yine konuşmadım sadece kollarımla onu biraz daha sıkıştırdım. Ayaklarımı kalçasına sardım ve topuklarımı kalçasına bastırarak onu kendime biraz daha ittirdim. Konuşmak için ağzımı açacağım sırada işaret parmağını dudaklarımın üzerine koydu.

"Bir şey söyleme." Yine ona itaat ettim. Onun yönlendirmesine izin verdim, kontrolü ona bıraktım. Timur içimde beni yakacak noktayı bulmuştu o noktaya art arda yaptığı baskılar tükenmem için yeterliydi. Tırnaklarımı sırtına acımasızca

geçirirken inleyerek ona geldim. Timur'da fazla dayanamadı sıcaklığı bedenimi esir alırken saçlarımı yüzümden çekerek dudaklarımı tutkuyla öptü.

"İyi uykular sarı şeker." Tam yataktan doğrulurken bileğini yakaladım. Hafifçe yerimden doğrulup yana kaydım.

"Gitme, biraz daha kal. Yanıma uzan ve konuşma, sessizliğinden haz almama izin ver." Bu talebim kabul edildiğini Timur'un bedeninin yanıma yerleşmesinden ve beni göğsüne yaslayarak saçlarımı koklamaya başlamasından anladım. En güzel gecelerimden biri daha rüya veya gerçek yine onun kollarındaydı.

Gözlerimi araladığımda kendimi dinlenmiş hissediyordum bir anda aklıma gelen şeyle hızla yan tarafa döndüm. Benden başka kimse olmadığı gibi kimsenin varlığını da hissetmiyordum. Pijamalarım üzerimdeydi hiçbir kanıt yoktu. Onun varlığına, gece yaşananlara dair tek bir kanıt bile yoktu... Beynimin bana oynadığı bu oyuna kızmıştım yataktan çıkarak banyoya doğru ilerlerken kendimi esnettim. Bir kas ağrısı hissetmeyi ümit ediyordum, bir farklılık, onun dün gece yanımda olduğunu bana hatırlatacak bunu ispat edecek en ufak bir acı yoktu! Tuvalette işim bitince giyinmek için dolabımı açtım aldığım kıyafetleri topladığım yatağın üzerine bıraktığımda bir gariplik daha çok bir eksiklik hissettim. Elimi pijamama götürerek eksik olan şeyi aradım. İç çamaşırım. Gitmişti...

***

Balo için hazırlıklarımızı yaparken aklım hâlâ rüya mı gerçek mi olduğuna ikna olamadığım anlardaydı. Ablam elbisemi hazırlamayı ihmal etmemişti elbette ve enişte min gönderdiği bir kuaför ordusu bizi hazırlarken havadan sudan sohbet ediyorduk. Annem ve babam bu gece Armağan ile ilgilenmek için kalacak yarın sabah benden önce yola çıkacak-

lardı. Kuaför işini bitirdiğinde giyinmek için odama çıktım. Elbisem hoş bir somon rengiydi üzerime dikkatlice giydim tam bedenime oturan elbise yere kadar uzundu ön tarafı tamamen kapalıyken sırtımı açık bırakan derin bir dekoltesi vardı. Bakır rengi topuklu ayakkabılarım adım attıkça zarif bir şekilde ortaya çıkıyordu. Dağınık topuz yapılmış saçlarım, hafif makyajım, bakır rengi pırlanta süslü küpelerim ve yine bakır rengi el çantamla tamamen hazırdım. Hazır ve heyecanlı... Eğer dün gece beynimin bir oyunuysa bu gece Timur ile ilk defa karşılaşacaktım. Kapım çalındığında dalgınlığımı üzerimden atarak

"Gel." Dedim. Ablam kapıyı hafifçe araladı. Üzerinde ki saks mavisi elbiseyle inanılmaz derecede dikkat çekiyordu. Yüzümde bir gülümsemeyle ona bakarken o da bana gülümsedi.

"Çok güzel olmuşsun."

"Ve sende çok güzelsin... Elbise için teşekkür ederim." Ablam yanıma gelerek bana sarıldı bende kollarımı ona sardım.

"Yakışacağını tahmin etmiştim. Hadi Alp bekliyor." Birlikte odadan çıkarak aşağıya indik eniştem salonda eli cebinde dikiliyordu. Üzerindeki smokin ve her zaman düzenli saçlarıyla oldukça karizmatikti gözleri her zamanki gibi ablama kilitlenmişti. Onu bu kadar severken nasıl zarar veriyor diye düşünürken benim de Timur'a acı çektirdiğim aklıma geldi. Bedensel acıdan çok daha kötü olduğundan emindim...

Birlikte kapıdaki Limuzine bindik ve balonun yapılacağı yere doğru yola çıktık. Ablam ve eniştem karşımda oturuyorlardı eniştem ablamın beline sarılmış parmak uçlarını ablamın belinde gezdiriyordu. Boşta kalan eliyle de elini tutmuştu. İkisinin arasındaki o sarsılmaz bağlılığı, aidiyeti ve sahiplenmeyi hissedebiliyordum. Uzun yolculuk son buldu ve araç durdu. Engin abinin açtığı kapıdan önce eniştem indi ab-

lama kibarca elini uzatarak onu indirdikten sonra gülümseyerek bana da elini uzattı. İkimizi de koluna takarak lüks binaya doğru ilerlerken etrafımızda patlayan flaşlar gözleri kör ediyordu. Kışın en hırçın olduğu ayda bir deniz kenarında incecik kıyafetler içindeydik bedenim titriyordu fakat bu titreme üşümemden kaynaklı değildi. İçeride karşılaşacağım kişi beni titretiyordu ve tabi dün gece olan şey her neyse kesinlikle bazı şeyleri anlamam da etkili olmuştu. Ne kadar zaman geçerse geçsin içinde ki yanma aşkı son bulmayacaktı ve dünya üzerinde beni yakabilecek tek adamda Timur Karaca'ydı. Enişte m gerginliğimi anlamış gibi eliyle koluma dokunduğunda kendime geldim. Bana bakmadı ama duyabileceğim bir ses tonuyla konuştu.

"Bir zamanlar bir adam eğer seviyorsam köpek gibi peşinden koşmamı söylemişti o adam sayesinde Nazenin'e sahibim. Şimdi o adam benden bir şey istedi, bu akşam onu engellemeyeceğim." Ona bakmadan yutkundum. Bu demek oluyordu ki bu akşam Timur benimle konuşmak isterse ya da ikna etmek için uğraşırsa karşısında duracak bir Alp Ataman olmayacaktı. Bu durumda tek başıma olacaktım. Onun karşısında tüm hislerimle çırılçıplak olacaktım. Balo salonu oldukça kalabalıktı bütün masalar dolmuş etrafta gezinen garsonlar masalara servis yapmaya başlamıştı. İçeri girdiğimiz an tüm kafalar bize doğru dönerken insanların yüzünde yoğun bir beğeni geziniyordu. Enişte m yanından geçtiğimiz masalardan birkaç kişiye selam vererek en öndeki masaya doğru bizi ilerletiyordu. O an onu gördüm. Timur... Tüm mükemmelliğiyle masanın yanında dikiliyordu. Üzerindeki siyah smokin içinde dünyanın en kusursuz şeyi olabilirdi. İnce uzun bedenine tam oturan kıyafet gören herkesi kıskandırırdı. Koyu kahve saçları her zaman ki gibi dağınık değildi bu sefer onları dizginlemişti. Tıraşlı suratı parlıyordu kalın biçimli kaşları gözlerinin varlığını besliyordu. Bir eli sandalyede dururken diğer elini kibarca ceketinin önünde tutuyordu. Gözleri tek

bir noktaya kilitlenmişti. Varlığını fark ettiğim andan itibaren bakışları bedenimin en mahrem noktalarında geziniyordu. Bakışları içimi ürpertirken aynı zamanda sıcak hissetmeme neden oluyordu. Eniştem bizi masaya yaklaştırınca ona baş selamı vererek ablamın sandalyesini çekti. Timur hiçbir şey söylemedi sadece sandalyeyi çekerek oturmama yardım etmek adına bana elini uzattı. Anlık tereddüttün ardından eline dokundum. Çok kibar ve küçük bir dokunuştu buz gibi parmak uçlarım onun sıcak parmaklarına kısacık bir an değmiş olmasına rağmen nefesim kesildi. Dün gece eğer gerçekse benim alev almış olmam gerekirdi. Ufacık dokunuşun bile bana bunu yaptığı düşünülürse sabah uyanmam bir mucizeydi ya da sadece bir rüyaydı. Ben oturduktan sonra Timur hemen yanımdaki sandalyeye yerleşerek yakasını ve papyonunu düzeltti. Doğruca karşıya bakmaya çalışsam da gözümün kenarıyla onu takip etmekten kendimi alamıyordum. Masamızda yönetim kurulu oturduğu için iş ile ilgili geçen sohbette başrol eniştem ve Timur'du. Onlar normal bir şekilde konuşurken ablamda ara ara onlara katılıyordu. Timur'un yanımda oturuyor ve sadece iş hakkında konuşuyor olması bile onun söylediği şeyler dışında her şeye kendimi kapatmama neden oluyordu. Ses tonunun verdiği sıcak his bedenime çarpıp müthiş bir gerilim ve heyecanla kanıma karışıyordu. Benim tüm dikkatimin dağıldığı bir sırada Timur kimseye fark ettirmeden bana doğru yaklaştı. Kulağıma fısıldarken nefesi tenimi okşadı.

"Hayallerim kadar güzelsin." Sonra sanki hiçbir şey söylememiş gibi karşısındaki adamlarla konuşmasını sürdürdü. Ben ise yoğunluktan nefes dahi alamaz bir haldeydim. Yemek sırasında çatal bıçak sesleri hafif çalan klasik müziğe eşlik ederken ben o kadar çok titriyordum ki bardağıma uzanıp su içmekten bile korkuyordum. Eniştem ablamla ikimizin arasına oturduğu için bizim iletişim ağımızı kesmişti. Bunu bilerek yaptığından emindim beni Timur'a hapsetmiş ondan başka

kimseye odaklanmamamı sağlamıştı. Ben hâlâ yemeğimi dediklerken masadaki insanlar teker teker dansa kalmıştı ablam ve eniştemde kalkınca masada sadece Timur ve ben kalmıştık. Timur sakince şarabını içiyor, cep telefonunu kurcalıyordu o kadar rahattı ki onun bu rahatlığı beni daha çok geriyordu.

"Bunu neden yapıyorsun?" Bedenini hafifçe bana doğru döndürdü kaşları havalanmış suratında ki soğuk ifadeyi beslemişti. Çıkık elmacık kemikleri sert hatlarını vurguluyordu.

"Neyi?" Bende ona doğru dönerek gözlerinin içine baktım.

"Neden konuşmuyorsun? Dayanma gücümü sessizliğinle mi ölçüyorsun?" Söylediklerime kesinlikle şaşırmamıştı ağzının kenarı hafifçe kıvrıldı suratında tik şeklinde bir gülümseme vardı sanki benim hareketimi önceden tahmin etmişti ve içinde bunun gururunu yaşıyordu.

"Hayır, sadece sessizliğimden haz almana izin veriyorum." Suratındaki o ciddiyet beni birkaç saniye düşünmeye ittiğinde ufak kırıntılar zihin duvarlarıma yapıştı. *'Gitme, biraz daha kal. Yanıma uzan ve konuşma, sessizliğinden haz almama izin ver.'* Bunu ona ben söylemiştim. Suratımda gezinen o şok ifadesine eğlenirmiş gibi bakıyordu.

"Dü-dün gece... Rüya... Değil miydi?" Kesik kesik ağzımdan dökülen kelimelerden sonra Timur'un suratındaki gülümseme genişlemişti.

"Kesinlikle rüyaydı." Bir şey söylememe fırsat vermeden aniden yerinden kalkarak ceketinin düğmesini iliklediı ve bana elini uzattı.

"Dans et benimle." Önce tereddüt ettim ve etrafımda beni kurtaracak birini aradım fakat kimse yoktu ve ben gerçekten kurtarılmak istediğimden bile emin değildim. Elimi tekrar Timur'un eline bırakırken yavaşça ayağa kalktım. Elini belime yerleştirdiği anda bir Anka kuşuydum bu kor ile birazdan küle dönüşüp tekrar doğacağımdan neredeyse emindim. Beni

dans pistinin ortasına götürdü bir eli sahiplenircesine belime sımsıkı sarılmıştı diğer elinin parmaklarını benim parmaklarımın arasından geçirerek elimi tutmuştu ve dans eden çoğu çift gibi uzakta tutmak yerine beni kendine yapıştırmıştı. Boşta kalan elimi omuzuna koyduğum anda dansı kendi tekeline alarak hareketlerimi yönlendirmeye başladığında yapacağım tek şey ona eşlik etmekti. Bedenlerimiz birbirini tanıyordu birbirlerine o kadar aşinalardı ki araya giren o üç ay onları zerre kadar etkilememişti. Bedenim benim hiç yapmayacağım bir şey yapıyordu. Timur'a itaat ediyordu. Onun kendisini yönlendirmesine, dokunuşunun kavurmasına, ısının eritmesine izin verirken huzurluydu. Bel boşluğumda duran eli orayı okşuyordu bu nazik bir dokunuştan fazlasıydı. Başparmağı çıplak tenimde gezinirken nefes nefese kalmıştım. Farkında olmadan omuzundaki tutuşumu sıklaştırdım onun varlığına, yakınlığına, temasına karşı koyamıyordum. Diz bağlarım her an çözülebilirdi.

"Timur, dün gece?" Devamını getiremeden sözümü kesti.

"Bundan bahsetme." Emirleri sinir bozucu olsa da bir şey söyleyemiyordum.

"Gerçekti... Eve nasıl girdin?" Kaşları onaylamaz bir biçimde çatıldı.

"Sana bundan bahsetme dedim." Bu sefer ciddi anlamda sinirlenmişti. Ne yapmaya çalıştığı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Dans müziği değişti ve ışıklar biraz kısıldı dans eden insanların sayısı çoğalmıştı. Timur beni bileğimden kavrayarak salonun çıkış kapısına yönlendirdi. Beni merdivenlerden yukarı sürüklerken düşmemek için eteğimi toplamak zorunda kalmıştım.

"Timur! Ne yapıyorsun?" Bana bakmadan

"Baştan beri yapmam gerekeni." Diyerek merdivenleri çıkmaya devam etti. Uzun koridor pahalı bir halıyla kaplıydı topuklu ayakkabılarım beni öldürürcesine halıya takılıyordu.

Yemek alt katta olduğundan bu katlar tek tük görevliler ile doluydu. Sanki nereye gitmesi gerektiğini bilircesine başka bir koridora girdik cebinden bir anahtar çıkarıp kapıyı açtı. Beni içeri attıktan sonra kapıyı arkamızdan kapatarak kilitledi anahtar çoktan ceketinin cebindeki yerini almıştı.

"Ne istiyorsun? İstediğin bu mu?" Ona bedenimi işaret ettim ama cevap vermedi gözleri şehvetle parıldıyordu. Başımı sallayarak onu onayladım elimi elbisemin ince aslılarına götürerek üzerimden indirdiğimde göğüslerim açığa çıkmıştı.

"İstediği al o zaman. Canımı biraz daha yak... Seni unutmak için harcadığım o kadar zamanı hiç et. Tıpkı dün gece yaptığın gibi... Yap Timur!" Gözleri çıplak göğüslerime inmedi bile doğruca yüzüme bakıyordu çenesi kasılırken elmacık kemikleri biraz daha ortaya çıkıyordu. Kaşları çatılmış birbirlerine birleşmişlerdi gözlerinde çakan şimşekler aklı başında birini korkudan öldürürdü ama beni korkutmuyordu. Öfkeliydim delicesine bir öfke tüm hislerimi köreltiyordu. Kendime öfkeliydim çünkü ona karşı koyamıyordum, onu arzuluyor ve onu deli gibi seviyordum. Bu şey artık canımı yakıyordu kalbimin üzerinde biri oturuyor ve her onu düşündüğümde kalbime sağlam bir tekme savuruyordu. Hızla bana doğru yürüdü ellerini çıplak omuzlarıma koyarak beni tam arkamda duran masaya yasladı. Hâlâ delicesine öfkeliydi popomu masaya dayayarak hafifçe ağırlığımı verip oturdum Timur tam önümde duruyordu bakışlarımız birbirini içerken

"Unuttun mu peki?" Diye sordu. Gözleri biraz daha açılmıştı. "Beni unuttun mu?" Cevap vermedim bu da benim yenilgimdi. Bir anda bağırdı sesi o kadar yüksekti ki yerimden sıçradım. "Sana beni unuttun mu dedim!" Öfkesi kontrolsüzdü, tıpkı benimki gibi.

"Evet! Unutmuştum... Unutuyordum ama sen tam her şey yoluna giriyor derken karşıma çıktın ve... Ve..." Devamını getiremedim dudaklarımın üzerine kapanan dudakları buna engel oldu. Dişleyerek dudaklarımı sıyırırken bir yan-

dan da uzun elbisemin eteklerini toplayarak bacaklarımı iki yana ayırıyordu. Daha şimdiden kasılmaya başlamıştım ve çoktan ıslanmıştım. Elini eteğimin altına sokarak saten külotumun içine kaydırdı ıslaklığımı ve az önce söylediğim şeylerin tamamen uydurma olduğunu anladığında garip bir şekilde gülümsedi.

"Hâlâ benim olduğunu görmek acıtmalı mı yoksa mutlu mu etmeli karar veremiyorum." Anlamsızca yüzüne bakarken parmağını yavaşça içime kaydırdı zevkle inleyerek başımı geriye attığımda açıkta kalan boynum Timur tarafından ele geçirilmişçesine sertçe öpülüyordu.

"Ya da hâlâ seni seviyor sana değer veriyor olmam... Bak işte o artık mutlu etmiyor." Dediğimde dudaklarının hissi geri çekilmişti fakat parmağı hâlâ içimdeydi.

"Bencillik yapıyorsun, en başından beri senin isteklerin, senin hislerin, senin duyguların... Ben ne istiyorum İnci? Ne hissediyorum? Bunlar senin umurunda mı? Ben hayatımda iki defa sevdim birinde sevdiğim kadının bencilliği yüzünden hem onu hem çocuğumu kaybettim şimdi çocuğumu bulmak gibi bir şansım var onu elbette bulacağım ve hakkım olan babalığı o isterse yapacağım. Hayat bana başka bir yönden daha güldü belki zamanı doğru değildi ama... Mutlu olmam için bana bir fırsat daha sundu tekrar âşık olmamı sağlayacak bir kadını çıkardı karşıma. O hayallerimdeki aşkı sundu bana... Tutkulu, kuralsız, deli dolu, sıcak... Fakat ben artık yoruldum. Artık hayallerimi yaşamak için çok yorgunum." Parmağını geri çekerek eteğimi düzeltti ben ise sulu gözlerimle ona bakıyordum bakışlarımla ona beni bırakma, benden vazgeçme, her şeyin iyi olacağını fısılda diyordum. Biliyordum ki bunu duymuyordu onu bastırıyordum bunu benim bencil yanım yapıyordu.

"Madem istediğin bu seni bırakacağım beni unutman için elimden ne geliyorsa yapacağım. Senin gençliğine ayak uydururum bunu yürütürüz sandım ama yapamıyorum. Sen

kendinden başka kimseyi düşünmedikçe bu imkânsız bir hal alıyor." Timur arkasını dönüp gittikten sonra dakikalarca donup kalmış bir vaziyette orada masanın üzerinde oturdum. Yutkunamıyor, nefes alamıyor, ağlayamıyor, bağırıp çağıramıyordum. Dakikalar sonra yerimden kalkarak kendime çeki düzen verdim ve aşağıya indim. Enişte bir konuşma yapıyordu fakat Timur artık masamızda değildi.

Gece eve dönerken ablam durgunluğumu fark ederek bana bir sürü soru sormuştu ama hepsini geçiştirmiştim enişteme yardım isteyen bakışlarla baktığımda beni anlayarak tüm ilgiyi kendisinde toplamıştı kendimi ağlamamak için zor tutuyordum. Odama girer girmez artık tutmama gerek kalmamıştı gözyaşlarım özgürlüklerine kavuşurcasına coşkuyla gözlerimden taşmıştı. Bütün gece uyumadığım için sabah yataktan çıkmakta zorlanmıştım. Öğleden sonra yola çıkacağım için ailecek bir kahvaltı yaptık kahvaltıdan sonra annem ve babamla zorlukla vedalaştım. Vedalardan nefret ediyordum. Onlar gittikten sonra ablamla fazla yalnız kalarak pişmanlığım hakkında konuşmak istemediğimden şirkete gidip Eylül'ü göreceğimi bahane ettim. Tabi Eylül dışında görmek istediğim biri daha vardı. Ablamla gözyaşları içinde vedalaştım arabaya binerek şirkete gitmek üzere yola çıktığımızda ablamın camda olduğunu bildiğim için camı açarak ona el salladım.

Araba şirketin önünde durduğunda tereddüt ederek indim ve doğruca binaya girip üst kata çıktım. Tabi ablama söylediğim gibi önce Eylül'ü görmek için Armağan mimarlığın ofisine uğradım. Eylül her zamanki gibi inanılmaz bir coşkuyla karşılamıştı beni aslında ilk geldiğim gün o ve Burak'ta aile yemeğindeydi bu kadar tepki vermesi beni gerçekten sevmesinden kaynaklıydı. Bir süre sohbet ettik ona İtalya'dan okuldan bahsettim konu Timur'a her geldiğinde itinayla lafı çevirip bambaşka bir konuya odaklandım. Gözüm saate kaydı Timur'u görmek için on beş dakika kadar bir zamanım vardı

daha sonra havaalanına gitmem ve İtalya'ya dönmem gerekiyordu. Açıkçası çok heyecanlıydım Eylül'den müsaade istediğimde şeytani bir şekilde bana baktı. Doğruca asansöre binip yönetim katına çıktım nefes nefeseydim, titriyordum, umutsuzca âşıktım ve gerçek anlamda acı çekiyordum. Açıkçası Timur'un beni görmek isteyip istemeyeceğinden emin değildim işimi şansa bırakmaya da hiç niyetim yoktu. Timur'un odasının olduğu koridora kıvrıldım ve geniş bir alanda duran sekreter kadınla göz göze geldim.

"İnci Hanım. Timur Bey..." Daha lafa girmesine bile izin vermeden koşar adım karşımdaki kapıdan içeri girip sekreter kadını uzak tutmak için kapıyı arkamdan kilitledim. Gözlerim odada gezinirken Timur'un olmadığını fark etmem uzun sürmedi tam odanın boş olduğunu düşündüğüm sırada izlendiğimi hissederek oturma alanına baktım. O kadın oradaydı. Tüm güzelliğiyle oturmuş beni izliyordu. Bal rengi gözleri bu mesafeden bile parıldıyordu dudaklarında şaşkın bir gerilme olsa da gülümseyerek beni şaşırttı. Yavaşça yerinden doğrularak krem renk eteğini çekiştirdi. Kırmızı topuklu ayakkabıları alev alev yanıyordu ciddi anlamda çok seksiydi.

"Merhaba İnci." Şaşkınlıkla kekeledim.

"Me-merhaba... Timur'a bakmıştım ama... Neyse..." Tam arkamı dönüp kapının kilidini açacağım sırada kadın beni durdurdu.

"Timur'un bir işi varmış. Bende onu bekliyorum sanırım yakında kadar burada olur." Demek Timur bu kadını hayatına bu kadar dâhil etmişti. Ofiste yalnız başına onu bekliyordu, evine her giden kadını Timur'un evinde buluyordu. Sinirden dişlerimi birbirine bastırdım belki de gerçekten ben doğru olanı yapıyordum.

"Sorun yok. Zaten zamanımda yok." Diye yanıtladım. Kadın beni yine şaşırttı. "Seninle konuşmak istiyorum. Sanırım şimdi tam zamanı, oturur musun?" Ona uzaylı görmüş

gibi bakarken oturmamı istediği koltuğu işaret edip gülümsedi. Sahte bir şeyler arıyordum ama yoktu hatta inanılmaz derecede içten görünüyordu. Ayaklarımı yere sertçe vurarak karşısındaki koltuğa oturdum. Benim uzun çizmelerim, siyah taytım, uzun paltom onun kadınsı dar mini eteği, ceketi ve topuklu ayakkabılarından çok farklıydı. Tabi bronz teninden ve kadınsı hatlarından bahsetmiyordum bile. Hiçbir şekilde benzemiyorduk fakat bu kadın bir zamanlar Timur tarafından çok sevilmişti. Timur'un sevdiğini söylediği iki kadın birbirinden gece ve gündüz kadar farklı iki kadındı ama ikimizde bencillik konusunda birbirimize benziyorduk. Arzu'da sanki bende bir şey görmek istermiş gibi bakışlarını üzerimde gezdiriyordu.

"Fazla zamanım yok." Diyerek bir an önce konuşması gerektiğini belli ettim.

"Tamam, zaten çok vaktini almayacağım. Acı çekiyorum İnci, bende Timur'da acı çekiyoruz. Geçmişte hata yaptım çok büyük bir hata... Bunun farkındayım. Timur'u terk etmemde, bebeğimi ondan saklamakta hatta kendim bile unutmakla çok büyük hatalar yaptım. Fakat sevgi tüm bu yaraları iyileştirebilir." Neden bahsettiğini anlamaya çalışıyordum. Sevgi derken kimin sevgisinden bahsediyordu? Timur'un sevgisinden mi? Aralarından çekilmemi falan mı isteyecekti? Zaten öyle yapmıyor muydum?

"Eğer aranızdan çekilmemi falan isteyeceksen ben bunu zaten yaptım. Senin için falan değil bunu sadece Timur mutlu olsun diye yaptım çünkü emin ol sen zerre kadar umurumda değilsin." Arzu kafasını iki yana salladı.

"Bahsettiğim şey bu değil. Ben Timur için çok geç kaldığımı biliyorum ve evliyim kocam iyi bir adamdır. Benim ihtiyacım olan sevgi çok daha başka... Ben bir çocuğun annesine duyduğu sevgiyi istiyorum o sevgi için aşkların en büyüğünü bile elimin tersiyle iterim. Fakat Timur çocuğumuza kavuştuğunda bile eksik olacak çünkü içinde büyük bir aşk yarası

taşıyor olacak. Senden istediğim şey ona sırtını dönmemen." Ağzım açık kalırken onu kapatmak için zahmete dahi girmiyordum. Mantıklı konuşmasına mı şaşırmalıydım? Söylediklerine mi üzülmeliydim?

"Timur çok güzel sever, öyle güzel sever ki sarhoş olursun. Bunu elinin tersiyle itecek kadın salaktır." Kendi kendine güldü. "Şimdi diyeceksin ki sende elinin tersiyle onu itmedin mi? Emin ol bunu yapmak istemedim hatta yapmamakta direndim fakat babam pisliğin tekidir. Timur'un kafasına silah dayandığı zaman bencil olmayı bıraktım. Timur benim bencil olduğumu düşünüyor, sen benim bencil olduğumu düşünüyorsun ama hayır... Ben sadece Timur'un hayatta kalmasını istedim. Birlikte olamasak bile onun hayatına devam etmesini istedim." Gözlerinin içine baktığım kadına inanıyordum. Hem de tüm kalbimle ama yine de kafamda yerleşmeyen parçalar vardı.

"Peki, neden bu kadar bekledin? Neden çocuğu Timur'a söylemedin bunun için on dört sene beklemen... Bu saçma." Arzu'nun gözleri hüzünle doldu.

"Haklısın, zaten en büyük pişmanlığımda buydu. Korkmuştum... Yirmi yaşındaydım, sevdiğim adamdan uzaktaydım, yapayalnızdım. Babam çocuğun iyi olacağını söyledi ve... Ve sonra bende onun iyi olduğuna inandım tıpkı Timur'un iyi olduğuna inandığım gibi." Ağlamaya başladığında ne yapacağımı bilemeyerek yerimden kalktım tam önünde durdum ona teselli verircesine omuzuna dokunduğumda kafasını kaldırıp bana baktı.

"Başka şansın olmayacak İnci. Timur çok sever, peşinden çok koşar ama bir süre sonra seni kaybettiğini fark ettiğinde tamamen kaybolursun. Bunu kendine de ona da yapma... Ben onu bırakmak zorundaydım ama sen değilsin önünüzde hiçbir engel yokken ondan böylece vazgeçersen gerçek bir bencilsin." Son sözleri bir yarayı dağlarcasına kalbimi hedef almıştı. *Bencil*... Timur'da bana böyle söylemişti. Ben

neydim? Düşündüğüm kişi o değil miydi? Onu ve çocuğunu düşündüğümü zannederken başından beri kendimi mi düşünüyordum? Telefonum sessizliği kestiğinde cevapladım.

"Tamam, Engin abi. Hemen geliyorum." Kapıya doğru yürürken kadını arkamda bıraktım dışarı çıktığımda benliğim çığlık çığlığa Timur'un adını haykırıyordu. Ona koşmamı kollarının beni sarmalamasına izin vermemi söylüyordu.

36. BÖLÜM

TİMUR

Uzun zamandır beni arayan yurt dışı numarasının Arzu olduğunu öğrenmek beynimden vurulmuşa dönmeme neden olmuştu. Telefondan gelen cılız ve endişeli sesini umursamadım ve tam telefonu suratına kapatmak üzereyken havaalanında olduğunu ve konunun çocuğumuzla ilgili olduğunu söylemesi düşünmeme neden olmuştu ama yeterli değildi onu görmek istemiyordum kesinlikle pişmanlıklarını dile getirmek içinde çok geçti. Arzu bunu umursamadığımı anladığında *kızımız yaşıyor* demişti. İşte bu söz beni harekete geçirmişti ona ayrıntılar hakkında birkaç soru sorduğumda bana telefonda konuşulacak bir konu olmadığını söyleyerek onunla görüşmem gerektiği konusunda oldukça ısrarlı bir tutum sergilemişti bende merak içinde yola çıkmış havaalanına onu almaya gidiyordum. Aklımda ki tek soru Arzu'nun bunca zaman sonra neden beni aradığı ve konuşmak istediğiydi. Onu beni terk ettiğinden beri görmemiştim onu görmek istemediğimden falan değildi elbette birkaç defa ona ulaşmaya çalışmıştım ama babası bunu engellemiş Arzu'yu benden uzaklaştırmıştı. Burada tek suçlunun babası olduğunu da söylemiyordum Arzu'da bana ulaşmaya çalışmadığı için en az babası kadar suçluydu. Arzu'nun kızımız yaşıyor

derken ne demek istediği de yol boyu kafamın içinde dönmüştü böyle bir şey mümkün müydü? İyi de bunca zaman neden benden saklamıştı? Bunların cevabını öğrenmeye hiç olmadığım kadar yakındım. Araçtan inerek havaalanının girişine yöneldim daha kapılardan geçmeden gördüm onu... Benim hatırladığım genç, güzel Arzu değildi ama yılların ona kötü davrandığını da söyleyemezdim. Güzelliğin yanına gözle görülür kadınsı bir çekicilik eklenmişti. Bronz teni ışıl ışıldı, teniyle neredeyse aynı tonda olan açık kahve saçları omuzlarına dökülüyordu. Oldukça kadınsı görünüyordu uzun bacakları mini eteğinin altında fazlasıyla iddialıydı. Her erkeği arkasına döndürecek kadar da seksiydi. Arzu gibi kadınlar tamamen benim tipimdi bunu inkâr edecek değildim. Yine de Arzu'ya karşı bir şey hissetmiyordum. Yıllarca acaba onu görsem ne düşünürüm diye sorduğum sorular şu anda cevabını bulmuştu. Kocaman bir hiçbir şey... Ne özlem, ne sevgi, ne nefret... Sadece bomboş bir hiçlik hissediyordum. Gözünde güneş gözlükleri olmasına rağmen beni tanıdığını ve incelediğini biliyordum. Dudakları hafifçe yukarı doğru kıvrıldı. Bana doğru yürürken gözlüğünü saçlarını tutturmak için tepesine kaldırdı. Adımları bana yaklaşırken yerimden hiç kıpırdamadım en sonunda tam önümde durdu boylarımız neredeyse aynıydı.

"Timur! İnanmıyorum çok değişmişsin seni zor tanıdım." Değiştiğimin elbette farkındaydım her yönden değişmiştim. Bana uzandığında onu geri çevirmedim kibarca birbirimizi öperken

"Sen hiç değişmemişsin yıllar sana torpilli davranmış anlaşılan." Dedim kibarca gülümserken

"Çok kibarsın. Yıllar sana fazlasıyla yaramış. Bir kapak modeli kadar yakışıklısın." Diye yanıt verdi. Ona başka bir şey söylemeden arabamın kapısını açarak binmesini işaret ettiğimde bunu yaptı. Bende hemen diğer tarafa dolaşıp konuşabileceğimiz tek sakin yer olan evime doğru yola çıktım.

Onunla dışarıda görünmek istemiyordum Arzu'nun babası medya tarafından oldukça tanınıyordu ve benim yüzümde pek yabancı sayılmazdı.

"O telefonda saçmaladığın şey neydi Arzu?" Arzu başını öne eğerek bakışlarını benden kaçırdı.

"Bunu sen araba kullanırken konuşamam. Baş başa ve sakin bir ortam olmalı çünkü nasıl tepki vereceğini kestiremiyorum." Benim sabırsız yapıma son derece ters bir durumla karşı karşıyaydım derin bir nefes alarak.

"Kızımız yaşıyor dedin... Bu eve gidene kadar bekleyemeyecek bir konu. Şimdi bir şey söyle." Birkaç saniye pencereden dışarı bakmayı sürdürdü ve hafifçe burnunu çekti.

"Ben çocuğumuzu aldırmadım. Fransa'da doğum yaptım ama babam kızımı benden aldı ve birine öylece evlatlık verdi." Aniden frene bastığımda Arzu öne doğru atıldı emniyet kemeri olmasa büyük ihtimalle cama yapışırdı. Öfkeli bakışlarımı üzerine çevirdim gözyaşları yanaklarından aşağıya süzülüyordu ama bu benim zerre kadar umurumda değildi.

"Ne diyorsun be sen! Ne saçmalıyorsun? Aradan on dört gün geçmedi Arzu. On dört sene geçti! Siktiğimin on dört senesinde neredeydin? Bu yalanı saçmalamanın nedeni ne şimdi acılarımı yeniden mi yaşamamı mı istiyorsun?" Arzu hızla başını iki yana sallarken yanaklarındaki yaşları sildi.

"Konuşabileceğimiz bir yere gidelim her şeyi anlatacağım." Sakin kalmak için çabalıyordum fakat pek başarılı olduğum söylenemezdi. Arzu bütün yol boyunca tek kelime etmeden dışarıyı izlemişti bende kullanabildiğim kadar hızla arabayı kullanmış ve nihayet eve varmıştım. Birlikte arabadan indik kapıyı açarak içeri geçmesini işaret ettim. Yavaşça salona doğru yürüyerek tekli koltuklardan birine oturdu. Bende hemen karşısındaki üçlü koltuğa yerleştim anlat dercesine yüzüne baktığımda konuşmaya başladı.

"Babam seni öldürmekle tehdit edince benim yapacağım

bir şey kalmamıştı Timur. Gitmek zorundaydım... Fransa'ya gitmek, seni bırakmak zorundaydım." Kaşlarımı çatarak son derece sert bir şekilde

"Bunlar zerre umurumda değil yolda saçmaladığın şeylerden bahset. Kızımız yaşıyor ne demek Arzu?" Bakışlarını benden hiç kaçırmadı gözlerinde biriken yaşların parıltılarını görebiliyordum bana yalan söyleyip söylemediğini anlayacağım tek yer olan gözlerinden başka hiçbir yere bakmıyordum.

"Bebeği aldırmayı reddettim. Babam zorladı ama ikna edemeyince onu doğurdum. Onu kucağıma aldım Timur..." Hıçkırığı sözünü kesti ama hemen ardından devam etti.

"Sonra onu benden aldı... Öylece kollarımın arasından çekip aldı ve artık hayatımı yaşamamı söyledi. Normal bir genç kadın olup hayatımı yaşamamı söyledi!" Son cümlesi oldukça sertti ben ise yerimden kıpırdayamıyor ve konuşamıyordum ellerimi zaten dağınık olan saçlarımın arasından geçirerek ayağa fırladım.

"Ve sen lanet olası on dört sene sustun mu? O orospu çocuğu böyle bir şey yaptı ve sende unutup hayatını mı yaşadın? Bencil olduğunu biliyordum ama bu kadarını tahmin etmiyordum. Şimdi bana hemen çocuğumun yerini söylüyorsun ve hayatımdan siktir olup gidiyorsun." Kafasını önüne eğdi. Yüzüne dökülen saçları tek eliyle geriye doğru ittirdi ve gözyaşlarını elleriyle kuruladı.

"Sorunda bu zaten... Yerini bilmiyorum, kime verildiğini bilmiyorum." Öfkem bedenimden taşmak üzereydi gerçekten artık tahammülüm kalmamıştı.

"Ara babanı ve çocuğumun yerini sor Arzu! Şimdi." Ağlaması şiddetlendi omuzları sarsılıyordu fakat bu benim zerre umurumda değildi.

"Onunla görüşmüyorum. Hem sormadım mı sanıyorsun? Öldüğünü söylüyor hepsi bu... Senden yardım istemeye geldim Timur, çocuğumu bul bana." Tüm evren beni çıldırtmak

için kurulmuş bir düzen miydi? Eğer öyleyse bunu gerçekten başarıyordu.

"Bana vermen gereken cevaplar var Arzu. On dört sene ne bok yediğinle başlayabilirsin ve tabi şimdi neden bir anda çocuk aşkıyla yanıp tutuştuğunu da hemen ardından söylemelisin emin ol çocuğumu bulursam onu göremeyeceğinide bil." Arzu başını sallayarak konuşmaya başladı.

"Çok acı çektim üç sene psikolojik tedavi gördüm ve babam eğer bundan birine bahsedecek olursam çocuğumu bir daha göremeyeceğimi söyledi. Birkaç yıl beni bu şekilde onayladı daha sonra çocuğumun öldüğünü söyledi. Ondan vazgeçmedim Timur babama inanmadım fakat yapacağım pek bir şey yoktu. İsmail Doğan'dan bahsediyoruz... Her şekilde elimi kolumu bağladı." Bir süre duraksayarak boş boş ellerine baktı.

"Daha sonra evlendim zaten ve kocamı seviyorum. Sürekli hamile kalıyorum ama iki aydan fazla içimde tutamıyorum onları. Ben lanetlendim... Çocuğumu benden almalarına izin verdiğim için lanetlendim." Arzu gibi gücünden emin olduğum bir kadının karşımda bu şekilde ağlamasından elbette etkileniyordum. O her daim güçlü bir duruşa sahipti oldukça dik başlı ve kararlıydı şimdi onu böyle kendini parçalarken görmek merhametli tarafımın ağır basmasına neden oluyordu. Birkaç saat onun bana anlattıklarını dinledikten sonra çalışma odama çıkarak tanıdığım dedektiflere gerekli bilgileri verdim. Hastane bilgileri, kimlik bilgileri... Gerekli olacak her şeyi söyledikten sonra aşağıya indim.

"Seni bir otele yerleştireyim yarın başka bir arkadaşımın yanına gidip bu işi daha detaylı soruşturacağım." Başını sallayarak beni onayladı.

"Bir taksi çağır beni bırakmana gerek yok zaten arkadaşımda kalacağım." İtiraz etmedim çünkü onunla olmak bana kendimi rahatsız hissettiriyordu. Ona karşı bir şey hisset-

miyordum, artık değildi ama İnci'yi gerçekten seviyordum. Onunla aynı ortamda bulunuyor olmak bile ihanet ediyormuşum gibi hissetmeme neden oluyordu. Dedektifler ile konuşurken birkaç defa aramış ve bir de mesaj atmıştı ama henüz onunla konuşamazdım. Biraz daha zamana ihtiyacım vardı. En azından bir müddet daha... Arzu gittikten sonra bütün gece uyumadım ertesi gün onu arkadaşının evinden aldım ve dedektif arkadaşım ile görüştük İnci yine aramış ve mesaj atmıştı ona sadece her şeyin yolunda olduğunu belirten bir mesaj atmıştım fakat bu yalandı hiçbir bokun yolunda gittiği yoktu. Kızımı bulmak istiyordum, Arzu'nun hayatımdan çıkmasını istiyordum ve tüm bunlar olurken İnci'yi kaybetmek istemiyordum. Her şeye aynı anda sahip olamayacağımın da farkındaydım İnci'nin bunu kabullenmesini beklemiyordum sadece bencilce bir güdüyle bende kalmasını istiyordum. Akşam Arzu ile birlikte eve dönerek dedektiften gelen hastane kayıtlarını incelemeye başladım Arzu başka bir isimle hastaneye yerleştirilmişti ve sadece kürtaj kayıtları vardı. Bizde o yıllarda hastanede çalışan doktor ve hemşireleri araştırmaya başladık. Arzu su içmek için aşağıya indiğinde çalan kapının sesini duyarak aşağıya indim fakat her şey için fazlasıyla geçti. İnci yüzünde bir daha asla görmek istemediğim bir hayal kırıklığı ile kapıda dikiliyordu. İşte şimdi ya her şeyin bitişi ya da her şeyin başlangıcı olacaktı...

Tabi o akşam her şeyin bitişi olmuştu. İnci beni bırakmış gitmişti. Birkaç gün sonra Alp ile konuşmuş en doğrusunun onu yurt dışına göndermek olduğuna kanaat getirmiştik. Benden uzakta olacağı düşüncesi kalbimi binlerce parçaya ayırsa da daha fazla üzülmesini göze alamazdım ve o benim yakınlarımda oldukça ben asla durmayacaktım. Alp, İnci'yi koruma konusunda haklıydı ona karşı çıkamazdım. O gittikten sonra elbette peşini bırakmamış peşine birini takmış ve her adımını hastalıklı bir güdüyle takip ettirmiştim. Bir kaybediş daha yaşamayacaktım. Kızım hakkında her geçen gün ümitlerim

tükeniyordu. Dört ay boyunca onu ararken tek bir ize dahi rastlamamıştık dört defa dedektif değiştirmiş ama ona bir türlü ulaşamamıştım. Arzu bu süre zarfında sürekli Fransa-İstanbul arası gidip gelmişti. Kocası her iş seyahatine çıktığında soluğu İstanbul'da alıyordu. Bu sürede çocuğumuzu ne kadar istediğine şahit olmuştum. Günler geçip giderken İnci'nin şirketin kuruluş balosuna katılması için resmen Alp Ataman'a yalvarmak zorunda kalmıştım. İtalya'ya gitmek benim için sorun değildi elbette ama Alp'in buna izin vermeyeceğini biliyordum. Amacım sadece onu uzaktan da olsa görmekti. Alp beni şaşırtarak İnci'yi çağırmış hatta çağırmakla kalmamış bana onunla konuşmam için tek hak vermişti. O gece onunla ilk ve son konuşmam olacaktı eğer İnci beni reddederse Alp vazgeçmemi istemişti. Ondan vazgeçmeyi göze alamadığım için ufak bir hile yaptım elbette. Alp'in çok daha önce bana bıraktığı yedek anahtarını kullanarak içeri süzüldüm doğruca sarı şekerin odasına girerek hayatımın en güzel gecelerinden birini yaşadım. Gözüm açıkken gördüğüm en güzel rüyaydı. Ertesi akşam baloda İnci'yle son defa konuştum. Kendime de Alp'e de bir söz vermiştim İnci beni unutmaya çalışıyordu ve artık pes etmem gerektiğinin farkındaydım. Ona bunu yapmaya hakkım yoktu. Kızımı aylardır bulamamıştım ve gerçekten İsmail Doğan'ın bir zamanlar Arzu'ya söylediği gibi onun öldüğünü düşünmeye başlamıştım. İnci benim sorumluluklarımla, sorunlarımla baş etmek zorunda değildi. Henüz yirmi yaşındaydı hayatını yaşamaya hakkı vardı. Belki de en doğrusu buydu...

Belirsizliğe daha fazla tahammül edemiyordum ama elimden de bir şey gelmiyordu. Sanırım son çare olarak Arzu'yu dinlemeyi reddedecek o adamla İsmail Doğan'la görüşecektim. İsmail Doğan mafyanın içindeydi ve tüm mal varlığını, gücünü her şeyini korkuyla kuruyor, korkuyla koruyordu. Ondan korkmuyordum açıkçası artık o umurumda bile değildi. Bana bir şey yapacağını da sanmıyordum ama

ben kendime hâkim olamayabilirdim. O eski Timur Karaca oldukça geçmiş bir zamanda kalmıştı. Telefonum çaldığında ofiste oturmuş son projenin çizimlerini kontrol ediyordum.

"Efendim dostum." Alp telefonda bir süre duraksadı bu bir soruna ya da benimle konuşacağı ciddi bir şey olduğuna işaretti.

"Seninle konuşmam lazım. Çok önemli..." Tahminimde de yanılmamıştım. Alp Ataman bir şey konuşacağını ve bunun çok önemli olduğunu söylüyorsa o şey gerçekten çok önemli olurdu. Yerimden kalkarak askıdan ceketimi aldım.

"Neredesin, ofisinde mi?" Ofisinde olmadığını tahmin ediyordum aslında çünkü yarım saat önce ona bakmaya gittiğimde asistanı toplantıda olduğunu söylemişti.

"Hayır, değilim. Senin evinde buluşalım." Durumun ciddiyeti gerilmeme neden olmuştu. Asistanıma randevularımı iptal etmesini söyledikten sonra otoparka indim. Telefonum bir kez daha çalmaya başladı. Bu sefer arayan Arzu'ydu.

"Ne var Arzu?" Birkaç araç gürültüsünün ardından sesi duyuldu.

"Ben geldim Türkiye'deyim. Müsaitsen konuşmak istiyorum." Bugün herkesin benimle konuşası mı tutmuştu? Arabayı çalıştırdım.

"Toplantım var Arzu çok acilse ofisimde bekle asistanıma haber veririm." Telefonu kapatarak asistanımı aradım acil bir toplantı için dışarıda olduğumu Arzu'yu içeride bekletmesini ve içeriye başka kimseyi almamasını söyledim. Alp'in bu kadar acil, önemli ve gizli ne konuşacağını merak ediyordum. İş ile ilgili bir konu olsaydı bunu şirkette halledebilirdik. Evimde konuşmak istediğine göre özel bir mesele olmalıydı. Evin önüne geldiğim sırada telefonum bir kez daha çaldı. Başta bakmamayı düşünsem de dayanamadım. Telefonumda hiç aramasını beklemediğim birinin ismi yanıp sönüyordu. İnci... Vazgeçmeyi kafa koymuş olsam da yapamayacağı-

mı biliyordum kendimi avutmak için bana bir neden vermişti. Beni arayan oydu.

"İnci!" Derin nefes alışı bedenime bir sıcaklık yayılmasına neden oldu.

"Timur... Şey ben havaalanındayım." Duraksadı. Veda etmeye mi çalışıyordu? Kaşlarım istemsiz olarak çatılmıştı.

"Gitmek istemiyorum." Tek nefeste söylediği şey donup kalmama neden oldu.

"Gitmek zorunda olduğumu biliyorum sonuçta bu okulu da, bursu da bana enişte m ayarladı. Onu yüz üstü bırakacak değilim bu eğitimi almak istiyorum fakat diğer yandan..." Bir an önce daha açık konuşmazsa kalp krizi geçirebilirdim. Yarım cümleleri heyecanımı kamçılıyordu.

"Ne söylemeye çalışıyorsun?" Minik adımlarının sesini duyabiliyordum ve tabi uçak anonslarını da kararsızlık içinde bir oraya bir buraya yürüyen İnci'nin görüntüsü anında gözümün önünde belirmişti.

"Buradan gitmek istemiyorum... Çünkü benim bu şehirde sevdiğim biri var. Kalbimi burada bırakıp başka ülkeye gitmek istemiyorum Timur." Ben ilk şoku atlatamadan ikincisi geldi.

"Ben seni çok seviyorum." Beklediğim itiraf gelmişti. Gerçi biraz geçti ama sorun değildi. Ben arabadan indiğim sırada Alp'in arabasını takip eden başka bir araba da evimin önünde durdu. Alp Ataman araçtan son derece ciddi bir ifadeyle indi hemen arkasındaki arabadan inen adama şaşkınlık içerisinde baktım. Şaşkınlık ve oldukça büyük bir öfke... İsmail Doğan'ın burada ne işi vardı?

"İnci, o uçağa bin ve İtalya'ya dön. Ufak bir işim var seni arayacağım." İtiraz etmek üzereyken lafını kestim.

"Söz veriyorum... Şimdi sende bana bir söz ver. İtalya'ya gideceksin." Cılız sesi karşısında tüm bedenim titredi.

"Tamam, söz veriyorum ama eğer aramazsan geri dönerim Timur Karaca." Eğer bu kadar gergin olmasam ve İsmail Doğan beni böyle dikkatle incelemese muhtemelen söylediğine gülerdim. Telefonu kapattıktan sonra Alp ve adamın dikildiği yere doğru yürüdüm. Adam yıllar içerisinde en ufak bir değişikliğe uğramamıştı ufak yaşlılık çizgileri dışında son gördüğüm haliyle aynıydı. Tabi son gördüğümde benim kafama bir silah dayamıştı o ayrı bir konuydu şimdi benim çocuğumun katili olarak karşımdaydı ve ben eski Timur değildim.

"Sen burada ne arıyorsun?" Adam yüzüme dikkatle baktı yaşına göre oldukça uzun boyluydu.

"Alp ile konuştuk her şeyden haberim var. Arzu ile ilgili konuşmaya geldim." Önce Alp'e baktım ama bakışlarından bir anlam çıkarmam mümkün değildi.

"Benim seninle konuşacak bir şeyim yok. Bana hemen çocuğumun yerini söylüyorsun! Söyle onu kime verdin?" Karşımdaki adam yüksek ses tonuma rağmen sakinliğini koruyordu. Yıllar insanları gerçekten de yumuşatıyordu belki, belki de sadece vicdan azabı duyuyordu. Tabi bir vicdanı varsa. Alp omzuma dokunup beni sakinleştirdi.

"İçeride konuşalım." İsmail Doğan'a tehditkâr bir ifadeyle bakarak başımı salladım koruması arabadan inmiş kapıda bekliyordu adam korumasına bakarak eliyle durmasını söyledi hep birlikte içeri geçerek salona oturduk. Hepimizin ceketleri üzerimizdeydi bu konuşmanın kısa, acil ve ciddi olacağının işaretiydi aslında. Camın önünde durmuş doğruca karşımdaki koltukta oturan adama bakıyordum.

"Timur..." Adam ismimi söylediğinde kaşlarımı çatarak dudağımın içini dişledim.

"Arzu hasta... Açıkçası Türkiye'ye bu kadar sık gelmeye başladığında şüphelenmeliydim ama arkadaşlarını görmeye geldiğini düşündüm. O kadar uzun zaman geçince seni göreceği aklıma bile gelmedi." Ben ağzımı açtığım sırada Alp işaret parmağını dudaklarına götürüp bana susmamı işaret etti.

"Evlendikten sonra birkaç sefer hamile kaldı ama hepsini iki aylıkken kaybetti. Sizin bebeğinizi aldırdığı ayda..." Bizim bebeğimizi aldırdığı ay mı? Sorumu sesli bir şekilde soramadan adam konuşmasını sürdürdü.

"Zaten o zamanlarda da sık sık psikolojik tedavi görüyordu ve bazı ilaçlar kullanıyordu. Bir ilişkiye başladığında düzeldiğini söyledi ve ilaçlarını kendi kendine bıraktı. Doktoru dört ay önce şizofreni teşhisi koydu. Kafasında çocuğunu aldırmadığı bir dünya yaratmış bu dünyanın kötü kahramanı da elbette benim çünkü onu kürtaja zorladım. Bebeğini ondan aldığımı ve başkasına verdiğimi düşünüyor." Bu üç ay boyunca bir hiçliğin peşinde mi koşuyordum? İçimdeki o ışıklar saçan umut yerle bir olurken gözüm kararda oturma ihtiyacıyla hemen yandaki koltuğa oturdum bakışlarımı ellerime odaklamıştım.

"Yani... Yalan mıydı, kızım yaşamıyor mu?" Adam hafifçe öksürüp boğazını temizledi.

"Kız veya erkek sizin çocuğunuz hiç dünyaya gelmedi ve emin ol bunun için pişmanım. Tek yaptığım Arzu'yu korumaktı onun incinmesini ve pişman olacağı bir şey yapmasını istemedim. Çok küçüktünüz, sorumluluk alacak yaşta değildiniz en azından Arzu sorumluluk alamazdı böyle bir şeyi onun sırtına yükleyemezdim. Kızımı düşündüm, onu korumak istedim. Doğmamış bir çocuğu da sizin daha kurulmamış dünyanıza öylece atamazdım. O zamanlar en mantıklısı buymuş gibi geldi." İsmail Doğan yavaşça ayağa kalktığında benim kalkacak halim olmadığı için oturduğum yerden ona bakmayı sürdürdüm.

"Bütün evrakları Alp'e verdim. Kürtaj ve hastane kayıtları hepsi var tabi Arzu'nun hastane belgeleri de öyle. Sanırım yine Türkiye'ye gelmiş kocası geçen ay boşanma davası açtı onu bulup tedavi olması için ikna etmem gerekiyor." Bunca sene Arzu'nun bebeğimizi aldırıp harika bir hayat yaşadığını düşünerek ne kadar yanılmıştım. Belki de en büyük yarayı o

almıştı. Bu yara öyle bir yaraydı ki senelerdir içinde taşıdığı gibi yeni bir hayata başlamasına da engeldi. Koltuğun kenarından destek alarak yavaşça kalktım.

"Arzu, Ataman Holding'de benim ofisimde." Adam başını salladı.

"Bunu istemeye hakkım yok biliyorum ama benimle gelip onu ikna etmeme yardım eder misin? Benden başka kimsesi yok ve haklı olarak benden nefret ediyor." Bunu düşünmedim bile tek yaptığım onu onaylamak oldu.

Birlikte ofise gidip Arzu'yla saatlerce konuştuk. Tabi bu pek sakin ve mantıklı bir konuşma değildi Arzu bir çeşit ağlama krizine girdiğinde yapacağımız tek şey onu hastaneye kaldırmak oldu. Babasının durumuna üzülmüştüm ama bu onu affettiğim anlamına gelmiyordu. Arzu sakinleştiricilerin etkisinde uyurken babasının oturduğu koltuğun tam önünde durdum koruması her daim tetikteydi adam bir anda hareketlenince İsmail Doğan ona yine eliyle durmasını işaret etti.

"Evladın için üzgünsün değil mi? Sen benden evladımı aldın emin ol bundan çok daha berbat bir durumda seneler geçirdim. Seni affetmiyorum asla da affetmeyeceğim ama kimsenin de evlat acısı yaşamasını istemiyorum. Şimdi gidiyorum bir şeye ihtiyaç olursa kartımı korumana bırakıyorum." Adamın bir şey söylemesine fırsat vermedim. Zaten o da bir şey söyleyecek durumda değildi kartımı korumaya uzattım adam patronundan onay bekleyerek ona baktığında İsmail Doğan başını sallayarak kartı almasını söyledi.

Hastaneden ayrıldığımda saat gece yarısını çoktan geçmişti. İnci tam o anda aklıma geldiğinde bir küfür savurup direksiyona vurdum. Onu tüm gün aramamıştım... Onu aramayı aklımdan geçirirken daha iyisini yapmam gerektiğini hissettim. Duygusal olarak çökmüş durumdaydım kendimi on beş sene önceki gibi hissediyordum o yıllarda sadece yalnız kalmak isterken şimdi tek ihtiyacım İnci'ydi.

Aracımın yönünü tam ters istikamete çevirirken saati umursamadan Alp'i aradım. Uykulu ve birazda telaşlıydı.

"Bir sorun mu var Timur?"

"Hayır, sorun yok Arzu hastanede ve tedavi görecek... Ben İtalya'ya gidiyorum haber vermek istedim." Alp birkaç saniye sessiz kaldı.

"Timur, bunu yapmasan daha iyi... Anlaşmıştık ve sen son kez olacağını söylemiştin. İnci de kararını verdi. Artık zorlama..." Onu dinleyecek miydim? Elbette hayır!

"Kusura bakma dostum ama sarı şeker beni sevdiğini söylemeden önceydi o dediğin. Ona ihtiyacım var... Onunda bana ihtiyacı olduğunu hissediyorum. Seni dinlemeyeceğim beni istersen kovabilirsin." Bıkkın bir nefes verdi ama cevap vermesine izin vermeden telefonu kapattım. Sanırım yetişmem gereken bir uçak ve kavuşmam gereken bir kadın vardı.

37. BÖLÜM

İNCİ

Timur'un umutsuzca beni aramasını bekleyerek geçirdiğim saatlerden nefret etmiştim. İtalya'ya döneli saatler olmuştu. Bu süre içinde tek yaptığım resim yaparken önüme koyduğum telefondan arama beklerken kendime eziyet etmekti. Ablam aramıştı, annem ve babam aramıştı, Eylül hatta Esin bile aramıştı fakat Timur'dan tek telefon dahi almamıştım. Akşam iyice çökerken artık pes ederek kendimi yatağa sürüklemiştim tabi telefonumun sesini açıp komodinin üzerine bırakmayı da ihmal etmemiştim. Umut etmek bazen can yakıcı olabiliyordu ama bazen elimizde ondan başka tutunacak bir şeyde olmayabiliyordu. Onu kaybettiğimi düşünmek istemiyordum Timur ve ben... Biz mükemmel çifttik ikimiz bir beden olduğumuzda mükemmel tutkuyu oluşturuyorduk ve o aramızdaki şey bu kadar çabuk uçup gitmezdi. Onu kaybetmeyecektim. Birkaç saat yatakta oraya buraya dönerek akşamın geceye karışmasını izledim ve pes ederek yataktan çıktım üzerime sabahlığımı geçirip doğruca resim odama geçtim. Resim yapmak düşüncelerimle savaşmama yardım ediyordu ve şu an oldukça dikkat dağıtıcı bir tablo yapıyordum. Timur ve benim tablom... Birlikte verdiğimiz pozu resmetmek çok

edepsiz olsa da bu edepsizlik bana ayrı bir özgünlük katıyordu. Her fırça darbemde bedenimde Timur'un dokunuşundan kalanları hissediyordum. Ellerinin bedenimde çıktığı keşifleri özlemiştim. Bedenime ve kalbime dokunmasını özlemiştim. Benim istediğim adam Timur Karaca'ydı. Beni hem yakıp hem de küllerimden tekrar doğuracak tek adam oydu. Beni bölen çalınan kapı zili oldu. Güvenliği atlatıp kapıma dayanacak tek kişi elbette Esin'di genelde eve gidemeyecek kadar sarhoş olduğunda bende kalırdı... Çıplak ayaklarımı sürüyerek kapıya doğru yürüdüm bunu yaparken sabahlığımın kuşağını sıkarak çıplak bedenimi gizledim. Kapının kilitlerini açtıktan sonra

"Esin gerçekten gecenin köründe seni buraya dikecek kadar önemli ne var?" Sorum kapıdaki kişiyi görerek ağzıma tıkıldı. Timur... Timur Karaca kapımda dikiliyordu. Yorgundu ama yine de kusursuzdu. Darmadağın saçlarının bir kısmı sola bir kısmı sağa savrulmuştu. Suratında hafif bir sakal vardı bu ona sert bir görünüm katıyordu. Güçlü... Kesinlikle güçlü görünüyordu. Takım elbisesine bakılırsa eve uğramamıştı. Ben şaşkınlıkla donup kalmıştım içeri girerek kapıyı arkasından kapattı. Çikolata gözlerinde yanan ateşi görebiliyordum.

"Beni buraya getiren şey mi ne?" Bir adım attığında aramızda mesafe kalmamıştı kafamı hafifçe kaldırıp yüzüne baktım.

"Sarışın, ölümcül derecede seksi, insanı ölüme sürükleyecek kadar inatçı bir kadın." Elleri belime dolandığında bedenimde başlayan tanıdık yangın karşısında inledim. Gözümden süzülen tek damla yaşı umursamadan ona doğru atılıp kollarımı boynuna doladım.

"Geldin..." Dudaklarını boynumun üzerinde gezdirdi ve tam nabzımın attığı noktayı buldu.

"Henüz değil..." Bu söylediği beni gülümsetti. Bir eli sa-

bahlığımın kuşağını çözerken diğer eli belimi kavramış beni kendisine bastırıyordu.

"Konuşmamız gerekmez mi?" Sadece saçmalıyordum şu an konuşmak istemiyordum ve Timur'un da bunu istemediğini biliyordum. Sabahlığım omuzlarımdan sıyrılırken dudakları boynumdan omuzlarıma kaydı. Nefesim anında hızlanmış tüm bedenim alev alev yanmaya başlamıştı. Küçük bir alev topuydum son hız güneşe koşuyordum. Timur'un o azgın alevlerine karışacağım anı sabırsızlıkla bekliyordum. Sabahlık ayaklarımın dibine düştüğünde Timur inledi.

Beni tek hamlede kucakladı son derece ayartıcı, kısık, şehvetli bir sesle; "Kelimelere ihtiyacımız olduğunu sanmıyorum. Vücudun konuştuğum dildir, sadece seviş benimle..." dedi.

Beni içeri taşırken itiraz etmedim doğruca odama girdiğinde de öyle... Sırtım yatağa yavaşça temas etti kollarımı Timur'un boynuna sarmıştım ve onu kendime çekerek dudaklarını dudaklarımla buluşturdum. Elleri bacaklarımda gezinirken bende ceketini üzerinden sıyırmış, gömleğinin düğmelerini çözmeye başlamıştım. Kelimelerden önce dokunuşlara ihtiyacımız vardı. Bizi iyileştirecek şey önce dokunuşlarımızdı biz normal bir çift değildik. Tüm düğmelerini çözdüğümde ellerimi çıplak göğsüne götürdüm ve bir parça kor gibi sıcak ama taş gibi sert olan göğsüne dokundum. Ona dokunmayı özlemiştim, kokusunu duymayı, yangınında köz olmayı özlemiştim.

"Seni özledim." Dudakları çenemden boynuma oradan göğüslerime kaydı. Sert bir ısırıkla göğüs ucumu yakaladığında vahşice sırıttı.

"Bu sevimli sözlerin sana yapacaklarım da merhametli davranmamı sağlamayacak." Heyecanla titredim. O an kafamda hiçbir soru ve sıkıntı yoktu tek istediğim Timur'a kavuştuğumu hissetmekti. Göğüs uçlarım dişlerinin arasın-

da tomurcuklanırken belimi kaldırarak kendimi ona sürttün. Utanmaz bir kız gibi davranmak istiyordum. Timur kalça kenarıma şaplak atarak beni durdurdu. Ağzımdan inlemeyle karışık dökülen çığlık şaşkınlık ve zevktendi. Bu hoşuma mı gitmişti? İyice kafayı yemiştim tekrar aynı hareketi yaparak bedenimi yukarı kaldırdım. Timur'un granit kadar sert penisini pantolonunun ardından hissediyordum pantolonun kumaşı çıplak, ıslak kadınlığıma sürtünmüştü. O an Timur'un nefesinin kesildiğini hissettim ve ben bir şaplak daha yerken zevkle inledim.

"Sen yaramazlık mı yapıyorsun sarı şeker?" Gülümsedim ama ona cevap vermedim. Timur'un dudakları ve dili karnımdan, göbeğime kaydı ve daha aşağıya inerek kadınlığımın üst kısmına ulaştı. Eriyordum... Ölüyordum sadece ufak bir dokunuş, ufak bir kıvılcım yanardağı patlatmaya yeterdi ama Timur o noktayı es geçti. Dudakları bacak içlerime sürtündü daha sonra dişleri tatlı eziyetlerle ısırıklar bırakmaya başladı. Bir bacağımı çıplak omuzuna attı. Ayak bileğimden başlayarak tatlı bir eziyetle baldırıma kadar çıktı. Önce bir ısırık hemen ardından bir dil darbesi ve öpücük geliyordu. İçimde kanat çırpan kelebekleri hissedebiliyordum. Beni kıvrandırıyordu.

"Buna tüm gün devam edebilirim..." Bundan şüphem yoktu ama ben devam edemezdim. Kafamı iki yana salladım.

"Hayır." Isırışları öbür bacağıma geçti.

"Ne hayır? Devam etmemeli miyim?" Çaresizlik içinde kıkırdadım.

"Seni istiyorum." Bacağımı serbest bıraktı ve eli kemerine gitti. Kemerin şık tokasını açarak pahalı deri kemeri pantolonundan sıyırdı. Hareketleri kibarlıktan yoksundu son derece vahşiydi ve bu inanılmaz hoşuma gidiyordu. Onun katıksız vahşi olduğu anları seviyordum.

"Öyle mi? Buna inanmalı mıyım?" Onu inandırmak için

yerimden doğruldum pantolonuna uzandım ama Timur tarafından engellendim.

"Beni buna inandıracak şeyi söylemelisin..." Ne söylemem gerekiyordu? Ona yalvarmam mı gerekliydi? Eğer öyleyse bunu yapabilecek durumdaydım fakat yapmak istemiyordum Timur ifademi incelerken bana doğru eğildi. Dudakları dudaklarımın üzerindeydi ve konuştuğunda dudaklarının ufak hareketlerini dudaklarımın üzerinde hissettim.

"Sadece içinden geçeni söylemen yeterli..." O anda benden ne beklediğini anladım kapalı olduğunu fark ettiğim gözlerimi açarak onun çikolata gözlerinin içine baktım. Bir süredir bu gözler her yerdeydi.

"Seni seviyorum." Dudaklarını açlıkla dudaklarımın üzerine kapattı. Dili dilimi okşarken ellerinin pantolonunun fermuarını açtığını duydum. Pantolonunun çıkarmak için dudaklarımdan ayrıldı. Ben ise tamamen çıplak ve ıslaktım. Kabarmış erkekliği baksırını zorluyordu onu da üzerinden çıkardığında nefesimi tuttum. Çıplak bir şekilde tekrar yatağa çıktı bacaklarımın arasına yerleşmeden önce eğilerek az önce es geçtiği noktaya dudaklarını dayadı. Bacaklarımın içine ve popoma yayılan ıslaklığı yalayarak temizlerken ben inlemelerim arasında kayboluyordum. Kafasını kaldırmadan kollarıma uzanıp ellerimi buldu. Parmaklarını parmaklarımın arasından geçirip güven veren bir şekilde ellerimi sıktığında kıvrandım. Dili içime kaymıştı bu beni tüketiyordu. Islak, şişmiş etimi sertçe yalarken sökülmeye başlamıştım. Bacaklarımı birbirine bastırma güdüsüyle dolup taşıyordum ama bunu yapamıyordum. Timur'un dudakları klitorisimin üzerine kapandığında yıldızları gördüm. Gökyüzüne çıktım ve yere inerken her bir yıldıza tek tek dokundum. Her kesik nefesin ardından dudaklarımdan ismi döküldü. Defalarca ismini haykırdım hem bedenime hem ruhuma hem kalbime sahip olan tek adamın ismini defalarca söyledim. Söyledim ki o da bilsin... Söyledim ki bir daha onu bırakmayacağımı anlasın...

Timur bacaklarımın arasına yerleşirken suratında dünyanın en huzurlu gülümsemesi vardı. Beni elde ettiğini biliyordu, bana sahip olduğunu biliyordu ve tabi bende ona sahip olduğumu biliyordum. Girişime yasladığı aletinin hissiyle titredim daha orgazmımın sarsıntıları geçmemişti. Timur son derece yavaşça içime kayarken tüm damarlarını hissettim. Kendini en dibime gömdüğünde kafasını geriye atarak güçlü bir şekilde inledi. Boynunda beliren âdemelmasına hipnoz olmuş gibi bakıyordum. Böylesine güçlü, mükemmel, kontrollü bir adamı bu şekilde kendinden geçirdiğimi bilmek beni büyük bir güçle donatıyordu. Kendini üzerime doğru bırakarak göğsünü göğsüme yasladı dikilmiş meme başlarım onun gidiş gelişlerinde Timur'un sert göğsüne sürtünüyordu. Kollarımı ona sararak sırtına tırnaklarımı geçirdim ve karşılığında harika gırtlaktan gelen bir inleme aldım.

"Ne kadar harika olduğunu tarif edemem." Dedi. Bu itirafı içimi mutlulukla doldurdu çünkü bende aynı şeyi düşünüyordum kulağına doğru fısıldadım.

"Tarif etmene gerek yok. Yaşıyorum..." Gülümsemesini hissettim daha sonrada omuzuma geçirdiği dişlerini tırnaklarımı sırtına biraz daha batırdım.

Darbeleri içimde çok özel bir noktaya ulaşmıştı ve ikinci bir yükselişe geçtim. Timur'a sımsıkı sarılarak bacaklarımı kalçalarına sardım ona daha fazla ilerlemesi için gerekli pozisyonu veriyordum. Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Daha yoğun olmasına, daha sert, daha baskın olmasına ihtiyacım vardı ve Timur'la aramızdaki en önemli şey onun daima benim isteklerimi anlıyor olmasıydı.

"Beni bekle İnci. Boşalmak yok... Ben gelene kadar bekleyeceksin." Kendimi sıkmaya çalıştıkça daha çok tahrik oluyor orgazma bir adım daha yaklaşıyordum. Bunun elbette farkındaydı.

"Sakın! Şimdi değil tut kendini." Duraksadı ve omzumu

bir kez daha ısırdı. Büyük elleri memelerimi acımasızca okşuyordu ve darbeleri cidden dayanılması güçtü. İki gün yürüyemeyebilirdim.

"İçine öyle bir geleceğim ki bir daha mantıksız davranmayacaksın." Darbelerine devam ediyordu tabi konuşmaya da.

"Öyle bir geleceğim ki İnci iliklerimi hissedeceksin. Bedeninin her noktasına akıtacağım beni öyle bir hissedeceksin ki benden başka bir şey düşünmeyeceksin." Bunları zaten yaşıyordum ama sesimi çıkarmadım şu an beni alıyordu bunu biliyordum. Bunu hissetmeye ihtiyacı vardı.

"Şimdi geleceksin... Gel sarı şeker." Dediğini yaptım zaten beynim ona odaklanmıştı orgazmımın kontrolü ondaydı. Boşalırken onu sıkıştırdım ve Timur'un da sıcaklığının içime aktığını hissettim. Nefeslerimiz düzene girdiğinde kendini üzerime bıraktı ve saçlarımı okşamaya başladı.

"Korunmadım. Haplara devam ediyor muydun?" Diye sordu.

Onaylayan bir mırıltı çıkardım. "Hapları bırakmadım."

Kafasını hafifçe kaldırıp o içinde pırıltılar olan gözleriyle bana bakıp, "Neden?" Dedi.

Sırıttım. "Belki odama gizlice gelirsin diye düşündüm. Yani umdum." Timur hoş bir kahkaha attığında nefesim kesildi işaret parmağı göğüslerimin arasında dolaşıyordu.

"Ne yani onca zaman gizlice gelip seninle sevişmemi mi bekledin?" Sesli cevap vermedim ama başımı salladım.

"Ve ben bu şansı üç aydır geri teptim. Sırf seni zorladığımı düşünmemek için... Lanet olsun! Bunu bilseydim kapında yatardım. Sanırım bu üç ayı telafi etmek için içinden çıkmayacağım." Saçlarını geriye doğru yatırdım parmaklarım saçlarının arasında geziniyordu.

"Önce konuşmamız gerekli." Kafasını iki yana salladı.

"Bütün gece uyumadım. Önce uyumamız gerekli..." Bu söylediği son şeydi. Daha sonra yana doğru kayarak beni kendine çekti kafasını boyun girintime gömerek sanki hayatının en huzurlu anlarıymış gibi uyudu. Bir süre onu izlemekle yetindim. Darmadağın saçları yanağımı kaşındırıyordu ama umurumda değildi. Nefes alıp verdiğinde geniş omuzları hareket ediyordu bu harikaydı. Bir de birkaç nefeste bir derin iç çekiyordu. Hoşuma gidiyordu...

Gözlerimi araladığımda yalnızdım içime dolan korkuyla yataktan fırladım ama hâlâ Timur'un yatağımdaki kokusunu hissediyordum ve ceketi, pantolonu ve gömleği yerde duruyordu yani Timur evimde ve çıplaktı. Kendi kendime gülümseyerek dolaptan bir tişört ve iç çamaşırı giyerek odadan çıktım. Sesler beni mutfağa yönlendirdi yumuşak halı çıplak ayaklarımı gıdıklıyordu. Mutfağın kapısından girdiğim anda onu gördüm. Altında yalnızca iç çamaşırıyla ocakta bir şeyler yapıyordu havayı koklayınca bir şeyler yapmadığını, yaktığını anladım. Beni fark ederek döndüğünde ben gülüyordum onun ise kaşları çatıktı.

"Ne yakıyorsun?" Kaşları havaya kalktığında biraz daha güldüm.

"Omlet yapıyordum. Çok pişmiş sever misin?" Ocağa doğru yürüdüm ve gülümsemem kahkahaya dönüşürken ocağı doğruca lavaboya bıraktım.

"Kömür halinde değil..." Onu elimle iterek ocaktan uzaklaştırdım yeni bir tava ve dolaptan malzemeleri çıkardım. Yumurtaları çırparken tezgâha yaslanmış beni seyrediyordu.

"Ukalalık mı yapıyorsun sen?" Ona bakmadım işime odaklanmıştım.

"Asla yapmam." Tabi tabi dercesine başını salladığını gördüm çırptığım yumurtaları tavaya dökerken belime sarılan güçlü kollarıyla titredim. Beni neredeyse iki defa sarabiliyordu. Boyun girintime yerleşerek kokumu içine çekti.

"Hım... Kadınım benim gibi kokuyor ne güzel." Hafifçe ona doğru döndüğümde dudaklarımı yumuşakça öptü.

Nihayet kahvaltı masasına oturup bir şeyler yemeye başladık. Timur her fırsatta beni öpüyor, kokluyor ve sarılıyordu bundan şikâyetim yoktu elbette. Kahvaltıdan sonra konuşacağımıza söz verdiği için itiraz etmedim. O cep telefonu görüşmeleri için salona geçtiğinde bende kahvaltı masasını topladım, bulaşıkları makineye yerleştirip salona girdim. Elimdeki kahve fincanlarını camın önündeki sehpaya bırakıp koltuğa oturduğumda Timur'da telefonunu kapattı.

"Eniştem galiba..." Başını sallayarak karşımdaki koltuğa oturdu.

"Kızgın mı?" Yine başını salladı.

"Ona o gece bana hayır dersen peşini bırakacağıma dair söz vermiştim." Taşlar yerine oturmuştu çünkü benim tanıdığım Timur'un o gece beni bırakması saçmalıktı.

"Buna sevindim."

Elini çenesine götürerek bana baktı. "Nasıl yani?"

Kahvemden bir yudum alırken, "Kendi isteğinle beni orada bırakmış olmamana sevindim. Benden bir an bile vazgeçmemen... Bu çok güzel..." Tam cevap vermek üzereyken araya girerek konuşmamı sürdürdüm.

"Ben özür dilerim yani aklımca senin mutlu olmanı istedim tabi bencilliğim yüzünden kendim de daha iyi olacağımı düşündüm. Bilirsin babam Nazenin'in annesine âşıktı ve anneme karşı öyle yoğun duyguları hiç olmadı. Ben bir an düşündüm ki... Onun gibi olmak istemedim. Çocuğunun annesiyle bir şansı hak ettiğini düşünüyordum. Ama sonra... Sonra seni unutamadım yine bencillik yaparak dürüst oldum seni sevdiğimi söyledim. Pişman değilim seni gerçekten seviyorum. Çocuğunu da kabul ediyorum, seninle ilgili olan her şeyi kabul ediyorum." Daha konuşmam bitmemişti ama Timur yerinden kalkıp yanıma geldi ve dudaklarını dudakla-

rıma bastırarak sözlerimi ağzıma tıkadı. Dudaklarını benden ayırdığında şaşkındım o ise bana bakarak

"Susar mısın artık? Seni anlıyorum meleğim. Sadece beni dinle..." Öpücüğünün şokuyla sesimi kesmiştim elbette beni büyük bir başarıyla susturan Timur tekrar yerine oturdu uzanarak ellerimi yakaladı ve büyük ellerinin arasında onları sıktı. Gözlerimin içine bakarak bana bilmem gereken her şeyi anlattı. Önce Arzu'nun hastalığından bahsetti onun için gerçekten üzülmüştüm. Başta ona gerçekten sinirlenmiş ve delicesine kıskanmış olsam da konuşmamız sırasında onun samimi olduğuna karar vermiştim. Gencecik yaşında hem sevdiği adamı hem de karnında taşıdığı çocuğu kaybetmişti. Timur çocuklarıyla ilgili gerçekleri anlatırken bu sefer onun elini sıkarak destek veren ben olmuştum. Buna üzülmüştüm Timur'un çocuğu ne kadar istediğini biliyordum her ne kadar umursamaz bir adam gibi görünse de sorumluluk sahibiydi ve kesinlikle harika bir baba olurdu. Timur anlatmaya devam ederken bende onu dinledim. İçinde ne varsa döktü.

"Beni sevdiğini biliyordum. Bencillik yapmadığını da... Sadece normal davranıyordun İnci. O tanıdığım cesur, iyi kalpli, özgüvenli ve hayat dolu kızdan başka türlü davranmasını bekleyemezdim." Elimi dudaklarına götürdü parmak boğumlarıma değen dudakları diz kapaklarımı titretti.

"Unuttun mu? Biz mükemmeliz demiştik ve sen bir kez daha mükemmel olduğunu kanıtladın." Yüzündeki hüzün ufak bir tebessümle dağılırken ben doğruca gözlerinin içine bakıyordum yerimden kalkarak bu sefer ona giden ben oldum düşünmeden kucağına oturdum ve ona sarıldım. Genelde duygusal bir şeyler hissettiğim insanlara karşı mesafeli olurdum. Daha doğrusu Özgür'e karşı öyleydim. Teselli sarılmaları, mutluluk öpücükleri falan olmazdı. Yakın zamana kadar Timur'a karşı da mesafeli davranıyordum tabi seks bu konunun dışındaydı. Ben Timur'a sarılınca bir süre dondu daha sonra kolları belime dolandı ve derin bir nefes çekti.

"Yaşananlar için üzgünüm. Yaşadıkların, yaşadıklarımız için..." Saçlarını okşarken konuşuyordum Timur sessizdi ama beni dinlediğini biliyordum.

"Bana bir söz ver..." Uzun süre sessizliğin ardından bir şey söylemesi üzerine hafifçe geri çekilip ona baktım.

"Ne için?" diye sordum. İfadesi ciddileşmişti surat hatları yine sert ve dominanttı. Kaşları çatılmış, çene kemiği belirginleşmişti.

"Birlikte yanmak için... Daima birlikte yanmak için İnci. Ne olursa olsun... Sen ve ben her zaman birlikte yanacağız. Ben artık seni bırakamam ve senin de beni bırakmaman için bir söze ihtiyacım var." Elini yakaladım ve kalbimin üzerine koydum. Nabzım onun elini hissederek anında hızlanmıştı.

"Ben sende yandım, sende söndüm. Beni yakacak, söndürecek ve küllerime hayat verecek tek adam sensin. Daima diyorsan öyle olsun... O halde daima seninim. Söz veriyorum." Timur'un omuzları belirgince gevşemişti sanki oraya yerleşmiş bir yük aniden ortadan kaybolmuştu. O an aklıma gelen şeyle endişelendim ve Timur benim yüzümü okumak konusunda çok iyiydi. Sorarcasına suratıma bakarken çenemi kavrayıp başımı hafifçe kaldırdı.

"Şimdi ne olacak?" Sorumu anlayamamıştı bende açıkladım.

"Yani biliyorsun ben iki sene buradayım ve bu eğitimi gerçekten istiyorum. Senin için İstanbul'a dönmeyi de çok istiyorum ama enişteme karşı mahcup olmak... İşte bunu istemiyorum." Timur beni yine bir öpücükle susturdu.

"Bu eğitimi Alp'e ben teklif ettim ve bunu yapmanı istiyorum. Bu senin hayalin ve gerçekten yetenekli olduğuna eminim. Hayallerinden hiçbir zaman vazgeçme." Boğazım düğümlendi. Onun gözündeki değerimi görmek bana kendimi suçlamam için yeterli şeyi veriyordu.

"Şimdi ne olacak sorusunun cevabına gelirsem eğer...

Sen benim olacaksın ve Alp burada inşaat işine girebilir. Girmezse bana sürekli izin verir ya da istifa ederim." Son söylediğini gülerek söylemişti onun eniştemin yanından istifa etmeyeceğini biliyordum. Şirketin ortağıydı ve eniştemin en yakın arkadaşıydı.

"Ailem ne olacak peki? Öylece seninle yaşarsam babam seni vurur." Belimdeki kollarını biraz daha sıkarak beni kendine yasladı.

"Haklısın, korkmam gereken iki adam var. Alp Ataman ve baban... İkisi de beni öldürebilir." Korkmuş falan görünmüyor aksine çapkın bir edayla gülüyordu.

"Aklıma bir şey geldi... Bu süre içinde biraz ayrı kalmamız gerekebilir. Benim İstanbul'da toplamam gereken işler var ve Alp ile de konuşmalıyım. İtalya'da inşaat planları var. Hatta bunun için birkaç firma ile görüşme halinde onu ikna edersem projenin başına geçebilirim." Başımı salladım biraz sabredebilirdik.

"Ben sabretmeye çalışırım peki ya sen?" Beni kucaklayarak koltuktan kalktı. Evet, zayıf bir kızdım ama yine de beni bu kadar kolay kucaklaması şaşırtıcıydı. Koridora yönelip banyoya girdiğinde

"Ben sabırsızım ve sensiz çok uzun süre dayanabileceğimi sanmıyorum. Her an kaçıp buraya geleceğimden de eminim ve sen bana bir anahtar vereceksin... Benim gelebilme ihtimalime karşı her gece örtülerin arasında çıplak uyuyacaksın. Geldiğim zaman ıslak olmanı umacağım en azından rüyalarında beni göreceğini umuyorum." Sözlerine ara verdi çünkü beni yere indirmiş küvetin suyunu ayarlıyordu. Su oval küveti doldururken bana doğru dönerek tişörtümü kafamdan çıkardı. Meme başlarım ona tepki vermek için ölüyordu. Şımarık kızlar! Her zaman ondan yanaydılar.

"Seni ıslak olarak bulmak tüm o uçuş yorgunluğunu üzerimden atacak." Elleri külotumun kenarlarına gitti yavaşça al-

tımdan sıyrılıp bacaklarımın dibine düştüğünde içinden çıkarak çıplak bedenimi Timur'a sundum. Gülümsememe engel olamıyordum. Büyük ellerinden birini bacaklarımın arasına götürerek ıslandığımı fark etti. Bu mırıldanıp beni öpmesine neden oldu ama hemen ayrılarak gülümsemeyi ihmal etmedi.

"Daha sonra bacaklarının arasına yerleşeceğim. İçine girdiğim anda gözlerin açılacak beni hissedecek ve daha fazlası için uykulu bir şekilde inleyeceksin." İşaret parmağı içime kaydığında kafam geriye düştü ve zevkle inledim. Boşta kalan eliyle saçımı yakaladı kafamın biraz daha geriye gitmesi için yavaşça çekti. Hoyrat olması, sert olması düşündüğümden çok daha etkiliydi. Belki de aradığım şey romantik seksten çok tutkulu seksti. Sert, yoğun, hâkim ve kesinlikle arzularımızı bastırmamız gerekmeyen bir şeydi. Parmağı içimde gidip gelirken omuzuna tutundum ayaklarımın üzerine durmam zorlaşıyordu.

"Yalvar bana İnci... Benim olmak için yalvar bana..." Hâlâ bir şeylere ikna olmamıştı veya olmuştu ama sadece gücünü hissetmek istiyordu. Bu seferlik bunu onun için yapabilirdim.

"Lütfen... Lütfen Timur, izin ver! Gelmeme izin ver." Parmağının hızı arttı daha sonra bir anda içimden çıkarak yarım kalmama neden oldu. Parmağını ağzına götürüp yalarken banyonun suyunu kapattı.

"Tek ayağını buraya koy." Küvetin kenarını işaret ettiğinde dediğini yaptım tek ayağımı küvetin kenarına koydum ıslak ve ihtiyaç içinde olan kadınlığımı açığa çıkarmıştım. Timur baksırından kurtuldu kalın aletinin benim istekli kadınlığımdan farkı yoktu neredeyse karnına doğru uzanmıştı. Timur tek eliyle onu birkaç defa sıvazlarken doğruca bana bakıyordu. Daha sonra önümde diz çöktü onu böyle görmek heyecanımı katlıyordu. Bir dominanttı, gücü hissetmeyi seviyordu ama önümde diz çöküyordu. Gücümüzün ortak olduğunu gösteriyordu bana. İlk önce gözlerimin içine baktı daha

sonra vajinamı boydan boya tek dil darbesiyle yalayarak beni kıvrandırdı. Başımı geriye atarak onun ismini mırıldandım banyonun içinde yankı yapan ismini duyduğunda heyecanı arttı. Vahşi Timur Karaca geri döndü. Dili içime giriyor çıkıyor, klitorisime kayıyor, vajinamın dilini ağzının içine çekiyordu. Bunu yaparken bir yandan da kalın erkekliğini sıvazlıyordu ki bence dünya üzerindeki en seksi an şu andı. Klitorisimi sert bir hamleyle ağzının içine çekip emmeye başladığında tükenmiştim. Tabi Timur'la olan her tükeniş bir varoluştu. Boşalmaya başladığımda beni yalamaya devam etti akan sıvıları sert inlemelerle içerken harika görünüyordu son sarsıntılarım dindiğinde ona baktım erkekliğinden çıkan zevk sıvıları ayağımı ıslattı. Beni kendine bulamasını istiyordum ve bunun için koca bir *'daima'*mız vardı.

38. BÖLÜM

TİMUR

Uzun banyo faslının ardından İnci çırılçıplak bir şekilde kollarımın arasında uyuyordu. Ritmik nefes alışverişiyle omuzları hafifçe sarsılıyor yüzü oldukça huzurlu görünüyordu. Göğsüme dağılan sarı saç tutamları kalp hızımı arttırıcı bir etkiye sahipti. Özlemiştim... En çokta onun beni özlemesini özlemiştim. Yoksa onu bırakmaya hiçbir zaman niyetim yoktu. Başparmağımı kaşlarının arasında gezdirdim daha sonra belli belirsiz yanaklarına dokundum. Benim olduğuna, benimle olduğuna hâlâ inanamıyordum. Benim gibi bir adama diz çöktürmüş bu küçük kıza inanamıyordum. Bir süre onu izledikten sonra uyuyamayacağımı fark ederek usulca yanından kalktım. Çıplak bedeni istiridyenin içindeki en nadir, en değerli inciydi. Yatak örtüsüyle çıplak bedenini örttüm. Hafifçe mırıldandı ve uykusunun derinliğe biraz daha daldı. Yaşadığı yeri ilk defa görüyordum. Yatak odası Alp'in evindeki odaya benziyordu beyaz, sade ve şıktı. Çıplak bir şekilde odadan çıktım ve hemen yan taraftaki odanın kapalı kapısı dikkatimi çekti. Yumuşak bir şekilde kapının kolunu çevirerek içeri girdim. Tahmin ettiğim gibi İnci burayı bir atölyeye çevirmişti. Bütün duvarlar yaptığı resimlerle donatılmıştı çalıştığı resimde pencerenin kenarında duruyordu

boyaları yerlerdeydi anlaşılan ben geldiğimde resim yapıyordu. Duvarlardaki resimleri incelerken yeteneği karşısında göğsüm kabardı. Çektiğim fotoğrafları bire bir resmetmemiş sürrealist yaklaşımlarda bulunmuştu. Fırça darbeleri eşsizdi ve tabi renklerde öyle. Çizdiği hiçbir resimde kadının yüzü belli değildi ama ben o kadının İnci olduğunu biliyordum. Her resimde aynı kadın olduğu açıktı bunu bilerek yapmıştı aynı kadını vurgulamıştı. Kendini anlatıyordu aslında... Bu resimler benim gözümden onu anlatıyordu. Yaptığı resme bakmak için pencere kenarına yürüdüm. Resmin önünde durduğumda gözlerime inanamadım. Bizi resmediyordu. Birlikte verdiğimiz pozu eksiksiz yapıyordu ve ikimizin de yüzü açık seçik belliydi. Hatta beni bu kadar doğru resmetmesi afallamama neden olmuştu. Sanki her bir surat çizgimi ezbere biliyordu. Bir süre resme baktıktan sonra yan taraftaki siyah dolabın üzerinde duran eskiz defteri dikkatimi çekti. Defteri alarak kara kalem çalışmalarına hızlıca göz gezdirdim. Hepsinde ben vardım. Bazılarında gözlerim, bazıların surat hatlarım, bazılarında el ve ayak çalışmalarım... Hatta birkaç gizli çekim fotoğrafı defterin arasına ataçla tutturmuştu. Kapının aralandığını duyunca kapıya doğru döndüm. İnci üzerine bir sabahlık geçirmiş kapıda dikiliyordu sarı saçları darmadağındı ve yüzünde bir endişe vardı. Gülümseyerek ona defteri gösterdim.

"Gerçekten unutmaya çalışıyormuşsun." Gözlerini kısarak baktıktan sonra çıplak ayaklarını yere sertçe basarak bana doğru yürüdü tam defteri almak için hamle yaptığı sırada defteri yukarı kaldırarak ulaşmasını engelledim boşta kalan elimle ince belini kavradım ve onu bedenime yasladım.

"Sen gördüğüm en güçlü kızsın biliyor musun? Beni bu kadar isterken ve düşünürken kendini benden bu kadar uzak tutman... Olağanüstü bir kontrol ister." Burnunun ucuna küçük bir öpücük kondurdum. İnanmaz gözlerle yüzüme bakarken o kadar masum aynı zamanda bir o kadar da hırçın

görünüyordu. O fırtınalı bir dalgaydı ve onu sakinleştirecek tek kaya bendim. Bana çarptığı anda yumuşuyordu ve ben bundan hoşlanıyordum.

"Hadi giyin seni dışarı çıkaracağım." Deyip defteri aldığım yere geri bıraktım.

"Nereye gideceğiz?" Ona en sevdiğim *'Her şey kontrolüm altında ne diyorsam onu yap.'* İfademle baktığımda diğer kadınlar gibi buna boyun eğmek yerine tek yaptığı kaşlarını çatarak omuz silkmek oldu.

"İyi bende sıkılmıştım zaten." Diyerek odasına doğru yürürken gülüyordum.

Takım elbisemi tekrar üzerime giyerek saçlarımı düzeltim. İnci ise hazırlanmıştı kısa elbisesi ve elbisesinden çok az daha uzun kaşe montu içinde inanılmaz seksi görünüyordu. Sarı saçlarını dağınık bırakmış özgürce savrulmasına izin vermişti. Kesinlikle etkileyiciydi. Kalın topuklu çizmelerini giyerken ona baktığımı fark ederek

"Ne?" Diye sordu.

"Kesinlikle beni öldürüyorsun. Çok güzelsin." Dedim. Yanakları pembeleşince yüzünü başka tarafa çevirdi zayıf olduğunu düşündüğü hiçbir yanını görmeme izin vermiyordu.

Birlikte Milano sokaklarında el ele yürüyorduk. İnci taksiye binmek istememişti benimle el ele yürümek istediğini söylediğinde bu beni şaşırtmıştı. Düşündüğümde bu tarz bir şeyi hiç yapmadığımızı fark ettim. Ben gerizekalının tekiydim. Bu kadar harika bir kıza sahiptim ama onunla hiç gerçek anlamda çıkmamıştım. Onun genç olduğunu, böyle şeyleri hayal ettiğini hiç düşünmemiştim ve gerçekten bunu yapmayalı çok uzun zaman olduğu için nasıl hissettirdiğini bile unutmuştum. İnci'nin zarif eli elimin içindeyken ve bedeni bana yaslanmış adımlarıma uyum sağlarken dünyanın en güçlü ve en mutlu adamıydım. Onu güzel bir restorana götürdüm. Birlikte yemek yerken konuşmasını sağladım. Sadece anlatsın ve

dinleyeyim istedim. Onun yaptığı esprilere güldüm ve onu elimden geldiğince güldürdüm. Konuşurken birbirimize ne kadar benzediğimizi keşfediyorduk ve birbirimiz hakkında bir sürü yeni şey öğreniyorduk. Bu iş oldukça eğlenceliydi kendimi tekrar genç, deli dolu, heyecanlı ve hevesli hissediyordum. Otuz dört yaşında bir adam değil de sanki yirmilerimin başlarındaydım karşımdaki kız da beni büyülüyordu. İnci yemek sırasında gelen birkaç mesaja cevap yazdı yemek sonunda ise bir şey söylemek ister gibi yüzüme bakıyordu.

"İnci bana her şeyi söyleyebilirsin. Bu kadar düşünmene gerek yok."

"Aslında tereddüt etmemin sebebi seninle böyle bir şeyi yapmamış olmam. Yani burada arkadaşım var ismi Esin sanırım buradaki ortaklarınızdan birinin kızı ve bizi bir gece kulübüne davet ediyor." Hiç düşünmeden sadece gülümsedim yerimden kalkarak ceketimin düğmesini iliklediken sonra ona elimi uzattığımda tereddütle baktı.

"O halde seni gece kulübüne götürüyorum. İki âşık gibi eğlenip dans edeceğiz." Gülerek elime uzandı onu kendime yakın tutmaya özen gösteriyordum topuklu ayakkabılarıyla boyu bana yaklaşmıştı yine de saçlarının başladığı noktayı öpecek kadar yakındım.

"Bunu yapmak zorunda değilsin." Başımı salladım.

"Zorunda olduğum için yapmıyorum. Sen İnci, göz ardı edilecek kadar basit şeyleri bile benim için cazip kılıyorsun. Seninle yapabileceğim her şeyi yapmak istiyorum. Seninle yaşadığımı hissediyorum ve aynı şeyi sana da hissettirmek istiyorum."

Onu gece kulübüne taksi tutarak götürdüm hava iyice serinlemişti. Gürültülü ortama kesinlikle alışıktım ve bu beni etkilememişti. Böyle yerlere birilerini bulmak için sürekli geliyordum fakat bu sefer kesinlikle farklıydı. Bu sefer sevgilim ile birlikte gelmiştim tek yapmak istediğim onu memnun

etmekti. Arkadaşlarının oturduğu loca bölümüne ilerledik. Dokuz kişilik bir grup geniş koltuklara sıralanmışlardı. Esin bizi görür görmez ayağa kalkarak İnci'ye sarıldı ve benimle el sıkıştı. Babasını tanıyordum Ataman Holding ile çalışmak isteyen İtalya merkezli bir firmanın sahibiydi. İnci'nin arkadaşlarıyla tanıştıktan sonra bizim için ayrılan yere yerleştik. Arkadaşı İnci'nin kulağına bir şey fısıldadı ve İnci şeytani bir şekilde gülümseyerek onu dürttü. Işığı harikaydı her şekilde. Onu izlerken de fotoğraflarını çekerken de o ışığı hissediyordum ve sanırım kısa zaman içinde makinemi tekrar elime alacaktım tabi bu seferki çekimler sadece benim için olacaktı.

"İçecek bir şeyler almaya gidiyorum." Diyerek yerimden kalkarak bara yöneldim. Kendime votka İnci'ye ise alkolsüz meyve kokteyli söyledim. Barmenin siparişleri hazırlamasını beklerken yanıma gelen ve siparişini veren kadının bakışlarını üzerimde hissediyordum fakat umurumda değildi. Kadının boynunun uzun olduğu açıktı manken fiziğine sahip alımlıydı ışıklar yüzünden yüzünü göremiyordum. Kadın bana doğru dönerek İtalyanca konuştu fakat İtalyan olmadığı açıktı.

"Merhaba, Ben Janine." Kadının uzattığı elini sıkmadım barmenin getirdiği bardakları elime alarak ona kibarca gülümsedim.

"Yalnız değilim." Tam bunu söylediğim anda koluma yapışan kadınımın varlığı ile doldum. İnci'nin varlığını görmesem bile hissedebiliyordum. Elime uzanıp renkli kokteyli aldı ve kadına olabilecek en saldırgan şekilde sırıttı bu hali gülümsememe neden oldu.

"Kesinlikle yalnız değil." Kadın yanımızdan uzaklaşırken ben bara dayanmış votkamdan bir yudum alırken İnci'yi inceliyordum kaşlarını çatarak bana baktı.

"Ne?" Diye sorduğunda gülmemi daha fazla bastıramadım. Onu kollarımın arasına çekerek dudaklarını dudakları-

ma bastırdım yanaklarına gelen kırmızılığı izlemek ise paha biçilemez bir zevkti.

"Kıskandın mı sarı şeker?" Çocuksu bir edayla omuzlarını silkti hâlâ bana yaslanmış duruyordu.

"Kıskanmadım. Sadece seni koruyordum. Bilirsin senin yaptığın gibi... Peşime adam takmıştın ya." Kaşlarım anında havalandı. Sarı şeker nereden vurması gerektiğini çok iyi biliyordu. İçeceğini yudumlarken elinden bardağını aldım ve kendiminkiyle birlikte bara bıraktım. Elini tutarak onu dans pistine çekiştirdim.

"Ne yapıyorsun?" Dans eden insanların arasında kaybolurken yüzüne vuran ışık sadece yüzünü değil benim hayatımı da aydınlatıyordu. Bedenini bedenime yasladım onu içime sokmak istiyordum aramızdaki her mesafeden nefret ediyordum.

"Kollarını boynuma dola." İtiraz etmeden kollarını boynuma doladı. Hareketli şarkının ritmine ayak uydurarak kalçasını sallarken bana uymaya çalışıyordu. Dansı bir adım daha ileri götürerek ona sürtündükçe bedeninden geçen elektriği hissediyordum. Gülümsemesi ışık saçıyordu ona baktıkça daha önce hiç olmadığım kadar mutlu oluyordum.

"Yarın dönmem gerek." Dediğimde yüzü bir anda gölgelendi fakat dudaklarını öperek yüzündeki gölgeyi sildim.

"Merak etme sık sık geleceğim ve bu durumu kalıcı hale getireceğim iki buçuk saatlik yol İnci bana öyle bakma." Sözlerimle bakışlarını benden kaçırdı.

"Bunu yapmak zorunda değilsin yani benim için buraya gelmek ya da beni beklemek zorunda değilsin." Elimi çenesine götürüp başını kaldırdım.

"Seninle ilgili hiçbir şeyi zorunda olduğum için yapmam. İstediğim için yaparım bir daha böyle şeyler söyleme." Dediğimde beni onayladı çenemdeki elimi yanağına kaydırdım.

"Yaptığım ve yapacağım her şeyi seni sevdiğim için yapı-

yorum." Gülümsemesi anında tüm yüzünde parıldadı. Gözlerinden geçen parıltılar gece kulübünün renkli ışıklarıyla daha belirgin bir hal alıyordu. Bir süre arkadaşlarıyla vakit geçirdik fakat ben daha fazla dayanamayacaktım bir an önce onunla baş başa kalacağım anı kolluyordum İnci benden önce davranarak boynumun altına yerleşerek duyabileceğim bir şekilde fısıldadı.

"Artık eve gidelim mi?" İçten içe gülümsesem de bunu dışarıya yansıtmadım.

"Evde ne yapacağımıza bağlı?" Birbirimize benzediğimizi bir kez daha kanıtlayan cevabı verdiğinde şaşırmadım.

"Bir fotoğraf makinem var." Kolumu ona sardım.

"O halde uzun ve güzel bir gece olacak." Arkadaşlarıyla vedalaştıktan sonra bir taksiyle eve döndük. Takside başlayan gerilim asansöre bindiğimiz anda patlak vermişti ve bir anda İnci tarafından sarmalanarak öpülmeye başlanmıştım. Onu çok fazla etkiliyordum bundan şikâyetim yoktu elbette. Asansörün kapısı silik bir sesle açıldığında kendini geri çekti hızlı nefesi ve kızaran yanakları karşısında gülmeden duramadım.

Birlikte içeri girdik o andan itibaren tüm kontrolü elime alma ihtiyacıyla doldum İnci'nin bunu anlayışla karşılayacağını biliyordum benim ne istediğimi biliyor ve anlıyordu.

"Odana gir ve bütün kıyafetlerini çıkar. Tamamen çıplak olmanı istiyorum." İtaatkâr bir edayla odasına doğru yürüdüğünde bende doğruca stüdyo olarak kullandığı odaya geçtim. Üzeri örtülü olan tüm fotoğrafları açığa çıkardım bizim fotoğrafımızı da başköşeye koymayı ihmal etmedim. Yatak odasına döndüğümde İnci çıplaktı.

"Ben söyleyene kadar burada beklemeni istiyorum." Başını salladı heyecanını hissediyordum göğsü bir körük gibi inip kalkıyordu. Bulduğum birkaç mumu odanın etrafına dizerek yaktım gömleğimin yakasını açarak daha rahat bir hale büründüm.

"Gelebilirsin İnci." Küçük adımlarının sesini duyduğumda yüksek bir taburede boynumda asılı duran fotoğraf makinesi ve ağzımdaki sigaraya dudak kenarları yukarı doğru kıvrılarak baktı.

"Bence ben senin fotoğraflarını çekmeliyim. Benden daha seksi görünüyorsun." Bu beni güldürdü ama ona yine de mumların ortasındaki minderi işaret ettim.

"Orada otur." Dediğimi yaptı itaatkâr tavrını uzun süre muhafaza edemiyordu.

"Ayrıca seksilik konusunda kesinlikle çok farklı görüşlere sahibiz." Gerçekten hayatımda gördüğüm en seksi, en baştan çıkarıcı şeydi. Beyaz teni mum ışıklarında parlıyordu ve sarı saçları omuzlarından aşağıya dökülürken arkalarında pembe memeli göğüs uçlarını gizliyordu. Yavaşça yerdeki pembe minderin üzerine oturdu saçlarını cesurca geriye iterek göğüslerini ön plana çıkardı. Nasıl poz vermesi gerektiğini kesinlikle biliyordu tek yaptığım şey kadrajı ayarlamak düğmeye basmak oluyordu. İnci birkaç poz değiştirdi bende fotoğraflarını çektim. Hızlanan nefeslerimiz odada gezinen tek sesti bu ortamı daha da tutkulu bir hale sokuyordu. İnci daha fazla dayanamadı ve minderin üzerinde geriye doğru yattı.

"Timur... Seni istiyorum." Yanına yürüdüm ona tepeden bakıyordum. İnci gözlerini gözlerime dikmiş surat ifademi inceliyordu.

"Bana, beni ne kadar istediğini göster." Ne yapacağım der gibi yüzüme bakınca şeytanca sırıttım.

"Kendini okşa İnci... Kendine zevk ver beni ne kadar istediğini düşünerek kendini okşa." İlk önce tereddütle alt dudağını dişledi benim hâlâ başında dikildiğimi görünce elini bacaklarının arasına yerleştirerek kendini okşamaya başladı. Gözlerini kapatışını, kaşlarının çatılmasını ve dudaklarının şişip kızarmasını fotoğraflarken pantolonumun içinde sıkışmış olan kobraya acımaya başlamıştım. İnci doruğa ulaşırken

bir fotoğraf daha çektim yüzündeki tatmini fotoğraflamıştım bu tatmini kendi kendine yaşatmış olsa da mimarı bendim sonuçta beni düşünmüştü beni ne kadar istediğini göstermişti. Fotoğraf makinesini elimden bıraktım ve onu kucakladım. Yatağın üzerine yatırdığımda beni kendine doğru çekti.

"Uslu durman için ellerini bağlamam mı gerekiyor?" Artık bu fikirlerimin onu eskisi kadar dehşete düşürmüyor olmasına seviniyordum. Bunu daha önce teklif ettiğim seferlerde bana dünyanın en imkânsız şeyini söylemişim gibi bakmıştı oysa şimdi *'istekli'* **görünüyordu. Komodinin üzerinde duran kravatıma uzandım.**

"Dizlerinin üzerinde doğrul." Dediğimi yaparak dizlerinin üzerinde doğruldu. Bileklerini arkaya doğru kravatımla bağlayarak onu yüz üstü yatırdım. Kafasını çevirerek yüzüme baktığımda şehvetle puslanmış gözlerine güven verircesine baktım.

"İstemeyeceğin hiçbir şeyi yapmam." Başını sallayarak kafasını yatağa bıraktı.

"Biliyorum..." Beyaz ayak bileklerini ısırdığımda inledi kendini biraz daha yatağa gömdü bense bacaklarını birbirinden ayırarak yukarı doğru çıktım. Enfes beyaz poposu bir çıkıntı halinde tam önümdeydi. İki tarafını da ısırarak o noktada diş izlerimi bıraktım daha sonra o izlerin yerini öpücüklerimle teselli ettim. Elimi bacaklarının arasına götürdüğüm anda ıslandığını fark ettim. Sırılsıklamdı... Buna daha fazla dayanamayacaktım onu çok istiyordum bu işkencelerimi sürdürmek istesem de pantolonuma boşalmak karizmamı çizebilirdi. Pantolonumdan hızlıca kurtulup, gömleğimi de parçalarcasına çıkardım.

"İçinde olmak için ölüyorum." Gülümsediğini hissedebiliyordum.

"İçimde olmana ihtiyacım var." Yatağa çıkarak üzerine konumlandım. Sırtını öperken titriyordu yavaşça yukarı boy-

nuna ulaştım saçlarını yolumdan çekerek boynunu da aynı öpücüklerle okşadım. Aletimi girişine konumlamam biraz zor oldu yüz üstü yatıyordu ama yine de istediğim pozisyonu almıştım. Birazdan beni en dibinde hissedecekti. Bacaklarını bacaklarım yardımıyla biraz daha ayırdım yavaşça içine girerken her katmanını dürttüm. Çok yoğundu ve bu yoğunluk sadece benim için değildi. Elleri arkasından bağlıyken savunmasızdı üzerine fazla yüklenmemeye çalışıyordum bağlı olması düşüncesi bile beni kendimden geçirmeye yetiyordu. O nasıl beni kontrolü altına almaktan zevk alıyorsa bende aynı şekilde hissediyordum bizim en iyi yanımız ikimizde kontrolü elden bırakmamız gereken zamanları biliyorduk. Başından beri zayıf bir kadın istemediğimi kanıtlıyordu İnci bana. Ben güçlü olduğu halde sırf ben istediğim için gerekli zamanlarda bana boyun eğebilecek bir kadın arıyordum. İstediğim şey ezilip büzülmesi ya da bana şartsız itaati değildi. Ben eşitlik ve aitlik arıyordum. İşte o kadında İnci'ydi. Gözlerine baktığım anda aklımı başımdan almıştı tabi gözlerine bakmadan vurulduğumu da söylemesem olmazdı. İçinde gidip gelirken elimi ön tarafa dolaştırıp klitorisini okşamaya başladım bu pozisyonda orgazm olmasının zor olacağını biliyordum biraz kolaylaştırmam gerekiyordu. İnci inlerken benim adımı mırıldanıyordu kulağına nefesimi üfledim.

"Bana söylemen gereken bir şey yok mu?" Şeytani gülüşünü göremesem de orada olduğunu biliyordum kafasını iki yana salladı.

"Sanmıyorum..." Kulağını ısırarak ufak bir çığlık atmasını sağladım.

"Kesinlikle ben bana söylemen gereken bir şey olduğundan eminim." Yüzünü yatağa gömdüğünde hâlâ içinde gidip geliyordum ve bundan ölümüne zevk alıyordum. Bir yandan da klitorisini okşuyordum çok yaklaştığını biliyordum tabi o cümleyi duyana kadar orgazma ulaşmasına izin vermeyecektim.

"Harikasın, içimde olmana bayılıyorum ve bu inanılmaz. Zevkli!" Son kelimesi içine hızla yüklenişim yüzünden boğuk çıkmıştı ama sarı şeker istediğimin bu olmadığını biliyordu.

"Yanlış cevap sarı şeker... Duymama izin ver." Zevk dolu bir mırıltı çıkardı.

"Bu kadar sık söylememin büyüyü bozmasından korkuyorum." Saçlarından yükselen papatya kokusunu içime çektim.

"Hadi ama papatyam hiçbir şey sana olan sevgimi etkilemez. Bu bir büyü değil aşk..." Dudaklarının yukarı doğru kıvrıldığını görmem için hafifçe kafasını yana yatırdı.

"Seni seviyorum Timur. Çok seviyorum!" Son söylediğiyle birlikte içine biraz daha yüklendim parmaklarımın baskısını arttırdığımda altımda titremeye başladı.

"Gel İnci." Bana anında itaat ederek boşalmaya başladığında kulağına doğru eğildim.

"Bende seni çok seviyorum..." Dedim. Onun kasılmaları bittiğinde kendimi içine bıraktım. Bütün gece bedenlerimiz birbirinde kayboldu ve defalarca birbirimize sevdiğimizi söyledik. İnci kollarımda uykuyla uyanıklık arasındaydı güneş neredeyse doğmak üzereydi ve ben kafama koyduğum şeyi kesinlikle yapmaya kararlıydım.

Sabah telefonumdan uçak saatlerini kontrol ederken İnci hala uyuyordu. İki saat sonra Türkiye'ye bir uçak vardı onu kaçırmak istemiyordum. İnci'nin çalışma masasından bir kâğıt ve kalem aldım.

Papatyam...

Vedalardan hoşlanmadığını biliyorum ve bende senin o güzel gözlerine bakarak gidebileceğimi sanmıyorum.

En kısa zamanda temelli geleceğim işte o zaman benim yanımdan asla ayrılamayacaksın.

Bu bir vaat değil bu kesinlikle biz söz.

Seni seviyorum...

İnci kolyeyi pantolonumun cebinden çıkarıp kâğıdın üzerine bıraktım... Ardından havaalanına gitmek üzere evden çıktım. Türkiye'ye indiğimde ilk işim kapalı olan cep telefonumu açmak oldu. İnci aramış ve mesaj atmıştı gülümseyerek mesajını açtım.

Bu adil değil. Kalman için seni ikna edecek yollar bulmuştum.

Bu yolların ne olduğunu sormama gerek yoktu. İnci beni her şekilde ikna edebilirdi.

Biliyorum ben de bu yüzden işimi şansa bırakmadım. Tekrar geldiğimde dönmem gerekmeyecek. En azından yalnız başıma...

Dersi olduğunu bildiğim için cevap beklemeden telefonu cebine koyup bir taksi çevirdim. Taksiye Ataman Holding'in adresini verdikten sonra Alp'i arayarak toplantısı olup olmadığını öğrendim. Onunla konuşmam gereken önemli bir konu vardı...

39. BÖLÜM

İNCİ

Barışmamızın üzerinden bir ay geçmişti ve her şey kusursuz ilerliyordu. Timur her hafta sonu gelmiş ben yatakta uyurken sevimli notlar bırakarak gitmişti. Aklımı ciddi anlamda başımdan aldığı gerçeğini inkâr edemezdim. Onunla her şey çok güzeldi. Yaşamak, hissetmek, sevişmek, yanmak, sevmek... En çokta onun tarafından sevilmek güzeldi. Timur çok güzel seviyordu. Bazen dalgalar kadar hırçın oluyordu. Hırçın olduğu anda kıyılarıma vurmasını seviyordum ki bu genelde sevişirken oluyordu. Sertliğini, bedenimi kontrol altına almasından hoşlanıyordum. Fakat romantik olduğu zamanlarda sert olduğu kadar harika oluyordu. Bazı zamanlar dalgaları duruluyor yumuşak rüzgâra karışıyordu. Dokunurken aşkını hissediyordum. Geleceğimizle ilgili hiç konuşmamıştık benim eğitimim devam ediyordu ve Timur da İstanbul'da enişteminin yanındaki işine devam ediyordu. İkimizde bu konuyu hiç açmamıştık zaten her hafta görüşüyorduk ve daha fazlası için Timur'u zorlamaya hakkım olmadığını biliyordum. Eskiden olsa bir gelecek hayali beni inanılmaz korkuturdu ama şimdi Timur'la ilgili gelecek hayalleri kuruyordum ve bu hayalleri kurarken yüzümde daima bir gülümseme oluşuyordu. Artık bağlanmaktan korkmuyordum

çünkü Timur'a çok bağlanmıştım aslında bağlanmaktan çok ona kapılmıştım. Cep telefonum çalmaya başladığında haftanın son dersinden çıkmıştım. Bahçede durarak telefonumu cevapladım. Timur'un isminin yanıp söndüğü ekran bile heyecanlanmama neden oluyordu. Telefonu kulağıma götürdüğüm anda hırıltılı sesini duydum.

"Papatyam..." Gülümsedim. Bunu ne zaman söylese içimin eridiğini hissediyordum. Hayır, sadece en sevdiğim çiçek papatya olduğu için değil. Timur'un bana beraber geçirdiğimiz son gecede söyledikleri için...

Saç çizgimde gezinen parmaklarının verdiği hisle gözlerimi hafifçe araladım. Sevişmekten yorgun düşmüş bedenimde tek oynatabildiğim hücrem göz kapaklarımdı sanırım. Timur dudaklarını kafamın tepesine yumuşakça bastırıp çekti.

"Papatyam..." Güldüğümde ağız kaslarımın da işlevini kaybetmediğini fark ettim.

"Bana neden öyle diyorsun?" Beni saran kolları sıkılaştı.

"Papatya gibi kokuyorsun. Arabama bindiğin ilk andan beri..." Parfümüm ve vücut losyonum papatya kokuyordu ilk arabaya bindiğimde benden etkilenmiş olması da ayrıca gururumu okşadı.

"Tabi birde papatya kadar narin, güzel, zarif oluşun var. Papatyalar baharın simgesidir. Benim baharımda sensin." Elimi tutarak dudaklarına götürdü ve öpücüğüyle bütün bedenime yayılan elektrik kalbimde kanat çırpan milyonlarca kelebeğe neden oldu.

"Timur..." Bir şey söylememi beklermiş gibi yüzüme baktı.

"Çok güzel adamsın."

Bunları hatırlamak bile gülümsemem için yeterliydi.

"Seni özledim." Dedim. Bu oldukça içten gelen bir itiraftı ve Timur'un da beni özlediğini biliyordum. Sürekli telefonda konuşuyor olabilirdik fakat bu bizim ki gibi tutkudan doğmuş bir ilişki için yeterli değildi. Biz dokunmalıydık, ben dokunmalıydım. Göğsümün üzerinde Timur'un nabzını hissetmeli bedenimi sarmalayan sıcaklığının altında olmalıydım.

"Bende seni özledim ama bu hafta sonu gelemiyorum." Üzülsem de bunu belli etmemem gerektiğini biliyordum. İşleri vardı ve zaten her hafta sonu gelmek için uğraşıyordu.

"0Buna üzüldüm ama sanırım bir hafta daha bekleyebilirim." Hafifçe güldüğünü duydum nefes sesi tahrik edici bir etki yaratarak kulağımdan bedenime yayılan bir sıcaklığa neden oluyordu.

"Üzgünüm İnci ben bir hafta sabredemem." Olduğum yerde durdum çünkü dediği şeyi anlamamıştım.

"A-anlamadım?" Cevabı ben daha anlamaya uğraşacak zaman bulamadan geldi.

"Sana uçak bileti aldım sen bana geliyorsun." Yine anlamamıştım sanırım bu ara gerçekten anlamak ile ilgili sorunlarım vardı. Timur'a bir şey soramadım tabii ki çünkü konuşmasını devam ettirdi.

"Uçağın akşam beşte kalkıyor ve ben seni karşılamak için havaalanında olacağım. Kimsenin geldiğinden haberi yok yani bana aitsin." İşte bu kadardı şimdi anlamıştım o bana gelemiyordu ama beni yanına alıyordu bir anda gülümsemeye başladım muhtemelen aptal bir âşık gibi görünüyordum sonra hemen saatime baktım.

"Timur saat iki!" Erkeksi kahkahası kulaklarıma dolduğunda hızla yürümeye başlamıştım sanırım bugün eve yürüyerek gidemeyecektim yola çıkarak taksi bakmaya başladığımda Timur beni şaşkınlığa uğratan o cevabı verdi.

"O zaman acele et sarı şeker, uçağı kaçırmak istemezsin. Seni bekliyor olacağım ve hafta sonu yetecek kadar eşya almak isteyebilirsin." Harika! Birde çanta hazırlamam gerekecekti hızla gelen taksiye elimi kaldırdım ve taksi ani bir frenle durduğunda hemen binerek evimin adresini söyledim bu sırada Timur hâlâ telefondaydı ve gülüyordu.

"Kapatıyorum. Uçağa binmeden ararım."

"Tamam, papatyam uçuş bilgilerini mail atıyorum. Seni

seviyorum." Yanaklarıma aniden basan ateşi söndürmek için yanağımı aracın camına yasladım.

"Bende seni seviyorum."

Hızlıca hazırladığım çantamı alarak yeni bir taksi çağırdım Timur uçak bilgilerimi telefonuma göndermişti ve bende havaalanına doğru yola çıkmıştım. Yolda merak etmemesi için Esin'e mesaj attım. Beni evde bulamayınca deliye dönerek enişteni aramasını falan istemezdim. Havaalanına vardığımda uçağımın kalkmasına bir saat vardı.

Oraya geleceğimi bu kadar önceden söylediğin için teşekkür ederim hayatımın en hızlı hazırlanma maratonu oldu.

Mesajı yazarken gülümseyen ifademi araya katmazsam bu bir sitem mesajıydı. Birkaç dakika sonra cevabım geldi.

Benim hayatımdaysan sürprizlere ve ani kararlara hazırlıklı olmalısın sarı şeker. Benim hayatımda plan yoktur ben sadece anı, zevki ve aşkı yaşarım.

Eriyen kalbimdi sanırım... Biraz önce içimden akan sıcaklık kesinlikle kalbim olmalıydı.

Senin hayatını sevdim ve tabi hayatında olmayı da...

Bu konuda son derece dürüsttüm. Onunla olmak çok güzeldi sanki sürekli kurduğunuz bir hayali yaşamak gibiydi. Timur'u hayal etmek bile güzelken yaşamak nasıl güzel olmazdı?

Bunu umuyorum.

Bu mesajda bir anlam olduğunu düşünmüştüm fakat dakikalarca bakmama rağmen anlamı çözememiştim. Sanki şifreli bir mesaj gibiydi. Uçağa binme saatim geldiğinde Timur'a bir mesaj daha atarak telefonumu kapattım. Akşam yedi buçuk gibi Türkiye'de olacaktım. Timur'u onunla birlikte olmayı özlemiştim. Bunun onun evinde her şeyin başladığı yerde olacak olmasından dolayı da heyecanlıydım.

Havaalanında beni bekleyen Timur'u gördüğümde nefe-

simi tutmak zorunda kaldım. Kusursuz görünüyordu... Kot pantolonu, tarçın rengi uzun paltosu, paltosunun içinden görünen balıkçı yaka kazağıyla ne kadar normal görünmeye çalışsa da o kadar dikkat çekici olmuştu. Koşup ona sarılmamak için kendimi zor tutuyordum sonra kendime kızdım. Neden kendimi tutuyordum ki? Timur gözlerini dikmiş yüzünde hoşnut bir gülümsemeyle beni izlerken ona doğru koşmaya başladım. Sanki bunu bekliyormuş gibi beni belimden kavrayarak ayaklarımın hafifçe yerden kesilmesini sağladı. Güçlü kolları narin bedenimin etrafına dolanmış sıcaklığı tüm benliğimi sarmalamıştı. Kokusunu ciğerlerimin en derinlerine çekerken onunda beni aynı açlıkla kokladığını fark ettim.

"İşte beklediğim kavuşma buydu, uzaktan hayran hayran beni süzmen değil..." Onu ilk görenin ben olduğumu düşünmüş ve kendime Herkül'ümün mükemmelliğini dikizlemek için zaman tanımıştım. Birazcık utansam da bunu ona belli etmeyecek kadar dik kafalıydım.

"Seni uzaktan hayran hayran süzmüyordum. Bunu uzaktan yapmama gerek yok. Dokunabileceğim kadar yakınsın." Yüzü memnun bir gülümsemeyle aydınlandı elini belime dolarken uzanıp çantamı aldı. Centilmenlik çıtası arşa değiyordu. Birlikte otoparka inerek araba bindik.

"Eve mi gidiyoruz?" Açıkçası ablama ve enişteme haber vermeden buraya gelmiş olmak pek doğru gelmiyordu. Timur'un evi de enişteminin evine oldukça yakındı yani bu yakalanma riskimizi arttırıyordu.

"Hayır, eve değil." Açıklama yapmamış olması soru sormamam gerektiğinin göstergesiydi ve bende nereye gittiğimizi bekleyip görmeye karar verdim. Ona onsuz geçen haftamdan bahsettim, derslerimi, arkadaşlarımı anlattım o da bana işlerinden bahsederken, benden uzak olmanın zorluğundan sevimli bir tavırla yakındı. Tanıdık bir yere girerken etrafı daha net görebilmek için tamamen pencereye döndüm. Marina'ya gelmiştik. Aklıma daha önce geldiğimizde yaşadıkları-

mız gelince yanaklarım kızardı. Timur beni öpmüştü ve ben o fotoğrafları görerek bu tutku oyununu başlatmış mükemmel tutkuyu yaratacak ilk kıvılcımı ateşlemiştim. Onu anlık cesaretle yapmış olsam da asla yaptığımdan pişman değildim. Marina'nın loş ışıklarla aydınlatılmış otopark bölümünde durduğumuzda Timur tek kelime etmeden arabadan inerek bana kapıyı açtı. Az önceki rahat Timur gitmiş yerine son derece gergin bir Timur gelmişti. Karanlıkta kalan yüz ifadesi gerilen kaslarını gizleyemiyordu. Çantamı arka koltuktan aldıktan sonra beni yürüyüş yoluna yönlendirdi.

"Burada mı kalacağız?" İtirazım yoktu elbette ama Timur'un daha önce burayı ne amaçla kullandığını az çok tahmin edebiliyordum fakat bunun beni rahatsız etmesinden daha çok rahatsız etmiyor olmasından rahatsızlık duyuyordum. Timur'un içindeki yerimden bu kadar emin oluşum beni ürkütüyordu.

"Öyle düşündüm hoşuna gitmedi mi?" Çenesindeki kasılmayı gördüğümde sadece kafamı iki yana salladım.

"Hoşuma gitti denizi her zaman sevmişimdir." Ki o bunu zaten biliyordu. Soğuk hava tenime çarpıp üşümeme neden olurken ayın şavkı denizde dalgalanıyordu. Parlak yıldızlar denizin üzerine dökülürken manzaraya rüzgârın ezgileri eşlik ediyordu. Timur'un elinin içinde duran elim fazla baskıya maruz kalıyordu bunu istemsizce yaptığından emindim ama neden bu kadar gergin olduğunu anlayamıyordum.

"Bir sorun mu var?" Bana sorun yok ifadesiyle baktı gözleri karanlıkta tamamen siyah renkteydi.

"Bir sorun yok." Soğuk esinti içimi titretince farkında olmadan irkildim Timur elimi bırakarak kolunu bana sardı ve beni kendi sıcak bedenine yakınlaştırdı. Bedeninden bedenime akan sıcaklık anında ısınmamı sağladı. Timur'un siyah ve ahşap karışımlı yatının önünde durduk. Yatın önündeki tahta iskeleden geçerek bana yardım için elini uzattı benim

kaşlarımı kaldırıp baktığımı gördüğünde gülümseyerek elini geri çekti. Daha önce aramızda geçen konuşmayı hatırlamıştı. İskeleden geçerek Timur'un yanına vardığımda aramızda anlamlandıramadığım bir yoğunluk geziniyordu. Sanki ilk defa yalnız kalmışız gibi heyecanlıydım ve heyecanlı olan sadece ben değildim. Timur'un nefes ritminden bile heyecanını anlayabiliyordum. Buz gibi olmuş elimi elinin içine aldı yat karanlıktı tüm ışıklar kapalıydı ve motoru çalışmıyordu.

"Neden karanlık? Yalnız mıyız?" Beni kamaraya doğru yönlendirdi.

"Yalnız değiliz bu şeyi ben kullanırsam seninle gerektiği gibi ilgilenemem." Gerektiği gibi kısmı resmen zihnimin edepsiz noktalarını kaşımıştı. Yatın ön tarafındaki sürgülü kapıyı kaydırarak beni karanlığa davet etti ve ben hiç düşünmeden Timur'un sunduğu karanlığa ilk adımımı attım. O anda yanan ışıklar tutkuyla gelen karanlığın aşkla aydınlanmasıydı. Geniş salon sıcak ve davetkârdı. Köşeli koltuğun önündeki sehpada hazırlanmış yiyeceklere baktım şarap ve kadehler başköşede duruyordu. Sanırım oldukça romantik bir gece olacaktı. Ben koltuklu bölüme doğru ilerlerken Timur barın üzerinde duran kumandaya bastı hoş, romantik bir müzik içeriye doldu. Şarkıyı hemen tanımıştım *Frank Sinatra'nın Strangers in the night* şarkısıydı. Timur ceketini çıkardı ve benimde montumu alarak askıya astı. Adımları bana doğru yaklaşırken onun görüntüsüyle şarkının içindeki aşk vaatleri birleşerek kalp ritmimi değiştiriyordu. Öylece yüzüme bakarken bu kadar heyecanlanacağım aklıma dahi gelmezdi gözlerindeki o koyu renk oradaydı her zamanki sıcak çikolata renginden ziyade bitterin sertliğindeydi. Gözleri bir sırrı saklarmış gibi ifadesizdi. Elimi avucuna alıp dudaklarına yaklaştırdı yavaşça parmak boğumlarımı öptükten sonra beni koltuğa oturttu. Bacaklarım jöle gibi titrediğinden koltuğa resmen yığılmıştım. Timur yanıma oturmadan önce atıştırmalıkların üzerinde duran kapakları kaldırdı ve kırmızı şarabı kadehle-

rimize doldurdu. Yanıma oturduğunda alnının terlemiş olduğunu fark ettim.

"Romantik olmaya çalışmak mı seni bu kadar geriyor?" Şarabından büyük bir yudum aldı âdemelmasındaki hareket midemde hareketlenme yaratınca bende şarabımdan bir yudum alarak hareketlenmeyi dindirmeye çalıştım. Timur cevap vermek için ağzını açtığı sırada teknenin motor sesi duyuldu. Hareket ediyorduk...

"Romantik olmaya çalışıyorum! Yani romantik değil miyim?" Sağ dudak kenarı hafifçe yukarı kalkmış yüzü şeytani bir sırıtışa mesken olmuştu. Masayı ve yatı işaret ettim.

"Bunlar kesinlikle romantik. Hem de fazlasıyla." Arkasına yaslanarak kürdana batırılmış bir parça kaşar peynirini ağzına attı.

"Buna sevindim çünkü amacım kesinlikle romantik olmak." Tek elini bacağıma koyarak hafifçe okşadı. Bu hafif ve masum sayılan okşama bile benim kadınsal duyularımı tetiklemek için yeterli olmuştu. Bir süre aramızda bir konuşma geçmedi sadece birbirimizi izledik ve çalan romantik şarkıları dinledik. Timur yerinden kalkarak kapıya doğru yöneldi.

"Biraz bekle hemen geliyorum." Timur dışarı çıkıp gözden kaybolurken orada öylece bekledim. Birkaç dakika sonra içeri girdi üzerinde sadece kazağı vardı İstanbul boğazının serin havasını yemiş olmasına rağmen üşümüş görünmüyordu. Kapının kenarındaki dolaptan bir tane battaniye alarak boşta olan elini bana uzattı. Elini tutarak ayağa kalktığımda battaniyeyle beni sardı.

"Hava biraz soğuk üşümeni istemiyorum ama dışarı çıkmalıyız." Soğuk havadan hele soğuk boğaz havasından şikâyet edecek değildim. Beni yatın burun kısmına götürdü ve o anda tamamen şoka uğradım. Burun kısmındaki koltuklar loş mum ışıklarıyla aydınlanıyordu mumların rüzgârdan sönmemesi için hepsi cam fanusların içindeydi ve biz İstanbul'a bakan bir konumda durmuştuk. Karşı kıyıda parıldayan ışıklar

şehrin hâlâ ayakta ve canlı olduğunu gösteriyordu. Dalgalar yatı döverken çıkan ses sakinleştiriciydi. Ayakta durarak bir süre denizi, İstanbul'u ve yıldızları izledim. Timur'un elleri omuzlarımda duruyordu.

"Çok, çok güzel..." Omuzlarımda duran elleri gevşedi sanki rahatlamış gibiydi. Kulağıma doğru eğildi, sıcak nefesi kulağıma ve boynuma çarpıyordu. Fısıltılı ses tonunu dinlerken gözlerim manzarayı izliyordu Timur'a doğru dönemiyordum çünkü elleri omuzlarımda duruyordu hareket etmemi tam manasıyla engellemişti.

"Güçlü bir kadını sevmenin en güzel yanı sana ihtiyaç duyduğu için değil seni istediği için yanında olduğunu bilmektir." Duraksadı ben ise hipnoz olmuş gibi karşıya bakarken söylediği kelimelerin güzelliğiyle mest oluyordum. Yutkundum ve bunu hissetti tam nabzımın attığı boynumdaki o noktayı öptü.

"Sana sahip olmak istemiyorum, aynı şekilde bana sahip olmanı da istemiyorum. Bana ait olmanı istiyorum benim sana ait olduğum gibi..." Nefesimi tutmak zorunda kaldım öyle bir duygu ile sarılmıştım ki az önce fısıldadığı her kelime beni ömrümün sonuna kadar damgaladı. Sol gözümden kayan tek damla yaş yanağımdan süzüldü. Tek elini omzumdan çekerek ileriyi denizin üzerini işaret etti. Gösterdiği noktada bulunan balıkçı kayıklarının ışıkları bir anda yanınca hayretle ufak bir çığlık attım. Kayıklarda parıldayan ışıklar gözümü alıyordu.

"Senin denizinde o balıkçı kayıkları gibi olmak istiyorum. Poyrazının sertliğinde kıyılarına sığınmak, hırçın dalgalarında savrulmak, durgun olduğun günlerde seni keşfe çıkmak istiyorum." Ben şaşkın şaşkın kayıklara bakarken gözümün önünde bir anda beliren yüzüğe tepki verecek halim kalmamıştı. Ağzım açık, gözümde yaşlarla Timur'un parmaklarının arasında tuttuğu yüzüğe bakıyordum.

"Ti-timur..." Ben daha devamını getiremeden balıkçı

teknelerinden atılan havai fişekler geceyi aydınlattı. Başımı kaldırıp oluşan renk ve ışık cümbüşünü izlerken Timur beni elimden tutarak teknenin en ucuna götürdü şimdi havai fişekler üzerimizde patlıyordu. Elimi elinin içine aldı yüzük diğer elinde duruyordu.

"Bana bak İnci." Kafamı kaldırıp ona baktım onu pek görebildiğim söylenemezdi gözyaşlarım buna engel oluyordu. Bu teklifi bana Timur'dan başkası yapıyor olsa korkardım ama Timur beni çok daha cesur bir insana dönüştürüyordu.

"Sonsuza kadar benim olmaya ne dersin?" Başımı salladım bir yandan ağlıyor bir yandan da gülüyordum. Timur'un gerginliği benim baş sallama hareketim ile geçmiş dudakları sevimli bir gülüşle kıvrılmıştı. Cevap vermek istiyordum fakat ağzımı açıp gerekli sesleri çıkararak istediğim cevabı veremeyeceğimden korkuyordum. Yine başımı salladığımda Timur yüzünü bana yaklaştırdı dudakları dudaklarımın hemen önünde duruyordu ve elinin içindeki elim titriyordu.

"Sözlü bir cevap vermelisin papatyam... O güzel dudaklarını arala ve beni memnun edecek cevabı ver. Çok gergin ve endişeliyim sadece senin ses tonundan istediğim yanıtı duyarsam rahatlayacağım." Akşamın başından beri gerginliğinin sebebinin bu olduğunu öğrenmek ufak bir kahkaha atmamı sağladı. Onun da kendini güçsüz hissettiğini bilmek biraz olsun rahatlamamı sağlamıştı.

"Sen gergin ve endişeli misin Timur Karaca?" Kaşları havalandı ama yüzündeki gülümseme silinmemişti.

"Oynama benimle İnci." Ben kıkırdayınca derin bir nefes aldı ve dudaklarımı güçlü bir şekilde kendi dudaklarıyla mühürledi. Ağzının içinde birkaç saniye eridikten sonra geri çekildi ve elimi bıraktığında parmağıma yüzüğü takmış olduğunu fark ettim. Bunu hissetmemiştim bile... Yüzüğün ortasında duran tek inci tanesini ufak pırlantalar çevreliyor bir papatya oluşturuyorlardı. Çok orijinal ve anlamlıydı.

"Bu çok güzel Timur!" Çenemi tutarak bakışlarımı ona çevirmemi sağladı.

"Emrivaki yapmak istemiyorum. Cevabını duymazsam içim rahat etmeyecek." Ona doğru yaklaşıp kollarımı boynuna doladım.

"Kayıklar olmadan deniz bir hiçtir. Kayıkların denize, denizin kayıklara ihtiyacı var. Benim sana ihtiyacım var. Evet, sonsuza kadar senin olurum." Dudaklarımı dudaklarına bastıran kişi bu sefer ben oldum.

Soğuk havayı umursamadan bir süre orada öylece durup denizi, kayıkları izledik. İkimizde konuşmuyorduk Timur bir çeşit şoktaydı ben ise çok garip duygular içerisindeydim. Böyle bir arzum olduğunu bile bilmiyordum ama Timur ile evleneceğimi düşündükçe içim mutlulukla doluyordu. Bana sarıldığımda üşüdüğümü fark etti.

"Bu kadar manzara yeter. Üşümüşsün..." Omuzlarımı silktim bu anın içinde kalmak manzaranın da soğuktan donana kadar keyfine varmak istiyordum. Timur'un bunu asla kabul etmeyeceğini düşünmedim elbette ayaklarım bir anda yerden kesildi saniyeler içinde Timur tarafından kucaklanmış kamaraya doğru götürülüyordum pes ederek başımı omzuna yasladığımda kıkırdamama mâni olamıyordum. Beni oturma bölümünden geçirerek yatak odasına yönlendirdi. Siyah yatak örtüsünün üzerine serpiştirilmiş beyaz güller farklı ama güzeldi yatağı işaret ederek

"Bunların kırmızı olması gerekmiyor muydu?" Dedim. Timur beni yatağın kenarında yere indirdi.

"Sıradan çekimlerden hoşlanmadığını sanıyordum." O ana kadar yatağın karşısında ayarlanmış fotoğraf makinesini ve ışıklandırmayı fark etmemiştim.

"Fotoğraf mı çekeceksin?" Başını salladı ve omuzlarımda duran battaniyeyi yere atarak kazağımı çıkardı. Elleri doğruca kot pantolonuma gitti. Timur'un elleri kıyafetlerimi çıka-

rırken ben sadece izlemekle yetiniyordum. Tamamen çıplak kaldığımda ellerini bedenimde gezdirdi. Yeni keşfediyormuş gibi her noktamı dokunuşlarıyla damgaladı. Bende beni almasına izin verdim ona ait olmak için kendime de izin verdim...

Dokunuşları daha talepkâr daha yoğun olmaya başladığında ıslaklığım bacak içlerime bulaşmış kanımın akışı hızlanmış bedenim bir parça kor gibi yanmaya başlamıştı. Daha fazla dayanamayarak Timur'un boynuna atıldım dudaklarımı onun dudaklarıyla buluştururken bedenimi hâlâ kıyafetli olan bedenine sürttüm. Timur gırtlaktan gelen bir inlemeyle kontrolünü kaybettiğinin sinyalini verdi o anda benim oldu. Kazağını çekiştirmeye başladım ama boyu çok uzundu ve çabalarım başarısızdı bana yardımcı olarak kazağından kurtuldu benim ellerim pantolonun düğmesine erişti güçlü bir hamleyle kot pantolonun düğmelerini yırtarcasına çözdüm. Kısa sürede benim öpüşlerim arasında tamamen soyunmuştu. Erkekliği karnına doğru uzanıyor karnından aşağıya inen siyah tüyler v işaretinin etrafını çevrelerken erkekliğine daha güçlü bir görünüm sağlıyordu. Aletini avuçladım bir hırlamayla karşılaştığımda kafamı kaldırıp gözlerine baktım. İçinde çakan şimşekler tutkusunu işaret ediyordu elimi tutarak aletini kurtardığında isteksizlik ile mırıldandım.

"Uslu dur sarı şeker. İstediğini alacaksın ama önce benim istediğimi almama izin ver." Geri çekilerek fotoğraf makinesinin arkasına geçti. Işıkları da ayarladıktan sonra işaret parmağıyla yatağı gösterdi.

"Şimdi papatyam yatağın ortasına uzanmanı istiyorum." İtiraz etmeden dediğini yapmak için harekete geçtim bedenim onun tutku oyunlarının hepsine vardı. Beyaz güllerin süslediği siyah çarşafın üzerine yattım.

41. BÖLÜM

TİMUR

Siyah çarşafın üzerine yayılan sarı saç tutamları ve parıldayan beyaz tenine karşı yoğun bir açlık duyuyordum. Buna özlem deyip geçiştiremezdim ona açtım, ona susamıştım... Tenini içmek istiyordum. Hele fotoğraf makinesinden ona bakmak tüm erotik fantezilerden daha cezbediciydi. Dizlerini hafifçe kırmış kollarını başının altına almıştı. Kızarmış yanakları ve şuh bakan gözleriyle beni azgınlığın zirvesine sürüklüyordu. Aletim belirgince seğirdi ona uslu durması için sinyaller gönderiyordum ama aletim yaramaz bir çocuktu bu sikik sinyaller umurunda bile değildi. Makineyi alarak yanına yaklaştım son hâkim kırıntılarımı kullanmak için derin bir nefes almak zorunda kalmıştım.

"Gözlerini kapat ve başını yukarı kaldır." Tek elimle başının altındaki kolları çektim. İnci gözlerini kapattı başını iyice geriye yasladı ve yüzündeki o tutkulu ifadeyi dondurmak için makineyi yakın çekim kullandım bazı pozlarda parmağındaki yüzük görünüyordu daha doğrusu ben bilerek görünmesini sağlamıştım. Birkaç poz yakaladıktan sonra makineyi yatağa bıraktım.

"Gözlerini açma." Yatak odasında bulunan kilitli dolabı kullanmak istiyordum. İnci'yi heyecanlandıracağından emin-

dim. Dolabın içinden yeni aldığım bir çift ayak kelepçesini çıkardım. Pembe tüylü kelepçe sevimli görünüyordu ama birazdan İnci'nin ayak bileklerindeki yerini aldığında kobrayı harekete geçirip kıvrandıracak kadar ateşli olacaktı. Pranga diye adlandırıyor oluşu onu kötü bir alet yapmıyordu. İnci'yi gözlerini açmaması için tekrar uyardıktan sonra

"Yüz üstü yat papatyam." Diyerek pozisyon almasına yardımcı oldum.

"Dirseklerinin üzerinde doğrul." Bedenini dikleştirdiğinde komodinin üzerinde duran pembe ipek göz bandına uzanarak İnci'nin gözlerini bağlandım bir itiraz mırıltısı çıkardı.

"Gözlerimi bağlamandan hoşlanmıyorum. Seni izlemek istiyorum..." Bunu bende biliyordum İnci bağlanmaya izin verdiği zamanlarda bile gözlerini kapatmamdan hoşlanmıyordu. Hatta onunla bütünleşirken gözlerimin içine bakmayı sevdiğini biliyordum. İlk seferimizden beri gözlerini gözlerimden ayırmıyordu ve bu benim çok daha yoğun hissetmeme neden oluyordu. İnci'nin aldığı zevki gözlerinden okumak çok güzeldi ama bu şekilde onun tamamen hissettiği zevke odaklanacağını bildiğimden kendimden fedakârlık yapacaktım.

"Biliyorum ama böyle daha iyi hissedeceksin." Ayakucuna geçerek bacaklarını dizlerinden kırıp ayaklarını yukarı doğru havalandırdım. Ayak bileklerine prangayı geçirdiğim sırada kıpırdadı.

"Timur? Ne yapıyorsun?"

"Şşşttt... İşimi yapmama engel oluyorsun." Kıkırdaması dünyanın en sevimli sesiydi.

"İtaat etmemi mi istiyorsun?" Baldırlarını öpüp onun nefesini keserken onaylamaz bir şekilde damağımı şaklattım.

"Hayır, itaat etmeni istemiyorum çünkü edemeyeceğini biliyorum. Sadece kendini tutkuya bırakmanı istiyorum. Kendini bırak ki bende sana hak ettiğin zevki vereyim." Mırılda-

narak elleriyle çarşafı sıktı bedeninin ön kısmı çarşafa sürünüyordu ve bu onu çıldırtıyordu.

"Çarşafı bırakma, harika görünüyorsun." Hemen makineyi alarak geriledim ve açıyı ayarlayarak birkaç poz çektim daha sonra aynı pozu arkadan yakaladım.

"Bu fotoğrafların hepsi benim için olacak." Yutkunduğunu hissettim daha sonra rahatsızca kıpırdandı.

"Arşivine mi kaldıracaksın?" Ah Siktir! O fotoğraflar hakkında gerekli açıklamayı yapmayı unutmuştum. Makineyi bırakarak İnci'nin yanına oturdum gözündeki bandı çözdüm ve gözlerinin içine baktım.

"O fotoğrafların hepsini yaktım." Gözleri şaşkınlıkla açıldı daha sonra kendine gelerek sakin bir tavır aldı.

"Ne zaman ve neden?" Önüne gelen saç tutamını kulağının arkasına sıkıştırdıktan sonra onu kendime çekerek sarıldım. Tam üzerimdeydi çıplak göğsü çıplak tenime değerken nabzını nabzımda hissediyordum. Boynundan sallanan inci kolyeyi tuttum.

"Bunu bana geri verdiğin gün. Beni bıraktığın gün hepsini bahçede yaktım. Seni sevdiğim için yaptım senden başka kimsenin fotoğrafı umurumda değildi o makinenin kadrajında her zaman sen olmalıydın." Nefesi anında düzene girdi ve kollarımın altında tüm bedeni gevşedi.

"Evimizde senin fotoğraflarınla süsleyeceğim bir odaya ihtiyacım olacak ve bir de atölyeye." Kafasını kaldırıp bana baktı gördüğü tek şey mutlulukla gülümseyen yüzümdü aynı şekilde onunda yüzü aydınlandı böyle yakından burnunun üzerinden yanaklarına hafifçe yayılan çiller netçe seçiliyordu. Çok güzeldi insanın bir ömür boyu izlese bıkmayacağı bir güzelliğe sahipti.

"Evimiz?" Başımı salladım.

"Tabii ki... İstersen Türkiye'ye döndüğümüzde kalmak için benim evimi dekore edebiliriz. Orası biraz bekâr evi ha-

vasında ama İtalya'da yaşayacağımız sürede evimizi sen seçebilirsin. Benim evimde oturmak istemezsen de yeni bir ev bakarız." Gözleri uzaklara daldı ne düşündüğünü merak ettim ama soramadan İnci düşündüğü şeyi bana söyledi.

"Senin evinde kalabiliriz sanırım o mahzende çekim yapacak çok yer var ve taşınırken onlar bize sıkıntı yaratabilir. Nakliyecilere onları açıklamaya çalıştığımızı düşünsene." Kendi kendine attığı kahkahaya eşlik ederken onu biraz daha sıkı sarmaladım. Bir anda yerinden fırladığında gözleri artık panikle bakıyordu.

"Enişte, ablam, annem ve özellikle babamla bu durumu... Yani bizi, şey evleneceğimizi nasıl konuşacağız. Telaşı halleri komiğime gitmiş olsa da gülmedim çünkü bu durum bir aydır beni oldukça germişti. Küçük elini yakalayıp dudaklarıma bastırdım.

"Endişelenme papatyam ben her şeyi hallettim." Anlamaz ifadesi sevimliydi.

"Hallettin mi? Neyi nasıl hallettin? Bana az önce evlenme teklif ettin." İnci'nin bana hayır demesinden ya da düşünmem gerek demesinden o kadar korkmuştum ki önce İnci haricinde herkesle tek tek konuşmuştum. İlk önce Alp'in ofisine gitmiş ona İnci ile barıştığımızı ve onunla evlenmek istediğimi söylemiştim karşılığında biraz tartaklanmış birkaç hakaret işitmiştim ama sonunda onu inandırmayı başarmıştım. İkinci konuşmayı Nazenin ile yapmıştım ki bu beklediğimden daha kolay olmuştu. Nazenin ikimiz adına da sevinmiş ve ikimizin de sevgisinden emin olduğunu dile getirmişti bu yorum Alp Ataman'ı tamamen sakinleştirmişti hatta o kadar sakinleşmiştiki ben İnci'nin babasıyla konuşmak için Gelibolu'ya giderken benimle birlikte gelmişti eh dost iyi günde kötü günde dosttu. Yol boyunca sarf ettiği tehditler eşliğinde araba kullanmıştım. Babasından önce annesiyle konuşmayı düşünsem de bunu yapmamıştım çünkü zaten gergindim tüm her şeyi tek seferde anlatıp fazla hırpalanmadan bu evden çıkmayı

umuyordum. Babası bizi gördüğünde şaşırıp telaşlanınca onu yatıştırmak için sadece ziyaret amaçlı geldiğimizi söylemiştik. Ben konuşmak istediğimden bahsettiğimde babası bize güzel bir rakı sofrası kurdurmuştu içkili bir ortamda bunu konuşmak ne kadar sağlıklı olurdu bilememiştim bu yüzden ikinci kadehin güzelliğinde ona meseleden bahsetmiştim. İnci'yi sevdiğimden ve bir süredir görüştüğümüzden bahsettikten sonra babasının ifadesi sertleşmiş kaşları çatılmıştı ben ise hayatımda ilk defa yoğun bir ter dökmüştüm. Ona evlilikten bahsettiğimde tek sorduğu *'İnci'nin cevabı ne?'* Olmuştu. Bunu yumuşak bir şekilde açıkladım. İnci'ye henüz sormadığımdan önce ailesinden onay almak istediğimden eğer onayı alırsam ona teklif edeceğimden söz ettim ve şaşılacak bir şekilde bu babasının hoşuna gitti. Bıyık altından gülerek sırtıma vurdu sırtıma baya sert vurdu demek daha doğru olurdu.

'Benden onayı aldın o halde. Kızımı mutlu ettiğin sürece onu seninle paylaşabilirim. Tabi evet cevabı alacağından eminsen...' Dedi. İşte korkulan kısımda burasıydı bundan emin olamıyordum. İnci'yle doğru düzgün flört bile etmiş sayılmazdık fakat ben flörtten fazlasına ihtiyaç duyuyordum hayatıma dâhil olmasına ihtiyacım vardı. İnci'nin evliliğe karşı olduğunu biliyordum ama belki o da doğru insanı bekliyordu...

Annem ve babamla da konuştuktan sonra herkesin onayını almıştım. Annem zaten çiftliğe ayak bastığım gibi durumu anlamıştı. İnci'yi sevdiğimi bizi ilk defa bir arada gördüğünde anladığını söylemişti. Sonuçta o bir anneydi bunu anlamasına pekte şaşırmamıştım. Babam ise beni evlendirmek için epey hevesliydi. Son olarak Burak ve Alp ile yaptığımız bir dertleşme gecesinde onlara korkularımdan bahsetmiş Alp Ataman'ın öğütleri sayesinde bu akşam İnci'me kavuşmuştum.

"Herkesle konuştum İnci. Herkese seni ne kadar sevdiğimi ve seninle evlenmek istediğimi söyledim." Parmağındaki yüzüğe baktı bana kızdığını düşünmeye başlamıştım ki çatık kaşları düzeldi.

"Evet diyeceğimden emindin yani?" Kafamı iki yana salladım.

"Gerginliğimin sebebinin ne olduğunu düşünüyorsun. Deli gibi reddedilme korkusu yaşıyordum." Yüzümü avuçlarının içine alarak parmaklarıyla yanaklarımı okşadı. O kadar şefkatliydi ki sevildiğimi iliklerime kadar hissediyordum.

"Timur Karaca reddedilme korkusu mu yaşıyordu yani?" Ben cevap vermeden burnumun ucunu öptü.

"Seni nasıl reddederim? Deniz hiç kayıkları reddedebilir mi? Köz ateşten sakınabilir mi kendini?" Elimi tutarak kalbine götürdü nabzının çarpışı içimi titretiyordu.

"Yanmayı arzu ettim ve yandım." Bir anda ona olan isteğim önüne geçilemez hal aldı. Dudaklarına yapışarak ters döndürdüm İnci altımdaydı ve soluk soluğaydı. Dudaklarından ayrıldığımda

"Yanmak istiyorsan yakacağım, sevilmek istiyorsan seveceğim." Öpüşmemiz tekrar devam ederken İnci dilimi ağzının içine çekerek emmeye başladı. Onun emişleri aletimi zonklatıyordu sanki aletimi emiyormuş gibi mırıldanıyor, hafifçe dişliyordu. Son derece vahşi davranarak ısırıklarımı boynuna indirdim. İnci bedenimin altında her kıvranışında yükselmiş erkekliğime temas ediyordu. Boynundan sonraki durağım delicesine seksi bulduğum göğüsleriydi. Küçük beyaz tepeciklerinin üzerinde kabarmış pembe meme uçlarını ağzımda ezerken İnci inleyerek sürtünme etkisini arttırıyor bedenimi daha da ateşlendiriyordu. Onun için planlarım vardı ve bu planlarım içinde hemen içine dalmak yoktu. Onun tadına bakmak istiyordum onu gördüğüm ilk andan beri tadını hayal etmiştim şimdi bana aitken tadına varmamak ahmaklık olurdu. Sağ meme ucunu emerken sol meme ucunu da parmaklarımla sıkıştırıyordum. İnci derin bir soluk verdi.

"Bana eziyet etme. Lütfen!" Son çığlığından sonra sert bir ısırıkla onu susturmuştum. Karnına ve göbeğine öpücük-

lerimle gerekli ilgili gösterirken sıcak nefesimi üfleyerek konuştum.

"Sana eziyet etmek mi? Sana sadece tutkumu gösteriyorum papatyam. Tutkum seni yakacak denli büyük bunu gör istiyorum." İnlerken kendini bana devam et dercesine bastırdı. Yumuşak, beyaz kadınlığının tepesini öpüp geri çekildiğimde dudakları arasından yükselen itiraz mırıltısı beni güldürdü. Ayak bileklerinde prangalarım varken çok seksi görünüyordu prangaya dokundum ve İnci ayaklarına baktı.

"Bunlar içinde ne kadar seksi olduğunu tahmin dahi edemezsin." Kıpırdandı ve başını tekrar geri yasladı.

"Beni ne kadar seksi bulduğunu göster bana." Sarı şeker özüne dönmüştü sonunda içindeki o arsız kızı çıkarmıştım. Masum hallerini ne kadar seviyorsam arsız hallerine o kadar tapıyordum. Bacaklarını boynuma doladım ayağındaki prangalar sırtıma temas ediyordu ve ben İnci'nin kadınlığıyla burun burunaydım. Önce kokusunu içime çektim.

"Papatya kokuyorsun." Çıkardığı hım sesi çoktan zevk girdabına girdiğini gösteriyordu. Dilimi kadınlığının üst kısmında gezdirirken inledi ve kendini bana bastırdı daha fazlası için kıvranıyordu fakat ben işi ağırdan almaya kararlıydım. Küçük öpücüklerimle ona sevdiğimi gösterdikçe kadınlığı dudaklarımda açıldı. Pembe etini emerken çıkan sesler İnci'nin inlemelerinin arasında kayboluyordu. Boynumda duran bacaklarıyla beni sıkıştırarak daha fazlasını istediğini belli ettiğinde daha fazlasını ondan esirgemeyecek kadar açtım. Pembe etini komple ağzımın içine alarak emmeye başladım. Tadı lezizdi... Dilimi klitorisine sürterken orta parmağımı ıslak girişine yaslayarak tek hamlede içine kaydırdım. Kalçasını havalandırıp parmağımı kabul etti. Parmağım içinde ritmik bir şekilde hareket ederken dilimle klitorisini uyarmaya devam ediyordum. İnci'nin kasılmaları başladığında onu cesaretlendirmek için bir parmağımı daha içeri ittim vajina duvarları parmaklarımı sıkarken içi cayır cayır yanıyordu.

Dilimi çektim ve ona bakmak için hafifçe kafamı kaldırdım tabi bir yandan onu parmaklarımla etkim altında tutmaya devam ediyordum.

"İnci, hadi gel!" Heyecandan kızarmış suratıyla delicesine seksi görünüyordu. Parmaklarımın hızını arttırdım ve klitorisini dişlerimle uyardım İnci tam o anda gelmeye başladı. Orgazmı o kadar şiddetliydi ki boynumu bacaklarıyla sıkıştırmış ve tüm titremesini hissetmeme neden olmuştu. Ön boşalma sıvısı aletime yürümüştü ve gelmemek için kendimi tutmak zorunda kalmıştım. Tamamen boşalıp kendine geldiğinde doğrularak bacaklarını belime indirdim. Aletim girişinde konumlanmıştı olması gereken yeri hemen buluyordu. İnci kendini açgözlülükle bana doğru bastırdı.

"Çok aceleci davranıyorsun İnci. Zevki kaçırıyorsun..." Kafasını iki yana salladı.

"Zevki kaçırmıyorum zevke ulaşmaya çalışıyorum. Seni istiyorum Timur." Daha yeni orgazm olmuş olmasına rağmen hala beni arzuluyor olmasının verdiği tatminle içine yüklendim. İki hamlede tamamen içindeydim. Sıcak kadınlığının içi erkekliğimi memnun edecek her şeye sahipti. Sıcaklığı yakıcıydı, ıslaktı ki bu ıslaklık tamamen benimdi, ilk seferki kadar dardı ve bu hem iyi hem kötüydü. Onunla her sefer bir öncekinden daha iyi oluyordu bu durum kendimi tutmamı güçleştiriyordu. İçinde düzenli, sert ve tutkulu bir ritim tutturdum.

"O kadar güzelsin ki." Ritmimi biraz daha hızlandırdım her içine çarpışımda ayaklarındaki prangalar belime sürtünüyor zincirleri canımı acıtıyordu ama bundan hoşlanmıştım bu vahşiydi.

"O kadar harika hissettiriyorsun ki!" Sesim farkında olmadan yükselmişti ve artık kendimi tutmakta zorlanıyordum neyse ki İnci'de kasılmaya başlamıştı.

"O kadar benimsin ki. Dünyamda senden başka hiçbir

şeye yer kalmadı." Elleriyle çarşafı sıkıyordu parmak boğumları bembeyaz kesilmiş siyah çarşafa zıt bir görüntü oluşturmuştu. Parmağında parıldayan yüzüğü gördükçe içim büyük bir gurur ve tatminle doluyordu.

"O kadar seninim ki senden öncesini tamamen unuttum." Dediğimde alt dudağını dişledi.

"Timur! İzin ver, bana daha fazlası için izin ver." Tamamen içine yüklendim ve son hamlelerimin her birini en dibine saplayarak yaptım. Tamamı benimdi, her şeyi benimdi...

"İzin veriyorum. Verebileceğin her şeyi ver bana!" Çığlık atarak boşaldığında bende içine gelmeye başladım.

"Al! Al! Al, hepsini, her şeyimi al İnci. Tüm tutkum senin... Sen benimsin!" Ona verebileceğim her şeyi verdim ve karşılığında alabileceğim her şeyi aldım. Prangalarını çözmeden bacaklarının arasından çıktım ve yanına uzanarak hala titreyen bedenini kendime çekerek nefeslerimizin birbirine eşlik etmesine izin verdim. Yüzük takılı olan elini alarak ortasındaki inciyi öptüm.

"Sonsuza kadar." Dudakları ufak bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Sonsuza kadar Timur Karaca..."

42.BÖLÜM

İNCİ

Müthiş evlilik teklifinden dört ay sonra nişanlanmış, üç ay sonra sade bir düğünle evlenmiştik. Timur, İtalya ve Türkiye arasında mekik dokurken bundan şikâyetçi değildi. Yorgunluğunu bedenimde dindirmeyi sevdiğini söylüyordu ki bende bundan şikâyetçi değildim. Evliliğimiz düşündüğüm gibi boğucu, sıkıcı değildi. Kendimi hala flört döneminde hissediyordum. Okula gidiyor eve geliyor gece yatağımda çıplak bir şekilde Timur'u bekliyor ve şafak sökene kadar onunla sevişiyordum. Aynıydı işte... Yani çoğu şey... Tutkumuz her geçen gün büyüyordu. Fotoğraflarımız artık koca bir arşiv oluşturuyordu ve bu arşivde sadece benim fotoğraflarım yoktu artık bende Timur'u fotoğraflıyordum. Resimlerimde atölyemi doldurmaya başlamıştı. Okulumun ikinci senesinin sonunda başka bir resim üzerinde çalışırken tamamen çıplaktım Timur bu konuda ısrarcıydı bedenimdeki boyaları yıkamayı sevdiğini söylüyordu. Arkamdan yaklaştığını hissettiğimde yerimden kıpırdamadım. Timur elini çıplak sırtımda gezdirerek başımın üzerinden yaptığım resme baktı.

"Muhteşem..." Ona bakmadan gülümsedim fırçayı -bilerek- resimdeki adamın yani Timur'un erkekliğinde gezdirdim Timur arkamda derin bir soluk aldı.

"Çok yaramazsın sarı şeker."

Gayet ciddi bir şekilde, Ne yaramazlık mı yaptım? Sadece resim yapıyorum, adamın penisinin biraz gölgeye ihtiyacı vardı." Dediğimde Timur elini sırtımdan daha aşağıya belime kaydırdı ve bedenini bana yaslarken aletini hissetmemi sağladı.

"Bence bu resim gerçeği yansıtmıyor."

Resmime devam ederken, "Öyle mi?" Diye sordum. Timur ciddi bir tavırdaydı bu yalandan ciddiyeti karşısında kahkaha atmamak için kendimi zor tutuyordum.

"Kesinlikle aletimin daha büyük olduğundan eminim." Ağzımdan tutmakta güçlük çektiğim bir kahkaha kaçtı.

"Bundan kesinlikle eminim ama bu fotoğrafta uyuyordum." Şövalenin köşesindeki fotoğrafı alarak inceledi. Uykusunda çektiğim çıplak fotoğraftaki beyaz örtü kalçasının çok küçük bir kısmını kapatırken bedeni alyansı dışında tamamen boştu.

"Neden rüyamda seni görerek sertleştiğim bir anı fotoğraflamadın?" Fırçamı bırakarak sandalyemde ona doğru döndüm. Üzerinde takım elbisesi olsa da kravatı yoktu, düğmeleri yine isyanını vurgularcasına açıktı. Ağzımı sulandıran görüntüsü enfesti.

"Çünkü bunu sevdim." Aslında ona şimdi söylemek istemiyordum fakat gözleri çok güzel parıldıyordu. Yerimden kalkarak hafifçe öksürdüm.

"Sana bir haberim var." Timur'un kaşları havalandı.

"Neymiş o?" Alt dudağımı dişledim. Bu benim için gerçekten önemliydi fakat Timur'un nasıl karşılayacağını bilmiyordum. Tek istediğim sevinmesiydi fakat beni önemseyen bir adam olarak içimde başka bir yan zaten sevineceğini söylüyordu. Timur daima beni desteklemiş ve cesaretlendirmiş hâlâ da buna devam ediyordu. Timur benim hâkimim değil desteğimdi. Tabi yatakta bazen kontrolü eline alıyordu ama

bu benim hoşuma gidiyordu. Onu orada bırakarak malzeme dolabına ilerledim. Bulduğum kâğıdı ona uzattım. Kâğıdı elimden alarak gözlerini yazılarda gezdirdi. Kaşları çatıktı ya ne olduğunu anlamamıştı ya da bunu onaylamıyordu. İçim içimi yerken çikolata gözleri kâğıttan bana kaydı.

"Sergi mi?" Başımı salladım.

"Şu okula bağlı olan sanat galerisi, hani resimlerimden iki tanesini göndermiştim." İçimdeki mutluluğu dizginleyemiyordum. Başarmak dünyadaki en tatmin edici duyguydu, yani Timur ile sevişmekten sonra tabi.

"Resimlere bayılmışlar. Ünlü ressamlarla aynı sergide sergilenecekler." Timur öylece yüzüme bakıyordu. Sevinmemiş miydi? Yüzümün bir anda düştüğünü hissettim ama uzun sürmedi. Timur beni kucaklayarak kaldırdı. Ufak bir çığlık atarak kollarımı Timur'un boynuna doladım.

"Ben sana hep söylüyordum değil mi? Harikasın, harikasın sarı şeker." Beni bir kez çevirdikten sonra yere indirdi. Gözlerimin içine beni eritircesine bakıyordu.

"Sevindin mi?" Dudaklarımı esir alırken bedenim geriye doğru sendeledi fakat Timur'un güçlü elleri beni tutmak için oradaydı.

"Senin sevindiğin bir şeye ben nasıl sevinmem, hele bu başarınla ve ne kadar mükemmel olduğunla ilgiliyse..."

***

İki ay sonra sergi günü gelip çattığında heyecandan ölüyor olmamın dışında kendimi bir prenses gibi hissediyordum. Timur sürpriz yaparak ablamı, eniştemi, annem ve babamı sergim için getirmişti. Onlar eniştem ile birlikte sergi alanına giderken Timur bana özel bir limuzin ayarlayarak sergi alanına öyle götürmüştü. Limuzinin içindeyken heyecandan ölüyordum topuklu ayakkabımın uç kısmıyla Timur'un bacağına sürtündüm. Timur aniden koyulaşan gözleriyle bana baktı.

"Bunu şimdi yapmak istemezsin... Zaman ve mekân umurumda olmaz biliyorsun." Ayağımı seksi bir edayla geri çektim. Bunu yaparken elbisemden ufak bir frikik vermeyi ihmal etmedim.

"Şimdilik beklemek zorunda çünkü bunu çok yapmak isteyeceğin bir an gelecek." Timur şeytanca sırıtırken

"Yapmak istemediğim tek bir an bile yok," diye cevap verdi.

Sergi oldukça kalabalıktı. Geniş alan ressamların şahane eserleriyle doluydu ve bu eserlerden küçük bir kısmı bana aitti. Sergide on tablom vardı hepsini Timur ile birlikte seçmiştim. Elbette biraz kıskançlık yapmıştı kimse bunu bilmese de tablolardaki beden benim bedenimdi. Benim tutkumu, ateşimi, Timur'un beni nasıl gördüğünü yansıtıyordu. Bu bana yasak geliyordu günahkâr bedenim yasağın cazibesiyle yanarken Timur'un koluna baskı uyguluyordum. Tablolara ilgi büyüktü gelen insanlar benimle tanışıyor övgülerini iletiyorlardı. Babam resimlere baktıkça kızardığı için annem onu diğer resimleri görmeye götürmüştü her ne kadar bunu rahatsız edici bulsa da benimle gurur duyduğunu söylemeyi ihmal etmemişti. Resimler genel olarak kadınların ilgisini çekiyordu hayır, kadınların ilgisini çeken çıplaklık ya da seksüellik değildi kadınların ilgisini fotoğraftaki kadının cesareti çekiyordu. Konuştuğum kadınlardan biri yanımdan ayrıldığında Timur'un arkadan bana sarılan kollarını hissettim. Kulağıma bir öpücük kondurdu.

"Orada insanlarla konuşurken çok ateşli görünüyorsun." Kıkırdayarak ona doğru döndüm. Smokini içinde kusursuz görünüyordu fakat saçları aykırı bir şekilde dağınıktı. Ona yaklaşarak kulağına fısıldadım.

"Sergiden sonra seni kaçırıyorum." Timur şeytani bir tavırla sırıttı. Gözleri acıkmış gibi bakıyordu ama bu açlık yemeğe duyulan açlık değildi. Timur benim tenime açtı.

"Baş başa kalacağımız bir yere..." Dedikten sonra daha fazla ipucu veremeden yanımıza gelen misafirlere resimlerimi gösterdim. Timur her an yanımdaydı, desteğini de ufak dokunuşlar ve fısıldadığı kelimelerle göstermişti.

Sergi son bulduğunda ben Timur ile birlikte tekrar limuzine bindim. Limuzin Timur'un fikriydi ama onu kendi sürprizim için kullanmamda sakınca olmayacağını düşündüm. Limuzin evin istikametinden ters yöne doğru ilerliyordu. Canlı Milano şehrinin ışıkları geceye göz kırparken kalp ritmimin ayarı bozulmuştu. Heyecanlıydım, mutluydum, âşıktım...

Limuzin kalacağımız otelin önünde durunca Timur etrafına bakındı.

"Beni bir otele mi getirdin?" Belime sarılmış olan eliyle beni kendine sıkıştırdı.

"Kötü şeyler düşünmeme neden oluyorsun ve eğer bana çığlık atarak sevişmek için otele gitmek istediğini söyleseydin ayarlayabilirdim." Ona yumuşak bir tavırla vurdum.

"Kontrol bu gece bende Timur Karaca!" Ufak bir kahkaha attı ve otele yürürken heyecandan titrememe neden oldu. Heyecandan ve arzudan...

Otel tarihi bir binadaydı. Etrafını çevreleyen pek çok binaya ve şehre tepeden baktığı için manzarası mükemmeldi ve biz kral dairesinde kalacaktık. Önceden hazırlattığım odaya çıkarken yanımızda çanta olmadığı için görevli garip garip baksa da bunu umursamadık. Evet, dostum birazdan bu yakışıklı Yerli Herkül ile sevişeceğim dememek için çaba harcıyordum. Görevli kapımızı açarak, elektronik kartı mekanizmaya soktu. Timur adama bahşiş verirken bende üzerimdeki ceketi yere atarak salona geçtim. Salon önceden istediğim şekilde hazırlanmıştı Timur arkamdan gelerek etrafı inceledi.

"Aklında neler var..." Gülümseyerek koltuğun üzerinde duran fotoğraf makinesini aldım. Camın önüne hazırlanmış iki kişilik masanın üzerinde atıştırmalıklar ve içecekler du-

ruyordu. Hava çok soğuk olmamasına rağmen şömine ufak ufak yanıyordu.

"Belki biraz sanat yaparız diye düşünmüştüm." Timur bana doğru yaklaşırken ceketini üzerinden sıyırıp koltuğun kenarına bıraktı. Bedenini sarmalayan gömleği kaslarını göz önüne sererken ağzımı sulandırıyordu. Dağınık saçlarını tek eliyle biraz daha dağıttı. Papyonunu sert bir hamleyle çekip çıkarırken ıslandığımı hissettim. Adam seksiydi... Adam benimdi ama ben hâlâ ona açtım.

"Sanırım sanat yapmayacağım." Yüzümde hınzır bir sırıtışla onu seyrediyordum, kaşları çatık, ifadesi ciddiydi. Kol düğmelerini sehpanın üzerine bırakıp kollarını katladı. Artık benim özgür ruhlu, dağınık Timur'umdu.

"Öyle mi ne yapacaksın?" Artık tam önümde duruyordu topuklu ayakkabılara şükürler olsun gözlerinin içine bakabiliyordum. İki elini de belime koydu ve ellerini yukarı doğru elbisemin kumaşında kaydırdı tam göğüslerimin hizasında durarak

"Aşk yapacağım," cevabını verdi. O an ona söyleyeceğim şeyleri tamamen unutmuştum. Kendimi ona teslim ettim ve Timur teslimiyetimi her zaman bana zevk verecek şekilde kullanırdı. Arkamı döndürerek elbisemin arkasındaki düğmeleri çözmeye başladı. Düğmeler ensemden başlıyor kalçamın altına kadar devam ediyordu. Yavaş yavaş bütün düğmeleri açarken tenim alev alıyordu. Son düğmeyi açtı elbiseyi hafifçe omuzlarımdan sıyırdı ve omuzlarıma etkili, ayartıcı öpücükler kondurdu.

"Karşıdaki koltuğu görüyor musun?" Başımı salladım konuşursam muhtemelen sesim titrerdi.

"Arkan bana dönük olacak şekilde koltuğun sırtına tutun ve bir dizini oturma bölümüne koy." Nefesim kesildi arkamı dönerek dediği şekilde koltuğa yerleştim içimde iç çamaşırı olmadığı için popomun başlangıcı görünüyordu elbette

sırtımda tamamen açıktaydı. Birkaç saniye sessizliğin içinde Timur'un adımlarını duydum daha sonra fotoğraf makinesinden çıkan flaş odayı aydınlattı.

"Sanat yapmayacağını sanıyordum." Timur karizmatik bir ses tonuyla

"Bu fotoğraflar sanat için değil, benim için." Bu daha da tutkulu bir hal alması için yeterliydi ve o an ben kendim oldum. Timur'a poz verdim... Sanat için değil bu sefer sadece Timur için.

Çekimi bitirdikten sonra arkamdaki nefesini hissettim. Eli çıplak sırtımda gezerken bedenim ihtiyaçtan gerilmişti. Timur önümü döndürerek gözlerini gözlerime dikti. Elbisemi yavaşça üzerimden sıyırıp yere düşürdü. O anda yutkundum ve Timur'un ateşini harlamış oldum. Çıplak bedenimi aç bir şekilde kavrayıp kucakladı. Timur tekli koltuğa oturup beni kucağına aldığında çıplak olduğunu fark ettim. Soyunmuştu ve dikilmiş erkekliğini bacaklarımın arasına hissedebiliyordum. Kendimi üstüne yerleştirirken omuzlarına tutundum. Aletinin başını kadınlığıma göre ayarladım kendimi yavaşça Timur'un ateşine bıraktım. Ateşin beni almasına, içine çekmesine, yakmasına izin verirken kül olmaya da gönüllü oldum.

"Ahh, sarı seker... Harika hissetmemi sağlıyorsun." Mırıldanarak en dibine kadar aldım ve kendimi sıktım. Yüksek sesle inledi elleri belimi sıkıca tutuyordu. Ritmimi sert, tutkulu ve doyurucu tutuyordum.

"Çok darsın papatyam. Seni seviyorum, seni çok seviyorum." Bu sözler benim orgazmımı hızlandırmaya yeterliydi o kadar yakındım ki kendimi ona biraz daha bastırdım. Ritmin hâkimi olmak harikaydı.

Bende seni seviyorum Timur. Seni çok seviyorum.
Bana sarıldı ve ritmi ele geçirdi kendini öne doğu iterek içimde çok özel bir noktaya çarpıyordu. Kollarımı ona sardım. Nihayet tükendim, tükenişim gerçekleştikten saniyeler sonra Timur içime aktı varoluşumda o anda gerçekleşti.

Nefeslerimiz düzene girene kadar o şekilde oturduk. Söylememin tam zamanıydı evet, şimdi söylemek istiyordum ağzımı açtığım anda Timur konuştu.

"Sarı şeker... Beni öldürüyorsun. Beni öldürüp öldürüp tekrar diriltiyorsun. Her dirilmede bir parçamı sende bıraktığımı hissediyorum ama senden de bir parça alıyorum. İçim seninle dolsun istiyorum." Elimi kalbine koydum ve yine o nabız hızlanmasıyla kendimden geçtim. Evet, bir erkek için nabzınızın hızlanması güzeldi ama bir erkeğin nabzını hızlandırmak bambaşka bir şeydi. Kulağına eğildim ve fısıldadım.

"Benim içim seninle dolu." Geri çekilerek yüzüne baktığımda anlamadığını fark ettim. Gerçekten bunu söylemek çok zordu. Bugüne kadar söylemeden içimde tutmaktan bile zordu. Elini tutarak karnıma götürdüm henüz bir şey hissedemezdi fakat orada olduğunu bilmesini istiyordum. Ondan bir parça... Gözleri şaşkınlıkla açıldı anlamsız anlamsız suratıma bakan gözleri yavaşça aşağıya karnıma kaydı.

"İnci?" Aslında ilaç kullanmadığımı bir süredir biliyordu. Bu benim kararımdı. Timur'un ne kadar mükemmel bir baba olacağını en başından beri biliyordum. Sadece benim hazır olmam gerekmişti ve bende hazırdım.

"Evet, hamileyim." Kollarının arasına beni sıkıştırıp nefesimi kesecek kadar büyük bir tutkuyla öperken ne kadar harika bir karar verdiğimden bir kez daha emin oldum.

***

Okulum bitmişti ve hem doğumu yapmak hem artık tamamen Türkiye'de yaşamak istediğim için dönmüştüm. Evimizi her şeyi düşünerek dekore etmiştik ve artık bekâr evinden çok daha farklı görünüyordu. İtalya'ya sık gitmemiz gerekecekti çünkü resimlerim sık sık sergilerde boy gösteriyordu ayrıca Timur oradaki işleri de takip ediyordu. Güzel bir hamilelik ve rahat bir doğum geçirmiştim yani en azın-

dan benim açımdan her şey harikaydı. Timur ise bu süreci bir kâbus olarak tanımlıyordu. Endişeleri, korkuları benim hamilelik hormonlarımı bile bastırmıştı. İşleri öyle bir boyuta taşımıştı ki neredeyse yürümeme bile izin vermeyecekti.

Beşikte yatan oğlumuzu izliyordum bugün iki aylık olmuştu zaman ne kadar çabuk geçiyordu. Hâlâ inanamıyordum hatta gece o uyanmadan uyanıp inanmaz gözlerle onu izliyordum. Timuçin'in babasına benzemesini istemiştim ve işte beşikte yatan o küçük adam oradaydı. Büyünce babasına benzeyeceği şimdiden belliydi. Parmağımı tombul yanağında gezdirdim dudakları sevimli bir şekilde emme refleksinde büzüldü. Bu beni gülümsetti. Arkadan belime dolanan sıcak kolları hissettiğimde dakikalardır onu seyrediyordum.

"Çok güzel..." Başımı sallayarak Timur'u onayladım.

"Hem de çok güzel. O kadar güzel ki resmini bile yapamıyorum." Timur sessizce güldü nefesi ensemi gıdıkladı. Timur uzanıp oğlumuzu kucakladı.

"Onu uyandıracaksın!" Beni umursamadı bile ufaklığı göğsüne yasladı gözleri hafifçe aralandı fakat babasının göğsüne yaslanıp uykusuna devam etti.

"Kucağımıza alıp sevemeyeceksek neden yaptık ki? Hem bak uyanmadı, uyansa da yine uyur." Timuçin'in kulağına doğru

"Dimi oğlum?" Dedi fakat onay alamadı elbette. Onlara bakarken içim bir kez daha titredi. Timur, Timuçin'i kokladıktan sonra beşiğine yatırdı ve inanılmaz bir şekilde tekrar uyuyan oğluma baktım. Bu çocuğun garezi bana mıydı? Timur tekrar arkamdan sarılıp kulağıma doğru eğildi.

"İyi ki bana gelmişsin İnci." Ona döndüm ve ellerimi omuzlarına koyarak yüzüne baktım. Odanın karanlığında erkeksi hatlarının silueti muazzamdı.

"Hayır, Timur. Asıl sen bana geldin." Timur dudaklarıma ufak bir öpücük kondurdu.

"Henüz gelmedim." Hınzır sırıtışı karşısında kahkahamı tuttum.

"Gelmek ister misin?" Bakışları anında karardı gözlerindeki ateşi gördüm. Belimi tutup beni bedenine yasladı. Dudaklarımı tutkuyla öperken nefesim kesiliyordu.

"Kesinlikle gelmek ve getirmek istiyorum." Beni odamıza doğru çekiştirirken bedenim *yine* alevlenmişti. Yanmak için birlikte geçireceğimiz uzun bir ömrümüz olacaktı. Bunun hikâyenin sonu olduğunu falan düşünmüyordum daha sona çok vardı. Timur ve ben bu hikâyenin son sayfasından sonra bile birbirimiz için yanmaya devam edecektik. Birbirimiz, oğlumuz ve doğacak çocuklarımız için...

SON